



SVATÝ KORÁN

1990

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

SVATÝ KORÁN

ARABSKÝ TEXT

A

ČESKÝ PŘEKLAD

pořizený podle anglické předlohy

od

zesnulého Maulawího Šera Alího

Nad tímto vydáním má patronát

HADRAT MIRZA TAHIR AHMAD

čtvrtý Nástupce zaslíbeného Mesiáše a
nejvyšší představitel islámského hnutí Ahmadijja

THE HOLY QURAN WITH CZECH TRANSLATION

1990

Islam International Publications Limited
Velká Británie

© 1990 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

ISBN 1 85372 366 5

Published by:
Islam International Publications Ltd.
Islamabad,
Sheephatch Lane, Tilford,
Surrey GU10 2AQ U.K.

Printed by Unwin Brothers Ltd., The Gresham Press, Old Woking, Surrey GU22 9LH

POZNÁMKA VYDAVATELE

Práci na tomto překladu provedla Libuše Shortová. Děkujeme jí i všem, kteří strávili dlouhé hodiny při procházení rukopisu a provedli nezbytné úpravy. Překlad byl pořízen na základě anglického překladu Maulvi Šer-Alího.

Veškeré náklady spojené s vydáním tohoto překladu hradila Madžlis chudamul ahmadijja - Ahmadijská organizace mládeže. Modlíme se vroucně, aby Všemohoucí Allah členy organizace hojně odměnil a přijal jejich upřímnou obět'.

Předkládajíce toto Písmo svaté česky mluvící veřejnosti, modlíme se k Všemohoucímu Allahovi, aby se pro ni stalo pramenem vedení a aby jí sloužilo ku prospěchu toto svaté slovo boží seslané celému lidstvu.

VYDAVATEL

OBSAH

KAPITOLA	STRANA	KAPITOLA	STRANA
1 Ale-Fatihah	1	38 Saad	530
2 Al-Bakarah	6	39 Al-Zumar	539
3 Al-Imraan	53	40 Al-Mumin	550
4 Al-Nisaa	85	41 Haa miim Sajdah	562
5 Al-Maaidah	111	42 Al-Shuuraa	570
6 Al-Anaam	133	43 Al-Zukhruf	579
7 Al-Aaraaf	158	44 Al-Dukhaan	588
8 Al-Anfaal	185	45 Al-Jaasiyah	593
9 Al-Taubah	198	46 Al-Ahkaaf	599
10 Yuunus	216	47 Muhammad	606
11 Huud	231	48 Al-Fath	613
12 Yuusuf	247	49 Al-Hujuraat	620
13 Al-Raad	261	50 Kaaf	624
14 Ibrahiim	269	51 Al-Dhaariyaat	630
15 Al-Hijr	278	52 Al-Tuur	635
16 Al-Nahal	285	53 Al-Najm	639
17 Bani Israail	302	54 Al-Kamar	644
18 Al-Kahf	316	55 Al-Rahmaan	649
19 Mariam	330	56 Al-Waakiah	656
20 Taa-haa	341	57 Al-Hadiid	663
21 Al-Anbiyaa	354	58 Al-Mujaadilah	670
22 Al-Hajj	367	59 Al-Hashr	676
23 Al-Muminuum	379	60 Al-Mumtahanah	681
24 Al-Nuur	390	61 Al-Saff	685
25 Al-Furkaan	403	62 Al-Jumuah	688
26 Al-Shuaraa	413	63 Al-Munaafikuun	691
27 Al-Namal	427	64 Al-Taghaabun	694
28 Al-Kasas	438	65 Al-Talaak	698
29 Al-Ankabuut	451	66 Al-Tahriim	702
30 Al-Ruum	461	67 Al-Mulk	705
31 Lukmaan	470	68 Al-Kalam	710
32 Al-Sajdah	476	69 Al-Haakkaah	715
33 Al-Ahjaab	480	70 Al-Maaarij	720
34 Al-Sabaa	493	71 Nuuh	723
35 Al-Faatir	502	72 Al-Jinn	727
36 Yaa siin	510	73 Al-Mu33ammil	731
37 Al-Saafaat	521	74 Al-Muddassir	734

KAPITOLA	STRANA	KAPITOLA	STRANA
75 Al-Kiyaamah	731	95 Al-Tiin	799
76 Al-Dahr	742	96 Al-Alak	801
77 Al-Mursalaat	746	97 Al-Kadr	803
78 Al-Nabaa	750	98 Al-Bayyinah	805
79 Al-Naa'jaat	754	99 Al-Zilzaal	807
80 Abasa	758	100 Al-Aadiyaat	809
81 Al-Takwiir	762	101 Al-Kaariah	811
82 Al-Infitaar	765	102 Al-Takaassur	813
83 Al-Tatfiif	768	103 Al-Asr	815
84 Al-Inshikak	771	104 Al-Humazah	817
85 Al-Buruuj	774	105 Al-Fiil	819
86 Al-Taarik	777	106 Al-Kuraish	822
87 Al-Aalaa	779	107 Al-Maaun	824
88 Al-Ghaashiyah	781	108 Al-Kausar	826
89 Al-Fajr	784	109 Al-Kaafiruun	828
90 Al-Balad	787	110 Al-Nasr	830
91 Al-Shams	792	111 Al-Lahab	832
92 Al-Lail	792	112 Al-Ikhlaas	834
93 Al-Duhaa	795	113 Al-Falak	836
94 Al-Inshiraah	797	114 Al-Naas	838

KAPITOLA 1

AL-FÁTIHAH

(Zjeveno před Hidžrou)

Místo a doba zjevení

Podle mnohých tradentů byla celá tato *Súra* zjevena v Mekce a již od samého počátku byla součástí muslimské modlitby. O *Súře* je zmínka ve verši Koránu: *A vskutku jsme ti dali sedm veršů často opakovaných a Korán vznešený* (15:88), který bez vší pochybnosti v Mekce zjeven byl. Podle některých zpráv byla *Súra* prý zjevena ještě jednou, a to v Medíně. Dobu jejího prvního zjevení lze však klást na samý počátek Prorokova působení.

Názvy Súry a jejich význam

Nejznámější název této krátké kapitoly, *Fátihat al-Kitáb* (Otvíratelka Knihy), je doložen několika spolehlivými tradenty (Tirmizí a Muslim). Tento titul byl později zkrácen na *Súra Al-Fátihah*, případně jen *Fátihah*. *Súra* je známá pod značným počtem názvů, přičemž následujících deset patří mezi nejautentičtější: *Al-Fátihah*, *Al-Salát*, *Al-Hamd*, *Umm al-Qur'án*, *Al-Qur'án al-'Azím*, *Al-Sab' al-Mathání*, *Umm al-Kitáb*, *Al-Šifá'*, *Al-Ruqyah* a *Al-Kanz*. Tyto názvy jsou dokladem jejího dalekosáhlého významu.

Název *Fátihat al-Kitáb* (Otvíratelka Knihy) znamená, že *Súra*, umístěná na samém začátku knihy, je klíčem k celému obsahu Koránu. *Al-Salát* (Modlitba) označuje, že tvoří úplnou a dokonalou modlitbu a že je nedílnou součástí základních modliteb islámu. *Al-Hamd* (Chvála) znamená, že *Súra* odhaluje, jaký vznešený účel mělo stvoření člověka, a učí nás, že vztah Boha vůči člověku je vztahem plným milosti a milosrdenství. *Umm al-Qur'án* (Matka Koránu) označuje, že *Súra* představuje ve zkratce celou tematiku Koránu a obsahuje v kostce všechny poznatky, které se týkají morálního a duchovního vývoje člověka. *Al-Qur'án al-'Azím* (Velký Korán) znamená, že *Súra* přesto, že je známá pod názvy *Umm al-Kitáb* a *Umm al-Qur'án*, tvoří nedílnou součást svaté Knihy a nelze ji od ní oddělit, jak se někteří mylně domnívají. *Al-Sab' al-Mathání* (Sedm veršů často opakovaných) znamená, že sedm krátkých veršů této kapitoly prakticky splňuje všechny duchovní potřeby člověka.

Znamená to také, že kapitola musí být opakována při každém *Rak'atu* modlitby. *Umm al-Kitáb* (Matka Knihy) znamená, že modlitba obsažená v této kapitole byla příčinou zjevení koránského zákoníku. Název *Al-Šifá'* (Lék) znamená, že skýtá pomoc proti všem důvodným pochybnostem a obavám člověka. *Al-Ruqyah* (Zaklínadlo) označuje, že jde nejen o modlitbu chránící před neuduhy, ale že poskytuje ochranu před Satanem a jeho pomocníky a posiluje proti nim srdce člověka. *Al-Kanz* (Poklad) znamená, že *Súra* je nevyčerpatelnou pokladnicí vědění.

Al-Fátihah v jednom z proroctví Nového zákona

Nejznámějším názvem této *Súry* je však *Fátihah*. Stojí za povšimnutí, že právě tento název se objevuje v proroctví Nového zákona: "I viděl jsem jiného anděla silného, sstupujícího s nebe . . . a v ruce své měl knížku otevřenou: i postavil nohu svou pravou na moře, levou pak na zem" (Zjevení sv. Jana, 10:1-2). Hebrejské slovo 'otevřený' je *fatoah*, totéž co arabské *fátihah*. A opět: "A když dokonal (anděl) volání, mluvilo sedm hromů hlásání své" (Zjevení sv. J., 10:3-4). Oněch "sedm hromů" představuje sedm veršů této kapitoly. Křesťanští učenci tvrdí, že toto proroctví odkazuje na druhý příchod Ježíše Krista a že je podloženo skutečnými důkazy. Svatý zakladatel hnutí Ahmadijja, Hadrat Mirzá Ghulám Ahmad, v jehož osobě bylo naplněno proroctví o druhém příchodu Ježíše Krista, napsal k této kapitole komentáře a z jejího obsahu vyvodil argumenty k potvrzení pravdivosti svého nároku a *Súru* vždy používal jako vzorovou modlitbu. Ze sedmi krátkých veršů kapitoly vyvodil jisté skutečnosti o Bohu a věčné pravdy, které byly dosud neznámé. Bylo to, jako kdyby kapitola byla zapečetěnou knihou, dokud její poklady nebyly odkryty Hadratem Ahmadem. A tím se naplnilo proroctví obsažené ve Zjevení sv. Jana, 10:4: "A když odmluvilo sedm hromů hlásání své, chtěl jsem psáti: ale slyšel jsem hlas s nebe, řkoucí ke mně: zapečeť to, co mluvilo sedm hromů, a nepiš toho." Proroctví poukazuje na skutečnost, že *fatoah* či *al-Fátihah* zůstane dočasně knihou zavřenou, ale že přijde čas, kdy poklady duchovního vědění v ní obsažené budou odhaleny. A právě to učinil Hadrat Ahmad.

Souvislost s ostatním textem Koránu

Dalo by se říci, že *Súra* tvoří jakýsi úvod k celému Koránu; je vlastně jeho miniaturou. Čtenář se hned na počátku studia v hrubých

rysech seznámí se všemi tématy, jejichž výskyt by měl očekávat ve svaté knize. Svátý Prorok prý prohlásil, že *Súra Al-Fátihah* je nejdůležitější kapitolou Koránu (Bucháří).

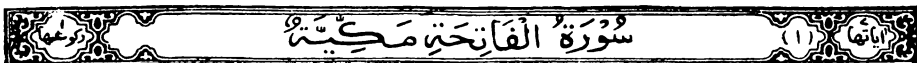
Obsah

Tato *Súra* obsahuje podstatu celého koránského učení. Podává první nástin všech témat, která jsou v hlavním korpusu Koránu rozebrána podrobněji. Vychází z charakteristiky hlavních atributů Boha, které jsou středem, kolem něhož se otáčejí ostatní boží atributy, a dále uvádí základy, na nichž spočívá běh celého vesmíru a které jsou podstatou vztahu mezi Bohem a člověkem. Čtyři hlavní boží atributy, tj. *Rabb* (Stvořitel, Opora a Původce vývoje), *Rahmán* (Milostivý), *Rahím* (Milosrdný) a *Málíki Jaum al-Dín* (Pán Soudného dne), znamenají, že poté, co Bůh stvořil člověka, obdařil ho těmi nejlepšími přirozenými schopnostmi a poskytl mu prostředky a materie potřebné pro jeho tělesný, společenský, mravní a duševní vývoj. Dále pak Bůh učinil opatření, podle nichž bude bohatě odměněno veškeré snažení a úsilí člověka. *Súra* pokračuje v tom smyslu, že člověk byl stvořen k *'Ibadah*, tj. k uctívání Boha a dosažení Jeho blízkosti, a že neustále potřebuje Jeho pomoc k tomu, aby tohoto nejvyššího cíle mohl dosáhnout. Po zmínce o čtyřech božích attributech následuje obsažná modlitba, v níž naleznou svůj výraz všechny tužby lidské duše. Modlitba učí, že člověk by měl vždy vyhledávat pomoc u Boha a dovolávat se jí, aby mu Bůh poskytl prostředky potřebné k dosažení úspěchu v životě pozemském i v životě budoucím. A protože člověk rád čerpá sílu a inspiraci z dobrého příkladu šlechetných a velkých duší minulosti, které již cíle svého života dosáhly, je nabádán k modlitbě za to, aby mu Bůh, podobně jako i jim, otevřel cesty ničím neohrazeného morálního a duchovního pokroku. Modlitba též obsahuje varování, aby člověk nesešel na zcestí poté, co byl přiveden na cestu pravou, aby nikdy neztratil s dohledu svůj cíl a neodcizil se svému Stvořiteli. Je poučován, že by se měl vždy mít na pozoru a neustále hledal boží ochranu před odcizením se Bohu. To je tedy námět, jímž se v kostce zabývá kapitola *Al-Fátihah*, a je to také námět, jímž se dmnohem podrobněji a v plné šíři zabývá Korán, který navíc uvádí četné příklady, aby čtenář všemu lépe porozuměl.

Věřícím se přikazuje, aby se před čtením Koránu snažili získat boží ochranu před Satanem: *A když Korán přednášíš, hledej útočiště před*

Satanem, zavrženým, u Allaha (16:99). Výraz útočiště či ochrana tu znamená: 1) že by nás nemělo postihnout nic zlého; 2) že by nám nemělo uniknout nic dobrého; 3) abychom po dosažení dobrotivosti znovu nepropadli zlému. Předepsaná slova modlitby, která musí předcházet každému čtení Koránu, jsou: “Hledám útočiště u Allaha před Satanem, zavrženým.”

Kapitola Koránu - a je jich celkem 114 - se nazývá *Súra*. Toto slovo, do češtiny překládané jako kapitola, znamená: 1) hodnost a vynikající postavení; 2) značka či znamení; 3) vyvýšená a nádherná stavba; 4) něco úplného a uceleného (Aqrab a Qurtubí). Kapitoly Koránu se nazývají *Súrami* proto, že a) jejich čtením je člověk povyšován v hodnosti a jejich prostřednictvím dosahuje vynikajícího postavení; b) slouží jako označení začátku a ukončení jednotlivých témat probíraných v Koránu; c) každá z nich se podobá vznešené duchovní stavbě a d) každá z nich obsahuje v úplnosti jeden tématický okruh. Názvu *Súra* bylo pro takovéto rozdělení použito už v samotném Koránu (2:24 a 24:2). A též se vyskytuje v Hadíthu. Jak praví svatý Prorok: “Právě mi byla zjevena *Súra* a říká se v ní toto“ (Muslim). Z toho jasně vyplývá, že názvu *Súra* bylo k označení jednotlivých částí Koránu použito již od samého počátku islámu a není to žádná inovace pozdější.



AL-FÁTIHAH

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Všechna chvála patří Allahovi, Pánu všech světů,

3. Milostivému, Milosrdnému,

4. Vládci Soudného Dne.

5. Tobě jedinému se klaníme a Tebe jediného o pomoc žádáme.

6. Ved' nás cestou pravou -

7. cestou těch, jimž jsi požeňání *Svá* ušetřil, těch, kteří na sebe hněv *Tvůj* nepřivedli, a těch, kteří na své pouti nezbloudili.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ⑦ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑧

KAPITOLA 2

AL-BAQARAH

(Zjeveno po Hidžře)

Název, doba zjevení a kontext

Tato nejdelší *Súra* Koránu byla zjevena v Medíně v prvních čtyřech letech po Hidžře a je známá pod názvem Al-Baqara. Tohoto názvu použil sám svatý Prorok. Své jméno patrně dostala podle veršů 68-72, v nichž se objevuje krátká zmínka o jedné důležité události ze života Židů. Po dlouhá léta žili Židé v Egyptě jako nevolníci a otroci v područí krutých faraonů, kteří uctívali jako božstva krávy. A jak se většinou stává u porobených ras, vypůjčili si židé od Egyptanů mnohé zvyky a obyčeje a otrocky je napodobovali. Postupně si velmi oblíbili krávu, až ji málem začali zbožňovat. A když jim Mojžíš přikázal, aby obětovali určitou krávu, která symbolizovala předmět jejich uctívání, nadělali kolem toho mnoho řečí. A právě na tento incident se vztahují verše 68-72. Vedle názvu Al-Baqara má *Súra* ještě další jméno, Al-Zahrá, a navíc je společně se *Súrou* Ál 'Imrán známá pod názvem Al-Zahrawán - Dvě zářné (Muslim). Tvrdí se, že svatý Prorok řekl: "Vše má své vyvrcholení a vyvrcholením Koránu je Al-Baqara" (Tirmizí). *Súra* byla zařazena hned vedle Al-Fátiha, protože obsahuje odpovědi na všechny důležité otázky, které čtenáři vyvstanou, jakmile přejde po přečtení kapitoly Al-Fátiha ke studiu hlavní knihy. Přestože je Al-Fátiha všeobecně spojena se všemi ostatními *Súrami*, k *Súře* Al-Baqara ji pojí zvláštní vztah, neboť právě Al-Baqara je splněním modlitby: "Ved' nás stezkou přímou..... Tvá nelibost". Svými pojednáními o Znameních, Knize, Moudrosti a Prostředcích očišťování (2:130) je Al-Baqara vhodnou a vyčerpávající odpovědí na tuto slavnou modlitbu.

Obsah

Někdy se tvrdí, že Korán touto *Súrou* začíná, což ostatně naznačuje i její první verš: "Toto jest Kniha pravá, o níž pochyby není", zatímco Al-Fátiha tím, že je jakousi miniaturou Koránu a při tom jeho nedílnou součástí, má své zvláštní a nezávislé postavení (15:88). Téma této dlouhé kapitoly je shrnuto v jejím sto třicátém

verši. Tento verš obsahuje modlitbu patriarchy Abrahama, v níž úpěnlivě prosí Boha, aby mezi Mekkánci vyvolil Proroka, který by: 1) jim přednášel boží Znamení; 2) světu daroval Písmo obsahující dokonalé zákony *Šarí'ahu*; 3) vyložil moudrost v nich obsaženou; a 4) stanovil zásady a pravidla chování, které by vyvolaly úplný duchovní přerod v jejich životě a učinil z nich velký a mocný národ, schopný vést celý svět. O čtyřech velkých cílech, za které se Abraham modlil, se pojednává v téže kapitole, a to ve stejném pořadí, v jakém se vyskytly v Abrahamově modlitbě. O "Znameních" se mluví v prvních 168 verších, o "Knize" a "Moudrosti" ve verších 169-243 a konečně o "Prostředcích národního pokroku" ve verších 244-287. Výraz "Přednášení znamení" se vztahuje na spory o pravdomluvnosti svatého Proroka; "učení o Knize a Moudrosti" na zákony *Šarí'ahu* vyložené v *Súře* a na moudrost či filozofii, která je v nich obsažena, a nakonec při objasňování vlastního duchovního přerodu, o němž se hovoří v Abrahamově modlitbě, se vztahuje k principům, které vedou k národnímu obrození.

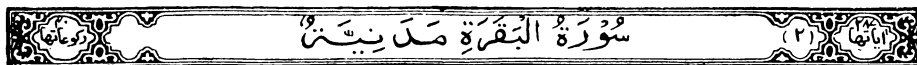
Súra má 40 částí a 287 veršů. Začíná konstatováním tří základních věr — víry v Boha, víry ve Zjevení a víry v posmrtný život — a dvou praktických nařízení ohledně modlitby a *Zakátu*, přičemž zbytek je rozšířením a vysvětlením těchto základních pravidel a nařízení. Jako odpověď na modlitbu za správné vedení prý Korán předkládá dokonalý zákoník, obsahující všechny pravdy, které byly nalezeny už v Písmech dříve zjevených, s mnohými pravdami, které v nich obsaženy nebyly, a dále tvrdí, že povede člověka k vrcholu duchovní slávy. Druhá část *Súry* odsuzuje a zavrhuje ty, kteří svou víru sice ústy proklamují, ale víra sama nemá v jejich srdcích pevné kořeny. Třetí část stanoví měřítko a kritéria, pomocí nichž lze vyzkoušet a ověřit pravdivost Koránu. Za tímto účelem zdůrazňuje vývoj probíhající v hmotném světě; podobný proces lze prý spatřit i v říši duchovna. Pak se mluví o prvním článku v tomto duchovním řetězu, tj. o Adamovi, prvním člověku, jemuž Bůh zjevil Svou vůli. Ve čtvrté části se dočítáme, že proti učení svatého Proroka byly vzneseny námitky. Ovšem tyto námitky nemohou ubrat na pravdě jeho, stejně jako nemohly ubrat na pravdě Adamově. V dalších 12 částech - 5-16 - je vyvrácena námitka, která zpochybňuje potřebu nového zjevení, když Bůh se již jednou zjevil Adamovi. Uvádí se, že v souladu s postupným vývojem duchovní soustavy sesílá Bůh Svá zjevení v každém věku a každé zjevení je zdokonalením zjevení předchozího. Mojžíš byl zakladatelem nového *Šarí'ahu*. Po něm pak následovala

celá plejáda božích Poslů, jimž se Izraelité stavěli na odpor a pronásledovali je. Neposlušnost vůči božím příkázáním ze strany Izraelitů trvala i nadále a jejich nepravosti je připravily o nárok na milosrdenství boží. Proto podle biblických proroctví přešlo prorocké poslání na rod Ismaelův a v pustém a vyprahlém Údolí mekkánském byl vybrán svatý Prorok a byl obdařen nejdokonalejším a nejúplnějším Zákonem. To Izraelity naplnilo hněvem, ačkoli neměli právo rozčilovat se a zuřit nad tím, že jim bylo prorocké poslání odňato. Stavěli se svatému Prorokovi na odpor a dělali vše možné pro to, aby ho zničili. Ale odpor proti božímu záměru ještě nikdy neuspěl. Další dvě části vyvracejí námitky Izraelitů týkající se otázky, proč svatý Prorok upustil od *Qibly* všech předchozích Proroků a dal přednost Ka'bě. Za prvé se jim říká, že obracet se jistým směrem při modlitbě nebo určit právě jedno místo za *Qiblu* nemůže být něčím, oč by se mělo usilovat, neboť to má sloužit ke vzniku a uchování jednoty mezi národem. Za druhé modlitby, které se Abraham modlil za syny Ismaela, obsahovaly proroctví o tom, že se pro ně jednoho dne Mekka stane poutním místem a Ka'ba jejich *Qiblou*. V části 19 se mluví o tom, že svatý Prorok narazí při výkonu svého přetěžkého poslání na silný odpor ze strany nevěřících a tento odpor bude pokračovat až do pádu Mekky. Část 20 upozorňuje na velikou pravdu, že vše výše uvedené není planým dohadem či domněnkou; už samo stvoření nebes a země, střídání dne a noci a další přírodní jevy jsou nezvratným důkazem této pravdy v tom smyslu, že na jedné straně sám zákon přírody poukazuje na existenci zákona duchovního a na proces jeho postupného vývoje, a na druhé straně, že celý vesmír svým působením svatého Proroka evidentně podporuje. Částí 21 začíná popis jednotlivých ustanovení *Šarí'ahu* a zásadní moudrosti, která je v nich obsažena; především jsou tu vyloženy směrnice týkající se používání zákonné (*Halál*) a výživné (*Tajjib*) stravy, neboť lidské činy jsou podmiňovány duševním stavem člověka a jeho duševní stav je silně ovlivňován jeho stravou. Ve 23. části je uvedena podstata islámské věrouky, sestávající z víry v Boha, v život posmrtný, ve zjevená Písma a v Posly boží. Činění dobra jiným, modlení se a odvádění příspěvků do národních fondů jsou zde také uvedeny jako součást spravedlivého jednání. K tomu je ještě připojeno zachování trpělivosti v dobách zkoušek a plnění slavnostních slibů. Zachovávání spravedlnosti, zákonná pomoc příbuzných a dodržování společenských zákonů, mezi nimiž zaujímá zákon o dědictví nejvýznačnější místo, jsou též považovány za

důležité. V další části je kladen důraz na zbožné exercicie, jejichž účelem je islámský půst. Části 24 a 25 pojednávají o obřadech a zákonech vztahujících se k Pouti, jež hraje velmi důležitou roli v utváření národní jednoty a solidarity mezi muslimy. V 26. části je objasňována filozofie nařízení *Šarí'ahu*, jíž by měla být věnována náležitá pozornost, neboť skutky projevující se navenek mají velmi silný vliv na čistotu vnitřní. Dále se konstatuje, že zákonům *Šarí'ahu* není věnována patřičná pozornost, neboť lidé prý neradi obětují čas a peníze na cestě boží a hloupými výmluvami se z toho vykrucují. Žádný pokrok se však neobejde bez obětí a věřící jsou vybízeni, aby své těžce vydělané jmění utráceli na cestě Allahově, aby tak mohla být nastolena úplná náboženská svoboda. V 27. části se dočítáme, že jakmile se sáhne na náboženskou svobodu, boj se stane povinností a oběti na životech a penězích nutností. Dále se konstatuje, že lidé se s potěšením oddávají pití pro krácení dlouhé chvíle a ve snaze nalézt duševní úlevu. A aby získali peníze na úhradu válečných výdajů, uchylují se k hazardním hrám. Všechny tyto zlé praktiky islám odsuzuje. Dále se nám připomíná, že války za sebou zanechávají mnoho sirotků, o něž by mělo být dobře postaráno, a ve spojitosti s tím se muslimům zakazuje uzavírat manželské svazky s modloslužebnicemi, neboť to zaručeně naruší harmonii jejich domácího života. V částech 28, 29, 30 a 31 se dočítáme o zákazu pohlavního styku se ženami v době menstruace, což představuje jakési dočasné odloučení. Po těchto instrukcích následují zákony, jimiž je řízen rozvod, který je vlastně odloučením trvalým, a dále zákony, které se týkají kojení a zacházení s vdovami. Části 32 a 33 se zabývají zásadami, které se zvláště vztahují na národní obrození; jen jejich dodržováním může národ učinit skutečný pokrok a muslimům se tu říká, že lid, který chce získat čestné místo mezi mocnými národy, musí být při prosazování pravdy a spravedlivosti připraven i na smrt. Ve 34. části je zmínka o tom, že pobyt člověka na zemi je jen dočasný a že by měl proto vynaložit veškeré úsilí k tomu, aby navázal opravdové spojení se svým Stvořitelem, což je možné jen prostřednictvím hlubokého rozjímání nad jmény božími. V *Ájat al-Kursijj*, který svatý Prorok označil jako jeden z nejlepších a nejvznešenějších veršů Koránu, je sice krátká, ale vyčerpávající zmínka o božích jménech a praví se tu, že k tomu, aby člověk navázal spojení s Vlastníkem tak vznešených a ušlechtilých vlastností, není zapotřebí žádného donucování. V 35. části se tvrdí, že morální spravedlivost se v jednotlivci rodí přímo prostřednictvím boží milosti,

zatímco k mravní přeměně u jednotlivých národů dochází působením božích Poslů; a dále se naznačuje, že k obojímu přerodu má podle božského nařízení dojít mezi potomstvem Abrahamovým celkem čtyřikrát. Uvádí se, že k tomu, aby k morální přeměně došlo v celonárodním měřítku, je nezbytně nutné kolektivní úsilí a spolupráce celého národa; výsledky takového sehraného kolektivního úsilí a vzájemné spolupráce mezi pravými věřícími daleko převažují jejich oběti. Dále se přísně zakazuje obchodování založené na lichvě a dávání či přijímání úroků je postaveno na úroveň vedení války proti Bohu a Jeho Proroku, neboť obchod založený na lichvě je proti duchu vzájemné pomoci a spolupráce a konání dobra ve prospěch bližních. Muslimové se prý nemusí obávat, že pokrok bez lichvy není možný. Bůh ustanovil, že národy, které úroky dávají a přijímají, postihne zkáza. Jedním ze způsobů, jak si vzájemně pomáhat a spolupracovat, je poskytování peněžních půjček, ale veškerá jednání spojená s půjčováním peněz by měla být podrobně zapsána. *Súra* končí překrásnou pasáží o tom, že výše zmíněné návody jsou sice potřebné k vyvolání mravního přerodu mezi lidmi, ale nejlepším, nejjistějším a nejbezpečnějším způsobem, jak zvýšit jejich mravní úroveň a realizovat skutečnou a opravdovou spravedlivost a čistotu povah, je pevně věřit v Slovo boží, mít stále na paměti Jeho jména a přemýšlet a rozjímat o nich a cestou upřímné modlitby k Bohu usilovat o Jeho pomoc.

Toto je ve zkratce obsah nejdelší *Súry* Koránu; důrazně a přímo se tu nevěřícím všeobecně a Vlastníkům Knihy zvláště vysvětluje ponaučení, že svatý Prorok je naplněním modlitby patriarchy Abrahama a tudíž, bude-li zavrhován svatý Prorok, bude muset být považován za lháře a podvodníka i Abraham, a v důsledku toho bude celý Mojžíšův zákon i celé křesťanství označeno za splet' lží a nepravd. Nepřímo byla pravdivost islámského poselství objasněna tak, aby ji mohl přijmout celý svět; ve stvoření člověka totiž tkví velký a vznešený cíl a tohoto cíle lze dosáhnout jen vírou v poselství obsažené v Koránu, který nyní jakožto jediný obsahuje pravý *Šarí'ah* a odhaluje moudrost a filozofii jeho ustanovení; jedině vírou v toto poselství a řízením se podle něho lze dosáhnout čistoty srdce a plného uvědomění si boží Jsoucnosti.



AL-BAQARAH

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lám Mím*.

الْم ②

3. Toto jest Kniha pravá, o níž pochyby není; je vedením pro spravedlivé,

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ③

4. Kteří v nespátřené věří a Modlitbu dodržují a z toho, čím jsme je opatřili, rozdávají;

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ④

5. Kteří věří v to, co bylo zjeveno tobě, i v to, co bylo zjeveno před tebou, a pevně věří v to, co *teprve* přijde.

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ

قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ⑤

6. Právě ti se vedením Pána svého řídí a ti budou prospívat.

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ

الْمُفْلِحُونَ ⑥

7. Je lhostejno těm, kteří dosud neuvěřili, zda je varuješ, či nikoli — stejně neuvěří.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ

لَمْ تُنذِرْتَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦

8. Allah jim zapečetil srdce i uši a oči mají rouškou zakryté; a pro ně je určen velký trest.

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى

أَبْصَارِهِمْ غَشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑧

R. 2.

9. Mezi lidmi jsou někteří, kteří říkají: „Věříme v Allaha i v Poslední den;“ přitom jsou však nevěřící.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ⑨

10. Chtějí oklamat Allaha i ty, kteří věří; zatím však klamou jen sebe, aniž si *toho* jsou vědomi.

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ⑩

11. V srdcích jim sídlila choroba a Allah jim tuto chorobu rozmnožil; pro ně je určen bolestný trest za to, že lhali.

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑪ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ⑪

*Já jsem Allah, Vševedoucí

12. A když se jim řekne: „Nevyvolávejte nepokoj na zemi,” odpoví: „My jsme pouhými šířiteli pokoje.”

13. Pozor však! Neboť jsou to právě oni, kdo nepokoj vyvolávají, a než si toho jsou vědomi.

14. A když se jim řekne: „Uvěřte, jako již uvěřili jiní, odpoví: „Což máme uvěřit my, tak jako uvěřili pošetilci?” Pozor však! Neboť pošetilci jsou právě oni, jenomže o tom nevědí.

15. Když se pak potkají s těmi, kteří uvěřili, říkají: „Jsme věřící;” když jsou však o samotě se svými vůdci, říkají: „Jsme s vámi a jen se jim posmíváme.”

16. Allah ztrestá jejich posměšky a nechá je dále slepě bloudit v hříchu.

17. Jsou to ti, kteří přijali blud výměnou za správné vedení, ale jejich obchod jim nepřinesl žádný zisk a správně vedeni nejsou.

18. Podobají se člověku, který rozžehl oheň; a když světlo ozářilo vše kolem něho, Allah jim světlo odebral a ponechal je v husté temnotě; nevidí.

19. Jsou hlší, němí a slepí; proto se nenavrátní.

20. Nebo se *případ jejich* podobá dešti těžkému *padajícímu* z mraků, v nichž vládne hustá tma a hrom a blesky; prsty si ucívají uši před hromobitím ze strachu před smrtí. Allah však nevěřící obklopuje ze všech stran.

21. Blesk jim div neodejme zrak; pokud je blesky ozařují, kráčeji při světle jejich, a když se kolem nich setmí, zastaví se. Kdyby se Allahovi zachtělo, odňal by jim sluch i zrak; neboť je v moci Allahově učinit, cokoli chce.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾

إِنَّمَا أَنهَمُ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ
كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ إِنَّمَا أَنهَمُ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن
لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِحَدِّهِ وَإِذَا خَلَا إِلَى
شَيْطَانِهِم قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٥﴾
اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا
رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾
مِثْلَهُمْ كَمِثْلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ
مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَّهُمْ فِي ظُلُمٍ
لَّا يَبْصُرُونَ ﴿١٨﴾

صَمًّا بكم عَمَىٰ فهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾
أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حُدُودَ
الْمَوْتِ وَاللَّهُ بَحِيظٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا
فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِهِمْ وَاسْمِعَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

R. 3.

22. Lidé, uctívejte Pána svého, jenž stvořil vás i ty, kteří byli před vámi, abyste se tak stali spravedlivými;

23. Jenž pro vás učinil zemi ložem a nebesa střechou, jenž seslal z mraků vodu a její pomocí dal vyrůst plodům pro vaši obživu. Nestavte tedy Allahovi rovné, když o tom dobře víte.

24. Jste-li na pochybách o tom, co jsme seslali služebníku Svému, pak předložte Kapitulu podobnou této a přivolejte si pomocníky své kromě Allaha, jste-li pravdomluvní.

25. Jestliže *toto* neučiníte — a nikdy se vám to nepodaří, mějte se na pozoru před Ohněm, jehož palivem jsou lidé a kamení a *jenž je připraven pro nevěřící.*

26. Oznam radostnou zvěst těm, kteří věří a dobré skutky konají, že pro ně jsou připraveny Zahrady, pod nimiž potoky tečou. Kdykoliv se jim dostane ovoce ze Sadů těchto, řeknou: „Toto je to, co nám bylo darováno již dříve,” a přitom to, co jim bylo darováno, bylo jen podobné. Budou tam mít manželky dokonale čisté a budou tam přebývat navěky.

27. Allah nepohrdne podobností drobným jako komár, ba ani ještě menším. Ti, kteří uvěřili, vědí, že je to pravda od Pána jejich, zatímco nevěřící říkají: „Co Allah míní tímto podobností?” Mnohé jím odsuzuje k bloudění a mnohé jím správně vede; avšak nikoho tím neodsuzuje k bloudění, kromě nespravedlivých,

28. Kteří porušují smlouvu Allahovu po jejím uzavření a rozdělují to, co Allah přikázal spojit, a způsobují nepokoj na

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٢﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ إِندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾
وَأِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا نَارَ الَّتِي تَوَدُّهَا
النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ ۗ أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾
وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَ
أُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً
فَمَا تَوَفَّيَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا
يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَ
يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ

وَالَّذِينَ

zemi; a to jsou ti, kteří ztrátu utrplí.

29. Jak jen můžete nevěřit v Allaha? Když jste byli bez života, On vám dal život, potom vás nechá zemřít a potom vás znovu oživí; a jen k Němu budete navraceni.

30. On je ten, Kdo pro vás stvořil vše, co je na zemi; potom se obrátil k nebesům a zdokonalil je v sedmero nebes; a On je všech věcí znalý

R. 4.

31. A když Pán tvůj řekl andělům: „Chystám se dosadit místodržícího na zemi,“ odpověděli: „Chceš tam snad dosadit takového, který nepokoje způsobí a krev na ní prolévat bude? — a My Tě modlitbou Tvou oslavujeme a svatost Tvoji chválíme.“ On odpověděl: „Já znám, co vy neznáte.“

32. A naučil Adama všechna jména a potom předložil *předměty* těchto *jmen* andělům a řekl: „Rekňte mi jména těchto předmětů, jste-li pravdomluvní.“

33. Řekli: „Ty svatý jsi! Neznáme nic, krom toho, čemus nás naučil, neboť jsi Vševědoucí, Moudrý!“

34. Řekl: „Adame, pověz jim jména jejich,“ a když jim je Adam pověděl, Allah pravil: „Což jsem vám neřekl, že znám všechna tajemství nebes i země a znám, co odhalujete i co tajíte.“

35. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme řekli andělům: „Sklouňte se před Adamem,“ a *všichni* se před ním sklonili, jen Iblís *tak neučinil*. Odmítl a byl pyšný; byl jedním z nevěřících.

36. I řekli jsme: „Adame, obývej zahradu s manželkou svou a jezte z jejího bohatství, čeho se vám zachce, jen k tomuto stromu se nepřibližujte, abyste se nestali hříšnými.“

فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٩﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَانًا فَاَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٠﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوٰى اِلَى السَّمٰوٰتِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَهُوَ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٣١﴾

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً

قَالُوْا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنۢ يُفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّيْ اَعْلَمُ

مَّا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٢﴾

وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰئِكَةِ

فَقَالَ اَنْبِئُوْنِيْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٣﴾

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ

الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٣٤﴾

قَالَ يٰۤاٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ فَلَمَّا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيْ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٣٥﴾

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا الْاِبْلِيسَ

اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٦﴾

وَقُلْنَا يٰۤاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا

رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا

مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٧﴾

37. Však Satan jeho prostřednictvím způsobil, že zhrěšili, a vyhnal je z *místa*, v němž dleli. I řekli jsme: „Odejděte; jedni z vás jste nepřáteli druhých a na zemi je pro vás útočiště a zaopatření na jistý čas.”

فَأَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَيْهِمُ فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٧﴾

38. Potom se Adam naučil od Pána svého určitým slovům *modlitby*. A tak se nad ním Allah slitoval. On věru se často se *soucitem* obrací a je Milosrdný.

فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

39. Řekli jsme: „Odejděte odsud všichni! A až k vám ode Mě přijde správné vedení, pak na ty, kteří je budou následovat, *nepadne* žádný strach, ani nebudou zarmouceni.”

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

40. Ale ti, kteří neuvěří a Naše Znamení za živá považovat budou, ti budou obyvateli Ohně; budou v něm přebývat navěky.

R. 5.

41. Synové Izraele! Pomněte milosti Mé, kterou jsem vám prokázal a dodržujte svoji úmluvu se Mnou a Já dodržím Svoji úmluvu s vámi; a jen Mne jediného se bojte.

يٰۤاِبْنَٓ اِسْرٰٓءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِي الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَاَوْفُوا بِعَهْدِيْٓ اَوْفٍ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّاىَ فَاٰهَبُوْنِ ﴿٤١﴾

42. Věřte v to, co jsem seslal na potvrzení toho, co už máte, a nebuďte prvními, kteří v to neuvěří, a neprodávejte Má Znamení za nízkou cenu a hledejte ochranu ve Mně jediném.

وَاٰمِنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا
اَوَّلَ كٰفِرِيْنَۙ وَلَا تَشْتَرُوْا بِآيٰتِيْ شَيْئًا قَلِيْلًا وَاِيَّاىَ
فَاَتَّقُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. Nezaměňujte pravdu se lží, ani ji vědomě nezakrývejte.

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. Dodržujte Modlitbu a plaťte Zakát, a sklánějte se s těmi, kteří se sklánějí.

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاْتُوا الزَّكٰوةَ وَاذْكُرُوْا مَعَ الرُّكُوْعِيْنَ ﴿٤٤﴾
اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ
تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٤٥﴾

45. Prikazujete snad jiným, aby konali dobré skutky, zatímco sami tak nečiníte, přestože si v Knize předčítáte? Což to nepochopíte?

46. A hledejte pomoc v trpělivosti a Modlitbě, což věc je vskutku těžká, kromě pro pokorné,

وَاَسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى
الْحٰشِيْعِيْنَ ﴿٤٦﴾

47. Kteří s určitostí vědí, že se se svým

الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلتَقُوْا رَبِّيْهِمْ وَاَنْهُمْ اِلَيْهِ

Pánem setkají a že se k Němu navrátí.

R. 6.

48. Synové Izraele! Pomněte milosti Mé, již jsem vám prokázal a toho, že jsem vás pozvedl nad lidstvo veškeré.

49. A bojte se dne, kdy duše žádná nebude náhradou za duši jinou, ani přímluva žádná za ni přijata nebude, ani od ní nebude vzato výkupné; a nebude jim pomozeno.

50. A vzpomeňte si na dobu, kdy jsme vás zachránili před lidem Faraónovým, který vás zlým utrpením sužoval; tím, že zabíjel vaše syny a šetřil jen vaše ženy; a byla v tom pro vás zkouška veliká od Pána vašeho.

51. A vzpomeňte si na dobu, kdy jsme pro vás rozdělili moře a zachránili vás a utopili jsme lid Faraónův, zatímco vy jste jen přihlíželi.

52. A vzpomeňte si na dobu, kdy jsme Mojžíšovi dali slib čtyřiceti nocí; vy jste si pak, za nepřítomnosti jeho, vzali k uctívání tele a stali se hříšnější.

53. Potom jsme vám vše odpustili, abyste pocítili vděk.

54. A vzpomeňte si na dobu, kdy jsme Mojžíšovi dali Knihu a Rozlišení, abyste mohli být správně vedeni.

55. A vzpomeňte si na dobu, kdy řekl Mojžíš lidu svému: „Ó lide můj! Vy sami sobě jste ukřivdili tím, že jste si vzali k uctívání tele. Obrat'te se proto k Stvořiteli svému a zabíjejte vlastní lid; to pro vás bude nejlepší před Stvořitelem vaším.“ On se pak nad vámi slitoval, neboť se často se *soucitem* obrací a je Milosrdný.

56. A vzpomeňte si, jak jste řekli: „Ó Mojžíši, neuvěříme Ti, dokud nespatriíme Allaha tváří v tvář.“ Potom vás zasáhl blesk, zatímco jste se dívali.

57. Potom jsme vás po vaší smrti opět vzkřísili, abyste byli vděční.

رَجُوعًا ٤
بِأَنَّهُ

يَذَرِي إِسْرَائِيلَ أَذْكَرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾

وَأَنْتُمْ يَوْمًا لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٤٩﴾

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يُرِيدُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحِبُّونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٥٠﴾

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥١﴾

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِي وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥٢﴾

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٣﴾

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٤﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاتَّقُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ فِي سَمَاءٍ
فَأَخَذْتُمْ الضُّعْفَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

58. Způsobili jsme, aby vás zastínila oblaka a seslali jsme vám Manu a Salwá a řekli: „Jezte z dobrých věcí, které jsme vám darovali.” Neukřivdili nám, ale ukřivdili sami sobě.

59. A vzpomeňte si na dobu, kdy jsme řekli: „Vejděte do této vesnice a jezte tam — kdekoliv budete chtít — do sytosti. Projděte branou v pokoře a řekněte: ‚Bože, odpusť nám naše hříchy. I‘ My vám odpustíme vaše hříchy a přilepšíme těm, kteří dobré konají.”

60. Avšak hříšníci zaměnili *toto slovo* za slovo jiné, než jaké jim bylo řečeno. I seslali jsme na ty, kteří se prohřešili, trest z nebes za to, že neuposlechli.

R. 7

61. A vzpomeňte si na dobu, kdy si Mojžíš vyprošoval modlitbou vodu pro svůj lid a My jsme řekli: „Udeř holí svou do skály,” a ze skály vytrysklo dvanáct pramenů, *aby tak* každý kmen věděl, odkud má pít. „Jezte a pijte z toho, čím vás Allah obdařil, a nepáchejte nepravosti na zemi, ani nešířte nepokoje.”

62. A vzpomeňte si na dobu, kdy jste řekli: „Ó Mojžíši, my se přece nespokojíme jen s jedním *druhem* potravy; modli se za nás k Pánu svému, aby pro nás dal vyrůst tomu, co plodí země — jejím bylinám, okurkám, pšenici a její čocce a její cibuli.” Řekl: „Chcete vyměnit něco, co je lepší, za něco horšího? Sestupte do nějakého města a tam naleznete to, oč žádáte.” A byli uvrženi v ponížení a bídu a přivedli na sebe Allahův hněv. To proto, že zavrhli Znamení Allahova a nespravedlivě zabíjeli Proroky; a *také* proto, že byli vzpurní a hřešili.

R. 8.

63. Zajisté Věřící a Židé a Křesťané a Sabejci — to jest *ti z nich*,

وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ السَّنَ وَ
السَّلْوَٰى كُلَّآ مِنْ كَيْبَتٍ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
لَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٨﴾

وَأِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّعْفَمْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْحَسِينِينَ ﴿٥٩﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَآءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦٠﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلًّا وَآشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ
اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا
وَتَنَايِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصْرَهَا قَالَ أَسْتَبْدِلُونَ
الَّذِي هُوَ أَرْضِي بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَمْ هِيْطُوا مِصْرًا فَإِن
لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ وَالسَّكَنَةُ
وَبَاءُ وَبَعْضٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَةَ وَ

kteří *opravdu* věří v Allaha a v Poslední den a konají dobré skutky — naleznou odměnu u Pána svého a *nepadne* na ně žádný strach, ani nebudou zarmoučeni.

64. A vzpomeňte si na dobu, kdy jsme s vámi uzavřeli smlouvu a vztyčili nad vámi Horu *se slovy*: „Přidržíte se pevně toho, co jsme vám dali a zapamatujte si, co obsahuje, abyste se dočkali spasení.“

65. Potom jste se odvrátili, a nebýt milosrdenství Allahova a milosti Jeho vůči vám, zajisté byste patřili k těm, kdož ztrátu utrpěli.

66. A jistě je vám známo, *jak skončili* ti z vás, kteří Sobotu znesvětili a jimž jsme proto řekli: „Staňte se opicemi, opovrženými.“

67. Toto jsme učinili příkladem pro ty, kteří tenkrát žili, i pro ty, kteří přišli po nich, i poučením pro Bohabojné.

68. A *vzpomeňte si*, jak řekl Mojžíš lidu svému: „Allah vám přikazuje, abyste porazili krávu,“ a oni odpověděli: „Netropíš si z nás žerty?“ Řekl: „Utíkám se k Allahovi, abych nebyl jedním z nevědomých.“

69. Řekli: „Popros za nás Pána svého, aby nám vysvětlil, jaká má být.“ Odpověděl: „*Bůh* praví, že to má být kráva dospělá, ani stará, ani mladá, tak něco mezi. Teď učiňte, co vám bylo přikázáno.“

70. Řekli: „Popros za nás Pána svého, aby nám vysvětlil, jakou má mít barvu.“ Odpověděl: „*Bůh* říká, že to má být kráva barvy šedohnědé, jasného, sytého *odstínu*, na niž je radost pohledět.“

71. Řekli: „Popros za nás Pána svého, aby nám vysvětlil, jaká má být, neboť nám *všechny takové* krávy připadají stejné, a když se Allahovi zlíbí, budeme vskutku správně vedeni.“

72. Odpověděl: „*Bůh* říká, nechť je to kráva, která ještě nepřivykla orbě

الضَّيِّبِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٤﴾

وَأِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٦﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٧﴾
فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُنْتَفِعِينَ ﴿٦٨﴾

وَأِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَتَلَوْا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَّا فَارِصٌ وَلَا بَكَرٌ عَوَانَ بَيْنَ ذَلِكَ ۗ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِمْ لَوْنَهَا تَسْرُ النَّظِيرِينَ ﴿٧١﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا لَأَنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٢﴾

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ

ani zalévání polí, bez poskvrny, jednobarevná.” Rekli: „Nyní jsi konečně přinesl pravdu.” Potom ji porazili, ačkoliv jim to příliš po vůli nebylo.

R. 9.

73. A vzpomeňte si na dobu, kdy jste zabili člověka a potom se o tom mezi sebou přeli. A Allah odhalil, co jste zatajovali.

74. Potom jsme řekli: „Zbijte ho (vraha) za podíl na hříchu spáchaném proti němu (zavražděnému).” Tak Allah oživuje mrtvé a ukazuje vám Svá Znamení, abyste porozuměli.

75. Potom vám srdce vaše ztvrdla a byla tvrdá jako kámen, nebo ještě tvrdší; neboť mezi kameny jsou i takové, z nichž prameny prýstí, a jsou i takové, z nichž vytéká voda, když pukají. A dokonce jsou i takové, které se obracejí ze strachu před Allahem. A Allah není nevšimavý k tomu, co děláte.

76. Cožpak si myslíte, že vám lidé uvěří? Vždyť někteří z nich uslyší slovo Allahovo a překrotí je, přestože mu porozuměli, a přitom dobře věděli, co dělají.

77. A když se potkají s věřícími, řeknou: „Věříme,” když se však v soukromí sejdou spolu, říkají: „Budete jim vyprávět, co Allah před vámi odhalil, aby se pak s vámi mohli přít před Pánem vaším? Což to nepochopíte?”

78. Což nevědí, že Allah zná to, co skrývají, i to, co odhalují?

79. Jsou mezi nimi i nevzdělaní; neznají Knihu, jen své vlastní mylné představy; ti nemají nic, než dohady.

80. Běda těm, kteří Knihu vlastní rukou sepisují a potom říkají: „Toto je od Allaha,” aby ji mohli za nízkou cenu prodat. Běda

وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلِّمَةً لَا شَيْئَ فِيهَا قَالُوا الشَّنْجِ
جُنْتُ بِالْحَقِّ فذَّبْجُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ٤٦

وَإِذ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَاذْرَءْ تُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ٤٧

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بَعْضَهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ الْمُوتَى لَا
وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٤٨

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ
أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَشْقَى فَيُخْرَجُ مِنْهُ الْمَاءُ
وَإِن مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٤٩

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٥٠

وَإِذَا الْقَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِعَضُومٍ
إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَلَمْ نَحْذَرُكُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
لِيُخَاطَبُوا بِهِ مِنْ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٥١

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ٥٢
وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا الْآمَانِي وَإِنَّهُمْ
إِلَّا يَظُنُّونَ ٥٣

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ
هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ

jim za to, co jejich ruce psaly a běda jim za to, co na tom vydělali.

81. A říkají: „Oheň se nás nedotkne, leda jen na několik *málo* dnů.“ Řekni: „Cožpak jste dostali slib od Allaha? Pak Allah nikdy slib Svůj neporuší. Nebo snad říkáte o Allahovi něco, co sami neznáte?“

82. Ti však, kteří se dopustili zlého a jsou svými hříchy obklopeni, jsou obyvateli Ohně a budou tam přebývat navěky.

83. Ale ti, kteří uvěřili a dobré skutky konají, ti jsou obyvateli Nebe a budou tam přebývat navěky.

R. 10.

84. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme uzavřeli úmluvu se syny Izraele: „Nebudete uctívat *nic* kromě Allaha a *projevujte* laskavost k rodičům, příbuzným, sirotkům a chudým a mluvejte laskavě k lidem a dodržujte Modlitbu a plaťte Zakát.“ Potom jste se však s odporem odvrátili, kromě několika málo z vás.

85. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme s vámi uzavřeli úmluvu: „Nebudete prolévat krev svou a vyhánět se navzájem ze svých příbytků.“ Potom jste *ji* potvrdili; a dosvědčili jste *ji*.

86. Přesto patříte k lidem, kteří své vlastní bratry zabíjejí a část lidu svého z obydlí jejich vyhánějí, podporující se navzájem proti nim hříchem a nepravostmi. A když k vám přijdou jako zajatci, vykupujete je, a přitom *už* jejich vyhnání bylo nezákonné. Což věříte jen v jednu část Knihy a nevěříte v druhou? Pro ty z vás, kteří takto jednají, není jiná odměna než potupa v životě pozemském. A v den Posledního Soudu je

لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ آيَاتُنَا وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿١٠﴾
وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
أَتَّخَذَ ثَمَرُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَكَ
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَةُ فَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُم فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا
اللَّهَ ۚ وَيَٰ أُولَٰئِكَ إِنْحِسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿١٤﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُمْ مِن دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ آتَيْتُمُ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ فَظَهَرُونَ عَلَيْهِم بِآلِئِهِم
وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُواكُمْ أُسْرَىٰ فَتْلَوْهُمْ وَهُمْ وَهُوَ
مَحْذَرٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفْتَوْا مِنُونَ بِبَعْضِ
الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ
ذَٰلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ

čeká ten nejpřísnější trest. Neboť Allah není nevšímavý k tomu, co děláte.

87. To jsou Ti, kteří dali přednost životu pozemskému před Životem budoucím. Proto jim jejich trest nebude ulehčen, ani jim nebude pomoheno *jinak*.

R. 11.

88. A vskutku jsme dali Mojžíšovi Knihu a přiměli Posly, aby kráčeli v jeho stopách, a Ježíšovi, synu Marie, jsme dali zjevná Znamení a posílili jej Duchem svatým. Zpyšíte snad, kdykoliv k vám přijde Posel s posestvím, které si nepřejete, a budete snad jen považovat za lháře a druhé zabíjet?

89. Řekli: „Naše srdce jsou zahalena pokrývkami.“ Tak tomu není, proklet je Allah pro jejich nevěrectví. Je toho málo, več věří.

90. A když k nim sestoupilo od Allaha Kniha, jež potvrdila zjevení, které již měli – přitom předtím se modlili za vítězství nad nevěřícími – přesto, když k nim přišlo to, co už znali, zavrhli to. Kéž padne prokletí Allahovo na nevěřící.

91. Je odporné to, zač prodali své duše. Nevěří v to, co Allah zjevil, z pouhé závisti, že Allah sesílá Svě požehnání těm ze Svých služebníků, které si sám zvolí. Tím na sebe přivedli hněv za hněvem a nevěřícím je určen trest ponižující.

92. A když se jim řekne: „Věřte v to, co seslal Allah,” odpovědí: „Věříme v to, co nám bylo sesláno dříve,” a přitom nevěří v to, co *bylo sesláno* později, ačkoliv je to Pravda potvrzující to, co už mají. Rekni: „Proč jste tedy dříve zabíjeli proroky Allahovy, když jste byli věřící?”

يُرْدُونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٧﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۗ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ ۖ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ ۖ فَفَرِّقُوا كَذِبْتُمْ وَفَرِّقُوا تَقْتُلُونَ ﴿٨٩﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَىٰ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَأَنتُمْ كَذِبَةٌ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا لَكُرُوا بِهِ ۚ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْكٰفِرِينَ ﴿٩١﴾

بِئْسَمَا اسْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۚ بَعِيًّا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩٢﴾

وَإِذْ أُقْبِلَ لَهُمْ بَيِّنَاتٌ مِّنَّا أَنزَلْنَا اللَّهُ قَالَوا نُوْمِنُ بِمَا أَنزَلَ عَلَيْنَا وَيكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

93. Možtíš k vám přišel se zjevnými Znameními a vy jste si přesto za jeho nepřítomnosti vzali k uctívání tele a stali se hříšníky.

94. A vzpomeňte si na dobu, kdy jsme s vámi uzavřeli úmluvu a vztyčili nad vámi Horu a řekli: „Přidržíte se pevně toho, co jsme vám dali, a slyšte“. I řekli: „Slyšíme, ale neuposlechli jsme;“ a jejich srdce naplnila láska k teleti, protože neuvěřili. Řekni: „Je odporné to, co vám víra vaše přikazuje, pokud nějakou víru máte.“

95. Řekni: „Je-li Posmrtný příbytek u Allaha určen jediné pro vás na úkor všech ostatních lidí, pak přejte si smrt, jste-li pravdomluvní.“

96. Ale oni si ji nikdy přát nebudou kvůli tomu, co ruce jejich předeslaly před nimi; a Allah zná dobře provinilce.

97. Zajisté shledáš, že oni touží po životě ze všech lidí nejvíce, dokonce více než ti, kteří si staví Bohu rovné. Každý z nich si přeje, aby mu bylo dopřáno žít tisíc let; avšak i kdyby mu takový život dopřán byl, neuchránilo by ho to před trestem. Neboť Allah vidí vše, co dělají.

R. 12.

98. Řekni: „Je-li někdo nepřítelem Gabriela — neboť právě on na příkaz Allahův nechal na srdce tvé sestoupit to, co je potvrzením předcházejícího, vedením a radostnou zvěstí pro věřící -

99. „Je-li někdo nepřítelem Allaha a Jeho andělů a Jeho Poslů a Gabriela a Michaela, pak Allah Sám je nepřítelem takových nevěřících.“

100. I seslali jsme ti zjevná Znamení, a věří v ně všichni, kromě neposlušných.

101. Což se pokaždé, když uzavřou úmluvu, najde někdo, kdo ji zavrhne?

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اخْتَلَفْتُمْ الْعِلْمَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْعُوا قَالُوا سِعِينَا وَعَصِينَا
وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَنْسَا
يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيَابًا كُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٤﴾

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٥﴾
وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٦﴾

وَلَيَجِدُنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاتِهِمْ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا إِذْ يُؤَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ
بِمُرْحَرَجِهِ مِنَ الْعَذَابِ إِنَّ يُعَمَّرُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ
بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَائِيلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾
وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٠﴾

أَوْ كَلِمَاتٍ عُهْدًا وَعَهْدًا تُبَدِّلُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلَّ

Kdepak někdo, nevěřící jsou téměř všichni.

102. A nyní, když k nim přišel Posel od Allaha, aby potvrdil to, co už měli, část těch, kterým byla Kniha dána, odhodila Knihu Allahovu za záda svá, jako kdyby ji neznali.

103. Pokračují v cestě, po níž kráčeli mužové vzpurní za vlády Šalamounovy. Šalamoun nebyl nevěřící, ale byli to oni, kdož nevěřili, učíce lidi falši a klamu. A sledují to, co bylo v Babylóně zjeveno dvěma andělům, Hárútovi a Márútovi. Ti dva nezačali nikoho učit, dokud mu předem neřekli: „My jsme ti pouze zkouškou, a proto se nestaň nevěřícím.“ A od nich se lidé naučili, jak vyvolávat různice mezi mužem a manželkou jeho; tím však neuškodili nikomu, leda na příkaz Allahův. Naopak, tito lidé se učí tomu, co jim ublíží a neprospěje. Jistě poznali, že ten, kdo taktó obchoduje, nebudé mít podíl na blaženosti posmrtné. Věru, odporné je to, zač zaprodali své duše; kéž by to byli věděli!

104. Kdyby však uvěřili a jednali spravedlivě, věru by se dočkali od Allaha lepší odměny; kéž by to byli věděli!

R. 13.

105. Vy, kteří věříte! Neříkejte: „Rá'iná“, nýbrž říkejte „Unzurná“ a slyšte. Pro nevěřící je připraven bolestný trest.

106. Ti, kteří nevěří mezi Vlastníky Knihy nebo mezi těmi, kteří přidružují božstva k Allahovi, si nepřejí, aby vám bylo sesláno jakékoliv dobrodiní od Pána vašeho; avšak Allah si pro Své milosrdenství vybírá toho, koho chce. A Allah je nadmíru štědrý.

107. Kdykoliv některé Znamení zrušíme, nebo způsobilé, aby bylo

الْكَرْهُمُ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٢﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَّمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ الضَّالِّينَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَائِقِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا يَأْذِنُ اللَّهُ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ تَفَوَّلُوا بِمَا شَاءُوا بِهِ أَنفُسَهُمْ

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلْيَكْفُرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٦﴾

مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشُّرَكَاءِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَتَنَصَّ بِرَحْمَتِهِ مَنِ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٧﴾ مَا تَسْمَعُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نَسِيحَةٍ نَّاتٍ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ

zapomenuto, přineseme jiné, lepší nebo alespoň podobné. Cožpak nevíš, že je v moci Allahově udělat vše, co chce?

108. Cožpak nevíš, že království nebes a země patří jen Allahovi? A že kromě Allaha nemáte jiného ochránce a pomocníka?

109. Vypτάvali byste se posla k vám vyslaného stejně, jako se dříve vypτάvali Mojžíše? Kdo víru vyměňuje za nevíru, ten nepochybně zbloudil z cesty pravé.

110. Mnozí z Vlastníků Knihy si z *pouhé* závisťi přejí, aby vás mohli, poté co jste uvěřili, navrátit zpět mezi nevěřící, přestože se jim pravda stala už zjevnou. Odpusťte jim a odvráťte se *od nich*, dokud nepřijde Allah s příkazem Svým. Neboť je v moci Allahově udělat vše, co chce.

111. A dodržujte Modlitbu a platte Zakát, neboť cokoliv dobrého pro sebe předešlete, to naleznete u Allaha. Vždyť Allah vidí vše, co děláte.

112. Říkají: „Nikdo jiný nikdy nevstoupí na nebesa, ledaže je Žid nebo Křesťan.“ Je to jen jejich marné přání. Řekni jim: „Předložte důkazy své, jste-li pravdomluvní.“

113. Však nikoliv! Kdokoli se odevzdá plně do vůle Allahovy a dobré skutky koná, ten nalezne odměnu u Pána svého. *Nepadne* na něj žádný strach, ani nebude zarmoucen.

R. 14.

114. Židé říkají: „Křesťané nemají v ničem pravdu,“ a Křesťané zase říkají: „Židé nemají v ničem pravdu,“ a přitom *obojí* čtou *tutéž* Knihu. A mluvili ti, kteří nic neznají, podobně jako oni. Allah mezi nimi rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání to, v čem se neshodli.

وَمَا لَهُمْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٨﴾
لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط وَ

مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٩﴾
أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ
قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿١١٠﴾

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ
إِيمَانِكُمْ كَفَارًا ط حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١١﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ
مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

وَقَالُوا لَنْ نَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ
نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَ كُمْ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٣﴾

بَلَىٰ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ
عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٤﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَلْمِزُونَ الْكِتَابَ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَأْتِيهِمْ
بِحُكْمٍ يُدْعُونَ بِهِمُ الْيَوْمَ الْقِيَامَةَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٥﴾

115. A kdo je nespravedlivější než ten, jenž zakazuje, aby jméno Allahovo bylo velebeno v chrámech Allahových, a snaží se o jejich zničení? Slušelo by se, aby takoví lidé do nich nevstupovali jinak než v bázni. Jim patří potupa na tomto světě a na Onom světě veliký trest.

116. Allahovi patří Východ i Západ; a ať se obrátíte kamkoliv, všude bude tvář Allahova. Allah je věru Štědrý, Vševedoucí.

117. A říkají: „Allah si k Sobě vzal syna.” Při svatosti Jeho! Nikoliv, Jemu náleží vše, co je na nebesích i na zemi. Všichni Ho poslouchají.

118. *On je* Stvořitelem nebes a země. Když o něčem rozhodne, pak jenom řekne: „Staniž se!” a stane se.

119. A ti, kteří nic nevědí, říkají: „Proč k nám Allah nepromluví nebo k nám nepřijde Znamení?” Podobně mluvili i ti, kteří žili před nimi. Jejich srdce se sobě podobají. My zajisté jsme ukázali Znamení jasná lidu, který pevně věří.

120. Poslali jsme tě s Pravdou, jako zvěstovatele radostné zvěsti a jako varovatele. Proto nebudeš dotazován na obyvatele Pekla.

121. Nebudou s tebou spokojeni ani Židé, ani Křesťané, pokud nebudeš následovat jejich víru. Řekni jim: „Vždyť jediné vedení Allahovo je vedením pravým.” A budeš-li postupovat podle jejich přání poté, co se ti dostalo vědění, pak nebudeš mít od Allaha žádného přítele, ani pomocníka.

122. Ti, jímž jsme dali Knihu, se podle ní řídí tak, jak se sluší; jsou to ti, kteří v ni uvěřili. A ti, kteří v ni neuvěřili, ztrátu utrpí.

R. 15

123. Synové Izraele! Pomněte milosti Mé, kterou jsem vám prokázal a toho, že

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسِيحَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا
اسْمَهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ
يُدْخِلُوها إِلَّا خَائِعِينَ هُ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ
فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَاللَّهُ الْمَشْرِقِيُّ وَالْمَغْرِبِيُّ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾
وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قٰسِيَةٌ ﴿١١٧﴾

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا
آيَةٌ ۖ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ
تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٩﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۗ وَلَا تُسْئَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيْمِ ﴿١٢٠﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَكَانَ
اِتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيْرٍ ﴿١٢١﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهُ حَتَّىٰ تَلَٰوَتِهِ أُولَئِكَ
يُؤْمِنُوْنَ بِهِ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٢٢﴾
يٰٓبَنِي إِسْرٰءِيْلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِيٰ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

jsem vás pozvedl nad všechny národy.

124. A bojte se dne, kdy duše žádá nebudou náhradou za duši jinou, ani od ní nebude přijato výkupné, ani přímluva žádná jí nepomůže a nedostane se jim pomoci.

125. A *vzpomeňte si*, jak Abrahama zkoušel Pán jeho jistými příkázáními, která on splnil. Řekl: „Učiním tě Vůdcem lidí.“ Abraham se otázal: „I z potomstva mého?“ Řekl: „Moje úmluva pro hříšníky neplatí“.

126. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme učinili Dům *Páně* útočištěm člověčenstva a *místem* bezpečným; a učiňte stanoviště Abrahamovo místem k Modlení. A poručili jsme Abrahamovi a Ismaelovi: „Očistěte Dům Můj pro ty, kteří obcházení konají a kteří se v něm ze zbožnosti zdržují, a pro ty, kteří se *při Modlitbě* sklánějí a na tvář padají.“

127. A *vzpomeňte si*, kdy Abraham řekl: „Pane Můj, učiň toto město městem míru a zaopatři ovocem ty jeho obyvatele, kteří věří v Allaha a Poslední Den.“ Řekl: „A tomu, kdo neuvěřil, laskavost prokáží také, ale jen na krátký čas; potom ho poženu k trestu Ohněm; jak odporný to cíl.“

128. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy Abraham a Ismael pokládali základy Chrámu, *modliče se*: „Pane náš, přijmi *toto* od nás, neboť jsi Všeslyšící, Vševědoucí.

129. „Pane náš, dej, abychom Ti byli odevzdáni, a z našich potomků *učiň* lidi Tobě oddané. A nauč nás, jak se Ti máme klanět, a smiluj se nad námi; neboť se Často *se soucitem* Obracíš a jsi Milosrdný.

130. „Pane náš, vyvol mezi nimi Posla z jejich středu, který by jim tlumočil Tvá

وَأَنبَأْنِي فَصَلُّوا عَلَيَّ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٤﴾

وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٥﴾

وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَتْهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ط قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٦﴾

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّوًّا وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٧﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٨﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٩﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ ﴿١٣٠﴾

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ط

Abrahamova, než ten, kdo je slabý na duchu? My jsme si Abrahama vyvolili na Mocný a Moudrý.”

R. 16.

131. Kdo jiný se odvrátí od náboženství Abrahamova, než ten, kdo je slabý na duchu? My jsme si Abrahama vyvolili na tomto světě a na Onom světě bude zajisté mezi spravedlivými.

132. Když mu Pán jeho řekl: „Odevzdej se do vůle Mé,” odpověděl: „Odevzdal jsem se do vůle Pána světů.”

133. Totéž uložil Abraham synům svým – podobně učinil i Jakub – řka: „Synové moji, toto náboženství pro vás, věru, zvolil Allah, nechť vás smrt zastihne je tehdy, budete-li ve stavu odevzdanosti.”

134. Byli jste při tom, když smrt navštívila Jakuba a když se otázel svých synů: „Co budete uctívat, až zemřu?” Odpověděli: „Budeme uctívat Boha Tvého, Boha Tvých otců, Abrahama a Ismaela a Izáka, Boha Jediného; a do vůle Jeho se odevzdáváme.”

135. Tito lidé již zemřeli; údělem jejich je to, co si vysloužili, a údělem vašim bude to, co jste si vysloužili vy; a nebudete dotazováni na to, co oni dělali.

136. I říkají: „Buďte Židy nebo Křesťany, abyste mohli být správně vedeni.” Řekni: „Nikoli, následujte náboženství Abrahamovo, který byl vždy Bohu nakloněn a nepatřil k těm, kteří staví božstva Bohu na roven.”

137. Řekněte: „Věříme v Allaha a v to, co nám bylo zjeveno, i v to, co bylo zjeveno Abrahamovi a Ismaelovi a Izákovi a Jakubovi a jeho dětem, a v to, co bylo dáno Mojžíšovi a Ježíšovi, a v to, co bylo dáno všem ostatním Prorokům od Pána jejich. Nečiníme rozdíl mezi nimi a do vůle Jeho se odevzdáváme.”

138. A jestliže uvěřili i oni, stejně jako jsi uvěřil ty, potom jsou jistě správně vedeni; ale jestliže se odvrátí, vyvolají rozkol a Allah ti zajisté proti nim postačí, neboť je Všeslyšící, Vševědoucí.

ع
ع
ع

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ ۚ

وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ

لَكَانَ الصَّالِحِينَ ۝

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

وَوَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ يُبَيِّنُ إِنَّ اللَّهَ

اصْطَفَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُونَ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ

لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَبُدُّ إِلَهَكَ

وَاللَّهُ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا ۚ

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا

كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتِكُوا قُلُوبَ بَل

مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطِ

وَمَا أُوْنِي مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّكَ

لَا تَفْرُقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝

فَإِنْ آمَنُوا بِبَيْتِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ

تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

139. Řekni: „Přijmete přívlastky Allahovy; a kdo má lepší přívlastky než Allah? A Jemu jedinému se klaníme.“

140. Řekni: „Chcete se s námi přít o Allahovi, když Pánem je Naším i vašim? My máme svoje skutky a vy máte skutky svoje; a Jemu jedinému jsme upřímně oddáni.“

141. Chcete snad říci, že Abraham a Ismael a Izák a Jakub a děti jeho byli Židé či Křesťané? Řekni: Víte to lépe vy, anebo Allah? A kdo je nespravedlivější než ten, kdo utajuje svědectví, kterého se mu dostalo od Allaha? Allah však není nevšimavý k tomu, co děláte.

142. Tito lidé již zemřeli, údělem jejich je to, co si vysloužili a údělem vašim bude to, co si vysloužíte vy; a nebudete dotazováni na to, co oni dělali.

R. 17.

143. Pošetilci mezi lidmi budou říkat: „Co je odvrátilo od Qibly jejich, kterou dříve dodržovali?“ Řekni: „Allahovi náleží Východ i Západ. On vede, koho chce, k cestě pravé.“

144. A takto jsme z vás učinili národ povznesený, abyste se stali strážci nad lidmi a aby Posel Boží se stal strážcem nad vámi. I ustanovili jsme Qiblu, kterou jste dosud dodržovali, jen proto, abychom rozeznali toho, kdo následuje Posla Božího, od toho, kdo se obrací zpět. To vskutku je nesnadné, kromě pro ty, které vede Allah. A nesluší se Allahovi, aby nechal víru vaši darmo zahynout; vždyť Allah je vůči lidem Soucitný a Milosrdný.

145. Věru tě často vidáme, jak obracíš tvář svou k nebi, proto tě obrátíme ke Qible, jež se ti bude líbit. Obrat' tedy tvář

صَبَّغَةَ اللَّهُ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صَبَّغَهُ دُونِ
لَهُ عِبْدُونَ ﴿١٣٩﴾

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّكُمْ وَكُنَّا
أَعْمَالًا لَنَا وَلَكُمْ أَعْمَالًا وَنَعْنُ لَهُ الْمُخْصُونَ ﴿١٤٠﴾
أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَ
يَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ
ءَ أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ
شَهَادَةَ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا
كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَ عَنَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾
سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن
قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَ
الْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٣﴾
وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا
عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٤﴾

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

١٤
١٣٩
١٤٠
١٤١
١٤٢
١٤٣
١٤٤

svou směrem k Posvátné Mešitě. A ať jste kdekoli, obraťte se k ní svou tvář. Ti, jimž se dostalo Knihy, vědí, že to je pravda, která přišla od Pána jejich. A Allah není nevšímavý k tomu, co děláte.

146. A i kdybys přinesl těm, jimž se dostalo Knihy, jakékoliv Znamení, nebudou se stejně řídit Qiblou tvou a ani ty se nebudeš řídit Qiblou jejich; a někteří z nich se nebudou řídit Qiblou ostatních. A budeš-li postupovat podle jejich přání poté, co se ti dostalo vědění, pak jistě budeš patřit mezi hříšníky.

147. Ti, jimž jsme dali Knihu, ji poznají tak, jako poznají své syny, a přece někteří z nich pravdu vědomě utajují.

148. *Je to* pravda od Pána tvého; nebuď proto jedním z těch, kteří pochybují.

R. 18.

149. Každý má cíl, k němuž směřuje; snažte se tedy vzájemně se překonávat v dobrých skutcích. Ať jste kdekoli, Allah vás svede dohromady. Neboť je v moci Allahově učinit vše, co chce.

150. Ať vyjdeš odkudkoli, obrať svou tvář směrem k Posvátné Mešitě, neboť toto je věru pravda od Pána tvého. A Allah není nevšímavý k tomu, co děláte.

151. A ať vyjdeš odkudkoli, obrať svou tvář směrem k Posvátné Mešitě; a ať jste kdekoli, obraťte k ní své tváře, aby vám lidé nemohli nic vytknout, kromě těch, kdož jsou nespravedliví — těch se nebojte, ale bojte se Mě — a abych mohl dovršit Svou přízeň vůči vám; a abyste byli správně vedeni.

152. A takto jsme vám poslali Posla z vašeho středu, který vám tlumočí Naše Znamení a očisťuje vás a učí vás Knize a

وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ وَإِنَّ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٦﴾

وَلِيَنْ آتَيْنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِحُلِّ آيَةٍ ۖ مَا تَبِعُوا
قِيلَتِكَ ۗ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قَوْلِهِمْ ۗ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ

قَوْلِ بَعْضٍ ۗ وَلِيَنْ آتَيْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ إِنَّكَ إِذَا لَيْسَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٧﴾

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ
وَإِنَّ قَوْمًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٨﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْتَسْرِئِينَ ﴿١٤٩﴾

وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مَوَلِّئُهَا فَاسْتَقِمْ وَالْخَيْرَاتِ ۗ أَيْنَ
مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَنِينًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٥٠﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ۗ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ

عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥١﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ۗ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ

بِتَلَا يُكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۗ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ ۗ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۗ وَلَا تَمْرُقْنِي

عَلَيْكُمْ ۗ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٢﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا

Moudrosti a učí vás tomu, co jste neznali.

153. Proto pamatujte na Mě a Já budu pamatovat na vás; děkujte Mi a nebuďte ke Mně nevděční.

R. 19.

154. Vy, kteří věříte! Hleďte pomoc v trpělivosti a Modlitbě, neboť Allah je věru na straně vytrvalých.

155. A neříkejte o těch, kteří zahynuli ve jménu Allaha, že jsou mrtví; nikoli, jsou živí, jenom vy si toho nejste vědomi.

156. A budeme vás zkoušet strachem a hladem a ztrátou bohatství i životů a plodů, ale oznamte radostnou zvěst trpělivým,

157. Kteří, když je postihne neštěstí, řeknou: „My patříme Allahovi a k němu se navrátíme.“

158. Právě jim patří požeňání od Pána jejich a milosrdenství, a právě oni jsou správně vedeni.

159. Al-Safá a Al-Marwa patří mezi Znamení Allahova. Není tedy hříchem, když je ten, který je na pouti k Domu či koná 'Umru, obřadně obchází. Jestliže někdo koná dobré nad to, co je povinné, pak Allah je Uznaný, Vševedoucí.

160. Ty, kteří zatajují, co jsme seslali ze Znamení a správného vedení, poté, co jsme je lidem v Knize objasnili, Allah prokleje; *nechť* je tedy proklejí i proklínající.

161. K těm, kteří učiní pokání a polepší se a budou otevřeně hlásat *pravdu*, se obrátím a odpustím jim, neboť se často se *soucitem* obracím a *jsem* Milosrdný.

وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ
مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿٢٠﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ
اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢١﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتٌ بَلْ
أَحْيَاءٌ وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَنَبِّئَنكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرَاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ ﴿٢٣﴾
الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا
إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٢٤﴾

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَسَأُ
أُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿٢٥﴾

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ
عَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى
مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ ﴿٢٧﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

162. Na ty, kdož nevěří a zemřou nevěřící, padne prokletí Allahovo a andělů a celého lidstva.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾

163. V prokletí zůstanou a trest jim nebude ulehčen, ani jim nebude dopřáno odkladu.

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٣﴾

164. Bohem vaším je Bůh Jediný; není Boha kromě Něho, Milostivého, Milosrdného.

عِبَادَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾

R. 20.

165. Zajisté, jsou ve stvoření nebes a země a ve střídání noci a dne a v lodích, které plují po moři se zbožím, jež prospívá lidstvu, a ve vodě, již Allah sesílá z nebe, aby oživila zemi po smrti její — a na ni veškerá zvířata rozptyluje — a v pohybu větrů a v mracích, které konají svou povinnost mezi nebem a zemí, Znamení pro lid, který rozumí.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

166. A mezi lidmi jsou takoví, kteří uctívají předměty jiné než Allaha, milují je tak, jak by měli milovat Allaha. Ale ti, kteří uvěřili, jsou ve své lásce k Allahovi silnější. A kdyby ti, kteří hřeší, mohli *už nyní* vidět dobu, kdy spatří vlastní trest, *uvědomili by si*, že všechna moc náleží Allahovi a že Allah je přísný v trestání.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ لَا أَنَّهُمْ لِقُوَّةِ اللَّهِ لَئِيْمًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾

167. *A jistě by si to uvědomili, kdyby mohli vidět dobu*, kdy se ti, kteří byly následováni, zřeknou těch, kteří je následovali, a kdy spatří trest a všechny jejich svazky budou zpretrhány.

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا لَكَرَّةً فَتَنَبَّرْنَا مِنْهُمْ كَمَا تَنَبَّرْنَا وَمَا كُنَّا لَكَرَّةً لِيُرِيَهُمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾

168. A ti, kteří je následovali, řeknou: „Kéž bychom se mohli vrátit, zřekli bychom se jich tak, jako oni se zřekli nás.“ Takto jim Allah ukáže skutky-jejich k lítosti jejich; a z Ohně nevyvážnou.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾

169. Ó, lidé! Jezte, co je na zemi dovolené a dobré; a nekráčejte ve stopách Satanových, neboť je pro vás zjevným nepřítelem.

R. 21.

170. On vám přikazuje jen to, co je odporné a co je hnusné, a abyste o Allahovi říkali i to, o čem nic nevíte.

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوِّ وَالْفَحْشَاءِ وَإِن تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. A když se jim řekne: „Následujte to, co seslal Allah,“ řeknou: „Kdepak, my budeme následovat to, co jsme našli u otců svých.“ Cože! I když otcové jejich neměli rozum žádný, ani správné vedení?!

وَإِذَا قِيلَ لَهُم اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾

172. A případ nevěřících se podobá případu toho, kdo křičí na to, co neslyší nic než volání a křik. Jsou hluchí, němí a slepí – proto nerozumějí.

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
إِلَّا دَعَاءٌ وَنِدَاءٌ صَمًّا بِكُمْ عُنَىٰ فَهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٧٢﴾

173. Vy, kteří věříte! Jezte z dobrých věcí, jež jsme vám opatřili a děkujte Allahovi, je-li to On, koho uctíváte.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا سَرَفْنَا لَكُمْ
وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ لِيَاءًا تَعْبُدُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Bůh učinil pro vás nezákonným jen to, co zdechlo, a krev a maso vepřů a vše, nad čím bylo vzýváno jméno jiné než jméno Allahovo. Ale pro toho, kdo je donucen nouzí a není ani neposlušný, ani nepřekračuje míru, to nebude hřích. Neboť Allah je Nejvyšší Odpuštějící, Milosrdný.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ
وَمَا أَهْلَ بِهِ لغيرِ اللَّهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٤﴾

175. Ti, kteří zatajují to, co Allah seslal z Knihy, a směňují to za nízkou cenu, ti plní svá břicha jen ohněm. V Den Zmrtvýchvstání k nim Allah nepromluví, ani je neočistí. A pro ně je připraven bolestný trest.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ
يَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
إِلَّا النَّارَ وَلَا يَكْلَهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٥﴾

176. Jsou to ti, kteří přijali blud výměnou za správné vedení a trest výměnou za odpuštění. Jak vytrvalí budou muset být v Ohni!

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ
بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٦﴾

177. To proto, že Allah seslal Knihu, v níž je obsažena pravda. A ti, kteří se o Knize přou, ti věru zašli daleko ve svém nepřátelství.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٧﴾

R. 22.

178. Zbožností není to, že tvář svou obrátíte k Východu či k Západu,

لَيْسَ الْبِرَّ أَن تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَ

ale *opravdu* zbožný je ten, kdo věří v Allaha a v Poslední Den a v anděly a v Knihu a v Proroky, a z lásky k Němu své peníze rozdává ve prospěch příbuzných a sirotků a chudých a pocestného a těch, kteří o *almužnu* prosí, a k *vykoupení* zajatců; a také ten, kdo dodržuje Modlitbu a platí Zakát, a ti, kteří dostojí danému slibu, a trpěliví v bídě a neštěstí a *neochvějní* v době války; ti prokázali svou pravou víru a ti jsou Bohabojní.

179. Vy, kteří věříte! Pro vás je předepsán *zákon* spravedlivé odplaty za zabití; svobodný muž za svobodného muže, otrok za otroka a žena za ženu. Bude-li někomu něco sleveno bratrem jeho, pak *při požadování peněžní náhrady za prolitou krev* se má postupovat tak, jak se sluší, a *vrah* mu za prolitou krev zaplatí velkomyslně. Toto jest úleva a milost od Pána vašeho. Kdo toto nařízení překročí, pro něj je připraven bolestný trest.

180. A v zákoně odplaty je pro vás život, ó mužové rozumní, abyste se mohli těšit bezpečí.

181. Je vám předepsáno, že když se k některému z vás dostaví smrt, a ten zanechá velké bohatství, *má učinit závěť* ve prospěch rodičů a blízkých příbuzných, jak se sluší; *tot* povinnost kladená na Bohabojné.

182. A změní-li někdo závěť poté, co ji slyšel, pak *hřích* padne zajisté na ty, kteří ji změnili. Vždyť Allah je Všeslyšící, Vševedoucí.

183. Ten, kdo se domnívá, že zůstavitel závěti byl nespravedlivý nebo udělal chybu, a učiní mezi nimi (zúčastněnými stranami) urovnání, nedopustí se tak hřichu. Věru Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

R. 23.

184. Vy, kteří věříte! Pro vás je předepsán půst, stejně jako byl předepsán pro ty,

الْمُعْرِبِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى
حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسُّلَّامِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ
فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ
عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَعْهُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَّ إِلَيْهِ
بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
مِّنْ عَتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٠﴾

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨١﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ
خَيْرًا مَّا أَوْصَيْتُهُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٢﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨٣﴾

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصَحَّ بَيْنَهُمْ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨٤﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ

kteří byli před vámi, abyste se stali spravedlivými.

185. *Půst je předepsán* na pevný počet dnů, ale kdo z vás je nemocen anebo na cestách, ten *at' se postí* stejný počet dnů jindy; a ti, kteří se mohou postít *jen* s velkými obtížemi, se mohou vykoupit nakrmením jednoho chudého. Kdo však dobrovolně vykoná dobrý skutek v poslušnosti, bude to pro něj lepší. Půst je vám prospěšný; kdybyste to jen věděli!

186. Měsíc Ramadán je měsícem, v němž byl Korán seslán jako vedení pro lidstvo s důkazy jasnými tohoto vedení a jako rozlišení. Proto tedy, kdokoli z vás je v tomto měsíci *doma*, nechť se postí tam. Kdo je však nemocen nebo na cestách, *nechť se postí* stejný počet dnů jindy. Allah vám to chce usnadnit a nechce vám působit obtíže. Přeje si, abyste dodrželi tento počet a chválili Allaha za to, že vás správně vedl, a abyste byli vděční.

187. Když se tě Moji služebníci na Mě zeptají, *odpověz*, že jsem nablízku. Vyslyším modlitbu prosícího, když se ke Mně modlí. Nechť Mi popřejí sluchu a uvěří ve Mě, aby mohli kráčet cestou pravou.

188. Je vám dovoleno vejít za noci postní k manželkám svým. Jsou pro vás oděvem a vy jste oděvem pro ně. Allah ví, že křivdíte sami sobě, a proto se k vám v milosrdenství obrátil a poskytl vám úlevu. Takže nyní k nim smíte vejít a usilovat o to, co vám Allah předepsal. Jezte a pijte, dokud nebudete moci rozlišit bílou nit úsvitu od černé. Potom dodržujte půst až do setmění a nesouložte s nimi, dokud setrváváte na modlitbách v mešitách. Toto jsou omezení *ustanovená* Allahem, proto se k nim nepřibližujte. Takto Allah činí Svá

عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٥﴾
 أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى
 سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ
 فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
 لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٦﴾
 شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
 لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ
 مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى
 سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ
 الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
 وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٧﴾

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
 الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّهُمْ
 يَرْشُدُونَ ﴿١٨٨﴾

أَجَلٌ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
 لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
 كُنْتُمْ تَخْتَلُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
 عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
 وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ
 مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ
 إِلَى الْيَلِّئِ وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَلَقُونَ فِي الْمَسْجِدِ
 تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ

příkázání srozumitelnými pro lidi, aby se mohli před zlem ochránit.

189. Nepřipravujte jeden druhého o majetek podvodným způsobem a nenabízejte statky své jako úplatek úřadům, abyste vědomě nespravedlivým způsobem nepohlcovali veřejný majetek.

R. 24.

190. Budou se tě ptát na novoluní. Řekni: „Jsou to prostředky měření času pro obecné blaho lidstva a pro určování Poutí.“ Zbožností není to, že vcházíte do domů zadní stranou; ale skutečně zbožný je ten, kdo se Boha bojí. Vcházejte do domů dveřmi a bojte se Allaha, abyste prospívali.

191. Bojujte za věc Allahovu proti těm, kteří bojují proti vám, ale nedopouštějte se bezpráví. Neboť Allah nemiluje ty, kteří se bezpráví dopouštějí.

192. Zabíjejte je, kdekoli je potkáte a vyhanějte je z míst, odkud oni vyhnali vás; pronásledování je horší než zabití. Ale nebojujte s nimi v Posvátné Mešitě ani v její blízkosti, dokud tam s vámi sami nezačnou bojovat. Jestli vás napadnou, pusťte se s nimi do boje. Taková je odměna nevěřících.

193. Jestliže přestanou, pak Allah je věru Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

194. A bojujte proti nim, dokud neustane pronásledování, a každý se bude moci svobodně hlásit k náboženství Allahovu. Jestliže přestanou, pak mějte na paměti, že nepřátelství je dovoleno jen proti útočníkům.

195. Porušení Posvátného Měsíce má být oplateno v Posvátném Měsíci; a pro všechno posvátné platí zákon odplaty. Kdo se dopustí bezpráví proti vám, toho potrestejte úměrně k bezpráví, jehož se proti vám dopustil. A bojte se Allaha a vězte, že Allah je na straně těch, kteří se Ho bojí.

196. Rozdávajte peníze ve jménu Allaha a nevrhejte se do zkázy vlastníma rukama a konejte dobré. Neboť Allah miluje ty, kteří dobré konají.

أَيُّهَا النَّاسُ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِبُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٦﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٢٧﴾

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَادْرَجُوهُمْ فِي مَنِّ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُفْتَلُوا فِيهِ فَإِن قَتَلْتُمُوهُمْ فَاتْلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿٢٨﴾

فَإِن أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٩﴾
وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتِ قِصَاصٌ مِّمَّنْ أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾
وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٢﴾

197. A vykonejte Hadždž i 'Umru kvůli Allahovi; ale je-li vám to znemožněno, nabídněte jakoukoliv oběť, která je snadno dostupná, a neholte si hlavy, dokud oběť nedojde místa určení. Bude-li někdo z vás nemocen nebo bude trpět bolestí hlavy, *může se vykoupit* postem, nebo almužnou, či obětí darem. A jste-li bezpečni, pak ten, kdo by rád vykonal 'Umru i Hadždž při jedné příležitosti, necht' nabídně jakoukoliv oběť, která je snadno dostupná. Ale ti z vás, kteří takovou oběť nenaleznou, ať se postí tři dny během Pouti a sedm dnů po návratu domů, celkem deset dnů. To platí pro toho, jehož rodina nežije poblíž Posvátné Mešity. A bojte se Allaha a vězte, že Allah je přísný v trestání.

R. 25.

198. Měsíce, v nichž se koná Hadždž, jsou dobře známé; a ten, kdo se rozhodne vykonal Pout' v těchto měsících, by měl mít na paměti, že se během Pouti *nedovolují* žádné neslušnosti, nepravosti, ani hádky. A cokoliv dobrého vykonal, Allah o tom ví. Zásobte se na cestu *vším potřebným*, ale nejlepší zásobou na cestu je zbožnost. A bojte se Mě *jediného*, ó mužové rozumní!

199. Není pro vás hříchem, že usilujete o štedrost Pána svého. Ale když se vracíte z 'Arafátu, vzpomínejte Allaha v Maš'ar al-Harám; a vzpomeňte, jak On vás vedl, zatímco předtím jste byli z těch, kteří zbloudili.

200. Potom se vracíte tudy, kudy se vracíte ostatní lidé, a prostě Allaha za odpuštění, neboť Allah je Nejvyšší Odpuštějící, Milosrdný.

201. A po vykonání předepsaných obřadů, oslavujte zásluhy Allahovy, tak jako oslavujete zásluhy svých otců, či snad ještě více. Mezi lidmi jsou takoví, kteří říkají: „Pane náš, obdaruj nás *dobrými věcmi* na tomto světě,“ a takový nebude mít žádný podíl v Životě budoucím.

وَاتُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْقَوْمِ الَّذِينَ

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٢٥

الْحَجِّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَةٌ فَمَنْ قَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقًا وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ٢٦

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَّكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ

قَبْلِهِ لِسَنِ الضَّالِّينَ ٢٧

تُمْ فَيُضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٨

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ حَاقٍ ٢٩

202. A jsou mezi nimi někteří, kteří říkají: „Pane náš, obdaruj nás vším dobrým na tomto světě i v Životě budoucím a ochraňuj nás před muky Ohnivými.”

203. Těm se dostane slušného podílu z toho, co si vysloužili. A Allah hbitě účtuje.

204. A vzpomínejte Allaha stanovený počet dnů; ale kdo si pospíší a *odejde* za dva dny, nebude to pro něj hřích; a kdo se zdrží, ani to nebude hříchem. *Toto platí* pro toho, kdo je Bohabojný. A bojte se Allaha a vězte, že k Němu budete shromážděni.

205. Mezi lidmi se najde i takový, jehož řeči o životě pozemském by se ti líbily; a bude se dovolávat Allaha, aby mu dosvědčil to, co je v srdci jeho; a přítom je nejsvárlivějším ze svárlivců.

206. A když je u moci, chodí po zemi a šíří nepokoje a ničí úrodu i potomstvo *člověka*; a Allah nemiluje nepokoje.

207. A když se mu řekne: „Boj se Allaha,“ pýcha ho podněcuje k dalšímu hříchu. Peklo mu bude dostatečnou odměnou; a jak odporné to místo odpočinku.

208. Mezi lidmi se najde i takový, který by prodal i sebe sama, jen aby se zalíbil Allahovi; a Allah je Soucitný ke Svým služebníkům.

209. Vy, kteří věříte! Odevzdejte se cele do vůle Boží a nekráčejte ve stopách Satanových; on věru je vaším otevřeným nepřitelem.

210. Jestliže však klopýtnete poté, co se vám dostalo jasných Znamení, pak vězte, že Allah je Mocný, Moudrý.

211. Cožpak čekají něco jiného, než že k nim přijde Allah s anděly pod příkrovem mračen a věc bude rozhodnuta? A k Allahovi se vracejí všechny věci.

R. 26.

212. Zeptej se synů Izraele, kolik jsme jim dali jasných Znamení.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
 فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠٢﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
 يَوْمَيْنِ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا أِثْمَ عَلَيْهِ

لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُ قَوْلَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَمُ ﴿٢٠٥﴾

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ

الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ

جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْبِهَادُ ﴿٢٠٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ

وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً ۖ وَلَا

تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

فَإِنْ ذَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا

أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ

الْعَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ ﴿٢١١﴾

سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ

Jestliže však někdo pozmění dar Allahův poté, co k němu přišel, pak Allah je přísný v trestání.

213. Pozemský život byl učiněn přitěžlivým pro ty, kteří nevěří. A ti se posmívají těm, kteří uvěřili. Ale ti, kteří se bojí *Boha*, budou v Den Zmrtvýchvstání povýšeni nad nimi a Allah *Své dary* uštědřuje tomu, komu se mu zlíbí, bez počítání.

214. Lidstvo tvořilo obec jedinou, *potom se však mezi sebou nepohodli*, proto Allah vyslal Proroky jako zvěstovatele radostných zvěstí a jako varovatele a seslal po nich Knihu obsahující pravdu, aby rozsoudil to, v čem se neshodli. *A nyní se začali přitěžlivě kvůli Knize*, která jim byla darována poté, co k nim přišla jasná Znamení, ale přeli se jen ze vzájemné závisti. A nyní Allah z vlastního příkazu přivedl věřící k pravdě, o níž se (nevěřící) přeli. A Allah vede toho, koho se Mu zlíbí, k cestě pravé.

215. Myslíte si, že vstoupíte na nebesa, když vás zatím nepostihlo to, co postihlo ty, kteří zemřeli před vámi? Zakusili bídu a neštěstí a trásli se strachy, dokud jim Posel a s ním ti, kteří uvěřili, neřekli: „Kdy už přijde pomoc od Allaha?“ Pomoc Allahova je jistě nablízku.

216. Ptají se tě, co mají rozdávat. Řekni: „Cokoliv rozdáte z dobrého a hojného bohatství, by mělo být ve prospěch rodičů a blízkých příbuzných a sirotků a nuzných a pocestného. Cokoliv učiníte dobrého, Allah o tom jistě dobře ví.“

217. Je vám předepsán boj, ačkoliv se vám to přičí; ale může se stát, že se vám něco nelíbí, a přitom je to pro vás dobré, a může se stát, že

وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَدَىٰ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١٣﴾

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْيَوْمَ الَّذِينَ نَسَخُوا مِن دِينِهِمْ لِيَكُونَ لَهُمْ عِقَابٌ يُدْرِكُهُمْ يَوْمَ هُمْ كَارِهِينَ ﴿٢١٤﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيَّ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَدَىٰ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغِيًّا بَيْنَهُمْ فَهَدَىٰ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمِبِينَ وَالصَّارِعَ الَّذِينَ زُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نَصْرٌ لِلَّهِ إِلَّا إِنْ نَصَرَ اللَّهُ قَوْمًا ﴿٢١٦﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ وَالْيَوْمِئَاتِيِّ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّائِلِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٧﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَلَيْكُمْ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَلَيْكُمْ أَنْ تُجِبُوا

se vám něco líbí, a přitom je to pro vás špatné. Allah je *všech věcí* znalý a vy to neznáte.

R. 27.

218. Ptají se tě na boj v Posvátném Měsíci: řekni: „Bojovat v tomto měsíci je těžkým *hříchem*, ale zastoupit lidem cestu Allahovu, a být Allahovi nevděčný a zastoupit lidem cestu do Posvátné Mešity a vyhnat ty, kteří už tam jsou, je před Allahem *hříchem* ještě těžším; a pronásledování je horší, než zabíjení.” A nevěřící proti vám nepřestanou bojovat, dokud vás neodvrátí od víry, pokud se jim to vůbec podaří. Jestliže se někteří z vás od víry odvrátí a zemřou jako nevěřící, pak jejich skutky budou marné na světě tomto i budoucím. Stanou se obyvateli Ohně a budou v něm přebývat navěky.

219. Ti, kteří uvěřili a vystěhovali se a bojují tvrdě za věc Allahovu, ti doufají v milosrdenství Allahovo a Allah je Nejvyšší Odpuštějící, Milosrdný.

220. Ptají se tě na víno a na hazardní hru. Řekni: „V obou je pro lidi velký hřích a také *určité* výhody; ale jejich hřích je větší, než výhody.” A ptají se tě na to, co mají rozdávat. Řekni: „Čeho máte nazbyt.” Takto vám Allah objasňuje Svá přikázání, abyste mohli přemýšlet

221. O světě tomto i budoucím. A ptají se tě na sirotky. Řekni: „Péče o jejich blaho je velmi dobrým *skutkem*. A pokud se s nimi stýkáte, ať jsou vám jako bratři. A Allah rozpozná buřiče od reformátora. Kdyby Allah chtěl, mohl by vás vystavit útrapám. Allah je věru Mocný, Moudrý.”

222. A nežeňte se s modloslužebnicemi, dokud neuvěří; i věřící otrokyně je lepší než modloslužebnice, i kdyby se vám tato *velmi* líbila. Neprovdávejte *věřící ženy* za modloslužebníky, dokud tito neuvěří; i věřící otrok

شَيْئًا وَهُوَ سَرُّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالنَّسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَمَا كَانَ مِن قَوْلِكَ حَيْطَتَ أَعْمَالِهِمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٩﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالنَّبِيرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَأَنْ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحُهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالُطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ النَّفْسَ مِنَ الْمَصْلُوحِ وَأَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبْتُمْ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣١﴾

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَا مَلَائِكَةً مُّؤْمِنَةً خَيْرٌ مِنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا أُعْجِبْتُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ

je lepší než modloslužebník, i kdyby se vám tento *velmi* líbil. Takoví zvou do Ohně, ale Allah zve do Nebe a k odpuštění ze Svého příkazu. A objasňuje Znamení Svá lidem, aby si to připomněli.

R. 28.

223. A ptají se tě na menstruaci. Řekni: „Je to neduh, zdržte se tedy žen po dobu menstruace a nevcházejte k nim, dokud se neočistí. A když se očistí, přicházejte k nim, jak vám to Allah přikázal. Allah miluje ty, kteří se k němu obracejí a kteří se očisťují.“

224. Vaše ženy jsou pro vás polem. Vcházejte tedy na pole své, kdy a jak se vám zachce, ale učinite předtím *něco* pro vaše *dobro*; a bojte se Allaha a vězte, že se s ním setkáte; a zvěstujte radostnou zvěst všem, kteří uposlechli.

225. A nečiňte Allaha terčem svých přísah, abyste se *tak* mohli vyhnout konání dobrého, zbožnému chování a usmiřování lidí. Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

226. Allah vás nepovolá k zodpovědnosti za vaše plané přísahy, ale za to, co si vysloužila srdce vaše. A Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Shovívavý.

227. Těm, kteří přísahají, že se *nedotknou* svých manželek, je určena čekací lhůta čtyř měsíců nejvýše. Jestliže potom svou přísahu zruší, Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

228. A když se rozhodnou pro rozvod, Allah je věru Všeslyšící, Vševědoucí.

229. Rozvedené ženy by měly čekat po tři periody; a není jim dovoleno, aby utajovaly, co Allah stvořil v jejich lůnech, pokud věří v Allaha a v Poslední Den; a jejich manželé mají větší právo vzít si je nazpět během

حَتَّىٰ يَوْمِنَا وَلَعِبَدٌ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ مُّشْرِكِيْ وَ لَوْ
عَجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى التَّارِكِ وَاللَّهُ يَدْعُوا
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَيْحِضِ قُلْ هُوَ أَذَى لَا فَاعِلٌ لِّوَا
النِّسَاءِ فِي الْمَيْحِضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ
فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٩﴾

نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ
وَلَا تَمُوتُوا لَهُمْ لَمَمًا وَلَا تَتَّقُوا اللَّهَ فَإِنَّ
اللَّهَ يَكْفُرُ عَنِ النَّاسِ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَن تَبَرُّوا
وَتَتَّقُوا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾
لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرِيصَ
أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾

وَأَنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ
لَهُنَّ أَنْ يَكُنَّ مِمَّا خَلَقَ اللَّهُ فِي
الْكِتَابِ مِنْ نِسَائِهِمْ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرُ
وَبِعَوْلِهِنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي
ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا
وَلَهُنَّ مِثْلُ

této lhůty, pokud si usmíření přejí. A ony mají pro sebe stejná práva jako oni. Ale muži jsou o stupeň výše. A Allah je Mocný, Moudrý!

R. 29.

230. Takový rozvod může být vyhlášen dvakrát; potom si *je* můžete ponechat, jak se sluší, nebo *je* v dobrém propustit. A není vám dovoleno, abyste si vzali cokoli z toho, co jste jim (vaším manželkám) darovali; leda, že se oba obávají, že nemůžete dodržet omezení předepsaná Allahem. Ovšem bojíte-li se, že omezení *nařízená* Allahem dodržet nemůžete, pak nebude pro žádného z vás hříchem, jestliže se žena vykoupí. Toto jsou omezení *předepsaná* Allahem, tedy je nepřekračujte. A ti, kdož překračují omezení *nařízená* Allahem jsou provinilci.

231. A jestliže se s ní rozvede *potřetí*, nebude mu potom dovolena dříve, dokud nebyla provdaná za jiného muže; a jestliže *i* on se s ní rozvede, pak není pro ně hříchem, aby se k sobě vrátili, pokud si jsou jisti tím, že budou schopni dodržovat omezení *nařízená* Allahem. Toto jsou omezení *nařízená* Allahem, která On objasňuje pro lid vědoucí.

232. A když se rozvedete* se svými manželkami a vyprší jejich stanovená lhůta, pak si je můžete ve vší slušnosti ponechat, nebo je ve vší slušnosti propustit. Avšak nezdržujte je násilím, abyste se tím neprovinili. Kdo takto činí, ten nepochybně škodí své vlastní duši. A neposmívejte se příkázáním Allahovým a pomněte přízně Allahovy vůči vám a Knihy a Moudrosti, které vám seslal, aby vás napomenul. A bojte se Allaha a vězte, že Allah zná dobře všechny věci.

R. 30.

233. Když se rozvedete se svými ženami a skončí se jejich lhůta, nezabraňujte jim ve sňatku s *novými* manžely, jestliže se mezi sebou slušně dohodli. Toto je napomenutí pro toho z vás, kdo věří v Allaha a v Poslední

* Odvolatelný rozvod.

الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٩﴾

الطَّلَاقِ مَرَّتَيْنِ فَإِمَّا كُنْتُمْ تَتَرَاجَعْنَ فَمَا كُنْتُم بِمِإْخِذٍ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمُ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ
يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمَا أَلَّا يُقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ
حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٠﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَتَرَكَ زَوْجًا
غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا
إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا كُنْتُمْ جَاهِلَةً فَمَا تَسْكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَحوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَسْكُوهُنَّ
ضَرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَنْجِدُوا آيَةَ اللَّهِ هُزُوا وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا كُنْتُمْ جَاهِلَةً فَلَا تَعْصُوهُنَّ
أَنْ يَتَرَكَحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَمْ آيَةُ اللَّهِ وَالْحِكْمَةُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

den. Budete pozeňnanější a čistší; a Allah ví, ale vy nevíte.

234. Matky mají kojit své děti plně dva roky; *to platí* pro ty, které chtějí dovést kojení. A muž, kterému dítě patří, je zodpovědný za jejich (matek) výživu a oděv podle užívané zvyklosti. Žádná duše není přetěžována. Matka nenechá kvůli svému dítěti strádat *oice*, ani ten, jemuž dítě patří, nenechá kvůli svému dítěti strádat *matku*, a dědici připadá stejná povinnost. Jestliže se oba rozhodnou pro odstavení *dítěte* po vzájemné domluvě a poradě, nijak se neproviní. Jestliže chcete vzít pro své děti kojnou, neproviníte se, pokud zaplatíte to, na čem jste se dohodli. A bojte se Allaha a vezte, že Allah vidí, co děláte.

235. Ti, kteří zemřeli a zanechali po sobě manželky, tyto (manželky) mají čekat čtyři měsíce a deset *dnů*. A když se dočkají konce lhůty, nebude pro vás hříchem, jestliže si budou počínat samy se sebou podle zvyklosti. A Allah si je vědom toho, co děláte.

236. A nijak se neproviníte, když *těmto* ženám naznačíte možnost sňatku, ani když svou *touhu* ukryjete v duši. Allah ví, že na ně budete v *této souvislosti* pomýšlet. Ale smlouvu s nimi neuzavírejte tajně, ledaže promluvíte, jak se sluší, ale pro svazek manželský se rozhodněte až po uplynutí předepsané lhůty a vězte, že Allah ví, co je ve vašich myslích, takže buďte opatrní. A vezte, že Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Shovívavý.

R. 31.

237. A není pro vás hříchem, jestliže se rozvedete se svými ženami dříve, než jste se jich dotkli, nebo za ně určili cenu. Poskytněte jim

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُبَيْتَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
إِلَّا وُسْعَهَا لَا نُضَاعَرُ وَالِدَةً بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ
لَهُ بِوَلَدِةٍ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ إِنْ أَسْرَدَا
فِيضَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
وَإِنْ أَرَدْتُمُ أَنْ تَنْتَرِضُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا اسْتَأْتَمْتُمْ مِمَّا اتَّيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٢﴾

وَالَّذِينَ يَتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرْتَضْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا إِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٣﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ الْكِنَانِ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذُرُونَهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ الْبَيْتِ حَتَّى يَبْلُغَ
الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ

فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ
أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً مِمَّا مَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْبُيُوعِ

jim však — bohatý podle svých prostředků a chudý podle svých prostředků — zaopatření, jaké se sluší, což je povinností pro ctnostné.

238. A rozvedete-li se s nimi dříve, než jste se jich dotkli, ale už jste za ně určili cenu, pak *musíte zaplatit* polovinu dohodnuté ceny, pokud se toho nevzdají, nebo pokud se toho nevzdá ten, v jehož rukou je sňateční smlouva. Ale kdybyste se toho vzdali vy sami, bylo by to spravedlivější. A nezapomínejte si navzájem prokazovat dobro, neboť Allah vidí, co děláte.

239. Dodržujte Modlitby, i Modlitbu prostřední, a stůjte před Allahem v pokoře.

240. Máte-li strach, *modlete se* ve stoje nebo za jízdy, ale až budete v bezpečí, vzpomínejte Allaha tak, jak vás tomu naučil, *totiž tomu*, co jste dříve neznali.

241. Ti z vás, kteří zemřou a zanechají manželky, necht' odkáží svým manželkám zaopatření na jeden rok, aniž by musely opustit dům. Jestliže však odejdou *samy*, pak není pro vás hříchem, co *samy* se sebou učiní; a Allah je Mocný, Moudrý.

242. A rozvedeným ženám by *také* mělo být poskytnuto zaopatření, jaké se sluší — a to je povinností pro Bohabojné.

243. Takto vám Allah objasňuje Svá příkázání, abyste porozuměli.

R. 32.

244. Cožpak jsi neslyšel o těch, kteří v tisících opustili své domovy, protože se báli smrti? A Allah jim řekl: „Zemřete!“ Potom je přivedl k životu, neboť Allah je k lidem Velkorysý, ale většina lidí je nevděčná.

245. Bojujte za věc Allahovu a vězte, že Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا

عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٨﴾

وَأَنْ كَلَفْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسُوهُنَّ وَ قَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَرِصَفًا مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ
يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ وَ
أَنْ تَعْفُوا أَقْرَبَ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ

إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٩﴾

حُفُظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا

لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٤٠﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمْتُمْ فَادْكُرُوا
اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٤١﴾

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا بِوَصِيَّةٍ
لِّرِزْقِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْوَلَدِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ ؕ فَإِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٢﴾

وَالْمُطَلَّاتُ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤٣﴾

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ
حَدَرُ الْوَبَاتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٥﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

عَلَيْكُمْ ﴿٣٥﴾

246. Kdo je ten, kdo Allahovi poskytnete dobrou půjčku, aby mu ji Allah mnohonásobně rozmnožil? A Allah přijímá a rozmnožuje a k Němu budete navraceni.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعُّهُ
لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۗ

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

247. Cožpak jsi neslyšel o mocných ze synů Izraele, kteří po smrti Mojžíšově řekli jednomu ze svých Proroků: „Ustanov nám krále, abychom mohli bojovat ve jménu Allaha“? Řekl: „Což tomu nebude spíše tak, že až vám bude předepsáno bojovat, bojovat nebudete?“ Řekli: „A proč bychom nebojovali za věc Allahovu, když jsme byli vyhnáni ze svých domovů a od svých synů?“ Ale když jim bylo nařízeno bojovat, obrátili se zády, kromě malého počtu z nich. A Allah zná dobře hříšníky.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَامِئِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّهِمْ لَهُمْ آتِئْنَاكَ نَقَاتِلَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٣٧﴾

248. A jejich Prorok jim řekl: „Allah vám za krále ustanovil Tálúta.“ Řekli: „Jak může nad námi vládnout, když my máme větší nárok na vládu než on, a ani neoplývá bohatstvím?“ Prorok odpověděl: „Allah jej pro vás vyvolil a štědře jej obdaroval na těle i na duchu.“ A Allah dává vládu tomu, komu se mu zlíbí, a Allah je Štědrý, Vševedoucí.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
أَعْيُنٌ بِالْمَلِكِ مِنْهُ وَلَمْ يُدْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ
قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي
الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٨﴾

249. A jejich Prorok jim řekl: „Znamením jeho vlády bude, že vám bude darováno srdce, v němž bude mír od Pána vašeho, a odkaz *dobrého*, co zanechala rodina Mojžíšova a rodina Árónova — a ponese je anděl. A věru je v tom Znamení pro vás, jste-li věřící.“

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

250. A když Tálút vytáhl s vojsky, řekl jim: „Allah vás bude zkoušet řekou.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ بِبَيْتِكُمْ

proti druhému, ale Allah dělá, co chce.

R. 34.

255. Vy, kteří věříte! Rozdávajte z toho, čím jsme vás obdarili, než přijde den, kdy nebude žádného kupování ani prodávání, ani přátelství, ani přímluvy. A jsou to právě nevěřící, kteří *sami sobě* škodí.

256. Allah — není Boha kromě Něho, Živého, Samobytného, Vše-živícího. Nepadá na Něj dřímota, ani spánek. Jemu náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. Kdo se u Něho může přimluvit jinak, než s dovolením Jeho? On zná, co je před nimi i co je za nimi, zatímco oni neobsáhnou z vědění Jeho nic, leda to, co On dovolí. Trůn Jeho pojímá nebesa i zemi a péče o ně-Mu není břemenem. On Velký je a Vznesený.

257. V náboženství by nemělo být žádného donucování. Správné od nesprávného již bylo rozlišeno, takže každý, kdo odmítne být veden těmi, kteří hřeší, a věří v Allaha, ten uchopil se pevně rukojeti, která se nikdy nezlomí. A Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

258. Allah je přítelem těch, kteří uvěřili. Vyvádí je z každé temnoty na světlo. A ti, kteří nevěří, mají za přátele hříšníky, kteří je vyvádějí ze světla do všech *možných* temnot. Ti budou obyvateli Ohně a v něm budou přebývat navěky.

R. 35.

259. Což jsi neslyšel o tom, který se přel s Abrahamem ohledně Pána jeho jen proto, že Allah mu daroval království? Když Abraham řekl: „Pán můj je ten, kdo dává život a přináší smrt,” odpověděl: „Já *také* dávám život a přináším smrt.” Abraham řekl: „Allah přivádí slunce od Východu; ty je tedy přiveď od

۳۴
ع
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝۳۴

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفُسًا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَّةَ وَلَا شَفَاعَةً
وَ الْكُفْرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ
ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ
عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ تَقَىٰ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ
فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا
وَاللَّهُ سَبِيحٌ عَلِيمٌ ۝

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ
يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَحْسَبُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

۳۵
ع
الْمَرْتَلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ
اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُبَيِّنُ
قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالشَّمْسِ مِنَ الشَّرْقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ

Západu.” A to nevěřícího zmátlo. A Allah nespravedlivě nevede.

260. Nebo o tom, který prošel kolem města, které leželo v troskách, a zvolal: „Kdy ho Allah přivede po jeho zničení znovu k životu?” Potom jej Allah na sto let usmrtil, potom jej vzkřísil a pravil: „Jak dlouho jsi setrval v tomto stavu?” Odpověděl Mu: „Asi den nebo část dne.” Allah řekl: „Nikoli, v tomto stavu jsi setrval sto let. A nyní se podívej na svoje jídlo a pití — nezkazily se. A podívej se na svého osla. A věru jsme tě učinili Znamením pro lidi. A pohleď na tyto kosti, jak je srovnáme a obalíme masem.” A když se mu to stalo jasným, řekl: „Vím, že je v moci Allahově, aby učinil, co chce.”

261. A vzpomeňte si na dobu, kdy Abraham řekl: „Pane můj, ukaž mi, jak dáváš mrtvým život.” Řekl: „Což jsi neuvěřil?” Abraham řekl: „Ano, ale prosím tě o to pro uklidnění srdce svého.” Odpověděl: „Vezmi čtyři ptáky a ochoč si je. Potom je rozmístí na různé kopce a zavolej je. Rychle k tobě přiletí. A věz, že Allah je Mocný, Moudrý.”

R. 36.

262. Ti, kteří rozdávají ze svého bohatství ve jménu Allahově, se podobají zrnu kukuřice, z něhož vyroste sedm klasů a v každém klasu je sto zrn. A Allah je dále rozmnožuje tomu, komu chce; a Allah je Štědrý, Vševědoucí.

263. Na ty, kteří rozdávají ze svého bohatství ve jménu Allahově, aniž potom provázejí to, co rozdali, výčitkami nebo urážkami, čeká odměna u Pána jejich a nepadne na ně žádný strach, ani nebudou zarmoucení.

264. Laskavé slovo a odpuštění je lepší než milodar doprovázený urážkou. A Allah je Soběstačný, Shovívavý.

فَبَهَّتِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِوَالِدِهِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٩﴾
 أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُغِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا
 فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ
 قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ
 مِائَةً عَامٍ فَأَنْظِرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَسْتَنَّهْ
 وَأَنْظِرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَأَنْظِرْ إِلَى
 الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِئُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ
 لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾

وَأِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارِنِّي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ
 أَرَأَيْتَ إِذْ أَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهِ
 حَبًّا وَتَبَتْنَا فِيهِ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ نَارًا
 فَجَعَلْنَا فِيهَا صُفْرًا كَأَغْطَارٍ أَلْمَسْتُ بِكَ
 عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ
 سَعْيًا وَأَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ
 حَبَّةٍ أُنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ
 حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٢﴾
 الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا
 يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا إِذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٣﴾
 قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا
 إِذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٤﴾

265. Vy, kteří věříte! Neznehodnocujte almužny své posměšky a urážkami jako ten, kdo rozdává ze svého bohatství lidem na odív, aniž uvěřil v Allaha a v Poslední den. Jeho případ se podobá hladké skále *pokryté* hlinou, kterou těžký liják zanechá holou, hladkou a tvrdou. A takoví lidé si z toho, co si vysloužili nezajistí nic. A Allah nevede lid nevěřící.

266. A případ těch, kteří rozdávají ze svého bohatství, *jen* aby se zalíbili Allahovi a posílili své duše, se podobá zahradě na vyvýšenině. Když přijde těžký liják, přinese plody své dvakrát. A když liják nepříjde, pak *postačí* lehký déšť. A Allah vidí, co děláte.

267. Přeje si snad některý z vás, aby pro něj byla připravena zahrada, pod níž potoky tečou, s palmami a vinnou révou a se všemi druhy ovoce — až jej zastihne stáří a bude mít jen slabé potomstvo — aby pak postihla zahradu ohnivá víchřice a *vše* spálila? Takto vám Allah objasňuje Svá Znamení, abyste o tom mohli přemýšlet.

R. 37.

268. Vy, kteří věříte! Rozdávajte z dobrých věcí, které jste si vysloužili, a z toho, co jsme pro vás nechali vyrůst ze země. A ne snažte se rozdávat z toho, co je špatné a co byste si sami nevzali, leda se sklopenými zraky. A vezte, že Allah je Soběstačný, Chvályhodný.

269. Satan vám vyhrožuje chudobou a přikazuje vám nepravosti, zatímco Allah vám slibuje Své odpuštění a štědrost. A Allah je Štědrý, Vševedoucí.

270. Daruje moudrost tomu, komu chce, a komu byla dána moudrost, tomu bylo vskutku

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَالَّذِي كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلَهُ كَمِثْلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا
يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٥﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ وَتَشْبِيهًا مِمَّنْ أَنفُسِهِمْ كَمِثْلِ جَنَّةٍ بَرْنُوبٍ
أَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ كُلَّهَا وَضعْفَيْنِ وَإِن تَمْ يُصْبِحَهَا
وَابِلٌ فَكُلُّهَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٦﴾

أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَإِذَا بَلَغَ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضَعْفَاءٌ فَأَصَابَهَا
إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
الآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّنْ كَسَبْتُمْ
وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَسَّبُوا بِالْجَنَّةِ
مِنْهُ تَنفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخِيذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغِضُوا فِيهِ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفِيرٌ حَمِيدٌ ﴿٢٦٨﴾

الشَّيْطَانُ يُعِدُّ لَكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
يَعِدُّ لَكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٩﴾
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ

darováno dobro nesmírné. Ale připomenou si to jen nadání rozumem.

271. At' rozdáte cokoliv nebo at' učiníte jakoukoliv přísahu, Allah o tom jistě ví; a hříšníci nebudou mít pomocníky žádné.

272. Jestliže rozdáváte almužny veřejně, je to správné a *dobré*; ale činíte-li tak potají, rozdávájící je chudým, je to pro vás lepší; a On vás očistí od *mnohých* vašich hříchů. A Allah není nevšímavý k tomu, co děláte.

273. Není povinností tvou, abys je správnou cestou vedl; to Allah vede toho, koho chce. A cokoliv ze svého bohatství rozdáte, je pro vaše dobro, pokud nerozdáváte jen proto, abyste získali přízeň Allahovu. A cokoliv ze svého bohatství rozdáte, bude vám plně nahrazeno a nebude vám ukřivděno.

274. *Tyto almužny* jsou pro chudé, kteří byli zadrženi ve službách Allahových a nemohou se volně pohybovat po zemi. Hlupáci se proto *o nich* domnívají, že nouzí netrpí, protože nechtějí *žebrot*. Ty je však poznáš podle jejich vzhledu; nežebrají dotěrně na lidech. A cokoliv jim věnujete, Allah o tom dobře ví.

R. 38.

275. Ti, kteří rozdávájí ze svého bohatství v noci i ve dne, tajně i veřejně, naleznou odměnu u Pána svého a *nepadne* na ně žádný strach, ani nebudou zarmoucení.

276. Ti, kteří pohlcují úroky, z mrtvých nevstanou, leda jako ten, kterého Satan postihl šílenstvím. A to proto, že říkají: „Obchod je *vlastně také* lichva.“ Avšak Allah obchod uzákonil, ale lichvu zakázal. Tomu, jemuž se dostalo napomenutí od Pána jeho a jenž od lichvy upustil, zůstane to, *co* v minulosti *získal*, a případ jeho je v rukou Allaha. Ale ti, kteří se

أَوْتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذُكُّرُ إِلَّا أَوْلُوا الْأَلْبَابِ ﴿٢٧١﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ

اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٢﴾

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَيَغْتَابَهَا وَإِنْ تَخْفَوْهَا وَ

تُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِنْ

سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧٣﴾

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُشَاءُ

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَنْفُسُكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا

ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ

وَأَنْتُمْ لَا تظَلُمُونَ ﴿٢٧٤﴾

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ

ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ

التَّعْفُفِ لَعَرَفُهُمْ بِسْمِهِمْ لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ

الْحِثَاءَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٥﴾

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَ

عَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٦﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي

يَتَغَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا

الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا

فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ

وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

k ní vrátí, jsou obyvateli Ohně; v něm budou přebývat navěky.

277. Allah odstraní lichvu a rozmnoží dobročinnost. A Allah nemiluje nikoho, kdo je neopravitelným nevěřícím a arcihříšníkem.

278. Ti, kteří věří a dobré skutky konají a dodržují Modlitbu a platí Zakát, naleznou odměnu u Pána svého a *nepadne* na ně žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

279. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha a zanechte poslední zbytky lichvy, jste-li věřící.

280. Ale jestliže *tak* neučiníte, mějte se na pozoru před válkou od Allaha a od Jeho Posla; jestliže však učiníte pokání, pak vám zůstane vaše původní částka; a *tak* nikomu neukřivdíte, ani nebude ukřivděno vám.

281. A jestliže je nějaký *dlužník* v tísní, povolte mu odklad, až se mu uleví. A pokud mu dluh z lásky k bližnímu prominete, bude to pro vás lepší, jen kdybyste to věděli.

282. A bojte se dne, kdy budete k Allahovi navraceni, kdy každá duše dostane po zásluze a v plnosti a nikomu nebude ukřivděno.

R. 39.

283. Vy, kteří věříte! Když si půjčujete jeden od druhého na pevnou lhůtu, запиšte to. Ať *to* písař v přítomnosti vaší věrně zapíše; nechť žádný písař neodmítne, neboť Allah jej tomu naučil; nechť tedy zapisuje a ten, který dluh na sebe bere, nechť diktuje. Měl by se bát Allaha, Pána svého, a neubrat z dluhu nic. Ale jestliže je dlužník slabý na duchu nebo na těle, či neschopen sám diktovat, ať diktuje někdo, kdo bude hájit jeho zájem, ve vši spravedlivosti. A přivolejte dva svědky vybrané z vašich mužů; a jestliže nebudou *k dispozici* dva muži, pak jednoho muže a dvě ženy z těch,

هُم فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٤٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَاتَوَّأْتُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ
الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٢﴾

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِن تَبْتَئْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ
وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ فَتَمَثَّلُونَ كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ آجَلٍ
فُتِنْتُمْ فَأَلْتُمُوهُ وَيُكْتَبُ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَ
لَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ
وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا
يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا
أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَن يُؤْمَلَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَ اسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِّن رِّجَالِكُمْ

kteří se vám hodí jako svědkyně, takže kdyby jedné z nich selhala *paměť*, druhá jí může připomenout. Necht' svědci neodmítnou, jsou-li přizváni. A neopomeňte to zapsat, ať již jde o malou či velkou částku, a také stanovenou lhůtu *splacení*. To je v očích Allahových spravedlivější, dosvědčování činí spolehlivějším a snáze vás ochrání před pochybností; tedy *neopomeňte vést zápisy*, ledaže jde o zboží předávané z ruky do ruky; v tomto případě nebude pro vás hříchem, že to nezapíšete. A berte si svědky, když jeden druhému něco prodáváte; a ať není ukřivděno ani písaři, ani svědkovi. Ale když *tak* učiníte, bude to z vaší strany neposlušnost. A bojte se Allaha. A Allah vám daruje vědění a Allah je všech věcí znalý.

284. A budete-li na cestách a nenajdete písaře, pak si vezměte spolu s předaným zbožím zástavu. A pokud jeden z vás svěří něco druhému, necht' svěřené vrátí a necht' se bojí Allaha, Pána svého. A nezatajujte *písemné* svědectví; jestliže ho někdo zatajuje, jeho srdce je věru hříšné. A Allah dobře ví, co děláte.

R. 40.

285. Allahovi náleží vše, co je na nebesích, i vše, co na zemi; a ať už odhalujete to, co je ve vašich srdcích, nebo to skrýváte, Allah vás požádá o účty z toho; potom odpustí tomu, komu se Mu zlíbí, a potrestá toho, koho chce; a je v moci Allahově učinit vše, co chce.

286. Tento *Náš* Posel věří v to, co mu bylo od Pána jeho zjeveno, a věřící *též*: všichni věří v Allaha a v anděly Jeho a v Knihy Jeho a v Posly Jeho a *říkají*: „Nechíníme rozdíl mezi jednotlivými Posly Jeho.“ A *říkají*: „Slyšeli jsme a uposlechli. Odpuštění Tvoje *žádáme*, Ó

فَإِنْ تَمَّ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتٌ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ
مِنَ الشَّهَادَةِ أَنْ تَضَلَّ أَحَدُهُمَا فَتَذَكَّرْ أَحَدُهُمَا
الْأُخْرَى وَلَا يَأْبُ الشَّهَادَةَ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
أَنْ تَكْتُوبَهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا
يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ نُسُقُ
بِكُمْ وَانْقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمُكُمْ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٣٩﴾

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنِ
مَقْبُوضَةً فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ فَلْيُوَدِّ الَّذِي
أُوْتِيَ أَمَانَةً وَيَلْتَمِسُ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكَلَّمُوا الشَّهَادَةَ
وَمَنْ يَكْتُمُهَا فَإِنَّهُ إِثْمٌ كَلْبَةٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا
مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْهُ بِحٰسِبِكُمْ بِاللّٰهِ فَيَغْفِرْ
لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿٤١﴾

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اَنْزَلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُّ
بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرٰنَكَ

Pane náš; k Tobě se navrátíme.”

287. Allah nezatěžuje žádnou duši nad její schopnosti. Každá duše dostane *odměnu* podle svých zásluh a dostane *trest*, který si zaslouží. Pane náš, netrestej nás, pokud zapomeneme nebo upadneme v blud, a Pane náš, nezatěžuj nás břemenem, jako jsi zatěžoval ty, kteří byli před námi. Pane náš, nezatěžuj nás tím, na co nestačí naše síly, a vymaž nám naše *hříchy* a odpusť nám a smiluj se nad námi. Tys Vládcem naším a proto nám pomoz proti nevěřícím.

رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٧﴾
 لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
 مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا
 رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا أَوْرَاقَ كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِطَآئِفَةٍ لَنَا بِهِ
 وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا
 فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٨﴾

KAPITOLA 3

ÁL 'IMRÁN

(Zjeveno po Hidžře)

Souvislost se Súrou předchozí

Mezi touto a předchozí *Súrou* Al-Baqarah existuje tak hluboký a dalekosáhlý vztah, že se společně nazývají Al-Zahráwán (Dvě zářné). Zatímco Al-Baqarah se zabývá mylnými přesvědčeními a špatnými zvyklostmi židů, u nichž vstoupil v platnost Mojžíšův zákon, tato *Súra* pojednává hlavně o nesprávných naukách a dogmatech křesťanství a toto téma je jejím vyvrcholením. Název *Súry* je Ál 'Imrán (Rod 'Imránův). 'Imrán či Amrán byl otcem Mojžíšovým a Árónovým, prapředků rodiny, z níž vzešla Marie, matka Ježíšova; a *Súra* obsahuje krátkou zprávu o jeho životě a poslání. Jelikož *Súra* těsně souvisí s Al-Baqarah, lze s jistotou předpokládat, že byla zjevena hned po ní. Podrobná zmínka o Bitvě u Uhudu klade dobu jejího zjevení do třetího roku po Hidžře.

Ál 'Imrán má s Al-Baqarah spojitost dvojí. Za prvé je to pevná a hluboká vazba mezi obsahem obou *Súr* a za druhé stejně silná vazba mezi závěrečnou částí Al-Baqarah a počátečními verši této *Súry*. Uspořádání *Súr* v Koránu je vlastně dvojího typu. Bud' téma obsažené v závěru jedné kapitoly pokračuje v kapitole následující, nebo se v kapitole následující odkazuje na téma celé předchozí kapitoly. A právě tato dvojí spojitost existuje mezi Al-Baqarah a Ál 'Imránem. Souvislost mezi celkovým obsahem Ál 'Imránu a celkovým obsahem Al-Baqarahu spočívá především v charakteristice příčin, které vedly k přesunu prorockého poslání od zákona Mojžíšova k zákonu islámskému. V Al-Baqarah toto bylo hlavním námětem a v rámci výkladu *Súra* poměrně obsírně pojednávala o úpadku židů. Ale jen velmi málo bylo řečeno o křesťanství, jímž Mojžíšův zákon vyvrcholil. Toto opomenutí by mohlo být zdrojem zdánlivě opodstatněných pochybností o tom, že přesto, že židovství, jež tvoří počátek Mojžíšova zákona, se zvrhlo, jeho vyvrcholení, totiž křesťanská víra, bylo stále ještě čisté a tudíž nebylo zapotřebí zavádět náboženství nové, tj. islám. A k vyvrácení podobých pochybností byla v této *Súře* odhalena prázdnota křesťanských dogmat.

Název

V Hadithu je *Súra* známá pod různými názvy: Al-Zahrá' (Jasná), Al-Amán (Mír), Al-Kanz (Poklad), Al-Mu'ínah (Pomocník), Al-Mudžádaláh (Snažně prosící), Al-Istighfár (Hledání odpuštění) a Al-Tajjibah (Čistá).

Protože v této *Súře* má být dokázána mylnost křesťanských doktrín, zcela správně naznačuje, že se křesťanství stalo zkaženým a zvrhlým a proto nemůže překazit zavedení nového a lepšího zákona. Ba naopak, samo křesťanství bylo živým svědectvím toho, že zavedení nového zákona je potřebné. Právě k vyvrácení základních křesťanských doktrín byly hned na začátku *Súry* uvedeny boží atributy Živý, Samobytný a Všeživící. Druhá spojitost mezi oběma *Súrami*, tj. souvislost mezi závěrečnou částí Al- Baqarah a prvními slovy této *Súry*, jasně vyplývá z toho, že Al-Baqarah končí modlitbou za národní obrodu a reformování muslimů a za vítězství islámu nad nepřáteli a že na začátku této *Súry* byla umístěna boží jména Živý, Samobytný a Všeživící k ujištění muslimů, že Bůh jim zcela jistě přispěchá na pomoc, protože jakožto Živý, Samobytný a Všeživící má moc, která neslábne ani neubývá.

Obsah

Súra začíná podobně jako předcházející písmeny Alif Lám Mím (Já jsem Allah, Vševědoucí), která mají upozornit na boží vlastnost vědění. Zmínka o jménech Živý, Samobytný a Všeživící má pak upozornit na to, že atributy Živý, Samobytný a Všeživící je jméno Vševědoucí opodstatněno, tj. sám fakt, že Bůh je Živý, Samobytný a Všeživící, je důkazem Jeho Vševědoucnosti, neboť smrt a rozklad jsou výsledkem nedostatku vědění. V *Súře* se dále uvádí, že židy a křesťany postihne boží trest za to, že zbloudili z cesty pravé, a to, že následovali Tóru a Evangelia je před božím trestem nechrání, protože tyto knihy byly zrušeny a tudíž už nemohou uspokojit potřeby ani požadavky člověka. Dále nabádá muslimy, aby zapudili veškeré pochybnosti či obavy z toho, že by číselná převaha židů a křesťanů a obrovské materiální prostředky, kterými disponují, mohly znamenat, že nad nimi zvítězí, neboť Bůh jim (muslimům) již dal zvítězit nad mocnějšími nepřáteli, tzn. Qurajšovci i dalšími nemuslimskými kmeny. Tyž fenomén se bude opakovat nyní znovu. Ba co více, vítězství některého národa nepramení jen z hmotné

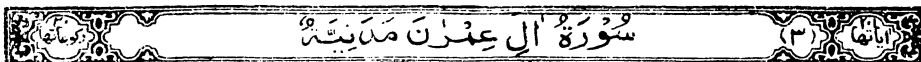
převahy, ale především, a to do značné míry, z jeho dokonalejších mravů. A konečné vítězství bude patřit muslimům: materiálních prostředků se jim sice nedostává, zato oplývají prostředky mravními a duchovními a navíc následují pravé náboženství.

Dále *Súra* zbavuje mysl nepřátel islámu bláhové iluze o tom, že jejich národní zvyklosti a obyčeje jsou lepší, než obyčeje a zvyklosti muslimů. Připomíná se jim pak, že tím, že se drží chybných přesvědčení a dopouštějí se špatností, působí dojem, že ignorují zákon příčiny a následku, který nemůže být přestoupen beztrestně. *Súra* pak vysvětluje, že cesta muslimů k pokroku a blahobytu nespočívá v imitování způsobů a zvyklostí jiných národů, ale v přísném následování islámu a svatého Proroka. Potom se přistupuje k jasnému a zevrubnému výkladu vlastního námětu *Súry*, a to stručnou zmínkou o počátcích křesťanství, jehož vyvrácení je tu jedním z hlavních témat. Poté jsou Vlastníci Knihy upozorněni na to, že když muslimové také věří, že jejich náboženství vskutku pochází od Boha, proč by plýtvali energií a prostředky v bojích proti nim? Místo toho by se měli spojit a společně hlásat nevěřícím učení o Jedinosti boží, v němž jsou zajedno, a rozdíly ve svých doktrínách udržovat v rozumných mezích. Křesťané jsou tu zvlášť varováni, že nemohou doufat, že budou i nadále ‚vyvolenými‘ u Boha a uchovají si Jeho milosrdenství a lásku, odmítnou-li přijmout novou víru, a klade se jim otázka, jak mohou nyní zdůvodnit popření občasného božího zjevování pravdy, když už jednou se s tímto učением v zásadě ztotožnili? Dále se tvrdí, že záležitosti, kvůli nimž se Vlastníci Knihy a muslimové mezi sebou přou a hádají, nemají velkou váhu, neboť některé z nich kdysi považovali za přípustné jejich vlastní předkové. Výklad je tu rozšířen o to, co mají muslimové a židé společného v osobě Abrahamově: vzhledem k tomu, že právě Abraham položil základy Ka‘by, neměli by se Izraelité přít s muslimy kvůli nesmyslným a nepodstatným rozdílům. Dále zazní varovný tón určený muslimům, že Vlastníci Knihy zašli ve svém odporu k nim tak daleko, že kdyby bylo po jejich, zajisté by je (muslimy) svedli na zcestí. Ale muslimové nezboudí, neboť jsou příjemci boží milosti. Setkají se z jejich strany se silným odporem a pronásledováním, které by měli neochvějně snášet, a měli by se snažit posílit své spojení s Bohem a vztahy mezi sebou zbudovat na pevnějším podkladě, protože brzy bude nutné, aby vytvořili jednotnou frontu, až budou muset čelit prudkému útoku ze strany křesťanů. Ale než se ona doba dostaví, měli by rozšířit své řady tím, že oznámí poselství islámu co

největšímu počtu lidí. Dále jsou varováni proti falešným představám, že by jim v případě zápasu s křesťany pomohli židé. Naopak, židé by se je všemožně snažili sužovat a utiskovat. Přes toto varování proti židům *Súra* neopomíná uznat dobré, ať už se nalézá kdekoliv, a říká, že všichni Vlastníci Knihy nejsou špatní. Jsou mezi nimi i lidé dobří, a špatně skončí pouze ti, kteří chovají nekalé úmysly proti islámu. A právě těch by se měli muslimové vyvarovat a nenavazovat s nimi přátelské styky, aby nepropadli vlivu jejich nepřijatelných mravů.

Potom následuje krátká zmínka o bitvě u Badru. Muslimům se říká, že právě tak, jako je Bůh ochránil za zvlášť nepříznivých okolností a pomohl jim v tomto střetnutí proti velmi silné převaze a dopřál jim jasného vítězství nad mekkánskými modloslužebníky, stane se i v případě Vlastníků Knihy. V odporu proti nim je bude provázet boží milost a milosrdenství. Moc a materiální síla Vlastníků Knihy je závislá na obchodování založeném na lichvě, ovšem přijímání a dávání úroků je v rozporu s dobrými mravy. Přijímáním úroků utiskují boží služebníky a schvalováním doktríny o vykoupení a dogmatu o tom, že Bůh nepřijme pokání, prohlašují Boha za stejně krutého, jako jsou oni sami. Věřící jsou dále napomínáni, aby plnili své povinnosti, činili příslušné oběti a využívali hmotné prostředky, kterými disponují, jak náleží, ponechávající vše ostatní na Boha, aby jejich životní poslání bylo úspěšné. *Súra* pak vyslovuje jednu velice dobře podloženou myšlenku, totiž že svatý Prorok je pouze Poslem božím; proto kdyby zemřel, či padl v bitvě (což se podle božího slibu nikdy nestane), muslimové by neměli klesat na duchu ani pochybovat o pravdivosti islámu, neboť úspěch a rozkvět islámu nezávisí na žádném jednotlivci, byť by byl sebevznešenější. Jiné pravidlo chování, platící v době války, vyžaduje, aby se vůdci muslimů chovali shovívavěji než jindy k ostatním muslimům a aby brali náležitý ohled na jejich city: tím by nepřítel nezískal příležitost zasít mezi ně zrnko sváru a rozkolu. Následuje další příkaz, že v takovém čase mají být všechny spory rozřešeny, a to po vzájemné poradě. Potom se muslimům připomíná, jak veliké dobro jim Bůh prokázal tím, že pro ně vyvolil tak skvělého Posla. Měli by ho proto následovat a vyvarovat se cesty rušitelů míru. *Súra* stanoví pravidlo, že ti, kteří padnou v boji za Pravdu, mají právo na zvláštní poctu; svou smrtí získají věčný život a svou obec jakoby naplní novým životem. A opět je tu odkaz na Vlastníky Knihy: praví se, že mravně poklesli natolik, že na jedné straně o sobě tvrdí, že jsou Bohem ‚vyvoleni‘, ale na druhé straně peníze na cestě boží utrácet nechtějí.

Muslimové si z toho prý mají vzít ponaučení. Mravní zkaženost těchto lidí je kontrastována s jejich tvrzením, že jim bylo přikázáno přísahat věrnost jen tomu Poslovi, který od nich bude požadovat největší oběti. *Súra* uvádí, že takoví Poslové se mezi nimi vskutku objevili, ale oni je odmítli přijmout. Dále se rozvíjí otázka přinášení obětí a věřícím se připomíná, že by bylo od nich pošetilé, kdyby se báli přinášet oběti za věc národa. Poté jsou varováni, že jejich víra bude podrobena přísné zkoušce. Nemají si myslet, že dosáhnou úspěchu, aniž projdou ohněm a krví. V několika dalších verších jsou uvedeny některé zvláštní vlastnosti a kvality opravdových věřících a věřící jsou učeni modlitbám, které jsou nezbytné pro pokrok a prosperitu národa. *Súru* uzavírají pravidla správného chování, jejichž dodržení mohou muslimové dosáhnout úspěchu a převahy v životě pozemském a zalíbení u Boha v životě budoucím.



ÁL-‘IMRÁN

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Mím*.

3. Allah je Ten, kromě Něhož jiného Boha není, Živý, Samobytný, Všeživící.

4. On seslal ti Knihu obsahující pravdu a potvrzující to, co ji předcházelo; On seslal Tóru a Evangelium již předtím jako správné vedení pro lidi; a On seslal pravdu nezvratnou.

5. Zajisté ty, kteří Znamení Allahova popírají, čeká přísný trest. A Allah je Mocný, Pán odplaty.

6. Nic na zemi, či na nebi, není skryto před Allahem.

7. Je to On, Kdo vás utváří v lůnech podle vůle Své; a není Boha kromě Něho, Mocného, Moudrého.

8. Je to On, Jenž seslal ti Knihu a v ní jsou verše s přesným významem — ty jsou podstatou Knihy — a jsou v ní i jiné, které lze vykládat různě. Ale ti, v jejichž srdcích je zvrácenost, si vybírají ty, které mohou být vykládány různě, vyhledávajíce tak rozkol a snažíce se o *nesprávný* výklad toho. Jejich *správný* výklad nezná nikdo kromě Allaha a těch, kteří jsou pevní ve věděni. Ti říkají: „My v ni věříme, je celá od našeho Pána.“ A nikdo toho nedbá, kromě těch, kteří jsou obdařeni porozuměním.

9. „Pane náš, nedej, aby se naše srdce odvrátila poté, co jsi nás na cestu správnou

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْم

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ②
تَنَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ③

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ه
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ④

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ ⑤

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑥

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ
هُتَّ أَمْ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُحْشَبَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ زَلْجٌ فَيَلْبَعُونَ مَا نَسَبَهُ مِنْهُ ابْتِغَاءَ
الْفِتْنَةِ وَالْبَغْيَاءِ تَأْوِيلَهُ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ
إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ
مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ⑦

رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ

مِنْ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ⑦

* Já jsem Allah, Vševedoucí

uvedl, a daruj nám milosrdenství Své, neboť Ty jediný jsi Dárceem Nejmilostivějším.

10. “Pane náš, Ty zcela jistě shromáždíš lidstvo dohromady v Den, o němž pochybnosti není; a Allah zajisté neporuší Svůj slib.”

R. 2.

11. Ti, kteří nevěří — jejich majetky ani jejich děti jim nebudou nic platny proti Allahovi a právě oni jsou palivem pro Oheň.

12. Jejich případ se podobá případu lidu Faraónova a těch, kteří byli před nimi; zavrhli Naše Znamení; tak Allah je potrestal za jejich hříchy a Allah je přísný v trestání.

13. Řekni těm, kteří nevěří: „Budete přemoženi a shromážděni v Pekle; jak nevládné to bude místo k odpočinku.

14. Zajisté bylo pro vás Znamení ve dvou vojskách, která se střetla, jedno bojovalo ve jménu Allaha a druhé bylo vojsko nevěřících, kterých, jak viděli na vlastní oči, bylo dvakrát tolik, než kolik bylo jich. Tak Allah posiluje pomocí Svou toho, koho chce. V tom věru je poučení pro ty, kteří mají oči.

15. Pro lidi je zkrášlena láska ke všemu, po čem touží — k ženám a k dětem a k nakupeným hromadám zlata a stříbra a k pasoucím se koním a k dobytku a k osetým po čem touží — k ženám a k dětem a k nakupeným hromadám zlata a stříbra a k pasoucím se koním a k dobytku a k osetým

16. Řekni: „Mám vás poučit o tom, co je ještě lepší?” Pro ty, kteří se Boha bojí, jsou u Pána jejich připraveny Zahrady, pod nimiž řeky tečou; v nich budou přebývat navěky; a budou tam mít manželku čistou a zalíbení u Allaha. A Allah je Pamětliv Svých služebníků,

لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ④

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ⑤

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ⑥

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا

بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ

الْعِقَابِ ⑦

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعَابٌ وَتُخْرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ

وَبِئْسَ الْبِهَادُ ⑧

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَتِ بْنِ النَّعْتَانِ وَبَنِي تَقَاتِيلَ فِي

سَبِيلِ اللَّهِ وَالْأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَ مَرَأَىٰ

الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصَرَهُ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ⑨

رُزِقَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ

وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ

السُّؤْمَةِ وَالْإِنْعَامِ وَالْخَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَٰئِ ⑩

قُلْ أَوْيَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ

رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

بِالْعِبَادِ ⑪

17. Těch, kteří říkají: „Pane náš, my jsme uvěřili; odpusť nám proto naše hříchy a ochraň nás před trestem Ohně;“

18. Těch neochvějných, pravdomluvných a pokorných i těch, kteří na cestě Boží rozdávají, a těch, kteří na sklonku noci prosí za odpuštění.

19. Allah svědčí, že není jiného Boha kromě Něho — a *totéž činí* andělé a ti, kteří jsou obdařeni věděním — Ochránce spravedlnosti; není Boha kromě Něho, Mocného, Moudrého.

20. *Pravým* náboženstvím u Allaha je věru Islám (úplné odevzdání). A ti, kterým byla dána Kniha, se začali přít teprve tehdy, když se jim dostalo vědění, a to ze vzájemné závislosti. A pokud někdo popírá Znamení Allahova, pak Allah je rychlý v účtování.

21. A jestliže se s tebou budou přít, řekni: „Odevzdal jsem se do vůle Allahovy a *také* ti, kteří mě následují.“ A řekni těm, kterým byla dána Kniha a nezasvěceným, „Už jste se odevzdali do vůle boží?“ A jestliže ano, pak budou zajisté správně vedeni, ale jestliže se odvrátí, pak je tvou povinností jen pouhé předání poselství. Allah bdí nad služebníky *Svými*.

R. 3.

22. Věru ti, kteří popírají Znamení Allahova a neprávem ukládají o život Proroků a o život mužů, příkazujících spravedlivost — těm oznam bolestný trest.

23. Jsou to ti, jejichž skutky budou marné na tomto i na Onom světě a nebudou mít žádné pomocníky.

24. Cožpak jsi neslyšel o těch, jimž byla dána *jejich* část Knihy? Jsou povoláni ke Knize Allahově, aby mezi nimi rozhodla; ale skupina z nich se odvrací s odporem.

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَنَنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾

الضَّالِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالْقَانِطِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٨﴾

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلِكُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَالُوا يَا قَسِطُ إِنَّ إِلَهًا إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلْتُ اللَّهَ وَمَنْ اتَّبَعَنِي
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيَّةِ أَسَلْتُكُمْ فَإِنْ
أَسَلْتُمْ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ
يَغْيِرُ حَتَّى وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
النَّاسِ لَبِئْسَ لَهُمُ بَعْدَآءٌ لِلْعِمْ ﴿٢٢﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٣﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْقًا مِنْهُمْ
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

25. Je to proto, že říkají: „Oheň se nás nedotkne, leda jen na omezený počet dnů.“ A to, co si sami vymýšleli, je v jejich náboženství obelstilo.

26. A jak *dopadnou*, až je shromáždíme v Den, o němž pochybnosti není, kdy každá duše bude odměněna po zásluze a v úplnosti a nebude jim ukřivděno?

27. Řekni: „Ó Allahu, Vládce Nejvyšší, Ty dáváš vládu tomu, komu se Ti zlíbí, a odebráš ji tomu, komu chceš. Ty povyšuješ toho, koho se Ti zlíbí, a ponížuješ toho, koho chceš. V Tvé ruce je dobro veškeré. A je v Tvé moci udělat vše.“

28. Ty necháváš noc přecházet v den a necháváš den přecházet v noc. Ty dáváš vzejít živému z mrtvého a dáváš vzejít mrtvému ze živého. A rozdáváš bezmezně tomu, komu chceš.“

29. Nedopusť, aby si věřící brali přednostně za přátele nevěřící místo věřících — a kdo takto jedná, nemá nic společného s Allahem — leda že se před nimi budete mít na pozoru. A Allah vás varuje před Sebou Samým; a k Allahovi se *vše* navrátí.

30. Řekni: „Ať již skrýváte, co je ve vašich hrudích, nebo to najevo dáváte, Allah o tom ví; a Allah zná vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A je v moci Allahově udělat vše.“

31. *Mějte na paměti* Den, kdy každá duše nalezne před sebou *všechno* dobré, co vykonala, i *všechno* zlé. A bude si přát, aby mezi ní a *zlem* byla veliká vzdálenost. A Allah vás varuje, před Sebou Samým. A Allah je Nejvyšší Soucitný ke *Svým* služebníkům.

R. 4.

32. Řekni: „Jestliže milujete Allaha, následujte mě; *pak* Allah bude milovat vás

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ نَّتَسَّنَّا النَّارَ اِلَّا اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةٍ
وَ عَزَّ هُمْ فِيْ دِيْنِهِمْ مَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٥﴾

فَلْيَنْفِ اِذَا جَعَلْتُمْ يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَ وُقِيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾

قُلِ الْاَلِهَةُ مِلْكُ الْمَلِكِ تُوْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ
الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَ تَعِزُّ مَن تَشَاءُ وَ تُذِلُّ مَن

تَشَاءُ طِبِيْدُكَ الْخَبِيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٧﴾
تُوْلِيْجُ الْاَيْدِیْ فِي النَّهَارِ وَ تُوْلِيْجُ النَّهَارِ فِي الْاَيْدِیْ

وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَ تَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَ مَن يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ

فِيْ شَيْءٍ اِلَّا اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ تُقٰتًا ۗ وَ يَحْذَرُكُمْ
اللّٰهُ نَفْسَةً ۗ وَ اِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿٢٩﴾

قُلْ اِنْ تَخْفَوْا مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تَبْدُوْا يَعْلَمُهٗ
اللّٰهُ وَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَ

اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٠﴾
يَوْمَ يَحْذَرُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّخْفًا ۗ

وَ مَا عَمِلَتْ مِنْ سُوْءٍ ۗ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَ بَيْنَتَہٗ
اَمْدًا ۗ اَبْعَدًا ۗ وَ يَحْذَرُكُمْ اللّٰهُ نَفْسَةً ۗ وَ اللّٰهُ رُوْفٌ

بِالْعِبَادِ ﴿٣١﴾
قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يَحْبِبْكُمُ

ۙ

a odpustí vám vaše viny. A Allah je Nejvyšš Odpuštějící, Milosrdný.”

33. Řekni: „Poslouchejte Allaha a Posla;“ ale jestliže se odvrátí, pak *mějte na paměti*, že Allah nemiluje nevěřící.

34. Allah vyvolil Adama a Noema a rod Abrahamův a rod 'Imránův nad lidstvo veškeré -

35. Jako pokolení spolu spřízněná. A Allah je Všeslyšící, Vševedoucí.

36. *Vzpomeň si*, jak žena Imránova pravila: „Pane můj, Tobě jsem zaslíbila to, co je v mém lůně, aby bylo zasvěceno do služeb Tvých. Přijmi *to* tedy ode mne; neboť Ty jediný jsi Všeslyšící, Vševedoucí.”

37. Ale když porodila, řekla: „Pane můj, narodila se mi dcera” — a Allah dobře věděl, co porodila, neboť syn, *na něhož myslela*, se nepodobá dceři, *kteřou porodila* — „a dala jsem jí jméno Marie a svěřuji ji i potomstvo její pod ochranu Tvou před Satanem, zavrženým.”

38. Tak ji Pán její přijal přijetím vlídným a dal jí vyrůst do krásy a jejím ochráncem učinil Zachariáše. Kdykoliv ji Zachariáš navštívil v její komnatě, našel u ní potravu. I zeptal se: „Marie, odkud to máš?” A ona odpovíděla: „Je to od Allaha.” Allah věru dává bezměrně tomu, komu chce.

39. A tu se Zachariáš pomodlil k Pánu svému: „Pane můj, dej mi od Sebe potomka čistého; Ty věru modlitby vyslyšuješ.”

40. A zavolali na něj andělé, když stál a modlil se v komnatě: „Allah ti vzkazuje radostnou zvěst o Jahjovi, jenž potvrdí

اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

الْكٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ

عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

ذُرِّيَّتَهُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

إِذ قَالَتْ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا

فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ

أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي

سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا

مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا

وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْحُرَابَ

وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَمْرِئُ إِنِّي لَأَكِلُ لِكَ هَذَا ۖ

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ

بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

هَذَا لَكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ

لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْبِحْرَابِ ۖ

إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ

pravdivost slova Allahova — bude šlechetným a střídmým a bude Prorokem vyvoleným mezi spravedlivými.

41. Řekl: „Pane můj, jak mohu mít syna, když jsem už starý a manželka má je neplodná?“ Odpověděl: „Taková je cesta Allahova: On koná to, co se Mu zlíbí.“

42. Řekl: „Pane můj, dej mi nějaké znamení.“ Odpověděl: „Tvým znamením bude, že po tři dny nebudeš s lidmi mluvit jinak, než posušky. A vzpomínej Pána svého a oslavuj Jej večer i ráno.“

R. 5.

43. A *vzpomeň si*, jak řekli andělé: „Marie, Allah si tě vyvolil a očistil tě a vybral tě mezi všemi ženami celého lidstva.“

44. „Marie, buď Pána svého poslušna a padni před ním na tvář a pokloň se *Bohu jedinému* společně s těmi, kteří se klanějí.“

45. Toto je *jedna* ze zvěstí o nespátrném, kterou Ti zjevujeme. A tys nebyl mezi nimi, když vrhali své šípy, aby určili, který z nich bude ochráncem Marie, ani jsi mezi nimi nebyl, když se mezi sebou hádali.

46. Když andělé řekli: „Marie, Allah ti oznamuje radostnou zvěst o slovu od Něho; jeho jméno *bude* Mesiáš, Ježíš, syn Mariin, uctíváný na tomto i na Onom světě, a bude jedním z těch, jimž bude dopřáno přiblížit se *k Bohu*;

47. „A bude promlouvat k lidem už v kolébce i jako dospělý a bude jedním ze spravedlivých.“

48. Řekla: „Pane můj, jak mohu mít syna, když se mě nedotkl žádný muž?“ Rekl: „Taková je *cesta* Allahova, On tvoří, co chce. Když se pro něco rozhodne, řekne tomu: ‚Staniž se!‘ a stane se.“

49. „A naučí ho Knize a Moudrosti a Tóre a Evangelii;

50. „A *učiní ho* Poslem synů izraelských (aby jim řekl): ‚Přišel jsem k vám se Zna-

وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ

وَأُمْرَاتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٥١﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً قَالَ أَيْتُكَ الْأَتُكَلِّمَ النَّاسَ

ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرَمًا وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالنَّعْتِ

وَالِابْتِكَارِ ﴿٥٢﴾

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُاِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰكَ وَ

طَهَّرٰكَ وَاصْطَفٰكَ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾

يَمْرُؤُا اِقْتَرِي لِرَبِّكَ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ

الزَّكٰئِبِ ﴿٥٤﴾

ذٰلِكَ مِّنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيْنٰهٗ اِلَيْكَ وَ مَا كُنْتَ

لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اِيْهُمْ لِيَقُلَّ مَرْيَمُ

وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٥٥﴾

اِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُاِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ

مِنْهُ ۗ اِسْمُهَا السَّيِّدُ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٥٦﴾

وَ يُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا مِّنَ الصَّالِحِيْنَ ﴿٥٧﴾

قَالَتْ رَبِّ اِنِّىٓ يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَ لَمْ يَمْسَسْنِي بَشْرٌ ؕ

قَالَ كَذٰلِكَ اَللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ اِذَا قَضٰٓهُ اَمْرًا فَاِنَّمَا

يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٥٨﴾

وَ يُعَلِّمُهٗ الْكِتٰبَ وَ الْحِكْمَةَ وَ التَّوْرٰةَ وَ الْاِنْجِيْلَ ﴿٥٩﴾

وَ رُسُوْلًا اِلَىٰ بَنِيۤ اِسْرٰٓءِيْلَ ۗ اِنِّىۤ اَقْدَمْتُكُمْ اٰيٰتِهٖ

mením od Pána vašeho, *totiž s tím*, že pro vás vytvořím z hlíny něco podobného ptáku, pak tomu vdechnu *nového ducha* a z příkazu Allahova se to stane létající bytostí; a z příkazu Allahova vyléčím slepé a malomocné a vzkřísím mrtvé; a oznámím vám, co budete jíst a co budete shromažďovat v domech svých. Věřu je v tom Znamení pro vás, jste-li věřící.

51. „A přicházím, abych potvrdil to, co bylo přede mnou, totiž Tóru; a abych vám dovolil něco z toho, co vám bylo zakázáno; a přicházím k vám se Znaméním od Pána vašeho; tak bojte se Allaha a mě poslouchejte.

52. „Allah je vskutku Pánem mým i Pánem vašim; tedy Ho uctívejte: toto je cesta pravá.”

53. A když Ježíš poznal jejich nevěrectví, řekl: „Kdo bude mým pomocníkem ve službách Allahových?” Učedníci odpověděli: „My jsme pomocníky Allahovými. My jsme v Allaha uvěřili. Buď tedy naším svědkem, že jsme poslušni.

54. „Pane náš, věříme v to, co jsi seslal, a následujeme Posla. Zapiš nás tedy mezi ty, kteří svědčí.”

55. A strojili úklady a Allah *také* strojil úklady; a Allah je Nejlepším strůjcem úkladů.

R. 6.

56. Když Allah řekl: „Ježíši, způsobím, že zemřeš *přirozenou smrtí* a povznesu tě k Sobě a zbavím tě *obvinění* nevěřících a pozvednu ty, kteří tě následují, nad ty, kteří nevěří, až do Dne Zmrtvýchvstání; potom se ke Mně navrátíte a Já mezi vámi rozsoudím to, v čem jste se rozcházel.

57. „A potom ty, kteří jsou nevěřící, potrestám trestem přísným na tomto světě

مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ الطَّيْرَ
فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ
الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُنحِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَ
أُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَإِلْحٰلًا
لِّكُمْ بَعْضَ الَّذِي حَرَّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ
مِّنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥٢﴾

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُواهُ هِدَا صِرَاطًا
مُّسْتَقِيمًا ﴿٥٣﴾

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي
إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ أَمَّا
بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٥﴾

وَمَكْرُوهًا وَمَكْرًا أَلِيمًا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٦﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ
وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ
اشْتَبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ
إِنِّي مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٧﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي

i na Onom, a nebudou mít žádné pomocníky.

58. „Zatímco těm, kteří věří a dobré skutky konají, vyplatí Allah plné odměny. A Allah nemiluje hříšné.“

59. Toto ti přednášíme ze Znamení a moudrého Připomenutí.

60. Před Allahem se případ Ježíšův podobá případu Adamovu. On jej stvořil z prachu a řekl mu: „Budiž!“ a byl.

61. *Toto jest pravda* od tvého Pána, neboť tedy jedním z těch, kteří pochybují.

62. Bude-li se s tebou o něm někdo přít poté, co k tobě přišlo vědění, řekni *mu*: „Pojďme, přivolejme syny naše a syny vaše a ženy naše a ženy vaše a lid náš a lid váš; a potom se vroucně pomodleme a přivolejme prokletí Allahovo na lháře.“

63. Toto je vskutku zpráva pravdivá. Nikdo jiný není uctívání hoden kromě Allaha; a je to věru Allah, Kdo je Mocný, Moudrý.

64. A jestliže se odvrátí, *pomni*, že Allah zná dobře ty, kteří nepokoje šíří.

R. 7.

65. Řekni: „Vlastníci Knihy! Dospějte ke slovu rovnému mezi námi a vámi — že nebudeme uctívat nikoho kromě Allaha a nebudeme k Němu přidružovat žádného společníka a nikdo z nás si nebude brát za Pány jiné kromě Allaha.“ Ale jestliže se odvrátí, řekni: „Podejte svědectví, že jsme se do vůle Boží odevzdali.“

66. Vlastníci Knihy! Proč se hádáte ohledně Abrahama, když Tóra a Evangelium byly zjeveny až po něm? Což to nepochopíte?

67. Pohled'te! Jste to vy, kdož jste se hádali o tom, o čem jste věděli. Proč se tedy *nyní* hádáte o tom, o čem nemáte žádné

الذِّنْيَا وَالْأَخْوَةَ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٨﴾
وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٦٠﴾
إِنْ مَثَلٌ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ

تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦١﴾

الْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٢﴾
فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ

فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا وَآبَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَ

نِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ

لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦٣﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ

وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٤﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٥﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ

إِلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا

بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا

بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٦﴾
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتْ

التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾
هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ

تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَ

vědění? Allah zná, ale vy neznáte.

68. Abraham nebyl ani Žid, ani Křesťan, ale vždy byl *Bohu* nakloněn a *Bohu* poslušen a nepatřil mezi ty, kteří božstva k *Bohu* přidružují.

69. A nejbliže k Abrahamovi jsou zajisté ti, kteří ho následovali, a tento Prorok a ti, kteří uvěřili; a Allah je přítelem věřících.

70. Část Vlastníků Knihy by vás ráda uvedla v blud; ale v blud neuvádějí nikoho kromě sebe, jenom to netuší.

71. Vlastníci Knihy! Proč popíráte Znamení Allahova, když jste svědky jejich?

72. Vlastníci Knihy! Proč zaměňujete pravdu se lží a pravdu vědomě zatajujete?

R. 8.

73. Část Vlastníků Knihy říká: „Věřte v to, co bylo zjeveno věřícím, jen na počátku dne, ale nevěřte později; možná, že se vrátí.

74. „A poslouchejte jenom toho, kdo následuje náboženství vaše;” — Řekni: „*Správné* vedení je vedení Allahovo; spočívá v tom, že člověku může být dáno něco podobného tomu, co už bylo dáno vám” — „nebo se s vámi budou před Pánem vašim přít.” Řekni: „Veškerá štědrost je v ruce Allahově. Rozdává ji tomu, komu chce. A Allah je Štědrý, Vševedoucí.

75. „Pro milosrdenství Své si vybírá toho, koho se Mu zlíbí. A Allah je Pán nadmíru štědrý.”

76. Mezi Vlastníky Knihy je takový, který, svěříš-li mu poklad, vrátí ti ho; a je mezi nimi takový, který, svěříš-li mu dínár,

أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٩﴾

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٠﴾

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧١﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٢﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبُسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧٣﴾

ع
١٥

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ التَّهَارُ وَالْكَفْرَ وَآخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٤﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ وَبَيْنَكُمْ قُلٌّ إِنَّ الْهُدَى هَدَى اللَّهُ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُجَازِكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

يَخْتَصُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ قِنْطَارٍ يُؤَدِّيهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّيهِ

nevrátí ho, pokud nad ním nebudeš neustále stát. Je to proto, že říkají: „Nemůžeme být obviněni, pokud jde o nevědomé;“ a vědomě pronášejí o Allahovi lež.

77. Však nikoliv! Kdo dostojí závazku svému a bojí se Boha – vždyť Allah miluje Bohabojné.

78. *Co se týče* těch, kteří přijímají nízkou cenu výměnou za *svou* úmluvu s Allahem a za své přísahy, ti nebudou mít podíl na životě příštím a Allah k nim v Den Zmrtvýchvstání ani nepromluví, ani na ně nepohlédne, ani je neočistí; a pro ně je připraven bolestný trest.

79. A vskutku je mezi nimi část, která při předčítání jazyky svými překrucuje Knihu, abyste si mysleli, že *je to částí* Knihy, zatímco to *částí* Knihy není. A říkají: „Toto je od Allaha,“ a přitom to od Allaha není; a vědomě pronášejí o Allahovi lež.

80. *Není možné*, aby člověk, jemuž dal Allah Knihu a moc a proročké poslání, řekl lidem: „Buďte služebníky mými, nikoliv Allahovými;“ zatímco *by měl říci*: „Buďte odevzdáni pouze Pánu jedinému, protože učíte Knize a studujete ji.“

81. Ani *není možné*, aby vás požádal, abyste si vzali za Pány anděly a Proroky. Mohl by vám snad přikázat, abyste přestali věřit poté, co jste se *do vůle* Boží odevzdali?

R. 9

82. *A vzpomeňte si na dobu*, kdy Allah uzavřel úmluvu s lidmi prostřednictvím Proroků *slavy*: „Jestliže vám dám cokoliv z Knihy a z Moudrosti a potom k vám přijde Posel, aby potvrdil to, co už máte, uvěřte v něho a pomozte mu.“ A řekl: „Souhlasíte a přijímáte zodpovědnost, kterou na vás v této

إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ فَابْتِئَانًا ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾

بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٧٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفِرِيقًا يُلوْنِ السِّتْرَةَ بِالْكِتَابِ
لِيَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ
هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنَّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّنِي بِنَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
وَبِنَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٨١﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُتَّخَذَ الْوَالِدَاتُ وَالنِّسَاءُ أَرْبَابًا
أَيُّكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾^٤
وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِهِ وَتَتَصَرَّفْتُمْ قَالُوا أَأَقْرَبُكُمْ

věci kladu?“ Řekli: „Souhlasíme.“ Řekl: „Doslvěďte to tedy a já jsem s vámi jedním ze svědků.“

83. Ti, kteří se po tomto odvrátí, jsou věru hříšníky.

84. Hledají snad jiné náboženství než náboženství Allahovo, zatímco se do vůle Jeho odevzdávají všichni, kdož jsou na nebesích i na zemi, ať už dobrovolně, či nedobrovolně, a k Němu budou navráćeni?“

85. Řekni: „Věříme v Allaha a v to, co nám bylo zjeveno, a v to, co bylo zjeveno Abrahamovi a Ismaelovi a Izákovi a Jakobovi a Kmenům, i v to, co bylo dáno Mojžíšovi a Ježíšovi a jiným Prorokům od Pána jejich. My rozdíl mezi nimi nećiníme a do vůle Jeho se odevzdáváme.“

86. A jestliže někdo touží po jiném náboženství než po Islámu, nebude to od něho přijato a v Životě budoucím bude patřit k těm, kdož ztrátu utrpí.

87. Jak může Allah vést lidi, kteří přestali věřit poté, co uvěřili, a kteří dosvědčili, že Posel je pravdivý, a k nimž přišly jasné důkazy? A Allah nevede lid hříšný.

88. Jejich odměnou bude to, že na ně padne prokletí Allahovo a andělů a celého lidstva

89. A budou v něm navěky. Jejich trest jim nebude ulehćen, ani jim nebude dopřáno odkladu.

90. Kromě těch, kteří učiní pokání a polepší se. Zajisté Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

91. Zajisté ti, kteří přestanou věřit poté, co uvěřili, a potom svou nevěru ještě vystupňují — od těch nebude přijato pokání jejich a jsou to ti, kteří zbloudili.

وَآخَذْتُمْ عَلَىٰ ذٰلِكُمْ اٰصْرِي قَالُوْۤا اَقْرَبْنَاكَ قَالَ
فَاَشْهَدُوْۤا وَاَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۸۳﴾

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُوْلٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۸۴﴾

اَفْخِيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْعُوْنَ وَاَلّٰهُ اَسْلَمَ مِنْ فِى السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ طَوْعًا وَّ كَرْهًا وَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿۸۵﴾

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَّمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا وَّمَا اُنزِلَ عَلٰى اٰبِهٰٓئِمِ
وَ اِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَاٰسْحٰقَ وَاِسْحٰقَ وَاِسْحٰقَ وَاِسْحٰقَ
اُوْتِيَ مُوسٰى وَاٰلِهٰٓئِهِ وَاَلِىٰسْحٰقَ وَاَلِىٰسْحٰقَ
بَيْنَ اَحَدٍ وَّنٰهُمْ وَاَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۸۶﴾

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۸۷﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْۤا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ وَا
شٰهَدُوْۤا اَنَّ الرّٰسُوْلَ حَقٌّ وَّ جَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَاَللّٰهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۸۸﴾

اُوْلٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمُ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَاَلْسَلِيْكَةُ
وَ النَّآسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿۸۹﴾

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَا
لَا هُمْ يُنظَرُوْنَ ﴿۹۰﴾

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْۤا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْۤا فَاِنَّ
اللّٰهَ غَفُوْرٌ رّٰحِيْمٌ ﴿۹۱﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ اٰزَادُوْۤا كُفْرًا
لَّنْ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَاُوْلٰٓئِكَ هُمُ الضّٰلُوْنَ ﴿۹۲﴾

92. *Co se týče* těch, kteří přestali věřit a zemřou nevěřící, od žádného z nich nebude přijata ani celá země zlatem naplněná, kdyby ji nabídli jako výkupné. Pro ně je určen těžký trest a nebudou mít žádné pomocníky.

R. 10.

93. Nikdy nedosáhnete spravedlnosti, pokud nebudete rozdávat z toho, co je vám drahé; a cokoliv rozdáte, Allah o tom věru dobře ví.

94. Všechna jídla byla povolena synům Izraele, kromě těch, jež zakázal sám Izrael ještě před tím, než byla seslána Tóra. Řekni: „Přineste tedy Tóru a čtěte z ní, jste-li pravdomluvní.“

95. Ten, který si ještě potom vymyslí o Allahovi lež, bude hříšníkem.

96. Řekni: „Allah hlásal pravdu: následuj tedy náboženství Abrahamovo, *který byl vždy Bohu* nakloněn; a nepatřil k těm, kteří božstva k Bohu přidružují.“

97. Prvním Domem pro lidstvo založeným byl Dům v Bekce*; oplývá požehnáním a je vedením pro celé lidstvo.

98. Jsou v něm Znamení jasná; je místem Abrahamovým; a kdo do něj vstoupí, obklopí ho mír. A pout' k Domu je povinností, kterou lidé — ti, kdož k němu naleznou cestu — dluží Allahovi. A každému nevěřícímu *připomeňme*, že Allah není na žádném tvoru závislý.

99. Řekni: „Vlastníci Knihy! Proč popíráte Znamení Allahova, když Allah je Svědkem všeho, co děláte?“

100. Řekni: „Vlastníci Knihy! Proč svádíte věřící z cesty Allahovy, snažíce se ji křivou učinit, ačkoliv jste svědky Jeho? A Allah není nevsímavý k tomu, co děláte.“

*Údolí Mekky

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَآثَرُوا وَهُمْ كَفَرُوا فَلَنْ نَقْبَلَ
مِنْ أَحَدِهِمْ قِيلًا إِلَّا رِجْسًا وَلَوْ أُنزِلَ بِهِ
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ٩٢
لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ٩٣

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ
إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنزَلَ التَّوْرَةَ
قُلْ قَاتُوا بِالتَّوْرَةِ قَاتُلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٩٤
مَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ٩٥

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا
كَانَ مِنَ الشُّرَكِيَّةِ ٩٦

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى وَبُخْرًا ٩٧

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ٩٨

قُلْ يَا هَلْ أَكْتِبَ لِمَ تَكْفُرُونَ يَا أَيُّهَا اللَّهُ ۖ وَاللَّهُ
شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ٩٩

قُلْ يَا هَلْ أَكْتِبَ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ عَتَا تَعْمَلُونَ ١٠٠

101. Vy, kteří věříte! Budete-li poslouchat jistou skupinu těch, kterým byla dána Kniha, navrátí vás zpět mezi nevěřící poté, co jste již uvěřili.

102. Jak byste se mohli stát nevěřícími, když vám jsou přednášena Znamení Allahova a Jeho Posel je přítomen mezi vámi? A ten, kdo se pevně Allaha přidruže, je vskutku veden k cestě pravé.

R. 11.

103. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha tak, jak Mu přísluší; a necht' vás smrt zastihne jen tehdy, jste-li ve stavu odevzdanosti.

104. A držte se pevně, všichni dohromady, provazu Allahova a buďte jednotni a pomněte laskavosti Allahovy, kterou vám prokázal, když jste byli nepřáteli a On spojil v lásce srdce vaše a stali jste se, díky milosti Jeho, bratry; a byli jste na okraji ohnivě propasti a On vás před ní zachránil. Takto vám Allah objasňuje Svá přikázání, abyste mohli být správně vedeni.

105. Necht' je mezi vámi společenství lidí, kteří budou vyzývat k dobrému a přikazovat spravedlnost a zakazovat zlé. A právě ti budou prospívat.

106. A nebud'te jako ti, kteří se rozdělili a hádali se *mezi sebou* poté, co k nim přišly jasné důkazy. A právě pro ně je určen velký trest

107. V den, kdy některé tváře budou bílé a některé tváře budou černé. Pokud jde o ty, jejichž tváře budou černé, *těm bude řečeno*: „Přestali jste věřit poté, co jste uvěřili? Okuste tedy trest za to, že jste nevěřili.“

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٠١﴾

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنتُمْ تَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ
إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا
تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٣﴾

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً
فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا
وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنقَذَكُم
مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُم
الْمُقَرَّبُونَ ﴿١٠٥﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِن بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٧﴾

108. A pokud jde o ty, jejichž tváře budou bílé, ti budou v milosti Allahově; tam budou přebývat navěky.

109. Toto jsou Znamení Allahova, která ti přednášíme, protože obsahují pravdu; a Allah Svým tvorům nic zlého nepřeje.

110. A Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, a k Allahovi budou všechny věci navráceny *k rozhodnutí*.

R. 12.

111. Vy jste národ nejlepší, pro blaho lidstva seslaný; přikazujete, co je dobré, a zakazujete, co je zlé, a věříte v Allaha. A kdyby Vlastníci Knihy uvěřili, jistě by to pro ně bylo lepší. Někteří z nich jsou věřící, ale většina z nich je neposlušná.

112. Nemohou vám ublížit, leda jen nepatrně; a pokud proti vám budou bojovat, časem se obrátí zády. Potom už jim nebude pomozeno.

113. Budou uvrženi v ponížení, ať jsou kdekoliv, pokud nemají ochranu Allahovu nebo ochranu lidí. Přivolali na sebe Allahův hněv a jsou postiženi chudobou. To proto, že zavrhli Znamení Allahova a nespravedlivě zabíjeli Proroky. To proto, že byli vzpurní a měli ve zvyku hřešit.

114. Nejsou *všichni* stejní. Mezi Vlastníky Knihy je skupina, která dodržuje *úmluvu*; odříkávají si v nočních hodinách slovo Allahovo a padají *před Ním* na tvář.

115. Věří v Allaha a v Poslední den a přikazují, co je dobré, a zakazují, co je zlé, a jeden s druhým pilně soutěží v konání dobrých skutků. A ti patří mezi spravedlivé.

116. A cokoliiv dobrého učiní, nebude jim odpuštěna náležitá odměna; a Allah zná

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمُ فَنِي رَحْمَةِ اللَّهِ
هُم فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿١١٠﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْفِقُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ
أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَ
أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْلَوْكُمْ
وَأَلْبَابَهُمْ تُجْرَعُونَ ﴿١١٢﴾

ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةَ لِيَنَّ مَا تُوَفَّقُوا إِلَىٰ مَحَبَلٍ مِنَ اللَّهِ
وَجَلِيلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاءَ وَوَيْعَصِبُ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبَتْ
عَلَيْهِمُ الْمَسْئَلَةَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾
لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِنَّ قَابِلَهُ يَتْلُونَ
آيَاتِ اللَّهِ أَنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٤﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَكَانَ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

dobře Bohabojné.

117. Ale těm, kteří nevěří, nebudou jejich majetky ani jejich děti proti Allahovi nic platny; a to jsou obyvatelé Ohně; budou v něm přebývat navěky.

118. To, co vydávají na život pozemský, se podobá ledovému větru, který postihuje a ničí úrodu lidí, kteří sami sobě ukřivdili. A neukřivdil jim Allah, ale oni ukřivdili sami sobě.

119. Vy, kteří věříte! Neberte si za blízké přátele *nikoho jiného* kromě svých lidí; *nevěřící* vám neopomenou uškodit. Radují se z vašich nesnází. Jejich nenávisť se již projevila ve *výrocích pocházejících* z jejich úst a to, co skrývají ve své hrudi, je ještě horší. Objasnili jsme vám Naše příkázání, pokud chcete rozumět.

120. Hle, vy je milujete, ale oni vás nemilují. A vy věříte v Knihu celou. Když vás potkají, říkají: „Věříme“; ale když jsou sami, hryžou si konečky prstů zlobou. Řekni: „Zhyňte ve zlobě své. Neboť Allah dobře ví, co se skrývá ve *vašich hrudích*.”

121. Zarmoutí je, postihne-li vás něco dobrého; ale postihne-li vás něco zlého, radují se z toho. Budete-li však neochvějní a spravedliví, jejich úklady vám neublíží; neboť Allah obklopuje *vše*, co dělají.

R. 13.

122. A *vzpomeň si na dobu*, když jsi ráno odešel z domova, abys určil věřícím jejich

بِالْمُتَّقِينَ ﴿١٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنفُسُهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِيْطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأْلُو نَكُمْ حِبَالًا وَوُدًّا مَا عِنْتُمْ قَدْ بَدَأَتْ
الْبُغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١٩﴾

هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْعِيْظِ قُلْ مُؤْمِنُوا
بِعِزَّتِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٠﴾

إِنْ تَسْسَكُمُ حَسَنَةٌ سَأَوْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ
سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا
يَضُرُّكُمْ كَيْدُ هُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ

﴿٢١﴾ مُحِيطٌ
﴿٢٢﴾

وَأَذْغَدُوتَ مِنْ أَهْلِكَ تَبَوَّأُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ

místa k boji. A Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

123. Když dva z vašich oddílů pomýšlely na zbabělý útěk, přestože Allah byl jejich přítelem. A na Allaha by měli věřící spoléhat.

124. A Allah vám už jednou pomohl u Badru, když jste ještě byli slabí. Vezměte si tedy Allaha za ochránce svého, a snad budete vděční.

125. Když jsi řekl věřícím: „Cožpak vám nestačí, že vám Pán váš pomohl se třemi tisíci andělů seslaných z výšín?“

126. Budete-li neochvějní a spravedliví a oni se na vás znenadání se zápalom vrhnou, Pán váš vám pomůže s pěti tisíci anděly, kteří prudce zaútočí.

127. A toto pro vás Allah učinil pouze radostnou zvěstí, a aby vaše srdce upokojil; a pomoc přichází pouze od Allaha, Mocného, Moudrého.

128. Bůh tím dosáhne toho, že odřízne část nevěřících nebo je srazí, aby se vrátili nazpět zklamání.

129. Ty se tou věcí nemusíš zabývat: On se však nad nimi může buď smilovat, nebo je potrestat, neboť jsou hříšní.

130. A Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. On odpouští tomu, komu se Mu zlíbí a trestá toho, koho se Mu zlíbí, a Allah je Nejvyšš Odpouštějící, Milosrdný.

R. 14.

131. Vy, kteří věříte! Nepohlujte úrok mnohonásobným ziskem; a bojte se Allaha, abyste prospívali.

132. A bojte se Ohně připraveného pro nevěřící.

133. A poslouvejte Allaha a Posla, aby se vám dostalo milosrdenství.

لِقِتَالِ وَاللَّهِ سَيَعْبُ عَلَيْهِمْ ۗ

إِذْ هَتَّتْ طَائِفَتٌ مِّنْكُمْ أَنَّ تَفْشَلُوا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّدَ كُمْ
رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنزَلِينَ ۝

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ
هَذَا يُبَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُتَوَسِّينَ ۝

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرًا لَّكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا
خَائِبِينَ ۝

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ۝

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

134. A předhánějte se navzájem ve snaze dosáhnout odpuštění u Pána svého a Ráje, jehož cena se rovná nebesům a zemi a jenž je připraven pro Bohabojné -

135. Pro ty, kteří rozdávají v dobách blahobytu i bídy a kteří ovládají svůj hněv a odpouštějí lidem; a Allah miluje ty, kteří dobré konají,

136. A ty, kteří poté, co se dopustili hanebného činu či sami sobě ukřivdili, vzpomínají Allaha a prosí za odpuštění svých hříchů — a kdo jiný může odpustit hříchy, než Allah? — a vědomě nesetrvávají v tom, čeho se dopustili.

137. A jsou to oni, jejichž odměnou bude odpuštění od Pána jejich a Zahrady, pod nimiž řeky tečou, v nichž budou přebývat navěky; a jak skvělá je odměna těch, kteří jsou pilní.

138. Zajisté byla *mnohá* zvěstování již před vámi. Putujte tedy po zemi a pohleďte, jak *zlý* byl konec těch, kteří *Proroky* za lháře považovali.

139. Toto (Korán) je jasné objasnění lidem a správné vedení a napomenutí Bohabojným.

140. Neochabujte, ani se nermuťte; a jistě budete mít vrch, jste-li věřící.

141. Jestliže jste utrpěli zranění, pak zajisté lidé *nevěřící* podobné zranění utrpěli také. A takové dny necháváme střídat mezi lidmi *jako napomenutí*, a aby Allah rozlišil věřící a vybral si mezi vámi svědky; a Allah nemiluje nespravedlivé;

142. A aby Allah očistil věřící a nevěřící zničil.

143. Myslíte si snad, že vstoupíte do Ráje, dokud Allah mezi vámi ještě nerozpoznal ty, kteří bojují *na cestě Allahově*, a dokud ještě nerozpoznal neochvějně?

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ
الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَعْلَوْا فَاحْسَنُوا وَطَلَبُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَىٰ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتُ جَنَّةِ
مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ ﴿١٣٧﴾

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾
وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

إِن يَسْأَلْكُمُ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاؤُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٤١﴾

وَلِيُبَيِّنَ اللَّهُ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ الْكُفْرَانَ ﴿١٤٢﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهَدُوا مِنكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٣﴾

144. Vy jste si takovou smrt přáli, než jste ji patkali; a nyní jste ji spatřili *ve chvíli*, kdy jste *ji* hledali.

R. 15.

145. A Mohamed je jenom Poslem. Všichni Poslové před ním již zemřeli. A jestliže teď zemře nebo bude zabit, obrátíte se zpět? A ten, kdo se obrátí zpět, Allahovi v ničem neublíží. A Allah zajisté odmění vděčně.

146. A žádná duše nemůže zemřít jinak než z dovolení Allahova — podle lhůty stanovené. A kdokoli si přeje odměnu v životě pozemském, tomu z ní něco dáme; a kdokoliv si přeje odměnu v životě příštím, tomu z ní něco dáme; a zajisté odměníme vděčně.

147. A bylo mnoho Proroků, po jejichž boku bojovali četní mužové zbožní. Neochabli před ničím, co se jim přihodilo na cestě Allahově, ani nezeslábli, ani se neponížili *před nepřitelem*. A Allah miluje neochvějně.

148. A promluvili jen, aby řekli: „Pane náš, odpusť nám naše hříchy a nestřídmé chování a zpevní kroky naše a pomoz nám proti lidem nevěřícím.”

149. A Allah jim dal odměnu na tomto světě a překrásnou odměnu v Životě budoucím; a Allah miluje ty, kteří dobré konají.

R. 16.

150. Vy, kteří věříte! Budete-li poslouchat ty, kteří nevěří, způsobí, že se obrátíte a ztrátu utrpíte.

151. Nikoliv, Allah je vaším Ochráncem a On je Nejlepším pomocníkem.

152. Naženeme strach do srdcí těch, kteří nevěří, za to, že přidruží k Allahovi takové,

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَسْتَوُونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلْقَوْهُ

فَقَدْ رَأَيْتُمْوهَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٤﴾

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَأَنْتُمْ تَأْتُونَ أَوْ قَتِلَ أُنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ
يُنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي

اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا
مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي

الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٦﴾

وَكَايُنَ مِنْ نَبِيِّ قُتِلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا
وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا

وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٧﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَأَسْرَأْنَا فِي أَمْرِنَا وَنَبِّئْتَ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى

الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَأَنبَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابُ الْآخِرَةِ

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا

يُرَدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خِيسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

بَلَى اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥١﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا

k nimž On neseslal žádné zplnomocnění. Příbytkem jejich je Oheň; a strašné je obydlí provinilců.

153. A Allah slib svůj vůči vám splnil, když jste je s Jeho dovolením pobíjeli a ničili, dokud jste neochabli a nezačali se mezi sebou přít kvůli rozkazu a nestali se neposlušnými poté, co vám ukázal to, co jste milovali, *potom však pomoc Svou stáhl*. A byli mezi vámi takoví, kteří toužili po životě pozemském, a byli mezi vámi i takoví, kteří toužili po životě budoucím. Potom vás od nich odvrátil, aby vás vyzkoušel — a Allah vám věru odpustil; a Allah je Laskavý k věřícím. —

154. Když jste utíkali a neohlíželi se na nikoho, zatímco Posel na vás volal z týlu, tehdy vám Allah odplatil utrpením za utrpení, abyste se nermoutili nad tím, co vám uniklo, ani nad tím, co se vám přihodilo. A Allah je si dobře vědom toho, co děláte.

155. Po tomto utrpení na vás seslal mír — spánek, který zmožil jednu část z vás — zatímco druhá část, z obavy o vlastní osud, smýšlela mylně o Allahovi, *podobně jako smýšlejí nevědomí*. Řekli: „Cožpak s tím můžeme něco udělat?“ Řekni: „Všechna rozhodnutí náleží Allahovi.“ Skrývají v mysli to, co ti neprozradí. Říkají: „Kdybychom do toho mohli mluvit, nebyli bychom tu pobiti.“ Řekni: „Kdybyste vy zůstali ve svých domech, pak zajisté ti, jimž bylo přikázáno bojovat, by vyšli na svoji smrt,“ *aby tak Allah uskutečnil Své ustanovení* a vyzkoušel, co je ve vašich hrudích, a aby očistil, co je ve vašich srdcích. A Allah zná dobře, co je utajeno v myslích.

بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَهُمُ النَّكَارُ
وَيَسْ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥٣﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسَبُوهُمْ بِأَيْدِيهِ
كَيْ إِذَا فَجِئْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَا مَا يُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يَرِيدُ الدُّنْيَا
وَمَنْكُمْ مَنْ يَرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفْنَا عَنْهُمْ
إِلْبَتِيلَهُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٤﴾

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمِّ لَكَيْلًا
تَحَرَّوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا آصَابَكُمْ وَاللَّهُ جَبَّارٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنًا نُنَاسًا يَفْسَحُ
كَأَيْفَهُ مِنْكُمْ وَطَافِقَةً قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ
كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ
كُنْتُمْ فِي بَيُوتِكُمْ لَبُرَذَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ
إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُنْجِصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٥٦﴾

156. Ti z vás, kteří jste se obrátili zády v den, kdy se střetly dva zástupy*, – zajisté je k útěku svedl Satan, za některé skutky jejich. Ale Allah jim již zcela jistě odpustil. Neboť Allah je Nejvyšší Odpuštějící, Shovívavý.

R. 17.

157. Vy, kteří věříte! Nebuďte jako ti, kteří neuvěřili a říkají o svých bratřích, když cestují po zemi nebo táhnou do války: „Kdyby zůstali s námi, nezemřeli by, ani by nebyli zabiti.“ *Je tomu tak proto*, aby to Allah učinil příčinou zármutku v jejich srdcích. A Allah dává život a způsobuje smrt a Allah je si Vědom toho, co děláte.

158. A kdybyste byli zabiti ve službách Allahových nebo zemřeli, zajisté je odpuštění a milosrdenství Allahovo lepší než to, co nashromáždili oni.

159. A až zemřete nebo budete zabiti, budete všichni shromážděni před Allahem.

160. To, že jsi k nim laskavý, je z *velké* milosti Allahovy, kdybys na ně byl hrubý a tvrdého srdce, věru by se od tebe rozprchli. Proto jim odpusť a pros za ně o odpuštění a porad' se s nimi v důležitých věcech; až dospěješ k rozhodnutí, spolehni se na Allaha. Neboť Allah miluje ty, kteří se na něj spoléhají.

161. Bude-li vám pomáhat Allah, nikdo vás nepřemůže; opustí-li vás, kdo jiný vám potom může pomoci kromě Něho? Ať tedy věřící spoléhají na Allaha.

162. Nesluší se Prorokovi, aby jednal nepoctivě; a kdo jedná nepoctivě, ten si v Den Zmrtvýchvstání přinese *sebou* to, v čem spočívala jeho nepoctivost. Potom bude každé duši zapláceno v úplnosti, co si zasloužila; a nebude jim ukřivděno.

163. Podobá se snad ten, kdo se chce zalíbit Allahovi, tomu, kdo na sebe

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَّةً لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكُمْ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٧﴾

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَعَفْوَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٨﴾

وَلَئِنْ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تَحْسُرُونَ ﴿١٥٩﴾

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُغْلُظَ وَمَنْ يُغْلُظْ يَأْتِ بِمَا عَلَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَمَّ تَوَلَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ

* Bitva u Uhudu

přivedl Allahův hněv a jehož příbytkem je Peklo? Jak zlé to útočiště!

164. Ti mají různé stupně milosti u Allaha; a Allah vidí, co dělají.

165. Allah prokázal přízeň věřícím tím, že mezi nimi vybral Posla z jejich středu, který jim přednáší Jeho Znamení a očisťuje je a učí je Knize a Moudrosti; a předtím zajisté byli ve zjevném bludu.

166. Cože! Když vás postihne neštěstí – a sami jste způsobili neštěstí dvojnásobné – říkáte „Odkud to přišlo?“ Řekni: „Od vás samotných.“ A Allah má moc nad všemi věcmi.

167. A to, co se vám přihodilo v den, kdy se střetly dva zástupy,* se stalo z příkazu Allahova; a *bylo to proto*, aby rozpoznal věřící.

168. A aby rozpoznal pokrytce. A bylo jim řečeno: „Přidte a bojujte ve jménu Allahově a odrazte útok nepřátel.“ Řekli: „Kdybychom uměli bojovat, jistě bychom vás následovali.“ Ten den byli blíže k nevěrectví než k víře. A říkají ústy svými to, co není v jejich srdcích. A Allah dobře ví, co zatajují.

169. Jsou to oni, kteří, zatímco sami zůstali vzadu, řekli o svých bratrech: „Kdyby nás uposlechli, nebyli by zabiti.“ Řekni: „Odvraťte tedy od sebe smrt, jste-li pravdomluvní.“

170. Nepovažuj ty, kteří byli zabiti ve jménu Allahově za mrtvé. Nikolí, jsou živí a u Pána svého a dary dostávají.

171. A radují se z toho, co jim Allah ze Svě štědrosti daroval; a radují se za ty,

* Bitva u Uhudu

وَمَا أُوذِيَ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٤﴾

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٥﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَ
يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ

لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٦﴾

أَوْلَانَا أَصَابَكُمْ مَصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِن قَبْلُهَا
فَلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنفُسِكُمْ إِنَّ

اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٧﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ
وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٨﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَاقضُوا مِن قَبْلِ أَن يُنَادَى لَهُمْ
تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ جَمَالَ
لَا اتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ اقْرَبُ مِنْهُمْ
لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٩﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا
قَاتَلُوا قُلْ فَادْرءُوا عَن أَنفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿١٧٠﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ
أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٧١﴾

فَرِحِينَ بِمَا أَنعَمَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ

kteří jsou vzadu za nimi, ale ještě se k nim nepřipojili, že na ně *nepadne* žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

172. Radují se z přízně Allahovy a štědrosti Jeho, a z toho, že Allah nedopustí, aby se ztratila odměna *určená* věřícím.

R. 18.

173. *Co se týče* těch, kteří odpověděli na výzvu Allahovu a Posla poté, co utrpěli zranění — ti z nich, kteří konají dobré a jednají spravedlivě, dostanou velkou odměnu;

174. Těm, kterým lidé řekli: „Lidé se seřadili k boji proti vám, bojte se jich tedy,“ to posílilo víru jejich a řekli: „Nám postačí Allah, a Allah je skvělý Ochránce.“

175. Tak se vrátili díky *velké* přízni Allahově a s *velkými* dary a nedotklo se jich žádné zlo; a chtěli se zalíbit Allahovi a Allah je Pánem velké štědrosti.

176. To jenom Satan zastrašuje své přívržence; však nebojte se jich, ale bojte se Mě, jste-li věřící.

177. A necht' tě nermoutí ti, kteří upadnou v nevěrectví; vždyť Allahovi nemohou nijak uškodit; Allah si nepřeje přiznat jim jakýkoliv podíl v životě budoucím; a čeká je přísný trest.

178. Ti, kteří koupili nevíru za cenu víry, nemohou Allahovi v ničem uškodit; a čeká je bolestný trest.

179. A ať si nevěřící nemyslí, že to, že jsme jim poskytli odklad, je pro ně dobré; *výsledkem toho*, že jsme jim odklad poskytli, bude jen to, že budou ještě více hřešit; a čeká je ponižující trest.

180. Allah nehodlá ponechat věřící *ve vašem postavení*, dokud neoddělí špatné od

لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ إِلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَجْزُونَ ١٨

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضِيلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ١٩

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
الْقُرْحُ ۗ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ٢٠
الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ٢١

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضِيلٍ لَمْ تَمَسَّهُمْ سُوَّةٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ٢٢
إِنَّمَا ذِكْرُ الشَّيْطَانِ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۖ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٢٣

وَلَا يَجْزِيكَ الَّذِينَ يَسْأَلُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ
يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ يَرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي
الْآخِرَةِ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٢٤

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٥

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُثَبِّتُ لَهُمْ خَيْرَ الْآخِرَةِ
إِنَّمَا نُثَبِّتُ لَهُمْ لِيُزَادُوا إِيمَانًا ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ
مُهِينٌ ٢٦

مَا كَانَ اللَّهُ لِيُذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ

dobrych. Ani vám Allah nehodlá zjevit nespátréné. Neboť Allah si ze svých Poslů vybírá toho, koho chce. Věřte tedy v Allaha a Posly Jeho. Budete-li věřící a spravedliví, čeká vás velká odměna.

181. A ať si nemyslí ti, kteří skrbli s tím, co jim Allah ze své štědrosti daroval, že je to pro ně dobré; nikoliv, je to pro ně zlé. To, z čeho skrbli, bude v Den Zmrtvýchvstání navlečeno jako chomout kolem jejich šíjí. A Allahovi náleží dědictví nebes a země a Allah si je dobře vědom toho, co děláte.

R. 19.

182. Allah zajisté slyšel výroky těch, kteří řekli: „Allah je chudý a my jsme bohatí.“ Zapišeme si, co řekli, i jejich pokusy nespravedlivě zabíjet Proroky; a řekneme „Okuste trest spalování.“

183. To za to, co vaše ruce před vámi předeslaly, a pravdou je, že Allah není v ničem nespravedlivý ke služebníkům Svým.

184. Ti, kteří říkají: „Allah nám nařídil, abychom žádnému Poslovi neuvěřili, dokud nám nepřinese oběť, kterou pohltní oheň.“ Řekni: „Již přede mnou k vám přišli Poslové se Znameními jasnými a s tím, o čem mluvíte. Proč jste je tedy chtěli zabít, jste-li pravdomluvní?“

185. A když tě obviní ze lži, stejně tak byli ze lži obviněni i Poslové před tebou, kteří přišli se Znameními jasnými a s knihami moudrosti a s Knihou osvícenou.

186. Každá duše okusí smrti. A plná odměna vám bude vyplacena jen v Den Zmrtvýchvstání. A kdo bude vzdálen od Ohně a uveden na Nebesa, ten zajisté dosáhl svého cíle. A život na tomto světě je pouze klamným požitkem.

حَسْبُ يَوْمِزِ الْحَيَاتِ مِنَ النَّبِيِّ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَكُمْ
عَلَى الْعَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ
فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿١٨١﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنصَرَّ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٢﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ
نَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ دُوفُوا عَدَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٣﴾
ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ
لِلْعَالَمِينَ ﴿١٨٤﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدُ الْإِنْسَانِ الْأَوْفُونَ رَسُولِ
حَسْبُ يَوْمِزِ الْحَيَاتِ بِمَا تَأْكُلُهُ النَّارُ قَدْ جَاءَكُمْ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالَّذِينَ قَتَلُوا قَتَلْتَهُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٥﴾

فَإِنْ كَذَّبْتُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٦﴾
كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحَّجَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ قَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٧﴾

187. Budete jistě zkoušeni na svých majetcích i osobách svých a jistě uslyšíte mnoho urážlivého od těch, kterým byla dána Kniha před vámi, i od těch, kteří staví *Bohu* rovné. Budete-li však vytrvalí a spravedliví — to věru je *věcí* pevného odhodlání.

188. A *vzpomeňte si*, když Allah uzavřel úmluvu s těmi, kterým byla dána kniha: „S touto *Knihou* seznámíte lidi a nebudete ji zatajovat.“ Ale oni ji odhodili za záda svá a směnili za nízkou cenu. Zlé je to, co si koupili.

189. Nemysli si, že ti, kteří se radují z toho, co udělali, a mají potěšení, když je chválí za to, co neudělali — nemysli si, že takoví jsou před trestem bezpeční. Ti utrpí trest bolestný.

190. A Allahovi náleží království nebes i země; a Allah má moc nad všemi věcmi.

R. 20.

191. Ve stvoření nebes a země a ve střídání noci a dne jsou Znamení pro lid schopný porozumění,

192. Ty, kteří vzpomínají Allaha stojíce, sedíce, či *ležíce* na boku a přemýšlejí o stvoření nebes a země: „Pane náš, Tys toto vše nestvořil nadarmo; nikoli, Ty Svatý jsi; ochraň nás tedy před trestem Ohnivým.

193. „Pane náš, toho, koho do Ohně uvrhneš, jsi zajisté uvrhl v nemilost. A provinilci nebudou mít žádné pomocníky.

194. „Pane náš, uslyšeli jsme Volajícího, jak *nás* vyzývá k víře, ‘Věřte v Pána Svého, a uvěřili jsme. Pane náš, odpusť nám tedy naše hříchy a očisti nás od našich špatností a po smrti nás zařaď mezi spravedlivé.

لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فَتَنْتَعِمَنَّ مِنَ الَّذِينَ
أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذْنَى
كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ﴿١٨٧﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ
لِلنَّاسِ وَلَا تَكُونُونَ فِتْنًا وَهُمْ عَمَّا ظَهَرُوا لَهُمْ
وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَيَّضُوا مَا بَيَّضُوا ﴿١٨٨﴾
لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ
يُحَدِّثُوا بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ
الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٩﴾

وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١٩٠﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩١﴾
الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩٢﴾
رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٣﴾

رَبَّنَا إِنَّا أَسْعَفْنَا مَادَرِيًّا يَا رُدِّي لِّالْإِيمَانِ أَنْ أَسْأَلُكَ
بِرَبِّكُمْ فَاثْمَانًا رَبَّنَا فَاعْفُ عَنَّا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْآبْرَارِ ﴿١٩٤﴾

195. „Pane náš, dej nám to, co jsi nám slíbil ústy Poslů Svých; a neuvrhni nás v nemilost v Den Zmrtvýchvstání. Ty zajisté slib Svůj neporušíš.“

196. A Pán jejich modlitby vyslyšel a řekl: „Nedopustím, aby dílo kteréhokoliv dělníka mezi vámi, ať už muže či ženy, bylo ztraceno. Neboť jste závislí jeden od druhého. Ty však, kteří se vystěhovali nebo byli vyhnáni ze svých domovů a byli pronásledováni ve službách Mých a bojovali a byli zabiti, zbavím jejich špatností a uvedu je do Zahrad, jimiž potoky tečou – toť odměna Allahova, a Allahova odměna je ze všech nejlepší.“

197. Nechť tě tedy neoklame to, že se nevěřící volně pohybují po zemi.

198. Je to malá a krátká výhoda; potom jim bude příbytkem Peklo. Jak odporné to místo odpočinku!

199. Ale ti, kteří se svého Pána bojí, budou mít Zahrady, jimiž potoky tečou; budou tam přebývat navěky – pohoštění to od Allaha. A to, co je u Allaha, je ještě lepší pro spravedlivé.

200. A zajisté jsou mezi Vlastníky Knihy takoví, kteří věří v Allaha a v to, co vám bylo sesláno, i v to, co bylo sesláno jim, ponížující se před Allahem. A neprodávají Znamení Allahova za nízkou cenu. Jsou to ti, kteří dostanou odměnu u Pána svého. Vždyť Allah je rychlý v účtování.

201. Vy, kteří věříte! Buďte neochvějní a snažte se v neochvějnosti vynikat a mějte se na pozoru a bojte se Allaha, abyste prospívali.

رَبَّنَا وَإِنَّمَا وَعَدْنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخُونَا يُوعَدُ
الْقَابِلِينَ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿١٩٥﴾

فَأَسْتَجِبْ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِّنْكُمْ مِّمَّنْ ذَكَرْتُ أَوْ أَنْتُمْ بَعْضُكُم مِّنَ بَعْضِ الَّذِينَ
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي
وَقُتِلُوا وَقِيلُوا الْأَكْفَرُونَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا يُدْخِلُهُمْ
جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ تَوَابًا مِّنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ التَّوَابِ ﴿١٩٦﴾

لَا يُعَذِّبُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ
مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾
لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزَّلْنَا مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ لِّلَّذَّابِرِينَ ﴿١٩٨﴾

وَرَأَىٰ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠١﴾

KAPITOLA 4

AL-NISÁ'

(Zjeveno po Hidžře)

Doba zjevení a kontext

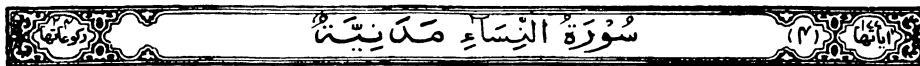
Tato *Súra* se zcela náležitě nazývá Al-Nisá' (Ženy), protože pojednává především o právech a povinnostech žen a také o jejich postavení ve společnosti. Byla zjevena v Medíně mezi třetím a pátým rokem po Hidžře, po bitvě u Uhudu, a zabývá se hlavně otázkou vdov a sirotek, kterých zůstalo po této bitvě velké množství. V tomto bodě panuje názorová jednota mezi všemi muslimskými i evropskými vědci. Slavný německý orientalista Nöldeke však řadí některé verše této *Súry* mezi zjevení mekkánská z toho důvodu, že se v nich podle jeho názoru "mluví o židech v přátelském duchu", protože se tehdy ještě nedostali do konfliktu s muslimy. Wherry se domnívá, že slova "Ó lidé" ve verši 134 jsou důkazem toho, že alespoň tento verš byl zjeven v Mekce, protože tohoto oslovení bylo použito výlučně v *Súrách* mekkánských. Ale tvrdit, že pro výskyt jistého výrazu v určitém verši musí tento verš patřit do období mekkánského, a to navzdory všem důkazům svědčícím o opaku, je pouhým postulováním. Faktem je, že v Mekce bylo velmi málo věřících a ještě nebyli sjednoceni v samostatnou obec a do té doby bylo zjeveno jen několik příkázání *Šarí'ahu*, takže Mekkánci - věřící i nevěřící - byli oslovováni společně slovy "Ó lidé". Jelikož však po vystěhování svatého Proroka do Medíny přicházela příkázání *Šarí'ahu* v rychlém sledu a vznikla organizovaná obec věřících, naprosto odlišná a oddělená od nevěřících, byli tito oslovováni "Vy, kteří věříte". Kde však šlo o oslovení všeobecné, vztahující se na věřící i nevěřící, bylo použito výrazu "Ó lidé".

Spojitosť této *Súry* s kapitolou předcházející spočívá v tom, že mezi hlavními tématy, o nichž předcházející *Súra* pojednává, je bitva u Uhudu a tato *Súra* řeší různé problémy, které vznikly v důsledku oné bitvy. *Súra* též odkrývá nekalé úmysly a machinace medínských židů a pokrytců, kteří, když po bitvě u Uhudu viděli, že islám získává v zemi velkou moc, shromáždili všechny prostředky potřebné k tomu, aby podnikli poslední pokus o jeho úplné vymýcení. Svým způsobem je tato *Súra* jistým rozšířením obsahu *Súry* předcházející v tom

smyslu, že odbourává základní křesťanské učení o vykoupení a dokazuje, že Ježíš na kříži nezemřel.

Shrnutí obsahu

Podobně jako v *Ál 'Imránu* jsou hlavním námětem této *Súry* základní křesťanská dogmata. Zde je však více místa věnováno podrobnému porovnání učení obou náboženství, tj. islámu a křesťanství, se zvláštním přihlédnutím k rozvoji a převaze křesťanství v Posledních dnech. Jelikož v Posledních dnech měli křesťanští autoři a mluvčí hlasitě proklamovat, že islám ponížil ženu tím, že jí přiznal mnohem nižší společenské postavení než muži, zabývá se tato *Súra* především problematikou žen; již zběžné nahlédnutí do koránského učení o ženách prokáže, že i v tomto ohledu je islámské učení mnohem dokonalejší než křesťanské. A protože otázka sirotků úzce souvisí s otázkou žen, dostalo se i jí zvláštní pozornosti v této *Súře*, která je prvním zjevením zabezpečujícím jak práva sirotků, tak i práva žen. Ženám byla přiznána nejen všechna práva, na která mají nárok, zejména právo dědické, ale byly též prohlášeny za jediné spravovatelky vlastního majetku. Druhým hlavním tématem, jímž se *Súra* zabývá, je pokrytectví. Protože v Posledních dnech mělo křesťanství získat celosvětovou převahu a velké množství muslimů mělo žít v područí křesťanských vlád, a protože v důsledku poroby ze strany křesťanských vládců a z obavy před křesťanskou kritikou islámu měli zaujmout pokrytecký postoj k vlastnímu náboženství, zabývá se tato *Súra* vedle otázky žen i pokrytectvím. Názorně líčí, jak hluboko mohou pokrytci poklesnout mravně a duševně. Pokrytci jsou varováni, že je uchvátí hanba a ponížení za to, že se lidí bojí více než svého Stvořitele. Ke konci *Súry* objasňuje ukřížování Ježíše a rozhodně se tu tvrdí a přesvědčivě dokazuje, že víra v Ježíšovu smrt na kříži je naprosto mylná a nepodložená. Zemřel podobně jako ostatní lidé smrtí přirozenou a nepravost onoho učení je dokázána na základě prokázaných historických faktů. Nijak ji nepodporují ani evangelia. V závěru se *Súra* krátce vrací k tématu *Kalálah*, aby upozornila na to, že Ježíš neměl duchovního dědice. On sám byl *Kalálah* v tom smyslu, že nezanechal žádného duchovního nástupce, neboť prorocké poslání přešlo z domu Izraelova na dům Ismaelův.



AL-NISÁ

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Lidé! Bojte se Pána svého, Jenž vás z jediné bytosti stvořil a z ní stvořil družku její a obojí rozmnožil na množství mužů a žen; a bojte se Allaha, v Jehož jménu se k sobě obrácíte a *bojte se Ho, především pokud jde o příbuzenské svazky*. Neboť Allah vás sleduje.

3. A dávejte sirotkům jejich majetek a nezaměňujte špatné za dobré a nepohlcujte jejich majetek společně se svým. Neboť je to velký hřích.

4. A bojíte-li se, že nebudete spravedliví v zacházení se sirotky, vezměte si z žen, které se vám líbí, za manželky dvě, tři nebo čtyři; a bojíte-li se, že nebudete jednat spravedlivě, *ožeňte se pouze s jedinou nebo s těmi, které vlastní vaše pravé ruce*. To je pro vás nejlepší *cesta*, jak se vyhnout nepravdělnosti.

5. A dávejte ženám jejich věno dobromyšlně. Ale jestliže vám z vlastního potěšení něco z něho vrátí, tedy to užívejte jako něco příjemného a prospěšného.

6. A nedávejte slabomyslným majetek svůj, jenž pro vás Allah učinil prostředkem obživy; ale dávejte jim z něho na výživu a oděv a promluvejte k nim slovy dobře míněné rady.

7. A zkoušejte schopnosti sirotků, dokud nedospějí *do věku* ženitby; pokud pak zjistíte, že jsou schopni středního úsudku, odevzdejte jim jejich majetek; a

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً. وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ②

وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْبَطْلَ بِأَمْوَالِهِمْ
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ③

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَقْسُطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا مَا كَاتَبْتُمْ
لَهُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِنْهُ وَتَلَّتْ وَرَبَاعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ④

وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبَّن لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ فَاكُلُوهُ هُنَيْئًا مَرِيئًا ⑤
وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ⑥

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا

nepohlujte ho v marnotratnosti a spěchu, dokud ještě dospívají. A kdo je bohatý, necht' se zdržít, a kdo je chudý, necht' z něho jít spravedlivě. A když jim předáte jejich majetek, povolejte si k tomu svědky. A Allah postačí jako Zúčtovatel.

8. Mužům náleží podíl z toho, co zanechají rodiče a blízcí příbuzní; a ženám patří podíl z toho, co zanechají rodiče a blízcí příbuzní, ať už je to málo, či hodně — podíl určený.

9. A když jsou při rozdělování *dědictví* přítomni *ostatní* příbuzní a sirotci a chudí, darujte jim *něco* z toho a mluvte s nimi slovy vlídnými.

10. A ať se bojí *Boha* ti, kteří, zanechají-li po sobě slabé potomstvo, se o ně budou strachovat. Necht' se tedy bojí Allaha a necht' promluví slovo pravdivé.

11. Zajistě ti, kteří pohlcují nespravedlivě majetek sirotek, polykají jen oheň do svých břich. A budou hořet v ohni plameném.

R. 2.

12. A Allah vám přikazuje ohledně dětí vašich: mužskému potomku náleží podíl rovný podílu dvou potomků ženského pohlaví. Ale jsou-li *pouze* potomci ženského pohlaví, *v počtu* více než dvou, náleží jim dvě třetiny toho, co *zemřelý* pozůstavil; pokud bude jen jedna, patří jí polovina. A každému z jeho rodičů náleží šestina dědictví, pokud měl dítě; ale pokud žádné dítě neměl a jeho rodiče jsou jeho dědici, pak matce náleží třetina; a pokud má bratry a sestry, pak jeho matce náleží šestina, *po vyplacení* případných odkazů, a zaplacení dluhů. Vy *sami* nevíte, kdo z vašich otců a z vašich dětí je vám nejvíce ku prospěchu. *To* ustanovení *podílů* je od Allaha. Neboť Allah je Všemědoucí, Moudrý.

13. A vám náleží polovina toho, co zůstaví vaše ženy, pokud nemají žádné dítě;

إِسْرَافًا وَيَدَارًا أَنْ يَكْبُرُوا وَمَنْ كَانَ عَدِيًّا فَلْيَسْتَعِيفْ
وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ لَوْ أَنَّ نَصِيبًا مَفْرُوضًا

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ
فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضَعِيفًا
خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمُ الَّذِي لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْإُنثَىٰ
فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ

وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِابْنَيْهِ لِكُلِّ
وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ

وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ أَبَوُهُ فَلِلَّتِيهِ التُّلُثُ
وَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلَّتِيهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ

يُوصِي بِهَا أَوْ دِينِ آبَائِكُمْ وَأَبْنَاؤِكُمْ لَا تَدْرُونَ
إِيَّاهُمْ اقْرَبْ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَلِيمًا حَكِيمًا

وَ لَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُن لَّهُنَّ
وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ

jestliže dítě měly, náleží vám čtvrtina toho, co zůstávají, po vyplacení případných odkazů a zaplacení dluhů. A jim náleží čtvrtina toho, co zůstavíte vy, pokud nemáte dítě; jestliže dítě máte, potom jim náleží osmina zůstaveného, po vyplacení případných odkazů a zaplacení dluhů. A v případě, že jde o muže a ženu, jejichž majetek má být rozdělen, a on ani ona nemají rodiče ani dítě a on nebo ona má bratra nebo sestru, potom každému z nich náleží šestina. Ale pokud je jich více, jsou rovnými podílníky na jedné třetině, po vyplacení případných odkazů a zaplacení dluhů, bez újmy na právech jiných osob. Toto je nařízení od Allaha a Allah je Vševedoucí, Shovívavý.

14. Toto jsou omezení stanovená Allahem; a kdo poslouchá Allaha a Jeho Posla, toho On uvede do Zahrad, jimiž potoky tečou; tam budou přebývat navěky; a to je úspěch veliký.

15. A kdo neposlouchá Allaha a Jeho Posla a překračuje Jeho omezení, toho On pošle do Ohně; tam bude přebývat navěky; a čeká ho ponižující trest.

R. 3.

16. A jestliže se vaše ženy dopustí nepravosti — pozvěte čtyři z vás, aby proti nim svědčili; a když to dosvědčí, zavřete ženy v domech, dokud je nezastihne smrt, nebo jim Allah neotevře cestu.

17. A jestliže se takto proviní dva muži z vás, potrestejte je oba. Jestliže však učiní pokání a polepší se, nechte je být; zajisté Allah se často se soucitem obrací a je Milosrdný.

18. Allah se věru zavazuje přijmout pokání jen od těch, kteří se dopustili zlého z nevědomosti a brzy potom učiní pokání. Právě k nim se Allah v milosrdenství obrací; a Allah je Vševedoucí, Moudrý.

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرِّبْعُ
مِمَّا تَرَكَتُمْنَ لَكُمْ وَلَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الشُّهُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِنَّ نَوْصُونَ
بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً
وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّهُنُ فَإِنْ
كَانُوا أَكْثَرًا مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَاعَفٍ وَصِيَّةُ
مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٤﴾

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٥﴾

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَعْتَدِ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
فِي النَّارِ خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّهَا فَغَاشِيَةٌ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسَكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٧﴾

وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَادْوَاهَا فَن تَابُوا وَاصْلَحُوا
فَاعْرَضُوا عَنْهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٨﴾
إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

19. V žádném případě *nebude přijato* pokání těch, kteří *pokračují* ve špatnostech až do chvíle, kdy jeden z nich bude stát tvář v tvář smrti a řekne: „Teď se kají“; ani těch, kteří zemrou jako nevěřící. Jsou to ti, pro které jsme připravili bolestný trest.

20. Vy, kteří věříte! Není vám dovoleno získávat ženy dědictvím proti jejich vůli; ani je nesmíte neprávem zdržovat, abyste jim mohli vzít část toho, co jste jim darovali, leda že se dopustili zjevné nepravosti; a žijte s nimi v pohodě; a pokud k nim cítíte nelibost, může se stát, že cítíte nelibost k něčemu, do čeho Allah vložil veliké dobro.

21. A jestliže chcete vyměnit jednu manželku za druhou a jedné z nich jste darovali poklad, neberte z toho nic. Chcete si to snad vzít pomocí lži a zjevné hříšnosti?

22. A jak si to můžete vzít, když jste byli jeden s druhým pospolu a ony od vás přijaly pevný slib?

23. A neberte si za manželky ženy, s kterými se oženili vaši otcové, leda že se tak už stalo. Je to věc hnusná a opovrženíhodná a způsob nepěkný.

R. 4.

24. Jsou vám zapovězeny vaše matky a vaše dcery a vaše sestry a sestry vašich otců a sestry vašich matek a dcery bratrovy a dcery sestřiny a vaše *nevlastní* matky, které vás kojily, a vaše nevlastní sestry a matky vašich manželek a vaše nevlastní dcery, které jsou ve vaší péči *jakožto* dcery vašich manželek, k nimž jste vešli — ale pokud jste k nim nevešli, nebude to pro vás hřích — a manželky vašich synů vzešlých z vašich ledví; a *je vám* zapovězeno mít za manželky

وَكَيْسَتِ النَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا
حَصَّ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ اللَّهَ وَ لَأ
الَّذِينَ يُمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَجْزِلَ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَوَاهٍ
وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاقِبَةُ ذَلِكَ الْغُرُوبُ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿٢٠﴾

وَأَنْ أَرْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ لَوْ
آتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
أَتَأْخُذُونَ مِنْهُ بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مُبِينًا ﴿٢١﴾
وَكَيفَ تَأْخُذُونَ وَ قَدْ أَفْضَ بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ
وَآخَذْتُمْ مِنْكُمْ فَيْثَانًا عَظِيمًا ﴿٢٢﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٣﴾
حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ
وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ
الَّتِي أَرْضَعْتُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ
نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ
الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ إِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ

dvě sestry současně, leda že se tak už stalo; vždyť Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

25. A jsou vám zakázány vdané ženy, kromě těch, které náleží vašim pravým rukám. Tak vám to předepsal Allah. A kromě těchto jsou vám *ostatní* ženy dovoleny, abyste si je hledali pomocí jmění, zákonně se s nimi oženili a nepáchali smilstvo. A za užitek, kterého se vám od nich dostalo, dejte jim jejich věna podle zvyklosti; a nebude pro vás hříchem nic, na čem se po ustanovení věna vzájemně dohodnete. A Allah je Vševedoucí, Moudrý.

26. A pokud si některý z vás nemůže dovolit oženit se se svobodnými věřícími ženami, *necht' se* oženit s těmi, které vlastní vaše pravé ruce, totiž s vašimi věřícími služebníky. A Allah zná vaši víru nejlépe; a *všichni* závisíte jeden na druhém; ožeňte se s nimi tedy se svolením jejich pánů a dejte jim jejich věna podle zvyklosti, jsou-li čisté a nepáchají smilstvo a nemají tajné milence. A jestliže se po svatbě dopustí hanebnosti, patří jim polovina trestu předepsaného svobodným ženám. To je pro toho z vás, kdo se obává, že by se mohl dopustit hříchu. A jestliže se zdržíte, bude to pro vás lepší. A Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

R. 5.

27. Allah vám chce objasnit cesty těch, kteří byli před vámi, a dovést vás k nim a obrátit se k vám v milosrdenství. A Allah je Vševedoucí, Moudrý.

28. A Allah si přeje obrátit se k vám v milosrdenství, ale ti, kteří sledují své nízké sklony, si přejí, abyste daleko zbloudili.

29. Allah si přeje ulehčit vám vaše břímě, neboť člověk byl stvořen slabým.

أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٥﴾

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُجَلَ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَلِكَُمْ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ مِمَّا
اسْتَنْعَمْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيهَا تَرَضِيئُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٦﴾

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتْيَتِكُمْ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَآتُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ بِالْعُرُوفِ الْمُحْصَنَاتِ غَيْرَ مُسْفِحَاتِ
وَلَا تُتَّخَذُتْ أَخْدَانٌ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ أَنْتَ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ
الْعَدَاةِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ
تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾
وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ تَبْلُوا مِثْلًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا ﴿٣٠﴾

30. Vy, kteří věříte! Nepohlcejte si vzájemně majetky nezákonným způsobem, s výjimkou toho, co získáte obchodem na základě vzájemné dohody. A neberte si život. Věru Allah je vůči vám Milosrdný.

31. A jestliže někdo tak učiní cestou hříchu a nespravedlivosti, toho uvrhneme do Ohně; a to je pro Allaha snadné.

32. Jestliže se vystříháte těžších hříchů, vymažeme vám vaše *menší* přestupky a uvedeme vás na místo veliké cti.

33. A nezávidíte, že Allah dal některým z vás vyniknout nad ostatními. Mužům se dostane části z toho, co si zasloužili, a ženám se dostane části z toho, co si zasloužily. A prostě Allaha o štědrosti Jeho. Vždyť Allah zná dokonale všechny věci.

34. A každému jsme určili dědice toho, co zůstává rodiče a příbuzní, a také ty, s nimiž jste přísahou potvrdili smlouvu. Dejte jim tedy jejich podíl. Neboť Allah dohlíží nade vším.

R. 6.

35. Muži jsou poručníky nad ženami proto, že Allah dal jedněm vyniknout nad druhé, a také proto, že (muži) rozdávají ze svého bohatství. Ctnostnými ženami jsou ty, které jsou poslušné a střeží tajemství manželů svých pod Allahovou ochranou. A pokud jde o ty, od nichž se obáváte neposlušnosti, napomeňte je a ponechte je samotné na ložích jejich a potrestejte je. Jestliže vás uposlechnou, nevyhledávejte důvody, proč být proti nim. Allah je věru Vznešený, Velký.

36. A obáváte-li se nesvornosti mezi nimi, určete rozhodčího z rodiny jeho a rozhodčího z rodiny její. A jestliže si přejí usmíření, Allah je mezi nimi skutečný.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ كَأَنَّهُ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ۝

وَلَا تَسْتَوُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَ سَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَّ وَمِمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدْتُمْ أَيْمَانَكُمْ فَأَتَوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَأَلْصِقُوا فَيْتَنَتُكَ حَفِظْتُ لَلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَرُظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْتُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَرِيمًا ۝

وَأِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ

Neboť Allah je Vševědoucí, Všehoznalý.

37. Uctívejte Allaha a nepřidružujte k Němu nic, a *prokazujte* laskavost k rodičům a příbuzným a sirotkům a chudým a sousedovi, který je vaším příbuzným, a sousedovi, který je vám cizí, a příteli po vašem boku a pocestnému a těm, které vlastní vaše pravé ruce. Neboť Allah nemiluje pyšné a vychloubačné,

38. Kteří jsou lakomí a lidi k lakomství navádějí a skrývají to, co jim Allah daroval ze Svě štědrosti. A pro nevěřící jsme připravili ponižující trest,

39. Pro ty, kteří rozdávají ze svého bohatství jen lidem na odiv a nevěří v Allaha ani v Poslední Den. A ten, kdo má za přítele Satana, *nechť si připomene*, že je to přítel zlý.

40. Což by jim uškodilo, kdyby uvěřili v Allaha a v Poslední Den a rozdávali z toho, co jim Allah daroval? A Allah je velmi dobře zná.

41. Allah přece neukřivdí *nikomu, ani* o váhu atomu. A každý dobrý skutek rozmnoží a Sám od Sebe daruje velkou odměnu.

42. A co *s nimi bude*, až z každého národa přivedeme svědka a tebe přivedeme jako svědka proti nim?

43. V ten den si budou přát ti, kteří neuvěřili a Posla neuposlechli, aby se nad nimi srovnala zem; a před Allahem nebudou *schopni* zatajit nic.

R. 7.

44. Vy, kteří věříte! Nepřistupujte k Modlitbě s otupělou myslí, dokud nebudete vědět, co říkáte; ani jste-li nečistí, ledaže jste na cestách, dokud se nevykoupete. A jste-li

اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٧﴾

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّلَامِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَأَبْصِرُ مَن كَانَ مُخْتَلًا فُجُورًا ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٤٠﴾

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٤١﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٢﴾

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٣﴾

يَوْمَئِذٍ يُؤَذُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ مِمَّا تَعْلَمُونَ مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ

طه
٣٧

٣٨

nemocní nebo *jste* na cestě *neočistěni*, nebo *jestli* někdo z vás přišel ze záchoda, nebo jste se dotkli žen, a nenaleznete vodu, pak sáhněte po čistém písku a otřete si jím své obličej i ruce. Zajisté Allah je Nejvyšš Shovívavý, Nejvyšš Odpouštějící.

45. Cožpak nevíš o těch, jimž se dostalo části Knihy? Kupují bludy a přejí si, abyste i vy zbloudili.

46. A Allah zná vaše nepřátele velmi dobře. A Allah postačí jako Přítel a Allah postačí i jako Pomocník.

47. Mezi Židy jsou takoví, kteří překrucují slova oproti jejich významům. A říkají: „Slyšíme a neposloucháme,” a „slyš, aniž jsi slyšen,” a „Ra‘iná,” zatemňující jazyky svými *co mají na mysli a chtějíce* poškodit *Víru*. A kdyby byli řekli: „Slyšíme a posloucháme” a „slyš” a „Unzurná”, bylo by to pro ně lepší a spravedlivější. Avšak Allah je proklet pro jejich nevěrectví; tak věří, ale jen málo.

48. Vlastníci Knihy! Uvěřte v to, co jsme seslali pro potvrzení toho, co už máte, než zahanbíme vaše vůdce a způsobíme, aby se obrátili zpět, nebo je proklejeme, jako jsme prokleli lid, *kteří znesvětil Sobotu*. A ustanovení Allahovo bude *bezpečně* splněno.

49. Allah zajisté neodpustí, bude-li k Němu cokoli přidružováno jako Jemu rovné; avšak kromě toho odpustí vše ostatní tomu, komu se mu zlíbí. A kdokoliv přidružuje k Allahovi rovné, ten se dopouští hříchu velmi těžkého.

50. Cožpak nevíš o těch, kteří se vydávají za čisté? Nikoliv, jen Allah očisťuje

كَمْ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوهَا غَفُورًا ﴿٤٥﴾

الْمُرْتَدِّ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا كِتَابًا مِنْ الْكِتَابِ يَشْكُرُونَ الضَّلَلَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٦﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٧﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَاعَيْنَا لِيَتَأْتِيَ بِلِسَانِهِمْ وَطَعْنَا فِي الَّذِينَ وَلَّوْهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَإِنظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَّاءَ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَهْلَ الْسَبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٩﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٥٠﴾

الْمُرْتَدِّ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي

toho, koho se mu zlobí, a nikomu nebude ukřivděno ani zbla.

51. Pohled, jak si vymýšlejí lži proti Allahovi! A to stačí na zjevný hřích.

R. 8.

52. Cožpak nevíš o těch, kterým se dostalo části Knihy? Věří ve zlé a následují ty, kteří hřeší, a o nevěřících říkají: „Tito jsou v náboženství vedeni lépe než ti, kteří uvěřili.“

53. To jsou ti, které Allah proklel: a koho prokleje Allah, tomu ty pomocníka nenajdeš.

54. Mají snad nějaký podíl na vládě? Potom by stejně nedali lidem *ani tolik, co se vejde do dolíčku v pecce datlové*.

55. Nebo snad zavidí lidem to, co jim Allah daroval ze Svě štědrosti? *Je-li tomu tak*, pak zajisté jsme dali Knihu a Moudrost synům Abrahamovým a *také* jsme jim dali velké království.

56. A byli mezi nim někteří, kteří v něj uvěřili; a byli mezi nimi jiní, kteří se od něho odvrátili. A jim postačí Peklo jako oheň plamenný.

57. Ty, kteří v Naše Znamení nevěří, brzy uvrhneme do Ohně. Kdykoliv shoří kůže jejich, dáme jim výměnou kůže jiné, aby tak trestu okusili. Allah je věru Mocný, Moudrý.

58. A ty, kteří jsou věřící a konají dobré skutky, necháme vejít do Zahrad, jimiž potoky tečou, aby tam žili navěky; a budou tam mít manželky čisté; a uvedeme je na místo příjemného a hustého stínu.

59. Allah vám prikazuje, abyste vraceli svěřené majetky těm, jímž patří, a když

مَنْ يَشَاءُ وَلَا يظْلُمُونَ فَيَبِيلاً ﴿٥١﴾
 أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ
 إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٢﴾
 أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ
 بِالْحَبِيبِ وَالظَّالِمَاتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ
 أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥٣﴾
 أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ
 تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٤﴾
 أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ
 نَقِيرًا ﴿٥٥﴾
 أَمْ يَحْسَدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ
 مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٦﴾
 فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ ۗ وَ
 كَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٧﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلْبًا
 لُصِجَتْ جُلُودُهُمْ بِدُلُوبِهِمْ جُلُودًا أُغْبِرُوا لِيَوْمِ
 الْقَدَابِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٨﴾
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ
 فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿٥٩﴾
 إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا ۗ

soudíte mezi lidmi, abyste soudili spravedlivě. A to, čím vás Allah napomíná, je věru znamenité! Allah je Všeslyšící, Vševidoucí.

60. Vy, kteří věříte! Poslouchejte Allaha a poslouchejte Posla *Jeho* a ty, kteří mají nad vámi moc. A jestliže se v něčem mezi sebou rozcházíte, obraťte se s tím k Allahovi a Poslu *Jeho*, pokud věříte v Allaha a v Poslední Den. A to bude nejlepší a nejhvěhodnější.

R. 9.

61. Cožpak nevíš o těch, kteří předstírají, že věří v to, co bylo zjeveno tobě i co bylo zjeveno před tebou? Chtějí dosáhnout rozsouzení u vzpurných, přestože jim bylo přikázáno je neposlouchat. A Satan je chce svést daleko od cesty pravé.

62. A když se jim řekne: „Pojďte k tomu, co seslal Allah, a k Poslu *Jeho*,” uvidíš pokrytce, jak se od tebe znechuceně odvracejí.

63. Proč tedy, když je postihne neštěstí za to, co jejich ruce předeslaly, přijdou k tobě, přísahající při Allahovi a *řikajíc*: „Chtěli jsme jen přátelskou službu“?

64. A to jsou ti, tajemství jejichž srdcí Allah dobře zná. Odvrat se od nich a napomeň za promluvu k nim slova působivá o nich samotných.

65. A neposlali jsme žádného Posla, než aby mu byla z příkazu Allahova prokazována poslušnost. A kdyby za tebou přišli poté, co uškodili svým duším a prosili Allaha o odpuštění, a *kdyby* i Posel prosil za odpuštění pro ně, pak by zajisté shledali, že se Allah často *se soucitem obrací* a je Milosrdný.

66. Ale kdež, při Pánu tvém, oni věřícími nebudou, dokud tě neučiní soudcem ve všem, o čem se mezi sebou přou, a dokud nenaleznou ve svých srdcích pochyb-

إِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَبِيحًا بَصِيرًا ﴿٥٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥١﴾

الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّكِمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٥٢﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٥٣﴾

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ تُمْرَّ جَأْرُوكَ يُخْلِفُونَ ﴿٥٤﴾ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحِسَابَا وَتَوْفِيقًا ﴿٥٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٥٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ

وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٥٧﴾

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَلِّسُوكَ فِيمَا شَجَرِ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ

nosti o tom, co jsi rozhodl, a pokoří se v plné pokoře.

67. A kdybychom jim přikázali: „Obětujte své životy nebo odejděte ze svých domovů,“ neudělali by to, kromě několika málo z nich; a kdyby udělali to, k čemu jsme je vybízeli, bylo by to pro ně jistě lepší a upevnilo by to sílu jejich.

68. A tehdy bychom jim darovali velkou odměnu;

69. A zajisté bychom je uvedli na cestu pravou.

70. A ti, kteří poslouchají Allaha a Jeho Posla, budou patřit k těm, jimž Allah uštědřil Svá požehnání, to jest k Prorokům, Věrným, Mučedníkům a Spravedlivým. A jak skvělí jsou to společníci.

71. Tato milost je od Allaha a Allah je dostačující, Vševědoucí.

R. 10.
72. Vy, kteří věříte! Mějte se na pozoru; a potom vytáhněte *do boje* v jednotlivých oddílech anebo vytáhněte všichni dohromady.

73. A je mezi vámi i takový, který zůstane vzadu, a když vás postihne neštěstí, řekne: „Allah byl ke mně milostiv, neboť jsem s nimi nebyl.“

74. Ale jestliže vám Allah dopřeje úspěchu, řekne, jako kdyby mezi ním a vámi nebyl žádný citový vztah: „Kéž bych byl býval s nimi, pak bych byl vskutku dosáhl velkého úspěchu!“

75. Necht' tedy bojují ve službách Allahových ti, kteří by prodali život pozemský za Život budoucí. A každému, kdo bojuje ve službách Allahových, ať už je zabít, či zvítězí, brzy darujeme velkou odměnu.

76. A co je s vámi, že nebojujete za Allaha a slabé – muže, ženy a děti -, kteří

وَيَسْأَلُوا تَسْلِيمًا ﴿٣٦﴾

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ

تَثْبِيثًا ﴿٣٧﴾

وَإِذَا لَا تَجِدُهُمْ مِنْ دُونِنَا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٨﴾

وَلَهَدَىٰ لَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٣٩﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٤٠﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلْمًا ﴿٤١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا حُذِرُوا حُدُودَ مَا نَزَّلْنَا فِي تِلْكَ الْكِتَابِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَرُوا جَمِيعًا ﴿٤٢﴾

وَأَنْ مِنْكُمْ لَمَنْ يَلْبِطُنَّ فَإِنْ صَابَكُمْ مَوَاسِبُهُمْ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَاهِدًا ﴿٤٣﴾

وَلَئِنْ صَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِطُنَّ كُنْتُمْ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٤٤﴾

فَلْيَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٥﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ

řikají: „Pane náš, vyveď nás z tohoto města, jehož obyvatelé jsou utiskovateli, a daruj nám od Sebe ochránce a daruj nám od Sebe pomocníka.“?

77. Ti, kteří věří, bojují ve jménu Allahově a ti, kteří nevěří, bojují ve jménu Zlého. Bojujte tedy proti přátelům Satanovým; vždyť Satanovy úklady jsou slabé!

R. 11.

78. Cožpak nevíš o těch, jimž bylo řečeno: „Zadržte ruce své, dodržujte Modlitbu a plaťte Zakát“? A když jim bylo předepsáno bojovat, hle, část jich se bojí lidí tak, jak by se měli bát Allaha, nebo snad ještě více; a říkají: „Pane náš, proč jsi nám předepsal bojovat? Nemohl bys nám poskytnout na chvíli odklad?“ Řekni: „Užitek z tohoto světa je malý a Onen svět bude lepší pro toho, kdo se bojí *Boha*; a nebude vám ukrivděno ani v nejmenším.“

79. Smrt vás zastihne, ať jste kdekoliv, třeba byste byli v mohutných věžích. A když se jim přihodí něco dobrého, říkají: „Toto je od Allaha“; a jestliže se jim přihodí něco zlého, říkají: „Toto je od tebe.“ Řekni: „Všechno pochází od Allaha.“ Co se to stalo s těmito lidmi, že nejsou schopni ani vzdáleně něco pochopit?

80. To dobré, čeho se ti dostane, pochází od Allaha; a co se ti přihodí zlého, pochází od tebe samotného. A My jsme tě vyslali k lidstvu jako Posla. A Allah postačí jako Svědek.

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۖ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٥٧﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ
ۗ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٥٨﴾

الْمُرْتَدِّ إِلَى الَّذِينَ قَبِلَ لَهُمْ كَفْرًا أَيُّدِيكُمْ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
إِذَا قَرِينُهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ
أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۖ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ ۗ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ ۚ وَلَا
تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٥٩﴾

أَيُّنَ مَا تَكُونُوا يَدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ
مُشِيدَةٍ ۗ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ ۗ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٦٠﴾

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ ۗ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٦١﴾

81. Kdo poslouchá Posla, poslouchá vlastně Allaha; a ti, kteří se odvracejí, nad těmi jsme tě jako ochránce neposlali.

82. A říkají: „Poslušnost je naše hlavní zásada,“ ale když od tebe odejdou, část z nich tráví noc pletichařením proti tomu, co jsi řekl. A Allah zapisuje vše, co v noci dělají. Odvrát se tedy od nich a vlož svou důvěru v Allaha. A Allah postačí jako Správce věcí.

83. Cožpak nebudou přemýšlet o Koránu? Kdyby byl od někoho jiného než od Allaha, zajisté by v něm našli četné rozporny.

84. A kdykoliv k nim přijde nějaká zvěst, at' již o míru nebo o nějaké hrozbě, rozšiřují ji dál; kdyby se s ní však obrátili na Posla a na ty, kteří mají nad nimi moc, nepochybně ti z nich, kteří jsou schopni vyvodit z ní *správné závěry*, by jí porozuměli. A kdyby nebylo milosti Allahovy a Jeho milosrdenství, kráčeli byste ve stopách Satanových, kromě několika z vás.

85. Bojuj tedy za věc Allahovu — neneseš zodpovědnost za nikoho jiného, kromě za sebe — a povzbuzuj věřící. Může se stát, že Allah zadrží síly těch, kteří nevěří; a Allah je silnější mocnost a silnější v trestání.

86. Kdo se přimluví přimluvou spravedlivou, bude mít podíl na jejím výsledku; a kdo se přimluví přimluvou zlomyslnou, bude mít rovněž podíl na jejím výsledku; a Allah je Mocný nade vším.

87. A když jste pozdraveni vlídným pozdravením, pozdravte ještě vlídněji, anebo pozdrav alespoň stejně vlídně opětuje, neboť Allah započítává vše.

88. Allah je Ten, kromě Něhož není nikdo hoden uctívání. Bude vás vskutku shromážďovat až do Dne Zmrtvýchvstání, o němž pochybnosti není. A čím slovo je pravdivější než slovo Allahovo?

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۝

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُسَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا ۝

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۝

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسِ الدِّينِ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ۝

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝

وَإِذَا حُيِّنْتُمْ بِبِئْرَةٍ فَجِدُوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجَمِّعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۝

R. 12

89. Co se to s vámi stalo, že jste se rozdělili na dva tábory vzhledem k pokrytcům? Vždyť Allah je zavrhl za to, co si vysloužili. Což chcete vést toho, koho Allah zatratil? A pro toho, koho zatratí Allah, cestu nenajdeš.

90. Přejí si, abyste se stali nevěřícími, tak jako se jimi stali oni, abyste byli všichni stejní. Nevybírejte si proto mezi nimi přátele, dokud nepřesídlí na cestu Allahovu. A když se odvrátí, chyťte je a zabijte, kdekoliv je naleznete; a nevybírejte si mezi nimi ani přátele, ani pomocníka;

91. Kromě těch, kteří jsou spojeni s lidmi, mezi nimiž a vámi existuje úmluva, nebo těch, kteří za vámi přijdou se srdcem stísněným, že mají bojovat proti vám nebo proti svému vlastnímu lidu. A kdyby Allah chtěl, dal by jim nad vámi moc a oni by proti vám bojovali. Ale jestliže se vám vyhýbají a nebojují proti vám, a nabízejí vám mír, pak *mějte na paměti*, že Allah vám nedovolil žádný způsob *nátlaku* proti nim.

92. A naleznete i jiné, kteří chtějí být před vámi bezpeční a bezpeční před svým vlastním lidem. Kdykoliv jsou však přinuceni obnovit nepřátelství, padnou do toho po hlavě. Ale jestliže se vám nevyhýbají ani vám nenabízejí mír ani nezadrží své ruce, chyťte je a zabijte, kdekoliv je naleznete. Nad těmito jsme vám dali plnou moc.

R. 13.

93. Nehodí se, aby věřící zabil věřícího, leda omylem. A ten, kdo omylem zabije věřícího, nechť propustí věřícího otroka a zaplatí dědicům odškodné za krveprolití, pokud mu to z laskavosti neodpustí. Jestliže *zabitý* patřil mezi vaše nepřátele a byl věřící, pak by měl *viník* propustit věřícího otroka; a jestliže patřil k lidu, mezi nimiž a vámi existuje úmluva, nechť *viník* zaplatí odškodné za krveprolití jeho dědicům a

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُؤْمِنِينَ فَتَيْنَ وَ اللَّهُ أَرْكَسَهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَلْتَرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ
وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝

وَذُوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يَهَابُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعُدُّوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيَاءَ وَلَا نَصِيرًا ۝

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتِ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ سَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَامِ
إِلَيْكُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝

سَيِّدُونَ وَآخَرِينَ يَرِيدُونَ أَن يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُزِّقُوا إِلَىٰ الْفِتْنَةِ أُرْسُوا فِيهَا فَإِن لَّمْ
يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ
فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأُولَئِكَ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۝

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَرِيءَةٌ
مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِن كَانَ مِنْ
قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَإِن كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَرِيءَةٌ

propustí věřícího otroka. Kdo však tuto možnost nemá, nechť se postí dva po sobě následující měsíce — jako pokání před Allahem. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

94. A kdo zabije věřícího záměrně, jeho odměnou bude Peklo, v němž bude přebývat navěky. A Allah se na něho rozhněvá a prokleje ho a připraví pro něj velký trest.

95. Vy, kteří věříte! Když vytáhnete *do boje* ve jménu Allaha, buďte obezřetní a neříkejte každému, kdo vás v míru pozdraví, „Ty nejsi věřící.“ Toužíte po statcích života pozemského, ale u Allaha je dobrých věcí hojnost. Takoví jste byli dříve, ale Allah vám udělil *Svou zvláštní přízeň*; buďte tedy obezřetní. Neboť Allah si je dobře vědom toho, co děláte.

96. Ti věřící, kteří sedí *doma*, s výjimkou nezpůsobilých, a ti, kteří bojují ve jménu Allahově svým majetkem i svými osobami, si nejsou rovni. Allah povýšil ty, kteří bojují svými majetky i svými osobami nad ty, kteří sedí *doma*. A každému přislíbil blaženost. A Allah vyznamenal ty, kteří bojují, nad těmi, kteří sedí *doma*, *udělením* veliké odměny,

97. A udělením stupňů v dokonalosti a *zvláštním* odpuštěním a milosrdenstvím. A Allah je Nejvyšší Odpuštějící, Milosrdný.

R. 14.

98. Těm, kterým andělé přinášejí smrt ve chvíli, kdy křivdí svým duším, (andělé) řeknou: „O co vám šlo?“ A oni odpovědí: „Na zemi s námi zacházeli jako se slabými.“ Řeknou: „Cožpak pro vás země Allahova nebyla dost velká, že jste se nemohli vystěhovat?“ Jsou to ti, jejichž příbytkem se stane Peklo; a jak odporný to cíl;

مُسَلَّمَةً إِلَىٰ آهْلِهِ وَتَحْرِيرَ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ فَمَنْ
لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً ۗ مَنْ
اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٤﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُّؤْمِنًا مُّتَعِدًّا ۖ فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا
فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآعَدَ لَهُ عَذَابًا
عَظِيمًا ﴿٩٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيِّنُوا
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آتَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُّؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا نَعْنِدَ اللَّهِ مَغَانِمَ
كَثِيرَةً ۗ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَبَيِّنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٦﴾

لَا يَسْتَوِي الْقُعْدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أُوتِيَ الْقُرْ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى
الْقُعْدِينَ دَرَجَةً ۗ وَكَذَلِكَ وَعَدَ اللَّهُ الْكٰفِرِيْنَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقُعْدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٧﴾

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٩٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَالِبِينَ أَنفُسِهِمْ قَالُوا
فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا
أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَوْلَا
مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٩﴾

99. Kromě slabých mezi muži a ženami a dětmi, kteří nejsou schopni použít lsti nebo nalézt nějakou cestu.

100. Těm možná Allah vymaže jejich hříchy; neboť Allah hříchy odpouští a je Nejvyšš Odpuštějící.

101. A kdokoliv se stěhuje ve službách Allahových, ten nalezne v zemi prostorné útočiště a hojnost. A kdo opustí svůj dům a vystěhuje se ve jménu Allaha a Posla Jeho a zastihne ho smrt, toho čeká odměna u Allaha, a Allah je Nejvyšš Odpuštějící, Milosrdný.

R. 15.

102. A když cestujete po zemi, nebude pro vás hříchem, ukrátíte-li Modlitbu ze strachu, že by vám nevěřící mohli způsobit nesnáze. A nevěřící jsou vskutku vašimi zjevnými nepřáteli.

103. A když budeš mezi nimi a budeš pro ně řídit Modlitbu, nechť jich část stojí s tebou a nechť si vezmou své zbraně. A až vykonají padnutí na tvář, ať odstoupí dozadu a ať přistoupí skupina další, která se ještě nepomodlila, a pomodlí se s tebou; a nechť si vezmou své prostředky k obraně i své zbraně. Nevěřící si přejí, abyste nedávali pozor na své zbraně a zavazadla, aby vás mohli znenadání napadnout. A nebude pro vás hříchem, když odložíte své zbraně, jste-li obtěžováni deštěm nebo jste-li nemocní. Ale vždy byste měli mít *po ruce* své prostředky k obraně. Allah věru připravil pro nevěřící ponižující trest.

104. Až se domodlíte Modlitbu, vzpomínejte Allaha ve stoje, vsedě a ležice na svém boku. A když vám *nebezpečí* nehrozí, dodržujte Modlitbu v *předepsané podobě*;

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝١٩

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَ لَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا
عَفُورًا ۝٢٠

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ۝٢١

وَإِذَا خَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنَّ الْكُفْرَانَ كَأَثَرِ لَكُمْ عَدَاوَةِ مَيْمَنًا ۝٢٢

وَإِذَا كُنْتُمْ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتُمْ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكُمْ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتِهِمْ قِيَامًا زَاجِدُوا
فَلْيَكُونُوا مِنْ زُرَّائِكُمْ وَأَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكُمْ وَلْيَأْخُذُوا حُرُوسَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوِ كُفِرُوا عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ
فَيُسَبِّلُونَكُمْ عَلَيْكُمْ مِثْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِنْ كَانَ بِكُمْ أذىٌ مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ فَرِحْتُمْ أَنْ تَضَعُوا
أَسْلِحَتَكُمْ وَخُلُّوا حُرًّا وَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ۝٢٣

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى
جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۝٢٤

vždyť věřícím je přikázáno vykonávat Modlitbu v předepsaných hodinách.

105. Neochabujte ve vyhledávání těchto lidí. Jestliže trpíte vy, trpí i oni, stejně jako trpíte vy. Ale vy doufáte od Allaha v to, več oni nedoufají. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

R. 16.

106. Věru jsme ti seslali Knihu obsahující pravdu, abys soudil mezi lidmi pomocí toho, čemu tě Allah naučil. A nebuď obhájcem těch, kteří zradili důvěru;

107. A pros Allaha za odpuštění. Neboť Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

108. Nestůjte na straně těch, kteří jsou nečestní sami k sobě. Neboť Allah nemiluje toho, kdo je proradný a velký hříšník.

109. Snaží se ukryt před lidmi, ale nemohou se ukryt před Allahem, neboť On je s nimi, když v noci strojí úklady ve věcech, které On neschvaluje. A Allah pojímá vše, co dělají.

110. Hle! Vy jste ti, kteří jste je obhajovali v životě pozemském. Ale kdo bude jejich obhájcem před Allahem v den Zmrtvýchvstání, nebo kdo bude jejich ochráncem?

111. A kdokoli koná zlé nebo škodí své vlastní duši a potom prosí Allaha za odpuštění, ten *zajisté* pozná, že Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

112. A kdokoli se dopustí hříchu, dopustí se ho jen proti své vlastní duši. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

113. A kdokoli se dopustí chyby nebo hříchu a potom svalí vinu na nevinného člověka, ten ponese *břímě* pomluvy a hříchu zjevného.

R. 17.

114. A nebýt milosti Allahovy k tobě a Jeho milosrdenství, skupina z nich by se

الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٥﴾

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِعَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْمِنُونَ

فَأَنَّهُمْ يَأْمِنُونَ كَمَا تَأْمِنُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا

لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْنَا حَكِيمًا ﴿١٦﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ

بِمَا أَرَادَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ حَصِيمًا ﴿١٧﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٨﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ

لَا يُبْصِرُ مَنْ كَانَ خَوَانًا أَتِيَمًا ﴿١٩﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ

وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرِضُ مِنَ الْقَوْلِ

وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ حَكِيمًا ﴿٢٠﴾

هَآئِنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ

عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿٢١﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْمَرْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ

يَجِدِ اللَّهَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٢﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ

اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٣﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا

فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٢٤﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهتتَ ظَآئِقَةً

١٥
١٦
١٧
١٨
١٩
٢٠
٢١
٢٢
٢٣
٢٤

rozhodla zavést tě v blud; v blud však nezavádějí nikoho kromě sebe, a tobě nemohou nijak uškodit. Allah ti seslal Knihu a Moudrost a naučil tě tomu, co jsi neznal, a milost Allahova vůči tobě je veliká.

وَمِنْهُمْ أَنْ يَضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّوكُمْ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُن تَعْلَمُونَ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

115. Není nic dobrého na mnohých poradách jejich, kromě *porad*, při nichž přikazují dobročinnost nebo dobré skutky nebo usmírování lidí mezi sebou. A kdo takto činí ve snaze zalíbit se Allahovi, toho zanedlouho odměníme velikou odměnou.

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٥﴾

116. *A pokud jde o* toho, kdo se protíví Poslu poté, co se mu stalo jasným správné vedení a sleduje cestu jinou než cestu věřících, toho necháme jít cestou, po níž kráčí, a uvrhne ho do Pekla; a jak odporný to cíl!

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٦﴾

R. 18.

117. Allah neodpustí, bude-li k Němu cokoliv přidružováno jako Jemu rovné, ale kromě toho odpustí vše ostatní tomu, komu se mu zlíbí. A kdokoli přidružuje k Allahovi rovné, ten věru zbloudil daleko.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ صَلَاةً بَعِيدًا ﴿١١٧﴾

118. Nevzývají vedle Něho nic, než bohyně bez života; a nevzývají nikoho, než Satana, vzpurného,

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنثَاءً وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَكِيدًا ﴿١١٨﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخْدِنَنْ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

119. Kterého Allah proklel. I řekl Satan: „Já si zcela jistě vezmu určitou část Tvých služebníků;

120. „A zcela jistě je uvedu v blud a vzbudím v nich marné touhy a navedu je k tomu, aby uřezávali uši dobytku; a určitě je navedu, aby hyzdili stvoření Allahovo.” A kdo má místo Allaha za přítele Satana, ten věru utrpěl ztrátu zjevnou.

وَأَصْلَحْنَاهُمْ وَلَا مَنِيَّةَ لَهُمْ وَلَا أَمْرَهُمْ فَلْيَتَّبِعْتَكُنْ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْهَمَهُمْ فَلْيَغْتِرْنَا خَلْقَ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يَتَّبِعِ الشَّيْطَانَ وَليًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا نَاقِيًا ﴿١٢٠﴾

121. Živí v nich naději a budí marné tužby a Satan jim neslibuje nic, než marnosti.

يَعِدُهُمْ وَيُبَدِّلُهُمْ مَآلَ مَا يَكْفُرُونَ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٢١﴾

než marnosti.

122. Jsou to ti, jejichž příbytkem bude Peklo a nenajdou z něho úniku.

123. Ale *pokud jde o ty*, kteří uvěřili a dobré skutky konají, ty uvedeme do Zahrad, pod nimiž potoky tečou, a tam budou přebývat navěky. *Toto je Allahův neklamný slib; a čí slovo je pravdivější než slovo Allahovo?*

124. Nebude to podle přání vašeho ani podle přání Vlastníků Knihy. Kdo koná zlé, bude za to odměněn; a nenalezne pro sebe ani přítele ani pomocníka kromě Allaha.

125. Ale ten, kdo koná dobré, ať je to muž, či žena, a je věřící, ten vstoupí na Nebesa a nebude mu ublíženo *ani co se vejde* do dolíčku v pecce datlové.

126. A kdo je lepší ve víře než ten, kdo se odevzdal do vůle Allahovy a koná dobré skutky a následuje náboženství Abrahama, spravedlivého? A Allah přijal Abrahama za blízkého přítele.

127. A Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi; a Allah objímá vše.

R. 19.

128. A žádají tě o rozhodnutí *ohledně zákona o ženách*. Řekni: *ohledně nich vám dává Své rozhodnutí Allah*. A také to, co je vám přednášeno z Knihy o osiřelých dívkách, kterým jste nedali to, co je pro ně předepsáno, a s kterými se chcete oženit, i o slabých mezi dětmi. *A přikazuje vám, abyste se zachovali spravedlivě vůči sirotkům. A cokoliv dobrého vykonáte,*

عُرُوًّا ۝۱۹

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا

مَجِيصًا ۝۲۰

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سُدَّ خَلْمُ جَنَّتِ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۝۲۱

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الذِّكْرِ مَنْ يَعْمَلْ

سُوءًا يُجْزَى بِهِ وَلَا يُجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا

وَلَا نَصِيرًا ۝۲۲

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ

مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ

نَقِيرًا ۝۲۳

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ

مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ

اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۝۲۴

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ

بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ۝۲۵

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَلَا

مَا يَنْتَظِرُ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي نِسَاءِ النَّبِيِّ لَا

تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

وَالنِّسَاءُ عَلَيْهِنَّ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا إِلَيْهِنَّ

بِالْقِسْطِ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ

Allah o tom dobře ví.

129. A jestliže se žena obává špatného zacházení nebo lhostejnosti ze strany svého manžela, nebude pro ně hříchem, když se mezi sebou vhodným způsobem usmíří; a usmíření je nejlepší. Ale lidé mají sklon k závistivosti. Konáte-li dobré a jste-li spravedliví, Allah si je vědom toho, co děláte.

130. A nemůžete zachovat *naprostou* rovnováhu mezi manželkami, i kdybyste si to přáli sebevíc. Ale neoddávejte se výlučně *jedné*, ponechávající druhou v nejistotě. A jestliže se usmíříte a začnete jednat spravedlivě, Allah je věru Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

131. A jestliže se vzájemně odloučí, Allah je ze Své štědrosti učiní nezávislymi; a Allah je Štědrý, Moudrý.

132. A Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A věru jsme přikázali těm, jimž byla dána Kniha již před vámi, a vám též, abyste se báli Allaha. Ale budete-li nevěřící, pak *pomněte*, že Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A Allah je Soběstačný, Chvályhodný.

133. A Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi; a Allah je postačující jako Ochránce.

134. Když se Mu zlíbí, může vás, Ó lidé, odstranit a přivést *na vaše místo* jiné; a je v moci Allahově tak učinit.

135. Kdo touží po odměně života pozemského, ať *si vzpomene*, že u Allaha je odměna života pozemského i Života budoucího; a Allah je Všeslyšící, Vševidoucí.

R. 20.

136. Vy, kteří věříte! Buďte přísní ve výkonu spravedlnosti, pokud svědčíte před Allahem, i kdyby to bylo proti vám nebo *proti* rodičům či příbuzným. Ať jde o chudého

عَلِيمًا ﴿٢٠﴾

وَلِإِن أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِن تُحْسِنُوا
وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢١﴾

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا تَبْلُغُوا كُلَّ النِّبْلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمعلقة وَإِن
تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٢﴾
وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ
وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿٢٣﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ
وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَبِيمًا ﴿٢٤﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكَرِيمًا ﴿٢٥﴾

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿٢٦﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ
لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن

١٩
ع

či bohatého, Allah je k nim oběma ohleduplnější než jste vy. Nesledujte tedy nízké tužby, abyste byli schopni jednat spravedlivě. A pokud skrýváte pravdu nebo ji obcházíte, pak pomněte, že Allah si je dobře vědom toho, co děláte.

137. Vy, kteří věříte! Věřte v Allaha a v Posla Jeho a v Knihu, kterou zjevil Poslu Svému a v Knihu, kterou zjevil před ní. A kdo nevěří v Allaha a Jeho anděly a Jeho Knihy a Jeho Posly a Poslední den, ten věru zbloudil daleko.

138. Těm, kteří uvěřili, potom věřit přestali, potom znovu uvěřili a zase věřit přestali a potom svou nevěru ještě vystupňovali, Allah nikdy neodpustí a správnou cestou je nepovede.

139. Oznam pokrytcům zvěst o tom, že pro ně je připraven bolestný trest,

140. Totiž těm, kteří si berou za přátele nevěřící spíše než věřící. Snaží se snad získat z jejich rukou poctu? Ať si tedy vzpomenou, že všechna pocta náleží Allahovi.

141. A On zjevil vám již v Knize, že pokud uslyšíte, jak někdo popírá Znamení Allahova a posmívá se jim, nesedejte si s nimi, dokud nezačnou mluvit o něčem jiném; neboť byste se jim podobali. Allah věru shromáždí pokrytce a nevěřící v Pekle, všechny dohromady.

142. Ti, kteří čekají na zprávy o vás, říkají, když se vám dostane vítězství od Allaha: „Cožpak jsme nebyli s vámi?“ A pokud na něm mají podíl nevěřící, řeknou jim: „Cožpak jsme vás nepřemohli a nebránili vás proti věřícím?“ Allah vás rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání; a Allah nedá

يَكُنْ غَدِيًّا أَوْ فَيِّدًا فَإِنَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا
الهُوَىٰ أَنْ تَعْدُوا ۗ وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ
آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ
كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا
ثُمَّ يَكْفُرُ اللَّهُ لِيُعْزِلَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٩﴾

بَشِيرِ السُّفِيَّانَ يَأْتِيهِمْ عَدَاؤُا أَيْنَمَا
كُنُوا يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ يُبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَأَلْتُمْ آيَةً
اللَّهُ يُكْفُرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَتَّعَدُوا مَعَهُمْ
حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِن كُنْتُمْ إِذًا مَقْتُلُهُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ السُّفِيَّانَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

الَّذِينَ يَدْرِكُونَ بِكُمُ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۗ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِزْ بِكُمْ وَنَنصُرْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَأَلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ

nevěřícím možnost *zvítězit* nad věřícími.

R. 21.

143. Pokrytci se snaží oklamat Allaha, ale On je za jejich klamání potrestá. A když povstanou k Modlitbě, stojí lenivě a jen lidem na odív, a vzpomínají Allaha jen málo,

144. Váhajíce mezi *tím* a oním, *nepatříce* ani k těm, ani k oněm. A koho uvrhne do záhuby Allah, pro toho cestu nenajdeš.

145. Vy, kteří věříte! Neberte si nevěřící za přátele přednostně před věřícími. Chcete snad proti sobě poskytnout Allahovi důkaz zjevný?

146. Pokrytci budou zajisté v Ohni nehlouběji; a nenajdeš pro ně žádného pomocníka,

147. Kromě těch, kteří učiní pokání a polepší se a drží se pevně Allaha a upřímně Ho poslouchají. Ti patří mezi věřící. A věřícím Allah brzy uštědří velikou odměnu.

148. Proč by vás Allah trestal, jste-li vděční a věříte-li? A Allah je Uznalý, Vševedoucí.

149. Allah nemiluje šíření pomlouvačných řečí na veřejnosti, leda *ze strany* toho, komu je ubližováno. Allah je věru Vše-slyšící, Vševedoucí.

150. Ať již dobrý skutek zveřejníte či ho zatajíte, nebo odpustíte nějakou křivdu, — Allah věru odpouští hříchy a je Všemocný.

151. Zajisté ti, kdož nevěří v Allaha a Jeho Posly a chtějí činit rozdíl mezi Allahem a Posly Jeho a říkají: „My věříme v jedno a

لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَيِّئًا ﴿٢١﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا

قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ

وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٢﴾

مَذْبَدِبَيْنَ بَيْنَ ذَلِكَ ۗ لَآ إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ لَمْ يَجِدْ لَهُ سَبِيلًا ﴿٢٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ

دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ

سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿٢٤﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الذِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ

تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿٢٥﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا

دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي

اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٦﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَ

كَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿٢٧﴾

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوٓءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا

مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿٢٨﴾

إِنْ تَبَدُّوا حَيْرًا أَوْ نَحْوَهُ أَوْ تَعَفَّوْا عَنْ سُوءٍ

فَاتَّ اللَّهُ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ﴿٢٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ

يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضِ

nevěříme v druhé,” a chtějí se úbrat střední cestou,

152. Toto jsou vskutku opravdoví nevěřící a pro nevěřící jsme připravili ponižující trest.

153. A *co se týče* těch, kteří věří v Allaha a v Posly Jeho a žádný rozdíl mezi nimi nečiní, to jsou ti, jimž On brzy odevzdá jejich odměny. A Allah je Nejvyšš Odpouštějící, Milosrdný.

R. 22.

154. Vlastníci Knihy tě žádají, abys jim seslal z nebes Knihu. Mojžíše žádali o něco většího a řekli: „Předved' nám Allaha zjevného.” Potom je postihl zhoubný trest za jejich provinění. I vzali si *k uctívání* tele poté, co k nim přišla jasná Znamení, ale My jsme jim odpustili *i* to. A dali jsme Mojžíšovi zjevnou pravomoc.

155. A vztyčili jsme vysoko nad nimi Horu, když jsme s nimi uzavírali úmluvu, a řekli jsme jim: „Projděte branou v pokoře,” a řekli jsme jim: „Neznesvěcujte Sobotu.” A uzavřeli jsme s nimi pevnou úmluvu.

156. A potom za to, že svoji úmluvu porušili a Znamení Allahova popřeli a chtěli nespravedlivě zabít Proroky, a za to, že řekli: „Naše srdce jsou zahalena pokrývkami,” — nikoli, to Allah jim je zapečetil pro nevěrectví jejich, a proto věří jen málo -

157. A za jejich nevěrectví a vyslovení mrzkých pomluv o Marii

وَنَكْمُ بَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ
ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥١﴾

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ
عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَ
كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٣﴾

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تَنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ
السَّمٰوٰتِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا
أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنٰتُ
فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا
مُّبِينًا ﴿١٥٤﴾

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِبَيِّنٰتِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ
ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي
السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا عَلِيًّا ﴿١٥٥﴾

فِيمَا نَقَضْتُمْ مِّيثَاقَهُمْ وَكُفِّرْتُمْ بِآيٰتِ اللَّهِ
وَقَتَلْتُمُ الرِّبِّيَّاءِ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا
غُلْفٌ بَلْ كُفِيَ اللَّهُ عَلَيْهَا بَعْضَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٦﴾

وَبِكْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ﴿١٥٧﴾

158. A za to, že řekli: „Zabili jsme Mesiáše, Ježíše, syna Marie, Posla Allahova,“ přestože jej zabít ukřižováním ani nemohli, ale *ukřižovaným* se jim jen zdál; a ti, kteří se v tomto rozcházejí, jsou *ve stavu* pochybnosti o tom; nemají o tom *přesné* vědomosti, sledují pouze dohady; a oni ho rozhodně nezabili;

159. Naopak, Allah jej k Sobě pozvedl. A Allah je Mocný, Moudrý.

160. A mezi Vlastníky Knihy není nikdo, kdo v ni do své smrti neuvěří; a v Den Zmrtvýchvstání on (Ježíš) bude svědkem proti nim -

161. A za jejich hřešení jsme Židům zakázali čisté věci, které jim byly *dříve* dovoleny, a také za to, že mnohým bránili v cestě Allahově,

162. A *za to*, že brali lichvářské úroky přesto, že jim to bylo zapovězeno, a *za to*, že pohlcovali neprávem cizí majetek. A pro ty, kteří jsou nevěřící, jsme připravili bolestný trest.

163. Ale ti z nich, kteří jsou pevní ve věděni, a také věřící, ti věří v to, co bylo sesláno tobě, i v to, co bylo sesláno před tebou, a *zvláště pak* ti, kteří dodržují Modlitbu, a ti, kteří platí Zakát, a ti, kteří věří v Allaha a v Poslední Den. Těm věru dáme velikou odměnu.

R. 23.

164. A poslali jsme ti zjevení, tak jako jsme poslali zjevení Noemovi a Prorokům po něm; a poslali jsme zjevení Abrahamovi a Ismaelovi a Izákovi a Jakobovi a jeho dětem a Ježíšovi a Jóbovi a Jonášovi a Árónovi a Šalamounovi, a Davidovi jsme dali Žalmy.

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا النَّسِيحَ عَيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَبَّوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ
لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ
يَقِينًا ﴿١٥٨﴾

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٩﴾
وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٦٠﴾
فَيُظْلَمُونَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَحَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ
أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦١﴾
وَآخِذْهُمْ بِالْإِثْمِ الَّذِي هُمْ أَعْتَدُوا لَهُمْ وَأُولَئِكَ
النَّاسُ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦٢﴾

لَكِنَّ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٣﴾
إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالطَّيِّبِينَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ
يُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَإِنَّا دَاوُدَ
سَرُّورًا ﴿١٦٤﴾

165. A poslali jsme některé Posly, o nichž jsme se ti už zmínili, a některé Posly, o nichž jsme se ti nezmínili – a Allah promluvil k Mojžíšovi a sdělil mu příkázání.

166. Posly, nositele radostných zvěstí a varovatele, aby lidé po příchodu Poslů neměli důvod k žalobě proti Allahovi. A Allah je Mocný, Moudrý.

167. Allah svědčí pomocí zjevení, které ti seslal, a seslal je obtěžkané věděním; a andělé svědčí též; a Allah postačí jako Svědek.

168. Ti, kteří nevěří a brání jiným v cestě Allahově, zajisté zbloudili daleko.

169. Těm, kteří nevěří a jednají nespravedlivě, Allah věru neodpustí, ani jim neukáže žádnou cestu,

170. Kromě cesty do Pekla, kde budou přebývat po dlouhou, dlouhou dobu. A to je pro Allaha snadné.

171. Ó lidstvo, Posel k vám vskutku přišel s Pravdou od Pána vašeho; uvěřte tedy, bude to pro vás lepší. Neuvěříte-li však, vězte, že Allahovi náleží vše, co je na nebesích i na zemi. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

172. Ó Vlastníci Knihy, nepřekračujte meze ve svém náboženství a neříkejte o Allahovi nic než pravdu. Vždyť Mesiáš, Ježíš, syn Marie byl jenom Poslem Allahovým a naplněním slova Jeho, které seslal Marii, a milosrdenstvím od Něho. Věřte tedy v Allaha a Jeho Posly a neříkejte: „Jsou tři.“ Přestaňte, bude to pro vás lepší. Allah je vskutku pouze Bohem Jediným. Nesrovnává se se Svatostí Jeho, aby měl syna. Jemu náleží vše, co je na nebesích a vše, co je na zemi. A Allah postačí

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْوِيمًا ﴿١٦٥﴾

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٦٦﴾

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ تَدَّ ضَلُّوْا
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٩﴾

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ لَيْسِيرًا ﴿١٧٠﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ
رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧١﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
رَسُولُ اللَّهِ وَكَلَّمَتْهُ الْعُقُبَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوْحُ قُدُّوسٍ
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً إِنَّمَا
خَبَرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى

jako Ochránce.

R. 24.

173. Zajisté Mesiáš nikdy neopovrhne tím, aby byl služebníkem Allahovým, ani tím neopovrhnou andělé stojící blízko Boha; a ty, kteří Jej s opovržením odmítnou uctívat a jsou pyšní, ty Allah u Sebe shromáždí – všechny dohromady.

174. Těm, kteří uvěřili a dobré skutky konali, odevzdá jejich odměnu v úplnosti a přidá jim ještě ze Své štědrosti; ale ty, kteří opovrhli a byli pyšní, potrestá trestem bolestným. A nenajdou pro sebe vedle Allaha žádného přítele ani pomocníka.

175. Ó lidé, zjevný důkaz k vám vsutku přišel od Pána vašeho; a seslali jsme vám světlo jasné.

176. A ty, kteří věří v Allaha a pevně se Ho drží, On přijme v milost Svou a milosrdenství Své a povede je cestou přímou, k Němu vedoucí.

177. Žádají tě o pokyny. Řekni, Allah vám dává Své pokyny ohledně „Kalála“: Zemře-li bezdětný muž a má sestru, pak jí náleží polovina toho, co zůstavil; a on dědí po ní, je-li bezdětná. Jestliže však jsou sestry dvě, náleží jim dvě třetiny toho, co zůstaví. A jsou-li dědici sourozenci – muži i ženy – muži náleží podíl rovnající se podílu dvou žen. Allah vám *toto* objasňuje, abyste nezbloudili a Allah zná dobře vše.

بِاللَّهِ وَكَيْلًا ۝

لَنْ يَسْتَنْكِفَ النَّسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ
يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَيْهِ جَعِيمًا ۝

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَ
اسْتَكْبَرُوا فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا لَوْصِيًّا ۝

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ
أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۝

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِي رَحْمَتِهِ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمُ إِلَيْهِ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ۝

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ امْرُؤٌ
هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ
وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ وَإِنْ كَانَتْ أُمَّتَيْنِ
فَلَهُمَا النُّصَبُ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا
وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِنَ الْأُنثَيَيْنِ نِصْفُ مَا تَرَكَ لِلذَّكَرِ
لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

KAPITOLA 5

AL-MÁ'IDAH

(Zjeveno po Hidžře)

Doba zjevení

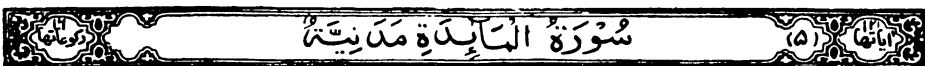
Podle komentátorů Koránu patří tato *Súra* do období medínského. Hákim a Imám Ahmad uvádějí, že 'A'iša řekla, že tato *Súra* byla svatému Prorokovi zjevena jako poslední. Vezmeme-li v úvahu všechny relevantní údaje, dospějeme nevyhnutelně k závěru, že *Súra* byla zjevena v posledních letech Prorokova působení a že některé její verše skutečně patří mezi poslední. Imám Ahmad sice tvrdí, s odvoláním na 'Asmá', dceru Jazídotu, že *Súra* byla zjevena jako celek, ale ve skutečnosti byla takto zjevena jen její větší část, což patrně vedlo k názoru, že byla zjevena celá najednou, a snad proto ji Rodwell řadí jako poslední v pořadí zjevení.

Obsah

Tato *Súra*, podobně jako *Ál 'Imrán* a *Al-Nisá'*, pojednává hlavně o křesťanské nauce a zejména odsuzuje učení o tom, že Zákon je prokletím. Zahazuje ji nařízením o tom, že všechny úmluvy mají být dodržovány a uvádí se, že bylo nutno vyhlásit zákony o tom, co je dovoleno a co nedovoleno, dále, že Korán ustanovil platný řád vztahující se k celému mravnímu a duševnímu vývoji člověka a že v tomto ohledu představuje konečný a neodvolatelný boží zákon platný pro celé lidstvo. Tento nárok Koránu je uveden ve 4. verši *Súry*, který také naznačuje, že Zákon je nejvyšší potřebný pro duchovní vedení člověka i pro jeho mravní rozvoj, a proto je nesprávné ho považovat za kletbu. Tento verš rovněž naznačuje, že když bylo křesťanům zakázáno jíst maso obětované modlám, krev či uškrcená zvířata, a když tento zákaz nabyl platnosti Zákona (Skutkové, 15:20, 29), nemohli proti němu mít žádné výhrady a odsuzovat ho jako prokletí. *Súra* dále vyhláší islámská přikázání týkající se požívání a nařizuje, aby byly *halál*, tj. Zákonem povolené, a *tajjíb* (čisté), tzn. jejich požívání by nemělo být v rozporu s lékařskými nebo hygienickými předpisy. Islám jako jediný náboženství ze všech nejenže přesně stanoví, co zákonné je a co není, ale navíc upozorňuje na jemný rozdíl mezi tím, co je jen zákonné, a tím, co je jak zákonné,

tak i čisté. Dále se uvádí, že židé a křesťané porušili boží úmluvy a zanedbávali a vzdorovitě odmítali boží přikázání, což vedlo k jejich mravní a duševní zkáze a přivolalo na ně hanbu a ponížení. Nyní si však mohou znovu získat boží přízeň tím, že uznají svatého Proroka. Křesťané jsou napomenuti, že povýšením Ježíše na Boha na sebe nejprve přivolali boží hněv a nyní začali žárlit na svatého Proroka jen pro to, že si ho Bůh vyvolil, aby mu udělil Svou přízeň. Tento jejich žárlivý postoj k svatému Proroku připomíná postoj Kainův vůči Ábelovi. *Súra* pokračuje v tom smyslu, že židé a křesťané si nenechají ujít žádnou příležitost, aby islámu kladli odpor, přitom jsou sami natolik zvrhlí, že se přestali řídit podle vlastních Písem a o tom, co učí jejich vlastní náboženství, vědí čím dál méně. A pokud nejsou schopni nalézt cestu k přijetí islámu, měli by se alespoň držet vlastních Písem a řídit se podle vlastního Zákona. Ovšem tam, kde má politickou převahu islám a potřebují se dovolávat spravedlnosti u islámské vrchnosti, tato spravedlnost bude a musí být vykonána podle koránského práva. Pozornost muslimů je pak obrácena na velkou změnu, která nastala v jejich politickém postavení; až moc pohanů bude konečně rozdrčena a hlavními nepřáteli muslimů se stanou křesťané, na jejichž stranu se navzdory vlastnímu nepřátelství vůči křesťanům postaví židé, muslimové se musí mít na pozoru proti obojím. Potom jsou odhaleny úskoky a machinace, jimiž se nepřátelé islámu snaží odvrátit muslimy od jejich víry a způsobit, aby u nich klesla ve vážnosti. Dále pak se muslimům klade na srdce, jak je důležité šíření islámské víry, a říká se jim, že jedinou skutečně účinnou cestou, jak zmařit snahy židů a křesťanů, je kázat jim poselství islámu a dokládat jim jeho pravdivost na základě jejich vlastních Písem. Má se jim vysvětlit, že jejich spása je jen v islámu a že jejich modloslužebné víry jsou falešné, zejména pak učení o tom, že Ježíš byl synem božím. Podobně se mluví i o židech: ti se stavěli na odpor dvěma velkým Prorokům, Davidovi a Ježíšovi, a tím, že je pronásledovali, si vysloužili boží nepřízeň. Upozorňuje se tu na jejich chyby a nedostatky v minulosti, a protože křesťané přijmou pravdu snáze než židé, byla určitá přikázání určena právě jim. Jsou to: přikázání o tom, co je a není zákonné; přikázání o přísahách; o požívání vína, o hazardních hrách a o lovu; dále přikázání týkající se kritiky náboženství a nařízení týkající se náboženských obřadů a slavností; a přikázání o svědectví. Na konci se dosti podrobně rozebírají okolnosti Ježíšova působení a ukazuje se, že se velmi podobají okolnostem ostatních Proroků božích; není na něm tedy nic

božského ani božího a veškerý materiální pokrok křesťanů lze připsat jen jeho modlitbě. Křesťané však tento materiální pokrok a prosperitu zneužili a podlehli polyteistické víře a praktikám. V Den posledního soudu Bůh prokáže jejich provinění a zahanbí je ústy samotného Ježíše. *Súru* uzavírá prohlášení, že Bohu patří království nebes a země a že On má moc nade vším, což v náznaku zpochybňuje křesťanskou víru, že království boží je jen na nebesích.



AL-MÁ'IDAH

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vy, kteří věříte! Dodržujte své úmluvy. Jsou vám dovoleni čtvernožci s výjimkou těch druhů, jež jsou vám oznamovány; ale není vám dovoleno lovit zvěř v době, kdy jste ve stavu poutnickém. Vždyť Allah nařizuje, co chce.

3. Vy, kteří věříte! Neznesevěcujte Znamení Allahova, ani Posvátný Měsíc, ani zvířata přinášena k obětování, ani obětní zvířata s obojky, ani ty, kteří míří k Posvátnému Domu, snažíce se dosáhnout přízně Pána svého a zalíbení u Něho. A až odložíte poutnický šat a budete mimo Posvátné Území, můžete lovit. A ať vás nepodnítí k hříchu nepřátelství lidí, kteří vám zabránili vstoupit do Posvátné Mešity. A pomáhajte si jeden druhému ve spravedlnosti a zbožnosti; ale nepomáhejte si jeden druhému ke hříchu a provinění. A bojte se Allaha; neboť Allah je přísný v trestání.

4. Je vám zakázáno maso zvířete, které pošle, a krev a maso vepřů; a to, nad čím bylo vzýváno jméno jiné než jméno Allahovo; a co bylo zardoušeno, a to, co bylo ubito k smrti; a to, co bylo zabito při pádu; a to, co bylo ubodáno k smrti rohem; a to, z čeho už žrala divá zvěř, kromě těch, které jste náležitě porazili; a toho, co bylo usmrceno na oltáři. A je vám také zakázáno, abyste se snažili poznat svůj osud pomocí věštících šípů. To je neposlušnost. Dnes si největší zoufají, že vašemu náboženství nemohou uškodit. Nebojte se tedy jich, ale bojte se Mě. Dnešního dne jsem pro vás zdokonalil vaše náboženství a dovršil přízeň Svou nad vámi a zvolil pro vás jako náboženství Islám. Ale pokud je někdo donucen hladem, aniž by při tom chtěl úmyslně hřešit, pak Allah je zajisté Nejvyšší Odpuštějící, Milosrdný.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ
بِهَيْمَةَ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ②
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آثَانَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمُكُمْ شَتَاؤُ قَوْمٍ أَنْ
صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ③
حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ
وَمَا أُهْلِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْوَدَةُ وَالْمُنْزَلِيَّةُ
وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ الشَّيْخُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ
عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فَسُقُ
الْيَوْمِ بِرِسِّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاحْشَوْنَ الْيَوْمَ أَلَمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ④

5. Ptají se tě, co je jim dovoleno. Řekni: „Je vám dovoleno vše dobré; a to, co jste *pro sebe* naučili lovit dravou zvěř a dravé ptáky, cvičíce je v lovu a učíce je tomu, čemu Allah naučil vás. Jezte tedy z toho, co pro vás uloví, a vyslovte nad tím jméno Allahovo. A bojte se Allaha. Allah je věru rychlý v účtování.”

6. Dnešního dne je vám dovoleno vše dobré. A je vám dovolena strava Vlastníků Knihy a strava vaše je dovolena jim. A *jsou vám dovoleny* počestné věřící ženy a počestné ženy z těch, kterým byla dána Kniha již před vámi, jestliže jim dáte jejich věna, uzavřete s nimi zákonné manželství a nedopustíte se cizoložství, ani nebudete mít tajné milenky. A kdokoliv víru zavrhně, jeho konání bude marné a na Onom světě bude mezi těmi, kteří ztrátu utrpí.

R. 2.

7. Vy, kteří věříte! Když vstáváte k Modlitbě, umyjte si své obličej i ruce až po lokty a přejeďte si *mokrýma* rukama po hlavě a *umyjte* si nohy až po kotníky. A jste-li nečistí, očistěte se *koupelí*. A jste-li nemocní nebo na cestách a *znečištění*, nebo jeden z vás přišel ze záchoda nebo jste se dotkli žen, a nenaleznete-li vodu, sáhněte po čistém písku a otřete si jím obličej i ruce. Allah si nepřeje působit vám potíže, ale přeje si vás očistit a dovršit přízeň Svou nad vámi, abyste byli vděční.

8. A pomněte přízně Allahovy vůči vám a úmluvy, kterou s vámi uzavřel, když jste řekli: „Slyšeli jsme a uposlechli.” A bojte se Allaha. Neboť Allah dobře ví, co je v mysli *vašich*.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَقْرَبُوا
إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٥
الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حَلَّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَّخِذِي أَحْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْآيَاتِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي النَّارِ مِنَ

الْخَاسِرِينَ ٦

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا أَقْسَمُوا إِلَى الصَّلَاةِ فَاعْسَلُوا
وَجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى السَّرْفِيقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأرجلكم إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ قَرَضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ
الغَائِطِ أَوْ لَسْتُمْ مِنَ النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ
مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٧
وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الِّدَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ
بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٨

9. Vy, kteří věříte! Buďte neochvějní ve službách Allahových a podávejte spravedlivě svá svědectví; a ať vás nepřátelství lidí nepodnítí k tomu, abyste jednali jinak než spravedlivě. Buďte *vždy* poctiví, toť nejbliže k spravedlnosti. A bojte se Allaha. Neboť Allah ví o všem, co děláte.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوِّمِينَ لِلَّهِ سُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا تَف
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

10. Allah přislíbil těm, kteří věří a dobré skutky konají, že se jim dostane odpuštění a veliké odměny.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

11. A ti, kteří jsou nevěřící a zavrhnou Naše Znamení, jsou lidé Pekla.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجِيمِ ﴿١١﴾

12. Vy, kteří věříte! Pomněte přízně Allahovy vůči vám, když onen lid se chystal vztáhnout na vás své ruce a On jejich ruce od vás odvrátil; a bojte se Allaha. A na Allaha se mají věřící spoléhat.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ
قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ
عَنكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

R. 3.

13. A Allah vskutku uzavřel úmluvu se syny Izraele; a my jsme mezi nimi vybrali dvanáct mluvčích. A Allah řekl: „Já zajisté jsem s vámi. Budete-li dodržovat Modlitbu a platit Zakát a věřit v Mé Posly a podporovat je a poskytnete-li Allahovi pěknou půjčku, pak vymažu vám vaše špatné skutky a uvedu vás do Zahrad, pod nimiž potoky tečou. Ale kdo z vás ještě i potom zůstane nevěřící, ten vskutku zbloudí daleko z cesty pravé.“

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ
الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٣﴾

14. A protože porušili svou úmluvu, prokleli jsme je a zatvrdli jsme jejich srdce. Přemísťují slova z jejich *správných* míst a zapomněli *velkou* část toho, čím byli napomenuti. Neustále budeš narážet na jejich zrádnost, kromě u několika málo z nich. Odpuť jim tedy a buď k nim shovívavý. Neboť Allah miluje ty, kteří dobré konají.

فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ
قَسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاقِعِهَا وَسَوَاءَ حَظًّا
مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَافِيَةٍ مِنْهُمْ
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

15. A *také* k těm, kteří říkají: „Jsme Křesťané.“ Úmluvu s nimi jsme potvrdili,

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا

avšak i oni zapomněli *velkou* část toho, čím byli napomenuti. I vyvolali jsme mezi nimi nepřátelství a nenávisť až do Dne Zmrtvýchvstání. A Allah jim brzy oznámí, co prováděli.

16. Vlastníci Knihy! Přišel k vám Náš Posel, aby vám odhalil mnohé z toho, co jste z Knihy zakrývali, a mnohé vám prominul. A přišlo k vám vskutku od Allaha Světlo a Kniha zjevná.

17. Jí Allah vede ty, kteří se u Něho snaží získat zalíbení na cestách míru, a Svým požehnáním je vyvádí z každé temnoty na světlo a vede je k cestě pravé.

18. A věru neuvěřili ti, kteří říkají: „Allah není nikdo jiný než Mesiáš, syn Marie.“ Řekni: „Kdo by něco zmožil proti Allahovi, kdyby se Mu zachtělo zahubit Mesiáše, syna Mariina, a jeho matku a všechny, kdož jsou na zemi? A Allahovi náleží království nebes a země a vše, co je mezi nimi. On tvoří, co se Mu zlíbí; a je v moci Allahově udělat vše.

19. Židé a Křesťané říkají: „My jsme synové Allahovi a Jeho milovaní.“ Řekni: „Proč vás tedy trestá za vaše hříchy? Ne, ne vy jste *jen* obyčejní smrtelníci jako ti ostatní, které On stvořil.“ On odpouští tomu, komu chce a trestá toho, koho chce. A Allahovi náleží království nebes a země a vše, co je mezi nimi, a k Němu se všichni navrátí.

20. Vlastníci Knihy! Přišel k vám Náš Posel, po přestávce v *posloupnosti* Poslů, aby vám všechno objasnil a abyste nemohli říci: „Nepřišel k nám žádný nositel radostných zvěstí ani varovatel.“ A tak nositel radostných zvěstí a varovatel k vám vskutku přišel. A je v moci Allahově udělat vše.

حَقًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يَنْبَغِيهِمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٦﴾

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَصَنَ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ
قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ
خَلَقَ يَخْفَى لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا زُورًا وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى
فَتْرَةٍ مِمَّن الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَ
لَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

R. 4

21. A *vzpomeňte si*, když Mojžíš řekl svému lidu: „Ó lide můj, připomeňte si přízeň Allahovu vůči vám, když mezi vámi vybral Proroky a vás učinil králi a dal vám to, co nedal žádnému jinému národu známého světa.“

22. „Ó lide můj, vstupte do Sváté Země, kterou vám Allah předurčil a nevracejte se zpět, neboť tím utrpíte ztrátu.“

23. Řekli: „Ó Mojžíši, v *té zemi* žije krutý a mocný národ a my do ní nevstoupíme, dokud oni neodejdou. Ale jestliže z ní odejdou, pak *do ní* vstoupíme.“

24. I řekli dva muži, *kteří bohobojní byli*, jimž Allah Svou přízeň prokázal: „Vejděte do brány, *postupující* proti nim; a až tam vejdete, zajisté budete vítězní. A důvěřujte Allahu, jste-li věřící.“

25. Řekli: „Ó Mojžíši, nikdy tam nevstoupíme, pokud oni tam zůstanou. Vydej se tedy ty a Pán tvůj do boje a my zůstaneme sedět tady.“

26. Řekl: „Pane můj, nemám moc nad nikým, kromě nad sebou a bratrem svým, učiní tedy rozdíl mezi námi a oním lidem vzpurným.“

27. *Bůh* řekl: „Tato *země* jim bude zapovězena po *dobu* čtyřiceti let; a budou zmateně bloudit po zemi. Nermuť se tedy nad lidem vzpurným.“

R. 5.

28. A vyprávěj jim podle pravdy příběh dvou synů Adamových, když *každý z nich* přinesl obět' a ta byla od jednoho z nich přijata a od druhého z nich přijata nebyla. Ten řekl: „Věřu tě zabiji.“ A druhý odpověděl: „Allah přijímá oběti jen od spravedlivých.“

29. „Jestliže na mě vztáhneš ruku svou, abys mě zabil, já na tebe svou ruku nevztáhnu, abych tě zabil. Neboť se bojím Allaha, Pána vesmíru.“

وَلَاذِ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ اذْجَعَلَ فِيكُمْ اَنْبِيَاءً وَجَعَلَ لَكُمْ مَلُوكًا
وَاشْكُرُوا مَا لَمْ يَكُنْ لَكُمْ مِنْ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾

يَقُومِ اذْخُلُوا الْاَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰى اذْبَارِكُمْ فَتَقَبَّلُوكُمْ خُسِرْتُمْ ﴿٢٢﴾

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبّٰرِيْنَ ﴿٢٣﴾ وَاِنَّا لَنْ
تَدْخُلُهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا
فَاِنَّا لَدْخُلُوْنَ ﴿٢٤﴾

قَالَ رَجُلَيْنِ مِنَ الدّٰيِنِ يَخْفَوْنَ اَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا
اَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْكَبُوْا
وَعَلَى اللَّهِ فَنُوكِلُوْا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٥﴾

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا
فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا اِنَّا هُنَا فَعِدُوْنَ ﴿٢٦﴾

قَالَ رَبِّ اِنِّىْ لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ وَاِنِّىْ فَاوِقُ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٧﴾

قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً يَذَّبُوهَا
فِي الْاَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٨﴾

وَاقُلْ عَلَيْهِمُ بَنٰى اٰدَمَ بِالْحَقِّ اذْ قَرَّبَا قُرْبٰنًا
فَتَقَبَّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا وَاَمْ يَقْبَلُ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ
لَا قَوْلَ لَكَ قَالَ اِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٩﴾

لَنْ يَسُطَّ اِلٰى يَدِكَ لِتَقْتُلَنِىْ مَا اَنَا بِبٰسِطٍ يَدِيْ
اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ اِنِّىْ اَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٠﴾

٢٨
٢٩
٣٠

30. „Chci, abys vzal na sebe hřích můj společně s hříchem svým, a stal se tak jedním z obyvatelů Ohně; a to je odměna těch, kteří hřeší.“

31. Ale mysl jeho pro něho učinila zabití bratra přijatelným, i zabil ho a stal se jedním z těch, kteří ztrátu utrpěli.

32. Pak seslal Allah krkavce, který hrabal v zemi, aby mu ukázal, jak ukryt mrtvolu bratra. Řekl: „Běda mi! Což nejsem schopen být ani jako tento krkavec, abych mohl ukryt mrtvolu bratra svého?“ A potom začal litovat *svůj čin*.

33. Kvůli tomu jsme předepsali synům Izraele, že ten, kdo zabije člověka — pokud to není za *zabití* nebo za narušování mravů v zemi — bude to, jako kdyby zabil celé lidstvo; a kdo daruje život jednomu *člověku*, bude to, jako kdyby daroval život celému lidstvu. A Naši Poslové k nim přišli s jasnými Znameními, avšak ještě i potom se mnozí z nich dopouštěli ukrutností na zemi.

34. Odměnou těch, kteří vedli válku proti Allahovi a Poslu Jeho a pokoušeli se vyvolat v zemi nepokoj, je *pouze to*, že budou zabití nebo ukřižováni, nebo jim budou useknuty jejich ruce a nohy, vždy na opačné straně, nebo budou vyhnáni ze země. Bude to pro ně potupa na tomto světě a na Onom světě je čeká velký trest;

35. Kromě těch, kteří učiní pokání dříve, než nad nimi budete mít moc. Vězte tedy, že Allah je Nejvyšší Odpuštějící, Milosrdný.

R. 6.

36. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha a hleďte cestu, po níž byste se k Němu přiblížili a bojujte na cestě Jeho, abyste prospívali.

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

فَطَوَعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الخَاسِرِينَ ﴿٣١﴾

فَبَعَثَ اللهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُوَالِي مَا أُعْزَتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الغُرَابِ فَأُوَارِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ التَّوَّابِينَ ﴿٣٢﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كَثُرُوا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الأَرْضِ لَسُرُّونَا ﴿٣٣﴾

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأرجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَخُوا مِنَ الأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جَزَاؤُنَّ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدُرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللهَ وَابْتَغُوا الْبِرَّ لِئَلَّا تُؤْسَفُوا فِي مَا كُنْتُمْ تَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

ط
ل
ن
ي
ب
ن
ل
ل
ل

37. Věru kdyby ti, kteří nevěří, měli vše, co je na zemi a ještě jednou tolik, aby se tím vykoupili z trestu v Den Zmrtvýchvstání, nebylo by to od nich přijato; a čeká je bolestný trest.

38. Budou si přát, aby vyšli z Ohně, ale nebudou schopni z něho vyjít a čeká je trvalý trest.

39. A *pokud jde* o muže, který krade, a o ženu, která krade, usekněte jim ruce, odplatou za jejich přestupek, jako příkladný trest od Allaha. A Allah je Mocný, Moudrý.

40. Ale kdo učiní pokání poté, co zhřešil, a polepší se, k tomu se Allah obrátí v milosrdenství, neboť Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

41. Cožpak nevíš, že Allah je Ten, Komu náleží království nebes a země? On trestá toho, koho se Mu zlíbí a odpouští tomu, komu se Mu zlíbí; a je v moci Allahově učinit vše.

42. Ó Posle! Necht' tě nermoutí ti, kteří ukvapeně přestanou věřit — ti, kteří ústy svými říkají: „Věříme,“ ale jejich srdce nevěří. A mezi Židy jsou i takoví, kteří ochotně naslouchají *každé* lži — a tobě naslouchají, jen aby to donášeli těm, kteří za tebou nepřišli. Přemísťují slova poté, co byla dána na *správná* místa, a říkají: „Jestliže je vám toto dáno, přijměte to, ale jestliže vám to dáno není, mějte se na pozoru! A pokud jde o toho, koho chce Allah zkoušet, tomu proti Allahovi pomoci nemůžeš. To jsou ti, jejichž srdce Allah očistit nechtl; čeká je potupa na tomto světě a na Onom světě přísný trest.“

43. Ochotně naslouchají lžím a mají požitek z toho, co nezákonně získali.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٨﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

أَلَمْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

يَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ
قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَهُمْ سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ
سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ بِحُجُجٍ مِنَ الْكَلِمِ
مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِينَاهُ هَذَا فَنَدُوهُ
وَإِنْ لَمْ نُؤْتُوهُ فَاحْذَرُوهُ وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَبْلُغَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَسَوْ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٣﴾

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْمُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ

Přijdou-li k tobě, *abys je rozsoudil*, rozsud' je, nebo se od nich odvrát'. A jestliže se od nich odvrátíš, pak ti nemohou nijak ublížit. A jestliže je budeš soudit, sud' mezi nimi spravedlivě. Allah věru miluje spravedlivé.

44. A jak by tě mohli učinit svým soudcem, když mají u sebe Tóru, v níž je obsaženo nařízení Allahovo? A přesto se obrátí zády; a zajisté neuvěří.

R. 7.

45. Vskutku jsme poslali Tóru obsahující správné vedení a světlo. Podle ní Proroci, kteří *Nás* byli poslušni, soudili mezi Židy, podobně činili lidé nábožní a *lidé Práva* znalí; neboť jim bylo svěřeno zachovat Knihu Allahovu a střežit ji. Nebojte se proto lidí, ale bojte se Mě; a neprodávejte Má Znamení za mrzkou cenu. A kdo nesoudí podle toho, co seslal Allah, je nevěřící.

46. A v ní jsme jim předepsali: Život za život, oko za oko, nos za nos, ucho za ucho a zub a zub a za *jiná* zranění odpovídající odvěta. A kdo se tohoto práva vzdá, bude to vykopením za jeho *hříchy*; a kdo nesoudí podle toho, co seslal Allah, je hříšníkem.

47. A přiměli jsme Ježíše, syna Marie kráčet v jejich stopách, aby potvrdil to, co bylo *zjeveno* již před ním v Tóře; a dali jsme mu Evangelium obsahující vedení a světlo a potvrzující to, co bylo *zjeveno* již před ním v Tóře, a vedení i napomenutí pro Bohabojné.

48. Necht' Vlastníci Evangelia soudí ve shodě s tím, co v něm Allah zjevil; a kdo

فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٣٧﴾

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ

بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ

بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّابِئُونَ

وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا

عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِي وَ

لَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا

أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٣٩﴾

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ التَّفَسَّ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنِ

بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَالسِّنَّ

بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ

كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ

هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٠﴾

وَكَفَيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بَعْيسَى ابْنَ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ

هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ

وَهِدَى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤١﴾

وَيُحْكُمُ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ

nesoudí podle toho, co zjevil Allah — je vzpurný.

49. A zjevili jsme ti Knihu obsahující pravdu a potvrzující to, co již bylo zjeveno v Knize před ní, a jako ochranu její. A sud' mezi nimi podle toho, co zjevil Allah, a nenásleduj jejich špatné tužby, *odvracejce se* od pravdy, které se ti dostalo. Každému z vás jsme předepsali jasný duchovní Zákon a cestu *ve světských záležitostech*. A kdyby byl Allah prosadil Svou vůli, byl by z vás *všech* učinil národ jediný; *chce* vás však zkoušet tím, co vám daroval. Předhánějte se tedy vzájemně v konání dobrých skutků. K Allahovi se všichni navrátíte; On vás pak spraví o tom, v čem jste se rozcházel.

50. A zjevili jsme ti Knihu a přikázali ti, abys mezi nimi rozsuzoval podle toho, co zjevil Allah, a abys nenásledoval jejich zvrhlé sklony a měl se před nimi na pozoru, aby tě nepřivedli do neštěstí, kvůli části toho, co ti Allah zjevil. Jestliže se však odvrátí, věz, že Allah má v úmyslu je postihnout za některé jejich hříchy. A většina lidí je neposlušná.

51. Touží snad po rozsudcích z *doby* Nevědomosti? A kdo je pro lid pevný ve víře lepším Soudcem než Allah?

R. 8.

52. Vy, kteří věříte! Neberte si za přátele Židy a Křesťany. Ti se přátelí jedni s druhými. A kdo z vás si je bere za přátele, je věru jedním z nich. Vždyť Allah nevede nespravedlivě.

53. A uvidíš ty, v jejichž srdcích se usídlila choroba, jak k nim pospíchají se slovy: „Bojíme se, aby nás nepostihlo neštěstí.“ Možná, že Allah přinese vítězství nebo nějakou *jinou* událost. Potom začnou litovat toho, co ve svých myslích skrývali.

54. Ti, kteří věří, řeknou: „Jsou to snad ti, kteří přísahali při Allahovi přísahami

يُحْكُمُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٤٩﴾
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ الْكِتَابِ وَهُدًى وَإِهْتِمَامًا عَلَيْهِ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ
جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاوِلُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَوْسَرَ اللَّهُ لَكُمْ
أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَأْتُمْ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥١﴾

وَأَنْ أَحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَاحْتَدِرْهُمْ أَنْ يُفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمْنَا أَنَّا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفٰسِقُونَ ﴿٥٢﴾
أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٣﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَمِنْكُمْ فَاتَّ
مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٤﴾
فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَجَعَلَ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ
بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصِحِّحُوا عَلَيَّ مَا آسَرُوا فِي
أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٥﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ

slavnostními, že jsou doopravdy s vámi?" Jejich skutky jsou marné a stali se těmi, kteří ztrátu utrpí.

55. Vy, kteří věříte! Kdo z vás se zřekne svého náboženství, *nechť vejde ve známost to, že na jeho místo* Allah brzy přivede lidi, které On bude milovat a kteří budou mít v lásce Jeho, *a kteří budou* laskaví a pokorní vůči věřícím a tvrdí a pevní vůči nevěřícím. Budou bojovat ve jménu Allaha a nebudou se bát výčitek nespokojenců. A toto je milost Allahova; uštěďruje ji tomu, komu se Mu zlíbí; a Allah je Štědrý, Vševedoucí.

56. Vaším přítelem je jedině Allah a Posel Jeho a věřící, kteří dodržují Modlitbu a platí Zakát a klanějí se Allahovi.

57. A ti, kteří si berou za přátele Allaha a Posla Jeho a věřící, *si mohou být jisti, že* zvítězit musí strana Allahova.

R. 9.

58. Vy, kteří věříte! Neberte si za přátele ty, kterým je vaše náboženství pro posměch a pro zábavu a jsou z těch, jimž byla dána Kniha již před vámi, nebo z nevěřících. A bojte se Allaha, jste-li věřící;

59. Ani ty, *kterým* je pro posměch a pro zábavu, když svoláváte *lidi* k Modlitbě. Je to proto, že jsou to lidé, kteří ničemu nerozumějí.

60. Řekni: „Ó Vlastníci Knihy! Nevyhovujeme vám snad proto, že věříme v Allaha a v to, co nám bylo sesláno, i v to, co bylo sesláno již dříve? Nebo *je to* proto, že většina z vás neposlouchá *Boha*?”

61. Řekni: „Mám vás zpravit o těch, jejichž odměna u Allaha je horší než toto? *Jsou to* ti, které Allah prokrel a na které padl Jeho hněv a z nichž učinil opice a svině a *kteří* uctívají Zlého. Ti věru jsou na tom hůře a zbloudili *ještě* dál z cesty pravé.

62. A když k vám přijdou, říkají: „Uvěřili jsme,“ zatímco v nevěrectví přišli

أَيَّانِهِمْ لَا أَنَّهُمْ لَعَنَهُمْ حَبَطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا
لِلْبَلَاءِ خَيْرِينَ ﴿٥٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ تَرْتِلٍ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِمْ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٨﴾

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُعْمِلُونَ
الصَّلَاةَ وَآتَوْنَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٩﴾
وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٦٠﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُوءًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ آتَوْا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرِ
أُولَئِكَ أَتَقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾
وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُوءًا وَلَعِبًا
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ يَا هَلْهُنَّ الْكِتَابُ هَلْ تَقْبَلُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَإِن كُنْتُمْ فُاسِقُونَ ﴿٦٠﴾
قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ
لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦١﴾
وَإِذَا جَاءَ وَكُمُ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا

a v nevěrectví odešli; a Allah zná nejlíp, co skrývají.

63. A vidíš mnohé z nich, jak pospíchají k hříchu a nespravedlnosti a mají požitek z toho, co nezákonně získali. Je věru odporné to, co provozují.

64. Proč jim bohoslovci a lidé Práva znalí nezakáží prohlašovat lži a užívat to, co nezákonně získali? Je věru odporné to, co dělají.

65. A Židé říkají: „Allahova ruka je spoutána.“ Ale spoutány jsou ruce jejich a budou prokleti za to, co říkají. Ne, ne, obě Jeho ruce jsou do široka otevřené; rozdává, jak se Mu zlíbí. A to, co ti bylo sesláno Pánem tvým, dozajista zvýší vzdor a nevěrectví u mnohých z nich. A zaselí jsme mezi ně nepřátelství a nenávisť až do Dne Zmrtvýchvstání. Kdykoliv rozníti oheň války, Allah jej uhasí. A snaží se vyvolat nepokoj v zemi a Allah nemiluje ty, kdož nepokoje vyvolávají.

66. A kdyby Vlastníci Knihy uvěřili a byli spravedliví, věru bychom je zbavili všeho zlého a přijali do Zahrad Rozkoší.

67. A kdyby dodržovali Tóru a Evangelium a to, co jim bylo právě nyní sesláno od Pána jejich, pak jistě by pojídali z *dobrých věcí*, které jsou nad nimi i pod jejich nohama. Jsou mezi nimi lidé, kteří jsou umírnění; ale většina z nich jsou přestupníci.

R. 10.

68. Ó Posle! Předěj lidem, co ti bylo zjeveno od Pána tvého a neučiníš-li to, pak jsi Jeho poselství *vůbec* nepředal. A Allah tě ochrání před lidmi. Neboť Allah nevede lid nevěřící.

69. Řekni: „Ó Vlastníci Knihy! *Nemáte oporu* v ničem, pokud nebudete dodržovat

بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦٣﴾

وَرَأَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَ

أَكْلِهِمُ السُّخْتِ لَبَسُوا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٤﴾

لَوْ لَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ

وَأَكْلِهِمُ السُّخْتِ لَبَسُوا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٥﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ

وُلِعْنَا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ

يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ ظُنْيَانًا وَكُفْرًا وَلَقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ

وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا

لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُبْسِدِينَ ﴿٦٦﴾

وَلَوَاتَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَادَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٧﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ

إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ

أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ

مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ

تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ

Tóru a Evangelium i to, co vám *ted'* bylo sesláno od Pána vašeho." Neboť zajisté to, co ti bylo sesláno Pánem tvým jen zvýší vzdor a nevěřectví u mnohých mezi nimi. Nermuť se tedy nad lidem nevěřícím.

70. Zajisté ti, kteří uvěřili, a Židé a Sabejci a Křesťané — a vůbec ti, kdož uvěřili v Allaha a Poslední Den a dobré skutky konají, na ně *nepadne* žádný strach, ani nebudou zarmoučeni.

71. Zajisté jsme uzavřeli úmluvu se syny Izraele a poslali jsme jim Posly. Ale pokaždé, když k nim přišel Posel s tím, co si jejich srdce nepřála, zacházeli s některými jako se lháři a jiné se pokoušeli zabít.

72. A domnívali se, že na tom nezáleží, a proto oslepli a ohluchli. Ale Allah se nad nimi smiloval; a navzdory tomu mnozi z nich zůstali svěhlavě slepí a hluchí; a Allah Bdí nad tím, co dělají.

73. Jsou věru nevěřící ti, kteří říkají: „Allah není nikdo jiný, než Mesiáš, syn Marie,“ zatímco Mesiáš *sám* řekl: „Synové Izraele, uctívejte Allaha, jenž je Pánem Mým i Pánem vaším.“ Zajisté tomu, kdo přidružuje k Allahovi rovné, Allah zakázal Nebe a jeho útočištěm bude Oheň. A hříšníci nebudou mít žádné pomocníky.

74. Jsou věru nevěřící ti, kteří říkají: „Allah je jedním z trojice;“ není žádného Boha, kromě Boha Jediného. A jestliže nepřestanou říkat to, co říkají, pak zajisté padne na ty z nich, kteří nevěří, bolestný trest.

75. Což neobráť se potom k Allahovi a nebudou prosit za odpuštění, když Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný?

76. Mesiáš, syn Marie, byl pouhým Poslem; vždyť Poslové *jemu podobní* již

وَالْإِنجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلِيُذَيِّدَ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالنَّصَارَةُ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يحْزَنُونَ ﴿٧١﴾

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ
فَرَدُّوا كَذِبًا وَقَرِيبًا يَقْتَتِلُونَ ﴿٧٢﴾

وَحَسِبُوا أَنَّ تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ بصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٧٣﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنَىٰ إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ سَرَاتِي
وَرَبِّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنَ النَّصَارِ ﴿٧٤﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ وَمَنْ مِنْ
اللَّهِ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَسْتَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ عَفُوفٌ
رَحِيمٌ ﴿٧٦﴾

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ

zemřeli před ním. A matka jeho byla žena spravedlivá. A oba se živili jídlm. Pohled, jak jim pro jejich dobro objasnujeme Znamení, a pohled, jak se odvracejí pryč.

77. Řekni: „Budete snad uctívat vedle Allaha to, co vám nemůže ublížit ani prospět?“ A je to Allah, Kdo je Všeslyšící, Vševědoucí.

78. Řekni: „Ó Vlastníci Knihy! Nepřekračujte meze, *pokud jde o* vaše náboženství, nespravedlivě, ani nesledujte špatné zvyklosti lidí, kteří zbloudili již dříve a způsobili zbloudění mnoha jiných; *ti věru* zbloudili z cesty pravé.“

R. 11.

79. Ti ze synů Izraele, kteří neuvěřili, byli prokleti jazykem Davida a Ježíše, syna Marie. Bylo to proto, že neuposlechli a měli ve zvyku hřešit.

80. Neodrazovali jeden druhého od nepravostí, které páchali. Vskutku strašné bylo to, co dělali.

81. Uvidíš, jak si mnozí z nich berou za přátele nevěřící. A špatné je pro ně věru to, co si už dříve sami předeslali; *s tím následkem*, že Allah se na ně rozhněval; a v *tomto* trestu budou přebývat navěky.

82. A kdyby byli uvěřili v Allaha a tohoto Proroka a v to, co mu bylo zjeveno, za přátele by si je nevzali; mnozí z nich jsou však neposlušní.

83. Zjistíš zjistíš, že Židé a ti, kteří přidruží společníky *k Bohu*, jsou nejzarytějšími nepřáteli věřících. A nepochybně zjistíš, že ti, kteří říkají: „Jsme Křesťané,“ jsou z nich v lásce k věřícím nejbližší. Je to proto, že mezi nimi jsou mudrci a mniši, a také proto, že nejsou pyšní.

84. A až uslyší, co bylo zjeveno tomuto Poslu, uvidíš, jak se jejich oči zaplaví slzami

قَبْلَهُ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدْقَةٌ كَأَنَّا بِالْبَاطِنِ السَّعَامُ
انظُرْ كَيْفَ بَيَّنَّا لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤفَكُونَ ﴿٥٧﴾
قُلْ اتَّبِعُونِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥٨﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرِ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا
أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٥٩﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٦٠﴾

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٦١﴾

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا
قَدِمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٦٢﴾

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوا هُمُ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٦٣﴾
لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ فَيَقْسِيْنَ
وَرَهْبَانًا وَآنَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٦٤﴾

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ

kvůli pravdě, kterou poznali. Říkají: „Pane náš, uvěřili jsme, zapiš nás tedy mezi ty, kteří svědčí.“

85. „A proč bychom neměli věřit v Allaha a v pravdu, která k nám přišla, když si tak vroucně přejeme, aby nás Pán náš započítal mezi spravedlivé?“

86. Tak Allah je odměnil za to, co řekli, Zahradami pod nimiž potoky tečou. V nich budou přebývat navěky; a to je odměna pro ty, kteří dobré konají.

87. A ti, kteří neuvěřili a Znamení *naše zavrhli*, jsou obyvateli Pekla.

R. 12.

88. Vy, kteří věříte! Nečiňte nezákonným to dobré, co pro vás Allah učinil zákonným, a nehřešte. Neboť Allah hříšníky nemiluje.

89. A jezte, co vám Allah ušetřil z toho, co je dovolené a dobré. A bojte se Allaha, v Něhož věříte.

90. Allah vás nepovolá k zodpovědnosti za (ty) vaše přísahy, které byly plané, ale budete se zodpovídat za přísahy, které jste složili ve vši vážnosti. Vykoupím za to je nakrmení deseti chudých průměrným *jídlem*, jakým stravujete své rodiny, nebo jejich ošacení, nebo propuštění jednoho otroka. Ale kdo k tomu nenalezne *prostředky*, nechť se postí po tři dny. A to je vykoupení za vaše přísahy, které jste odpřisáhli. A svoje přísahy dodržujte. Takto vám Allah objasňuje Svá Znamení, abyste mohli být vděční.

91. Vy, kteří věříte! Opojný nápoje a hazardní hra a modly a věštící šípy jsou jenom ohavným dílem Satanovým. Vystříhejte se jich tedy a snad budete úspěšní.

92. To jenom Satan chce pomocí opojných nápojů a hazardní hry vyvolat mezi vámi nepřátelství a odvést vás od vzývání Allaha

تَقْبِضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ

رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٥﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ

نَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

فَأَنَّا بِهِمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٧﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ

وَلَا تَتَنَدَّوْا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُتَعَدِّينَ ﴿٨٩﴾

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي

أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٩٠﴾

لَا يَأْتِيكُمْ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ

بِمَا عَقَدْتُمْ الْإِيمَانَ فَلَذَلِكَ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ

مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ سَوْمُكُمْ أَوْ تَحْرِيرُ

رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ

أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩١﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الْخَمْرُ وَالْبَيْسُ وَالْإِنصَابُ

وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عِنْدِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ

تَقْلِحُونَ ﴿٩٢﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ

وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْبَيْسِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ

a od Modlitby. Což toho tedy nenecháte?

93. A poslouchejte Allaha a poslouchejte Posla a mějte se na pozoru. Však jestliže se odvrátíte, vězte, že Našemu Poslovi přísluší jen jasné předání Poselství.

94. Pro ty, kteří věří a konají dobré skutky, nebude hříchem to, co požívají, pokud se bojí *Boha* a věří a konají dobré skutky, a opět se bojí *Boha* a věří, a i nadále se bojí *Boha* a konají dobré skutky. A Allah miluje ty, kteří konají dobré skutky.

R. 13.

95. Vy, kteří věříte! Zajisté vás Allah bude zkoušet jistou maličkostí: lovnou zvěř, kterou mohou získat vaše ruce nebo vaše kopí, aby tak Allah mohl rozpoznat ty, kteří se Ho v skrytu *duše* bojí. A Kdo zhřeší i po tomto *zákazu*, toho postihne bolestný trest.

96. Vy, kteří věříte! Nezapomínejte zvěř, jste-li ve stavu poutnickém. A kdo z vás ji úmyslně zabije, nechť odevzdá náhradou čtvernožce podobného tomu, kterého zabil, jak určí dva spravedliví mužové z vás, a *necht' je týž* přinesen jako oběť do Ka'by; popřípadě jako vykoupení *musí* nakrmit určitý počet chudých, nebo se postít stejný počet dnů, aby tak okusil trest za svůj čin. A pokud jde o minulost, *tu* Allah odpouští; kdo se však proviní znova, Allah ho za jeho *přestupek* odmění. A Allah je Mocný, Pán Odplaty.

97. Je vám dovoleno lovit v moři a příprava pokrmů z *úlovku* pro zásobování vaše i pocestných; ale pokud jste ve stavu poutnickém, je vám zakázáno lovit na souši. A bojte se Allaha, k Němuž budete shromážděni.

98. Allah učinil Ka'bu posvátným Domem, sloužícím k podpoře a povznesení lidstva, stejně tak Posvátný Měsíc a obětní dary a *zvířata* s obojky. A to proto, abyste

ذَكَرَ اللَّهُ وَعَنِ الصَّلَاةِ قَهْلَ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩٣﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ

فَاعْلَمُوا أَنَّا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿٩٤﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ

فِيمَا طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

تُحَرَّمَ اتَّقُوا وَآمَنُوا تَمَّ اتَّقُوا وَاحْسَبُوا اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٥﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَلْبِسُواكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ

تَنَالَهُ آيَدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ

بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٦﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ

وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَدِّيًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ

التَّعْمَرِ بِحُكْمِهِ ذَوَاعِلُ مِنْكُمْ هَدْيًا بِلِغِ الْكَعْبَةِ

أَوْ كِفَارَةٌ طَعَامٌ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا

لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ

فَيَنْتَقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٧﴾

أُجِلَ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَ

لِلسَّيَّارَةِ وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٨﴾

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَ

الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِيُعْلَمُوا

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ

poznali, že Allah zná, co je na nebesích i co je na zemi, a že Allah zná dobře všechny věci.

99. Vězte, že Allah je přísný v trestání a že Allah je *také* Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

100. Poslu přísluší jen předání Poselství. A Allah ví, co odhalujete i co tajíte.

101. Řekni: „Špatné a dobré se sobě podobají,“ ovšem špatného je tolik, že se můžeš až divit. Bojte se tedy Allaha, Ó lidé rozumní, abyste prospívali.

R. 14.

102. Vy, kteří věříte! Nevypytávejte se na věci, které, kdyby vám byly prozrazeny, by pro vás byly nepříjemné; jestliže se však na ně zeptáte v době, kdy je seslán Korán, budou vám prozrazeny. Allah je záměrně vynechal. A Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Shovívavý.

103. Už lidé před vámi se ptali na podobné věci, ale potom se stali opět nevěřícími.

104. Allah neustanovil ani „Bahíru“ nebo „Sáību“ nebo „Wasílu“ nebo „Hámí“; ale ti, kteří neuvěřili, si vymýšlejí proti Allahovi lži a většina z nich nepoužívá svého rozumu.

105. A když se jim řekne: „Pojďte k tomu, co zjevil Allah, a k Poslovi,“ řeknou: „Nám postačí to, co jsme našli u otců svých.“ Cože! Přestože jejich otcové neměli ani vědění, ani žádné vedení?

106. Vy kteří věříte! Jste zodpovědní sami za sebe. Ten, kdo zbloudí, vám nemůže ublížit, pokud jste *sami* správně vedeni. K Allahovi se všichni navrátíte; potom vám prozradí to, co jste dělávali.

اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٩﴾

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٠٠﴾

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠١﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالشَّرُّ وَلَوْ أَحْبَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَيْرِثَّ فَأَتَقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ
سُؤَالٌ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ الْقُرْآنُ
تُبَدَّ لَكُمْ عَمَّا أَخَذَ اللَّهُ مِنْهَا وَاللَّهُ عَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٠٣﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا
كُفْرِينَ ﴿١٠٤﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَعْضِهِمْ قِسْمًا وَلَا سَابِقَةً وَلَا وَصِيَّةً
وَلَا حَامِئًا وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَآكَرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٥﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٦﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْهِمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ
ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فِي نَارٍ كُتِبَ عَلَيْكُمُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٧﴾

107. Vy, kteří věříte! *Právoplatným* svědectvím mezi vámi, když se k jednomu z vás dostaví smrt ve chvíli, kdy činí závěť, je svědectví dvou spravedlivých mužů z vás; nebo dvou jiných, kteří z vás nejsou, pokud zrovna cestujete po zemi a zastihne vás pohroma smrti. Zadržte je po Modlitbě, aby *dosvědčili*; máte-li pochybnosti, ať oba přísahají při Allahu *slovy*: „Nepřijmeme za to žádné peníze, byť by šlo o blízkého příbuzného, a nezatajíme svědectví Allahem *příkázané*; neboť v tom případě bychom patřili mezi hříšné.“

108. Jestliže se však zjistí, že první dva *svědci* se provinili zcizením na základě křivé přísahy, nechť jejich místa na svědecké lavici zaujmou dva další z těch, kteří byli připraveni o to, co jim právem náleží — a nechť přísahají při Allahu, že jejich svědectví je v očích Allahových pravdivější a že nebudou v *žádném případě* nepoctiví; neboť by patřili mezi nespravedlivé.

109. To spíše podpoří pravdivost svědectví, neboť to vyvolá v myslích předchozích svědků strach z toho, že by jejich svědectví mohlo být zamítnuto na základě svědectví druhého. A bojte se Allaha a naslouchejte. Neboť Allah nevede neposlušné.

R. 15.

110. *Mysli na den, kdy Allah shromáždí* Posly i řekne: „Jaké odpovědi se vám dostalo?“ Řeknou: „My nejsme znalí ničeho. Ty Sám jsi Nejlepší Znalec skrytého.“

111. Až Allah řekne: „Ó Ježíši, synu Marie, pomni milosti Mé, *kterou jsem prokázal* tobě i matce tvé, když jsem tě posílil Duchem Svatým, takže jsi promlouval k lidem již v dětství a v dospělosti; a když jsem tě naučil Knize a Moudrosti a Tóře a Evangelium; a když jsi z Mého příkazu vytvořil z hlíny něco podobného ptáku, potom jsi tomu vdechl *nového ducha* a z Mého příkazu se to stalo létající bytostí; a z Mého příkazu jsi léčil slepé a

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ
الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ
آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ الْمَوْتِ تُخَيِّسُونَهَا مِنْ بَعْدِ
الصَّلَاةِ فَيُقْسِمُونَ بِاللَّهِ إِنْ زُيِّنَتْ لَهُمْ نَشْرَىٰ بِه
نَسَاءً وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ
إِنَّمَا إِذَا لَسَ الْأَثِيمِينَ ﴿١٠٧﴾

فَإِنْ عَشَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَأَخْرَجَ يَقُومُونَ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَادِ فَيُقْسِمُونَ
بِاللَّهِ لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتَيْهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا
إِنَّمَا إِذَا لَسَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٨﴾

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا
أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ وَأَنْتَوَالِلَهُ وَالْمَعْمُولُ
مَعِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٩﴾

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا
لَا عِلْمَ لَنَا بِإِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُُُُُوبِ ﴿١١٠﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيُحْيِي ابْنَ مَرْيَمَ إِذْ كَرِهَتْ لَكَ
وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتِكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تَتَكَلَّمُ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتَكَ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
كَهَيْبَةَ الطَّيْرِ بِأَذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأَذْنِي
وَتُبرئ الأكمة والأبرص بِأَذْنِي وَإِذْ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ

malomocné; a když jsi z Mého příkazu vzkřísil mrtvé; a když jsi zadržel syny Izraele, aby tě *neusmrtili*, když jsi k nim přišel s jasnými Znameními; a ty z nich, kteří neuvěřili, řekli: ‚Toto není nic než zjevný klam.‘ ”

112. A když jsem vnukl učedníkům *Ježíšovým*, aby uvěřili ve Mě a v Mého Posla, řekli: „Uvěřili jsme a buď naším svědkem, že jsme se *do vůle Tvé* odevzdali.”

113. Když učedníci řekli: „Ó Ježíši, synu Marie, může nám Pán tvůj seslat s nebe prostřený stůl?” Řekl: „Bojte se Allaha, jste-li věřící.”

114. Řekli: „Toužíme z něho pojíst, aby se naše srdce uklidnila a abychom věděli, že jsi k nám mluvil pravdu, a abychom toho mohli být svědky.”

115. Řekl Ježíš, syn Marie: „Ó Allahu, Pane náš, sešli nám z nebe stůl prostřený, aby nám byl svátkem, prvním i posledním z nás, a Znamením od Tebe; a zaopatři nás obživou, neboť jsi živitel Nejlepší.”

116. Allah řekl: „Zajisté vám ho sešla, ale kdo z vás nebude věřit ještě i potom — ty zajisté potrestám trestem, kterým nepotrestám žádný jiný národ.”

R. 16.

117. A až Allah řekne: „Ó Ježíši, synu Marie, což jsi řekl lidem: ‚Vezměte si mě a matku mou za dvě božstva vedle Allaha?‘” Odpoví: „Ty Svatý jsi. Nikdy bych neřekl to, k čemu nemám právo. Kdybych to byl řekl, ty bys to jistě věděl. Ty víš, co je skryto v myslí mé, ale já nevím, co je skryto v myslí Tvé. Ty Sám jsi Největší Znalec skrytého.”

118. „Neřekl jsem jim nic kromě toho, cos mi přikázal. — ‚Uctívejte Allaha, Pána mého i Pána vašeho.‘ A byl jsem svědkem *konání* jejich, dokud jsem zůstal mezi nimi,

بِأَذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١١﴾

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ امْنُوا بِي وَبِرَسُولِي
قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقْوَى
اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
رَبَّهُ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَكَوْنٍ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٤﴾

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً
مِنْكَ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٥﴾

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَبْرُؤُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مَنكُمُ
فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٦﴾

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَّي الْهَيْبِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحِجْتِي إِنْ كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٧﴾

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَكُنَّا

عَلَيْهِمْ

ale od té doby, co jsi mě nechal zemřít, jsi byl Dozorcem nad nimi Ty. A Tys svědkem všech věcí.

119. „Potrestáš-li je — jsou přece Tvými služebníky; odpustíš-li jim — Tys přece Mocný, Moudrý.”

120. Allah řekne: „Toto je den, kdy *jen* pravdomluvným prospěje pravdomlupnost jejich. Pro ně jsou připraveny Zahrady, pod nimiž potoky tečou; v nich budou přebývat navěky. Allah je s nimi velmi spokojen a oni jsou spokojeni s Ním; toť vskutku úspěch veliký.”

121. Allahovi náleží království nebes a země a vše, co je v nich; a On má moc nad všemi věcmi.

تَوَفِّيَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٩﴾

إِنْ نَعَدْتَهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٠﴾

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢١﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٢﴾

KAPITOLA 6

AL-AN'ÁM

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

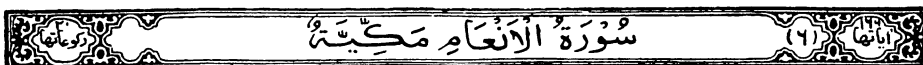
Tato *Súra* patří do mekkánského období. Podle většiny výkladů byla celá zjevena najednou a podle tvrzení některých tradentů střežilo její zjevení až 70,000 andělů, což poukazuje na zvláštní ochranu, které se těšil její obsah. *Súra* byla nazvána patrně podle vv. 137-139, v nichž se odsuzuje *An'ám* (dobytek) jakožto jedna z příčin modloslužebnictví.

Obsah

Oproti *Súrám* předchozím tu dochází ke změně v přístupu k danému tématu. Vyvracejí se v ní neizraelská náboženství, počínaje zoroastrismem; ten věří v dualismus božstva — tj. ve dva samostatné bohy dobra a zla. Korán odhaluje slabost tohoto učení tvrzením, že moc konat dobro i moc konat zlo jsou ve skutečnosti dva články jednoho řetězu, přičemž jeden z nich je bez druhého neúplný. Proto nelze tvrdit, že byly stvořeny dvěma různými bohy. Světlo a tma byly stvořeny tímž Bohem, a místo aby poukazovaly na dualitu božstva, jsou vlastně silným argumentem ve prospěch Jedinosti boží a jsou zvláštním způsobem spřízněny se stvořením člověka i jeho přirozených schopností a dovedností. Dále se v *Súře* rozebírá důležitá otázka, že totiž zlo vzniká zneužitím Bohem daných schopností, a kdykoli je lidé přestanou používat správně, Bůh dá vzejít Prorokovi, aby je jejich správnému užívání naučil. Dále se praví, že odklad božího trestu určeného nevěřícím jim často dodává ještě větší odvahy, přestože k jeho odkladu dochází vždy jen z boží milosti. Pronásledují svého Proroka a jeho stoupence a marně doufají, že tímto způsobem úspěšně oslabí víru věřících, ale víra věřících zůstane pevnou a neochvějnou i za těch nejtěžších zkoušek a utrpení, zatímco nevěřící se svých modloslužebných přesvědčení zřeknou, až když je postihne nějaké neštěstí. Dále se vysvětluje skutečnost, že bezbožnost se rodí z nedostatku víry v život posmrtný a také z toho, že nevěřící nedokázali navázat opravdové spojení s Bohem. A tento

dvojí nedostatek víry jim dodává odvahy k zavržení Pravdy. Zdá se, že odpor vůči Prorokům není něčím nepřírodným, neboť cestu k Bohu hledají pouze ti, kteří mají jistý přirozený vztah k věcem duchovním: lidé hluší na duchu hlas boží totiž neuslyší. Vidí jedno Znamení za druhým a přesto dále jako papoušci opakují, že jim žádné Znamení ukázáno nebylo. Odpůrci svatého Proroka již spatřili mnohá Znamení, ale k svému prospěchu jich nevyužili. Jsou proto varováni, že nyní už uvidí jen Znamení trestu. Bůh se však v trestu neukvapí. Nevěřící jsou trestáni jen tehdy, když si záměrně a vytrvale sami před sebou zavírají dveře pokání a pohrdavě odmítají boží Poselství. Dále se konstatuje, že pravdu přijmou jedině ti, kteří mají v srdci bázeň boží, a že svatý Prorok se má se svou výzvou obracet jen k bohobojným. V případě ostatních je třeba, aby se jim v srdcích nejprve zrodila bázeň boží, a teprve potom jim důkazy a odůvodnění prospějí. Dále se uvádí, že pro postup islámu je nezbytné, aby byla věnována pozornost duševní přípravě věřících, neboť Prorok je smrtelný a musí jednoho dne zemřít; a po něm zůstane jen obec věřících, aby kázali a šířili Poselství boží. Dále jsou nevěřící upozorňováni, že je hloupé kritizovat svatého Proroka jen pro to, že slíbený trest je zatím ještě nepostihl. Trestat domýšlivé a vychloubačné, kteří zavrhnou pravdu, je prý jen v rukou božích a Bůh je potrestá, jak uzná za vhodné. Může se totiž stát, že člověk, který je dnes pravdy nepřítelem a zdálo by se, že si zaslouhuje boží trest, třeba již zítra sám sebe napraví a tím si vyslouží boží milost. Proto je výkon trestu jakož i jeho odklad dílem, jenž přísluší jedině Bohu. *Súra* dále dokládá nesprávnost polyteistických učení na příkladu sporu, který vedl Patriarcha Abraham se svým lidem; potom následuje zmínka o darech a požehnání, které Bůh uštědřil jemu i jeho potomstvu za snahu utvrdit ve světě pravdu. Na to navazuje tvrzení, že poslání božích Poslů nikdy neselže, neboť podobně jako dešťová voda zúrodňuje a osvěžuje půdu duševně vyprahlou a pustou; a právě jako si nelze plně uvědomit existenci Boha, dokud se Sám lidem nezjeví, je nutné, aby se Poslové boží opětovně objevovali, neboť právě jejich prostřednictvím se Bůh zjevuje před světem. Dále se říká, že k dosažení pravé víry je nutně zapotřebí odpovídající zdravé změny smýšlení. Bez takové změny znamení ani zázraky nic nezmohou. Potom se stanoví kontrast mezi islámským učěním, které vyhovuje požadavkům rozumu a spravedlnosti, a učěním a praktikami modloslužebníků, které se nezakládají na rozumu, ani nejsou zdůvodnitelné. Ke konci *Súry* se dovídáme, že

Korán byl zjeven proto, aby povznášel a vyznamenal i takové národy, jimž zatím žádné zjevení sesláno nebylo, aby tak nemusely trpět pocitem méněcennosti před Vlastníky Knihy. Poselství Koránu, na rozdíl od dřívějších zjevených Písem, je určeno celému lidstvu a jeho cílem je nastolit skutečný a trvalý mír jak mezi jednotlivými národy, tak mezi člověkem a jeho Stvořitelem.



AL-AN'ÁM

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Všechna chvála patří Allahovi, jenž stvořil nebesa a zemi a učinil temnoty a světlo; a přesto ti, kteří nevěří, Pánu svému rovné vyzdvihují.

3. On je Ten, Kdo vás stvořil z hlíny a potom stanovil lhůtu. A je tu ještě jedna lhůta Jím stanovená. A přece pochybujete!

4. A On je Allah, *Bůh* na nebesích i na zemi. On vás zná zevnitř i zvnějšku. A zná vaše zásluhy.

5. A nepřijde k nim ani jedno Znamení ze Znamení Pána jejich, aby se od něho neodvrátili.

6. A zavrhli pravdu, když k nim přišla; ale brzy k nim přijde zvěst o tom, čemu se posmívali.

7. Cožpak nevidí, kolik pokolení jsme zničili už před nimi? Upevnili jsme je na zemi tak, jak vás jsme neupevnili, a poslali jsme nad ně mraky, z nichž padal hojný déšť; a pod nimi jsme dali téci potokům; pak jsme je zahubili za hříchy jejich a po nich jsme dali vzniknout dalšímu pokolení.

8. A kdybychom ti seslali písmo na pergamenu a oni je ohmatali vlastníma rukama, *i tehdy* by nevěřící nepochybně řekli: „Tohle není nic jiného, než zjevné kouzelnictví.“

9. A řekli: „Proč k němu nebyl seslán anděl?“ Ale kdybychom seslali anděla, celá věc by byla rozhodnuta, a potom by jim nebyl povolen odklad.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ

الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ②

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلَهُ وَأَجَلٌ

مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُونَ ③

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ

وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ④

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا

مُعْرِضِينَ ⑤

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَا نَبِيَّهُمْ

أَنْبِيَآ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ⑥

الَّذِينَ بَرَأْنَا كَمَا بَرَأْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَكَتُهُمْ

فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُنَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ

قِدْرًا رَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَنْجَرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَاهْلِكْهُمْ

بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ⑦

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَابٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ

لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑧

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ مَلَكَ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ

الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ⑨

10. A kdybychom určili jako Posla anděla, dali bychom mu lidskou podobu; a tím bychom jim zamlžili to, co sami zamlžují.

11. A Poslům se věru posmívali již před tebou, avšak to, čemu se posmívali, obklopilo ty z nich, kteří si posměch tropili.

R. 2.

12. Řekni: „Putujte po zemi a pohleďte, jaký byl konec těch, kteří *Proroky* za lháře považovali.

13. Řekni: „Komu náleží, co je na nebesích a co je na zemi?“ Řekni: „Allahovi.“ To On *udělování* milosrdenství Svou povinností učinil. Bude vás i nadále shromažďovat až do Dne Zmrtvýchvstání, o němž pochybnosti není. Ti, kteří škodí svým duším, neuvěří.

14. Jemu náleží vše, co v noci i ve dne přebývá. A On je Všeslyšící, Vševedoucí.

15. Řekni: „Mám si snad vzít jiného ochránce než Allaha, Tvůrce nebes a země, který živí, ale sám živen není?“ Řekni: „Bylo mi přikázáno, abych byl prvním z těch, kteří se odevzdají do vůle boží.“ A nebuď jedním z těch, kteří *k Bohu* rovné přidružují.

16. Řekni: „Věřu se bojím, neuposlechnu-li Pána svého, trestu dne velikého.“

17. Nad tím, od koho bude v ten den *trest* odvrácen, se *Bůh* věru smíloval. A to věru je zjevné vítězství.

18. A jestliže se tě Allah dotkne neštěstím, pak není nikdo, kromě Něho, kdo tě ho může zbavit; a požehná-li tě štěstím, je v Jeho moci učinit vše, co chce.

19. A On má svrchovanou moc nad služebníky Svými; a je Moudrý, Všeohnaný.

20. Řekni: „Která věc má největší váhu jako svědectví?“ Řekni: „Allah je Svědkem mezi mnou a vámi. A tento Korán mi byl zjeven, abych jeho prostřednictvím varoval vás i všechny, k nimž se dostane. Cože!

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبَسُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلِكُمْ فَحَقَّ بِالدِّينِ
سَخَرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٢﴾

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْبَيْتِ وَالتَّهَارُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾
قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَلْتَأْخِذُوا لِيَا قَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَطْعَمُهُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أكونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾
مَنْ يُصِرْ عَنْهُ يُؤْمِدِ فَقَدْ رَجِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ
الْبَيِّنُ ﴿١٧﴾

وَأَنْ يَسْأَلَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَأَنْ يَسْأَلَكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٩﴾
قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنَ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ
وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

Chcete snad svědčit, že jsou i jiná božstva kromě Allaha?" Řekni: „*Toto* já nedosvědčuji." Řekni: „On je Bůh Jediný a už mám dost toho, že *k Němu* společnosti přidružujete.”

21. Ti, jímž jsme dali Knihu, ji znají stejně dobře, jako znají své syny. Ale ti, kteří škodí svým duším, neuvěří.

R. 3.

22. A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si o Allahovi lež vymýšlí, či považuje za lživá Jeho Znamení? A nespravedliví zajisté prospívát nebudou.

23. A *vzpomeňte si* na den, kdy je shromáždíme všechny dohromady; tehdy řekneme těm, kteří *k Bohu* rovné přidružovali: „Kde jsou ti *Bohu* rovní, o nichž jste hovořili, a jež jste prosazovali?”

24. Potom své nepravosti dovrší tím, že řeknou: „Při Allahu, Pánu našem, my nejsme modloslužebníci.”

25. Pohleď, jak lžou sami proti sobě. A jejich výmysly jim nebyly nic platné.

26. A jsou mezi nimi někteří, kteří ti dopřejí sluchu; ale My jsme jim rouškou kryli srdce, aby neporozuměli, a hluchotou uší jejich. A *i* kdyby viděli každé Znamení, neuvěřili by v ně, a to do té míry, že když přijdou za tebou a začnou se s tebou hádat, ti, kteří nevěří, řeknou: „Není to nic jiného, než vyprávění starců.”

27. A zabraňují *jiným*, aby tomu věřili, a *také oni sami* se tomu vyhýbají. A neškodí nikomu jinému, jen sami sobě, jenomže to nevidí.

28. Kéž bys je mohl vidět, až budou postaveni před Oheň! Řeknou: „Kéž bychom mohli být posláni zpět! A už bychom Znamení Pána svého za lži nepovažovali a byli bychom věřící.”

29. Kdepak, to, co dříve měli ve zvyku skrývat, se jim *nyní* stalo zjevným. A kdyby byli posláni zpět, zajisté by se vrátili k tomu, co jim bylo zakázáno. A jsou to vskutku lháři.

أَخْرَجْتُمْ قُلُوبَهُمْ فَلَا اشْهَدُ بِكُمْ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
ابْنَاءَهُمْ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٧﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
أَيْنَ شُرَكَائِكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ مِنكُم مِّنْهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا
كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٦٩﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَعِيبُ الْيَاقَانَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
كِتَابَةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا
كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ

بِقَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْوَنُ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧٢﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّو
لَا نَكْذِبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٣﴾

بَلْ بَدَأ لَهُمْ مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رَدُّوْا
لَعَادُوا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٧٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

30. A říkají: „Není nic než *tento* náš život pozemský a nebudeme vzkříšeni.“

31. Kéž bys je mohl vidět, až budou postaveni před Pána Svého! Řekne: „Není snad pravdou *tento druhý život*?“ Řeknou: „Ano, při Pánu našem.“ Řekne: „Okuste tedy trest za to, že jste nevěřili.“

R. 4.

32. Ztrátu utrpí věru ti, kteří setkání s Allahem popírají; a to do té míry, že až na ně znenadání přijde Hodina *jejich*, řeknou: „Běda nám, že jsme nedbali na tuto *Hodinu!*“ A ponесou břemena svá na bedrech svých. Je věru hnusné, co musí nést.

33. A pozemský život není nic jiného než hra a kratochvíle. A příbytek v životě budoucím je věru lepší pro ty, kteří jsou spravedliví. Cožpak to nepochopíte?

34. Víme *dobře*, že to, co ti říkají, tě velmi rmoutí; ale nejsi to ty, koho viní ze lži, ale jsou to Znamení Allahova, která nespravedliví popírají.

35. A Poslové byli vskutku odmítnuti již před tebou; ale navzdory jejich odmítnutí a pronásledování zůstali trpěliví, dokud jim nepřišla Naše pomoc. Není nikoho, kdo může změnit slova Allahova. A k tobě už přišla zvěst o Poslech *dřívějších*.

36. A jestliže ti působí zármutek jejich odvrácení, pak i kdybys byl schopen vyhledat průchod do *nitra* země nebo žebřík do nebe a přinést jim Znamení, *nemůžeš tak učinit*. A kdyby Allah *prosadil* Svou vůli, zajisté by je mohl shromáždit pod správné vedení. Nebuď tedy jedním z těch, kdož nic nevědí.

37. Odpovědět mohou jen ti, kteří naslouchají. A *pokud jde* o mrtvé, Allah je vzkřísí *k životu* a potom k Němu budou navraceni.

38. A říkají: „Proč mu nebylo od Pána Jeho sesláno nějaké Znamení?“

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا عَلَّمْنَا مَبْعُوثِينَ ﴿٣٠﴾
وَلَوْ تَرَى إِذُ وُفِّقُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَى مَا فَرَطْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَجْعَلُونَ أَوْدَانَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَسَاءَ مَا
يَزُرُّونَ ﴿٣٢﴾

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ اللَّذَارُ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا
يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَابِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٤﴾
وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا
وَأُوذُوا حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٥﴾

وَأِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سَلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ
بِآيَةٍ أَوْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْبَوَاتُ يَبْعَثُهُمْ
اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ

Řekni: „Je věru v moci Allahově seslat Znamení, ale většina z nich to neví.“

قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

39. A není zvířete *plazícího* se po zemi, ani ptáka na dvou křídlech létajícího, aby netvořili společenství jako vy. A nevynechali jsme z Knihy nic. A potom budou shromážděni u Pána svého.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَزَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٤٠﴾

40. Ti, kteří zavrhli Naše Znamení, jsou hlouší a němí, v naprosté temnotě. Allah nechá zbloudit, koho chce, a koho chce, uvede na cestu pravou.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۗ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ ۗ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤١﴾

41. Řekni: „Co když na vás dolehne trest Allahův nebo vás postihne Hodina, budete se snad dovolávat někoho jiného než Allaha, jste-li pravdomluvní?“

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٢﴾

42. Ba ne, jen Jeho jediného se budete dovolávat; pak bude-li chtít, vás zbaví toho, čeho jste se u Něho dovolávali, a vy zapomenete na to, co jste *k Němu* přidružovali. R. 5.

بَلْ آيَاتُ اللَّهِ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ ۗ وَتَلْسُونَ مَا تَشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

43. A vskutku jsme posílali *Posly* k národům již před tebou; a postihli jsme je chudobou a protivenstvím, aby se staly pokornými.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُّعُونَ ﴿٤٤﴾

44. Proč se tedy nepokořili, když je postihl Náš trest? Ale jejich srdce jim ztvrdla a Satan způsobil, že se jim vše, co udělali, zdálo krásným.

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٥﴾

45. A když zapomněli to, čím byli napomenuti, otevřeli jsme jim brány všech *rozkoší*, a když se začali radovat z toho, co jim bylo darováno, uchvátili jsme je znenadání a hle, byli uvrženi v zoufalství.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۗ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً ۗ فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٦﴾

46. A tak byl vyhuben poslední zbytek lidu, který zhřešil; a všechna chvála patří Allahovi, Pánu všech světů.

فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

47. Řekni: „A co když vám Allah odejme sluch i zrak a zapečetí vaše srdce;

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ

kteří jiný Bůh než Allah by vám je mohl vrátit zpět?" Pohled, jak obměňujeme Znamení, a přesto se odvracejí.

48. Řekni: „A co když na vás dolehne trest Allahův, ať už nečekaně, či s oznámením, bude snad zničen někdo další, kromě provinilých?“

49. A Posly vysíláme jen jako oznamovatele radostných zvěstí a jako varovatele. A ti, kteří uvěří a polepší se, na ty *nepadne* žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

50. Ale ty, kteří Naše Znamení zavrhnou, postihne trest za to, že neuposlechlí.

51. Řekni: „Neříkám vám: ‚Jsem vlastním pokladem Allahových, ani neznám nespátřené; ani vám neříkám: ‚Jsem anděl.‘ Já pouze následuji to, co mi bylo zjeveno.‘“ Řekni: „Jsou si snad podobní slepý s vidoucím?“ Cožpak se nezamyslíte.

R. 6.

52. A ty, kteří se obávají, že budou u Pána svého shromážděni, jím varuj, že nebudou mít kromě Něho žádného přítele ani přímluvce; a snad se tak stanou spravedlivými.

53. A neodháněj ty, kteří Pána svého ráno i večer vzývají, tvář Jeho hledajíce. Ty nejsi za ně nijak zodpovědný a oni nejsou zodpovědní za tebe; proto bys je neměl odhánět a být jedním z nespravedlivých.

54. A podobně jsme zkoušeli jedny pomocí druhých, aby řekli: „Jsou tito ti z nás, jímž Allah *Svou* milost prokázal?“ Což

عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ أَنْظِرْ

كَيْفَ نَصَرَفِ الْأَيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصِدُّوْنَ ﴿٤٨﴾

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ

جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٩﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ

فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

يَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَنسَهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا

يُفْسِقُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ

الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۗ إِن آتَيْتُكَ إِلَّا مَا

يُوحَىٰ إِلَيَّ ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ إِنَّمَا

تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٢﴾

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَحْفَظُونَ أَنْ يُحْسِنُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ

لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لِّعَلَّاهُمْ

يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَلْوَةِ وَالْوَعْتِ

يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۗ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ

وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ

مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٤﴾

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ

مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ بَيْنِنَا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ

Allah nezná nejlépe ty, kteří jsou vděční?

55. A když za tebou přijdou ti, kteří v Naše Znamení uvěřili, řekni: „Mír s vámi! Pán váš *udílení* milosrdenství Svou povinností učinil, takže dopustí-li se někdo z vás zlého z nevědomosti a potom učiní pokání a polepší se, pak On je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.”

56. A takto objasňujeme Znamení, *abyste hledali odpuštění* a aby se cesta hříšníků stala zjevnou.

R. 7.

57. Řekni: „Je mi zakázáno uctívat ty, které vzýváte vedle Allaha.” Řekni: „Nehodlám následovat vaše zvrhlé sklony. Kdybych tak učinil, zbloudil bych a nebyl bych z těch, kteří jsou správně vedeni.”

58. Řekni: „*Opírám se* o jasný důkaz od Pána svého a vy ho zavrhuje. To, co chcete uspišit, není v mé *moci*. A rozhodnutí náleží jen Allahovi. On vysvětluje pravdu a On je Nejlepším ze soudců.”

59. Řekni: „Kdyby to, co chcete uspišit, v mé *moci* bylo, věc mezi mnou a vámi by byla zajisté rozhodnuta. A Allah zná nespravedlivé nejlépe.”

60. A u Něho jsou klíče k nepoznanému; nezná je nikdo kromě Něho. A On zná vše, co je na zemi i v moři. A bez Jeho vědomí nepadne ani list; a není zrnka v hluboké temnotě země, ani nic zeleného či suchého, aniž by to bylo *zaznamenáno* v Knize zjevné.

61. A je to On, Kdo vaše duše v noci odvolává a ví, co ve dne děláte; a ve dne vás znova probudí, aby se dovršila lhůta stanovená. A potom k Němu budete navraceni. A On vás zpraví o tom, co jste dělávali.

R. 8.

62. A On je Svrchovaný nad služebníky Svými, a posílá strážce, aby nad vámi *bděli*,

بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٥﴾

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلِّمْ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِأَنَّهُ مِنْ عَمَلٍ وَأَنْتُمْ سَوَاءٌ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٦﴾

وَكَذَلِكَ نَفِصَلُ الْآيَاتِ وَنَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَّا آتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٨﴾

قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عَزَيْتُمْ مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلِينَ ﴿٥٩﴾

قُلْ لَوَ أَنِّي عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم بِأَنْبِلٍ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقِضَ أَجَلٌ مُسَدَّدٌ ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً

dokud smrt nenavštíví některého z vás a Naši Poslové mu neodejmou duši, což nenapomenou učinit.

63. A potom se navrátí k Allahovi, svému skutečnému Pánu. Neboť Jemu přísluší soudit. A On je Nejrychlejší v účtování.

64. Řekni: „Kdo vás zachraňuje před neštěstími na souši i na moři, když Jej v pokoře a v tajnosti vzýváte: ‚Zachrániš-li nás před tímto, pak zajisté budeme patřit k těm, kteří jsou vděční?‘“

65. Řekni: „Allah vás před tím zachrání i před každou nehodou, a přesto k Němu spolčníky přidružujete.“

66. Řekni: „Je v Jeho moci poslat na vás trest shora či zdola, nebo vás rozdělit na dvě strany a dát jedněm z vás okusit násilí druhých.“ Pohleď, jak rozmanitě objasňujeme Znamení, aby jim porozuměli!

67. Ale lid tvůj je zavrhl, přestože je to pravda. Řekni: „Já nejsem dozorcem vaším.“

68. Každé proroctví má svůj stanovený čas; a brzy se dozvíte.

69. A až uvidíš ty, kteří Naše Znamení znevažují, odvrát se od nich, dokud nezačnou mluvit o něčem jiném. A dá-li ti Satan zapomenout, pak nezůstávej potom, co si to uvědomíš, mezi lidmi nespravedlivými.

70. A ti, kteří jsou spravedliví, za ně v ničem nezodpovídají, ale jejich povinností je jim připomenout, aby se báli Boha.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ ﴿٦٣﴾

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسْبَيْنِ ﴿٦٤﴾

قُلْ مَنْ يُغْنِيكُمْ مِنَ ظُلُمَاتِ الْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ لَئِن أُنجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٥﴾

قُلِ اللَّهُ يُغْنِيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ ﴿٦٦﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذَيِّقَ بَعْضَكُمْ بِأَسْبَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرْنَا الْأَيْتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٧﴾

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَنْتُ عَلَيْكُمْ يَوْمَكِنِيلٍ ﴿٦٨﴾

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٧٠﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ جِسَائِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِن ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧١﴾

71. A nevšímej si těch, kteří své náboženství za hru a kratochvíli považují a které okouzluje život pozemský. A napomení tímto *lidi*, aby duše nebyla odsouzena k záhubě za to, co učinila. Nebude mít žádného pomocníka ani přímluvce kromě Allaha; a i kdyby nabídla jakékoliv výkupné, nebude od ní přijato. Jsou to ti, kteří byli odsouzeni k záhubě za své vlastní skutky, a je pro ně určen nápoj z vařící vody a těžký trest za to, že neuvěřili.

R. 9.

72. Řekni: „Máme snad vzývat vedle Allaha to, co nám nemůže prospět, ani uškodit, a máme se obrátit zpět poté, co nás Allah uvedl *na cestu správnou*, podobni tomu, jehož zlí odlákali a *nechali* bloudit po zemi, ačkoliv má přátele, kteří ho na cestu správnou volají: ‚Pojď k nám?‘” Řekni: „Zajisté vedení Allahovo je jediným správným vedením a bylo nám přikázáno odevzdat se do vůle Pána všech světů.

73. „A *bylo nám dáno přikázání*: ‚Dodržujte Modlitbu a bojte se Ho;‘ a On je ten, u Něhož budete shromážděni.”

74. A On je ten, Jenž stvořil nebesa a zemi podle pravdy; a v den, kdy řekne: „Staniž se!,” stane se. Slovo Jeho je pravdou a Jemu bude patřit království v den, kdy bude zatroubeno na troubu. *On je* Znalý nespátrěného i spátrěného. A On je Moudrý, Všeohrnalý.

75. A *vzpomeň si na dobu*, kdy řekl Abraham svému otci Ázarovi: „Což si bereš modly za bohy? Já věru vidím tebe i lid tvůj v bludu zjevném.”

76. I ukázali jsme Abrahamovi království nebes a země, *aby byl správně veden* a aby patřil k těm, kteří jsou pevní ve víře.

77. A když se nad ním rozprostřela noc, uviděl hvězdu. Řekl: „Toto je Pán můj!”

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لُحَاً وَهَوَاً وَعَزَّوْنَهُمُ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۗ وَإِنْ
تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أَسْلَوْا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَبِيمٍ وَعَذَابٌ
أَلِيمٌ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٩﴾

قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرْذِقُ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ ۗ كَالَّذِي
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ ۗ لِلَّهِ الْصَّكْبُ
يَدْعُونَكَ إِلَىٰ الْهُدَىٰ أُتِّبَاءُ قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ
هُوَ الْهُدَىٰ وَأُورثْنَا لِنَسْلِمْ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾
وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿١١﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ
ذَٰلِكَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۗ هُوَ الْقَوِيُّ إِلَهُ الْمَلِكِ ۗ يَوْمَ
يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٢﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ رَاكَ أَتَيْتُكَ بِمِثْقَالِ
إِنِّي أَرَاكَ وَ قَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾
وَكَذَٰلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَاكَ كَبَابًا ۗ قَالَ هَذَا سِرِّي

Když však zapadla, řekl: „Nemám rád ty, které zapadají.”

78. A když uviděl, jak vychází měsíc a rozlévá světlo, řekl: „Toto je Pán můj.” Ale když zapadl, řekl: „Jestli mě Pán můj nepovede, budu nepochybně patřit k lidu, který bloudí.”

79. A když spatřil vycházející slunce rozlévající světlo, pravil: „Toto je Pán můj, největší ze všech.” Ale když zapadlo, řekl: „Ó lide můj, věru jsem oprostěn od toho, co k Bohu přidružujete.”

80. „Obrátil jsem tvář svou k Tomu, Jenž stvořil nebesa a zemi, neboť Bohu jsem byl vždy nakloněn, a nepatřím mezi ty, kdož božstva k Bohu přidružují.”

81. A lid jeho se s ním přel. Řekl: „Proč se se mnou přete ohledně Allaha, když On mě na správnou cestu uvedl? A nebojím se toho, co k Němu přidružujete, pokud si to můj Pán nepřejde. Pán můj ve Svém vědění pojímá všechny věci. Což se nenecháte napomenout?”

82. „A proč bych se měl bát toho, co přidružujete k Bohu?, když vy se nebojíte přidružovat k Allahovi to, k čemu vám On neseslal žádné oprávnění?” Která z těchto dvou stran má větší právo na bezpečí, víte-li to?

83. Ti, kteří uvěřili a nezaměňují svou víru s nespravedlností — ti budou v míru a jsou správně vedeni.

R. 10.

84. A toto jsou naše důkazy, které jsme dali Abrahamovi proti jeho lidu. My povyšujeme na stupních hodnosti toho, koho se Nám zlíbí. Pán tvůr je vskutku Moudrý, Vševědoucí.

85. A dali jsme mu Izáka a Jakuba; každého z nich jsme uvedli na cestu pravou; a Noema jsme již předtím na pravou cestu uvedli a z jeho potomstva Davida a Šalamouna a Joba a Josefa a Mojžíše a Árona. A takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٥٨﴾

فَلَمَّا سَرَ أَلْغَمَرَ بَارِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ

الضَّالِّينَ ﴿٥٩﴾

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا الْكَبِيرُ

فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمُ إِنِّي بِرَبِّي مِتًا تَشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

إِنِّي وَجْهَتُ وَجْهِي لِلذِّمَى فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦١﴾

وَحَاجَّةَ قَوْمِهِ قَالَ اتَّحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ

هَدَيْتُ وَلَا أَحَافُ مَا تَشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ

رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ

أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا

فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ

لَهُمُ الْآمَنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ

دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ إِنْ رَبُّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا

هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ

وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٦﴾

86. A vedli jsme Zachariáše a Jana a Ježíše a Eliáše; každý z nich byl ze spravedlivých.

87. A vedli jsme také Ismaela a Elišu a Jonáše a Lota; a každého jsme vyznamenali nad lidmi.

88. A vyznamenali jsme některé z jejich otců a dětí a bratrů, a vyvolili si je a vedli cestou přímou.

89. Toto je vedení Allahovo. Jím vede, koho se Mu zlíbí ze služebníků Svých. Ale kdyby uctívali kromě Něho cokoli, pak věru marné by bylo to, co by konali.

90. A to jsou ti, jimž jsme darovali Knihu a moc a prorocké poslání. A jsou-li tito lidé za ně nevděční, *nezáleží na tom*, neboť nyní jsme je svěřili lidem, kteří za ně nevděční nejsou.

91. A to jsou ti, které Allah správně vedl, proto se jimi dej vést. Řekni: „Nežádám za to od vás žádnou odměnu. Toto není nic než napomenutí celému lidstvu.”

R. 11.

92. A neodceňují Allaha spravedlivě, když říkají: „Allah nezjevil žádnému člověku nic.” Řekni: „A kdo zjevil Knihu, kterou přinesl Mojžíš, světlo a vedení pro lidstvo — vy s ní však zacházíte jako s útržky papíru, které ukazujete, a přitom mnohé skrýváte; a byli jste poučeni o tom, co jste vy, ani otcové vaši neznali?” — Řekni: „Allah.” A potom je nech, aby se bavili svými *planými* řečmi.

93. A toto je Kniha, plná pozhnání, seslaná Nami jako potvrzení toho, co ji předcházelo, a abys jí varoval Matku měst i ty, kteří kolem ní žijí. A ti, kteří věří v Život budoucí, věří i v ni a dodržují svoje Modlitby.

وَذَكَرْنَا وَيْحِي وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلُّ مَن
الصَّالِحِينَ ﴿٦٦﴾

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا وَكُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾

ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالتَّوْبَةَ
فَإِن يَتَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا

بِهَا بِكُفْرِينَ ﴿٧٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَيُهْدِيهِمُ اللَّهُ قُل لَّا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ
عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُل مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ

بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ قَرَأْتُم
تُبْدُونَهَا وَتَخْفُونَ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا

أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ تَزَكَّىٰهُمْ فِي خُرُوجِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٧٢﴾

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ

94. A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si vymýšlí o Allahovi lži nebo říká: „Bylo mi to zjeveno,“ a přitom mu nebylo zjeveno nic; a kdo říká: „Já sešlu něco podobného tomu, co seslal Allah“? A kéž bys mohl vidět hříšníky v objetí smrti, kdy andělé k nim vztahují své ruce a říkají: „Odevzdejte své duše. Dnes budete odměněni trestem potupným za to, že jste mluvili nepravdu o Allahovi a za to, že jste se s opovržením odvrátili od Jeho Znamení.“

95. A nyní k Nám přicházíte jeden za druhým tak, jak jsme vás na počátku stvořili a nechali jste za sebou vše, co jsme vám uštědřili, a nevidíme mezi vámi vaše přímluvce, o nichž jste tvrdili, že jsou *Bohu* rovní ve vašich záležitostech. Nyní jste jeden od druhého odříznuti a opustilo vás to, na co jste spoléhali.

R. 12.

96. Zajisté je to Allah, Kdo dává klíčit zrnu i pecce datlové. On vyvádí živé z mrtvého a vyvádí mrtvé ze živého. Takový je Allah; jak se jen můžete od Něho odvracet?

97. On způsobuje rozbřesk; a On stvořil noc k odpočinku a slunce a měsíc pro počítání času. Toto je ustanovení Mocného, Moudrého.

98. A On je ten, Jenž pro vás stvořil hvězdy, abyste podle nich mohli sledovat správný směr v hluboké temnotě souše i moře. A objasnili jsme Znamení ve vší podrobnosti pro lid nadaný věděním.

99. A On je ten, Jenž vás zplodil z jediné bytosti; a je *pro vás* přibýtkem i utočištěm. A objasnili jsme Znamení ve vší podrobnosti pro lid, který rozumí.

100. A On je ten, Jenž sesílá vodu z mračen; a z ní dáváme vyrůst rostlinám

يُحَافِظُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطَوَاتٍ أَيْدِيَهُمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْرُونَ ۗ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ

لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ فَأَلَيْتُمْ تَرْعُونَ ۗ ﴿٣٩﴾

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَالِقُ الْوُكُوفِ ﴿٤٠﴾

فَالِقِ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۗ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٤١﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَظُنُّونَ ﴿٤٢﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٤٣﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ

všech druhů; pak z ní dáváme vyrašit zelenému lupení, z něhož plodíme zrno uskupené v klasy. A z datlové palmy, totiž z jejích pochev, *vyrůstají* trsy nízko visící. A její pomocí *dáváme vyrůst* zahradám s vinnou révou, olivám i granátovým jablkům — podobným *si* i nepodobným. A pohleďte na plody jejich, když uzrávají, a na jejich dozrání. V tom zajisté jsou Znamení pro lid věřící.

101. A Džiny považují za společníky Allahovy, ačkoliv On je stvořil; a v neznalosti Mu mylně přisuzují syny a dcery. On Svatý je a *vysoko* povznesen nad to, co *Mu* přisuzují!

R. 13.

102. Původce nebes a země! Jak by mohl mít syna, když nemá žádnou družku a *když* On stvořil vše a je všech věcí znalý?

103. Takový je Allah, váš Pán. Není Boha kromě Něho, Stvořitele všech věcí, uctívejte tedy Jeho. A On je ochráncem všeho.

104. Zrak Ho nedosáhne, ale On dosahuje zraku. A On je Bystrý, Všeohrnalý.

105. A již k vám přišlo světlo zjevné od Pána vašeho; kdo tedy vidí, je mu to ku prospěchu; a kdo oslepne, je mu to ke škodě. A já nejsem nad vámi strážcem.

106. A takto pozměňujeme Znamení, *aby pravda mohla být pevně stanovena*, ale *výsledkem je*, že říkají: „Tys dobře poučen;“ a *pozměňujeme Znamení*, abychom je objasnili lidu, který rozumí.

107. Následuj to, co ti bylo zjeveno od Pána tvého; není jiného Boha kromě Něho; a odvrát se stranou od modloslužebníků.

108. A kdyby Allah *prosadil* Svou vůli, nestavěli by božstva *Jemu na roveň*. A

بَنَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ
بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَہٗ وَتَعَالَى عَنَّا
يَصِفُونَ ﴿١٤﴾

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنۡى يَكُوۡنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّ لَدُوۡ
لَمۡ تَكُنۡ لَهٗ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيۡمٌ ﴿١٥﴾

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمۡ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوۡهُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِیۡلٌ ﴿١٦﴾

لَا تُدْرِكُهُ الْاَبۡصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبۡصَارَ وَهُوَ
الۡحَلِيۡمُ الْخَبِيۡرُ ﴿١٧﴾

قَدۡ جَآءَكُمۡ بَصٰرٌ مِّنۡ رَبِّكُمۡ فَمَنۡ اَبۡصَرَ فَلِنَفْسِهٖ
وَمَنۡ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَاَنَا۠ عَلٰیكُمۡ بِخَفِيۡطٍ ﴿١٨﴾

وَكَذٰلِكَ نَصۡرِفُ الْاٰیٰتِ لِیَقُوۡلُوۡا دَرَسَتْ وَلِنَبِّیۡنِهٖ
لِقَوْمٍ یَّعۡلَمُوۡنَ ﴿١٩﴾

اِتَّبِعۡ مَاۤ اُوۡحِيَۤ اِلَیۡكَ مِنۡ رَبِّكَ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَ
اَعۡرِضۡ عَنِ الشُّرَکِیۡنَ ﴿٢٠﴾

وَ لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَاۤ اَشۡرَكُوۡا وَا مَاۤ جَعَلۡنَاکَ عَلَیۡهِمۡ

neučinili jsme tě ochráncem jejich, ani strážcem nad nimi.

109. A nespílejte těm, které vyzývají vedle Allaha, aby oni ve své vědomosti ze vzdoru nespírali Allahovi. Takto jsme každému národu *zdanlivě* zkrášlili skutky jejich. Potom se navrátí k Pánu svému; a On je zpraví o tom, co dělali.

110. A přísahají při Allahu své nejvážnější přísahy, že přijde-li k nim Znamení, zajisté v ně uvěří. Řekni: „Znamení jsou v *rukou* Allahových. Ale podle čeho byste poznali, až Znamení přijdou, že oni neuvěří?”

111. A My zatemníme jejich srdce i jejich zraky, protože v ně neuvěřili, stejně jako tehdy, když v ně neuvěřili poprvé, a ponecháme je roztržitě bloudit v hříchu.

R. 14.

112. A i kdybychom jim seslali anděly a kdyby na ně promluvili jrmví a kdybychom před nimi shromáždili všechny věci, stejně by neuvěřili, pokud *by* to *nebyla* vůle Allahova. Ale většina z nich se chová, jako když nic nevědí.

113. A tímto způsobem jsme učinili každému Proroku nepřátele, zloduchy z lidí i Džinů. Našeptávají jeden druhému pozlacená slova, aby klamali — a kdyby to byla vůle Pána tvého, nebyli by to dělali; ponech je tedy s tím, co si vymýšlejí -

114. A aby se srdce těch, kteří nevěří v Život budoucí, k nim (slovům) naklonila a aby v nich nalezla zalíbení a aby si *dále* počínali tak, jak si počínají.

115. Mám si snad hledat jako soudce někoho jiného než Allaha, když On je tím, Jenž vám seslal Knihu jasně vysvětlenou? A ti, kterým jsme dali Knihu, vědí, že byla seslána s pravdou od Pána tvého. Nebuď tedy z těch, kteří pochybují.

116. A zdokonaleno je slovo Pána tvého v pravdě a spravedlnosti. Nikdo slova Jeho

حَفِظْنَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٩﴾

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٠﴾

وَأَنفُسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لِيَنْجَاءَ لَهُمْ آيَةٌ يُؤْمِنُونَ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعُرُونَ

أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

وَنُقَلِّبُ أَقْدَانَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَدْرُهِمْ فَيَطْغَبُوا فَيَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

وَلَوْ أَنَّكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْثِقَىٰ وَحَسَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٤﴾

وَلِيَتَّخِذَ إِلَيْهِ أُفْدَةٌ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٥﴾

أَفَعَبَّرَ اللَّهُ أَلْسِنَتِي حِكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُدْرَلٌّ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْتَعْتَبِينَ ﴿١١٦﴾

وَتَنَتَّ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لَ

změnit nemůže; a On je Všeslyšící, Vševědoucí.

117. A uposlechněš-li většinu lidí na zemi, svedou tě z cesty Allahovy. Nenasledují nic než *pouhé* domněnky a nedělají nic než to, že lžou.

118. Zajisté Pán tvůj zná nejlépe ty, kteří z cesty Jeho zbloudili; a zná nejlépe ty, kteří jsou správně vedeni.

119. Jezte tedy z toho, nad čím bylo vysloveno jméno Allahovo, věřte-li v Jeho Znamení.

120. A proč nejíte z toho, nad čím bylo vysloveno jméno Allahovo, když vám již vysvětlil vše, co vám zakázal — až na to, k čemu jste donuceni? Zajisté však mnozí z neznalosti svádí z cesty *jiné* svými nekalými choutkami. Zajisté Pán tvůj zná přestupníky nejlépe.

121. A vystříhejte se hříchů zjevných i skrytých. Neboť ti, kteří slouží hříchu, budou odměněni za to, co si vysloužili.

122. A nejezte s toho, nad čím jméno Allahovo vysloveno nebylo, neboť to je neposlušnost. A zlí vskutku navádějí druhy své, aby se s vámi přeli. A uposlechnete-li je, pak vskutku stavíte božstva *Bohu* na roveň.

R. 15.

123. Může ten, který byl již mrtev a My jsme mu život dali a zažehli pro něj světlo, kdekoli kráčí mezi lidmi, být podoben tomu, kdo *přebývá* v naprosté temnotě, z níž se nemůže dostat ven? Takto byly skutky nevěřících *v jejich očích* zkrášleny.

124. A takto jsme v každém městě umožnili hlavním zločincům, aby tam strojili

لِكَلْبَتِهِ وَهُوَ السَّيِّعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٧﴾

وَأَنْ تُطِيعَ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٨﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا يَظُنُّونَ بِأَهْوَابِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٢١﴾

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْأَشْهِرِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَيْمَةَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٢﴾

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَى أُولِيَهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢٣﴾

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ نُزِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٤﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا يَجْرُمُ فِيهَا لِيُمَكِّنُوا

úklady; nestrojí úklady proti nikomu jinému, jen proti svým vlastním duším; ale oni to nevidí.

125. A když k nim přijde Znamení, říkají: „Neuvěříme, dokud nám nebude dáno něco podobného tomu, co bylo dáno Poslům Allahovým.“ A Allah ví nejlépe, kam umístít Své Poselství. Hříšníky postihne ponížení před Allahem a přísný trest za úklady, které přiravovali.

126. Koho chce Allah uvést *na správnou cestu*, tomu otevře srdce *k přijetí* Islámu; a koho chce *nechat* zbloudit, tomu zúží hrud' a ztíží mu to tak, jako kdyby stoupal do příkrého svahu. Takto Allah uvaluje trest na ty, kteří nevěří.

127. A toto je stezka Pána tvého *vedoucí* přímo *k Němu*. Vskutku jsme podrobně vysvětlili Znamení pro lid, který je schopen přijmout napomenutí.

128. Pro ně je *připraven* příbytek míru u Pána jejich; a On je Přítelem jejich za to, co vykonali.

129. A v den, kdy je shromáždí všechny dohromady, *řekne*: „O společnosti Džinů! Chtěli jste *učinít svými pomocníky* velkou většinu lidí!“ A přátelé jejich z lidí *řeknou*: „Pane náš! Měli jsme užitek jeden z druhého, ale *nyní* jsme dosáhli lhůty, již jsi nám stanovil.“ On *řekne*: „Vaším příbytkem je Oheň, v němž budete přebývat, ledaže Allah bude chtít jinak.“ Pán váš je věru Moudrý, Vševedoucí.

130. A podobně *radíme* jedny hříšníky nad druhé podle toho, co si vysloužili.

R. 16.

131. „O společnosti Džinů a lidí! Cožpak k vám nepřišli Poslové z vašich řad, kteří vám

فِيهَا وَمَا يَنْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٥﴾
 وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ
 مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلَ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
 رِسَالَتَهُ ۗ سُبُيُوبُ الَّذِي يَخِرُّ مَوْتًا صَغِيرًا عِنْدَ
 اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَنْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾
 فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
 وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا
 كَأَنَّهَا صِخْرَةٌ مَسَاءُ فِي السَّمَاءِ ۗ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْإِنْسَانَ
 عَلَىٰ الذِّينِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٧﴾

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٨﴾
 لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَيُسَبِّحُهُمْ بِمَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَبِعًا ۗ يَعْتَصِرَ الْجِنُّ قَدِ
 اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِنْ
 الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا
 أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ
 خُلِدْتُمْ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ
 عَلِيمٌ ﴿١٣٠﴾

وَكَذَلِكَ نُؤْتِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿١٣١﴾

يَعْتَصِرَ الْجِنُّ وَالْإِنْسِ الْمَآءُ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ قَدْ كُنْتُمْ

tlumočili Moje Znamení a varovali vás před setkáním s tímto vaším dnem?" Řeknou: „My svědčíme sami proti sobě.“ A život pozemský je oklamal. A budou svědčit sami proti sobě, že byli nevěřící.

132. Je tomu tak proto, že Pán tvůj by nezničil ona města nespravedlivě, aniž by varoval jejich obyvatele.

133. A pro všechny jsou určeny stupně *hodnosti*, podle toho, co konají, a Pán jejich není nevíšimavý k tomu, co dělají.

134. A Pán tvůj je Soběstačný, plný milosrdenství. Když se Mu zlíbí, může vás zahubit a nahradit vás tím, čím chce, podobně jako vám dal vzejít z potomstva lidu jiného.

135. To, co je vám slíbeno, se vskutku splní, a vy *tomu* nemůžete zabránit.

136. Řekni: „Ó lide můj, jednejte, jak nejlépe můžete. Já také jednám. Brzy se dozvíte, komu se dostane příbytku jako odměny konečné.“ A nespravedliví nebudou prospívat.

137. I přidělili Allahovi část úrody a dobytka, kterým On Sám dal vzniknout, a říkají: „Toto je pro Allaha“ — jak si to představují — „a toto je pro modly naše.“ Ale to, co je určeno jejich modlám, se k Allahovi nedostane, zatímco to, co je pro Allaha, se dostane k jejich modlám. Špatný je jejich úsudek.

138. A podobným způsobem zkrášlila jejich přidružená božstva v *očích* mnohých modloslužebníků zabíjení dětí, aby je tak mohli zahubit a způsobit zmatení v jejich náboženství. A kdyby byl Allah *prosadil* Svou vůli, nebyli by to učinili; nechte je tedy být i s tím, co si vymýšlejí.

139. A říkají: „Tento dobytek a tyto plodiny jsou zakázané. Nikdo z nich nebude

يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا وَعَزَّزْتَهُمُ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا الْكَافِرِينَ ﴿١٣٢﴾
ذَلِكَ أَنَّ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَ
أَهْلَهَا غُفْلُونَ ﴿١٣٣﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَتَّخَذُكُمْ
مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخِرِينَ ﴿١٣٥﴾

إِنْ مَا تُوْعَدُونَ لِآيَةٍ وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٦﴾
قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَائِلٌ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿١٣٧﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْبِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا
كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ
لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٨﴾
وَكَذَلِكَ نَذَرْنَا لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَائِهِمْ لِيُرْذَوْهُمْ وَيَلْبَسُوا عَلَيْهِمُ دِينَهُمْ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذُرُّهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٩﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا

pojídat kromě těch, jimž jsme to dovolili” — tak tvrdí — a jsou také zvířata, jejichž hřbety jsou zakázané, a zvířata, nad nimiž nevyslovují jméno Allahovo, vymýšlejíce si o NĚm lež. Brzy se jim však odmění za to, co si vymýšleli.

140. A říkají: „To, co je v lůnech tohoto dobytka, je určeno výlučně našim mužům a je zakázáno našim manželkám;” avšak narodí-li se to mrtvé, potom se na tom podílejí všichni. Allah je odmění za jejich neopodstatněná tvrzení, neboť je Moudrý, Vševedoucí.

141. Ztrátu utrpí ti, kteří pošetile a z nevědomosti zabíjejí své děti a činí nezákonným to, co jim Allah připravil k obživě, vymýšlejíce si o Allahovi lež. Ti vskutku zbloudili a nejsou správně vedeni.

R. 17.

142. A On je ten, jenž dává vzniknout zahradám s mřížovím i bez mřížoví a datlovým palmám a obilným polím s různými druhy obilí a olivám a granátovým jabloním, podobným si i nepodobným. Jezte z plodu každého z nich, až dozrají, a v den sklizně Mu splatíte příslušný podíl, ale nebuďte marnotratní. Allah věru nemiluje marnotratné.

143. A některý dobytek stvořil k nošení břemen a jiný na porážku. Jezte z toho, co vám opatřil Allah, a nekrácejte ve stopách Satanových. Neboť je pro vás zjevným nepřitelem.

144. A o dobytku tvrdí, že Allah stvořil osm dobytčat v párech: z ovcí dva a z koz dva; — řekni: „Zakázal snad dva samce nebo dvě samice nebo to, co je v lůnech obou samic?” Poučte mě se znalostí, jste-li pravdomluvní.”

145. A z velbloudů dva a ze skotu dva. Řekni: „Zakázal dva samce nebo dvě samice

مَنْ تَشَاءُ بِرَعِيْبِهِمْ وَأَنْعَامٍ حَرَمْتَ ظُهُورَهَا وَأَنْعَامٍ
لَّا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِمْ سِحْرٍ بِهِمْ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٤٠﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِلَّذِينَ
رَبَّوْنَهَا وَمَحْرَمٌ عَلَى الْأَرْوَاحِ وَإِنْ يَكُنْ مَمِيَّتَةً فَهُمْ فِيهِ
شُرَكَاءُ سَيِّئِينَ بِهِمْ وَصَلَّاهُمْ أَنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤١﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ تَتَلَوْا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَحَرَمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٢﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرِّمَّانَ
مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ
وَأْتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
السَّرْفِينَ ﴿١٤٣﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُوا مِنْهَا رِزْقًا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿١٤٤﴾

ثَمَنِيَّةً أَرْوَاحٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ
اثْنَيْنِ فَلِلَّذَكَرَيْنِ حُزْمٌ أَمْ وَاللَّذَاتَيْنِ أَنَّمَا
اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَّاتِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٥﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَكَرَيْنِ

nebo to, co je v lůnech obou samic? Byli jste přítomni, když vám toto Allah nařídil?" Kdo je nespravedlivější než ten, kdo si o Allahovi lži vymýšlí, aby tak sváděl na scestí lidi bez vědění? Allah věru nevede lid nespravedlivý.

R. 18.

146. Řekni: „Neshledávám v tom, co mi bylo zjeveno, nic zakázaného pro toho, *kdo si to přeje jíst*, kromě toho, co zdechlo, nebo prolité krve, nebo masa vepřů — neboť to vše je nečisté — nebo to, co bylo znesvěceno *tím, že nad tím bylo vzýváno jméno jiné než jméno Allahovo*. Ale kdo je dohnán k zoufalství a není ani neposlušný, ani nepřekračuje *meze*, pak zajisté Pán tvůj je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.”

147. A Židům jsme zakázali všechna zvířata mající drápy; a ze skotu a ovcí a koz jsme jim zakázali tuk, kromě toho, který mají na hřbetě nebo ve vnitřnostech, nebo který je smíšen s kostí. To je odměna, kterou jsme jim dali za jejich vzpurnost. A My zajisté jsme pravdomluvní.

148. Obviní-li tě ze lži, řekni: „Pán váš je nadán milosrdenstvím bezmezným, a Jeho hněv nebude odvrácen od lidu provinilého.”

149. Ti, kteří přidružují společníky *k Allahovi*, řeknou: „Kdyby Allah chtěl, nepřidružovali bychom *k Němu* bohy, ani my, ani naši otcové; ani bychom nic nezakazovali.” Podobně obviňovali ze lži *Poselstvo boží* ti, kteří byli před nimi, dokud neokusili Náš hněv. Řekni: „Máte vy nějaké vědění? Předved'te nám je tedy. Následujete jen *pouhé* domněnky a jenom se dohadujete.”

150. Řekni: „Allahův důkaz je nezvratný. Kdyby byl *prosadil* Svou vůli, mohl vás zajisté všechny *správně* vést.”

151. Řekni: „Přived'te svědky své, kteří dosvědčí, že Allah toto zakázal.” Budou-li svědčit, nesvědč s nimi, ani nenásleduj špatné

حَرَمَ أَمْرَ الْاُنثِيَيْنِ اَمَّا اَسْتَمَلْتَ عَلَيْهِ اَرْحَامُ
الْاُنثِيَيْنِ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ وَصَّكُمْ اللهُ بِهَذَا
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ
عَنْ يَغْيِرَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾
قُلْ لَا اَجِدُ فِي مَا اُوْحِيَ اِلَيَّ حَرَمًا عَلٰى طَائِفٍ يَطْعَمُهٗ
اِلَّا اَنْ يَكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ
فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اَهْلٌ لِّغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ
غَيْرُ بَايْعٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩﴾
وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَمًا كُلِّ ذِي ظُلْفٍ وَّ مِنَ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شُحُوْمُهُمَا اِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا اَوِ الْحَايَا اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذٰلِكَ
جَزِيْنُهُمْ بِغَيْرِهِمْ ۗ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٢٠﴾
فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ وَلَا
يُرِيْدُ اِبْسَاسَهٗ عَنِ الْقَوْمِ النّٰجِرِيْنَ ﴿٢١﴾
سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰسْرَكُوْا لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اٰسْرَكْنَا
وَلَا اٰبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذٰقُوْا اِبْسَاسًا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ لَنَا اِنْ نَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَّ
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ﴿٢٢﴾
قُلْ قَلِيْلَةُ الْحِجَّةِ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدٰىكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿٢٣﴾
قُلْ هَلَمْ شَهِدَا كُمْ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ

sklony těch, kteří Znamení Naše za lživá považují, a těch, kteří v Život budoucí nevěří a Pánu svému rovné vyzdvihují.

R. 19.

152. Řekni: „Přistupte blíže a já vám sdělím, co vám Allah zakázal: abyste k Němu nic jako rovné nepřidružovali a byli laskaví ke svým rodičům a nezabýjeli své děti ze strachu před chudobou — My zaopatřujeme vás i je — a abyste se vystříhali nekalostí zjevných či skrytých a nebrali život tomu, co Allah posvátným učinil jinak, než podle práva. To je to, co vám přikázal; snad tomu porozumíte.

153. „A nepřibližujte se k majetku sirotka jinak, než jak se sluší, dokud nedosáhne dospělosti. Dávejte dobrou míru a spravedlivou váhu. My nezatěžujeme duši žádou, jen podle jejich schopností. A když mluvíte, buďte spravedliví, i když se jedná o příbuzného, a dodržujte úmluvu Allahovu. To je to, co vám přikazuje; snad si to zapamatujete.”

154. A řekni: „Toto je stezka Má, která vede přímo. Kráčejte tedy po ní a nekráčejte po cestách jiných, aby vás neodváděly z cesty Jeho. To je to, co vám přikazuje, abyste byli schopni ochránit se od všeho zlého.”

155. Tak jsme tedy dali Mojžíšovi Knihu — obsahující vše, co je nejlepší, a jako vysvětlení všech nezbytných věcí a jako vedení a milosrdenství — aby snad uvěřili v setkání s Pánem svým.

R. 20.

156. Toto je Kniha, kterou jsme seslali; je plná požehnaní. Následujte ji tedy a chraňte se hříchu, abyste dosáhli milosrdenství;

حَرَمَ هَذَا فَاِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا
تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرِيْبُهُمْ يَعْدُونَ ﴿١٩﴾

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ إِلَّا أَنْشُرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِنْ إِمَّاكِ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذِكْرٌ وَضَعْنَا
بِهِ لَعْنَةً تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْإِبْرَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَكُفُوا عَنْ
قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذِكْرٌ وَضَعْنَا بِهِ لَعْنَةً
تَذَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

وَإِنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السَّبِيلَ فَتَنفَرُوا بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذِكْرٌ وَضَعْنَا بِهِ
لَعْنَةً تَنْقُوتُونَ ﴿٢٢﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَ
تَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَائِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٣﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُوكًا فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعْنَةً
تُرْحَمُونَ ﴿٢٤﴾

157. Abyste neřekli: „Jen dvěma národům před námi byla seslána Kniha a my jsme vskutku neměli tušení o tom, co čtou.“

158. Nebo abyste neřekli: „Kdyby nám byla bývala seslána Kniha, byli bychom zajisté lépe vedeni než oni.“ Nyní k vám přišel důkaz jasný od Pána vašeho a vedení a milosrdenství. Kdo je tedy nespravedlivější než ten, který Znamení Allahova zavrhuje a odvrací se od nich? My odměníme ty, kteří se od Našich Znamení odvracejí, hrozným trestem za to, že se odvraceli.

159. Očekávají snad, že k nim přijdou andělé nebo že přijde Pán tvůj nebo že přijdou nějaká Znamení od Pána tvého? V ten den, kdy přijdou některá Znamení od Pána tvého, uvěřit v ně nepomůže žádná duše, která neuvěřila již dříve a která si svou vírou nevysloužila nic dobrého. Řekni: „Čekajte; my také čekáme.“

160. *A pokud jde o ty, kteří rozštěpili své náboženství a rozdělili se na sekty, s těmi nemáš nic společného. A rozhodnutí o případu jejich přísluší Allahovi a On jim oznámí, co dělali.*

161. Kdo vykoná dobrý skutek, tomu se dostane desetkrát více; ale kdo vykoná špatný skutek, tomu se dostane odměny podobné; a nebude jim ukřivděno.

162. Řekni: „Pokud jde o mě, Pán můj mě uvedl na stezku přímou — k náboženství řádnému, náboženství Abrahamovu, který spravedlivým byl. A nepatří k těm, kteří božstva k Bohu přidružují.“

163. Řekni: „Modlitba má a oběť má a život můj i smrt má — to vše náleží Allahovi, Pánu světů.“

164. „On nemá společníka. A toto mi bylo přikázáno; a jsem první z těch, kteří se do vůle Jeho odevzdali.“

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٧﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً ۗ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَّقَ عَنْهَا سَبِّحِي الَّذِي يَصْدِقُ فَوْنَ عَنِ الْبَيِّنَاتِ سُوءَ الْعَدَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِقُونَ ﴿١٥٨﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمْتًا مِنْ قَبْلٍ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انتظروا إِنَّا مُنتظرون ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٦٠﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرَ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾
قُلِ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَبَيَّنَّا قِيَامًا مِثْلَةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦٢﴾
قُلِ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٤﴾

165. Řekni: „Mám snad hledat jiného pána než Allaha, když On je Pánem všeho?“ A každá duše je zodpovědná za svoje skutky; a nikdo, kdo břímě nosí, neponese břímě jiného. K Pánu svému budete navraceni a On vám oznámí, v čem jste se rozcházel.

166. A On je ten, kdo vás učinil místodržícími na zemi a některé z vás povýšil nad jiné na stupních *hodností*, aby vás zkoušel tím, co vám daroval. Pán tvůj je věru rychlý v stíhání; a je věru Nejvyšší Odpuštějící, Milosrdný.

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٥﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَيفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلِغَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ
لَفِي سُرْعِ الْعِقَابِ عَلِيمٌ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٦﴾

KAPITOLA 7

AL-A‘RÁF

(Zjeveno před Hidžrou)

Název a doba zjevení

Podle Ibn ‘Abbáse, Ibn Zubaira, Hasana, Mudžáhida, ‘Ikrimaha, ‘Atá‘a a Džábira bin Zaida patří tato *Súra* do období mekkánského s výjimkou vv. 165-172. Qatádah se však domnívá, že verš 165 byl zjeven v Medíně. *Súra* dostala svůj název podle verše 47. Komentátorům se nepodařilo nalézt žádnou skutečnou souvislost mezi slovem *A‘ráf* a námětem *Súry*. To proto, že slovu *A‘ráf* připisovali nesprávný význam. Domnívali se, že je to označení duchovního mezistavu mezi Rájem a Peklem a že členové *A‘ráfu* se sice od obyvatel Pekla zdánlivě liší, ale do Ráje zatím ještě nevstoupili. Korán tento význam vylučuje tím, že mluví pouze o dvou skupinách lidí, tj. o obyvatelích Ráje a obyvatelích Pekla. O nějaké třetí skupině či třídě v něm žádná zmínka není. Korán tedy tuto interpretaci slova *A‘ráf* ve významu místa určeného pro osoby jakéhosi středního duchovního stavu nijak nepodporuje, ani z něho nelze vyvodit žádný vnitřní důkaz na její podporu. Členy *Al-A‘ráfu* líčí tak, že se jednou obracejí k obyvatelům Ráje a podruhé rozmlouvají s obyvateli Pekla; a jejich znalosti v oblasti duchovna byly prohlášeny za tak rozsáhlé, že dokáží rozpoznat obyvatele Ráje podle jejich zvláštních známek a podobně obyvatele Pekla podle jejich specifických znamení. Kárají a hubují obyvatele Pekla a modlí se za obyvatele Ráje (7:47, 49, 50). Může snad člověk, který se vznáší v nejistotě mezi Rájem a Peklem, být natolik troufalý, aby se choval tak povýšeně jako příslušníci *A‘ráfu*? Faktem je, že příslušníci *Al-A‘ráfu* jsou Proroci boží, kteří se budou v den Posledního soudu těšit zvláštnímu duchovnímu postavení a budou se modlit za obyvatele Ráje a kárat a hubovat obyvatele Pekla. A protože je to první *Súra* z koránských kapitol, které obsahují životní příběhy několika Proroků, byla zcela správně nazvána *Al-A‘ráf*. Tento vývod podporuje už sama struktura slova: tvar *A‘ráf* je množné číslo slova *‘Urf*, které znamená vysoké a vznešené místo; slovo též znamená duchovní poznání, jehož člověk dosáhne pomocí rozumu pocházejícího od Boha, a pomocí svědectví svého vnitřního já. *A‘ráf* tedy může označovat učení, jejichž pravdivost stanoví racionální

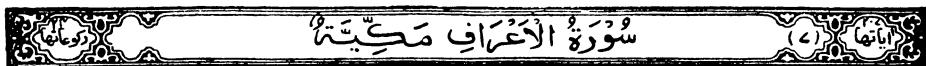
úvahy a dosvědčuje sama lidská přirozenost. Jelikož učení Proroků mají všechny tyto kvality, jedině oni si zaslouží toto vysoké postavení a tudíž mohou být oprávněně nazýváni členové *Al-A'ráfu* (Vznešených míst). Zkrátka, *Súra* se nazývá *Al-A'ráf* proto, že je v ní zobrazen život oněch vznešených mužů velmi vysokého duchovního postavení, kteří v minulosti učili lidstvo věčným pravdám v souladu s požadavky lidské přirozenosti a rozumu a kterým se lidé tohoto světa stavěli na odpor a snažili se je ponížit, které však žárlivý Bůh povznesl do velkých výšin.

Obsah a kontext

Z hlediska duchovního je tato *Súra* jakýmsi *barzachem* (mezičlánkem) mezi *Súrami* předchozími a *Súrami*, které ji následují, což znamená, že téma *Súr* předcházejících se v ní rozvinulo v téma nové. Středem pozornosti předchozích *Súr* bylo vyvrácení židovství a křesťanství a jiných náboženství, která tvrdí, že svou autoritu vyvozují především z filozofie a rozumu. V této kapitole se pojednává o obou tématech společně; je v ní dokázána nesprávnost stanovisek obou typů náboženských vyznání a utvrzena pravdivost islámu. Nejprve se konstatuje, že Korán je zjeveným Slovem božím, a proto je vyloučeno, že by mohl být někdy zničen nebo že by nedosáhl svého cíle. Potom jsou muslimové varováni, aby v záchvatu malomyslnosti nepřístupovali na unáhlený kompromis s přívrženci jiných náboženství, neboť odpůrci pravého náboženství byli vždy zahanbeni a poníženi. Dále se praví, že Bůh stvořil člověka proto, aby dosáhl jistého velmi vznešeného cíle, ale většina lidí na tento ušlechtilý cíl svého života pozapomene. Jako názorný příklad je tu uveden Adamův život v Ráji a jeho vyhnání odtud. Dodatečně se připomíná, že hned na začátku po stvoření člověka mu Bůh daroval prostředky, pomocí nichž by měl dosáhnout vysokého duchovního stavu; ale člověk nedbal božho záměru a následoval Satana. Dále se dočítáme, že islám, na rozdíl od dřívějších náboženství, u nichž šlo pouze o rozvoj jednotlivce, usiluje o přeměnu celých společností. Zatímco v minulosti chtěli Proroci ke vstupu do Ráje přimět jednotlivce, cílem islámu je, aby blaženosti došly celé společnosti a národy. Ovšem každé úsilí o přerod musí, než dosáhne svého naplnění, narazit na překážky a jen střídavý úspěch; proto kdykoli se muslimská obec odchýlí od základních principů a učení islámu, Bůh k jejímu polepšení vyvolí z řad stoupců svatého Proroka Jím

Samým inspirované reformátory, aby lidé svůj nově získaný Ráj nepozbyli jen proto, že se nedrželi cesty národního pokroku a rozvoje. Nato jsou ustanoveny zásady a měřítko, podle nichž lze tyto zaslíbené reformátory rozpoznat, a je vylíčen též konečný osud jejich odpůrců. Dále se praví, že všechny boží záměry se uskutečňují jen pozvolna. A podobně jako ve světě hmotném, i v říši duchovna je každý pokrok závislý na zákonu vývoje; a právě tímto postupným vývojem procházel duševní vývoj člověka od dob Adamových až do doby svatého Proroka, v jehož učení pak byla věnována větší pozornost zdokonalování a organizaci celé obce. Věřící by proto měli mít na paměti, že z malých semen vyrostou velké stromy a že i velké věci se zdají zpočátku nicotnými a zůstávají skryté. Necht' tedy mají oči otevřené a necht' velký záměr jejich stvoření nezůstane skryt jejich zrakům, neboť jakmile se jednou ukryje, zůstane ukryt navěky.

Veršem 60. počíná stručný výklad života některých starodávných Proroků, jejichž posláním bylo navrátit člověka zpět do nebeské blaženosti, z níž byl vyhnán. Dále se tvrdí, že dobro je hluboce zakořeněné v lidské povaze a je její nedílnou součástí a že zlo se dostavuje teprve později v důsledku působení vnějších vlivů a že člověk, i přes svou vrozenou dobrotu, nemůže dosáhnout dokonalosti bez pomoci božího vnuknutí. Odmítnutím božího vedení se připraví o svou vrozenou dobrotu a je zničen na duchu. Znovu je tu odkaz na poslání svatého Proroka a jeho odpůrci jsou varováni, aby si dobře uvědomili, že on má rozum zdravý a pohnutky čisté, jeho učení je v dokonalém souladu s lidskou přirozeností a zákonem přírody a v jeho prospěch svědčí i doba. Po vyvrácení některých obav a pochybností nevěřících se praví, že i přesto budou klást silný odpor svatému Proroku, avšak Bůh ho před v každým zlem ochrání. Muslimům se pak připomíná, aby nejen odpor nevěřících trpělivě snášeli, ale aby se za ně též modlili. Dále se říká, že odpůrci svatého Proroka, podobně jako odpůrci Proroků dřívějších, se budou i nadále dožadovat Znamení; ovšem ukazovat Znamení přísluší jen Bohu, ale On je ukazuje jen tehdy, když se při své neomylné moudrosti domnívá, že je to vhodné. Což není Korán — tato otázka je adresována nevěřícím -, jenž splňuje skutečný cíl a záměr proročského poslání, sám o sobě dostatečným Znamením? Proto si mají muslimové zázraku, jímž je Korán, vážít s tak velkou upřímností, jakou si nesporně zaslouží, neboť čím hojněji je nebeské světlo lidem poskytováno, tím upřímněji by si ho měli vážít.



AL-A'RÁF

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Mím Sád*.

3. *Toto je* Kniha zjevená tobě — nechť tedy není v hrudi tvé ohledně ní žádné úzkosti — abys jí mohl varovat a *aby byla* napomenutím pro věřící.

4. Následujte to, co vám bylo sesláno Pánem vaším, a nenásledujte jiné ochránce než Jeho. Jak málo jste toho pamětlivi.

5. Kolik měst jsme již zničili! A trest nás je postihl v noci, nebo v poledne, když odpočívali.

6. A když je postihl Náš trest, zvolali pouze: „Byli jsme věru hříšní!“

7. A budeme se zajisté dotazovat těch, k nimž byli vysláni *Poslové*, a budeme se zajisté dotazovat Poslů.

8. Potom jim věru se znalostí sdělíme *jejich skutky*, neboť jsme nikdy nebyli přítomní.

9. A v ten den bude váhou pravda. Ti, jejichž váhy jsou těžké, ti budou prospívat.

10. A pokud jde o ty, jejichž váhy jsou lehké, ti zničili duše své tím, že byli nespravedliví k Naším Znamením.

11. A usídlili jsme vás na zemi a opatřili jsme tam pro vás prostředky k obživě. Jak malý je váš vděk!

R. 2.

12. A stvořili jsme vás a potom jsme vám dali podobu; potom jsme řekli andělům: „Skloníte se před Adamem;“ a *všichni* se sklonili, jen Iblís *tak neučinil*; nechtěl být z těch, kteří se klanějí.

* Já jsem Allah, Já znám a vysvětluji.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

التَّصْوِطِ ②

كُتِبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ

لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ③

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ

أَوْ لِيَاءِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ④

وَكَمْ مِنْ قَوْمٍ أَهْلَكْنَا جَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ⑤

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا

كُنَّا ظَالِمِينَ ⑥

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ⑦

فَلَنَقْضَنَّ عَلَيْهِمْ عِلْمَهُمْ وَمَا كُنَّا عَائِلِينَ ⑧

وَالْوِزْنَ يَوْمَئِذٍ نَحْمَدُ مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ

هُمُ الْفَالِحُونَ ⑨

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ

بِمَا كَانُوا يَأْتِيَانَا يِظْلِمُونَ ⑩

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ⑪

قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑫

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ⑬

13. Řekl *Bůh*: „Co ti zabránilo v tom, aby ses sklonil, když jsem ti to přikázal?“ Řekl: „Já jsem lepší než on. Mě jsi stvořil z ohně, zatímco jeho jsi stvořil z hlíny.“

14. Řekl *Bůh*: „Sestup tedy odsud; nepřísluší ti, aby ses zde pyšnil. Odejdi; neboť jsi jistě jedním z pokořených.“

15. Řekl: „Dopřej mi odkladu do dne, kdy budou vzkříšeni.“

16. Řekl *Bůh*: „Budeš jedním z těch, jimž je dán odklad.“

17. Řekl: „A za to, že jsi mě zatratil, na ně budu schválně číhat na přímé cestě Tvé.“

18. „A budu je napadat zpredu i zezadu a zprava i zleva, a zjistíš, že většina z nich nebude vděčná.“

19. Řekl *Bůh*: „Odejdi odsud opovržen a zavržen. A pokud tě bude některý z nich následovat, Já věru naplním Peklo vámi všemi.“

20. „A ty, Adame, obývej zahradu s manželkou svou a jezte tam, čeho se vám zachce, jen k tomuto stromu se nepřibližujte, abyste se nestali hříšnými.“

21. Ale Satan jim našeptal hanebnosti, aby jim odhalil, co bylo před nimi o hanbě jejich skryto, a řekl: „Pán váš vám zakázal tento strom jen proto, abyste se nestali anděly či jinými nesmrtelnými bytostmi.“

22. A přísahal jim: „Já jsem vaším rádcem upřímným.“

23. A takto je svou lstí svedl k neposlušnosti. A když ochutnali ze stromu, jejich

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٣﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٤﴾

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٦﴾

قَالَ فِيمَا آغْرَيْتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ لَا يَذُنُّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَثَرَهُمْ شَكِرِينَ ﴿١٨﴾

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا لِمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمَلُنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

وَيَا أَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِحِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا مِنَ

الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾

وَقَاتَسَاهُمَا أَنْ يَنْكُرَا لِنَوَاصِحِينَ ﴿٢٢﴾

فَدَلَّهُمَا يَبْرُودًا فَلَئِمَا ذَاتَا الشَّجَرَةِ بَدَتْ لَهُمَا

hanba se jim stala zjevnou a začali se odívat listy ze zahrady. A zavolal na ně jejich Pán: „Což jsem vám tento strom nezakázal a neřekl vám, že Satan je vskutku vaším zjevným nepřítelem?“

24. Řekli: „Pane náš, ublížili jsme sami sobě; a jestliže nám neodpustíš a nesmiluješ se nad námi, budeme nepochybně ztraceni.“

25. Řekl Bůh: „Odejděte a jedni z vás *buďte* nepřáteli druhých. A na zemi budiž pro vás útočiště a zaopatření jen na určený čas.“

26. Řekl: „Na ní budete žít a na ní zemřete a z ní budete vyvedeni.“

R. 3.

27. Ó synové Adamovi! Soslali jsme vám oděvy k zakrytí vaší hanby i jako ozdobný šat; avšak oděv spravedlivosti je nejlepší *ze všech*. Toto je *jedno* ze Znamení Allahových; snad si to zapamatují.

28. Ó synové Adamovi! Nechť vás nesvede Satan tak, jako vyhnal rodiče vaše ze zahrady, strhávaje z nich oděv, aby jim ukázal hanbu jejich. Vidí vás, on i jeho soukmenovci, odkud vy nevidíte je. Věru jsme učinili satany přáteli těch, kteří nevěří.

29. A když provedou nějakou hanebnost, řeknou: „Zastihli jsme otce své, jak činí totéž a Allah nám to přikázal.“ Řekni: „Allah nikdy nepřikazuje hanebnosti. Chcete snad tvrdit o Allahovi to, co nevíte?“

30. Řekni: „Pán můj přikazuje spravedlnost. A obraťte tvář svou správným

سَوَاتِنَهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ وَسْرِقِ
الْجَنَّةِ وَنَادَيْهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿٢٤﴾

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ
تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٦﴾

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَ مِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿٢٧﴾

يٰۤاِبْنَآدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُورِي سَوَاتِنَكَ
وَرِيْشًا وَ لِبَاسَ التَّقْوَىٰ ذٰلِكَ خَيْرٌ ذٰلِكَ مِنْ
آيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٨﴾

يٰۤاِبْنَآدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكَ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰوَابِيْكُمْ
مِّنَ الْجَنَّةِ يٰۤاِذْ رُِعَ عَنْهُمَا لِبَاسُهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوَاتِنَهُمَا اِنَّهٗ يَرٰكُمْ هُوَ وَ قَبِيْلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطٰنَ اَوْلِيَاً لِلَّذِيْنَ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٩﴾

وَ اِذَا فَعَلُوْا فَاحْشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْنَا اٰبَاءَنَا
وَ اللّٰهُ اَمْرًاۤاِ بِهَا قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ
اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾

قُلْ اَمْرٌ رَّبِّيۤا بِالْقِسْطِ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ

směrem, kdekoliv se modlíte, a vzývejte Jež a ve víře k Němu buďte upřímní. A jako vás přivedl k životu, tak se k Němu opět navrátíte.”

31. Některé vedl a jiní si vysloužili jen bloudění. Místo Allaha si vzali za přátele zloduchy a myslí si, že jsou správně vedeni.

32. Ó synové Adamovi! Pečujte o oděv svůj *kdykoliv* a kdekoliv se modlíte a jezte a pijte, ale nepřekračujte míru; neboť On nemiluje ty, kteří míru překračují.

R. 4.

33. Řekni: „Kdo zakázal ozdobné šaty Allahovy, které On daroval svým služebníkům a dobré věci z toho, co pro vás opatřil?“ Řekni: „Jsou určeny věřícím v životě pozemském a výlučně *pro ně* v Den Zmrtvýchvstání. Takto vysvětlujeme Znamení pro lid vědoucí.”

34. Řekni: „Pán můj zakázal pouze hanebnosti, ať už veřejné, či skryté, a hřích a bezpráví, neoprávněnou vzpurnost a přidružování k Allahovi toho, k čemu On Sám neseslal oprávnění, a abyste o Allahovi neřkali to, o čem nic nevíte.”

35. A každému národu je určena jeho lhůta, a když se jeho lhůta naplní, žádný se nemůže pozdržet ani chvíli, ani *ji* nemůže předběhnout.

36. Ó synové Adamovi! Jestliže k vám přijdou Poslové z vašeho středu, oznamující vám Má Znamení, pak na ty, kteří se Boha bojí a dobré skutky konají, *nepadne* žádný strach, ani nebudou zarmoucení.

37. Avšak ti, kteří Naše Znamení odmítají a s popovržením se od nich odvracejí, ti budou obyvateli Ohně; v něm budou přebývat navěky.

38. Kdo je nespravedlivější než ten, kdo si vymýšlí lež o Allahovi nebo prohlašuje za

مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هُ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٣١﴾

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَتَّىٰ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيْطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

يَبْنَؤُا دَمْرًا حُدُوا زَيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ السَّرِيفِينَ ﴿٣٣﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا حَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

يَبْنَؤُا دَمْرًا إِنَّمَا يَأْتِيَنكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يُقَضُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي لِمَنْ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ

lživá Jeho Znamení? Těm bude osud jejich předurčen; až je navštíví Poslové Naši, aby jim duše odebrali, řeknou: „Kde jsou ti, které jste vzývali místo Allaha?“ Odpovědí: „Ztratili se nám.“ A budou svědčit sami proti sobě, že byli nevěřící.

39. Řekne: „Vstupte do Ohně mezi národy Džinů a lidí, kteří zemřeli před vámi.“ A pokaždé, když *nějaký* národ vstoupí, bude proklínat národ sesterský, dokud tam všichni postupně nepřijdou; a poslední z nich řeknou o prvních: „Pane náš, tihle nás z cesty svedli, proto jim uděl trest Ohně dvojnásobný.“ Řekne: „Každému se dostane *treštu* dvojnásobného, ale vy to nevíte.“

40. A první z nich řeknou posledním: „Nemáte tedy před námi v ničem žádnou přednost; okuste tedy trest za vše, co jste konali.“

R. 5.

41. Těm, kteří Naše Znamení zavrhnou a s opovržením se od nich odvrátí, nebudou otevřeny nebeské brány, ani nevstoupí na Nebesa, dokud velbloud uchem jehly neprojde. A takto odměňujeme přestupníky.

42. Peklo jim bude ložem a Peklo jim bude příkrývkou. A takto odměňujeme nespravedlivé.

43. Ale *co se týká* těch, kteří věří a dobré skutky konají — a My nepřetěžujeme duši žádnou nad její schopnosti — to jsou obyvatelé Nebe; v něm budou přebývat navěky.

44. A z jejich srdcí vyjmeme veškerou zášť. Pod nimi potečou řeky. A budou říkat: „Všechna chvála patří Allahovi, který nás dovedl až sem. A nebyli bychom našli správné vedení, kdyby nás nevedl Allah. Poslové Pána našeho vskutku přinesli pravdu.“ A bude k nim povoláno: „Toto je

يَايْتُهُ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَقَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَهُمْ هُدُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٩﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي آيَةِ قَدِ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَإِلَاسٍ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ آفَةٌ لَّعَنَّتْ أُمَّهَا
عَلَىٰ إِذَا أَتَاكَ فِيهَا جَبِيحًا قَالَتْ أُخْرِيَهُمْ لِأُولَاهُمْ
رَبِّنَا هُوَ لِآءِ اضْلُومَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ
قَالَ لِكُلِّ ضِعْفًا وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

فَضِيلٌ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤١﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ
لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ
الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِبَاءِ وَكَذَلِكَ نُجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٢﴾
لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَ
كَذَلِكَ نُجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٣﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٤﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
الْأَنْهَارَ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تَتْلُمِ الْجَنَّةَ أُورِثْتُمُوهَا

Nebe, které vám bylo dáno v dědictví odměnou za to, co jste konali.”

45. A zavolají obyvatelé Nebe na obyvatele Pekla: „Vskutku jsme shledali, že to, co nám Pán náš slíbil, je pravdou. Shledali jste i vy, že je pravdou to, co Pán váš slíbil vám?” Řeknou: „Ano.” A tehdy hlasatel mezi nimi zvolá: „Nechť padne prokletí Allahovo na nespravedlivé -

46. „Kteří lidi z cesty Allahovy odvracejí a snaží se ji křivou učinit a kteří nevěří v Život budoucí.”

47. A mezi obojími bude přepážka a na vyvýšených místech budou stát muži, kteří je rozeznají podle jejich známek. A ti zavolají na budoucí obyvatele Nebe: „Mír s vámi.” V tu chvíli tam sice ještě nevstoupí, ale budou doufat, že se tak stane.

48. A až se jejich zraky obrátí k Obyvatelům Ohně, řeknou: „Pane náš, nedávej nás k lidem nespravedlivým.”

R. 6.

49. A muži stojící na vyvýšených místech zavolají na lidi, které rozeznají podle jejich známek, a řeknou: „Nepomohl vám váš počet, ani vaše pýcha.”

50. „Což to nejsou lidé, o nichž jste přísahali, že jim Allah milost svou neprokáže? *Těm bylo řečeno:* ‚Vstupte do Ráje; nepadne na vás žádný strach, ani nebudete zarmouceni.’ ”

51. A zavolají obyvatelé Ohně na obyvatele Nebe: „Vylejte na nás vodu nebo něco z toho, čím vás Allah obdařil.” Odpovědí: „Allah to obojí zakázal pro nevěřící -

52. „Kteří své náboženství za kratochvíli a hru považovali a které okouzliv život pozemský.” V ten den na ně zapomeneme, stejně jako oni zapomněli na setkání s tímto svým dnem a za to, že popírali Naše Znamení.

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ النَّارَ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِذَنْ مَوَدِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٦٢﴾
وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِينِهِمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْعَمُونَ ﴿٦٣﴾

وَإِذْ أَعْرَفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبُّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٤﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمِهِمْ قَالُوا مَا أَنْعَمَ عَلَيْنَا مِنْكُمْ جَمْعَكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تُسْتَكْبِرُونَ ﴿٦٥﴾
أَهْوَالَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَبَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَتِهِ أُدْخِلُوا الْجَنَّةَ لَأَخَوفَ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَخْزَنُونَ ﴿٦٦﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنْ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسَهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا يَبْحَثُونَ ﴿٦٨﴾

53. Zajisté jsme jim přinesli Knihu, již jsme se znalostí vyložili, jako vedení a milosrdenství pro lid věřící.

54. Což čekají pouze na splnění varování v ní obsažených? V ten den, kdy jejich naplnění přijde, ti, kteří na něj zapomněli, řeknou: „Poslové Pána našeho přinesli vskutku pravdu. Zdalipak máme nějaké přimluvice, aby se za nás přimluvili? Či nemohli bychom být posláni zpět, abychom mohli konat *skutky* jiné, než jaké jsme konali?“ Ti věru zničili své duše a to, co si vymýšleli, je opustilo.

R. 7.

55. Pánem vašim je vskutku Allah, Jenž stvořil nebesa a zemi v šesti obdobích; potom usedl na Trůn. On pokrývá nocí den, který ji rychle následuje. A On *stvořil* slunce a měsíc a hvězdy a podřídil je Svému rozkazu. Jemu náleží tvoření i rozkazování. Požehnaný jest Allah, Pán světů.

56. Vzávejte Pána svého pokorně a tajně. On zajisté nemiluje hříšníky.

57. A nevyvolávejte v zemi nepokoje poté, co byl nastolen řád, a vzývejte Jej v bázni a s nadějí. Vždyť milosrdenství Allahovo je blízké pro ty, kteří dobré konají.

58. A On je ten, Jenž posílá větry jako radostnou předzvěst Svého milosrdenství; a když nesou těžký mrak, zaháníme ho nad mrtvou zemi, potom z něho sesíláme vodu a její *pomocí* dáváme vyrůst plodům všech druhů. A podobně křísíme mrtvé; snad si to zapamatujete.

59. A *pokud se týče* země dobré, z té vyrůstají rostliny v hojnosti z příkazu Pána jejího; a z té, co je špatná, nevyrůstá nic, leda jen to, co je bez hodnoty. Podobným

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ سُوءُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرْنَا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَرُونَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى الْيَلَّ الْيَلَّ الْهَارِ يُظَلِّمُهُ حَبِيبَاتٍ وَالشَّسَّ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبْرَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا نَفْسًا لَقَدْ سُقِنَهُ لِيَلْجَأَ يَدْتِ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا تَكْدِيرًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ

způsobem obměňujeme Znamení pro lid, který je vděčný.

R. 8.

60. Poslali jsme Noema k lidu jeho a řekl jim: „Ó lide můj, uctívejte Allaha; nemáte jiného Boha, kromě Něho. A věru se za vás bojím trestu velikého dne.”

61. Stařešinové z lidu jeho řekli: „Vidíme, že jsi ve zjevném bludu.”

62. Řekl: „Ó lide můj, já nejsem v bludu, ale jsem Poslem Pána světů.

63. „Předávám vám poselství Pána svého a dávám vám radu upřímnou a vím od Allaha to, co vy nevíte.

64. „Divíte se snad, že k vám přišlo napomenutí od Pána vašeho prostřednictvím muže z vašeho středu, aby vás varoval a abyste se stali spravedlivými a aby vám mohlo být prokázáno milosrdenství?”

65. Ale oni jej obvinili ze lži, a tak jsme ho zachránili spolu s těmi, kteří s ním byli v Arše, a utopili jsme ty, kteří zavrhlí Naše Znamení. Věru to byl lid slepý.

R. 9.

66. A k 'Ádovcům jsme poslali jejich bratra Húda. Ten řekl: „Ó lide můj, uctívejte Allaha; nemáte jiného božstva kromě Něho. Což nebudete Bohabojní?”

67. Nevěřící stařešinové z lidu jeho řekli: „Vidíme, že jsi v pošetilost *upadl* a považujeme tě za *jednoho* ze lhářů.”

68. Odpověděl: „Ó lide můj, není ve mě pošetilost žádná, ale jsem Poslem Pána světů.

69. „Předávám vám poselství Pána svého a jsem vašim upřímným a věrným rádcem.

70. „Divíte se snad, že k vám přišlo napomenutí od Pána vašeho prostřednictvím muže z vašeho středu, aby vás varoval? A vzpomeňte si *na* dobu, kdy vás učinil dědici

﴿يَقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾^٨

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا

اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

عَدَا بَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^٩

قَالَ السَّلَامُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنُرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾^{١٠}

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ

الْعَالَمِينَ﴾^{١١}

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ

مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾^{١٢}

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَ كُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ

لِيُنذِرَكُمْ وَ لِتَتَّقُوا وَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾^{١٣}

فَكَذَّبُوهُ فَأَجْجِبْنَاهُ وَ الَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَ أَعْرَفْنَا

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ﴾^{١٤}

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾^{١٥}

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنُرِيكَ فِي

سَفَاهَةٍ وَ إِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾^{١٦}

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ

الْعَالَمِينَ﴾^{١٧}

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَ أَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾^{١٨}

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَ كُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ سَرَجٍ

مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَ أَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ

přízně Své po lidu Noemově a značně zvětšil vaše postavy. Vzpomeňte tedy na přízeň Allahovu, abyste prospívali.”

71. Řekli: „Přišel jsi k nám, abychom uctívali Allaha jediného a opustili to, co uctívali naši otcové? Přines nám tedy to, čím nám vyhrožuješ, jsi-li pravdomluvný.”

72. Odpověděl: „Trest a hněv Pána vašeho na vás již dopadl. Chcete se se mnou přít o jména, kterými jste pojmenovali — vy i otcové vaši — to, k čemu Allah neseslal žádné oprávnění? Čekejte tedy a já budu čekat s vámi.”

73. A ze Svého Milosrdenství jsme zachránili jeho i ty, kteří byli s ním, a zahubili jsme poslední zbytky těch, kteří zavrhlí Naše Znamení. A ti byli nevěřící.

R. 10.

74. A Thamúdovcům *jme poslali* jejich bratra Sáliha. Ten řekl: „O lide můj, uctívejte Allaha; nemáte jiného božstva kromě Něho. Vskutku k vám přišel důkaz jasný od Pána vašeho — tato velbloudice Allahova je pro vás Znamením. Nechte ji, aby se pásla na zemi Allahově, a v ničem jí neublížíte, aby vás nepostihl bolestný trest.”

75. A vzpomeňte si *na dobu*, kdy vás učinil dědici *přízně Své* po 'Ádovcích a přidělil vám příbytek na zemi; stavíte si paláce na jejích pláních a v horách si domy vysekáváte. Vzpomeňte si tedy na přízeň Allahovu a nepáchejte na zemi nepravosti, vyvolávající tak nepokoj.”

76. Stařešinové z lidu jeho, kteří byli pyšní, řekli těm, kteří byli považováni za slabé — ti z nich, kteří uvěřili — „Víte s určitostí, že Sálíh byl vyslán Pánem svým?” Odpověděli: „Věříme v to, s čím byl poslán.”

بَعْدَ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَعْظَةٌ فَاذْكُرُوا
الَّاءَ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٥٠﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَصَبٌ
أُتِيَاحِد لُونِي فِي أَسْمَاءٍ سَيَبِيئُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَاتَّظَرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ ﴿٥٢﴾

فَأَجْنِبْنَهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَّعْنَا دَائِرَةَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ ضَلِحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا يَسُوءًا فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ إِلِيمٍ ﴿٥٤﴾

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سَهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
الْجِبَالَ سُبُحَاتٍ فَاذْكُرُوا الْاءَ اللَّهُ وَلَا تَعْشُوا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٥٥﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ
اسْتَضَعُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَعْلَمُونَ أَنَّ ضَلِحًا
مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٥٦﴾

77. Ti, kteří byli pyšní, řekli: „My však nevěříme v to, v co věříte vy.“

78. Potom ochromili velbloudici a vzbouřili se proti rozkazu Pána svého a řekli: „O Sálihu, přines nám to, čím jsi nám vyhrožoval, jsi-li skutečně jedním z Poslů.“

79. A postihlo je zemětřesení a ráno leželi ve svých domovech tváří k zemi.

80. I odvrátil se od nich Sálih a řekl: „Ó lide můj, vyřídil jsem vám poselství Pána svého a nabídl vám radu upřímnou, vy však upřímné rádce nemilujete.“

81. A vyslali jsme Lota — i pravil k svému lidu: „Chcete se snad dopustit nemravnosti, jaké se nikdo před vámi na tomto světě nedopustil?“

82. „Vy k mužům chlípně vcházíte místo k ženám. Vskutku jste lidem, který překračuje všechny meze.“

83. A odpovědi lidu jeho bylo jen to, že řekli: „Vyžeňte je ze svého města, neboť jsou to lidé, kteří si chtějí uchovat svou čistotu.“

84. A tak jsme jej zachránili i rodinu jeho kromě manželky: ta byla z těch, kteří zůstali.

85. A seslali jsme na ně dešť. Pohleďte tedy, jaký byl konec hříšníků!

R. 11.

86. A k Madjanovcům jsme poslali jejich bratra Šu'ajba. Ten řekl: „Ó lide můj, uctívejte Allaha; nemáte jiného božstva kromě Něho. Vskutku k vám přišlo Znamení jasné od Pána vašeho. Dávejte tedy plnou míru a plnou váhu a nedávejte lidem méně, než co jim náleží, a nezpůsobujte na zemi nepokoj poté, co byl nastolen řád. Tak je to pro vás lepší, jste-li věřící.“

87. „A neseďávejte u každé cesty, vyhrážejte a odvracejte z cesty Allahovy ty, kteří v Něj uvěřili, a snažte se ji pokrývit. A vzpomeňte si, jak málo vás bylo a On vás

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنُم بِهِ كَاهِرُونَ ﴿٧٧﴾

فَعَقَرُوا وَالتَّاقَةَ وَعَتَوَاعِنَ أَمْرًا رَمِيمًا وَقَالُوا لِيُصْلِحَ
إِنْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الرُّسُلِينَ ﴿٧٨﴾

فَأَخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَمِينَ ﴿٧٩﴾
فَتَوَلَّوْا عَنْهُمْ وَقَالَ يَوْمَ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ

رَبِّي وَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴿٨٠﴾
وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّا نَتُورُنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ

بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾
إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨٢﴾
وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ

مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْأَسُ يَنْظَهُوْنَ ﴿٨٣﴾
فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٤﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرِكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾

وَأَلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَوْمَ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٦﴾
وَلَا تَقْعُدُوا بِرَأْسِ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُوتُهَا عَوجًا ﴿٨٧﴾

rozmnožil. A pohleďte, jaký byl konec těch, kteří vyvolávali nepokoj!

88. „A jestliže část z vás věří v to, s čím jsem byl poslán, a část nevěří, pak buďte trpěliví, dokud Allah mezi námi nerozsoudí. A On je soudcem Nejlepším.

89. Staršínové z lidu jeho, ti, kteří pyšní byli, řekli: „My tě věru vyženeme, ó Šu'ajbe, i věřící, kteří jsou s tebou, z našeho města, nebo se budete muset vrátit k našemu náboženství.” Řekl: „Přesto, že nebudeme chtít?

90. „Věru bychom se dopustili lži proti Allahovi, kdybychom se *nyní* vrátili k vašemu náboženství poté, co nás Allah před ním zachránil. Nesluší se nám navrátit se k němu, ledaže by si *to* Allah, náš Pán, přál. Pán náš ve *Své*m vědění obsáhne všechny věci. V Allaha jsme složili svou důvěru. Ó Pane náš, rozhodni mezi námi a mezi lidem naším podle pravdy a Ty jsi Nejlepší z těch, kteří rozhodují.”

91. A stařešínové z lidu jeho, ti, kteří neuvěřili, řekli: „Budete-li následovat Šu'ajba, budete zajisté mezi těmi, kteří ztrátu utrpí.”

92. A postihlo je zemětřesení a ráno leželi ve svých domovech tváří k zemi.

93. Ti, kteří obvinili Šu'ajba ze lži, zmizeli, jako kdyby tam nikdy nežili. Ti, kteří obvinili Šu'ajba ze lži — právě oni ztrátu utrpěli.

94. Potom se od nich odvrátil a řekl: „Ó lide můj, já jsem vám vskutku předal poselství od Pána svého a dal vám radu upřímnou. Proč bych měl naříkat nad lidem nevěřícím?”

R. 12.

95. A nikdy jsme neposlali do žádného města Posla, aniž jsme jeho lid postihli protivenstvím a utrpením, aby se tak stali pokornými.

وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَّرْتُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٨﴾

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ أَمِنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ

بَيْنَنَا ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٩﴾

قَالُوا قَالِ الْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ

لِشُعَيْبٍ وَالدِّينِ أَمْوَالًا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْلَنَّاكَ

فِي مِلَّتِنَا ۖ قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٩٠﴾

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ

إِذْ بَعَثْنَا اللَّهَ مِنْهَا ۖ وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۖ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا

بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٩١﴾

وَقَالَ الْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ

شُعَيْبًا لَّاتَّكُمْ إِذْ أَخْسِرُونَ ﴿٩٢﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمٍ ﴿٩٣﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَمُوتُونَ فِيهَا ۚ الَّذِينَ كَذَّبُوا

شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٤﴾

فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰ قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي رَنِي

وَصَحَّحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَأُ عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا

بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَآءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٦﴾

96. Potom jsme změnili jejich špatné postavení na dobré, až vzrostlo jejich bohatství i počet, a řekli: „Naši otcové byli také postižení utrpením a štěstím.“ A tehdy jsme je náhle uchvátili, aniž to tušili.

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ خُذُّ عَفْوًا وَقَالُوا
قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٦﴾

97. A kdyby obyvatelé oněch měst uvěřili a byli spravedliví, byli bychom pro ně zajisté požehnání nebe i země otevřeli; ale oni zůstali nevěřící, tak jsme je uchvátili za to, co si vysloužili.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم
بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٧﴾

98. Jsou tedy obyvatelé těchto měst bezpečni před tím, že je trest Náš nepostihne za noci, když spí?

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسًا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾
أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسًا ظَهْرًا وَهُمْ يُعْبَهُونَ ﴿٩٨﴾
أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾

99. A jsou obyvatelé těchto měst bezpečni před tím, že je nepostihne trest Náš v hodinách ranních, když se oddávají hrám?

100. Jsou tedy bezpečni před záměry Allahovými? Nikdo se necítí v bezpečí před záměry Allahovými, leda ti, kteří se k záhubě odsuzují.

R. 13.

101. Není snad vedením pro ty, kteří zdědili zemi po jejich dřívějších obyvatelích to, že je můžeme, chceme-li, potrestat za jejich hříchy a zapečetit jim srdce, aby neslyšeli?

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا
أَن لَّوْ شَاءُوا أَصَابْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطَعْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

102. Taková byla města, jejichž některé příběhy jsme ti vyprávěli. A Poslové jejich k nim opravdu přišli s jasnými Znameními. Ale oni nechtěli uvěřit tomu, čemu už dříve nevěřili. Takto Allah zapečetí srdce nevěřících.

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا ۗ وَكَفَدَ
جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا
كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۗ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾

103. A u většiny z nich, jsme neshedlali žádný ohled na jejich úmluvu, ba naopak jsme zjistili, že většina z nich jsou provinilci.

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۗ وَإِن وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾

104. A po nich jsme vyslali Mojžíše se Znameními Našimi k Faraónovi a jeho stařešinům, avšak oni je nespravedlivě zavrhli. Hle, jaký byl konec těch, kteří nepokoje vyvolávali!

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ فَظَلَمُوا بِهَا ۗ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

105. I řekl Mojžíš: „Ó Faraóne, já *vskutku* jsem Poslem Pána světů.

106. „A nesluší se, abych o Allahovi jiného než pravdu hovořil. Přišel jsem za vámi se Znamením jasným od Pána vašeho; nech tedy syny Izraele odejít se mnou.”

107. *Faraón* odpověděl: „Jestliže jsi *vskutku* přišel se Znamením, tedy je předved', jsi-li pravdomluvný.”

108. Tak hodil na zem svou hůl a hle, změnila se v hada zcela zřejmého.

109. A vztáhl ruku a hle, přihlížejícím se zdála bílá.

R. 14.

110. A řekli stařešinové lidu Faraónova: „Toto je věru zručný kouzelník.”

111. „Chce vás vyhnat z vaší země. Co tedy radíte?”

112. Řekli: „Nechť chvíli počká i s bratrem svým a pošli předvolatele do měst,

113. „Aby ti přivedli všechny kouzelníky zručné.”

114. A kouzelníci přišli k Faraónovi a řekli: „Jistě budeme odměněni, pokud zvítězíme.”

115. Řekl: „Ano, a navíc budete z těch, kteří jsou ke *mně* přiblíženi.

116. Řekli: „Ó Mojžíši, buď házej *první* ty, nebo budeme házet *první* my.”

117. Odpověděl: „Házejte vy.” A když hodili, očarovali zraky lidí a zachvátili je bázni a předvedli kouzlo veliké.

118. A My jsme vnukli Mojžíšovi: „Hoď svou hůl,” a hle, pohltila vše, co přičarovali.

119. Tak zvítězila Pravda a jejich skutky se ukázaly marnými.

120. Takto tam byli přemoženi a vrátili se poníženi.

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جُنَّكُمْ

بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَارْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٦﴾

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ

الصَّادِقِينَ ﴿١٠٧﴾

فَأَلْفَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٨﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٩﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿١١٠﴾

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَأَمَّا أَنَا مُرُونَ ﴿١١١﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خَيْرِينَ ﴿١١٢﴾

يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٣﴾

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن

كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٤﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لِمِنَ الْمُقَدَّرِينَ ﴿١١٥﴾

قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنَّا بَشَرٌ وَإِنَّمَا أَن نَكُون نَحْنُ

الْمُلْقِينَ ﴿١١٦﴾

قَالَ الْقَوَاهِ فَلَنَأْتِيَنَّكَ سَحَرًا وَعَيْنَ النَّاسِ

وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن ألقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ

تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾

فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١٢٠﴾

121. A kouzelníci byli *přinuceni*, aby padli na tvář.

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْدِيْنَ ۗ ﴿١٢١﴾

122. A řekli: „Uvěřili jsme v Pána světů,

قَالُوا أَمْثَلَا رَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ ﴿١٢٢﴾

123. „Pána Mojžíšova a Árónova.”

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۗ ﴿١٢٣﴾

124. Faraón řekl: „Uvěřili jste v něj dříve, než jsem vám *k tomu* dal svolení. Zajisté je to spiknutí, které jste v tomto městě osnovali, abyste z něho mohli vyhnat jeho obyvatele, avšak brzy poznáte *důsledky*.

قَالَ فِرْعَوْنُ أَمْثَلُم بِهٖ قَبْلَ أَنْ أَدْنٰ لَكُمْ ۗ إِنَّ هٰذَا لَكُم مَّكْرٌ مُّكْرَمٌ ۗ فِي الْمَدِينَةِ لَتُخْرِجُوهُنَّ ۗ

أَهْلَهَا ۗ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۗ ﴿١٢٤﴾

125. „Zcela jistě vám useknu ruce a nohy — vždy na opačné straně. A potom vás všechny ukřizuji.

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأَجْعَلَنَّكُمْ

أَجْعِيْنَ ۗ ﴿١٢٥﴾

126. Odpověděli: „My k Pánu svému se *tedy* obrátíme.

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۗ ﴿١٢٦﴾

127. „A ty se nám mstíš jen za to, že jsme uvěřili ve Znamení Pána svého, když k nám přišla. Pane Náš, obdař nás vytrvalostí a dej, abychom zemřeli odevzdání *do vůle Tvé*.”

وَمَا تَنْقُمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمْثَلْنَا بِأَيِّ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا ۗ

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ ۗ ﴿١٢٧﴾

R. 15.

128. A řekli stařešinové z lidu Faraónova: „Necháš snad Mojžíše a jeho lid, aby šířili v zemi nepokoje a aby opustili tebe i božstva tvá?” Odpověděl: „Nelítostně pobijeme syny jejich a jejich ženy necháme naživu. Neboť jsme mocnější než oni.”

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَّخَذَ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ

لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآيَاتِكَ ۗ قَالَ

سَنُقْتِلُ إِبْنَاءَهُمْ وَنَسَاءَهُمْ وَإِنَّا لَوَقَاهُمْ

فِيهِرُونَ ۗ ﴿١٢٨﴾

129. Řekl Mojžíš svému lidu: „Hleďte pomoc u Allaha a buďte neochvějní. Vždyť země náleží Allahovi; On v dědictví jí dává tomu ze služebníků Svých, komu se Mu zlíbí, a *šťastný* konec patří Bohabojným.

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا ۗ إِنَّ

الْأَرْضَ لِلَّهِ يُتْلَىٰ فِيهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَ

الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۗ ﴿١٢٩﴾

130. Odpověděli: „Byli jsme pronásledováni již předtím, než jsi k nám přišel, a *dokonce* i poté, co jsi k nám přišel.” Řekl: „Pán váš se chystá zahubit vaše nepřátele a vás ustanovit vládci v zemi, *aby* viděl jak se zachováte.”

قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِنَا ۗ وَمِنْ بَعْدِ مَا

جِئْتَنَا ۗ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ ۗ وَ

يَسْتَخْلِفُكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۗ ﴿١٣٠﴾

R. 16.

131. A potrestali jsme Faraónův lid suchem a nedostatkem plodů, aby byli

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِّنْ

napomenuti.

132. Ale když k nim přišlo dobré, řekli: „To je pro nás.“ A když byli postiženi zlým, připisovali zlý osud Mojžíšovi a těm, kteří byli s ním. Avšak *příčina* jejich zlého osudu je v rukou Allahových. Ale většina z nich to neví.

133. A řekli: „Ať nám přineseš jakékoliv Znamení, abys nás jím očaroval, stejně ti neuvěříme.“

134. Potom jsme na ně seslali bouři a kobylky a vši a záby a krev — jasná Znamení; ale oni se chovali pyšně a byli lidem hříšným.

135. A když na ně dopadl trest, řekli: „Ó Mojžíši, modli se za nás k Pánu svému podle slibu, který ti dal. Jestliže nás zbavíš trestu, pak ti uvěříme a zajisté s tebou pošleme syny Izraele.“

136. Ale když jsme je trestu zbavili — až do lhůty, již měli dosáhnout, hle, slib svůj porušili.

137. Pomstili jsme se jim tedy a utopili je v moři za to, že Znamení Naše za lživá pokládali a byli k nim lhotejní.

138. A učinili jsme lid, jenž považovali za slabý, dědicem východních částí země i částí západních, které jsme požehnali. A splnilo se laskavé slovo Pána tvého k synům Izraele za to, že byli neochvějní; a zničili jsme vše, co vystavěl Faraón a jeho lid a vše, co vytvořili.

139. A převedli jsme syny Izraele přes moře a přišli k lidu, který oddaně uctíval své

التَّشَرَّتْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣١﴾

فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا ظَنُّهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ الْكُفْرَ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنُشْحَرَتَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَارَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٤﴾

وَلَمَّا دَعَوْا عَلَيْهِمُ الرِّجْزَ قَالُوا يَا مُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنْآ الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٥﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ إِذَا هُمْ يَنْتَوُونَ ﴿١٣٦﴾

فَاتَّقْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٧﴾

وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ط وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۚ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٨﴾

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ

modly. Řekli: „Ó Mojžíši, udělej nám boha podobného božstvům jejich.“ Řekl: „Vy věru jste lidé nevědomí.“

140. „A pokud jde o ně, zničeno bude vše, čím se zabývají, a marné bude vše, co dělají.“

141. Řekl: „Mám pro vás hledat jiného boha, než je Allah, který vás pozvedl nad lidstvo ostatní?“

142. A vzpomeňte si na dobu, kdy jsme vás zachránili před lidem Faraónovým, který vás zlým utrpením sužoval, zabíjel vaše syny a vaše ženy šetřil. A v tom byla pro vás veliká zkouška od Pána vašeho.

R.17.

143. A dali jsme Mojžíšovi slib třiceti nocí a doplnili je dalšími deseti. Takže lhůta Pánem jeho stanovená byla dovršena — čtyřicet nocí. A řekl Mojžíš svému bratru Árónovi: „Zastupuj mě za mé nepřítomnosti u mého lidu a spravuj jej moudře a nenásleduj cestu těch, kteří vyvolávají nepokoj.“

144. A když se Mojžíš dostavil v čas Nami stanovený a Pán jeho k němu promluvil, zvolal: „Pane můj, ukaž se mi, abych na Tebe mohl pohlédnout.“ On odpověděl: „Mě nespatříš, ale pohlédni na horu; jestliže zůstane na svém místě, pak Mě uvidíš.“ A když se Pán jeho na hoře zjevil, rozbil ji na kusy a Mojžíš upadl v bezvědomí. A když se vzpamatoval, řekl: „Ty Svatý jsi, k Tobě se obracím a jako první jsem uvěřil.“

145. Bůh řekl: „Ó Mojžíši, vyvolil jsem tě a pozvedl nad tvé současníky poselstvím Svým i slovem Svým. Přidržuj se tedy toho, co jsem ti daroval a buď jedním z vděčných.“

146. A napsali jsme pro něj na desky o všem — napomenutí a výklad všech věcí.

يَعْمَلُونَ عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مَوْسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٤٠﴾
إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

قَالَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٢﴾

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُومَ الْعَذَابِ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَجِيبُونَ نِسَاءَكُمْ ﴿١٤٣﴾
وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤٤﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لَأَيُّهَا يَٰعِشْرَةَ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّي أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۗ وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٥﴾

وَإِذْ جَاءَ مُوسَىٰ لِبَيْتَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيكَ وَلَكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۗ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٦﴾

قَالَ يَا مَوْسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي ۖ فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٧﴾
وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَامِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوعِظَةً وَتَفْصِيلًا

„Přidržuj se jich tedy pevně a nakaž svému lidu, aby následoval to nejlepší z nich. Brzy vám ukáží příbytek přestupníků.“

147. Brzy od Svých Znamení odvrátím ty, kteří si v zemi neprávem pyšně vedou; a i když spatří všechna Znamení, neuvěří v ně; a spatří-li cestu spravedlnosti, za cestu svou ji nepřijmou; ale jestliže spatří cestu bludu, tu za cestu svou přijmou. To proto, že Znamení Naše za lživá považovali a byli k nim lhostejní.

148. A ti, kteří ve Znamení Naše a v setkání na Onom světě nevěří — marné jsou skutky jejich. *Mohou snad čekat*, že budou odměněni za něco jiného než za to, co dělají?

R. 18.

149. A lid Mojžíšův si za jeho nepřítomnosti vyrobil ze svých ozdoby tele — bezduché tělo vydávající bučivý zvuk. Což neviděli, že k nim nemluví, ani je k cestě žádné nevede? Vzali si je k uctívání a stali se hříšníky.

150. Ale když na ně dolehly výčitky svědomí a uviděli, že vskutku zbloudili, řekli: „Jestliže se Pán náš nad námi nesmiluje a neodpustí nám, budeme věru mezi těmi, kteří ztrátu utrpí.“

151. A když se Mojžíš vrátil ke svému lidu, rozhořčen a zarmoucen, řekl: „Špatné je to, co jste učinili na mém místě za mé nepřítomnosti. Nepospíšili jste si s vymýšlením cesty pro sebe, aniž jste čekali na rozkaz Pána svého?“ A položil desky na zem a uchopil hlavu svého bratra a přitáhl ho k sobě. (Áron) řekl: „Synu mé matky, lidé mě považovali za slabého a chystali se mě zabít. Nedopusť, aby nade mnou jásalí mí nepřátelé a neřaď mě k lidem nespravedlivým.“

152. (Mojžíš) řekl: „Pane můj, odpusť mně i bratru mému a přijmi nás do Svého

كُلِّ شَيْءٍ تَخَذُهَا يِقْوَةٌ وَأَمْرٌ مَّاكَ يَأْخُذُهَا بِأَحْسَبِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٧﴾

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

وَإِذْ أَخَذَ قَوْمٌ مِّنْ مِّنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خَوَارِئُ الْمَيْرِ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٥٠﴾
وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَكُنَّا مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿١٥١﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بِئْسَمَا خَلَقْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَجَعَلْتُمْ مِمْرًا لَكُمْ
وَأَلْقَى الْأَلْوَابَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنُ أُمِّ إِيْسَانَ الْقَوْمِ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونِي فَلَا تَشْفِعْ لِي الْأَعْدَاءُ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٢﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْتِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ

milosrdenství; Ty jsi Nejmilosrdnější z Milosrdných."

R. 19.

153. *Pokud se týče* těch, kteří si vzali k uctívání tele, na ty dopadne hněv Pána jejich a ponížení v životě pozemském. A takto odměňujeme ty, kteří si vymýšlejí lži.

154. A ti, kteří špatné skutky konali a potom učinili pokání a uvěřili – pak zajisté Pán tvůj je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

155. A když se utišil Mojžíšův hněv, uchopil desky a v textu na nich bylo vedení a milosrdenství pro ty, kteří se Pána svého bojí.

156. A Mojžíš vybral ze svého lidu sedmdesát mužů na setkání, které jsme určili. A když je postihlo zemetřesení, řekl: „Pane můj, kdybys byl chtěl, byl bys je zahubil už předtím a mě *též*. Chceš nás snad zahubit kvůli tomu, co provedli hlupáci mezi námi? Toto je jen zkouškou od Tebe. Pomocí ní necháváš zbloudit, koho se Ti zlíbí, a vedeš toho, koho chceš. Jsi naším Ochráncem; odpusť nám tedy a smiluj se nad námi, neboť jsi Nejlepším z odpouštějících.

157. „A přichystej pro nás dobré na tomto světě i na Onom; obrátili jsme se k Tobě s *pokáním*.” Bůh odpověděl: „Já uvalím trest Svůj na toho, na koho chce; ale milosrdenství Mé objímá všechny věci; udělím je těm, kteří jednají spravedlivě a platí Zakát, a těm, kteří věří v Naše Znamení -

158. „Těm, kteří následují Posla, Proroka Neučeného, o němž nalezli zmínku v Tóře a v Evangelii, *kteří už mají*. On jim přikazuje dobré a zakazuje zlé a povoluje jim věci dobré a zakazuje špatné a snímá z nich jejich břímě i okovy, které je tíží. A ti, kteří v něj uvěří a budou jej ctít a podporovat

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ١٨

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِبَلَّ سِينًا لَهُمْ عَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نُجَزِي الْفَاطِرِينَ ١٩

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ
آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٠

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْفَضْبُ أَخَذَ الْأَلْوَابِخَ وَفِي
نُسخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ٢١

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِيشَاتِنَا فَلَمَّا
أَخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ

قَبْلُ وَإِنِّي أَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنَّا
إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي

مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْغَافِرِينَ ٢٢

وَأَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
إِنَّا هُدْنَاكَ إِلَيْكَ قَالَ عَدِلْتُ بِمَنْ أَسَاءُ

وَرَحِمْتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَلْتَهَا لِلَّذِينَ يَبْعُونَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ٢٣

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي الَّذِي يَجِدُونَهُ
مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا مَرْهُمْ

بِالْعُرُوفِ وَيُنْفِخُهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيَجْعَلُ لَهُمُ الطَّبِيبَ
وَيُجِزُّهُمْ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ

وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَ

a pomáhat mu a následovat světlo, které s ním bylo sesláno — ti budou prospívat.”

R. 20.

159. Řekni: „Ó lidstvo! Já vskutku jsem Poslem od Allaha, Jemuž náleží království nebes a země. Není jiného Boha kromě Něho. On dává život a přináší smrt. Věřte tedy v Allaha a Posla Jeho, Proroka Neučeneného, který věří v Allaha i slova Jeho; a následujte ho, abyste mohli být správně vedeni.”

160. A mezi lidem Mojžíšovým je skupina, která nabádá lidi k pravdě a zavádí spravedlnost.

161. A rozdělili jsme je na dvanáct kmenů, jednotlivých národů. A vnukli jsme Mojžíšovi, když ho lid jeho prosil o napití: „Udeř holí do skály”; a vytrysklo z ní dvanáct pramenů; a každý kmen věděl, kde má pít. A způsobili jsme, že je zastínili mraky a seslali jim med a křepelky: „Jezte z dobrých věcí, které jsme vám poskytli.” A Nám neukřivdili, ale ukřivdili sami sobě.

162. A když jim bylo řečeno: „Obývejte toto město a jezte v něm, kdekoli se vám zachce a říkejte: ‚Bože, ulehči nám naše břímě,‘ a vstupujte do brány v pokoře; odpustíme vám vaše hříchy a věru přidáme těm, kteří dobro konají.”

163. Ale hříšníci mezi nimi to zaměnili za slovo jiné, než jaké jim bylo řečeno. I seslali jsme na ně trest z nebe za jejich provinění.

R. 21.

164. A zeptej se jich na město, které u moře stálo, a jak porušovali Sobotu; a jak k nim v den Sobotní přicházely ryby a objevovaly se na

عَزْرُوهُ وَنَصْرُوهُ وَأَتَّبِعُوا التَّوْرَ الَّتِي أَنْزَلْنَا مَعَهُ
أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٩﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمَّا مَن بَالَغَ فِي بِلَالِهِ وَرَسُولِهِ الَّذِي الْأُمِّيُّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦٠﴾

وَمِن قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَيُبْغِدُونَ ﴿١٦١﴾
وَقَطَعْنَاهُمْ أَشْتَتَ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا

إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَمَهُ قَوْمَهُ أَنْ أَصْرَبَ بِعَصَاكَ
الْحَجْرَ فَآتَيْنَاهُ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنَاثٍ مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ
وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَى كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يُظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

وَأَذَقْنَا لَهُمْ مِنْ لَدُنْهُمْ هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سِرًّا لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٣﴾

بَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجًّا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

يُظْلِمُونَ ﴿١٦٤﴾

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاصِرَةً الْبَحْرِ
إِذْ يَدْعُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيَتَانُهُمْ يَوْمَ

objevovaly se na hladině; ale v den, kdy Sobotu nesvětili, k nim ryby nepřišly. A takto jsme je zkoušeli, protože byli vzpurní.

165. A když skupina z nich řekla: „Proč kážete lidem, které Allah zahubí anebo je potrestá přísným trestem?“ Řekli: „Na omluvu před Pánem vaším, a že se snad budou bát Allaha.“

166. A když zapomněli na vše, čím byli napomenuti, zachránili jsme ty, kteří zabraňovali zlému a hříšníky jsme potrestali trestem přísným za to, že se oddávali neřestem.

167. A když se drze vzpečovali tomu, co jim bylo zapovězeno, řekli jsme jim: „Buďte opicemi, opovrženými!“

168. A vzpomeňte si na dobu, kdy Pán prohlásil, že proti nim do Dne Zmrtvýchvstání popudí ty, kteří je budou sužovat strašnými mukami. Pán tvůj je věru rychlý v odplatě a věru je také Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

169. A rozdělili jsme je na jednotlivé národy na zemi. Jsou mezi nimi ti, kteří jsou spravedliví, a jsou mezi nimi ti, kteří spravedliví nejsou. A zkoušeli jsme je dobrým i zlým, aby se obrátili.

170. A po nich přišlo pokolení lidí zlých, kteří zdědili Knihu. Přijímají nicotné zboží tohoto nízkého světa a říkají: „Bude nám to odpuštěno.“ A kdyby se k nim podobné věci dostaly znovu, vzali by si je. Což nebyla od nich přijata úmluva Knihy, aby o Allahovi nic jiného než pravdu neříkali? A studovali, co je v ní obsaženo. A příbytek Života budoucího je lepší pro ty, kteří jsou spravedliví. Což to nepochopíte?

سَبِّتَهُمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْتَوُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَابُكُمُ
نَبَلَوْهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

وَأَذَقْنَا لِقَامَ اللَّهِ مِنْهُمْ لِمَ يُعْطُونَ تَوَمَّ اللَّهُ
مُهْلِكِهِمْ أَوْ مَعَدَّ بِهِمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا
مَعذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٦﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّوءِ وَآخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٧﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِيَةً ﴿١٦٨﴾

وَأَذَقْنَا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ لِيُبْعَثَنَ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَنْ يُسَوِّمُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ﴿١٦٩﴾ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٠﴾

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِنْهُمْ الضَّالُّونَ وَمِنْهُمْ
دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٧١﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ
يَأْتِيهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ
الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يَتَّقُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١٧٢﴾

171. A *pokud jde o ty*, kteří se pevně přidržují Knihy a dodržují Modlitbu, nedopustíme, aby odměna *těchto* spravedlivých lidí propadla.

172. A když jsme otřesem zvedli horu, aby nad nimi visela, jako příkrov, a oni se domnívali, že na ně spadne, *řekli jsme*: „Přidržujte se pevně toho, co jsme vám dali a zapamatujte si, co je tam obsaženo, abyste mohli být spaseni.“

R. 22.

173. A když Pán tvůj zplodí ze synů Adamových — z jejich ledví — potomky jejich a nechá je svědčit proti sobě samým *tím, že řekne*: „Což nejsem vaším Pánem?“, řeknou: „Ano, dosvědčujeme to.“ *To dělá*, abyste v Den Zmrtvýchvstání neřekli: „My jsme to věru netušili.“

174. Nebo abyste neřekli: „To jenom naši otcové v minulosti *k Bohu* rovné přirazovali a my jsme *jen* dalším pokolením. Zničíš nás tedy za to, co dělali ti, kteří lhali?“

175. A takto objasňujeme Znamení, *aby byli napomenuti* a navrátili se *k Nám*.

176. A vyprávěj jim příběh o tom, jemuž jsme dali Svá Znamení, ale on se od nich odvrátil; a začal ho sledovat Satan a tím se stal *jedním* z těch, kteří bloudí.

177. A kdyby se nám bylo zachtělo, mohli jsme ho tím povznést; ale on se přikláněl k zemi a podléhal dál svým špatným náklonnostem. Jeho případ se podobá případu psa: když na něj zaútočíš, vyplazuje jazyk; a když ho necháš být, vyplazuje jazyk. Podobné je to s lidmi, kteří nevěří v Naše Znamení. Vyprávěj *jim* tedy příběh, aby se nad tím zamysleli.

178. Zlý je osud lidí, kteří Naše Znamení za lživá považují. A ukřivdili tím jen sami sobě.

179. Ten, koho Allah vede, kráčí po cestě pravé. Ale ti, které odsoudí k bloudění, ztrátu utrpí.

وَالَّذِينَ يَسْتَكُونُونَ بِالْكُتُبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٤١﴾

وَأِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَافِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٤٢﴾

وَأِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ طُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنَّا نَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿٤٣﴾

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْبَاطِلُونَ ﴿٤٤﴾
وَكَذَلِكَ نَقُصُّلُ الْأَيَّاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٥﴾
وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِم نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٦﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَ لَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾
سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَانفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿٤٨﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا وَلِيٌّ لَهُمْ الْخَيْرُ وَن ﴿٤٩﴾

180. A stvořili jsme věru mnoho Džinů a lidí, kteří skončí v Pekle. Mají srdce, *ale* nerozumí jimi, a mají oči, *ale* nevidí jimi, a mají uši, *ale* neslyší jimi. Podobají se dobytku; ba jsou *ještě* zbloudilejší. Ti věru jsou zcela lhotejní.

181. Allahovi *jedinému* náleží *všechny* dokonalé přívlastky. Vzápětí Jej tedy jimi. A nechte být ty, kteří se z cesty pravé odchylují překrucováním přívlastků Jeho. Ti budou odměněni za to, co dělají.

182. A mezi těmi, které jsme stvořili, jsou lidé, kteří vedou *druhé* podle pravdy a podle ní spravedlivě jednájí.

R. 23.

183. A ty, kteří Znamení Naše zavrhnou, postupně zavlečeme *do záhuby*, aniž to tušíš budou.

184. A Já jim popustím uzdu; neboť Můj záměr je mocný.

185. Cožpak je nenapadlo, že jejich společník vůbec není šléný? Je pouhým Varovatelem.

186. Cožpak neuvažovali o království nebes a země a o všem, co Allah stvořil? A *nevidí*, že jejich lhůta se již možná přiblížila? V co tedy budou věřit potom?

187. Pro toho, koho Allah odsoudí k bloudění, není vedení vůbec žádného. A ty nechává v hříchu jejich roztržitě bloudit.

188. Ptají se tě na Hodinu: „Kdy přijde?“ Řekni: „To ví jen Pán můj. A kromě Něho ji nikdo jiný v čase jejím vyjevit nemůže. Těžce spočívá na nebesích i na zemi. A přijde k vám znenadání.“ Ptají se tě, jako kdybys s tím byl dobře obeznámen. Řekni: „O tom ví jedině Allah; ale většina lidí to neví.“

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ ۗ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أذانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٢٣﴾

وَلِلَّهِ الأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَاءِهِ سُبُحَانَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿٢٥﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَأُمِّي لَهُمْ إِن كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٢٧﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ فَبِينٌ ﴿٢٨﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾

مَنْ يُضِلِلِ اللهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٣٠﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَلُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُحِيطُ بِهَا بَشَرٌ سِوَايَ إِلاَّ هُوَ وَسَيَكُونُ فِي السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلاَّ بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

189. Řekni: „Není v mé moci sám sobě ani prospět, ani uškodit, ledaže by si to přál Allah. Ale kdybych věděl o nespátrném, zajistil bych si přemíru dobra a žádné zlo by se mě nedotklo. Jsem pouhý varovatel a nositel radostných zvěstí pro lid, který věří.“

R. 24.

190. On je ten, Jenž vás stvořil z jediné bytosti a z ní udělal družku její, aby v ní nalezl útěchu. A poté, co se s ní sblížil, je obtěžkána břemenem *zpočátku* lehkým a chodí s ním. A když ztěžkne víc, oba se modlí k Allahovi, svému Pánu: „Dáš-li nám *dítě* dobré, budeme patřit mezi vděčné.“

191. Avšak když jim dobré *dítě* dává, přidružují k Němu společníky za to, co jim daroval. Ale Allah je vznešenější než to, co k Němu přidružují.

192. Což k Němu přidružují jako společníky takové, kteří nic netvoří a sami byli stvořeni?

193. A nemohou jim poskytnout žádnou pomoc a nemohou pomoci ani sami sobě.

194. A pokud je vyzvete ke správnému vedení, nebudou vás následovat. A vyzvete-li je, či zachováte mlčení, bude to pro vás jedno.

195. Vždyť ti, které vyzýváte kromě Allaha, jsou *pouhými* služebníky jako jste vy. Vyzývejte si je tedy a necht' vám odpovědí, jste-li pravdomluvní.

196. Mají snad nohy, po nichž chodí, či ruce, jimiž *věci* drží, nebo oči, jimiž se dívají, nebo uši, jimiž naslouchají? Řekni: „Vyzývejte ty, které k Bohu přidružujete, pak se proti Mně *všichni* spikněte a nedopřejte mi času.“

197. „Mým ochráncem je Allah, Jenž odhalil Knihu. A On ochraňuje spravedlivé.“

198. „A ti, které vyzýváte kromě Něho, nejsou schopni pomoci ani vám, ani sami

قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَلاَ ضَرَّ إِلاَ مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ
وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَا سَكَرْتُمْ مِنَ الْخَيْرِ
وَمَا مَسَى السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلاَ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلًا
خَفِيًّا قَبَرْتُمْ فِيهَا ۚ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهَا
لِيُنَّزِّلَ عَلَيْهَا مِمَّا صَالِحًا لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٥﴾
فَلَمَّا أَتَاهَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهَا
فَعَلَى اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٦﴾

أَيُّشْرِكُونَ مَا لاَ يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٧﴾
وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلاَ أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٢٨﴾
وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لاَ يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاكُمْ عَلَيْهِمْ
أَدْعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أَمْثَلُكُمْ
فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٠﴾
أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا ۚ أَمْ لَهُمْ آيٌ يَبْتَاطُونَ بِهَا ۚ
أَمْ لَهُمْ آيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۚ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ
بِهَا ۚ قُلْ إِنِّي أَدْعُوا شُرَكَاءَ كُفْرًا كَيْدُونَ ۚ فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿٣١﴾
إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۚ وَهُوَ يَتَوَكَّلُ
الضَّالِّينَ ﴿٣٢﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لاَ يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ

sobě.”

199. A vyzvete-li je ke správnému vedení, neslyší. A vidíš je, jak se na tebe dívají, ale nevidí.

200. Buď odpouštějící, nabádej k laskavosti a odvrát se od nevědomých.

201. A jestliže tě podnítí zlé našeptávání Satanovo, hledej útočiště u Allaha; On je věru Všeslyšící, Vševědoucí.

202. A *pokud jde o ty*, kteří jsou spravedliví, ti, když na ně doráží našeptávání Satanovo, vzpomenou si *na Boha* a hle, prohlédnou!

203. A jejich bratři je nutí setrvat v bludu, ale oni nepoleví.

204. A když jim nepřineseš Znamení, řeknou: „Proč sis nějaké nevymyslel?“ Řekni: „Já pouze následuji to, co mi bylo zjeveno Pánem mým. Toto je světlo zjevné od Pána vašeho a vedení a milosrdenství pro lid věřící.”

205. A když je přednášen Korán, poslouchajte v tichosti, aby vám mohlo být prokázáno milosrdenství.

206. A vzpomínej Pána svého v mysli své v pokoře a bázni a potichu, ráno i večer, a nebuď jedním z těch, kteří jsou nedbalí.

207. Neboť ti, kteří jsou blízko Pána tvého, se od toho, aby Jej uctívali, pyšně neodvracejí, ale oslavují Ho a na tvář před Ním padají.

وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٨﴾

وَأَنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْعَوْا وَيَرْجِعُوهُمْ

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩٩﴾

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٠٠﴾

وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ

تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿١٠٢﴾

وَأَخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي النَّارِ لَمْ يَلْبَسُوا

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بآيَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتُمَا قُلْ إِنَّمَا

اتَّبَعْتُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَافٍ مِّنْ رَبِّكُمْ

وَهُدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٣﴾

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَاصْنُوا لَكُمْ

تَرْحُمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَإِذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ

مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٠٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ

وَيَسْجُدُونَ لَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿١٠٦﴾

وَيَسْجُدُونَ
لَهُ
وَلَهُ
يَسْجُدُونَ

AL-ANFÁL & AL-TAUBAH

(Zjeveno po Hidžře)

Název, doba zjevení a souvislost mezi oběma Súrami

Jak je všeobecně známo, pod názvem Anfál je známá pouze první z těchto dvou kapitol; ovšem po pravdě řečeno kapitola zahrnuje obě dvě části, tj. první známou jako Anfál a druhou známou jako Taubah. To znamená, že Taubah čili Bará'at není ve skutečnosti samostatnou *Súrou*, ale pouze částí Anfálu. Toto rozdělení *Súry* do dvou částí je v Koránu, kde všechny ostatní kapitoly tvoří jednodité celky, případem ojedinělým. Důkazem toho, že Taubah není *Súrou* samostatnou, ale jen součástí Anfálu, je to, že na rozdíl od všech ostatních kapitol není předeslána *basmallou*, která byla z příkazu božího umístěna na začátek každé *Súry*, a je proto její nedílnou součástí. Dalším důkazem faktické jednoty obou kapitol je velmi nápadná tématická shoda mezi nimi. Obě byly zjeveny v Medíně - Anfál patrně v době kolem bitvy u Badru, v prvním či druhém roce po *Hidžře*, a Taubah či Bará'at (podle Buchářího jedna z posledních částí Koránu) v devátém roce po *Hidžře*.

Společná poznámka k oběma Súrám

V Anfálu bylo učiněno proroctví, že Bůh dopřeje Muslimům velikého vítězství a že majetek a statky nepřátel padnou do jejich rukou. Toto proroctví sloužilo nevěřícím jako stálý zdroj posměchu na účet Pravověrných, protože Bůh ze Své neomylné moudrosti a v souladu se Svým věčně platným zákonem pozdržel jeho splnění spolu se zjevením té části kapitoly, v níž je o něm zmínka. Když padla Mekka a výše zmíněné proroctví bylo splněno, byla zjevena i zbývající část *Súry*. Začíná *Vyhlášením úplného ospravedlnění ze strany Allaha i jeho Posla vůči modloslužebníkům, jimž jste oznámili závazek, že islám v Arabii zvítězí. Cestujte tedy po zemi po dobu čtyř měsíců a vězte, že nemůžete zmařit záměr Allahův a že Allah poníží nevěřící*. Stojí tu za povšimnutí, že někteří komentátoři chápali výše zmíněnou deklaraci v tom smyslu, že čtyřměsíční lhůta byla poskytnuta těm modloslužebníkům, s nimiž měli muslimové smluvní závazky, a že byla míněna jako výpovědní lhůta, po jejímž uplynutí

budou všechny dohody a smlouvy považovány za vypovězené. Tento výklad Deklarace je zcela evidentně chybný. Kdyby byla míněna jen jako upozornění o vypovězení smluv, nemělo by smysl ji spojovat s příkazem, aby cestovali po zemi a na vlastní oči se přesvědčili, že boží záměr zvítězil. Neboť ten, komu je poskytnuta jen omezená doba odkladu, přirozeně učiní ukvapené přípravy na odchod do bezpečí a nebude se toulat po zemi a dívat se kolem sebe. A na druhé straně, má-li být tento verš chápán jako upozornění o vypovězení existujících smluv a jako poskytnutí omezené lhůty odkladu těm modloslužebným kmenům, které měly spojenecké smlouvy s muslimy, jak by pak mohl být vykládán verš bezprostředně následující? Tam se praví, že lidé, kteří uzavřeli smlouvy s muslimy, nebudou vyhnáni, dokud jejich smlouvy nevyprší. Z toho je jasné, že slova Koránu *Alladhína 'Áhadum* použitá v prvním verši kapitoly Taubah, nepoukazují na žádnou politickou dohodu či smlouvu, ale jen na prohlášení, která proti sobě učinili muslimové a nevěřící a která mluvila o konečném vítězství té či oné strany. Na islámské straně bylo v kapitole Anfál vyhlášeno, že majetek a statky nevěřících padnou do rukou muslimů, a nevěřící zase vyhlásili, že islám bude vymýcen a oni zaberou majetek muslimů. Právě tato dvě protichůdná prohlášení byla ve výše zmíněném verši metaforicky nazvána '*Ahd* čili 'závazek', a modloslužebníkům se říká, aby cestovali po zemi a na vlastní oči se přesvědčili, zda prohlášení o jejich konečném zničení, učiněné v Anfálu, bylo pravdivým. Přísně vzato, *Súra Bará't* představuje jen oznámení o splnění velkého proroctví vysloveného v *Súře* Anfál a tudíž není *Súrou* samostatnou. Zkrátka, mezi oběma kapitolami existuje souvislost vskutku nepochybná, a ve skutečnosti tvoří kapitolu jedinou, neboť, jak bylo uvedeno výše, *Súra* Anfál byla zjevena v době bitvy u Badru a obsahuje jasné proroctví o konečné záhubě nevěřících. A po posledním střetnutí s mekkánskými modloslužebníky byla zjevena *Súra Bará't*, aby oznámila splnění proroctví a nastolení nové éry.

Obsah Súr

Kapitola Anfál začíná popisem bitvy u Badru a hned na začátku oznamuje muslimům, že slavně zvítězí nad nevěřícími a majetek i statky nevěřících jim padnou do rukou. Tyto války jsou božími Znameními a neměly by se stát prostředkem k nabývání světských statků. Dále se připomíná, že muslimové mají na cestě boží bojovat

statečně a nemají se pyšnit vlastní silou či organizovaností, ani se nemají zaleknout početního stavu či udatnosti nepřátel. Dál se klade důraz na poslušnost vůči autoritám a praví se, že poslušnost vůči božím příkazům otevře muslimům cestu k úspěchu a blahobytu a ochrání je před úskoky a intrikami nepřátel, podobně jako Bůh ochránil svatého Proroka před tajnými úklady Mekkánců. V *Súře* se dále konstatuje, že nepřítel se holedbá svým počtem a udatností v boji a věří, že jedině on je v právu, a dokonce svolává boží hněv na hlavy lhářů. Takto odhodlaný nepřítel nepřijme porážku snadno. *Súra* pak odkrývá jeho falešné nároky. Dále se praví, že rozpor mezi slovy a skutky nevěřících ukazuje, že jejich náboženství je pouhým otrokem jejich intelektu a nezapustilo kořeny v jejich srdcích. Muslimové jsou povzbuzováni božím slibem, že válka, kterou právě vedou, skončí jejich vítězstvím a úspěch bude jejich snahy provázet i v půtkách budoucích. Aby toho dosáhli, jsou nabádáni k poslušnosti vůči vrchnosti, k vytrvalosti při protivenstvích a ke svornosti při činu.

Dále se v *Súře* pojednává o posvátnosti smluvních závazků a muslimové jsou upozorněni, že nevěřící budou opakovaně porušovat své smlouvy. To by však nemělo zavdat příčinu k tomu, aby sami nedostáli vlastních závazků. Měli by se zbavit mylné představy o tom, že jejich věc nějak utrpí, když se na nepříteli za porušení závazků nepomstí stejným způsobem. Naopak, oni sami by měli pečlivě dodržovat smlouvy i nadále; ale dohody, které uzavřeli, by jim neměli stát v cestě při přípravách na válku. Mají však přikázáno, že jakmile nevěřící požádají při vojenských akcích o mír, jejich nabídka nemá být odmítnuta, protože poruší-li nevěřící podmínky mírové smlouvy a začnou znovu bojovat, muslimové tímto novým porušením důvěry nebudou poškozeni. V tomto příkaze je obsažena narážka na mírovou smlouvu uzavřenou u Hudajbíje, po němž porušení příměří ze strany nevěřících vedlo k pádu Mekky. Dále se muslimům říká, že do jejich rukou padnou váleční zajatci a že s nimi mají zacházet vlídně.

V počátečních verších *Súry* Bará'ah se praví, že slib o vítězství daný muslimům v Anfálu byl splněn, a konstatuje se, že muslimové se stali pány celé Arábie. Nevěřící by proto měli cestovat po zemi, aby se na vlastní oči přesvědčili, zda celá země byla ovládnuta muslimy, či nikoliv. V následujících verších jsou nevěřící káráni za opětovné porušování slavnostních smluv a úmluv a muslimové jsou varováni, aby s nimi neuzavírali nové dohody a nebáli se, že přerušování styků s nimi nějak záporně ovlivní prosperitu Mekky,

neboť o ně bude pečovat sám Bůh. Dále se jim říká, že si nemají myslet, že po dobytí Arábie válčení skončí a oni budou žít v míru. Naopak, kvůli intrikám a tajným spiknutím křesťanů vzniknou nové války, a protože jsou to lidé bezbožní, nesnesou, aby na zemi byla nastolena dokonalá Jedinost boží. Navíc se stali mravně zkaženými, zatímco islám chce prosadit opravdovou rovnost a svobodu. Jak by jen mohly křesťanské vlády s klidem pohlížet na ustanovení jiné vlády ve svém sousedství, vlády založené na rovnosti a svobodě, jejíž blízkost by přiměla jejich poddané ke vzpouře? Mají-li muslimové v patřičné úctě vše, co Bůh učinil posvátným, nechť se náležitě připraví na příští válku s křesťany.

Protože mezi zjevením prvních 37 veršů *Súry Bará'ah* a veršů následujících byla přestávka, je v nich zmínka o splnění proroctví veršů předcházejících. V této souvislosti je podán stručný popis výpravy do Tabúku a okolností, za nichž se výše zmíněné proroctví splnilo. Pokrytci a liknaví ve víře, jichž se zmocnil strach před mocnou říší císaře, jsou pokáráni a je odhalena jejich nízká bojová morálka; věřící pak jsou vyzváni, aby nepřijali jejich pomoc, neboť i bez jejich pomoci jim Bůh dopřeje vítězství nad císařem (toto téma je rozpracováno detailněji v *Súrách Rúm* a *Fath*). V této souvislosti se hovoří o intrikách pokrytců, kteří chtěli poškodit věc islámu. Na konci *Súry Taubah* je zdůrazněno, že navzdory intrikám a úkladům pokrytců a navzdory veliké síle a hmotným prostředkům nevěřících, svatý Prorok ve svém poslání uspěje, neboť mu pomůže Bůh, "Pán trůnu mocného".



AL-ANFÁL

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Ptají se tě na *válečnou* kořist. Řekni: „Kořist náleží Allahovi a Poslu. Bojte se tedy Allaha a urovnejte si záležitosti mezi sebou a poslouchejte Allaha i Posla Jeho, jste-li věřící.“

3. *Opravdovými* věřícími jsou pouze ti, jejichž srdce se při vyslovení *jména* Allahova zachvějí a jejichž víra vzroste, když jsou jim přednášena Jeho Znamení, a kteří důvěru v Pána svého vkládají,

4. Kteří dodržují Modlitbu a z toho, čím jsme je obdařili, rozdávají.

5. Toto jsou praví věřící. Pro ně jsou připraveny stupně *hodnosti* u Pána jejich a také odpuštění a přiděl úctyhodný.

6. *Je to proto*, že Pán tvůj tě vyvedl z domu tvého za cílem spravedlivým, zatímco skupina věřících byla proti tomu.

7. Hádají se s tebou ohledně pravdy poté, co se stala zjevnou, jako kdyby byli hnáni na smrt a měli ji před očima.

8. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy vám Allah slíbil, že jeden ze dvou oddílů* bude vaším, a vy jste si přáli, aby na vás připadl *oddíl* neozbrojený, ale Allah si přál potvrdit pravdu slovy Svými a vykořenit nevěřící,

9. Aby tak potvrdil pravdu a zničil lež, byť se to nelíbilo provinilcům.

10. Když jste úpěnlivě prosili Pána svého o pomoc a On vám odpověděl *slovy*:

* Tj. dobře vyzbrojená mekkánská armáda a jen lehce ozbrojená karavana, která směřovala k Mekce od severu.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصِلُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَ

رَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ②

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تَلَّيْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ④

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاهِنُونَ ⑥

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑦

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ

اللَّهُ أَنْ يُخَيِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ⑧

لِيُخَيِّقَ الْحَقَّ وَيُطِيلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ⑨
إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبَّكُمْ فَأَسْتَجِبْكُمْ أَنِّي مُسَدِّدُكُمْ

„Pošlu vám na pomoc tisíc andělů, jdoucích jeden za druhým.“

11. A Allah to učinil jen radostnou zvěstí, aby se tím vaše srdce uklidnila. Ale pomoc přichází jedinež od Allaha; Allah je věru Mocný, Moudrý.

R. 2.

12. Když na vás seslal spánek jako znamení bezpečí od Něho a když na vás seslal vodu z mraků, aby vás jí očistil a odstranil z vás špínu Satanovu a posílil vaše srdce a vaše kroky pevnými učinil.

13. Když Pán tvůj zvěstoval andělům: „Jsem s vámi; dodejte tedy síly těm, kteří věří. Já uvrhnu zděšení do srdcí těch, kteří nevěří. Bijte je do zátylků a urazte jim konečky všech prstů.“

14. To za to, že se postavili proti Allahovi a Jeho Poslu. A kdokoliv odporuje Allahovi a Jeho Poslu — pak Allah je věru přísný v odplatě.

15. Toto je trest váš, okuste jej tedy; a vezte, že pro nevěřící je připraven trest Ohně.

16. Vy, kteří věříte! až se střetnete s mohutným vojskem nevěřících, neobracejte se k nim zády.

17. A kdo se k nim v ten den obrátí zády — pokud nemění pozici v boji nebo se nevrací, aby se připojil k jinému oddílu — ten vskutku na sebe přivolá Allahův hněv a jeho příbytkem bude Peklo. A jak zlé je to útočiště.

18. Nezabili jste je vy, ale byl to Allah, Kdo je zabil. A nevrhals ty, když jsi vrhal, ale byl to Allah, Kdo vrhal, aby tak svrhl nevěřící a aby podrobil věřící zkoušce dobrotnivé, od Něho pocházející. Allah je věru Všeslyšící, Vševědoucí.

19. Takto se to přihodilo: A vezte, že právě Allah oslabuje úklady nevěřících.

20. Jestliže jste si přáli vítězství, tedy k vám vítězství vskutku přišlo. A jestliže od

يَأْتِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ ﴿١٠﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

إِذْ يُغَشِّيكُمُ التُّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١٢﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٣﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٤﴾

ذُكِّرْكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٥﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْاَدْبَارَ ﴿١٦﴾

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٧﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَبِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

ذُكِّرْكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾
إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَ كُرُّ الْفَتْحِ وَإِنْ تَنْتَهُوا فُوهَا

toho upustíte, bude to pro vás lepší; ale jestliže se vrátíte *k nepřátelství*, My se vrátíme *také*. A jakkoliv početné – vaše vojsko vám nebude nic platné a vězte, že Allah je na straně věřících.

R. 3.

21. Vy, kteří věříte! Poslouchejte Allaha a Posla Jeho a neodvracejte se od Něho, když *ho* slyšíte *mluvit*.

22. A nebuďte jako ti, kteří říkají: „Slyšíme,” a přitom neslyší.

23. Nejhoršími tvory v očích Allahových jsou hluchí a němí, kteří nemají rozum.

24. A kdyby v nich Allah rozpoznal dobrého, určitě by je obdařil sluchem. A kdyby je sluchem obdařil *nyntí*, s odporem by se odvrátili.

25. Vy, kteří věříte! Odpovídejte na výzvu Allahovu a Posla Jeho, když vás volá, aby vám dal život, a vězte, že Allah je člověku blíže než jeho vlastní srdce a že k Němu budete shromážděni.

26. Mějte se na pozoru před neblahým osudem, který nepostihne jen ty z vás, kteří se provinili. A vězte, že Allah je přísný v odměňování.

27. A vzpomeňte si *na dobu*, kdy vás bylo málo *a* v zemi jste byli považováni za slabé *a* báli jste se, aby vás lidé neodvlekli pryč; ale On vás chránil a posilňoval Svou pomocí a poskytl vám mnoho dobrého, abyste byli vděční.

28. Vy, kteří věříte! Nezrazujte Allaha, ani Posla, ani vědomě neporušujte své závazky.

29. A vězte, že vaše majetky i vaše děti jsou jen zkouškou a že právě u Allaha je veliká odměna.

R. 4.

30. Vy, kteří věříte! Budete-li se bát

خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَدُّوْا نَعْدَءَ وَكُنْ تُقْنَىٰ عَنْكُمْ فَمَنْكُمْ
شَيْئًا وَلَوْ كَشَرْتُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِّعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا
عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْعُونَ ﴿٤٢﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤٣﴾
إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمُّ بِكُمْ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّاسْمَعَهُمْ وَلَا أَسْمَعَهُمْ
لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْبَرِّ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهِ تَحْشَرُونَ ﴿٤٦﴾

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
خَاصَّةً وَعَلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٧﴾

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
مَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ
بِضَرْبِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا آموَالِكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فَتْنَةٌ وَأَنَّ
اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٥٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ

Allaha, pak On vám udělí rozlišení a zbaví vás vašich špatností a odpustí vám; a Allah je *Pán* nadmíru štědrý.

31. A *vzpomeň si na dobu*, kdy nevěřící proti tobě strojili úklady, aby tě uvěznili nebo zabili nebo vyhnali. Strojili úklady a Allah *také* strojil úklady a Allah je Nejlepším strůjcem úkladů.

32. A když jim jsou přednášeny verše Naše, říkají: „*To* jsme už slyšeli. Kdybychom chtěli, mohli bychom říkat něco podobného. Není to nic jiného než *pouhé* vyprávění starců.”

33. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy řekli: „Ó Allahu, jestliže toto je vskutku pravda od Tebe *pocházející*, pak na nás sešli z nebe déšť kamení, nebo nás postihni trestem bolestným.”

34. Ale Allah by je nepotrestal, pokud bys byl mezi nimi ty, a nepotrestal by je, pokud by hledali odpuštění.

35. A jakou výmluvu mají *nyntí*, aby je Allah nepotrestal, když brání lidem ve *vstupu* do Posvátné Mešity, ačkoli nejsou jejími *pravými* strážci? Jejími *pravými* strážci jsou jen ti, kteří jsou spravedliví, ale většina z nich *to* neví.

36. A jejich modlitba v Domě je *pouhým* pískáním a tleskáním rukama. „Okuste tedy trestu za to, že jste neuvěřili.”

37. Zajisté ti, kteří nevěří rozdávají své bohatství, aby odvraceli *lidi* z cesty Allahovy. A budou ho zajisté rozdávát dál; *však* posléze se to pro ně stane *zdrojem* zármutku a potom budou přemoženi. A nevěřící budou shromážděni v Pekle,

38. Aby Allah mohl oddělit špatné od dobrých a aby mohl postavit špatné jedny na druhé a nakupit je všechny dohromady a potom je uvrhnout do Pekla. Ti věru ztrátu

فُوقَانَا وَ يَكْفِرُ عَنْكُمْ سِيئاتِكُمْ وَ يَغْفِرُ لَكُمْ وَ اللهُ

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣١﴾

وَ إِذْ يَنْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُنْثِرُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَ يُنْكِرُونَ وَ يُنْكِرُ اللهُ وَ اللهُ خَيْرٌ

الْمُنْكَرِينَ ﴿٣٢﴾

وَ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَعَيْنَا لَوْ نَشَاءُ

لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٣﴾

وَ إِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ

الْيَمِّ ﴿٣٤﴾

وَ مَا كَانَ اللهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَ أَنْتَ فِيهِمْ وَ مَا كَانَ

اللهُ مُعَذِّبَهُمْ وَ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٥﴾

وَ مَا لَهُمُ إِلَّا يَعْذِبُهُمُ اللهُ وَ هُمْ يَصُدُّونَ عَنِ

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ مَا كَانُوا أَذِلَّةً إِنْ أُولِيَاءُهُ

إِلَّا الْبُتُقُونَ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَ مَا كَانَ صَلَاةُ نُهُمُ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مَكَاةً وَ تَصَدِيَةً

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ

سَبِيلِ اللهِ فَسَيَنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسَمَةً

ثُمَّ يَغْلِبُونَهُ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾

لِيَسِيرَ اللهُ الْحَبِيبَتِ مِنَ الطَّيِّبِ وَ يَجْعَلَ الْحَبِيبَتِ

بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ

utrpí.

R. 5.

39. Řekni těm, kteří jsou nevěřící, že přestanou-li, bude jim odpuštěno to, co pominulo; a jestliže se *k tomu* vrátí, pak je tu ovšem příklad těch, kteří byli před nimi.

40. A bojujte proti nim, dokud neustane pronásledování a dokud náboženství nebude jedině Allahovo. Jestliže však přestanou, pak Allah je věru Bdělý nad tím, co dělají.

41. A jestliže se obrátí zády, pak vezte, že Allah je vaším Ochráncem. Jak vynikajícím je Ochráncem a jak vynikajícím je Pomocníkem!

42. A vezte, že cokoliv získáte jako *válečnou* kořist, pětina z toho připadne Allahovi a Posloví a příbuzným a sirotkům a chudým a pocestnému, věříte-li v Allaha a v to, co jsme seslali služebníkovi Svému v Den Rozlišení* — v den, kdy se obě vojska střetla — a je v moci Allahově udělat vše.

43. Když vy jste byli na bližším svahu *údolí* a oni na vzdálenějším a karavana byla pod vámi. A kdybyste si byli měli domluvit schůzku, určitě byste se ohledně této schůzky neshodli. Ale *ke střetnutí došlo*, aby Allah dovršil věc, jež byla ustanovena; takže ti, kteří byli v souladu s pravdou odsouzení, zahynuli; a ten, kterého pravda podpořila, zůstal naživu. A Allah je věru Vseslyšící, Vševědoucí.

44. Když ti je Allah ukázal ve snu v malém počtu; a kdyby ti je byl ukázal jako početné, jistě byste byli zaváhali a o té věci se hádali; ale Allah *vás* spasil. Neboť je si plně vědom toho, co je ve *vašich* hrudích.

45. A když v době vašeho střetnutí způsobil, že se vaším očím jevíli jako málopočetní v očích jejich, aby Allah dovršil věc, jež byla ustanovena. A Allahovi se

* Bitva u Badru.

أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ٥٤

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يُعٰوَدُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ٥٥
وَأَتٰتِلُوهُم مَّا كُنْتُمْ لَا تَكُونُونَ فِتْنَةً وَيَكُونُ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٥٦
وَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ٥٧

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمْسَهُ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسْكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ أٰمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا
عَلَيْكُمْ نَا يُومَرُ الْفُرْقَانَ يَوْمَ النَّفْعِ الْجَمْعِيْنِ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٥٨

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدَّنِيآ وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى
وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَلَفْتُمْ فِي
الْبَيْعِ وَلَكِن لِّيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لَّيَجْلِلَ
مَنْ هَلَكَ عَن بَيْتِنَا وَيَجِيءُ مَنْ حَىٰ عَن بَيْتِنَا وَإِنَّ
اللَّهَ لَسَبِيْعٌ عَلِيمٌ ٥٩

إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيْلًا وَلَوْ أَرَادَكُمُ
كَتِيْرًا لَّفَسَلَتُمْ وَلَتَنَادَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِن اللَّهُ سَلَّمَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ٦٠
وَإِذْ يُرِيكُوهُمْ إِذِ التَّقِيْنُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَ
يُقَلِّلْكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ لِّيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا

postupují všechny věci *ke konečnému rozhodnutí*.

R. 6.

46. Vy, kteří věříte! Kdykoliv se střetnete s nějakým vojskem, vytrvejte a často vzpomínejte Allaha, abyste byli úspěšní.

47. A poslouchejte Allaha a Posla Jeho a nehádejte se mezi sebou, abyste neztratili odvahy a neopustila vás síla. A buďte neochvějní, neboť Allah je na straně neochvějných.

48. A nebuďte jako ti, kteří vyšli ze svých domovů pyšně a okázale a kteří lidi od cesty Allahovy odvracejí; a Allah objímá vše, co dělají.

49. A Satan způsobil, že se jim jejich skutky zdály krásnými, a řekl: „Nikdo z lidí nad vámi dnes nezvítězí a já jsem ochráncem vašim.“ Když však obě vojska se k sobě přiblížila na dohled, obrátil se na podpatku a řekl: „Já s vámi nemám nic společného; neboť vidím to, co vy nevidíte. Bojím se věru Allaha; a Allah je přísný v trestání.“

R. 7.

50. I pokrytci a ti, v jejichž srdcích sídlí choroba, řekli: „Tyto *lidi* oklamalo jejich náboženství.“ A kdo vkládá svou důvěru v Allaha — pak Allah je věru Mocný, Moudrý.

51. A kéž bys mohl vidět, až andělé odejmou duše těch, kteří jsou nevěřící, a bijíce je po tvářích a do zad, *řeknou*: „Okuste trestu spalováním!

52. „To za to, co vaše ruce před vámi předeslaly a *vězte*, že Allah není nespravedlivý ke služebníkům *Svým*.“

53. *Jejich případ* se podobá případu lidu Faraónova a těch, *kteří byli* před nimi: neuvěřili ve Znamení Allahova; a proto je Allah potrestal za jejich hříchy. Allah je

وَالَى اللَّهُ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا
اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٨﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَ
رِيََاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ
بِمَا يَعْمَلُونَ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

وَأَذَى لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ وَقَالَ لَّا غَالِبَ
لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآتِ
الْفِئَتَيْنِ كَلَّصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ
إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ

الْعِقَابِ ﴿١٠﴾

إِذ يَقُولُ الْمُبْتَغُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ
هُؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿١١﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَقَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةَ يَصْرِفُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٢﴾

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾

كَذَٰلِكَ أَلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ

věru Mocný a přísný v trestání.

54. Je to proto, že Allah by nikdy nezměnil Svou přízeň, kterou již nějakému lidu prokázal, pokud se nezmění oni; a vězte, že Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

55. Jejich případ se podobá případu lidu Faraónova a těch, kteří byli již před nimi: odmítli Znamení Pána svého, a tak jsme je za jejich hříchy zahubili. A lid Faraónův jsme utopili za to, že byl nespravedlivý.

56. Nejhoršími tvory v očích Allahových jsou věru ti, kteří jsou nevděční. Stejně neuvěří -

57. Těm, s nimiž jsi uzavřel úmluvu; a oni potom pokaždé svou úmluvu poruší a nebojí se Boha.

58. Jestliže je přemůžeš ve válce, zastraš jejich rozprašením ty, kteří jsou za nimi, aby se jim dostalo napomenutí.

59. A obáváš-li se zrady ze strany lidí, hoď jim nazpátek jejich úmluvu stejným způsobem. Allah věru zrádce nemiluje.

R. 8.

60. A ať si nevěřící nemyslí, že Nás předběhli. Neboť záměry Boží překazit nemohou.

61. A připravte proti nim vše, co můžete z ozbrojených sil a jezdeckých hlídek na hranicích, abyste jimi zastrašili nepřátele Allahovy a nepřátele svoje a další, které sami neznáte, ale Allah je zná. A cokoliv obětujete na cestě Allahově, to vám bude plně odplaceno a nebude vám ukřivděno.

62. Když se budou přiklánět k míru, přikloň se k němu také a důvěřuj Allahovi.

قَوِيَّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ

حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

كَذَٰبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا

بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ

فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاذِبٍ ظَلِيمٍ ﴿٥٦﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا

يُؤْمِنُونَ ﴿٥٧﴾

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ

فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

فَإِذَا تَشَفَعْتَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ

لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَنْتَدِ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ

عِصْيَانٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ ﴿٦٠﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۗ إِنَّهُمْ لَا

يُنْجِزُونَ ﴿٦١﴾

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ

الْحَيْلِ تَرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ

مِنْ دُونِهِمْ ۗ لَا تَعْلَمُوهُمْ ۗ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۗ وَمَا

تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ

لَا تظَلَمُونَ ﴿٦٢﴾

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْعَلْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ

On věru je Všeslyšící, Vševedoucí.

63. A budou-li tě chtít oklamat, pak Allah ti zajisté postačí. Je to On, Kdo tě posílil pomocí Svou i *pomocí* věřících;

64. A vložil lásku *vzájemnou* do jejich srdcí. I kdybys utratil vše, co je na zemi, lásku *vzájemnou* bys do jejich srdcí nevložil, ale Allah je láskou spojil. Vždyť On je Mocný, Moudrý.

R. 9.

65. Ó Proroku, Allah postačí tobě i těm z věřících, kteří tě následují.

66. Ó Proroku, povzbuzuj věřící k boji. Bude-li mezi vámi dvacet vytrvalých, porazí dvě stě; a bude-li jich mezi vámi sto, porazí tisíc nevěřících, neboť jsou to lidé, kteří nechápu.

67. Nyní vám Allah ulehčil vaše břímě, neboť zná vaši slabost. A tak, bude-li mezi vámi sto vytrvalých, porazí dvě stě; a jestliže jich bude tisíc, porazí dva tisíce z příkazu Allahova. A Allah je na straně těch, kteří jsou vytrvalí.

68. Nesluší se Prorokovi, aby měl zajatce, dokud se nezúčastní opravdových bojů na zemi. Vy toužíte po slastech života pozemského, zatímco Allahovi jde o *vás* Život budoucí. A Allah je Mocný, Moudrý.

69. A kdyby nebylo příkazu Allahova, který vám byl dán již dříve, zajisté by vás postihlo veliké neštěstí *za to*, co jste si vzali.

70. Jezte tedy z toho, co jste *ve válce* ukořistili, jako dovolené a dobré, a bojte se Allaha. Neboť Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

R. 10.

71. Ó Proroku, řekni zajatcům, kteří jsou ve vašich rukou: „Jestliže Allah rozezná něco

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

وَأَنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوا فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِبَصِيرَةٍ وَالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

يَأْتِيهَا النَّجِيُّ حَسْبَكَ اللَّهُ وَمَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤١﴾

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُكُونَ لَهُ أَسْرَى خَتَرٌ يُوَجِّدُ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٢﴾

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَنَسَكْتُمْ فِيهَا أَهْدْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٣﴾

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٤﴾

يَأْتِيهَا النَّجِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى

dobrého v srdcích vašich, daruje vám něco lepšího než to, co vám bylo vzato, a odpustí vám. A Allah je Nejvyšší Odpuštějící, Milosrdný.”

72. A jestliže tě zradí — pak již předtím zradili Allaha; ale On *ti* dal nad nimi moc. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

73. Zajisté ti, kteří uvěřili a vystěhovali se a bojovali svými majetky i svými osobami ve věci Allahově, i ti, kteří jim poskytli útočiště a pomoc — ti jsou si navzájem přáteli. Ale pokud jde o ty, kteří uvěřili, ale nevystěhovali se — nejste zodpovědni za jejich ochranu, dokud se nevystěhují. Ale jestliže vás požádají o pomoc ve věci náboženství, je vaší povinností jim pomoci proti komukoliv, kromě lidí, s nimiž máte smlouvu. A Allah vidí, co děláte.

74. A ti, kteří neuvěřili, jsou si navzájem přáteli. Jestliže tak neučiníte ani vy, zavládnou v zemi zlořády a velký nepořádek.

75. A ti, kteří uvěřili a vystěhovali se a bojovali ve věci Allahově, a ti, kteří jim poskytli útočiště a pomoc — to věru jsou praví věřící. Pro ně je připraveno odpuštění a přiděl úctyhodný.

76. A ti, kteří od té doby uvěřili a vystěhovali se a bojovali ve věci Allahově po vašem boku — ti také patří k vám; a pokud jde o pokrevní příbuzné, ti jsou si v Knize Allahově vzájemně nejbližší. Neboť Allah zná dobře všechny věci.

إِنَّ يُّعَلِّمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا تَلُمْتُمْ خَيْرًا وَمَا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾

وَأَنَّ يُّرِيدُوا وَاجِبَاتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْوُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَا يَنْبَغُ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجَرُوا وَإِنْ اسْتَنْصَرُواكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٣﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَعْلَوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٤٤﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْوُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤٥﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ

فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٤٦﴾



AL-TAUBA

(Zjeveno po Hidžře)

1. *Toto je prohlášení úplného osvobození od všech povinností ze strany Allaha a Posla Jeho vůči těm modloslužebníkům, kterým jste učinili sliby.*

2. *Cestujte tedy po zemi po dobu čtyř měsíců a vězte, že nemůžete překazit záměr Allahův a že Allah zahanbí nevěřící.*

3. *A toto je provolání Allaha a Posla Jeho k lidem v den Větší Pouti, že se Allah zřekl modloslužebníků a Posel Jeho též. Jestliže však učiníte pokání, bude to pro vás lepší; jestliže se však odvrátíte, pak vězte, že nemůžete překazit záměr Allahův. A oznam těm, kteří neuvěřili, zvěst o trestu bolestném,*

4. *S výjimkou těch modloslužebníků, s nimiž jste uzavřeli smlouvu a kteří vás potom v ničem nezklamali ani proti vám nikomu nepomáhali. Dodržujte tedy vůči nim smlouvu, kterou jste s nimi uzavřeli, až do vypršení její lhůty. Allah věru miluje ty, kteří jsou spravedliví.*

5. *A až uplynou posvátné měsíce, zabíjejte modloslužebníky, kdekoliv je naleznete a berte je do zajetí a obléhejte je a čhejte na ně v úkrytu. Jestliže však učiní pokání a budou dodržovat Modlitbu a platit Zakát, nechte je kráčet svobodně. Allah je věru Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.*

6. *A požádá-li vás některý z modloslužebníků o ochranu, poskytněte mu ji, aby mohl slyšet slovo Allahovo. Potom jej dopravte na místo pro něj bezpečné. Je to proto, že jsou to lidé, kteří nic nevědí.*

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الشُّرِكِينَ ①

فَيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ
عِزٌّ مُعْجِزٌ مِنَ اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُجْزِي الْكَافِرِينَ ②

وَإِذْ أَنْزَلْنَا مِنَ اللَّهِ رِسُولَهُ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الشُّرِكِينَ لَهُ رَسُولُهُ
فَإِنْ تَبَلَّمْوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّكُمْ عِزٌّ مُعْجِزٌ مِنَ اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا

بِعَذَابِ الْيَوْمِ ③

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الشُّرِكِينَ نَمَّ لَا يَقْضُوا
شَيْئًا وَ لَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا إِلَيْهِمْ
عَاهِدُهُمْ إِلَىٰ مَدَّ يَدَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ مُحِيبٌ الْمُتَّقِينَ ④

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاتْلُوا الشُّرِكِينَ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَحُدُودَهُمْ وَاحْصِرُواهُمْ وَأَقْبِدُوا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الشُّرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ
كَلِمَةَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا

يَعْلَمُونَ ⑥

R. 2

7. Jak mohou mít modloslužebníci, kromě těch, s nimiž jste uzavřeli smlouvu u Posvátné Mešity, smlouvu s Allahem a s Jeho Poslem? Pokud vám zůstanou věrni, zůstaňte i vy věrni jim. Allah věru miluje ty, kteří jsou spravedliví.

8. Jak je možné, že kdyby nad vámi získali převahu, nedodrželi by vůči vám žádné přátelské závazky ani úmluvu? Snaží se vám zalíbit ústy svými, ale jejich srdce jsou odmítavá a většina z nich jsou věrolomníci.

9. Prodávají Znamení Allahova za nízkou cenu a odvracejí lidi od cesty Jeho. Hnusné je vskutku to, co dělají.

10. Nedodržují žádné přátelské svazky ani úmluvu s těmi, kteří jim důvěřují. A právě oni jsou provinilci.

11. Jestliže však učiní pokání a budou dodržovat Modlitbu a platit Zakát, stanou se vašimi bratry ve víře. A My objasňujeme Znamení pro lid vědoucí.

12. A jestliže poruší své přísahy po uzavření úmluvy a zaútočí na vaše náboženství, pak proti těmto vůdcům nevěrectví bojujte — ti věru neberou ohled na vlastní přísahy — aby s tím přestali.

13. Což nebudete bojovat proti lidu, který porušil svou přísahu a připravoval vyhnání Posla a jako první zahájil nepřátelství proti vám? Bojíte se jich snad? Vždyť Allah si zaslouží nejvíc, abyste se Ho báli, jste-li věřící.

14. Bojujte proti nim, aby je Allah vašimi rukama potrestal a zahanbil a vám dopomohl k vítězství nad nimi a ulehčil myslem lidi, kteří věří;

15. A aby vyňal hněv ze srdcí jejich. A Allah se v milosrdenství obrací, ke komu se

كَيْفَ يَكُونُ لِلشُّرَكِيِّنَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا أَكْمَرُ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ①

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ
وَكَثُرُوا فَيَسْقُونَ ②

اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ③

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ④

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَأَخَانَكُمْ
فِي الدِّينِ وَنَفَصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑤

وَإِنْ تَكْتُمُوا آيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا إِنَّهُ الْكُفْرُ إِنَّهُمْ لَا آيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ⑥

إِلَّا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا تَكْتُمُوا آيْمَانَهُمْ وَهُمْ يُبَاخِرُ
الرَّسُولَ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَ اللَّهَ
أَحَى أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ⑦

فَاتَّبَعُواهُمْ يَعِدُّ بِهِمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ مِنْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيُسِفُ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ⑧

وَيَذْهَبُ غِيظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ

Mu zlíbí. A Allah je Všemědoucí, Moudrý.

16. Domníváte se, že byste zůstali osamoceni v době, kdy Allah ještě nepoznal ty z vás, kteří bojují ve věci Allahově a kteří nepřijímají za důvěrného přítele nikoho kromě Allaha a Posla Jeho a věřících? Allah je si dobře vědom toho, co děláte.

R. 3.

17. Nepřísluší modloslužebníkům udržovat Mešity Allahovy v dobrém a vzkvétajícím stavu, pokud svědčí sami proti sobě o svém nevěrectví. Jsou to ti, jejichž skutky budou marné, a v Ohni budou přebývat navěky.

18. Mešity Allahovy může udržovat v dobrém a vzkvétajícím stavu jedině ten, kdo věří v Allaha a v Poslední Den a dodržuje Modlitbu a platí Zakát a bojí se jedině Allaha; ti budou nejspíš mezi těmi, kteří jsou správně vedeni.

19. Považujete napájení poutníků a udržování Posvátné Mešity za *rovnocenné skutky* toho, jenž uvěřil v Allaha a v Poslední Den a bojuje na cestě Allahově? V očích Allahových si rovni nejsou. A Allah nevede lid nespravedlivý.

20. Těm, kteří uvěřili a vystěhovali se ze svých domovů a bojují ve věci Allahově svými majetky i svými osobami, patří nejvyšší hodnost v očích Allahových. A právě oni budou vítězni.

21. Pán jejich jim oznamuje radostnou zvěst o Svém milosrdenství a přízni a o zahradách, v nichž budou mít trvalé blaho;

22. A budou v nich přebývat navěky. Neboť u Allaha je odměna nesmírná.

23. Vy, kteří věříte! Neberte si za přátele otce své a bratry své, jestliže dávají přednost nevěrectví před vírou. A ti z vás,

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مَعَكُمْ وَلَمْ يَجِدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولَهُ وَ
يَعْلَمُ لَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ جَبَّارٌ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾

مَا كَانَ لِلشُّرَكِيَّةِ أَنْ يَعْبُرُوا مِصْرًا اللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
وَأُولَٰئِكَ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا يَعْبُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ
أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُتَّيِّدِينَ ﴿١٨﴾

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنْ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

kteří se s nimi přáteli, jsou provinilci.

24. Řekni, jsou-li vám vaši otcové a vaši synové a vaši bratři a vaše manželky a vaši příbuzní a bohatství, které jste nabyli, a obchod, jehož úpadku se bojíte, a příbytky, které milujete, dražší než Allah a Posel Jeho a úsilí vynaložené ve věci Jeho, pak počkejte, až Allah přijde se Svým rozsudkem; a Allah nevede lid neposlušný.

R. 4.

25. Allah vám vskutku pomohl na mnohém bojišti i v den bitvy u Hunajnu, kdy jste byli pyšní na svůj velký počet, který vám však nijak neprospěl; a země při *vš* své rozlehlosti se vám stala úzkou a potom jste se obrátili zády k ústupu.

26. Potom Allah seslal klid jako Svě pozhnání Poslu Svému i věřícím a seslal zástupy, které jste neviděli, a potrestal ty, kteří neuvěřili. A taková je odměna nevěřících.

27. Potom se Allah soucitně obrátí k tomu, ke komu se Mu zlíbí; a Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

28. Vy, kteří věříte! Modloslužebníci jsou věru nečistí. Necht' se tedy po tomto roce nepřibližují k Posvátné Mešitě. A obáváte-li se chudoby, pak Allah vás ze Svě štědrosti obohatí, bude-li chtít. Neboť Allah je Vševedoucí, Moudrý.

29. A proti těm vlastníkům Knihy, kteří nevěří v Allaha a v Poslední den a nepovažují za nezákonné to, co Allah a Jeho Posel nezákonným prohlásili, a kteří nevyznávají náboženství pravdy, bojujte tak dlouho, dokud nezaplatí *vlastní* rukou daň a

مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ

اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٣٨﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ مُدْبِرِينَ ﴿٣٩﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٤٠﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَنِ بَعْدَ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الشُّرَكَاءُ بِحَسِّ فَلَا يَقْرُبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَاهِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٤٢﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ

nepřiznají své ponížení.

R. 5.

30. A židé říkají, že Ezra je syn Allahův, a křesťané říkají, že Mesiáš je syn Allahův; takto hovoří ústy svými. Napodobují tvrzení těch, kteří byli nevěřící již před nimi. Nechť je Allah prokleje! Jak hluboce zbloudili!

31. Potom si vzali své učence a mnichy za pány vedle Allaha. A *podobně si vzali* Mesiáše, syna Marie. A přitom jim bylo přikázáno uctívat pouze Boha Jediného. Není jiného Boha kromě Něho. On příliš Svatý je ve srovnání s těmi, jež *k Němu* přidružují!

32. Chtějí uhasit světlo Allahovo ústy svými; avšak Allah nedovolí nic jiného než to, že světlo Svě dokonalí, i kdyby se *to* nevěřícím nelíbilo.

33. On je ten, Jenž vyslal Posla Svého s vedením a náboženstvím pravdy, aby se stalo vítězným nad všemi *ostatními* náboženstvími, i kdyby se *to* nelíbilo modloslužebníkům.

34. Vy, kteří věříte! Věru mnozí kněží a mniši pohlcují podvodným způsobem bohatství lidí a odvracejí *lidi* z cesty Allahovy. A ti, kteří hromadí zlato a stříbro a neutrácejí je na cestě Allahově – těm oznam zvěst o trestu bolestném,

35. V den, kdy bude rozpáleno v ohni pekelném a budou jim vypálena znamení na jejich čela a boky a *záda a bude jim řečeno*: „Toto je to, co jste si pro sebe nahromadili; okuste nyní to, co jste hromadili.“

36. Počet měsíců u Allaha je dvanáct měsíců, jak to ustanovil v den, kdy stvořil nebesa a zemi. A z nich jsou čtyři měsíce posvátné. Toto je víra věčná. Proto si v nich neubližujte. A bojujte proti modloslužebníkům všichni dohromady, tak jako oni bojují všichni dohromady proti vám; a

عَنْ يَدٍ وَهُمْ ضَاغُوتٌ ﴿٣٠﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عِزِّيُّ بْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهُونَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَتَلَّهُمُ اللَّهُ أَنْ يُولُوكُونَ ﴿٣١﴾

اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ دُرُهَاثَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمُورُهُمْ إِلَّا لِيُعْبَدُوا
إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٢﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ
إِلَّا أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٣﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَابِ وَالرُّهْبَانِ
لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ

الْبَئِيسِ ﴿٣٥﴾

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تُفْسِكُمْ
فُدُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ
اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَوِيمُ فَلَا تَطْلُمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ

vězte, že Allah je na straně spravedlivých.

37. Odkládání *Posvátného měsíce* zvyšuje nevěrectví. Ti, kteří nevěří, jsou tím uváděni v blud. Povolí ho v jednom roce a zakází v druhém, aby se tak shodovali s počtem *měsíců*, které Allah učinil posvátnými, a aby tak učinili zákonným to, co Allah zakázal. A jejich špatné skutky jim byly příkrášleny. A Allah nevede lid nevěřící.

R. 6.

38. Vy, kteří věříte! Co je to s vámi, že když je vám řečeno: vytáhněte do boje na cestě Allahově, klesnete těžce k zemi? Chcete dát přednost životu pozemskému před Životem budoucím? Ovšem výhody života pozemského jsou jen nepatrné ve srovnání s Životem budoucím.

39. Jestliže nevytáhnete *do boje*, On vás potrestá trestem bolestným a vyvolí si místo vás národ jiný a nebudete Mu moci v ničem uškodit. A Allah má moc nad všemi věcmi.

40. Jestliže mu nepomůžete vy, *pak vězte*, že mu pomohl Allah *i tehdy*, když ho nevěřící vyhnali a když byl jedním ze dvou; a když byli oba v jeskyni, řekl svému druhu: „Nermuť se, neboť Allah je s námi.“ Potom na něj Allah seslal klid a posílil ho zástupy, které jste neviděli, a ponížil slovo těch, kteří nevěřili; a jediné slovo Allahovo je nejvyšší. A Allah je Mocný, Moudrý.

41. Vytáhněte *do boje* lehcí i těžcí a bojujte svými majetky i osobami ve věci Allaha. Tak je to pro vás lepší; kéž byste to jen věděli.

42. Kdyby to byla okamžitá výhoda a krátká cesta, zajisté by tě následovali, ale obtížná cesta se jim zdá příliš dlouhá. Přesto

وَقَاتِلُوا الشُّرَكِينَ كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَمَا فَتَنَّا

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّمَا النَّسِيءُ رِيَاءَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

يُجَاهِلُونَهُ عَامًّا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًّا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا

حَرَّمَ اللَّهُ فَيُجَاهِلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُبُرًا لَهُمْ سَوَاءٌ

لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّا قَاتَلْنَا إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ

الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي

الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٩﴾

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابَ أَلِيمًا وَيَسْتَبَدِلْ قَوْمًا

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

إِلَّا تَضُرُّوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا

ثَانِيًا أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ

لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ

وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ

كَفَرُوا السُّفْهَاءَ وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعَلِيَّةُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ ﴿٤١﴾

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَ

لَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ

však budou přísahat při Allahovi: „Kdybychom mohli, zajisté bychom šli s vámi.“ Ničí své duše; a Allah ví, že jsou lháři.

R. 7.

43. Nechť tě Allah zbaví tvých *starostí*. Proč jsi jim dovolil, *aby zůstali vzadu*, dokud jsi nepoznal, kteří z nich byli pravdomluvní, a *dokud* jsi nepoznal lháře?

44. Ti, kteří věří v Allaha a v Poslední Den, tě nepožádají, *aby nemuseli* bojovat majetkem a osobami svými. A Allah zná dobře spravedlivé.

45. Požádají tě *o to* pouze ti, kteří nevěří v Allaha a v Poslední den a jejichž srdce jsou plná pochybností a v pochybnostech svých se zmitají.

46. A kdyby chtěli vytáhnout *do boje*, zajisté by k tomu učinili nějaké přípravy; ale Allah si nepřál, aby vytáhli. Proto je zadržel a bylo jim řečeno: „Sedte *doma* s těmi, kteří sedí *doma*.“

47. Kdyby s vámi vytáhli *do boje*, byli by jen zvýšili vaše potíže a běhali by sem tam mezi vámi, snažíce se mezi vámi *vyvolat* nesváry. A jsou mezi vámi někteří, kteří jim ochotně naslouchají. A Allah zná dobře provinilce.

48. Již předtím chtěli *vyvolat* nepokoje a zosnovali proti tobě spiknutí, až přišla pravda a záměr Allahův zvítězil, přestože se jim *to* nelíbilo.

49. A je mezi nimi ten, kdo říká: „Dovol mi *zůstat doma* a nezkoušej mě.“ Však zkouše už podrobeni byli. A věru Peklo obklopil nevěřící.

50. Jestliže se ti přihodí něco dobrého, rmoutí je to, avšak postihne-li tě neštěstí, říkají: „My jsme učinili náležitá opatření již dříve.“ A odvracejí se *jasajíce*.

لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٧﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَّبِعَنَّكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿٩﴾

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿١٠﴾

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِن كَرِهَ
اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ
الْقَاعِدِينَ ﴿١١﴾

لَوْ عَزَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمُ إِلَّا جَبَالًا وَلَا أَوْسَعُوا
خِلْمَكُمْ بَعُوثًا أَلَمْ تَفْتَنَ اللَّهُ قَوْمَ لُبَيْسَ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٢﴾

لَقَدْ ابْتِغُوا الْفِتْنَةَ مِن قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ
حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿١٣﴾

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ إِنَّا دُخِّنَا لِي وَلَا تَفْتِنِّي إِلَّا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٤﴾

إِن تَوْبِكَ حَسَنَةٌ لِّسُوْهُمْ وَإِن تُوْبِكَ مُوْجِبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِن قَبْلُ وَتَوَلَّوْنَا وَهُمْ
فَوَحُونَ ﴿١٥﴾

51. Řekni: „Nás postihne jen to, co nám předurčil Allah. On je naším Ochráncem. A v Allaha nechť věřící vkládají svou důvěru.“

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

52. Řekni: „Vy pro nás nemůžete očekávat nic jiného než jednu ze dvou dobrých možností, zatímco my pro vás očekáváme to, že vás Allah postihne trestem buď od Sebe nebo rukama našima. Čekejte tedy; my s vámi také čekáme.“

قُلْ هَلْ تَرْتَبِصُونَ بِنَا إِلَّا أَحَدَى الْحُسَيْنَيْنِ
وَنَحْنُ نَرْتَبِصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْيَدِنَا فَنَرْتَبِصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرْتَبِصُونَ ﴿٥٢﴾

53. Řekni: „Ať už obětujete ochotně, či neochotně, nebude to od vás přijato. Neboť jste lid neposlušný.“

قُلْ أَنْتَقِفُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يَقْبَلَ مِنْكُمْ إِنَّا كُنَّا
كُنُومًا قَوْمًا فَاسْقِينِ ﴿٥٣﴾

54. Nic je nepřipravilo o to, aby jejich příspěvky byly přijímány, kromě toho, že neuvěřili v Allaha a v Jeho Posla. A k Modlitbě chodí jen línivě a příspěvky dávají jen neochotně.

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ يَقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كُرْهُونَ ﴿٥٤﴾

55. Nechť tedy nevzbudí tvůj obdiv jejich bohatství ani jejich děti. Allah je tím chce jenom potrestat v životě pozemském a chce, aby jejich duše odešly, pokud jsou ještě nevěřící.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾

56. A přísahají při Allahovi, že jsou skutku jednými z vás, a přitom jimi nejsou; jsou to však lidé bázliví.

وَيَجْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْهُمْ لَيْسَ لَكُمْ وَمَاهُمْ مِنْكُمْ وَ
لَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفِرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Kdyby mohli nalézt nějaký úkryt nebo jeskyně nebo jenom díru, do níž by vlezli, jistě by tam úprkem běželi.

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدْحَلًا لَوَلَّوْا
إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾

58. A jsou mezi nimi takoví, kteří tě obviňují kvůli almužně. Jestliže z ní něco dostanou, jsou spokojeni; ale když z ní nic nedostanou, hle, jsou nespokojeni.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلِيْزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا
مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَفْخِمُونَ ﴿٥٨﴾

59. Kdyby se byli uspokojili s tím, co jim daroval Allah a Jeho Posel, a kdyby řekli: „Nám stačí Allah; Allah nás obdaří ze Svě štědrosti a Posel Jeho též; a k Allahovi

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ

se v modlitbách obrácíme,“ *bylo by to pro ně lepší.*

R. 8.

60. Almužny jsou pouze pro chudé a nuzné a pro ty, kteří se jimi zabývají, a pro ty, jejichž srdce je třeba usmířit, a na osvobození otroků a pro zadlužené a pro službu Allahovi a pro pocestného – podle nařízení Allahova. A Allah je Vševědoudcí, Moudrý.

61. A jsou mezi nimi takoví, kteří chtějí Proroka urazit a říkají: „Je samé ucho!“ Řekni: „Naslouchá pouze tomu, co je pro vás dobré; věří v Allaha a věří Věrným a je milosrdenstvím pro ty, kteří uvěřili.“ A pro ty, kteří urážejí Posla a Allaha je připraven bolestný trest.

62. Přisahají vám při Allahovi, aby vás potěšili; ale Allah a Jeho Posel si zaslouží, aby potěšili spíše jeho a *Boha*, jsou-li věřící.

63. Cožpak nevěděli, že tomu, kdo se staví na odpor Allahovi a Jeho Poslu, je určen oheň Pekelný, v němž bude přebývat navěky? A to je potupa veliká.

64. Pokrytci předstírají strach, aby proti nim nebyla zjevena nějaká Súra, která by jim oznámila, co je v jejich srdcích. Řekni: „Jen se posmívejte, Allah vynese na světlo to, čeho se bojíte.“

65. A když se jich ptáš, zajisté řeknou: „My jsme si jen tak povídali a žertovali jsme.“ Řekni: „Posmívali jste se snad Allahovi a Jeho Znamením a Jeho Poslu?”

66. „Nevymlouvejte se. Vždyť jste přestali věřit poté, co jste uvěřili. Jestliže odpustíme jedné skupině z vás, druhou skupinu z vás potrestáme za to, že se provinili.“

R. 9.

67. Pokrytci, muži i ženy, jsou *spjati* jedni s druhými. Prikazují zlé a zakazují dobré a mají zavřené ruce. Zapomněli na Allaha, tak Allah zapomněl na ně. Zajisté

إِنَّمَا إِلَهُ الْغَالِبِينَ ۝٤٤

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ
عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَبَاءِ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝٤٥

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذُنُوبُنَا
قُلْ اذُنُ حَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٤٦

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمُ لِيُضِلَّوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُضِلَّوْا إِن كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝٤٧

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُجَادِدِ اللَّهُ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ
لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ۝٤٨
يَجِدُرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ
بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَخْرِضُوا ۝٤٩ إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ
مَا تَحَدَّرُونَ ۝٥٠

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ أَبَا اللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ۝٥١

لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ تَعْفُ عَنْ
طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّهَا طَائِفَةٌ لَّا يَتَذَكَّرُ
الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ

jsou to pokrytci, kteří jsou neposlušní.

68. Allah slibuje pokrytcům, mužům i ženám, a nevěřícím oheň Pekelný, v němž budou přebývat navěky. To jim postačí. A Allah je proklel. A je pro ně určen trest trvalý,

69. Právě jako pro ty, kteří byli před vámi. A byli mocnější než vy silou a bohatší majetkem i dětmi. Užívali si svůj příděl jen krátký čas, svůj příděl jste si užívali také vy, podobně jako ti před vámi. A vedli jste plané řeči, stejně jako i oni vedli plané řeči. Jsou to ti, jejichž skutky jim neprospějí na tomto světě ani na Onom. A právě oni ztrátu utrpí.

70. Cožpak se k nim nedonesla zvěst o těch, kteří byli před nimi – lid Noemův, Ádovci, Thamúdovci a lid Abrahamův a obyvatelé Madjanu a měst, která byla smetena? Poslové jejich k nim přišli s jasnými Znameními. A Allah by jim neublížil, ale oni ublížili sami sobě.

71. A věřící, muži i ženy, jsou si navzájem přáteli. Přikazují dobré a zakazují zlé a dodržují Modlitbu a platí Zakát a poslouchají Allaha a Posla Jeho. To jsou ti, jimž Allah prokáže Své milosrdenství. Allah je věru Mocný, Moudrý.

72. Allah slíbil věřícím, mužům i ženám, Zahrady, pod nimiž řeky tečou, v nichž budou přebývat navěky, a rozkošné příbytky v Zahradách věčnosti. A přízeň Allahova je ze všech největší. A to je úspěch nejvyšší.

لَسَوْا اللَّهُ فَسَيَهْمُهُمْ إِنَّ النُّفُوقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٦٨﴾
وَعَدَ اللَّهُ النُّفُوقِينَ وَالْمُنٰفِقَاتِ وَالْكٰفِرَاتِ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٩﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَ اَلْكَرَ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا فَاسْتَسَعَوْا بِحٰلِقِهِمْ فَاَسْتَمْتَحَنُكُمْ بِحٰلِقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَحَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِحٰلِقِهِمْ وَ خَضَعْتُمْ كَالَّذِيْ خَاصُّوا وَاَوْلِيَاكَ حٰطَطَ اَعْمَانُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَاَلْآخِرَةِ وَاَوْلِيَاكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٧٠﴾

اَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَاَعَادٍ وَاَنْبُوذَةَ وَاَقْوَمِ اِبْرٰهِيْمَ وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَاَلْمُؤْتَفِكٰتِ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُ اللّٰهُ لِيُظْلِمَهُمْ وٰلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٧١﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ يُأْمُرُونَ بِالْعُرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ اَوْلٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٧٢﴾

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَ مَسٰكِيْنٌ طَيِّبَةٌ فِيْ جَنٰتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ

اَلْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٧٣﴾

R.10

73. Ó Proroku, bojuj proti nevěřícím a pokrytcům. A buď na ně přísný. Jejich přibytkem je Peklo; a jak hnusný je to cíl.

74. Přísahají při Allahovi, že nic neřekli, ale zcela jistě vedli rouhavé řeči a přestali věřit poté, co přijali Islám. A toužili po něčem, čeho nemohli dosáhnout. A chovali v sobě zášť jen proto, že Allah a Posel Jeho je obohatili ze Své štědrosti. Ale jestliže učiní pokání, bude to pro ně lepší; jestliže se však odvrátí, Allah je potrestá trestem bolestným na tomto světě i na Onom, a na zemi nebudou mít ani přítele, ani pomocníka.

75. A jsou mezi nimi někteří, kteří uzavřeli úmluvu s Allahem *řkouce*: „Dá-li nám On něco ze Své štědrosti, budeme rozhodně rozdávat almužny a budeme patřit mezi ctnostné.“

76. Když jim však Allah dal ze Své štědrosti, začali s tím skrblit a s odporem se odvrátili.

77. Odměnil se jim tedy pokrytectvím, *jež bude sídlit* v jejich srdcích až do dne, kdy se s Ním setkají, za to, že porušili slib svůj Allahovi, a za to, že lhali.

78. Což nevědí, že Allah zná jejich tajemství i jejich tajné porady a že Allah je Znalcem Nejlepším všech věcí nepoznaných?

79. Ty, kdož odsuzují věřící, kteří dobrovolně dávají almužny, a věřící, kteří nemají co *dát* leda jen to, co si pracně vydělali, a takto se jim vysmívají, Allah potrestá za jejich výsměch a pro ně je určen bolestný trest.

80. Pros za ně o odpuštění, či pro ně za odpuštění nepros; a i kdybys za ně prosil o odpuštění sedmdesátkrát, Allah jim nikdy neodpustí. To je za to, že neuvěřili v Allaha a v Posla Jeho. A Allah nevede lid věrolomný.

R. 11.

81. Ti, kteří zůstali se radovali, že sedí

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَاَبْسَ الْمَصِيرُ ﴿٣٧﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَاكْفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُوا بِيَا لِمْرَيْنَا لَؤْلُؤًا وَمَا تَفَعَّلُوا إِلَّا أَنْ أَعْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتُوبُوا يَعِدْ بِمُ اللَّهِ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

مِنْ ذَلِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٨﴾

وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَبْنِ اتِّمَانٍ فَضَلَّ لَهُ لَتَدْفَنَ

وَلَكُنُوزَهُنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾

فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٠﴾

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا

اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٤١﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ

اللَّهُ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٢﴾

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي

الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ

مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

إِسْتَعْفِفْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَعْفِفْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَعْفِفْ لَهُمْ

سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٤٤﴾

فَوَجَّحَ الْخَلْفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفًا رَسُولِ اللَّهِ وَ

doma za zády Posla Allahova, a nechtělo se jim bojovat majetky a osobami svými ve službách Allahových. A říkali: „Nevydávejte se do boje v horku.“ Řekni: „V ohni Pekelném je horko mnohem větší.“ Kéž by to pochopili!

82. Budou se smát jen krátce a plakat mnohem déle odměnou za to, co dělali.

83. A jestliže tě Allah pošle zpět k některé skupině z nich a oni tě požádají o povolení vytáhnout *do boje*, řekni: „Už nikdy se mnou nevytáhnete do boje a už nikdy se mnou nebudete bojovat proti nepříteli. Zůstali jste sedět *doma* hned napoprvé, tak zůstaňte i nyní sedět s těmi, kteří zůstali doma.“

84. A nikdy se nemodli *pohřební* modlitbu za žádného z nich, který zemře, ani se nemodli nad jejich hroby; neboť neuvěřili v Allaha a Posla Jeho a zemřeli jako neposlušní.

85. Necht' nezbudí tvůj obdiv ani jejich majetky, ani jejich děti; Allah je tím chce jenom potrestat v Životě pozemském a chce, aby jejich duše odešly, pokud jsou ještě nevěřící.

86. A když je zjevena Súra s *nařízením*: „Věřte v Allaha a bojujte *ve službách Allahových* společně s Jeho Poslem,“ zámožní mezi nimi tě žádají o dovolení a říkají: „Nech nás, abychom zůstali s těmi, kteří sedí *doma*.“

87. Raději pobývají se ženami, které zůstaly doma, a jejich srdce jsou zapečetěna tak, že nerozumějí.

88. Avšak Posel a ti, kteří s ním uvěřili, bojují *ve službách Allahových* majetky i osobami svými a jsou to oni, pro něž jsou

كُوهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ
حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا ۗ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنُواكَ
لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا
مَعِيَ عَدُوًّا إِذْ كُنْتُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاعْتَدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ ﴿٨٣﴾

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
عَلَى قَبْرِهِ ۗ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَ
هُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٤﴾

وَلَا تُحِبِّكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةَ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ
رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا
نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

لَكِنَّ الرِّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ

připraveny dobré věci, a ti budou prospívat.

89. Allah pro ně připravil Zahrady, pod nimiž řeky tečou; v nich budou přebývat navěky. A to je úspěch nejvyšší.

R. 12.

90. A ti z kočovných Arabů, kteří se vymlouvají, přišli s tím, aby jim byla povolena výjimka. A ti, kteří byli nevěrní Allahovi a Jeho Poslu, zůstali doma. A na ty z nich, kteří byli nevěřící, padne bolestný trest.

91. Není hany na slabých, ani na nemocných, ani na těch, kteří nenaleznou nic, co by mohli obětovat, jsou-li vůči Allahovi a Jeho Poslu upřímní. Není důvodu vyčítat něco těm, kteří dobré skutky konají; a Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

92. Ani těm, kterým jsi řekl, když za tebou přišli, abys jim opatřil zvíře k jízdě: „Nemohu nalézt žádné zvíře, na které bych vás posadil“; odvrátili se s očima zalitými slzami ze žalu, že nenalezli nic, čím by přispěli.

93. Důvod k výtkám je pouze proti těm, kteří tě žádají o propuštění, přestože jsou bohatí. Raději pobývají se ženami, které zůstaly doma. A Allah jim zapečetil srdce tak, že o tom nevědí.

94. Budou se vám vymlouvat, až se k nim navrátíte. Řekni: „Nevymlouvejte se, stejně vám neuvěříme. Allah nám již o vás podal zprávu. A Allah bude sledovat vaše chování a Posel Jeho také; potom budete navraceni k Tomu, Kdo zná nespátné i spatřené, a Ten vám oznámí vše, co jste dělali.“

95. Budou vám přísahat při Allahovi, až se k nim navrátíte, abyste je nechali být.

المُحْرَمُونَ ﴿٨٩﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩٠﴾

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩١﴾

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى
الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا
لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَ
اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٢﴾

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلْتَ لَيْتَ عَلَيْهِمْ قُلْتَ لَا
أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
الدَّمْعِ حَرْجًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٣﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ
اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٩٤﴾

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ
لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهَ مِنْ
أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُمْ تُرْدُونَ
إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩٥﴾

سَيُخْلِقُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيُتْرَعُوا

Nechte je tedy být, neboť jsou nečistí a jejich přibytkem bude Peklo — *náležitá* odměna za to, co si vysloužili.

96. Budou vám přísahat, aby se vám zalíbili. A i kdybyste s nimi byli spokojeni vy, Allah s lidem vzpurným spokojen nebude.

97. Obyvatelé pouště jsou nejhorší v nevěrectví a pokrytectví a nejvíce naklonění neznat se k nařízením *obsaženým ve Zjevení*, které Allah seslal Svému Poslu. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

98. A mezi obyvateli pouště jsou takoví, kteří považují výdaje *na věc Boží* za břemeno, a těší se, že vás *postihne* zlé neštěstí. Avšak neštěstí postihne je. A Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

99. A mezi obyvateli pouště jsou i takoví, kteří věří v Allaha a v Poslední Den a považují to, co vydávají, za prostředek k tomu, aby se přiblížili k Allahovi a *aby získali* požehnání Poslovo. Ba ano! Věřu je to pro ně prostředek k přiblížení se *k Bohu*. Allah je záhy přijme do Svého milosrdenství. Neboť Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

R. 13.

100. *A pokud jde o nejpřednější mezi věřícími*, první Vystěhovalce* a Pomocníky** a ty, kteří je následovali, Allah v nich našel zalíbení a oni našli zalíbení v Něm; a připravil pro ně Zahrady, pod nimiž řeky tečou. Budou v nich přebývat na věky. A to je úspěch nejvyšší.

101. *A někteří z obyvatelů pouště ve vašem okolí jsou pokrytci; a z obyvatelů Medíny také*. Setrvávají v pokrytectví. Ty je neznáš. My je však známe. Potrestáme je dvakrát; a pak budou předáni k velikému trestu.

102. *A jsou i jiní, kteří se přiznali ke svým*

* z Mekky

** v Medíně

عَنْهُمْ فَأَعْرَضُوا عَنْهُمْ أَنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا لَهُمْ
جَهَنَّمُ جَزَاءً إِلَّا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

يُحِبُّونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٧﴾

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٨﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ
بِكُمْ الدَّوَابِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٩٩﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ
إِلَّا أِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنِ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٠﴾

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ مِنَ الدُّمُوحِيِّينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠١﴾

وَمِنَ حَوْلِكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ذُو مِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَىٰ الْبَيْتِ لَأَتَقَلِّبَهُمُ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَعَدْنَا بِهِمْ مَقَرَّاتٍ ثُمَّ يَدْرُونَ إِلَىٰ
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٢﴾

وَأَخْرَجُوا عَتَقُوا بِدُونِهِمْ خَطُوعًا صَالِحًا

nedostatkům. Smísili skutek dobrý s jiným, který byl špatný. Snad se k nim Allah se slitováním obrátí. Vždyť Allah je Nejvyšší Odpuštější, Milosrdný.

103. Ber z jejich bohatství almužnu, abys je tím očistil. A pomodli se za ně; neboť Modlitba tvá je pro ně *zdrojem* uklidnění. A Allah je Všešlýšící, Vševědoucí.

104. Což nevědí, že Allah je Ten, Kdo přijímá pokání Svých služebníků a almužnu přijímá s uznáním, a že Allah je Ten, Kdo se často *se slitováním* obrací a je Milosrdný?

105. A řekni: „Jedněte a Allah bude sledovat vaše počínání a Posel Jeho *těž* i věřící. A budete navraceni zpět k Tomu, Kdo zná nespatřené i spatřené; potom vám sdělí, co jste dělali.“

106. A jsou i jiní, kteří se těší na Allahův příkaz, ať už se rozhodne je potrestat nebo jim odpustit. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

107. A mezi *pokrytci* jsou takoví, kteří postavili mešitu ze vzdoru a nevěrectví a aby mezi věřícími způsobili rozkol a aby připravili nástrahy tomu, kdo proti Allahovi a Jeho Poslu bojoval již dříve. A zajisté budou přísahat: „Mysleli jsme to dobře.“ ale Allah je svědkem toho, že jsou vlastně lháři.

108. Nikdy se v ní nezdržuj *k modlitbě*. Mešita založená na zbožnosti *hned* od prvního dne je jistě vhodnější k tomu, aby ses v ní *modlil*. Jsou v ní muži, kteří milují očišťování, a Allah miluje ty, kteří se očišťují.

109. Je tedy ten, který založil svou stavbu na bázni před Allahem a ve snaze se Mu zalíbit, lepší než ten, který svou stavbu založil na okraji vratkého, podemletého břehu, který se s ním zřítíl do ohně Pekelného? A Allah

وَأَخْرَسَيْنَاهُ إِنَّ اللَّهَ أَنْ تَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَافُوهُ رَحِيمٌ ﴿١٠٣﴾

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾
وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾

وَأَخْرَجُوا مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٧﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَ وَاللَّهُ بِشَهَادَاتِهِمْ لَكِيدُونَ ﴿١٠٨﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَىٰ التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٩﴾

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شِقَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

nevede lid, který hřeší.

110. *Tato stavba jejich, kterou si postavili, zůstane navždy příčinou pochybností v jejich srdcích, dokud jejich srdce nebudou rozervána na kusy. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.*

R. 14.

111. Allah si věru koupil od věřících jejich osoby i majetky výměnou za Zahradu, kterou dostanou; bojují ve věci Allahově a zabíjejí a jsou zabíjeni — slib, kterým se zavázal v Tóře a v Evangeliiu a v Koránu. A kdo dostojí slibu svému věrněji než Allah? Radujte se tedy z obchodu, který jste s Ním uzavřeli; a to je úspěch nejvyšší.

112. *Jsou to ti, kteří se kajícně obracejí k Bohu, uctívají Ho a chválí, a kteří cestují po zemi sloužíce Mu, klaní se před Bohem, padají na tvář při modlitbě, přikazují dobré a zakazují zlé, a ti, kteří dodržují omezení stanovená Allahem. A oznam věřícím radostnou zvěst.*

113. Nesluší se Prorokovi ani věřícím, aby prosili Boha za odpuštění pro modloslužebníky, i kdyby to byli příbuzní, poté, co jasně pochopili, že jsou národem Pekelným.

114. A Abraham prosil za odpuštění pro otce svého jen kvůli slibu, který mu učinil, ale když mu bylo jasné, že otec je nepřítelem Allahovým, zřekl se ho. Abraham byl věru měkkého srdce, shovívavý.

115. A nesluší se Allahovi, aby nechal lidi zbloudit poté, co je správně vedl, dokud jim neobjasní, před čím se mají mít na pozoru. A Allah ví velmi dobře o všem.

116. Allahovi náleží království nebes a země. On dává život a způsobuje smrt. A vedle Allaha nemáte přítele ani pomocníka.

الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنَّهُمْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ

وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوَابَةِ وَالْإِنجِيلِ
وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا

بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾
التَّائِبُونَ الْعِدُونَ الْحِمْدُونَ السَّائِحُونَ الرُّبُوعُونَ

السَّجِدُونَ الْأُمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالتَّاهُونَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَلَيَسِّرُ اللَّهُ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ
وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ
وَعَدَهَا آيَاتُهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ
حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بَاطِلٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَجْبِي
وَيُؤَيِّتُ ۖ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ

قَوْلٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

117. Allah věru prokázal milosrdenství Svě Prorokovi a Vystěhovalcům a Pomocníkům, kteří jej následovali v hodině úzkosti poté, co srdce jedné skupiny z nich se málem odchýlila. A Svě milosrdenství jim prokázal ještě jednou. Neboť je vůči nim Soucitný, Milosrdný.

118. A Svě milosrdenství prokázal i těm třem, jejichž případ byl odročen, až se jim země při *vš* rozlehlosti stala příliš úzkou a duše jejich se jim *též* zúžily a přesvědčili se, že není jiného útočiště před Allahem než u Něho Samého. Potom se k nim v milosrdenství obrátil, aby se oni obrátili *k Němu*. Vždyť právě Allah se často *se soucitem* obrací a je milosrdný.

R. 15.

119. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha a buďte pravdomluvní.

120. Neslušelo se obyvatelům Medíny ani obyvatelům pouště z jejího okolí, aby zůstali za Poslem Allahovým a aby dali přednost svým vlastním životům před jeho. A to proto, že na cestě Allahově je nesuzuje ani žízeň, ani únava, ani hlad, ani nekrácejí cestou, která by rozhněvala nevěřící, ani jim v ničem neublíží nepřítel, a když ano, tak se jim to připisuje jako dobrý skutek. Allah věru neodpustí, aby se ztratila odměna těch, kteří dobré konají.

121. A neutratí žádnou částku, ani malou, ani velkou, ani nepřekročí údolí, aniž by jim to bylo připsáno *k dobru*, aby jim Allah mohl dát co nejlepší odměnu za to, co vykonali.

122. Není možné, aby se věřící vypravili všichni najednou. Proč se tedy nevypraví část z každého oddílu, aby se stali zběhlejšími v náboženství a aby mohli po návratu varovat svůj lid, aby se měl na pozoru *před zlem*?

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا
كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّى إِذَا صَاحَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحَبَتْ وَصَاحَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾
مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
أَنْ يَخْتَلِفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَعْزُبُوا عَنْ أَنْفُسِهِمْ عَنْ
نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخَصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَّوْنُ مَوْطِئًا يَغِيظُ
الْكُفَّارَ وَلَا يَمَلُّونَ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا إِلَّا كَيْتَبَ لَهُمْ بِهِ
عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِعُّ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا يَنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كَلَّتِ لَهُمْ رِجْرِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ
كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ

يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

R.16.

123. Vy, kteří věříte! Bojujte proti těm nevěřícím, kteří jsou vám nablízku, a ať vás shledají neohroženými; a vězte, že Allah je na straně spravedlivých.

124. A kdykoliv je seslána nějaká Súra, řeknou někteří z nich: „Komu z vás tato Súra přidala na víře?“ Ale pokud jde o věřící, jejich víra je jí posílena a radují se z toho.

125. Ale pokud jde o ty, v jejichž srdcích sídlí choroba, jim přidává jen další špínu ke špině dosavadní a zemrou jako nevěřící.

126. Což nevidí, že jsou jednou či dvakrát do roka podrobováni zkoušce? A přesto neučiní pokání, ani se nenechají napomenout.

127. A kdykoliv je seslána nějaká Súra, dívají se jeden na druhého a říkají: „Vidí nás někdo?“ Potom se odvrátí. Allah jim odvrátil srdce, neboť jsou to lidé, kteří nechtěli porozumět.

128. Vskutku k vám přišel Posel vybraný z vašeho středu; rmoutí jej, že byste mohli upadnout do nesnází; vroucně vám přeje jen dobré. A k věřícím je soucitný, milosrdný.

129. Ale když se odvrátí, řekni: „Allah mi postačí. Neří jiného Boha kromě Něho. Do Něho vkládám svou důvěru a On je Pánem Trůnu mocného.“

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾
وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ إِنَّا كُرِّدْنَا
هُدَاهِ إِيسَاءًا ۖ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِسَاءَاتُنَا
وَهُمْ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٢٤﴾

وَإِنَّمَا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾
أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ
يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

KAPITOLA 10

JÚNUS

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba a místo zjevení

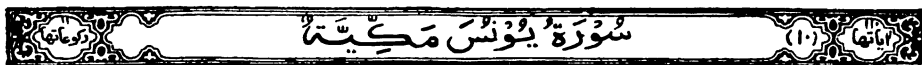
Tato *Súra* byla zjevena v Mekce, v pozdějším mekkánském období, tj. v posledních čtyřech či pěti letech Prorokova pobytu ve městě. Někteří komentátoři řadí jisté verše *Súry* do období medínského, ale jejich názory nejsou podloženy historickými fakty. Zdá se, že k tomuto závěru došli pouze na základě obsahu veršů. Název *Súry* je odvozen od verše 99.

Obsah

Zamyslíme-li se nad obsahem Koránu, zjistíme, že spolu souvisí nejen jednotlivé verše, ale že také každá *Súra* má subtilní vztah k *Súře* předchozí i následující. Navíc jsou mezi sebou spojeny celé skupiny kapitol. Tímto způsobem panuje v Koránu jako celku dokonalý řád. Jeho jednotlivé kapitoly spolu vzájemně souvisí několikerým způsobem; a vezmeme-li v úvahu jeho řád a uspořádání, pak není pochyb o tom, že Korán je vskutku velkým dílem slovesného umění. Např. tato *Súra* má s kapitolou předcházející spojení trojí. Za prvé je jejím pokračováním. V závěrečných pasážích předchozí *Súry* se mluví o dvou tématech: a) o zjevení Knihy a o jeho popření (9:127); b) o příchodu božího Posla a o výhodách získaných následováním jeho učení (9:128). Na toto téma navazuje i naše *Súra*. Mluví o významu Knihy (10:2) a zmiňuje se o božím Poslu (10:3). Za druhé, *Súra* doplňuje obsah *Súry* předchozí. V kapitole předcházející (která vlastně není kapitolou samostatnou, nýbrž součástí kapitoly 8) je zmínka o tom, že nadešel čas rozkvětu a převahy islámu a že boží sliby budou ve vsí slávě a velebnosti splněny. Věřícím bylo proto přikázáno, aby dbali na očišťování svých srdcí, aby tak mohlo být přijato jejich pokání. Jelikož někteří lidé mohli v hloubi duše začít pochybovat o tom, zda pro obludnost jejich hříchů bude jejich pokání přijato, jsou v této kapitole podobné pochybnosti vyvráceny a zdůrazňuje se, že boží milosrdenství objímá a převyšuje vše; ovšem k tomu, aby je člověk na sebe přivolal, je třeba pokání nejvyššího.

Za třetí: předcházející kapitoly Koránu, od kap. 2 až po kap. 9 (ve skutečnosti je jich pouze sedm, neboť, jak již bylo řečeno, kap. 9 není kapitolou samostatnou, nýbrž součástí kap. 8, a byla zapsána zvlášť jen pro mimořádnou důležitost svého obsahu), pojednávají o jednom tématickém okruhu. 10. kapitolou začíná nová skupina *Súr*, která končí kap. 18. Tato druhá skupina se zabývá tématem zcela odlišným, nicméně po stránce obsahové se skupinou první úzce souvisí. V první skupině *Súr* je ustavena pravdivost islámu s odkazem na svatého Proroka a jeho dílo a je učiněna výzva k přijetí islámu vzhledem k nepřekonatelnosti jeho zásad, dokonalosti jeho učení, šíři duchovního vědění, které nabízí pravdu hledajícím, moudrosti obsažené v jeho učení a jeho mimořádnému vlivu. V druhé skupině, obsahující kapitoly 10-18, je kladen důraz na potřebu prorockého poslání, na důležitost náboženství a na cíle příchodu svatého Proroka, a to tím, že se tu zvlášť mluví o kritériích a charakteristických rysech proroků, o nárocích a historiích Proroků dřívějších a o příslušných úvahách založených na lidském intelektu a zdravém rozumu.

Po stránce obsahové jsou obě skupiny velmi úzce spjaty a vzájemně spolu souvisí. Jediný rozdíl spočívá v tom, že v první skupině se mluví o proroctvích vyslovených při příchodu svatého Proroka či o proroctvích Proroků minulosti, která se v pravý čas naplnila a tím dosvědčila Pravdu svatého Proroka, zatímco ve skupině druhé je Pravda islámu objasňována na základě jeho vnitřních kvalit a kanónů prorockého poslání.



JÚNUS

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Rá*. Toto jsou verše Knihy, která je plná moudrosti.

3. Diví se snad lidé tomu, že jsme jistému muži z jejich středu vnukli: „Varuj lidstvo a oznam těm, kteří uvěřili, radostnou zvěst o tom, že budou mít u Pána svého postavení vskutku *honosné*“? Nevěřící říkají: „Toto je věru zjevný kouzelník.“

4. Pánem vašim je věru Allah, Jenž stvořil nebesa a zemi v šesti obdobích a potom usedl na Trůn; On řídí vše. Není u Něho přímluvce žádného, pokud to Sám předem nedovolí. Takový je Allah, Pán váš, proto Jej uctívejte. Cožpak si říci nedáte?

5. K němu se všichni navrátíte. Slib Allahův je pravdivý. On dává vzniknout stvoření a potom je opakuje, aby spravedlivě odměnil ty, kteří věří a dobré skutky konají, a *pokud jde o* nevěřící, pro ty je připraven nápoj z vařící vody a bolestný trest za to, že nevěřili.

6. On je ten, Jenž učinil slunce zářícím a měsíc lesklým a určil jeho fáze, abyste znali počet roků a počítání času. A Allah to stvořil jen v pravdě. A On objasňuje Znamení pro lid vědoucí.

7. Zajisté jsou ve střídání noci a dne a ve všem, co Allah na nebesích i na zemi stvořil,

* Já jsem Allah, Vševidoucí.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
الَّذِي تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ②
أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ
أَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ
صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ③

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأُمُورَ مَا
مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْ بَدَأَهُ ذَلِكَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ
فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ④

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ
حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ⑤

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَ
قَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا
خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ⑥

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي

Znamení pro lid Bohabojný.

8. Ti, kteří setkání s Námí neočekávají a s životem pozemským se spokojují a jsou s ním smířeni, a ti, kteří jsou ke Znamením Naším lhostejní –

9. To jsou ti, jejichž obydlím bude Oheň za to, co si vysloužili.

10. Ale *ti*, kteří věří a dobré skutky konají – ty Pán jejich povede za to, že věří. Pod nimi řeky potečou v Zahradách blaženosti.

11. A jejich Modlitbou tam bude: „Sláva Tobě, Ó Allahu!“ A jejich pozdravem bude „Mír“. A zakončením jejich modlitby bude: „Pochválen buď Allah, Pán světa.“

R. 2.

12. A kdyby Allah uspíšil pro lidi příchod zlého, *které si vysloužili*, tak jako oni si přejí uspíšit *ziskání* bohatství, lhůta *života jejich* by byla již *u konce*. My však ponecháváme ty, kdož setkání s námi neočekávají, roztržitě tapat v hříchu jejich.

13. Když člověka postihne neštěstí, tu Nás volá vleže nebo vsedě nebo vestoje; když ho však neštěstí zbavíme, jde si svou cestou, jako kdyby Nás o pomoc proti neštěstí, které ho postihlo, nikdy nepožádal. Takto jsou zkrášlovány skutky marnotratníků v jejich očích.

14. A zničili jsme pokolení, která byla již před vámi, když se dopustili hříchu; a přišli k nim jejich Poslové s jasnými Znameními, ale oni neuvěřili. A takto odměňujeme lid provinilý.

15. Potom jsme vás učinili jejich nástupci na zemi, abychom viděli, jak se zachováte.

16. A když jsou jim přednášena Naše jasná Znamení, pak ti, kteří v setkání

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآئِبٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غٰفِلُونَ ﴿١١﴾

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِأَيْمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ﴿١٣﴾

دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَنَحْمَدُكَ فِيهَا سَلَامٌ
وَإِذْ دَعَوْهُمْ إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾

وَلَوْ يَرَىٰ جُلُودَ اللَّهِ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَجَالَهَا لَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَفِضَّةٍ لِّبِهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَذَرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضَّرَّ دَعَانَا لِجَنَابِهِ أَوْ قَاعِدًا
أَوْ قَائِمًا قَلَّمَا نَكْشَفْنَا عَنْهُ ضَرْهَهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا
إِلَىٰ ضَرْفَتِهِ كَذَلِكَ رُبَّمَا لِّلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالنَّبِيِّاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

وَإِذَا سُئِلَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

s Námí nedoufají, říkají: „Přines nám jiný Korán než tento, nebo ho změň.“ Řekni: „Nepřisluší mi, abych ho měnil o své vůli. Já následuji pouze to, co mi bylo zjeveno. A věru se bojím, neuposlechnu-li Pána svého, trestu strašného dne.“

17. Řekni: „Kdyby si *to* Allah přál, nebyl bych vám ho přednášel, a On by vám o něm nedal vědění. Vždyť předtím jsem mezi vámi žil *celý svůj* život. Což to nechápete?“

18. A kdo je větším hříšníkem než ten, kdo si o Allahovi lži vymýšlí anebo ten, kdo považuje za lživá Jeho Znamení? Věru provinilci nebudou nikdy úspěšní.

19. A místo Allaha uctívají něco, co jim nemůže ani uškodit, ani prospět, a říkají: „Toto jsou naši přímlovci u Allaha.“ Řekni: „Chcete Allaha poučovat o něčem, co by Sám neznal na nebesích nebo na zemi?“ On Svátý je a vysoko povznesen nad *tím*, co *k Němu* přidružují.

20. A lidstvo tvořilo jen obec jedinou, ale potom se *mezi sebou* nepohodli; a kdyby nebylo slova, jež bylo od Pána tvého již dříve předesláno, bylo by mezi nimi *již* rozsouzeno vše, v čem se rozcházelí.

21. A říkají: „Proč mu nebylo od Pána jeho sesláno nějaké Znamení?“ Řekni: „Vědění o Nespátrném přísluší jen Allahovi.“ Čekejte tedy; já jsem s vámi mezi těmi, kteří čekají.

R. 3.

22. A když dáme lidem okusit milosrdenství poté, co se jich dotklo neštěstí, hle, chtějí zmařit působení Našich Znamení. Řekni: „Allah je rychlejší v protipůsobení.“ A Naši Poslové zapisují vše, co zamýšlíte.

23. On je ten, Jenž vám umožňuje cestovat na souši i na moři, a když jste na lodích — a plují s nimi při větru příjemném a radují se z něho; a tu je uchvátí bouřlivý vítr a vlny se na ně valí ze všech stran a oni

لِقَاءَنَا امْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ
لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَى
إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّيَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٧﴾
قُلْ تَوَسَّأْتُ لِلَّهِ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا أَدْرِكُهُمْ بِهِ ۖ
فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عَمْرًا مِمَّنْ قَبْلَهُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٩﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هُوَ أَوْلَىٰ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ اتَّبِعُوا
اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ
وَيَعْلَمُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾
وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ فِيهَا
يَخْتَلِفُونَ ﴿٢١﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا وَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٢﴾
وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءٍ مَسَّتْهُمْ
إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرِعُ مَكْرًا إِنْ
رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَنْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ كَيْتَ إِذَا أَنْتُمْ
فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَينَ بِهِمْ يَرْجِجُ طَيْبَةً وَيُفْرِجُ بِهَا
جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ

se domnívají, že jsou obklopeni, *tehdy* vzývají Allaha, ujišťující Jej o upřímnosti své víry: „Jestliže nás z toho vyvedeš, budeme věru z vděčných.“

24. A když je vyvede, hle, neoprávněně začnou v zemi páchat nepravosti. Ó lidé, nepravosti vaše jsou *namířeny* jen proti vám samým. Užívejte si života pozemského, dokud můžete. Potom se *k Nám* navrátíte a My vám oznámíme, co jste dělali.

25. Život pozemský se podobá vodě, kterou jsme seslali z mraků, s níž se potom mísí plody země, jimiž se živí lidé i dobytek; a když se země oděje ozdobným šatem a zkrásní a obyvatelé její se domnívají, že budou moci sklízet její plody, tu ji postihne Náš příkaz v noci či ve dne a učiníme ji polem zkoseným, jako kdyby tam včera nebylo nic. Takto objasňujeme Znamení pro lid, který přemýšlí.

26. A Allah volá do příbytku míru a vede na cestu přímou toho, koho chce.

27. Pro ty, kteří dobré skutky konají, je připravena ta nejlepší *odměna* a *ještě* více *požehnání*. A jejich tváře nepokryje ani temnota, ani potupa. A to jsou obyvatelé Nebe; v něm budou přebývat navěky.

28. *A pokud jde o ty*, kteří se dopouštějí zlého, *jejich* trest za zlé bude rovněž zlý a pokryje je ponížení. A proti Allahovi nebudou mít žádného ochránce. *A bude to*, jako by jejich tváře byly zahaleny temnými útržky noci. A to jsou obyvatelé Ohně; v něm budou přebývat navěky.

مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمُ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ لَئِن آُنَجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٤﴾

فَلَمَّا أَجْمَعُهُمْ إِذَا هُمْ يُعْبُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ بِآيَاتِهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ أَيْنَمَا مَرْجِعُكُمْ فَذُنُوبِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ وَمِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَنهَاءً أَمْرَنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَعْنُ بِالْأَمْسِ ۗ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٧﴾

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۗ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قُرٌّ وَلَا ذِلَّةٌ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۗ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۗ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَاعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٩﴾

29. A vzpomeňte si na den, kdy je shromáždíme všechny dohromady; tehdy řekneme těm, kteří k Bohu rovné přidružovali: „Zůstaňte vzadu na svých místech, vy i ti „přidružovaní““. Potom je rozdělíme daleko od sebe a jejich „přidružovaní“ řeknou: „Nás jste neuctívali.

30. „A Allah nyní stačí jako Svědek mezi námi a vámi. My jsme si vašeho uctívání rozhodně nevšimli.“

31. Tam si každá duše uvědomí, co dříve měla. A budou navraceni k Allahovi, svému skutečnému Vládci, a vše, co si vymýšleli, je opustí.

R. 4.

32. Řekni: „Kdo vám poskytuje obživu z nebe a ze země? Nebo, kdo má moc nad sluchem a zrakem? A kdo dává vzejít živému z mrtvého a dává vzejít mrtvému ze živého? A kdo všechno řídí?“ Řeknou: „Allah.“ Řekni jim tedy: „Což nebudete spravedliví?“

33. Takovým je Allah, váš skutečný Pán. Co jiného zbývá kromě pravdy, než zjevný blud? Proč se tedy od pravdy odvracíte?

34. Takto je prokazována pravdivost slova Pána tvého proti těm, kteří jsou vzpurní, protože neuvěřili.

35. Řekni: „Je mezi božstvy, která přidružujete, někdo, kdo dává vzniknout stvoření a potom je opakuje?“ Řekni: „Jedině Allah dává vzniknout stvoření a potom je opakuje. Kam se to tedy odvracíte?“

36. Řekni: „Je mezi božstvy, která přidružujete, někdo, kdo vede k pravdě?“ Řekni: „Jen Allah vede k pravdě. Je tedy více hoden následování ten, Jenž k pravdě vede, anebo ten, který bez vedení sám cestu nenalezne? Co je to s vámi? Jak to jen uvažujete?“

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِجِياعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ
شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّاَنَا تَعْبُدُونَ ﴿٣٠﴾

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ
عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٣١﴾

هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقِّي وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۗ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقِّي فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّي إِلَّا
الضَّلَالُ ۗ فَأَنَّى تُصَفُّونَ ﴿٣٤﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٥﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى
تُؤْفَكُونَ ﴿٣٦﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ
اللَّهُ يَهْدِي لِحَقِّي لِمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ
أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ فَمَا لَكُمْ
كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

37. A většina z nich nenásleduje nic než domněnky. Domněnky však pravdu nahradit nikdy nemohou. A Allah je si dobře vědom toho, co dělají.

38. A tento Korán je takový, že jej nemohl vymyslet nikdo kromě Allaha. Ba naopak, potvrzuje to, co bylo před ním, a je výkladem Zákona *Božího*. O tom nemůže být pochyb. Pochází od Pána světů.

39. A pokud říkají: „On si to vymyslel,“ řekni: „Přineste tedy Súru podobnou této a přivolejte si ku pomoci, koho můžete, kromě Allaha, jste-li pravdomluvní.“

40. Přece však zamítli, co poznáním svým neobsáhli a *pravý* význam čehož jim ještě nebyl dán. Podobným způsobem zamítli *pravdu* ti, kteří byli před nimi. A pohleď jaký byl konec těch, kteří zhřešili!

41. A jsou mezi nimi *někteří*, kteří v něj věří a jsou mezi nimi *jiní*, kteří v něj nevěří; a Pán tvůj zná dobře ty, kteří nepokoj vyvolávají.

R. 5.

42. A jestliže tě obviní ze lži, řekni: „Já jsem zodpovědný za své skutky a vy také za svoje. Vy nejste zodpovědní za to, co dělám já, a já nejsem zodpovědný za to, co děláte vy.“

43. A jsou mezi nimi *někteří*, kteří ti naslouchají. Můžeš však způsobit, aby slyšeli hlusí, když stejně nechápu?

44. A jsou mezi nimi *někteří*, kteří se na tebe dívají. Můžeš však vést slepé, když stejně nevidí?

45. Allah zajisté nekřivdí lidem, zato lidé křivdí svým vlastním duším.

46. A v den, kdy je shromáždí, *bude jim připadat*, jako kdyby se na světě zdrželi jen jednu hodinu jediného dne. Poznají jeden druhého. Ztrátu utrpí ti, kteří setkání

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي

مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ اللَّهِ

وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ

لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا

مَنِ اسْتَفْتَعْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلِنَايَاتِهِمْ تَأْوِيلَهُ

كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ

عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَمِنْهُمْ مَّن يُّؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّن لَّا يُؤْمِنُ بِهِ

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤١﴾

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عِبَادِي وَلكُمْ عَمَلِكُمْ أَنْتُمْ

بَرِيئُونَ مِمَّا عَمِلُوا وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ إِنْ أَنْتَ تَسْمَعُ الضَّمَرَ

وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ إِنْ أَنْتَ تَهْدِي الْعُمْرَىٰ

وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٤﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ

أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٥﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن

التَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

s Allahem popírají a nechtějí být vedeni. nechtějí být vedeni.

47. A jestliže ti za života tvého ukážeme naplnění části toho, čím jsme je varovali, poznáš to; ale jestliže tě necháme zemřít dříve, pak oni se k Nám navrátí a ty užíš naplnění toho na Onom světě; a Allah je Svědkem všeho, co dělají.

48. A každý národ má svého Posla. Proto když k nim jejich Posel přijde, bude mezi nimi rozsuzováno spravedlivě a nebude jim ukřivděno.

49. A říkají: „Kdy bude tento slib splněn, jste-li pravdomluvní?“

50. Řekni: „Není v mé moci, abych si způsobil škodu nebo prospěch leda jen to, co si přeje Allah. Každému nevěřícímu národu je stanovena lhůta. A když se lhůta naplní, žádný se nemůže pozdržet ani chvíli, ani ji nemůže předběhnout.“

51. Řekni: „Řekněte mi, postihne-li vás Jeho trest v noci anebo ve dne, jak mu provinilci mohou uniknout?“

52. „Což v něj uvěříte teprve tehdy, až vás postihne? Cože! Nyní! A předtím jste se dožadovali jeho uspění?“

53. Tehdy bude řečeno těm, kteří se zlého dopustili, „Okuste věčný trest. Odměňování jste jen za to, co jste si vysloužili.“

54. A dotazují se tě, „Je to pravda?“ Řekni: „Ano, při Pánu mém! Je to vskutku pravda; a vy to nedokážete překazit.“

R. 6.

55. A kdyby každá duše, která se špatnosti dopustila, vlastnila vše, co je na zemi, jistě by se tím chtěla vykoupit. A až trest uvidí, lítost svou budou skrývat. A bude mezi nimi rozsouzeno spravedlivě a nebude jim ukřivděno.

56. Vězte! Allahovi náleží vše, co je na nebesích i na zemi. Vězte, že slib Allahův je vskutku pravdivý! Ale většina z nich to nechápe.

بَلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٧﴾

وَأَمَّا نُرُوتِكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَقَّيْتَنَا فَإِنَّا

مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٨﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُبِضَ بِيَدِهِمْ

بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾

قُلْ لَا أَمْرَ لِي بِأَمْرِكُمْ لِأَنِّي ضَلُّوا وَلَا نَفْعَ لِيَ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

يُكَلِّمُ أُمَّةً أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ

سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابٌ بَيِّنَاتٌ أَوْ هَارًا مَّاذَا

يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٢﴾

أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ امْتُنْتُمْ بِهِ أَتُنَّ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ

تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٣﴾

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ

تُجْرُونَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٤﴾

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِنِّي وَرَقِي أَنَّهُ لِحَقِّ

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٥﴾

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَا فِتْنَةٌ

بِهِمْ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَتَأْرَاوُ الْعَذَابَ وَفِيضَ

بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

إِلَّا إِنْ يَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِنْ وَعَدَ

اللَّهُ حَتَّىٰ وَلَئِنْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِنِّي وَرَقِي أَنَّهُ لِحَقِّ

57. Je to On, Kdo dává život a způsobuje smrt, a k Němu budete navraceni.

58. Ó lidstvo! Vskutku k vám přišlo od Pána vašeho napomenutí a lék na každou chorobu, která v srdcích sídlí, a správné vedení a milosrdenství pro věřící.

59. Řekni: „*To vše je z milosti Allahovy a z Jeho milosrdenství; nechť se z toho tedy radují. To je lepší než to, co shromažďují.*”

60. Řekni: „Uvážili jste, že vám obživu seslal Allah a že jste z ní *část* učinili zakázanou a část dovolenou?” Řekni: „Což vám *to* Allah dovolil, nebo si vymýšlíte proti Allahovi lež?”

61. Co si asi myslí o Dni Zmrtvýchvstání ti, kteří vymýšlejí lži proti Allahovi? Allah je vskutku vůči lidem milostiv, ale většina z nich jsou nevděční.

R. 7.

62. Ať se zabýváš čímkoli a ať předcítáš kteroukoli část Koránu od Něho *seslaného* a ať děláte cokoli, My jsme toho svědky, když jste v tom zabrání. A před Pánem tvým není skryta ani váha sebemenšího smítka na zemi či na nebi. A není nic menšího ani většího, aby to nebylo *zaznamenáno* v Knize jasně.

63. Hle! přátelé Allahovi rozhodně nepoznají strach, ani nebudou zarmouceni —

64. Ti, kteří uvěřili a byli spravedliví —

65. Jim je *určena* radostná zvěst v životě tomto a *také* v Životě budoucím — slova Allahova jsou neměnná; a to je věru úspěch nejvyšší.

66. Nechť tě nermoutí jejich slova. Neboť všechna moc a sláva náleží Allahovi. On je Všeslyšící, Vševědoucí.

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ ۗ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ
خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ
مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ
تَفْتَرُونَ ﴿٦٠﴾

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَ
لَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُورًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ ۗ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٢﴾

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾
الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ
إِلَٰهٌ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

67. Hle! Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. Ti, kteří vzývají jiné než Allaha, *ve skutečnosti tyto 'přidružené'* nenásledují; následují pouze své domněnky a jen se dohadují.

68. On je Ten, Kdo pro vás učinil noc temnou, abyste v ní mohli odpočívat, a den plným světla. V tom jistě jsou Znamení pro lid slyšící.

69. Říkájí: „Allah si k Sobě vzal syna.“ On Svatý je a Soběstačný! Jemu náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. Nemáte k tomu žádné oprávnění. Chcete snad tvrdit o Allahovi to, o čem nic nevíte?

70. Řekni: „Ti, kteří si o Allahovi lži vymýšlejí, nebudou prospívat.“

71. Jen krátce se budou těšit životu na tomto světě. Potom k Nám budou navraceni. Tehdy jim dáme okusit přísný trest za to, že byli nevěřící.

R. 8.

72. A vyprávěj jim příběh o Noemovi, jak řekl svému lidu: „Ó lide můj, jestliže je vám nepříjemné moje postavení u Boha a moje připomínky o *vašich povinnostech* prostřednictvím Znamení Allahových — a v Allaha vkládám svou důvěru — sjednoťte tedy všechny své záměry, vy i vaši ‚společníci‘; a necht' máte potom jasno ve vlastním postupu; potom uskutečňte *svoje záměry namířené* proti mně a nedopřejte mi času. mi času.“

73. „Jestliže se však obrátíte zády, *vzpomeňte si*, že jsem vás nepožádal o žádnou odměnu. Má odměna je jen u Allaha a bylo mi přikázáno, abych byl jedním z těch, kteří se *Mu* odevzdali.“

74. Ale oni jej zavrhlí, tak My jsme ho zachránili spolu s těmi, kteří s ním byli v Arše. A učinili jsme je dědici přízně Naší a utopili jsme ty, kteří zavrhlí Znamení Naše. Pohled' tedy, jaký byl konec těch, kteří byli varováni!

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٣٦﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ لَتَسْكُنُوا فِيهَا وَ التَّهَامِ مَبْصُرَاتٍ فِي ذَلِكَ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٣٧﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا اتَّقُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكٰذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٣٩﴾

مَنَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ لِيُنَازِعَهُمْ ثُمَّ نُنزِلُ بِهِمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤٠﴾

وَآتٰل عَلَيْهِمْ نَبَأُ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ لِقَوْمِ إِنْ كَان كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَّ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ فَأَجِيعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ عِئْبَةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٤١﴾

وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ مِنْ آجْرِي إِنْ آجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُورِتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَجَبَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفٰلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خٰلِفًا وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَذَكِّرِينَ ﴿٤٣﴾

تَذَكَّرُوا

75. Po něm jsme vyslali Posly *jiné* k jejich *příslušným* národům, a ti jim přinesli jasné důkazy. Ale oni v *ně* nechtěli uvěřit, neboť je zavrhlí již jednou. Takto zapečeťujeme srdce hříšníků.

76. Po nich jsme vyslali Mojžíše a Árona s Našimi Znameními k Faraónovi a jeho stařešinům, avšak ti se *k nim* zachovali pyšně. A byl to lid hříšný.

77. A když k nim od Nás přišla pravda, řekli: „Toto je věru zjevné kouzelnictví.”

78. Mojžíš řekl: „Jak můžete *takto* mluvit o pravdě, jež k vám přišla? To že je kouzelnictví? Kouzelníci nikdy neprosívají.”

79. Řekli: „Přišels k nám, abys nás odvrátil od toho, co následovali naši otcové, a abyste vy dva získali vysoké postavení v zemi? My však neuvěříme ani jednomu z vás.”

80. A řekl Faraón: „Přiveďte mi všechny zručné kouzelníky.”

81. A když kouzelníci přišli, řekl jim Mojžíš: „Hodte, co chcete.”

82. A když hodili, Mojžíš řekl: „To, co jste přinesli, je pouhé kouzelnictví, jež Allah zajisté učiní nicotným. Allah věru nedovolí, aby prospívaly skutky zlomyslníků.

83. „A Allah pravdu potvrzuje slovy Svými, i když se *to* hříšníkům nelíbí.”

R. 9.

84. A Mojžíše neuposlechl nikdo, až na jistou skupinu lidí z národa jeho, neboť se báli, že je Faraón a jejich stařešinové budou pronásledovat. A Faraón byl vskutku v zemi tyranem a nepochybně jedním z hříšníků.

85. I řekl Mojžíš: „Ó lide můj, jestliže jste uvěřili v Allaha, vkládejte v Něho svou

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ نَطْعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَآئِكَةٍ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٥٦﴾
فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٧﴾

قَالَ مُوسَى اتَّقُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسْحَرُ هَذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّحْرُونَ ﴿٥٨﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَنَّا وَجَدْنَا عَلَيْهٗ آبَاءَنَا
وَكَانُوا لَكُمْ الْكٰبِرِيَّاءِ فِي الْاَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ
بِؤْمِنِيْنَ ﴿٥٩﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ااْتُونِي بِكُلِّ سِحْرٍ عَلَيْنِ ﴿٦٠﴾
فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوَامَا ااَنْتُمْ
مُلْقُوْنَ ﴿٦١﴾

فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوسٰى مَا جِئْتُمْ بِهٖٓ السِّحْرٰنِ اِنَّ اللّٰهَ
سَيُبْطِلُهٗٓ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٢﴾
وَيُحْيِ اللّٰهُ الْحَيَّ بِكَلِمٰتِهٖٓ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٦٣﴾
فَمَا اَمِّنَ لِمُوسٰى اِلَّا ذُرِّيٰتُهٗٓ مِنْ قَوْمِهٖٓ عَلٰى خَوْفٍ
مِنْ فِرْعَوْنَ وَ مَلَآئِهٖمُ اَنْ يَفْتِنَهُمْ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ
لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّهٗ لَسَنَ السُّرِفِيْنَ ﴿٦٤﴾

وَقَالَ مُوسٰى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهٖ

důvěru, pokud jste se již odevzdali *do vůle Jeho*.

86. A řekli: „Svou důvěru vkládáme v Allaha. Pane náš, nevydávej nás zkouškám lidu hříšného.

87. „A zachraň nás z milosrdenství Svého před lidem nevěřícím.”

88. *A takto* jsme promluvili k Mojžíšovi a bratru jeho: „Vy dva obsaďte pro svůj lid nějaké domy ve městě a zařídte, aby vaše domy stály proti sobě a dodržujte Modlitbu. A věřícím oznamte radostnou zvěst.”

89. A Mojžíš řekl: „Pane náš, Tys daroval Faraónovi a stařešinům jeho nádheru a bohatství v životě pozemském, a následkem toho, Pane náš, svádějí *lidi* z cesty Tvé. Pane náš! Znič jejich bohatství a zatvrď jejich srdce — a nevěří, dokud nespátrí bolestný trest.”

90. Řekl: „Vyslyšena je modlitba vaše. Buďte tedy oba neochvějní a nenásledujte cestu těch, kteří nic nevědí.”

91. A převedli jsme syny Izraele přes moře; a Faraón a jeho vojska je vzpurně a hříšně pronásledovali; a teprve když jej postihlo utopení, Faraón zvolal: „Věřím, že není jiného Boha kromě Toho, v Něhož věří synové Izraele, a jsem jedním z těch, kteří se *do vůle Jeho* odevzdávají.”

92. Cože! Nyní! Zatímco předtím jsi byl neposlušným a jedním z těch, kteří vyvolávají nepokoj.

93. Dnes tedy tebe *jiného* zachráníme v těle tvém, abys byl Znamením pro ty, *kteří* přijdou po tobě. A věru mnozí lidé na Naše Znamení nedbají.

R. 10.

94. A určili jsme synům Izraele skvělé místo k obývání a zaopatřili jsme je věcmi dobrými; a začali se mezi sebou různit teprve tehdy, když se jim dostalo vědění.

تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٥٦﴾

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ

الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٥٨﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّأِ لِقَوْمِكُمَا

بِصَّرَ يَبُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبَلَهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

وَابَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٩﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ

زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّنَا

عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٦٠﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ

سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ

وَجُنُودُهُ بَغِيًّا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرْفُ قَالَ

أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٦٢﴾

الَّذِينَ وَقَدِ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ الْمَفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً ﴿٦٤﴾

وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبَازِئَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ

مِنَ النَّبَاتَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ

Zajisté Pán tvůj mezi nimi rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání to, v čem se různili.

95. A pokud pochybuješ o tom, co jsme ti seslali, zeptej se těch, kteří Knihu četli již před tebou. Vskutku ti přišla pravda od Pána tvého; nebuď tedy jedním z těch, kteří pochybují.

96. A nebuď jedním z těch, kteří Znamení Allahova zavrhnou, nebo budeš jedním z těch, kteří ztrátu utrpí.

97. Zajisté ti, proti nimž se naplnilo slovo Pána tvého, neuvěří,

98. I kdyby k nim přišla všechna Znamení, dokud bolestný trest nespátrí.

99. Proč tu nebyl žádný jiný národ kromě lidu Jonášova, který by uvěřil tak, aby mu jeho víra prospěla? Když uvěřili, odvrátili jsme od nich v životě pozemském zahanbující trest a poskytli jsme jim obživu na nějaký čas.

100. A kdyby Pán tvůj prosadil Svou vůli, zajisté by byli všichni, kdož jsou na zemi, vesměs uvěřili. Chceš snad nutit lidi, aby se stali věřícími?

101. A žádná duše nemůže uvěřit, leda s dovolením Allahovým. A On uvaluje hněv Svůj na ty, kteří nepoužívají rozumu.

102. Řekni: „Přemýšlejte o tom, co se děje na nebesích a na zemi.“ Avšak ani Znamení, ani Varovatelé nepomohou lidem, kteří neuvěří.

103. Co jiného tedy očekávají, než něco podobného dnům, v nichž byli potrestáni ti, kteří zemřeli již před nimi? Řekni: „Čekejte tedy a já jsem s vámi mezi těmi, kteří čekají.“

104. Potom zachráníme Své Posly a ty, kteří věří. Tak je tomu vždy; a je Naší povinností zachraňovat věřící.

رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٥﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ
يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُنْتَرِينَ ﴿٩٦﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٨﴾
وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٩﴾
فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَتَنْفَعَهَا إِنَّمَا أَنهَا الْآقُومُ
يُونُسَ لِنَا أَمْثَلًا كَفَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَتَّعَهُمْ إِلَى جَهَنَّمَ ﴿١٠٠﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا
أَفَأَنْتَ تُكذِّبُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٠١﴾
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوَمِّنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ
الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٢﴾

قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُنْفِ
الْآيَاتِ وَالتَّنَادِرَ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٣﴾
فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِهِمْ قُلِ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٤﴾
ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا

نُنَجِّي الرُّسُلَ وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا
نُنَجِّي الرُّسُلَ وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا ﴿١٠٤﴾

R.11.

105. Řekni: „Ó lidé, máte-li pochybnosti ohledně mého náboženství, *věřte*, že neuctívám ty, které vy uctíváte místo Allaha, ale uctívám *pouze* Allaha *jediného*, jenž způsobuje vaši smrt; a bylo mi přikázáno, abych se stal jedním z věřících,

106. „A *dále mi bylo přikázáno, abych řekl*: Zaměř se odhodlaně na víru pravou, tak jako člověk stále oddaný *Bohu* a nebud' jedním z těch, kteří *k Němu* rovné přidruží.

107. A nevzývej vedle Allaha nic, co ti nemůže ani prospět, ani uškodit. A jestliže tak učiníš, pak jistě budeš patřit mezi hříšníky.”

108. A dotkne-li se tě Allah neštěstím, nikdo kromě Něho tě ho nemůže zbavit: a bude-li chtít pro tebe dobré, pak není nikdo, kdo by Jeho milost mohl odvrátit. Přiděluje ji těm Svým služebníkům, kterým se Mu zachce. A On je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

109. Řekni: „Ó lidé, nyní k vám přišla pravda od Pána vašeho. A kdokoliv následuje *správné* vedení, činí tak pouze pro dobro své vlastní duše, a kdokoliv bloudí, bloudí pouze proti ní. A já nejsem nad vámi dozorcem.”

110. A následuj to, co ti bylo zjeveno, a vytrvej, dokud Allah nevydá Svůj rozsudek. A On je Soudcem Nejlepším.

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي
فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمُ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٥﴾

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

وَإِنْ يَتَسَوَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَ
إِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٨﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَسِنِ
اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٩﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ
خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١١٠﴾

KAPITOLA 11

HÚD

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení

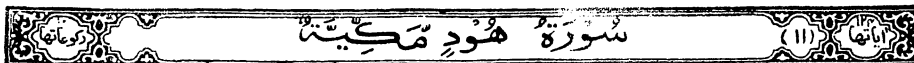
Podle Ibn 'Abbáse, Al-Hasana, 'Ikrimaha, Mudžáhida, Qatádaha a Džábira bin Zaida byla tato *Súra* zjevena v Mekce a podle Muqátila patří do mekkánského období celá, kromě veršů 13, 18 a 115, o nichž se domnívá, že byly zjeveny v Medíně.

Obsah

V předchozí *Súře* byli nepřátelé božího Posla rozděleni do tří kategorií: a) ti, kteří byli zcela zničeni, b) ti, kteří byli omilostněni, c) ti, kteří byli zčásti vyhubeni a zčásti omilostněni. Tato kapitola Koránu pojednává o kategorii první a konstatuje, že Bůh zničil lid Húdův tak dokonale, že po něm nezůstala ani sebemenší stopa a na jeho místě dal vzejít lidu jinému, jímž začala nová éra v lidském konání. *Súra* též upozorňuje na to, že Bůh na člověka dohlíží, odměňuje ho podle jeho skutků a podle okolností činí opatření, aby byl vždy správně veden. Jelikož se tak děje pro dobro člověka, ti, kteří toho náležitě nevyužívají, utrpí mravní zkázu. A tento proces postupuje neustále dál. A jako je jedno lidské pokolení po svém zániku vystřídáno pokolením novým, podobně po zániku jednoho náboženského hnutí nastoupí na jeho místo hnutí nové. Dále nás *Súra* poučuje o tom, že pokrok na světě je sice po určitou dobu možný, aniž se člověk drží božích přikázání, ale trvalý úspěch je zajištěn jedině pro ty, kteří jsou čestní a upřímní vůči Bohu i lidem - jejich památka zůstane zachována na věčné časy a jejich jméno se vryje nesmazatelně do dějin. Dále se uvádějí důvody, proč věřící zvítězí nad nevěřícími a proč nevěřící v zápase s Pravdou neuspějí. Tento způsob božího řízení je v *Súře* doložen na příkladech národů kdysi mocných a početně silných, které však upadly do záhuby, když povstaly proti zdánlivě pokorným následovníkům božích Poslů - tj. lid Noemův, Húdův, Sálilhův, Lotův a Šu'ajbův. Je tu i zmínka o velkém patriarchovi Abrahamovi, ale jen letmá, vložená do příběhu Lotova. Po ní následuje krátké vyprávění o Mojžíšovi, nikoli však v

souvislosti s Izraelity, nýbrž s Faraónem, jehož domýšlivý národ byl zničen za to, že odmítl Poselství boží.

Dále jsou věřící varováni, aby se nepřátelili s lidmi, pro které byl určen boží trest, neboť se má za to, že budou-li se s nimi stýkat, týž trest postihne i je. Nato je svatý Prorok vyzván, aby se netrápil kvůli záhubě hrozící těm z jeho lidu, kteří nechtějí uvěřit, neboť podobný osud potkal národy mnohých Proroků dřívějších, které se postavily na odpor proti Pravdě a zavrhly ji. V této *Súře* je citováno tolik příkladů božích trestů a je v ní kladen takový důraz na velkou odpovědnost svatého Proroka, že prý prohlásil: "*Súra* Húd způsobila, že jsem předčasně zestárl" (Manthúr). Čímž chtěl říci, že obsah *Súry* ho natolik skličoval, že na sobě ucítil účinky předčasného stáří. Posléze však je svatý Prorok povzbuzen a upokojen proroctvím o velkém rozkvětu a prosperitě, kterých se dočkají jeho následovníci.



HÚD

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Rá*. Toto je Kniha, jejíž verše byly pevně stanoveny a potom byly podrobně vyloženy. *Pochází od Jediného Moudrého a Vševedoucího.*

3. *Učtí vás*, abyste uctívali jedině Allaha. A já jsem pro vás Varovatelem a Nositelem radostné zvěsti od Něho.

4. A abyste Pána svého za odpuštění prosili a k Němu se potom kajícně obrátili. On vám uštedří štědré dary až do lhůty stanovené. A milostí Svou obdarí každého, kdo si ji zaslouží. Jestliže se však odvrátíte, pak věru se pro vás obávám dne trestu velikého.

5. K Allahovi bude váš návrat; a On má moc nad všemi věcmi.

6. Nyní skládají do záhybů své hrudi, aby se před Ním skryli. Ba ano, přestože se přikrývají svými oděvy, On zná, co skrývají i co odhalují. On věru dobře ví, co je v jejich hrudích.

7. A není jediného tvora, který se pohybuje na zemi, jehož obživu neskýtá Allah. A On zná jeho přechodný i stálý příbytek. A *to* vše je v Knize jasně *zapsáno*.

8. A je to On, Kdo stvořil nebesa a zemi v šesti obdobích, a Jeho trůn spočívá na vodě, aby vyzkoušel, kdo z vás je lepší v jednání. A jestliže řekneš: „Po smrti budete dozajista vskříšeni,“ ti, kteří nevěří, určitě řeknou: „Tohle není nic jiného než zjevný klam.“

* Já jsem Allah, Vševidoucí.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
الَّذِينَ كَتَبْنَا آيَاتِهِ ثُمَّ فَضَّلْنَا مَنْ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ②

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ③
وَإِنِ اسْتَعْفُوا وَارْتَبَكُمُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ بِسِيَئِكُمْ
مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ
فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ ④

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑤
إِلَّا أَنَّهُمْ يُشَكِّونَ صُدُورُهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ إِلَّا
جِئِن يَسْتَعْشِرُونَ نِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑥

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ مَرْزُقُهَا ⑦
وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ
مُّبِينٍ ⑧

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِن قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَرْجِعُونَ مِنْ قَبْدِ
الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

9. A jestliže jim odložíme trest až do lhůty stanovené, zajisté řeknou: „Co jej zadržuje?“ Avšak v den, kdy k nim přijde, nebude od nich odvrácen a to, čemu se posmívali, je obklopí.

R. 2.

10. A dáme-li člověku okusit Naše milosrdenství a potom je od něho odejmeme, je věru zoufalý a nevďečný.

11. A jestliže mu poté, co se ho dotklo neštěstí, dáme okusit štěstí, zaručeně řekne: „Zlé ode mne odešlo.“ A hle, je rozradostněný, vychloubavý;

12. Kromě těch, kteří jsou neochvějní a dobré skutky konají. Právě těm se dostane odpuštění a veliké odměny.

13. *Domnívají se, že nyní upustíš od části z toho, co ti bylo zjeveno; a hrud' tvá je stíněna tím, že říkají: „Proč mu nebyl seslán poklad nebo s ním nepřišel anděl?“ Ty věru jsi pouze Varovatel a Allah je Dozorcem všech věcí.*

14. A pokud říkají: „On si to vymyslel,“ řekni: „Přineste tedy deset Súr podobných tomuto, které jste sami vymysleli, a přivolejte si, koho můžete, kromě Allaha, jste-li pravdomluvní.“

15. A jestliže vám neodpovědí, pak vězte, že byl zjeven s vědomím Allahovým a že kromě Něho jiného Boha není. Odevzdáte se tedy *do vůle Boží?*

16. Těm, kteří touží po životě pozemském a jeho ozdobách, plně za jejich skutky zaplatíme a nebude jim ukřivděno.

17. Jsou to ti, které v Životě budoucím nečeká nic než Oheň, a marné bude to, co

ضَبِينٌ ﴿٨﴾

وَلِيْنَ اٰخَرًا عَنْهُمْ الْعَذَابَ اِلَىٰ اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ
يَقُوْلُوْنَ مَا يَحْسِبُ الْاَيُّوْمُ يَاتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا

عَنْهُمْ وَاَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٩﴾

وَلِيْنَ اٰذَقْنَا الْاِنْسَانَ مَتًا رَّحِمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ

اِنَّهٗ لَيَكُوْسُ لَكُوْرًا ﴿١٠﴾

وَلِيْنَ اٰذَقْنَاهُ نِعْمًاۙ بَعْدَ ضَرَّآءٍ مَّسْتَهٗ لِيَقُوْلَنَّ

ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّيۙ اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرًا ﴿١١﴾

اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَمِلُوْا الصَّٰلِحٰتِۙ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ

مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿١٢﴾

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ اِلَيْكَ وَاَضٰقٌۙ بِهٖ

صَدْرُكَۙ اَنْ يَقُوْلُوْا اَوْلَاۙ اَنْزَلَ عَلَيْهِ كِتٰبًا وَّاَوْجَاءُ

مَعَهُۥ مَلَكٌۙ اِنشَاۙ اَنْتَ نَزِيْرٌ وَّاَللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْۜءٍ

وَكِيْلٌ ﴿١٣﴾

اَمْ يَقُوْلُوْنَ اَفْتَرٰهُ قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهٖ

مُفْتَرِيۙتٍ وَّاَدْعُوْا مَنِ اسْتَضَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ

كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٤﴾

قَالْتُمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاَعْمُوْاۙ اِنَّاۙ اَنْزَلْنَاۙ بِعِلْمِ اللّٰهِ

وَاَنْ لَاۙ اِلٰهَ اِلَّا هُوَۙ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٥﴾

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَاَزِيْدَتْهَا نُوْفًا

اِلَيْهِمْۙ اَعْمَالُهُمْ فِيْهَا وَّهُمْ فِيْهَا لَا يُخْسِرُوْنَ ﴿١٦﴾

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِۙ اِلَّا النَّارُ ﴿١٧﴾

vykonali v životě pozemském a zbytečně bude to, co dělali.

18. Jak jen můžete zavrhnout toho, který má Znamení jasné od Pána svého a jehož následuje svědek *pravdy jeho* od Pána vyslaný. A před ním byla Kniha Mojžíšova, poskytující vedení a jako pramen milosrdenství. Ti, kteří o tom přemýšleli v něj věří, ale kdokoliv z kmenů v něj nevěří, tomu bude Oheň stanovištěm zaslíbeným. Nebuď tedy o něm na pochybách. Neboť je to pravda od Pána tvého; ale většina lidí nevěří.

19. A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si o Allahovi lži vymýšlí? Takoví budou před Pána svého předvedeni a svědci prohlásí: „Toto jsou ti, kteří o Pánu svém lhali.“ A zajisté prokletí Allahovo spočívá na nespravedlivých,

20. Kteří *lidi* z cesty Allahovy odvracejí a snaží se ji pokrývit. A to jsou oni, kteří nevěří v Život budoucí.

21. Ti nemohou nikdy zmařit *záměry Boží* na zemi, a kromě Allaha nemají žádné přátele. A trest pro ně bude zdvojnásoben. Neslyší ani nevidí.

22. To jsou ti, kteří zničili své vlastní duše a to, co si vymýšleli, je opustí.

23. A jsou to nepochybně oni, kteří v Životě budoucím největší ztrátu utrpí.

24. Zajisté ti, kteří věří a dobré skutky konají a před Pánem svým se koří – to jsou obyvatelé Nebe a budou v něm přebývat navěky.

25. Porovnání těchto dvou skupin se podobá *porovnání* slepého a hluchého

وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَ بَلِّغْ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾
 اَمَّنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ
 وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ اِمَامًا وَرَحْمَةً اَوْ لِيكَ
 يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْاَحْرَابِ فَالتَّارُ
 مُوعِدَةٌ فَلَا تُكْفِرُ فِي مَوْبِقِهِ مِنْهُ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
 وَلَكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا اَوْ لِيكَ
 يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْاَشْهَادُ هٰؤُلَاءِ
 الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا عَلَىٰ رَبِّهِمْ اِلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
 الظَّالِمِيْنَ ﴿١٧﴾

الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَن سَبِيْلِ اللَّهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا
 وَهُمْ بِالْاٰجِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٨﴾

اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ
 لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللَّهِ مِنْ اَوْلِيَاءٍ يَضْعَفُ لَهُمْ
 الْعَذَابُ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوْا
 يَبْصُرُوْنَ ﴿١٩﴾

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا
 كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٠﴾

لَا جِرْمَ اِنَّهُمْ فِي الْاٰجِرَةِ هُمْ الْاٰخِسْرُوْنَ ﴿٢١﴾
 اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحٰتِ وَاحْبَتُوْا اِلَىٰ
 رَبِّهِمْ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٢﴾
 مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْاَعْمَىٰ وَالْاَصْمٰى وَالْبَصِيْرِ وَ

متحدون

s vidoucím a slyšícím. Jsou si snad navzájem podobní? Což to ještě nechápete?

R. 3.

26. A vyslali jsme Noema k lidu jeho a on řekl: „Jsem pro vás zjevným Varovatelem,

27. „Abyste neuctívali kromě Allaha nikoho. Neboť se pro vás obávám trestu dne bolestného.”

28. Stařešinové z lidu jeho, kteří nevěřili, odpověděli: „Nevidíme v tobě nic jiného, než muže jako jsme my, a je všeobecně známo, že tě nikdo nenásleduje, kromě těch nejnižších z nás. A nevidíme, že byste nám byli v něčem nadřazení; nikoliv, věříme, že jste lháři.”

29. Řekl: „Ó lide můj, řekněte mi: jestliže se opírám o jasný důkaz od Pána svého a Ten mi ušetřil Své veliké milosrdenství, které vám zůstalo utajeno, máme vám je snad vnucovat, když se tomu vzpíráte?

30. „Lide můj, nežádám od vás za to žádné bohatství. Má odměna přijde od Allaha jediného. A neodháním ty, kteří věří. Ti věru se setkají s Pánem svým. Ale vás považuji za lid nevědoucí.

31. „A lide můj, kdybych je odehnal, kdo by mi pomohl proti Allahovi? Což o tom nechcete přemýšlet?

32. „A neříkám vám: ‚Jsem vlastníkem pokladů Allahových,‘ a ani neznám nespátené; ani neříkám: ‚Jsem anděl.‘ A neříkám o těch, které oči vaše přezírají: ‚Allah jim neušetří nic dobrého‘ — Allah ví nejlépe, co je v myslích jejich — a věru bych byl jedním z nespravedlivých.”

33. Řekli: „Ó Noe, věru ses s námi hádal dosti dlouho a měl jsi s námi mnohý

تَسْبِيحٌ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ النَّارِ ﴿٢٧﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَكُ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَكُ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بُادِي الرَّأْيِ وَمَا تَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٨﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ سَرِينٍ وَأَنْتُمْ رَحِمَةٌ مِنْ عِنْدِهِ فَوَعَيْتُ عَلَيْكُمْ أَنْ لَنْ مُكْشَوْهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ﴿٢٩﴾

وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْمَعُونَ رَبِّهِمْ وَلِكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣٠﴾

وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتَهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَسَنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالُوا يُونُسُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَكَثُرَتْ جَلَلْنَا فَأَتَيْنَا

spor; přiveď nám nyní to, čím nám vyhrožuješ, patříš-li k těm, kteří jsou pravdomluvní.”

34. Řekl: „Jedině Allah vám to přinese, bude-li chtít, a vy nemůžete záměry Boží překazit.

35. „A rada má vám nepospěje, budu-li vám chtít poradit, jestliže se Allah rozhodne ponechat vás v bludu. Vaším Pánem je On a k Němu budete navraceni.”

36. Kdyby řekli: „On si to vymyslel,” řekni: „Jestliže jsem si to vymyslel, nechť na mě padne můj hřích, ale jsem zproštěn hříchů, kterých jste se dopustili vy.”

R. 4.

37. A bylo vnuknuto Noemovi: „Z tvého lidu neuvěří nikdo kromě těch, kteří již uvěřili; nermuť se tedy nad tím, co dělají.

38. „A postav Archu pod Naším dohledem a podle Našeho vnuknutí. A nepřimlouvej se u Mne za hříšné. Ti budou utopeni.”

39. A stavěl Archu. A kdykoliv kolem něho šli stařešinové z lidu jeho, posmívali se mu. Řekl: „Teď se nám posmíváte, ale přijde čas, kdy se my budeme smát vám, stejně jako se nyní smějete vy nám.”

40. „Tehdy se dozvíte, na koho padne trest, který ho zahanbí, a na koho padne trest trvalý.”

41. A když přišel Náš rozkaz a vytryskla vřídla, řekli jsme: „Nalož na ni dva od každého druhu, samce a samici, a rodinu svou kromě těch, proti nimž bylo již dříve slovo vysloveno, a ty, kteří uvěřili.” A žil s ním a uvěřil jen málokdo.

42. I řekl: „Nastupte do ní. Ve jménu Allaha budiž její plavba i její zakotvení. Pán můj je zajisté Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.”

بِمَا تَعْدُونَ أَن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٥﴾
قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ

بِعَاجِزِينَ ﴿٣٦﴾

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ
إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ

وَأَلَيْهِ تَرْجِعُونَ ﴿٣٧﴾

أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَهُ قُلْ إِنْ أَفَرَأَيْتَهُ فَعَلَّ الْجُرَافِي

﴿٣٨﴾ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَجْرُمُونَ ﴿٣٩﴾

وَأُوْحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا

مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٠﴾

وَاصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِينَا وَلَا تَخَاطَبُنِي

الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٤١﴾

وَيَصْنَعِ الْفُلَكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ

سِحْرًا مِنْهُ قَالَ إِنْ لَسَخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُهُمْ

كَمَا نَسَخَرُونَ ﴿٤٢﴾

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ

يَجِدُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٣﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَهْرَابًا وَقَارَ السُّمُورِ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا

مِنْ كُلِّ ذَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ

عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٤﴾

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسِمُهَا

إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٥﴾

43. A plula s nimi na vlnách *vysokých* jako hory a Noe zavolal na svého syna, který *stál* opodál: „Synu můj, nastup s námi a nezustávej s nevěřícími.”

44. Odpověděl: „Brzy se odeberu na horu, která mě zachrání před vodou.” Rekl: „Dnes není z příkazu Allahova záchrany *pro nikoho* kromě těch, jimž prokáže Svě milosrdenství.” A zvedla se vlna mezi nimi a *jeho syn* byl mezi utopenými.

45. A bylo řečeno: „Ó země, pohlt' vodu svou a nebe, zastav *děšť*.” A voda opadla a vše bylo u konce. A Archa spočinula na hoře al-Džúdí. A bylo řečeno: „Proklet budiž lid nespravedlivý!”

46. A zvolal Noe k Pánu svému a řekl: „Pane můj, můj syn je věru z rodiny mé a Tvůj slib je pravdivý a Ty jsi Nejspravedlivější ze soudců.”

47. Řekl: „Ó Noe, on věru z tvé rodiny není; je vskutku *mužem* nesprávného chování. A nežádej ode Mne to, o čem sám nemáš vědění. Radím ti, aby ses nestal jedním z hlupáků.”

48. Řekl: „Pane můj, snažně Tě prosím, nedopust', abych se Tě tázal na to, o čem nemám vědění. A jestliže mi neodpustíš a nesmiluješ se nade mnou, budu mezi těmi, kteří ztrátu utrpf.”

49. A bylo řečeno: „Ó Noe, sestup v míru a požehnání budiž s tebou i s *potomky* těch, kteří jsou s tebou. A budou národy *jiné*, jimž poskytneme dočasné živobytí a potom se jich dotkne Náš trest bolestný.”

50. Toto je *jedna* ze zvěstí o nespátrném, které ti zjevujeme. Ty ani lid tvůj

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَنَادَى
نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنَىٰ اِرْكَبْ مَعَنَا
وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

قَالَ سَأُوْتَىٰ اِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِيْنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ اِيَوْمٍ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُعْرَقِيْنَ ﴿٤٤﴾

وَقِيْلَ يَا اَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأِ اَقْلِعِي
وَغِيْضُ الْمَاءِ وَقِصْبِ الْاَمْرِ وَاَسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ
وَقِيْلَ بَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٥﴾

وَ تَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِي مِنْ اَهْلِي
وَ اِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٤٦﴾

قَالَ يٰ نُوحُ اِنَّكَ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرٌ
صٰلِحٌ فَلَا تَسْئَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ اِنِّيْ
اَعْظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٤٧﴾

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْئَلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهِ
عِلْمٌ وَّ اِلَّا تَغْفِرْ لِيْ وَ تَرْحَمْنِيْ اَكُنْ مِنَ
الْخٰسِرِيْنَ ﴿٤٨﴾

قِيْلَ يٰ نُوحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَ بَرَكَاتٍ عَلَيْنَا وَ
عَلَىٰ اُمَّمٍ مِّنْ مَّوَدِّ وَاُمَّمٍ سٰنِيْعِيْهِمْ بِمِشْرِ
مِّنَّا عَدٰبِ الْيَوْمِ ﴿٤٩﴾

تِلْكَ مِنْ اَنْبَاِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهَا اِلَيْكَ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَا اَنْتَ وَاَلْقَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا قٰصِدٌ

jste ji předtím neznali. Buď tedy trpělivý; neboť šťastný konec patří Bohabojným.

R. 5.

51. A k 'Ádovcům jsme poslali jejich bratra Húda. Ten řekl: „Ó lide můj, uctívejte Allaha *jediného*. Nemáte jiného Boha kromě Něho. Vy si jenom lži vymýšlíte.

52. „Ó lide můj, nežádám na vás za to žádnou odměnu. Má odměna nepřijde než od Toho, jenž mě ztvárnil. Což to nepochopíte?

53. „Ó lide můj, prostě Pána svého za odpuštění a potom se k Němu kajicně obraťte. On pošle vám mraky chrlící hojný déšť a přidá sílu k vaší síle. A neodrazujte hříšníky.”

54. Řekli: „Ó Húde, nepřinesl jsi nám žádný jasný důkaz a my svá božstva nehodláme opustit *jen* na tvé slovo, ani ti neuvěříme.

55. „Říkáme jen to, že některá z našich božstev tě navštívila, aby tě v hanbu uvrhla.” Odpověděl: „Přivolávám Allaha jako svědka a také vy to dosvědčujte, že nemám nic společného s tím, co *k Bohu* přidružujete

56. „Vedle Něho. Vymýšlejte si tedy všichni vespolek proti mně úklady a nedopřejte mi času.

57. „Svou důvěru jsem vložil v Allaha, Pána svého i Pána vašeho. Není jediného tvora, který se pohybuje *po zemi*, aby ho nedržel za kšticí. Věru Pán můj na cestě přímé *stojí*.

58. Jestliže se potom odvrátíte, pak jsem vám již předal to, s čím jsem k vám byl vyslán, a Pán můj dosadí na vaše místo lid jiný. A vy Mu nemůžete nijak uškodit. Pán můj je věru Strážcem všech věcí.”

59. A když přišel Náš rozkaz, ze Svého milosrdenství zachránili jsme Húda i ty, kteří s ním uvěřili. A zachránili jsme je od krutých muk.

60. A takoví byli 'Ádovci. Popírali znamení Pána svého a neuposlechli Posly

﴿ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۝ ﴾

وَالِى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مَا لَكُمْ مِنَ إِلَهٍ غَيْرِهِ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ۝

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى

الَّذِى فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ

السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ

وَلَا تَتَّبِعُوا مَجْرِمِينَ ۝

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي

الِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْرَابِكَ بَعْضُ الْهَيْتَانَا بِسُوٍّ قَالَ إِنِّي

أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا إِنِّي بَرِيٌّ مِمَّا تَشْرِكُونَ ۝

مِنْ دُونِهِ فَيَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ ۝

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ

إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِعُنُقِهَا إِنْ رَزَقْنَاهَا مِنَّا صِرَاطًا

مُسْتَقِيمًا ۝

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ

وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنْ

رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ ۝

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝

وَتِلْكَ عَادٌ فَجَعَلْنَا آبَاءَهُمْ رِبِّهِمْ وَعَصَا رُسُلَهُ

Jeho a následovali příkazu každého nadutého nepřítel *pravdy*.

61. A byli pronásledováni prokletím na tomto světě a v Den Zmrtvýchvstání je bude pronásledovat též. Hle! *Kmen* 'Adovců v Pána svého neuvěřil. Hle! Prokleti jsou 'Adovci, lid Húdův!

R. 6.

62. A ke *kmeni* Thamúdovců *jsme* poslali jejich bratra Sáliha. Řekl: „Ó lide můj, uctívejte Allaha; nemáte jiného Boha kromě Něho. On vám dal vzejít ze země a usadil vás na ní. Proste Jej proto za odpuštění a *celým srdcem* se k Němu obračejte. Neboť Pán můj je blízko a *prosby* vyslyší.“

63. Řekli: „Ó Sálihu, byls mezi námi tím, v něhož jsme vkládali své naděje. Zakazuješ nám snad uctívat to, co uctívali naši otcové? A znepokojují nás pochybnosti ohledně toho, k čemu nás vyzýváš.“

64. Řekl: „Ó lide můj, řekněte mi: jestliže se opírám o jasný důkaz od Pána svého a Ten mi uštědřil Své milosrdenství, kdo mi pomůže proti Allahovi, když Jej neuposlechnu? Tak pouze přispíváte k mojí zkáze.“

65. „A lide můj, toto je velbloudice Allahova, která je pro vás Znamením, nechte ji tedy být, aby se mohla pást na zemi Allahově, a neubližujte jí, aby vás nepostihl blížký trest.“

66. Ale oni ji ochromili; potom *Sálih* řekl: „Uživejte si života ve svých domech po tři dny. Toto je slib, který nebude porušen.“

67. A když přišel Náš rozkaz, ze Svého milosrdenství jsme zachránili Sáliha i ty, kteří s ním uvěřili, a *zachránili jsme je* před hanbou onoho dne. Vždyť Pán tvůj je Silný, Mocný.

68. A ničivá bouře postihla ty, kteří zhrěšili, takže padli tváří k zemi ve svých

وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٦١﴾
 وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا
 إِنْ عَادُوا لَكَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدَ إِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٢﴾
 وَإِلَى نُؤُدٍ أَخَاهُمْ صُلْحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ
 إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦٣﴾
 قَالُوا لِيُصَلِّحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا
 أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا
 تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٤﴾
 قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
 وَآتَيْتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَتَصَرَّنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ
 عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٥﴾
 وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
 فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ
 قَرِيبٌ ﴿٦٦﴾
 فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ
 ذَلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ﴿٦٧﴾
 فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا طِيعًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٨﴾
 وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْغَةَ فَاصْبَحُوا فِي رِيَابِهِمْ

domech,

69. Jako kdyby tam nikdy nežili. Hle! Thámúdovci se zachovali k Pánu svému nevděčně; Hle! Prokleta je *plémě* Thámúdovců.

R. 7.

70. A Naši poslové přišli s radostnou zvěstí k Abrahamovi. Řekli: „Mír *s tebou*.” Odpověděl: „Mír *s vámi*,” a hned přinesl pečené tele.

71. Ale když viděl, že jejich ruce po něm nesahají, považoval je za cizince a pojal ho před nimi strach. Řekli: „Neboj se, neboť jsme byli posláni k lidu Lotovu.”

72. A manželka jeho stála opodál a smála se; i oznámili jsme jí radostnou zvěst o narození Izáka a po Izákovi Jakuba.

73. Řekla: „Běda mi! Jak mám porodit syna, když jsem už stará žena a manžel můj je starý muž? To věru je podivná věc!”

74. Řekli: „Divíš se snad příkazu Allahovu? Nechť se vás dotkne milosrdenství Allahovo a Jeho požehnaní, ó lidé Domu tohoto. A On je Chvályhodný, Slavný.”

75. A když Abrahama opustil strach a uvědomil si radostnou zvěst, začal nás prosit za lid Lotův.

76. Neboť Abraham byl shovívavý, měkkého srdce a často se utíkal *k Bohu*.

77. Ó Abrahame, nech to být. Neboť příkaz Pána tvého byl již vyhlášen a věru k nim přichází neodvratný trest.”

78. A když přišli Naši poslové k Lotovi, byl kvůli tomu zarmoucen a cítil se bezradným, že jim *nemůže pomoci*, a řekl: „Jak nešťastný to den.”

79. A seběhl se k němu jeho lid, třesa se *hněvem*; a již předtím páchali zlé skutky.

جٰثِيْنَ ۝۷

كَانَ لَمْ يَفْنَوْا فِيهَا اِلَّا اِنَّ تَمُوْدًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ
اِلَّا بَعْدًا لِّتَمُوْدٍ ۝۸

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيْمَ بِالْبَشْرِىَ قَالُوْا سَلٰمٌ
قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لِيْٓ اَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حٰنِيْدٍ ۝۹

فَلَمَّا رَا اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكَّرَ وَاَوْجَسَ
مِنْهُمْ خِيْفَةً قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّا اَرْسَلْنَا اِلَيْكَ
قَوْمَ لُوْطٍ ۝۱۰

وَاَمْرَاَتَهُ قَالِيَةٌ فِضِيْكَتٍ فَبَشَّرْنٰهَا بِاسْحٰقٍ وَّ
مِنْ وَاٰرِىَ اسْحٰقٍ يٰعُقُوْبُ ۝۱۱

قَالَتْ يٰوَيْلِيْٓ ءَا اِلٰدٌ وَاَنَا عَجُوْرٌ وَاَهْلًا بَعْلِىْ شَيْخًا
اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيْبٌ ۝۱۲

قَالُوْا اَتَعْجِبِيْنَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحِمَتِ اللّٰهِ وَبَرَكَتُهُ
عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهٗ حٰنِيْدٌ مَّجِيْدٌ ۝۱۳

فَلَمَّا ذَهَبَ عَن اِبْرٰهِيْمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشْرُ
يُجَادِلُنَا فِى قَوْمِ لُوْطٍ ۝۱۴

اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَحَلِيْمٌ اَقْوَاهُ مِّنِيْٓ ۝۱۵
يٰاِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَن هٰذَا اِنَّهٗ قَدْ جَاءَ اَمْرٌ
رَّبِّكَ وَاِنَّهُمْ اِلَيْهِمْ عٰدَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ۝۱۶

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِىِّئَ بِهٖمْ وَصَاقَ بِهٖمْ
ذُرْعًا وَّقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ ۝۱۷

وَجَاءَتْهُ قَوْمُهٗ يَهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ وَاَمِنْ قَبْلِ كٰنُوْا

Řekl: „Ó lide můj, zde jsou mé dcery; ony jsou pro vás čistší. Bojte se tedy Allaha a nezahanbujte mě v přítomnosti mých hostů. Což mezi vámi není ani jediný člověk se zdravým rozumem?“

80. Odpověděli: „Ty věru víš, že si na tvé dcery neděláme žádné nároky a také víš, co si žádáme.“

81. Řekl: „Kéž bych měl sílu se proti vám *postavit*, nebo kéž bych se mohl uchýlit k mohutné opoře *pod její ochranu*.“

82. *Poslové* řekli: „Ó Lote, jsme *Poslové* Pána tvého a oni se k tobě v žádném případě nedostanou. Odejdi odsud uprostřed noci i se svou rodinou a nedopusť, aby se někdo z vás ohlédl kromě tvé ženy. Neboť to, co je postihne, postihne *také* ji. Ráno se dostaví čas pro ně určený. A není již ráno blízko?“

83. A když přišel Náš rozkaz, obrátili jsme *město* vzhůru nohama a zasypali jsme je deštěm kamenů z hlíny, vrstvu za vrstvou,

84. Jak bylo *pro ně* označeno v příkazu Pána tvého. A podobný *trest* není daleko od hříšníkům *nynejšího věku*.

R. 8.

85. A *Madjanovcům* jsme poslali jejich bratra *Shu'ájba*. Ten řekl: „Ó lide můj, uctívejte Allaha. Nemáte jiného Boha kromě Něho. A nedávejte špatnou míru a špatnou váhu. Vidím, že si žijete v blahobytu, a obávám se pro vás trestu zhoubného dne.“

86. „A lide můj, dávejte spravedlivě plnou míru a plnou váhu a nepřipravujte lidi o to, co jim náleží, a nedopouštějte se v zemi bezpráví, působíce nepokoje.“

87. „To, co vám odkázal Allah, je pro vás lepší, jste-li věřící. A já nejsem strážcem

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ
أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْرُورِن فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٨٠﴾

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٨١﴾

قَالَ لَوْ أَنَّ فِي يَدِي قُوَّةٌ أَوْ أَوْحَى إِلَيَّ رُكْنٌ شَدِيدٌ ﴿٨٢﴾
قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلَوْا إِلَيْكَ فَأَسْرِ
بِأهلكِ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
إِلَّا امْرَأَتُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ
الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨٣﴾

لَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَابِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ ۖ فَتَمَّضُورٍ ﴿٨٤﴾
مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
يَبْعِيدُ ﴿٨٥﴾

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۖ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ
وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ تُحِيطُ ﴿٨٦﴾

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تَبْخُسُوا النَّاسَ أَمْشِيَاءَ هُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٨٧﴾

بَقِيَّتَ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۗ وَمَا أَنَا

لَقَدْ

nad vámi.”

88. Odpověděli: „Ó Šu‘ájbe, přikazuje ti snad tvoje Modlitba, abychom opustili to, co uctíváme naši otcové, nebo abychom přestali nakládat se svým majetkem, jak chceme? Jsi *přece člověk* velmi chytrý a zdravého rozumu.”

89. Řekl: „Ó lide můj, řekněte mi: jestliže se opírám o jasný důkaz od Pána svého a On mi uštědřil od Sebe slušnou obživu, *jakou odpověď Mu dáte?* A nechci se vůči vám dopustit právě toho, co vám zakazují. Já vás chci pouze napravit, jak nejlépe jen mohu. Nevlastním žádnou jinou moc než je ta, která přichází od Allaha. V Něj vkládám svou důvěru a k Němu se navrátím.

90. „A lide můj, ať vás *vaše* nepřátelství ke mně nepřivede k *tomu*, abyste nebyli postiženi tím, co již postihlo lid Noemův a lid Húdův a lid Sálíhův; a lid Lotův není od vás příliš vzdálen.

91. „A prostě za odpuštění u Pána svého a potom se k Němu *celým srdcem* obraťte. Neboť Pán můj je Milosrdný, Láskyplný.”

92. Odpověděli: „Ó Šu‘ájbe, chápeme jenom málo z toho, co říkáš, a věru vidíme, že jsi mezi námi slabý. A kdyby nebylo rodu tvého, zajisté bychom tě ukamenovali. A nejsi proti nám dost silný.”

93. Řekl: „Ó lide můj, je pro vás rod můj mocnější než Allah? A vy jste Ho odhodili a nevšímali si Ho. A Pán můj objímá vše, co děláte.

94. „A lide můj, jedněte jak nejlépe dovedete, já *také* jednám. Brzy poznáte, koho postihne trest zahanbující, a kdo je lhář. A čekejte; já věru čekám s vámi.”

عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۝

قَالُوا يُشْعِبُ أَسْلُوتَكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ
رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أُخَالِفَكُمُ إِلَىٰ مَا أَنْهَكُمُ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا
الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ
مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمِ لُوطٍ فِتْنَتَكُمْ بِعَبِيدٍ ۝

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ
وَدُودٌ ۝

قَالُوا يُشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا
لَنُرِيدُكَ فَيَنَّا ضَعِيفًا ۝ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَّكَ وَ
مَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝

قَالَ يَقَوْمِ أَرَهَيْتُمْنِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ تَعَالَىٰ
وَرَاءَكُمْ ظَهْرِي ۝ إِنْ رَبِّي يَأْتِيكُمْ بِالْحَفِيظِ ۝
وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۝ سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ۝ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَارِبٌ
وَأَنْتُمْ تَقْبَلُونَ ۝ إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝

95. A když přišel Náš rozkaz, z milosrdenství Svého jsme zachránili Šu'ájba a ty, kteří s ním uvěřili; a trest postihl ty, kteří hřešili, a ráno leželi tváří k zemi ve svých domovech,

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لَيِّنْنَا لِيَحْيِيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْئَةَ وَالْجَبْرُوتَ
فِي دِيَارِهِمْ خُسْفَيْنَ ٩٥

96. Jako kdyby tam nikdy nežili. Hle! Prokleti byli Madjanovci, stejně jako byli prokleti i Thamúdovci už před nimi.

كَأَن لَّمْ يَخُونُوا فِيهَا إِلَّا بَعْدَ الْبَدِّ لِيَدِينَنَّ كَمَا كَانُوا
تَمُودَ ٩٦

R. 9.

97. A vyslali jsme Mojžíše s Našimi Znameními a pravomocí zjevnou

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ٩٧
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوهُ أَمْرٌ فِرْعَوْنَ وَمَا
أَمْرٌ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ٩٨

99. Povede lid svůj v Den Zmrtvýchvstání a doprovodí ho až do Ohně, podobně jako je přiváděn dobytek k napajedlu. A cíl, k němuž dojdou, bude strašný.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيُسَّ
الْوَرْدِ الْمُرْوَدِ ٩٩

100. A byli pronásledováni prokletím na tomto světě a v Den Zmrtvýchvstání jím budou pronásledováni též. Strašný je dar, který dostanou.

وَاتَّبَعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُسَّ النَّارِ
الْمُرْوَدِ ١٠٠

101. Toto je jedna ze zpráv o zničených městech, kterou ti vyprávíme. Některá z nich stojí dodnes a jiná byla skosená jako úroda.

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبِآءِ الْقُرٰى نَقَّضْنَا عَلَيْكَ مِنْهَا قٰلِمٌ
وَحَصِيْدٌ ١٠١

102. My jsme jim neublížili, ale oni ublížili sami sobě; a když přišel rozkaz Pána tvého, jejich božstva, která vyzývali vedle Allaha, jim nebyla nic platná. A nepřinesla jim nic než zkázu.

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَغْنٰت
عَنْهُمْ اِلٰهَتُهُمْ الَّتِي يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ اَمْرٌ رَبِّكَ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتٰبِيْنٍ ١٠٢

103. Takové je sevření Pána tvého, když uchvátí města, která hřeší. A Jeho sevření je bolestné a přísné.

وَكَذٰلِكَ اَخَذَ رَبُّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظٰلِمَةٌ
اِنْ اَخَذَهَا اِلَيْمٌ شَدِيْدٌ ١٠٣

104. V tom zajisté je Znamení pro toho, kdo se bojí trestu v Životě budoucím. To je v den, v němž budou všichni lidé spolu shromážděni, a je to den, v němž všichni budou svědky jednání.

اِنْ فِيْ ذٰلِكَ لٰآيَةٌ لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ذٰلِكَ
يَوْمٌ مُّجْمُوْعٌ لِّاٰلَةِ النَّاسِ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ١٠٤

105. A odkládáme jej jen do lhůty stanovené.

وَمَا نُوَخِّرُهُ اِلَّا لِاَجَلٍ مُّعَدُوْدٍ ١٠٥

106. V den, kdy se dostaví, žádná duše bez Jeho svolení nepromluví; a potom se ukáže, že *někteří* z nich jsou nešťastní a *jini* šťastní.

107. Pokud jde o nešťastné, ti přijdou do Ohně, kde pro ně bude jen vzdychání a vzlykání,

108. A zůstanou tam, dokud nebesa a země budou trvat, pokud si Pán tvůj nebude přát jinak. Neboť Pán tvůj vykoná, co chce.

109. A pokud jde o šťastné, ti přijdou do Nebe; a zůstanou tam, dokud nebesa a země budou trvat, a pokud si Pán tvůj nebude přát jinak, — dar, který zkrácen nebude.

110. Nepochybuji tedy ohledně toho, co tito *lidé* uctívají. Uctívají jen to, co již dříve uctívali jejich otcové. A My jim zaplatíme v úplnosti bez zkrácení jejich podílu.

R. 10.

111. A zajisté jsme dali Mojžíšovi Knihu, ale vznikly kvůli ní spory; a kdyby nebylo slova, které od Pána tvého již bylo předesláno, pak celá věc by byla *už dávno* mezi nimi rozhodnuta; a *nyní* je zneklidňují o tom pochybnosti.

112. A *jejich skutky* nebyly ještě *odplaceny*, ale Pán tvůj jim zajisté odplatí v úplnosti podle skutků jejich. On si je dobře vědom všeho, co dělají.

113. Stůj tedy pevně, jak ti to bylo přikázáno a *také* ti, kteří se s tebou obrátili *k Bohu*; a nepřekračujte meze, *ó věřící*; neboť On vidí, co děláte.

114. A nepřiklánějte se k těm, kteří hřeší, aby se vás nedotkl Oheň. A kromě Allaha nebudete mít přátele žádné, ani vám nebude pomozeno.

115. A konej Modlitbu na obou koncích dne a v hodinách nočních, *kteří hraničí*

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ إِلَّا بِذُرِّيَّتِهَا فَبِئْسَ مَا
سَعِيدٌ ﴿١٠٦﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَبِئْسَ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَ
شَهيقٌ ﴿١٠٧﴾

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا
شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ قَدِيرٌ ﴿١٠٨﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَبِئْسَ الْجَنَّةُ خَالِدِينَ فِيهَا مَا
دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ سَرَبُّكَ
عَطَاءً غَيْرَ مَجْدُوذٍ ﴿١٠٩﴾

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّنْ يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يعبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤَهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِنُونَ
نُصِبَهُمْ غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿١١٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاحْتَلَفَ فِيهِ وَاُولَئِكَ
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي
شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١١﴾

وَإِنَّ كَلِمًا لَّبَّتْ لِيُؤَيِّنَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١٢﴾

فَاسْتَقِمُّ كَمَا أُصِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطَّعُوا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٣﴾

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٤﴾

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ

s dobou denní. Dobré skutky věru zapuzují špatné. Toto je připomenutí pro ty, kteří toho chtějí být pamětlivi.

116. A buďte vytrvalí; neboť Allah nestrpí, aby se ztratila odměna spravedlivých.

117. Proč tedy nebyli mezi pokoleními před vámi lidé obdařeni porozuměním, kteří by zakazovali mravní zkázu na zemi – kromě několika z nich, a ty jsme zachránili? Ale nespravedliví následovali to, co jim poskytovalo pohodu a pohodlí, a tím se provinili.

118. A Pán tvůj by ta města nezničil nespravedlivě, pokud by jejich obyvatelé byli spravedliví.

119. A kdyby byl Pán tvůj *prosadil* svou vůli, byl by věru lidstvo učinil národem jediným; ale oni by se přesto nepřestali přít,

120. Kromě těch, nad nimiž se Pán tvůj slitoval, a kvůli tomu je stvořil. Budiž naplněno slovo Pána tvého: „Já věru Peklo Džiny a lidmi *neposlušnými* naplním, všemi dohromady.”

121. A vyprávíme ti všechny zvěsti o Poslech, abychom ti jimi srdce zpevnili. A v nich k tobě přišla pravda a varování a připomenutí věřícím.

122. A řekni těm, kteří nevěří: „Jednejte, jak nejlépe umíte, my *také* jednáme.”

123. „A čekejte, my *také* čekáme.”

124. A Allahovi náleží vše utajené na nebesích i na zemi a Jemu bude vše podstoupeno. Tedy Ho uctívej a důvěřuj v Něho *jediného*. A Pán tvůj není nevšímavý k tomu, co děláš.

الْحَسَنَاتِ يُدْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ ذُكْرُكَ
لِلَّذِكْرِ ۝١١٦

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝١١٧

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّتِ
يَتَّبِعُونَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۝١١٨

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا
مُصِلِحُونَ ۝١١٩

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا
يَرَاؤُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝١٢٠

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَنَبَّأَهُ
رَبُّكَ لَا مَلَأَتْ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝١٢١
وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُمْ بِهِ
فَخَوَّادُكَ وَجَاءَكَ فِي هُدًى الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ
لِلْمُؤْمِنِينَ ۝١٢٢

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا نَعْمَلُونَ ۝١٢٣
وَانتظروا إِنَّا مُنتظرون ۝١٢٤

وَاللَّهُ عِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّيْرُجُجِ الْأَمْوَالِ
فَاعْبُدْهُ وَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝١٢٥

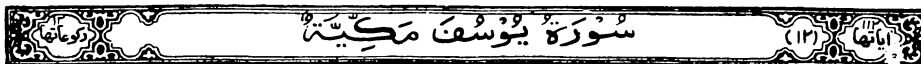
KAPITOLA 12

JÚSUF

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení, kontext a obsah

Podle většiny společníků svatého Proroka byla celá tato *Súra* zjevena v Mekce. Ale podle Ibn 'Abbáse a Qatádaha byly verše 2-4 zjeveny až po Hidžře. Jak již bylo řečeno, kapitola 10 (*Súra Júnus*) se zabývá oběma aspekty božího nakládání s člověkem - Jeho trestáním a omilostňováním. Kapitola 11 (*Súra Húd*) rozvíjí téma božího trestu, zatímco kapitola 12 pojednává o božím milosrdenství. *Súra* pojednávající o božím trestu (*Húd*) byla umístěna před tuto *Súru* pojednávající o božím milosrdenství proto, že nepřátelům svatého Proroka mělo být prokázáno milosrdenství poté, co byli za své přestupky potrestáni. *Súra* má však jednu zvláštnost. Celá vypráví o životě jediného Proroka, a to Josefa, čímž se liší od všech ostatních kapitol. Důvodem této zvláštnosti je to, že život Proroka Josefa se velmi podobá životu svatého Proroka, dokonce i v drobných detailech. Celá *Súra* byla věnována dosti podrobnému vyprávění o životě Proroka Josefa proto, že měla sloužit jako předzvěst událostí, které měly nastat za života svatého Proroka. V kapitole 10 byl jako příklad božího milosrdenství vybrán příběh Proroka Jonáše, zatímco v detailním vyprávění této kapitoly byl za tímto účelem zvolen příběh Josefův. Jsou pro to dva možné důvody: a) Životy Jonáše a svatého Proroka se sobě podobají jen v závěrečné fázi, zatímco život Josefův připomíná život svatého Proroka i v drobných detailech; b) Přesto, že se příběh Jonášův podobá příběhu svatého Proroka v tom, že jak lidu Jonášovu tak i lidu svatého Proroka bylo nakonec díky božímu milosrdenství odpuštěno, podobnost mezi oběma Proroky je jen částečná; ale podobnost mezi Josefem a svatým Prorokem, zejména pokud jde o způsob, jakým Bůh naložil s Josefovými bratry a s lidem svatého Proroka, je velice blízká, ba téměř úplná. Milosrdenství prokázané lidu Jonášovu pramenilo přímo z boží milosti, sám Jonáš s tím neměl nic společného; zato omilostnění Josefových bratří vyhlásil Josef sám. A podobně tomu bylo v případě mekkánských Qurajšovců, o jejichž úplném a ničím nepodmíněném odpuštění vyšlo oznámení přímo z úst svatého Proroka.



JÚSUF

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Rá*. Toto jsou verše Knihy jasné.

3. Zjevili jsme ji — jako Knihu často přednášenou v jasném a srozumitelném jazyce.

4. Tím, že ti tento Korán zjevujeme, ti vyprávíme ten nejkrásnější příběh; zatímco předtím jsi byl jedním z těch, kteří o tom neměli tušení.

5. *Vzpomeň si na dobu*, kdy řekl Josef svému otci: „Otče můj, spatřil jsem ve snu jedenáct hvězd a slunce a měsíc a viděl jsem, jak se mi klanějí.”

6. Řekl: „Synu můj milý, nevyprávěj svůj sen svým bratrům, aby proti tobě nestrojili úklady; neboť Satan je otevřeným nepřítelem člověka.

7. „A *stane se tak, jak jsi viděl ve snu*; Pán tvůj si tě vyvolí a naučí tě výkladu *božího* vyprávění a dovrší Svou přízeň k tobě a k rodu Jakobovu tak, jak ji dovršil k tvým dvěma předkům — Abrahamovi a Izákovi. Pán tvůj je věru Vševedoucí, Moudrý.”

R. 2.

8. Zajisté v Josefovi a bratřích jeho jsou Znamení pro ty, kteří se táží.

9. Když řekli: „Josef a jeho bratr jsou našemu otci milejší než my, ačkoliv my jsme početnější strana. Otec náš je věru v zjevném bludu.

10. „Zabijte Josefa nebo ho vyzěňte do nějaké *vzdálené* země, aby přízeň vašeho otce patřila pouze vám, a potom se můžete stát lidmi spravedlivými.”

*Já jsem Allah, Vševidoucí.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّحْمَةِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ③

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا

إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ④ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنَّ

الْغَافِلِينَ ⑤

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ

كُوكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ⑥

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا

لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ⑦

وَكَذَلِكَ يَجْنَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ

الْأَحَادِيثِ وَيُمَتِّنُ نَعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ

كَمَا أَنْتَ بِهَا عَلَى آبَائِكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ

يَعْقُوبَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑧

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّأُولِي بَالٍ ⑨

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا وَ

نَحْنُ عَصَبَةٌ ⑩ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑪

إِذْ قَتَلُوا يُوسُفَ وَأَظْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ

أَبَائِكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا ضَالِّينَ ⑫

11. Jeden z nich řekl: „Nezabíjejte Josefa, ale pokud chcete něco udělat, vhodte jej na dno hluboké studny; nějací pocestní ho vytáhnou.“

12. Řekli: „Ó otče náš, proč nám nedůvěřuješ ohledně Josefa, vždyť my jsme jeho upřímnými příznivci.“

13. „Pošli jej zítra s námi, ať se pobaví a pohraje si, a my na něj budeme dávat pozor.“

14. Řekl: „Rmoutí mě, že ho odvedete, a bojím se, aby ho nesežral vlk, až se o něj nebudete starat.“

15. Řekli: „Kdyby ho sežral vlk, když je nás tolik, věru by to pro nás byla *velká* ostuda.“

16. A když jej odvedli a dohodli se, že ho hodí na dno hluboké studny, svůj *hanebný záměr* provedli; a My jsme mu seslali vnuknutí: „*Jednoho dne* jim povíš o tomto jejich činu a už nebudou vědět, o čem jde.“

17. A večer přišli za svým otcem s pláčem.

18. Řekli: „Ó otče náš, odešli jsme, abychom mezi sebou závodili, a Josefa jsme nechali u našich věcí a sežral jej vlk; ale ty nám neuvěříš, i kdybychom mluvili pravdu.“

19. A přinesli jeho košili potřísněnou falešnou krví. Řekl: „Ó nikoliv, to myslí vaše vás svedly k tomuto podvodu. A *nyní mi zbývá jen* patřičná trpělivost. A *jedině* u Allaha nutno hledat pomoc proti tomu, co tvrdíte.“

20. A přišla karavana cestujících a poslali muže pro vodu. A ten spustil své vědro *do studny*. „Ó dobrá zpráva!“ zvolal, „Je tu mladík!“ A ukryli jej jako zboží a

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقُوَّةَ فِي
غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿١١﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿١٢﴾

أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٣﴾
قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ
يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا لَئِن آكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا
لَخٰسِرُونَ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَنْ يُجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٧﴾
قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ
عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا

وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِينَ ﴿١٨﴾

وَجَاءُوا عَلَى قَيْصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَوِيدٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ
عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةً
قَالَ يٰيٰشَرِي هَذَا غَمٌّ وَأَسْرُوهٖ بِضَاعَتِ اللَّهِ وَاللَّهُ

Allah velmi dobře věděl, co udělali.

21. A prodali ho za nízkou cenu několika dirhamů. Nechtěli na něm vydělat.

R. 3.

22. A Egypťan, který ho koupil, řekl své manželce: „Ať tu přebývá důstojně. Možná, že nám bude prospěšný; anebo jej přijmeme za vlastního syna.“ A tak jsme Josefa usadili v té zemi, abychom ho naučili výkladu věcí. A Allah má svrchovanou moc nad Svým příkazem, ale většina lidí *to* neví.

23. A když dorostl do mužného věku, darovali jsme mu úsudek a vědění. A takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

24. A ta, v jejímž domě přebýval, jej chtěla proti jeho vůli svést. Zavřela dveře na závoru a řekla: „Pojď už.“ Řekl: „Utíkám se pod ochranu k Allahovi. On je Pánem mým. To On učinil můj pobyt u vás důstojným. Hříšníci věru nikdy neuspějí.“

25. A vášnivě po něm zatoužila a byl by jí málem podlehl, kdyby byl neviděl zjevné Znamení od Pána svého. A takto jsme od něho odvrátili špatnost a nemravnost. On věru byl *jedním* z Našich vyvolených služebníků.

26. A oba běželi ke dveřím jako o závod a ona mu ze zadu roztrhla košili a ve dveřích potkali jejího pána. Řekla: „Jaký trest si zaslouží ten, který se chtěl dopustit špatnosti na tvé manželce, ne-li vězení či trest bolestný?“

27. Řekl: „To ona mě chtěla svést proti mé vůli.“ A svědek z její rodiny dosvědčil: „Je-li jeho košile roztržena vpředu, pak pravdu mluví ona a on je jedním ze lhářů.“

عَلَيْكُمْ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا

فِيهِ مِنَ الرَّاهِبِينَ ﴿٢١﴾

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ فِضْرَلَا مُرَاتِبَةً أَكْرِمِي

مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَّا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ

مَكَّنَّا يُوْسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ

الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلِيمٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾

وَرَأَوْتَهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ

الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْبَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ

رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُغْلِقُ الظُّلُمُونَ ﴿٢٤﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَأْبُرَهَانَ رَأَىٰ

كَذَلِكَ لَنَصْرَفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ

عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٥﴾

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَيْصَةَ مِنْ دُبُرٍ

أَلْفِيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ

بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُجْزَىٰ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

قَالَ هِيَ رَأُوْتِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ

أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَيْصَةُ قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَّقَتْ

وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

28. „Ale je-li jeho košile roztržena zezadu, pak lhala ona a on je jedním z pravdomluvných.“

29. Když uviděl, že jeho košile je roztržena zezadu, řekl: „Toto je zajisté jeden z vašich ženských úkladů. Vaše úklady jsou věru mocné.“

30. „Ó Josefe, odvrát se od toho, a ty, ó ženo, pros o odpuštění svého hříchu. Neboť ses provinila ty.“

R. 4.

31. A ženy ve městě říkaly: „Ázízova žena chtěla svést svého sluhu proti jeho vůli. Zmámil ji láskou. Věru ji vidíme ve zjevném hříchu.“

32. Když uslyšela o jejich *lstivém* úkladu, poslala pro ně a připravila pro ně hostinu a dala každé z nich nůž a *potom* řekla *Josefovi*: „Jdi mezi ně.“ A když jej spatřily, ohromil je tak, že si až ruce pořezaly a řekly: „Budíž pochválen Allah! To není člověk, ale anděl vznešený.“

33. Řekla: „A to je ten, kvůli kterému jste mě haněly. Chtěla jsem jej svádět proti jeho vůli, ale on se *před hříchem* uchránil. Jestliže však nyní neudělá to, co mu poručím, bude uvězněn a stane se *jedním* z ponižených.“

34. Řekl: „Ó Pane můj, dám přednost vězení před tím, k čemu mě vyzývají; a jestliže ode mě jejich lsti neodvrátíš, nakloním se k nim a budu jedním z nevědomých.“

35. A Pán jeho vyslyšel jeho prosbu a zachránil ho před jejich úklady. Neboť je Všeslyšící, Vševedoucí.

وَأِنْ كَانَ قَبِيصَهُ قَدْ مِنْ دُبْرٍ فَكَذَّبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ٢٨

فَلَمَّا رَأَى قَبِيصَهُ قَدْ مِنْ دُبْرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ
إِنْ كَيْدُكُمْ عَظِيمٌ ٢٩

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنِ هَذَا وَاسْتَعْفَرَ لِيذْنِيكَ
إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ٣٠

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ
فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٣١

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ
لَهُنَّ مُنْكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا
وَقَالَتْ أَخْرِجِي عَلَيَّ هُنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ
أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا
إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ٣٢

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدتُّهُ
عَنْ نَفْسِهِ فَوَسْوَسَ لَهُ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ
لَيُسْجَنَنَّ وَيَكُونًا مِنَ الصَّغِيرِينَ ٣٣

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ
وَأَلَّا تَصْرِفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبَب إِلَيْهِنَّ وَآكُنَّ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ٣٤

فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّتَهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٥

36. Poté, co uviděli známky jeho nevinosti, napadlo je (muže), že by ho měli na čas uvěznit, aby si zachovali své dobré jméno.

R. 5.

37. A do vězení s ním přišli dva mladí muži. Jeden z nich řekl: „Viděl jsem se ve snu, jak lisuji víno.” A druhý řekl: „Já jsem se viděl ve snu, jak nesu na hlavě chléb, z něhož klovou ptáci. Sděl nám výklad toho, neboť vídíme, že jsi jedním ze spravedlivých.”

38. Odpověděl: „Dříve než vám donesou jídlo, které dostáváte, vám sdělím výklad obou snů. Je to díky tomu, co mě naučil můj Pán. Zřekl jsem se náboženství těch, kteří v Allaha ani v Život budoucí nevěří.

39. „A následoval jsem náboženství svých otců, Abrahama a Izáka a Jakuba. Není možné, abychom cokoli jako rovné k Allahovi přidružovali. A je to z milosti Allahovy k nám i k lidstvu, ale většina lidí je nevděčná.

40. „Ó společníci moji vězenští, jsou snad různí páni lepší než Allah Jediný, Nejsvrchovanější?

41. „To, co uctíváte vedle Allaha, jsou jen pouhá jména, která jste tomu dali vy a vaši otcové; Allah k tomu neseslal žádné oprávnění. A rozhodnutí náleží jedině Allahovi. On přikázal, abyste neuctívali kromě Něho nic. Toto je víra věčné pravdy, ale většina lidí to neví.

42. „Ó společníci moji vězenští! Pokud se týče prvního z vás, ten bude nalévat víno svému pánu; a pokud jde o druhého, ten bude ukřížován a ptáci mu budou klovat do

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لِيَسْمُنْتَهُ
حَتَّىٰ حِينٍ ۝٣٦

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيْنِ ۖ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي
أَرَيْتُ أُعْصِرُ خَمْرًا ۖ وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَيْتُ أَخْبُلُ
فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتًا بِنْتَأْوِيهِ ۚ
إِنَّا نُرِيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝٣٧

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقِينَ إِلَّا نَبْتًا لَكُمْ بِنْتَأْوِيهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كٰفِرُونَ ۝٣٨

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكُمْ مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ۝٣٩

يُصَاحِبِي السِّجْنَ ءَأَزَابُ مُتَّفِقُونَ خَيْرٌ أَمِ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝٤٠

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكُمْ
الَّذِينَ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝٤١

يُصَاحِبِي السِّجْنَ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلَّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ۚ

hlavy. A věc, na níž jste se ptali, je už rozhodnuta.”

43. A tomu z nich, o němž se domníval, že se dostane na svobodu, řekl: „Zmíň se o mně svému pánu.” Ale Satan způsobil, že se o tom svému pánu zmínit zapomněl, a tak Josef zůstal ve vězení ještě několik let.

R. 6.

44. A řekl Král: „Viděl jsem ve snu sedm tučných krav. Požíralo je sedm krav hubených. A sedm zelených klasů pšenice a sedm jiných, uschlých. Ó stařešinové, vyložte mi význam mého snu, jste-li schopni vykládat sny.”

45. Odpověděli: „Jsou to sny zmatené a výklad takto zmatených snů my neznáme.”

46. A ten z obou vězňů, který se zachránil a který si nyní po čase vzpomněl, řekl: „Já vám jeho výklad sdělím, proto mě pošlete.”

47. „Josefe! Ó muži spravedlivý, vylož nám význam sedmi tučných krav, které požívá sedm krav hubených, a význam sedmi zelených klasů pšenice a sedmi jiných, uschlých, abych se mohl vrátit k lidem a dát jim vědět.”

48. Odpověděl: „Budete sít sedm let, lopotíte se bez ustání, a ponecháte v klasech to, co sklídíte, kromě malého množství, které sníte.

49. „A potom přijde sedm let tvrdých, jež pozrou vše, co jste předtím shromáždili, kromě malého množství, které si snad uschováte.

50. „Potom přijde jeden rok hojných dešťů, v němž budou lidé lisovat víno a olej.”

R. 7.

51. I řekl Král: „Přiveďte ho ke mně.” Ale když k němu (Josefovi) přišel posel, řekl: „Vrať se ke svému pánu a zeptej se ho na ty ženy, které si ruce pořežaly: Neboť Pán můj ví dobře o jejich listivých úkladech.”

فَضَى الْأَمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ﴿٦٣﴾
وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَكَثِرَ فِي السُّجُنِ
بِضْعِ سِنِينَ ﴿٦٤﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ جِيفٌ وَسَبْعُ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُتٌ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُؤْتُونَ فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٦٤﴾
قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ﴿٦٥﴾

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٦٥﴾

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ جِيفٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُتٌ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٦٥﴾
قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٦٥﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٦٥﴾
ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ

وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ

52. (Kráľ) řekl ženám: „Oč vám šlo, že jste chtěli Josefa svést proti jeho vůli?“ Rekly: „Zdržel se hříchu ze strachu před Allahem — nic špatného o něm nevíme.“ Žena ‘Azízova řekla: „Nyní pravda na světlo vystoupila. Byla jsem to já, která jej chtěla proti jeho vůli svést, a on je jedním z pravdomluvných.“

53. Josef řekl: „Vyžádal jsem si vyšetření, aby (‘Azíz) věděl, že jsem za jeho nepřítomnosti jeho důvěru nezradil a že Allah nedopustí, aby uspěly úklady proradných.“

54. „A netvrdím, že já sám nemám žádnou slabost, neboť duše neustále nabádá ke špatnostem, pokud se nad ní Pán můj nesmiluje. Vždyť Pán můj je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.“

55. I řekl Král: „Přiveďte ho ke mně, abych si ho mohl ponechat jen pro sebe.“ A když k němu promluvil, řekl: „Ode dneška jsi člověkem, který má pevné postavení a požívá naší důvěru.“

56. Řekl: „Svěř mi dozor nad pokladnicemi země, neboť jsem dobrým strážcem a obdařený moudrostí.“

57. A tak jsme dosadili Josefa do té země. Přebýval tam, kdekoliv se mu žádnou slabost, neboť duše neustále nabádá ke špatnostem, pokud se nad ní Pán můj nesmiluje. Vždyť Pán můj je Nejvyšší

58. A odměna Zivota budoucího je lepší pro ty, kteří uvěřili a bojí se Boha.

R. 8.

59. A přišli Josefovi bratři a vstoupili k němu; poznal je, ale oni jeho nepoznali.

60. A když je opatřil zásobami, řekl: „Přiveďte mi vašeho bratra z otcovy strany. Což nevidíte, že vám dávám plnou míru obilí a že jsem nejlepším hostitelem?“

61. A když je opatřil zásobami, řekl: „Přiveďte mi vašeho bratra z otcovy strany. ke mně nedostanete blízko.“

أَيَدِيَهُنَّ طُرَانَ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾
 قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ
 فَلَنْ نَحَاسَ إِلَيْهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ
 الْعَزِيزِ إِنَّنِ حَصَّصَ الْحَىُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ
 وَرَأَيْتَهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٢﴾

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
 كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ
 إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ انْتُورِي بِهِ اسْتَنْصِصْ لِنَفْسِي فَلَمَّا
 كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾
 وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَهَا حَيْثُ

يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْحَسِنِينَ ﴿٥٧﴾
 وَلِلْآجِرِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

وَجَاءَ إِخْوَةَ يُوسُفَ دَلَّ خُلُوعًا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ
 لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٩﴾

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ انْتُورِي يَا أَخٍ لَكُمْ
 مِنْ أَيْتِكُمُ الْآتِرُونَ إِنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ
 الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٠﴾

فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا
 تَقْرُبُونِ ﴿٦١﴾

62. Odpověděli: „Pokusíme se přemluvit otce, aby ho pustil, a zcela jistě *tak* učiníme.“

63. I řekl svým sluhům: „Dejte jim do jejich zavazadel *také* jejich peníze, aby je, až se vrátí ke své rodině, poznali; možná, že se vrátí zpět.“

64. A když se vrátili ke svému otci, řekli: „Ó otče náš, *další* míra *obilí* nám byla odepřena, pošli s námi našeho bratra, abychom svou míru dostali, a my se o něj určitě postaráme.“

65. Řekl: „Nemohu vám ho svěřit, leda jako jsem vám již předtím svěřil jeho bratra. Však Allah je nejlepším Ochráncem a Nejmilosrdnější z těch, kteří prokazují milosrdenství.“

66. A když otevřeli svá *zavazadla* se zbožím, zjistili, že jim byly vráceny jejich peníze. Řekli: „Ó otče náš, co víc si můžeme přát? Toto jsou naše peníze, které nám byly navraceny. Přivezeme zásoby pro rodinu a ochráníme svého bratra a budeme mít navíc o *náklad* na jednoho velblouda – bude to míra snadno *získaná*.“

67. Řekl: „Nepošlu ho s vámi, dokud mi nesložíte slavnostní slib při Allahovi, že mi ho určitě přivedete zpět, pokud ovšem nebudete přepadeni. A když se mu slavnostním slibem zavázali, řekl: „Allah dohlíží na to, co říkáme.“

68. A řekl: „Ó synové moji, nevcházejte *do města* jednou branou, ale vstupte branami různými; já vám proti Allahovi nemohu v ničem pomoci. Rozhodnutí je pouze u Allaha. V Něho vkládám svou důvěru a necht' Mu důvěřují všichni, kteří důvěrovat chtějí.“

69. A když vstoupili *do města*, jak jim to otec přikázal, nic jim to nepomohlo; bylo to jen přání v srdci Jakobově, jež *útmu* uspokojil. On věru byl nadán věděním, neboť

قَالُوا سُرُّوْهُ عَنَّا اَبَاهُ وَاِنَّا لَفَاعِلُوْنَ ﴿٣٢﴾

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَا اِذَا اُنْقَلَبُوا اِلَى اٰهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿٣٣﴾

فَلَمَّا رَجَعُوْا اِلَى اٰبِيْهِمْ قَالُوْا يَا اَبَانَا مَنَعَ مِنَّا الْكَيْلَ
فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿٣٤﴾
قَالَ هَلْ اَمْسَكْتُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَا اَمْسَكْتُمْ عَلٰٓى اَخِيْهِ
مِنْ قَبْلُ ۗ قَالَلَهُ خَيْرٌ حٰفِظًا وَّهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ ﴿٣٥﴾
وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ سُرِّدَتْ
اِيْلَيْهِمْ قَالُوْا يَا اَبَانَا مَا نَبِغِيْ هٰذِهِ بِضَاعَتَنَا رُدَّتْ
اِلَيْنَا ۗ وَنَبِيْرُ اَهْلَانَا وَنَحْفِظُ اَخَانَا وَنُرٰدُ اِدْكِيْلَ
بِعِيْرٍ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ﴿٣٦﴾

قَالَ لَنْ اُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتّٰى تُتُوُوْنَ مَوْثِقًا مِّنَ
اللّٰهِ لَمَّا تَتَّبِعِيْ بِهٖ اِلَّا اَنْ يَّحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا اٰوَوْا مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللّٰهُ عَلٰٓى مَا نَقُوْلُ وَكَيْلٌ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ يٰۤاِبْنِيْ لَا تَدْخُلُوْا مِنْ بَابٍ وَّاحِدٍ وَاَدْخُلُوْا
مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَّمَا اَغْنِيْ عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ
مِنْ شَيْءٍ اِنْ اِلَّا الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٣٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمْرُهُمْ اَبُوهُمْ مَا كَانَ لِيَغْنِيْ
عَنْهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةٌ فِيْ نَفْسِ يَعْقُوْبَ
قَضَاهَا وَاِنَّهٗ لَدُوْعٌ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّا لَكُنَّا
اَلْاَكْثَرُ

jsme jej tomu naučili; ale většina lidí neví nic.

R. 9.

70. A když navštívili Josefa, ponechal si svého bratra u sebe a řekl: „Já jsem tvůj bratr; nermuť se tedy nad tím, co dělali.”

71. A když je opatřil zásobami, dal do sedla svého bratra pohár. Posléze zvolal hlasatel: „Ó *lidé* karavany, jste obviněni z krádeže.”

72. Řekli, obracejíce se k nim: „Co postrádáte?”

73. Odpověděli: „Postrádáme Královu číši a kdo ji přinese, ten dostane náklad na jednoho velblouda; a já za to ručím.”

74. Odpověděli: „Při Allahu, víte dobře, že jsme nepřijeli páchat v zemi nepravosti a nejsme zloději.”

75. Řekli: „A jaký trest navrhuje, bude-li vám dokázáno, že jste lhali?”

76. Odpověděli: „Trestem za to — ten, v jehož sedle se číše nalezne, bude odplatou za svůj čin. Takto trestáme provinilce.”

77. A začal *prohledávat* jejich vaky dříve, než vak bratrův; a nakonec vytáhl číši z vaku bratrova. Takto jsme Josefovi pomohli připravit lest. Nemohl zadržet bratra svého podle zákona královského, pokud si to nepřál Allah. My povyšujeme na stupních *hodnosti* toho, koho se Nám zlíbí; a nad každým, kdo ovládá vědění, je Jeden, Vševědoucí.

78. Řekli: „Jestliže kradl, pak jeden z jeho bratrů se *také* dopustil krádeže již dříve.” Ale Josef uchoval tajemství ve svém srdci a nic jim neprozradil. *Pouze* řekl: „Vypadá, že jste ve velmi špatném postavení; a Allah zná nejlépe, co tvrdíte.”

79. Řekli: „Ó vzácný pane, on má velmi starého otce, vezmi si tedy místo něho

ع النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ١٠

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَمَنَّسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١١

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيُّهَا الْعِبْرَانُكُمُ لَسْتُمْ قَوْمًا

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ١٢
قَالُوا تَفْقِدُ صَوَاعَ الْبَلِكِ وَلَيْنَ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ١٣

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمُ لِنَفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ ١٤

قَالُوا مَا جَرَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ١٥
قَالُوا جَرَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَرَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ١٦

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ رِيعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ رِيعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن تَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ١٧

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ١٨

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ

jednoho z nás; neboť vidíme, že patříš k těm, kteří dobro konají.”

80. Odpověděl: „Allah mě chraň, abychom zajali někoho jiného než toho, u něhož jsme našli svůj majetek, neboť bychom byli nespravedliví.”

R. 10.

81. A když se v něm zklamali, odešli stranou, tajně se domlouvajíce. Nejstarší z nich řekl: „Což nevíte, že si váš otec od vás vyžádal slavnostní slib ve jménu Allaha a že již dříve jste se dopustili násilí vůči Josefovi? Neopustím proto tuto zemi, dokud mi to otec nedovolí nebo dokud za mě nerozhodne Allah. A On je Nejlepší rozhodčí.

82. „Vraťte se ke svému otci a řekněte: ‚Ó otče náš, syn tvůj kradl a my jsme potvrdili jen to, co je nám známo, a nemohli jsme dozírat nad nespátřeným.

83. ‚A zeptej se *obyvatel* města, v němž jsme se zdržovali, a karavany, s níž jsme přišli, a zjistíš, že mluvíme pravdu.”

84. Odpověděl: „Nikoli, neboť vaše myslí vám celou věc přikrášlily. A nyní mi zbývá jen patřičná trpělivost. Snad mi je Allah všechny přivede, neboť je Vševědoucí, Moudrý.”

85. A odvrátil se od nich a řekl: „Ó jak se mi stýská po Josefovi!” A jeho oči mu zbělaly od zármutku, jenž ho sužoval.

86. Řekli: „Při Allahovi, ty o Josefovi nepřestaneš mluvit, dokud se neutrápíš nebo nezahyneš.”

87. Odpověděl: „Já jenom žaluji hoře své a zármutek Allahovi a vím od Allaha to, co vy nevíte.

88. „Ó synové moji, jděte a pátrejte po Josefovi a bratru jeho a neztrácejte naději v milosrdenství Allahovo; neboť naději v milosrdenství Allahovo neztrácí nikdo,

أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نُرَاكُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٠﴾
قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا
عِنْدَهُ وَإِنَّا إِذًا لَنظَلَمُونَ ﴿٥١﴾

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ
تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ
وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ
حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٥١﴾
إِرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ
وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
حَافِظِينَ ﴿٥٢﴾

وَسَأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا
فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥٣﴾
قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبِرُوا جُنُودًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٥٤﴾

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَعْدُ عَلَى يُونُسَ وَأَبِيصَّتْ
عَيْنُهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٥﴾
قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْنَا نَدُرُّكَ يُونُسَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا
أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٥٦﴾

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

يُنَبِّئِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا

kromě nevěřících.”

89. A když před něho (Josefa) předstoupili, řekli: „Ó vzácný pane, postihla nás i naši rodinu bída a přinesli jsme jen nepatrnou částku peněz, dej nám však plnou míru a buď k nám milostiv. Allah věru odměňuje ty, kteří milost prokazují.”

90. Řekl: „Uvědomujete si, co jste ve své nevědomosti udělali Josefovi a jeho bratru?”

91. Odpověděli: „Ty jsi Josef?” Řekl: „Ano, jsem Josef a toto je můj bratr. Allah k nám byl věru milostiv. A ten, kdo je spravedlivý a pevný ve víře — Allah nikdy nedopustí, aby byla ztracena odměna těch, kteří dobré skutky konají.”

92. Odpověděli: „Při Allahovi! Allah ti věru dal přednost před námi a my jsme byli vskutku hříšníci.”

93. Řekl: „Necht' na vás dnes *nespočine* žádná vina; a necht' vám Allah odpustí! A On je Nejmilosrdnější z milosrdných.

94. „Odejděte s touto mou košilí a položte ji před mého otce; on vše pochopí. A přiveďte ke mně celou vaši rodinu.”

R. 11.

95. A když karavana odjela, řekl otec jejich: „Já vskutku cítím vůni Josefovu, i když mě považujete za starce už dětinského.”

96. Odpověděli: „Při Allahovi, tys nepochybně ve svém starém bludu.”

97. A když přišel posel s radostnou zvěstí, položil *košili* před Jakuba a ten byl osvěcen. *Potom* řekl: „Což jsem vám neřekl, že vím od Allaha to, co vy nevíte?”

تَأْتِسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رُوحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٩﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلَنَا
الضَّرَّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٩٠﴾
قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ
أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٩١﴾

قَالُوا عَرَأَيْتَ لَآئِتَ يُوسُفَ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا
أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٢﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَشْرَكْنَا اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا
لَخٰطِئِينَ ﴿٩٣﴾

قَالَ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٩٤﴾

إِذْ هَبُوا بَقِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ
بَصِيرًا وَأُنزِلِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٥﴾

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ
يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفْتَدُونِ ﴿٩٦﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٧﴾
فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْفَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ
بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَإِنِّي آتِعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾

98. Řekli: „Ó otče náš, pros za nás o odpuštění našich hříchů; my věru jsme byli hříšníci.”

99. Řekl: „Zajisté budu prosit Pána svého o odpuštění pro vás. Neboť je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.”

100. A když přišli k Josefovi, vzal si rodiče své k sobě a řekl: „Vejděte do Egypta a žijte v míru, chce-li tomu Allah.”

101. A uvedl rodiče na trůn a všichni se před ním klaněli Bohu. A řekl: „Ó otče můj, toto je naplnění mého dávného snu. Pán můj jej uskutečnil. A prokázal mi Svou přízeň, když mě vyvedl z vězení a vás přivedl z pouště poté, co Satan vyvolal nesváry mezi mnou a mými bratry. Pán můj je věru Laskavý, ke komu chce; neboť je Vševedoucí, Moudrý.

102. „Ó pane můj, to Tys mě obdařil mocí a naučil mě výkladu snů. Ó Tvůrce nebes a země, Tys mým Ochráncem na tomto světě i na Onom. Nechť mě smrt zastihne v odevzdanosti *do vůle Tvé* a přiřaď mě ke spravedlivým.”

103. Toto je jedna ze zvěstí o nespátném, *kterou* ti zjevujeme. Tys nebyl s nimi, když se domlouvali na svém činu a když strojili úklady.

104. A většina lidí neuvěří, i kdyby sis *to* toužebně přál.

105. A nepožaduješ za to od nich žádnou odměnu. Je to jen připomenutí celému lidstvu.

R. 12.

106. A kolik je na nebesích i na zemi Znamení, kolem nichž chodí, odvracejíce se od nich!

107. A většina z nich v Allaha nevěří, aniž *k Němu zároveň* rovné přiřazují.

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خٰطِئِينَ ﴿٩٨﴾

قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُوْرُ
الرَّحِيْمُ ﴿٩٩﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰى اِلَيْهِ اَبُوَيْهِ وَقَالَ
ادْخُلُوْا مِصْرًا اِنْ شَاءَ اللهُ اٰمِنِيْنَ ﴿١٠٠﴾

وَرَفَعَ اَبُوَيْهِ عَلٰى الْعَرْشِ وَخَرَّوْا لَهُ سُجَّدًا ۗ وَ
قَالَ يَا بَتِّ هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّيْ حَقًّا وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْ اِذْ اَخْرَجْتَنِيْ
السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ تَرْتَعَ
الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ اِنَّ رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمٰ
يَشَآءُ ۗ اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿١٠١﴾

رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِيْ مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ تَاْوِيْلِ
الْاَحَادِيْثِ ۗ فَاَطِرًا لِّلسَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّتَ وَاِنِّيْ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ تَوَفِّيْهِ مَسَلَمًا وَالْحَفِيْفُ بِالضَّالِّيْنَ ﴿١٠٢﴾

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ ﴿١٠٣﴾

وَمَا اَلْتَرُ السَّمٰوٰتِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾
وَمَا سَلْتَهُمْ عِيْدَهُمْ مِنْ اَجْرٍ اِنَّ هُوَ اَلذَّكْرُ الْعَلِيْمُ ﴿١٠٥﴾

وَكَآيٰتٍ مِّنْ اٰيٰتِ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُنظَرُوْنَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿١٠٦﴾

وَمَا يُؤْمِنُ اَلْكَرَهُم بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُوْنَ ﴿١٠٧﴾

108. Jsou si snad jisti, že je nepostihne zdrcující trest od Allaha anebo že je nezastihne Hodina jejich, když ji nejméně čekají?

109. Řekni: „Toto je cesta má: Já vzývám Allaha. Já a ti, kteří mě následují, stojíme na pevné půdě. A Svatý je Allah; a já nejsem jedním z těch, kteří *božstva* přidružují k Bohu.“

110. A jako Posly jsme před tebou poslali jen lidi vybrané mezi obyvateli měst, jež jsme obdařili vnuknutím. Což necestovali po zemi a neviděli, jaký byl konec těch, kteří byli před nimi? A přibyték na Onom světě je jistě lepší pro ty, kteří jsou Bohabojní. Což to nepochopíte?

111. Když už si Poslové zoufali nad svým lidem a domnívali se, že byli zavrženi, přišla k nim Naše pomoc a byl zachráněn ten, koho jsme zachránit chtěli. A trest Náš od lidu hříšného nelze odvrátit.

112. Věru je v jejich příběhu ponaučení pro lidi schopné porozumět. Není to příběh vymyšlený, ale naplnění toho, co mu předcházelo, a podrobný výklad všeho a vedení a milosrdenství pro lid, který věří.

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٨﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ
اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ
أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَكُنَّا الْأَخِرَةَ خَيْرًا
لِّلَّذِينَ أَتَقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا
جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُحِّيَ مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١١﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا
كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصَدِّقَاتِ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلِ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّلْقَوْمِ الْيُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾

KAPITOLA 13

AL-RA'D

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Převážná většina odborníků se přiklání k názoru, že *Súra* byla zjevena v Mekce. Toto stanovisko potvrzuje i její obsah. Avšak některé verše byly zjeveny v Medíně. Jde o verš 44 (podle 'Atá-a), 32 (podle Qatádaaha) a verše 13-15 (podle jiných autorit). V *Súře* 10 (Júnus) se tvrdí, že kdykoli se na světě objeví Prorok, lidé jsou donuceni božského Posla přijmout buď tím, že je postihne nebeský trest, nebo tím, že jim Bůh prokáže své milosrdenství, v případě, že si to zaslouží. V *Súře* 11 (Húd) je těžištěm úvah boží trest a v kapitole 12 (Júsuf) boží milosrdenství. Tato *Súra* zas vysvětluje, jak budou splněny sliby a proroctví o vzestupu a úspěchu svatého Proroka, vyslovené v předcházejících třech kapitolách, a jak islám nakonec zvítězí nad ostatními náboženstvími.

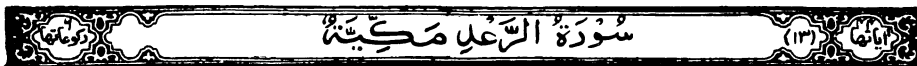
Obsah

Súra začíná na téma o nevyzpytatelnosti božích cest. Prostředky, jimiž získávají moc boží Poslové a Proroci, zůstanou lidskému oku utajeny, dokud se nestanou zřejmými výsledky, o jejichž dosažení jim šlo. Dále upozorňuje na jeden velmi dobře známý přírodní zákon, totiž že ze země zalévané jednou vodou vyrůstají různé druhy ovoce a rostlinstva. Podobně i svatý Prorok, přestože se narodil a byl vychován v jednom prostředí s pohanskými Mekkánci, se stal velkým Poslem božím. Nevěřící jsou dále nabádáni, aby svatého Proroka neposuzovali podle jeho současného slabého postavení či podle nedostatku prostředků a zdrojů, kterými disponuje, ani se nemají podívat na sliby o jeho konečném úspěchu. Jeho slíbený úspěch není přece něčím, čemu by se měli divit, spíše by bylo divné, kdyby se v době, kdy ho lidstvo potřebovalo právě nejvíce, neobjevil. Tak, jako je svatému Proroku zaručen úspěch, jeho nepřátelům je zaručen neúspěch. Věc islámu nakonec zvítězí a potomci vůdců nevěrectví se k němu připojí. Bůh připraví nevěřící o svou pomoc a jejich moc a sláva pominou. Protože všechny přírodní zákony a síly řídí Bůh,

podřídí je věci svatého Proroka a falešná božstva modloslužebníků nedokáží postup nové víry zpomalit ani zastavit. *Súra* pokračuje tématem o tom, že duševní síla svatého Proroka je tak veliká, že by mohl přemoci své nepřátele úplně sám, tak, jako člověk vidomý může přemoci zástup slepců. Polyteismus nemůže vzdorovat učení o Jedinosti boží, ani ti, kteří zasvětili svůj život falešným božstvům, nic nezmohou proti vyznavačům Boha pravého. Nepřátelé pravdy se rozplynou a zmizí jako pěna. Málo chápaví vidí jen plovoucí pěnu a nechtějí nebo nejsou schopni vidět čistou vodu pod ní. Pěna zmizí, ale čistá voda a zlato zůstanou. Stejně tak musí zhynout povrchní a plytká víra polyteistů, zatímco velké a ušlechtilé ideály, o nichž káže Korán, přetrvávají. Jeho učení, která jsou v souladu s lidskou přirozeností, naleznou cestu do srdcí lidí, jakmile začnou srovnávat mravní úroveň věřících a nevěřících a postupně si uvědomí, na čí straně je pravda. Pomocí Koránu budou předvedena mocná Znamení a učiněny velké zázraky a lidská srdce, tj. nejnedobytnější bašty světa, padnou. Jedním ze Znamení bude, že lidé vypudí svatého Proroka z Mekky a tasí proti němu meč. Avšak islám bude postupovat stále vpřed až do doby, kdy Mekka, jakožto ohnisko nevěrectví a odporu, padne do vítězných rukou svatého Proroka. Modloslužebnictví z Arábie zmizí na věčné časy a pevně tam zakotví islám. Svět bude svědkem všech těchto Znamení, která nevzniknou lidským přičiněním, ale působením Všemocného Boha. *Súra* obsahuje četná proroctví o porážce a zkáze vůdců nevěrectví a věští světu budoucnost islámu.

Název

Výše uvedené představuje hlavní tématický okruh *Súry*, kterému plně vyhovuje její název Ra'd, neboli Hrom. Déšť s sebou přináší blesk a hrom a je zcela přirozené, že také déšť nebeský - tzn. zjevení Koránu - byl provázen hromem a blesky. Hromy a blesky doprovázejí i islám. Ti, kteří tasí meč proti islámu, tímto mečem zhynou, zato ti, kteří mu odpřisáhnou věrnost, budou sedět na trůnech moci a slávy.



AL-RA'D

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Mím Rá*. Toto jsou verše Knihy. A to, co ti bylo zjeveno Pánem tvým, je pravdou, ale většina lidí v to nevěří.

3. Allah je Ten, Kdo vztyčil nebesa bez sloupů viditelných. Potom Se usadil na Trůnu. A přiměl slunce a měsíc, aby *Mu* sloužily: a obě *tělesa* sledují své dráhy až do lhůty stanovené. On řídí zákony přírody. A jasně vysvětluje Znamení, abyste pevně uvěřili v setkání s Pánem svým.

4. A On je Ten, Kdo rozprostřel zemi a vytvořil na ní hory a řeky. A od každého druhu plodů učinil dvojice, samčí a samičí. On pokrývá den nocí. V tom věru jsou Znamení pro lid, který přemýšlí.

5. A na zemi jsou *různé* polnosti, jež spolu sousedí a zahrady vinné révy a obilí a datlové palmy, vyrůstající z jednoho kořene a *jiné* rostoucí jinak; zavlažovány jsou jednou vodou, ale některé z nich jsme učinili plodnější než jiné. V tom jsou Znamení pro lid, který rozumí.

6. A pokud se něčemu divíš, pak opravdu udivující je to, že říkají: „Cože! Až se staneme prachem, budeme skutečně *ve stavu* nového stvoření?“ To jsou ti, kteří v Pána svého nevěří; a právě ti, mají na krku okovy a stanou se obyvateli Ohně, v němž budou přebývat navěky.

7. A pobízejí tě, abys uspíšil příchod zlého, *před nímž jsi varoval*, před dobrým,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
الَّتْرِفَتْ تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ②
اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بَلِقَاءَ
رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ③

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيًا وَ
أَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رُجُومًا لِشَايِئِ
يُنْغِثُ الْبَيْتَ النَّهَارَاتِ فِي ذَلِكَ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ④
وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُتَّبَعَةٌ وَجَنَّتْ مِنَ الْعُتَابِ وَ
رَزَعٌ وَنَجِيلٌ صَوَانٌ وَعَبْرٌ صَوَانٌ يُسْقَى بِمَاءٍ
وَاحِدٍ وَنُفْضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑤

وَإِنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذْ كُنَّا تُرَابًا رِئَابًا لَنْ
خَلَقْنَا جَدِيدًا هُوَ أَوْلَىٰ لَكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ
الْأَعْلَىٰ فِي أَعْيُنِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ⑥

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ

* Já jsem Allah, Vševědoucí, Vševidící.

kteří jsi sliboval, zatímco příkladné tresty se uskutečnily již před nimi. Pán tvůj je věru pln slitování vůči lidem navzdory jejich hříšnosti a Pán tvůj je také přísný v přiměřeném trestání.

8. A ti, kteří nevěří, říkají: „Proč mu nebylo sesláno Znamení od Pána jeho?“ Tyš přece pouhým Varovatelem. A každý národ má svého Vůdce.

R. 2.

9. Allah ví, co v sobě nosí každá samice a co lůna ukrátí a čemu vyrůst dají. A vše má u Něho *náležitý* rozměr.

10. On zná nespátřené i spatřené a On je ze všeho Nejvznešenější, Veliký.

11. Ten z vás, který své slovo tají, a ten, který je veřejně pronáší, si jsou v Jeho očích rovni; a také ten, kdo se v noci skrývá, či ten, kdo za dne vychází.

12. (Posel) má před sebou i za sebou řadu andělů; střeží ho na příkaz Allahův. Allah nezmění postavení lidí, pokud sami nezmění to, co je v jejich srdcích. A když se Allahovi zachce jistý lid potrestat, je nemožné to odvrátit, a kromě Něho nemají žádného pomocníka.

13. On je Ten, Jenž vám ukazuje blesk, aby ve vás vzbudil strach i naději a hromadí těžké mraky.

14. A hrom opěvuje slávu Jeho a stejně činí i andělé z bázně před Ním; On vysílá blesky a sráží jimi ty, které chce; a přesto se ohledně Allaha hádají, i když je přísný v trestání.

15. Jediným opravdovým voláním o pomoc je volání určené Jemu. A ti, které zvývají vedle Něho, je vůbec nevyslyší, leda jako je vyslyšen ten, jenž natahuje obě ruce k vodě, aby dosáhla ústa jeho, ona však nedosáhne. A modlitba nevěřících je věcí marnou.

مِن قَبْلِهِمُ الْمَثُوتِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ
عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ①

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ②

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الرَّحَامُ
وَمَا تَزْدَادُهُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِإِقْدَارٍ ③

عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ ④
سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ

مُسْتَخْفٍ بِأَتَيْلٍ وَسَارِبٍ بِالنَّهَارِ ⑤
لَهُ مَعْقِدَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِن خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهَا

مِن أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ⑥

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوَافًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ
الثَّقَالَ ⑦

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَكُوتُ مِنْ خَيْفَتِهِ وَ
يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ
يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحِسَابِ ⑧

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا كِبَاسٌ كَفِيئَهُ إِلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دَعَا الْكُفْرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ⑨

16. A Allahovi se koří vše, co je na nebesích i na zemi, (ať už) dobrovolně, či z donucení, a *stejně činí i* stíny jejich zrána i za večera.

17. Řekni: „Kdo je Pánem nebes a země?“ Řekni: „Allah.“ Řekni: „Což jste si vedle Něho nevzali pomocníky, kteří nejsou schopni pomoci či uškodit ani sobě samým?“ Řekni: „Může se slepý rovnat vidoucímu? Nebo se rovná temnota světlu? Nebo snad přidružují k Allahovi společníky, kteří stvořili něco podobného stvoření Jeho, takže jim *obě* stvoření připadají podobná?“ Řekni: „Allah *jediný* je Stvořitelem všech věcí a On je Jediný, Nejsvrchovanější.“

18. On sesílá z nebe vodu, aby tekla v údolích podle jejich rozměrů a proud nese *na své hladině* napěněnou pěnu. A z toho, co nahřívají v ohni, *zhotovujete si* ozdoby či nástroje, vychází pěna jí podobná. A takto Allah objasňuje pravdu a lež. A co se týče pěny, ta mizí jako odpad, ale to, co je lidem prospěšné, zůstává na zemi.

19. Na ty, kteří odpovědí na výzvu Pána svého, čeká *věčné* blaho; ale ti, kteří *na Jeho výzvu* neodpovědí, i kdyby vlastnili vše, co je na zemi a ještě jednou tolik, *ochotně* by se tím vykoupili. Špatné bude jejich zúčtování a jejich přibytkem bude Peklo. Jak žalostné to místo odpočinku!

R. 3.

20. Je tedy ten, který ví, že je to, co ti bylo zjeveno od Pána tvého, pravdou, podoben slepci? *Ale* přemýšlet budou jen nadání rozumem:

21. Ti, kteří dodržují smlouvu s Allahem a neporušují úmluvu;

22. A ti, kteří spojují to, co Allah přikázal spojit, a bojí se Pána svého a hrozí

وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَ
كَرْهًا وَظِلْمُهُم بِالْغَدْوَةِ وَالْأَصَالِ ۝١٦

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ
أَفَاتَّخَذُ ثَمَرٌ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَةُ
أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ
قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝١٧

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أوديةً بِقَدَرِهَا
فَاتَّخَذَ الشَّيْلُ رِبْدًا زَابِيًا وَصَمًا يُوقَدُونَ
عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ رَبِّدٌ مِثْلَهُ
كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الرِّبْدُ
فِي الدُّهَابِ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتْ
فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝١٨

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ
لَا فَنَدُوا بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝١٩

أَمْ مَنْ يَعْلَمُ أَمَّا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقَّ كَمَنْ
هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَتَّبِعُ أَهْلًا أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝٢٠

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ ۝٢١
وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ

طَوْعًا
وَكَرْهًا

الْعَمَى
وَالْبَصِيرَةَ

se účtování strašného.

23. A Ti, kteří vytrvale po přízni Pána svého touží a Modlitbu dodržují a z toho, čím jsme je obdarili, tajně i veřejně rozdávají, a zlé dobřím zahánějí. To jsou ti, pro něž je připravena ta nejlepší odměna v Příbytku *konečném* -

24. V Zahradách Věčnosti. Vejdou do nich *spolu* s těmi ze svých otců a ze svých manželek a ze svých dětí, kteří jsou spravedliví. A z každé brány k nim vyjdou andělé, *řkouce*:

25. „Mír s vámi za to, že jste byli neochvějní; pohleďte, jak překrásná je odměna Příbytku *konečného*!”

26. A ti, kteří úmluvu Allahovu po jejím uzavření porušují a rozdělují to, co Allah přikázal spojit, a jednájí nečestně na zemi – ti jsou prokleti a pro ně je připraven příbytek nepřijemný.

27. Allah rozmnožuje obživu tomu, komu se Mu líbí, a ztenčuje *ji tomu, komu chce*. A radují se z života pozemského, a přítom život pozemský je ve srovnání s tím, co teprve přijde, jen požitkem *dočasným*.

R. 4.

28. A ti, kteří nevěří říkají: „Proč mu nebylo sesláno Znamení od Pána jeho?” Řekni: „Allah nechává zbloudit ty, které chce, a vede k Sobě ty, kteří se *k Němu* kajicně obrazejí;

29. „Ty, kteří věří a jejichž srdce nalézají útěchu při vzpomínce na Allaha – a právě ve vzpomínce na Allaha mohou srdce nalézt útěchu -;

30. „Ty, kteří věří, a dobré skutky konají – těm bude dopřáno blaženosti a překrásné místo návratu.”

يَحْتَشُونَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٣٧﴾
وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَرَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَ
يُذَرُّوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى
الدَّارِ ﴿٣٨﴾

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَاللَّيْلِيكَةِ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ
مِّنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٣٩﴾

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٠﴾
وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٤١﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
مَتَاعٌ ﴿٤٢﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن
رَّبِّهِ قُلْ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ بُرْهَانًا مِّنْ شَاءٍ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَنْ أَرَادَ ﴿٤٣﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا
بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٤٤﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ
وَحَسُنَ مَا فِي ﴿٤٥﴾

31. Tak jsme tě vyslali k národu, před nímž již zanikly národy jiné, abys jim mohl tlumočit, co jsme ti zjevili, a přesto v *Boha* Milosrdného nevěří. Řekni: „On je mým Pánem a není *Boha* kromě Něho. V Něj vkládám svoji důvěru a k Němu se navrátím.”

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لَتَتْلُوا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

وَالِيهِ مَتَابٌ ﴿٣١﴾

32. A i kdyby byl takový Korán, kterým by mohly být přemístěny hory nebo by jim mohla být rozpolcena země nebo který by umožnil mluvit s mrtvými, *stejně by v něj neuvěřili*. Nikoliv, celá věc je v rukou Allahových. Což si věřící *ještě* neuvědomili, že kdyby byl Allah *prosadil* Svou vůli, vedl by celé lidstvo? A co se týče těch, kteří nevěří, ty bude za jejich skutky pronásledovat neštěstí, nebo se přihodí v blízkosti jejich domu, dokud se nesplní Allahův slib. A Allah *Svůj* slib splní.

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ الْوَعْدُ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِسَّ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ

يَأْتِي وَعَدُّ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْفِي الْأَسْرَارَ ﴿٣٢﴾

R. 5.

33. A Poslům se posmívali již před tebou; a Já jsem těm, kteří neuvěřili, povolil odklad. Ale potom jsem je uchvátil, a jaký byl pak Můj trest!

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتَنِي بِرُسُلِي مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٣﴾

34. Což Ten, Jenž dohlíží nad každou duší, *aby zaznamenal*, co si zasluhují, *je nechá bez potrestání?* A přesto Allahovi společníky připisují. Řekni: „Pojmenujte je.” Chcete ho snad poučovat o něčem, co na zemi nezná? Nebo jsou to jenom *plané* řeči? Nikoliv, ale úklady nevěřících jim byly příkrášleny a byli zdržováni od cesty *pravé*. A ten, koho Allah nechá zbloudit, nebude mít vůdce žádného.

أَفَسَنَ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَبْظَاهِرُونَ الْقَوْلَ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

35. Pro ně je připraven trest v životě pozemském; a trest na Onom světě je jistě ještě tvrdší, a nebudou mít proti Allahovi žádného obhájce.

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٣٥﴾

36. Nebe slíbené Bohabojným se podobá *Zahradě*, pod níž potoky tečou: ovoce v ní je věčné a *věčný je i její stín*. To je odměna pro ty, kteří jsou spravedliví; ale odměnou nevěřících je *Oheň*.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ بَحْرِيٍّ مِّن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٦﴾

37. Ti, kterým jsme dali Knihu, se radují z toho, co ti bylo zjeveno. A mezi *různými* stranami jsou *některé*, které část toho popírají. Řekni: „Bylo mi pouze přikázáno, abych uctíval Allaha a nestavěl k Němu rovné. Jeho vzývám a k Němu se navrátím.”

38. A takto ji zjevili jako jasné rozsouzení. A budeš-li následovat jejich nekalé úmysly poté, co se ti dostalo vědění, nebudeš mít proti Allahovi žádného přítele ani obhájce.

R. 6.

39. A již před tebou jsme vyslali Posly a dali jsme jim manželky a děti. A není možné, aby Posel přinesl Znamení jinak, než na příkaz Allahův. A každá doba má své vlastní Boží nařízení.

40. Allah vymazává, co se Mu zlíbí, a potvrzuje, co chce, a u Něho je zdroj *všech* nařízeních.

41. A *nezáleží na tom*, zda tě necháme spatřit naplnění něčeho z toho, čím jsme jim hrozili, nebo *jestli* tě necháme zemřít, neboť tvou povinností je pouhé doručení Poselství, našší pak účtování.

42. Což nevidíš, že jim zabíráme půdu směrem od hranic? Allah rozsuzuje a není nikoho, kdo by mohl změnit Jeho rozsudek. A On je rychlý v účtování.

43. A *také* ti, kteří byli před nimi, strojili úklady, avšak uspějí jen úklady Allahovy. On ví, co si každá duše zasluhuje; a nevěřící brzy poznají, komu bude patřit konečná odměna přibytku věčného.

44. A ti, kteří nevěří, říkají: „Ty nejsi žádný Posel.” Řekni: „Allah postačí jako Svědek mezi mnou a vámi a také ten, kdo je Knihy znalý.”

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ

مَأبٍ ﴿٣٧﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا وَعَرَبِيًّا وَلَنْ أُبْعَثَ آهْوَاءَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَرِي

قٌ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا
وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا

بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٍ ﴿٣٩﴾

يُنحُوا لِلَّهِ مَا شَاءَ وَبَيَّنَّتْ وَعِنْدَهُ أُمُرُ الْكِتَابِ ﴿٤٠﴾

وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَوَقَّعُكَ

فَأِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا

وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٢﴾

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْكُفْرُ جَمِيعًا

يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ

عُقِبَى الدَّارِ ﴿٤٣﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ

شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٤﴾

KAPITOLA 14

IBRÁHÍM

(Zjeveno před Hidžrou)

Úvod

Námět předchozí *Súry* tu pokračuje obšírnějším a jasnějším výkladem. Jde o snahu prokázat pravdivost koránského učení na základě pozorování a závěry v tom duchu jsou vyvozovány z historických faktů. Poukazuje se na skutečnost, že za okolností podobných poměrům, v nichž žil a pracoval svatý Prorok, byli svého času Poslové boží v boji proti mocné opozici také úspěšní. Proto svatý Prorok navzdory skromným prostředkům nemůže ve svém poslání neuspět. *Súra* dále uvádí, že vlastním cílem koránského zjevení je poskytnout vedení lidstvu tápajícímu ve tmách, a svatý Prorok byl vyvolen, aby z této podsvětní tmy vyvedl lidi na světlo. Proroci se objevili již před ním a nejvýznačnějším z nich byl Mojžíš. *Súra* objasňuje hlavní příčinu vítězství božích Poslů nad jejich odpůrci: zvítězili proto, že uctívali Boha a šířili Pravdu. Po tomto výkladu jsou v *Súře* charakterizovány jisté nápadné znaky a vlastnosti zjeveného Slova božího a kritéria, podle nichž lze Pravdu přezkoušet. Posoudíme-li podle těchto kritérií Korán, spolehlivě zjistíme, že zjeveným Slovem božím je. Muslimům se radí, jak nejlépe těžit z jeho vznešených ideálů a učení. Dále *Súra* poukazuje na to, že změna, k níž mělo díky koránskému poselství v Arábii dojít, byla už před dávnými věky předurčena všemohoucím Bohem. To, že se ona pustá neúrodná země jednoho dne stane střediskem největšího náboženského hnutí na světě, bylo božím záměrem a úmyslem již od doby, kdy Abraham odešel do Paranské pouště a v této neúrodné a nehostinné krajině usadil svého syna Ismaela a manželku Hagar. Mekka byla založena proto, aby se tento boží záměr uskutečnil, a z tohoto důvodu Bůh jejím obyvatelům vždy v hojné míře poskytoval prostředky k obživě, navzdory neúrodnosti a jalovosti půdy. Když Abraham za pomoci svého syna přestavoval Dům boží, modlil se, aby Bůh mezi Mekkánci vyvolil Posla, jenž by jim přednášel Jeho Znamení a učil je Knize a moudrosti a očistil je (2:130). Ke splnění této modlitby došlo v osobě svatého Proroka. *Súra* připomíná Věřícím, že jejich povinnosti a závazky jim už vysvětlil Prorok

Abraham a že by je nikdy neměli spustit ze zřetele. *Súra* končí varováním na adresu nevěřících, aby zanechali modloslužebnictví, neboť Mekka byla založena proto, aby se stala střediskem a baštou, z níž se mělo hlásat a šířit učení o Jedinosti boží. Všechny snahy nevěřících namířené proti záměru božímu, musí skončit naprostým nezdarem a zklamáním.



IBRÁHÍM

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Rá*. Toto je Kniha, kterou jsme ti zjevíli, abys z příkazu Pána jejich vyvedl lidstvo z každé temnoty na světlo, na cestu Mocného, Chvályhodného —

3. Allaha, Jemuž náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A běda nevěřícím, *neboť je čeká strašný trest;*

4. Těm, kteří dávají přednost životu pozemskému před Životem budoucím a stavějí lidem překážky na cestě Allahově a snaží se ji pokrývit. Jsou to ti, kteří zbloudili příliš daleko.

5. A vyslali jsme vždy jen takového Posla, jenž mluvil jazykem svého lidu; aby jim mohl vše objasnit. A Allah nechává zbloudit toho, koho chce, a *správně* vede toho, koho chce. A On je Mocný, Moudrý.

6. A vyslali jsme Mojžíše s našimi Znameními a řekli mu: „Vyveď lid svůj z každé temnoty na světlo a připomínej jim dny Allahovy.“ Zajisté jsou v tom Znamení pro každého trpělivého a vděčného člověka.

7. A *vzpomeňte si*, jak řekl Mojžíš svému lidu: „Pomněte přízně Allahovy vůči vám, když vás zachránil před lidem Faraónovým, který vás zlým utrpením sužoval; zabíjel vaše syny a šetřil vaše ženy; a byla v tom pro vás veliká zkouška od Pána vašeho.“

R. 2.

8. A *vzpomeňte si také na dobu*, kdy Pán váš prohlásil: „Budete-li vděční, zajisté vám prokáží další dobrodiní, budete-li však

* Já jsem Allah, Vševidoucí.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الَّذِينَ كُتِبَ لَهُمُ أَنْ يُذَكَّرُوا بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
إِلَى التَّوْرَةِ يُذَكَّرُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ②
اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ③

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ④

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ
لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑤

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ أَنْ فِي ذَلِكَ
لَايَةٍ لِقَوْمٍ صَابِرِينَ ⑥

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيَدْبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ

لَايَةٌ بَلَاءٍ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمَةٍ ⑦

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ

nevědění, *pak vězte, že trest Můj je věru přísný.*”

9. A řekl Mojžíš: „Nebudete-li věřit, vy a vůbec všichni, kteří jsou na zemi, *Bohu tím neuškodíte; Allah je věru Soběstačný, Chvályhodný.*”

10. Což k vám nedošly zvěsti o těch, kteří byli před vámi, o lidu Noemově, o *rodech* ‘Ádovců a Thamúdovců a těch, kteří byli po nich? *Ted’* už je nikdo nezná, kromě Allaha. Přišli k nim jejich Poslové s jasnými Znameními, ale oni si prsty své v ústech hryzali a řekli: „Nevěříme v to, s čím jste byli vysláni a zneklidňuje nás pochybnost o tom, k čemu nás vyzýváte.”

11. Jejich Poslové řekli: „Pochybujete o Allahovi, Tvůrci nebes a země? Volá vás, aby vám mohl odpustit vaše hříchy a poskytnout odklad až do lhůty stanovené.” Řekli: „Jste jenom obyčejní lidé jako my a chcete nás jen odvrátit od toho, co uctívají naši otcové. Přineste nám tedy nějaký důkaz jasný.”

12. Jejich Poslové jim řekli: „Jsme vskutku jenom obyčejní lidé jako vy, avšak Allah zahrnuje Svou přízní toho ze služebníků Svých, koho chce. A není na nás, abychom vám přinesli důkaz, leda z příkazu Allahova. A *jedině* v Allaha mají věřící vkládat svou důvěru.

13. „A proč bychom neměli vkládat svou důvěru v Allaha, když On nám ukázal cestu? A budeme věru trpělivě snášet vše, čím nás budete pronásledovat. Necht’ tedy důvěřují v Allaha ti, kteří důvěřují.”

R. 3.

14. A ti, kteří neuvěřili, svým Poslům řekli: „Pokud se nevrátíte k našemu náboženství, zcela jistě vás ze své země vyženeme.” Tehdy jim Pán jejich seslal

كَفَرْتُمْ إِنْ عَدَّ ابْنُ شَيْدٍ ⑤

وَقَالَ مُوسَى إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

جَمِيعًا لَقَاتَ اللَّهُ لَعْنَتِي حَيِّدًا ⑥

الْمَ يَا تَكْفُرُوا نَبِيُّ الدِّينِ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ

وَتَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ

جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ

وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا

لَقَدْ تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيدًا ⑦

قَالَتْ رُسُلُهُمْ إِنْ أَلَّ اللَّهُ شَيْئًا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

يَدْعُوكُمْ لِيُعَذِّبَكُمْ مِنْ دُونِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ

مُضَعٍّ قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ

تَصُدُّوَنَا عَمَّا كَانَتْ آبَاؤُنَا فَاْتُونَا بِسُلْطَانٍ

مُبِينٍ ⑧

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ تَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلَكُمْ وَ

لَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ

لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑨

وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا

وَلَنْصِيرَنَّ عَلَى مَا آذَيْنُونَنَا وَعَلَى اللَّهِ فليَتَوَكَّلِ

الْمُتَوَكِّلُونَ ⑩

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ

أَرْضِنَا أَوْ لَنَعُوذَنَّ فِي مَلِئْنَا فَاَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ

zjevení: „My vskutku hříšníky zahubíme.

15. „A vás po nich usídlíme na zemi. To platí pro toho, kdo si je vědom Mého postavení a bojí se Mého varování.”

16. A modlili se za vítězství a *následkem toho* byl poražen každý nadutý nepřítel *pravdy*.

17. Před ním stojí Peklo; a bude nucen pít vroucí vodu.

18. Bude ji pít po doušcích a jen stěží ji bude polykat. A smrt k němu bude přicházet ze všech stran, *a přesto* nezemře. A kromě toho *pro něj* bude připraven přísný trest.

19. Skutky těch, kteří v Pána svého nevěří, se podobají popelu, nad nimž za bouřlivého dne duje prudký vítr; nebudou mít moc nad tím, co si vysloužili. Tot' věru zkáza naprostá.

20. Což nevidíš, že Allah stvořil nebesa i zemi podle pravdy? Kdyby se Mu zachtělo, mohl by vás zahubit a přivést tvorstvo nové.

21. A to není pro Allaha *vůbec* obtížné.

22. Všichni předstoupí před Allaha; a ti, kteří byli považováni za slabé, řeknou těm, kteří byli pyšní: „My jsme vás přece následovali; nemůžete nám tedy před trestem Allahovým nějak pomoci?” Řeknou: „Kdyby nás byl vedl Allah, pak zajisté my bychom vedli vás. *Ale nyní* je pro nás jedno, jsme-li netrpěliví, či trpěliví: prostě pro nás není žádné východisko.”

R. 4.

23. A až bude *celá* věc rozhodnuta, řekne Satan: „Allah vám slíbil slib pravdivý, já jsem vám také sliboval, ale *svůj slib* jsem nesplnil. A neměl jsem nad vámi žádnou moc kromě toho, že jsem vás volal a vy jste mě uposlechli. Nedávejte tedy vinu mně, ale obviňte sami sebe. Já nemohu pomoci vám

لَهُلِكِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٥﴾

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ

خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِي ﴿١٦﴾

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٧﴾

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٨﴾

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ

كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ

عَلِيظٌ ﴿١٩﴾

مِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ

إِشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ

مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَلُ الْبُعِيدُ ﴿٢٠﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

إِنْ تَشَاءُ يُدْهِبِكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٢١﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٢﴾

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ

عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ

سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحْصِنٍ ﴿٢٣﴾

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرَاتِ اللَّهُ وَعَدَّكُمْ

وَعَدَّ الْحَقُّ وَوَعَدَّ شُكُّكُمْ فَأَخْلَفْتَكُمْ وَمَا كَانَ لِي

عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي

فَلَا تَلُومُونِي وَتُلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِبَصِيرِكُمْ

a vy nemůžete pomoci mně. Již jsem se zřekl toho, že mě přidružovali k Bohu. Neboť pro hříšné je připraven těžký trest.”

24. A ti, kteří věří a dobré skutky konají, budou přijati do Zahrad, jimiž řeky tečou, v nichž z příkazu pána svého budou přebývat navěky. A jejich pozdravem tam bude „Mír.”

25. Což nevidíš, jak Allah předkládá podobenství o dobrém slově? Podobá se zdravému stromu, jehož kořeny jsou pevné a větve *dosahují* k nebi.

26. Přináší plody v každé době z příkazu Pána svého. A Allah lidem předkládá Svá podobenství, aby přemýšleli.

27. A zlé slovo se podobá stromu nicotnému, jehož kořeny jsou nad zemí obnaženy a nemá žádnou pevnost.

28. Allah posiluje věřící slovem pevným v životě pozemském i Budoucím; a hříšníky nechává bloudit. A Allah dělá, co chce.

R. 5.

29. Což nevidíš ty, kdož vyměnili přízeň Allahovu za nevděk a svůj lid uvrhli v přibyték zkázy —

30. *Jímž jest Peklo?* V něm budou hořet; a jak husné to místo odpočinku.

31. A přidružovali k Allahovi společníky, aby lid z cesty Jeho svedli. Řekni: „Užívejte si ještě chvíli, vždyť vaším cílem je Oheň.”

32. Řekni služebníkům Mým, kteří uvěřili, že mají dodržovat Modlitbu a rozdávat z toho, čím jsme je obdařili, tajně i veřejně, než přijde den, v němž nebude ani smlouvání, ani přátelství.

وَمَا أَنْتُمْ بِبَصِيرِينَ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونَ
مَنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٥﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ
طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٦﴾

تُوْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٨﴾

يَتَّبِعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَ
يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٣٠﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَسَّ الْقَرَارِ ﴿٣١﴾
وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا

فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٢﴾
قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا يَبْعُ فِيهِ وَلَا يَخْلُقُ ﴿٣٣﴾

33. Allah je Ten, Jenž stvořil nebesa a zemi a seslal z mraků vodu a z ní dal vyrůst plodům pro vaši obživu; a podrobil vám lodí, aby po moři pluly z Jeho příkazu, a také řeky vám podrobil.

34. A podmanil vám i slunce a měsíc; oba svou službu konají bez ustání. A podmanil vám noc i den.

35. A dal vám vše, oč jste Jej požádali; a kdybyste *chtěli* spočítat projevy přízně Allahovy, nedopočítali byste se. Člověk je věru velmi nespravedlivý a velmi nevďečný.

R. 6.

36. A *vzpomeňte si*, když řekl Abraham: „Pane můj, učiň toto město *městem* míru a zdrž mě i mé děti od uctívání model.

37. „Pane můj, ty (modly) zajisté již mnoha lidem daly zbloudit. Kdo tedy následuje mě, je jedním z mých; a kdo mě neuposlechne — Tys věru Nejvyšš Odpouštějící, Milosrdný.

38. „Pane náš, usadil jsem část svých synů v neúrodném údolí nedaleko od Tvého Posvátného Domu — Pane náš — aby dodržovali Modlitbu. Dej, aby srdce lidí se k nim přiblížila a zaopatří je plody, a snad budou vděční.

39. „Pane náš, Ty víš, co skrýváme i co odhalujeme. A nic není skryto před Allahem, ať již na zemi, či na nebi.

40. „Všechna chvála patří Allahovi, který mi navzdory mému stáří daroval Ismaela a Izáka. A Pán můj dopřeje sluchu modlitbám.

41. „Pane můj, dej, abych dodržoval Modlitbu, já i mí synové. Pane náš! *Smiluj se nade mnou* a vyslyš modlitbu mou.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ﴿٣٣﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ وَسَخَّرَ
لَكُمْ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ ﴿٣٤﴾

وَأَنْتُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ
اللَّهِ لَا تُحْصَوْنَهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٥﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا
وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٦﴾

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَا كَثِيرًا مِنْ النَّاسِ فَمَنْ يَبْعَثْ
فِيَّكَ مِنْ بَنِيٍّ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٧﴾

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ بَيْنَ يَدَيْ رِزْقِ
عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ

أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنْ
الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى
عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٩﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَدْ بَدَأَ
وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤١﴾

42. „Pane náš, odpusť mně i rodičům mým a věřícím v den, kdy nastane zúčtování.“
vání.”

R. 7.

43. A nedomnívej se, že Allah neví o tom, co hříšníci dělají. Dává jim odklad pouze do dne, kdy oči budou strnule hledět

44. *A lidé* budou ustrašeně prchat, hlavy své zvedající, a se zrakem nehybným a myslí prázdnou.

45. A varuj lidi přede dnem, kdy je *slíbený* trest zastihne a nespravedliví řeknou: „Pane náš, dopřej nám odkladu na krátký čas. A odpovíme na tvé volání a budeme následovat Posly.“ „Což jste již dříve nepřisahali, že vás nečeká žádný pád?”

46. „A obýváte příbytky těch, kteří sami sobě uškodili, a je vám už jasné, jak jsme s nimi naložili; a předložili jsme vám *jasná* podobenství.”

47. A připravili si své úklady; ale Allah ví, jak je zmařit, i kdyby byly takové, že by horami hýbaly.

48. Nemysli si, že Allah nedodrží slib Svůj Poslům daný. Vždyť Allah je Mocný a je Pánem odplaty —

49. V den, kdy tato země bude proměněna v zemi jinou a nebesa *těž*; a všichni předstoupí před Allaha, Jediného, Nejsvrchovanějšího;

50. A v ten den spatříš provinilé svázané řetězy.

51. Jejich oděv bude ze smoly a jejich tváře pokryje oheň.

52. *A tak tomu bude*, aby Allah mohl odměnit každou duši za to, co vykonala. A Allah je rychlý v účtování.

53. Toto je dokonalé napomenutí pro lidi, aby jim mohli být varováni a aby si

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٧﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا تَعْمَلُونَ إِنَّمَا
يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٨﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِينَ رُدُّوهُمْ لَا يُرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفِئدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٩﴾

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نَجِبْ
دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ أُولَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ
مَنْ قَبْلَ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿١٠﴾

وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿١١﴾

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ
كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿١٢﴾

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلَفًا وَعِدَّهُ رَسُولُهُ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿١٣﴾

يَوْمَ تَبْدَلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا
لِلَّهِ الْأَوْجَادِ الْقَهَّارِ ﴿١٤﴾

وَتَرَى النَّجْرِمِينَ يُوصَدُونَ مَقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿١٥﴾
سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَتَفْئُتُهُمْ وَجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿١٦﴾

يُخْرِجِي اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ تَاكِبَتٍ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾
هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ وَيَلْعَلُوا أَنَّمَا هُوَ

uvědomili, že On je Bohem Jediným, a aby ti, kteří jsou nadáni porozumění, o tom přemýšleli.

يَعْلَمُ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَدَّكُرُّ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٧﴾

AL-HIDŽR

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Podle jednotného názoru odborníků byla *Súra* zjevena v Mekce. V předcházející *Súře* bylo upozorněno na to, že přesto, že dřívější Proroci nevlastnili žádné hmotné prostředky, jejich životní poslání postupovalo kupředu a bylo úspěšné, protože jim jako vodítko a pomoc sloužilo Slovo boží. Podobně uspěje ve svém poslání i svatý Prorok. V této *Súře* se důrazně tvrdí, že Slovo boží je veliká síla, před níž neobstojí žádná světská moc. Vymyšlení lži o Bohu nelze brát na lehkou váhu a podvodníci a ti, kteří si vymýšlejí o Bohu lži, se brzy dočkají zaslouženého konce; a praví se, že Korán je zjevené Slovo boží a obsahuje nezvratné důkazy svého božského původu.

Obsah

Hlavním námětem *Súry* je premisa, že žádné jiné nebeské Písmo se nevyrovná Koránu co do krásy výrazu a stylu, ani vnešeností svého obsahu. Je zjeveným Písmem *par excellence*, nemajícím sobě rovna v žádném ohledu. Jeho krásy a dobré vlastnosti jsou tak početné a tak rozmanité, že i nevěřící jsou příležitostně nuceni přiznat, že sami nic podobného nevlastní a přejí si, aby i oni měli Písmo jemu podobné. Navzdory tomuto přiznání se však nemají k tomu, aby ho přijali a neuvědomují si, že svým odmítnutím budou připraveni o pravdu a přivolají na sebe nelibost a trest boží. Koránské Poselství nemůže neuspět a nic se mu nemůže postavit do cesty. A ti, kteří váhají nebo ho odmítají přijmout, na tom sami doplatí. *Súra* pak konstatuje, že není nic divného na tom, že je koránské zjevení zesměšňováno a že je jím opovrhováno, neboť zjevením dřívějších Proroků se vysmívali též. Posměvači si však neuvědomují zjevný fakt, že vymýšlet si o Bohu lži není maličností, neboť tím na sebe přivolávají jistou zkázu. Všemocný Bůh se už postará, aby lži o něm vymyšlené neuspěly a aby se lži daly snadno rozlišit od Jím zjeveného Slova. Svému Slovu uděluje zvláštní poctu a vytváří příznivé ovzduší k tomu, aby bylo poctivými lidmi přijato, a ty, kteří ho přijmou, povznese z nízkého stupně mravní dokonalosti na úroveň velmi vysokou.

سُورَةُ الْحَجْرِ مَكِّيَّةٌ
AL-HIDŽR

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Rá.* Toto jsou verše Knihy a Koránu zjevného.

3. Často si budou nevěřící přát, aby byli Muslimy.

4. Nech je být, ať jedí a užívají si a ať je oklamé marná naděje; však brzy se dozvědí.

5. Nikdy jsme nezničili žádné město, aniž k tomu bylo předem známé ustanovení.

6. A žádný národ nemůže předběhnout lhůtu jemu stanovenou, ani nemůže zůstat pozadu.

7. A řekli: „Ty, jemuž bylo sesláno toto Napomenutí, jsi věru šílený.

8. „Pročpak nám nepřivedeš anděly, jsi-li pravdomluvný?“

9. My sesíláme anděly, jen když je třeba; a potom jim (nevěřícím) nebude dopřáno odkladu.

10. My zajisté jsme seslali toto Napomenutí a zcela určitě budeme jeho Ochránci.

11. A již před tebou jsme k národům dávným Posly vyslali.

12. A nikdy k nim nepřišel Posel žádný, aniž si z něho žerty tropili.

13. Takto způsobujeme, aby tento zvyk *vysmívat se* pronikl do srdcí hříšníků.

14. Neuvěří v něj (Posla), přestože *je již* předešel příklad národů dřívějších.

15. A kdybychom jim otevřeli nebeskou bránu a oni by jí začali stoupat *vzhůru*,

16. Jistě by říkali: „Zraky naše jsou omámeny, nebo jsme spíše lidé očarovaní.“

R. 2.

17. A vskutku jsme na nebi vystavěli *hvězdné* paláce a zkrášlili je pro ty, kteří se na ně dívají.

18. A ochránili jsme je před všemi *zavrženými* satany.

* Já jsem Allah, Vševidoucí.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
الرَّحْمٰنُ تِلْكَ اٰیٰتُ الْكِتٰبِ وَقُرٰنٍ مُّبِينٍ ②
رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ③
ذُرِّهْمُ يَأْكُلُوْا وَيَسْتَعْوَدُوْا بِلِهَيْبِهِمُ الْاَمَلِ سَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ④
وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَوْمٍ اِلَّا وَلِهٰمْ كِتٰبٌ مَّعْلُوْمٌ ⑤
مَا تَسْبِيْحٌ مِنْ اُمَّةٍ اَجْلَهَا وَمَا يَسْتَاخِرُوْنَ ⑥
وَقَالُوْا يَا تٰیْهٰهَا الَّذِیْ نَزَلَ عَلَیْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ⑦
لَوْ مَا تَأْتِيْنَا بِالْمَلٰئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ⑧
مَا نُنزِلُ الْمَلٰئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوْا اِلَّا مُنظِرِيْنَ ⑨
اِنَّا حٰقٌّ نُّزِّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ⑩
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيْعِ الْاَوَّلِيْنَ ⑪
وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ ⑫
كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ⑬
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ ⑭
وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَآءِ فَظَلُّوْا فِيْهِ يَعْجُوْنَ ⑮
لَقَالُوْا اِنَّمَا سَكْرٰتُ اَبْصَارِنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُوْرُوْنَ ⑯
وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظْرِیْنَ ⑰
وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَیْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ⑱

19. Ale jestliže některý z nich pokradmu naslouchá, toho pronásleduje jasný plamen.

20. A rozprostřeli jsme zemi a rozmístili jsme na ní pevné hory a dali na ní vyrůst všemu ve správném poměru.

21. A připravili jsme na ní prostředky k obživě pro vás a také pro všechny, kterým vy obživu neposkytujete.

22. A není věci, jejíž pokladnice by u Nás nebyly. A neseláme ji jinak, než v předem známé míře.

23. A posíláme větry, které oplodňují, a potom sesíláme z mraků vodu, potom vám ji dáváme pít; a není to na vás, abyste ji skladovali.

24. A jsme to My, Kdo dáváme život, a jsme to My, Kdo způsobujeme smrt; a My sami jsme jedinými Dědici.

25. A známe ty z vás, kteří kráčejí vpředu, a známe ty, kteří zůstávají pozadu.

26. A je to Pán tvůj, Kdo je shromáždí. Neboť je Moudrý, Vševedoucí.

R. 3.

27. A stvořili jsme člověka ze suché zvonivé hlíny, ztvárněné z bláta zahnívajcího.

28. A Džiny jsme stvořili již dříve z výšlehu ohně.

29. A *vzpomeň si*, jak řekl Pán tvůj andělům: „Chystám se stvořit člověka ze suché zvonivé hlíny, ztvárněné z bláta zahnívajcího;“

30. „A až ho ztvárním *v dokonalý tvar* a vdechnu mu něco z Ducha Svého, padněte před ním v pokoře.“

31. Tak andělé se před ním pokorně sklonili, všichni vespolek,

32. Kromě Iblíse; ten odmítl být mezi těmi, kteří se klanějí.

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ نَهَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿٢٠﴾

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢١﴾

وَرَأَى مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزَائِنُهُ وَمَا نُنزِلُ لَهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحِجٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٣﴾

وَأَنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٤﴾

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٥﴾

وَأَنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٧﴾

وَالْجِبَانِ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ ﴿٢٨﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٩﴾

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٣٠﴾

فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَسْجُودًا ﴿٣١﴾

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾

33. I řekl *Bůh*: „Ó Iblísi, co je s tebou, že nejsi mezi těmi, kteří se klanějí?”

34. Odpověděl: „Nepokořím se člověku, jehož jsi stvořil ze suché, zvonivé hlíny, ztvárněné z bláta černého.”

35. A řekl *Bůh*: „Odejdí tedy odsud, neboť jsi věru zavržený.”

36. „A' nechť na tobě spočívá *Mé* prokletí až do Soudného Dne.”

37. Řekl: „Pane můj, dopřej mi odkladu do dne, kdy budou vzkříšeni.”

38. A řekl *Bůh*: „Budeš jedním z těch, jimž bude odklad dopřán,

39. „Až do dne času stanoveného.”

40. Odpověděl: „Pane můj, za to, že jsi mě zatratil, já jim zajistím příkrášlím *vše zlé* na zemi a svedu je na scestí,

41. „Kromě služebníků Tvých mezi nimi vyvolených.”

42. A řekl *Bůh*: Toto je stezka *vedoucí* přímo ke Mně.

43. „A věru nebudeš mít žádnou moc nad Mými služebníky, kromě těch zatvrzelých, kteří tě následují.”

44. A pro ně všechny je Peklo místem slíbeným.

45. Má sedm bran a ke každé bráně je přidělena jistá skupina z nich.

R. 4.

46. Spravedliví budou *dlít* mezi zahradami a prameny.

47. „Vejděte do nich v míru a v bezpečí.”

48. A vyjmeme jim z hrudí jakoukoliv zášť a budou *sedět* na pohovkách jako bratři, dívající se jeden na druhého.

49. Únava se jich tam nedotkne, ani odtud nebudou nikdy vyhnáni.

50. Řekni služebníkům Mým, že Já jsem skutku Nejvyšší Odpuštější, Milosrdný;

قَالَ يَا نِبْلَيْسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونُ مَعَ الشَّجِرِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ

مِنْ حَبَا مَسْنُونٍ ﴿٣٤﴾

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَأِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٦﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٧﴾

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ النَّظِيرِينَ ﴿٣٨﴾

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٩﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَوَيْتَنِي لِأَرَى النَّاسَ يُكَذِّبُونَ فِي الْأَرْضِ

وَلَا أُخَوِّبُهُمْ أَجْعَلِيَنِي ﴿٤٠﴾

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤١﴾

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ

اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَوِينَ ﴿٤٣﴾

وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْعَلِيَنِي ﴿٤٤﴾

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٥﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٦﴾

أُدْخِلُوْهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ ﴿٤٧﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى

سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٨﴾

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا نَجْوَى وَلَا يَسْمَعُونَ فِيهَا مَلَأًا مَخْرَجِينَ ﴿٤٩﴾

يَبَيِّنُ عِبَادِي أِنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٠﴾

51. A řekni jim též, že Můj trest je trestem bolestným.

52. A vyprávěj jim o hostech Abrahamových.

53. Když k němu přišli a řekli „Mír“, odpověděl jim: „My se vás věru bojíme.“

54. Řekli: „Neboj se, přinášíme ti radostnou zvěst o synovi, jenž bude nadán moudrostí.“

55. Řekl: „Přinášíte mi radostnou zvěst přesto, že jsem již stár? Jakou radostnou zvěst mi to přinášíte?“

56. Řekli: „Oznámili jsme ti radostnou zvěst podle pravdy; nebuď tedy z těch, kteří ztrácejí naději.“

57. Řekl: „A kdo jiný ztrácí naději v milosrdenství Pána svého než *ti*, kteří bloudí?“

58. Řekl: „Kvůli čemu jste tedy přišli, ó poslové?“

59. Řekli: „Byli jsme vysláni k lidu provinilemu,

60. „Kromě rodiny Lotovy. Ty zachráníme všechny,

61. „Kromě jeho manželky. O té jsme rozhodli, že bude patřit k těm, kteří zůstanou pozadu.“

R. 5.

62. A když poslové přišli k rodině Lotově,

63. Řekl: „Jste *pro mne* lidé neznámí.“

64. Řekli: „Ba ne, přišli jsme k tobě s tím, o čem pochybovali.“

65. „A přišli jsme k tobě s pravdou a vskutku jsme pravdomluvní.“

66. „Vydej se *na cestu* i se svou rodinou v pozdních hodinách nočních a ty krácej za nimi. A nedopusť, aby se někdo z vás ohlédl, a jděte tam, kam se vám prikazuje.“

67. A řekli jsme mu o tomto nařízení, že jejich kořeny mají být do rána vyhubeny.

68. A tu přišli obyvatelé města a radovali se.

69. Řekl: „Toto jsou mí hosté, proto mě nezahanbujte.“

وَأَنَّ عَدَايَ هُوَ الْعَدَابُ الْإِلِيمُ ﴿٥١﴾

وَتَبَيَّنْهُمْ عَنْ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٢﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ

وَجِلُونَ ﴿٥٣﴾

قَالُوا لَا تَوَجَلْ إِنَّا نَبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلَيْكَ ﴿٥٤﴾

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْإِكْدَافُ فِيمَ بَشَّرُونُ ﴿٥٥﴾

قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَاطِنِينَ ﴿٥٦﴾

قَالَ وَمَنْ يَقْطَعُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٧﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الرُّسُلُونَ ﴿٥٨﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَنَجُوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦٠﴾

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدْ ذَرَأْنَا لِهَا كِسْفَ الْغَبِيرِ ﴿٦١﴾

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الرُّسُلُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مَّنْكَرُونَ ﴿٦٣﴾

قَالُوا بَلْ جِنَّتَكَ يَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٤﴾

وَآتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصِدْقُونَ ﴿٦٥﴾

فَأَنسِرْ يَا أَهْلَكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الْيَبَلِ وَاتَّبِعْ أَدَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ

مِنْكُمْ أَحَدٌ وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٦﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَانَ دَابِرَ هَوْلٍ مَّقْطُوعٍ

مُصْبِحِينَ ﴿٦٧﴾

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٨﴾

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ صَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٩﴾

70. „A bojte se Allaha a nedělejte mi ostudu.“

71. Řekli: „Což jsme ti nezakázali hostit kdejaké lidi?“

72. Řekl: „Berte ohled na přítomnost mých dcer, jste-li rozhodnutí provést něco nekalého.“

73. Při životě tvém, ty *také* v *bláhovém* opojení pomateně bloudíš —

74. A při východu slunce je uchvátil trest.

75. Obrátili jsme je (město) vzhůru nohama a zasypali deštěm kamenů z hlíny.

76. V tom zajisté jsou Znamení pro ty, kteří jsou schopni znamení číst.

77. A leží na cestě, která *stále ještě* existuje.

78. V tom věru je Znamení pro věřící.

79. A Lidé Lesa byli také nespravedliví.

80. Proto jsme se na nich pomstili *těž*. A obojí jsou pohřbeni podél hlavních cest.

R. 6.

81. A *také* Obyvatelé Hidžru Posly za lháře prohlásili.

82. A přinesli jsme jim Svá Znamení, ale oni se od nich odvrátili.

83. A své přibytky si vysekávali v horách, v bezpečí.

84. Avšak zrána je postihl trest,

85. A vše, co si vysloužili, jim nebylo nic platné.

86. A stvořili jsme nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, jen podle pravdy; a Hodina určitě přijde. Odvrát' se tedy *od nich* slušným způsobem.

87. Pán tvůj je věru Velkým Stvořitelem, Vševedoucím.

88. A vskutku jsme ti dali sedm *veršů* často opakovaných a Korán Vznesený.

89. Neupínej zrak svůj k těm z nich, které jsme obdařili dočasným užíváním, a

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَتَّخِزُوا

قَالُوا أَوْلَاؤَ لَمْ نُنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ٤٠

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ ٤١

لَعْنُكَ إِنَّهُمْ لَبَنِي سَكَرْتَهُمْ يَعْبَهُونَ ٤٢

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُشْرِقِينَ ٤٣

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَابِقَاتِهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِنَّ حِجَارَةً

مِنْ سِجِّيلٍ ٤٤

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّسِينَ ٤٥

وَرَاتِهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ٤٦

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ٤٧

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَّالِمِينَ ٤٨

فَاتَّخَذْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهَا لِيَا مَأْمُومِينَ ٤٩

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ٥٠

وَآتَيْنَاهُمُ الْآيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ٥١

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ٥٢

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ٥٣

فَمَا أَعْنُو عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٥٤

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

وَرَأَى السَّاعَةَ لآيَةً فَاصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَبِينِ ٥٥

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ٥٦

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ٥٧

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَ

nermuť se nad nimi; a rozprostři křídlo milosti své nad věřícími.

90. A řekni: „Já jsem jen obyčejný Varovatel.“

91. Neboť jsme seslali *trest* na ty, kteří se mezi sebou rozdělili.

92. Ti, kteří Korán rozkládají na části;

93. Při Pánu tvém, věru se jich budeme všech dotazovat

94. Na to, co dělali.

95. Ohlas tedy veřejně to, co ti bylo přikázáno a odvrát' se od těch, kteří *Bohu* rovné přidruží.

96. A my ti postačíme proti těm, kteří se posmívají:

97. Kteří vedle Allaha jiného Boha staví, však brzy poznají.

98. A věru víme, že tvá hrud' je stíněna tím, co říkají.

99. Oslavuj chválou Pána svého, a buď jedním z těch, kteří *před Ním* na tvář padají.

100. A uctívej Pána svého až do chvíle, kdy k tobě přijde smrt.

لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِّضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٥﴾

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٩٦﴾

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٧﴾

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩٨﴾

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٩﴾

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠١﴾

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿١٠٢﴾

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ

يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿١٠٤﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٠٥﴾

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٦﴾

KAPITOLA 16

AL-NAHL

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla zjevena v Mekce. Ibn 'Abbás se domnívá, že verše 96, 97 a 98 byly zjeveny v Medíně. Profesor Nöldeke však má za to, že *Súra* byla zjevena v Mekce s výjimkou veršů 44, 112, 120, 121, 126. Není předeslána žádnými písmeny. Protože obsah každé *Súry* je vlastně rozšířením a rozvinutím písmen umístěných v jejím záhlaví a je jimi řízen, pak obsah *Súry*, kde tato písmena chybí, je vlastně pokračováním obsahu *Súry* předcházející, která písmena ve svém záhlaví má, a je na nich závislý. Proto obsah této *Súry* má být pokládán za pokračování obsahu *Súry* Al-Hidžr a chápán jako obsah řízený písmeny Alif Lám Rá z jejího záhlaví; odlišný je jen přístup a postup ve zpracování daného tématu.

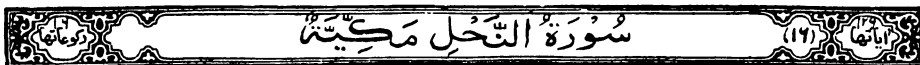
Obsah

Súra byla zcela vhodně nazvána Al-Nahl (dosl. ‚včela‘), neboť odkazem na přirozený instinkt včely, který byl v Koránu označen slovem *wahy* (16:69), se upozorňuje na to, že hladký a úspěšný chod celého vesmíru závisí na *wahy*, ať již zjevně či skrytě, přímo či nepřímou. Toto téma je hlavní osou či základním námětem *Súry*. Kromě toho je tu jako důležité zavedeno téma Džihádu. Protože Džihád se měl stát terčem útoků ze všech stran, naznačuje se tu, že podobně jako med, který chrání včela před nevítanými zásahy žihadlem, jímž byla obdařena od Boha, bude i Korán, který je vlastně zásobárnou medu duchovního, chráněn silou, jíž budou muset muslimové použít k jeho obraně. Věřícím se říká, že pokud si přejí, aby jejich příbuzní a známí přijali Korán, měli by se postarat o čistotu svých vlastních srdcí, protože bez čistého srdce nelze poznat Boha. Bůh nikoho k přijetí pravdy nenutí, neboť použití síly je v rozporu se zásadami náboženství.

Dále *Súra* pokračuje diskusí o Životě posmrtném a tvrdí, že i na tomto světě dochází ke vzkříšení národů, kterým je darován nový život. A jejich vzkříšení začíná *Hidžrou* (Vystěhováním). Proto i

svatý Prorok musel opustit své rodné město a vystěhovat se do Medíny, protože pro duchovní vývoj jeho společníků bylo nutné, aby byli odděleni od nevěřících a aby byli vychováni a školeni v duchu svého náboženství v příznivém ovzduší. Z toho se usuzuje, že je-li pro duchovní vývoj věřících potřebné, aby podstoupili *Hidžru* už na tomto světě, jak daleko potřebnější je pro trvalé duchovní zdokonalování člověka, aby podnikl *Hidžru* ducha, jinak řečeno smrt. Po této *Hidžře* budou pravověrní a nevěřící kráčet rozdílnými cestami; nevěřící půjdou do Pekla a pravověrní se budou hřát na výsluní boží milosti a pohybovat se ve výšinách sepětí s Bohem. Text pokračuje v tom smyslu, že z *Hidžry* (Vystěhování) svatého Proroka vzejdou blahodárné následky. Potom se krátce zabývá otázkou, proč je nevěřícím dán odklad a proč nejsou k přijetí Pravdy donucováni. To vede k odbourání námitky, že je-li svatý Prorok skutečným Poslem božím, proč je jeho učení v rozporu s učením Proroků dřívějších. Vodpověď na tuto otázku se vysvětluje, že učení, které svému lidu přinesli dávní Poslové, se značně lišilo od toho, co se jim dnes ve zkreslené a zkorumpované podobě připisuje. Nový Prorok se totiž objeví vždy poté, co se starší učení znehodnotila a ztratila nárok na boží ochranu. Uvedením podobenství o včele *Súra* upozorňuje na to, že právě tak, jako včela, vedena božím vnuknutím, sbírá svou potravu na květinách a ovoci a proměňuje ji v chutný a zdravý med, je zcela náležité, aby člověk byl ke svému mravnímu přerodu a duchovnímu vývoji veden také vnuknutím; dále se praví, že podobně jako med má různou kvalitu, tak i lidé se liší různou mírou duchovního vývoje. A podobně jako jsou různé barvy a chuti medu, tak i zjevení jednotlivých Proroků mají různou podobu. Na důkaz nezbytnosti božího vnuknutí se uvádí ještě jeden argument: když se plynutím času lidé stále více vzdalují od doby nějakého Proroka a jejich nezadatelné zájmy pevně zakoření a zakotví a výsady začnou přecházet z otce na syna a všechny přirozené cesty pokroku se pro obyčejného člověka uzavřou, Bůh povolá nového Proroka, který povede urputný boj proti tomuto utiskování člověka člověkem, a takzvaní vůdci, kteří do té doby měli monopol na vládu a prospěch, budou sesazeni a jejich místa zaujmou obyčejní lidé, kteří následují nového Proroka. Řetězy lidského zotročení budou zpřetrhány a lidé začnou volně dýchat v ovzduší skutečné svobody. Dále jsou věřící varováni, že k velkým změnám, jejichž uskutečnění má podle božího ustanovení zaručit Korán, dojde již velmi záhy. Doba volá po změně a nové Poselství obsahuje všechny podstatné vlastnosti a prvky

dokonalého Učení. Stoupenci tohoto nového Učení budou úspěšní a veškerá moc a vláda přejde do jejich rukou. Proti nevěrectví bude vedena opravdová válka a jeho vůdci budou zničeni. Ke konci *Súry* se svatému Prorokovi říká, že pole působnosti jeho kazatelství by mělo být nyní rozšířeno a že by do sféry svého vlivu mělo pojmout ještě křesťany a židy. To vyvolá nový odpor a muslimové budou znovu pronásledováni ze všech stran. Ale božské Poslání islámu bude i nadále vzkvétat a prospívat uprostřed odporu a pronásledování a jeho nepřátelé se nakonec dočkají osudu, jaký si zaslouží.



AL-NAHL

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Nařízení Allahovo je na dosah ruky, nebuďte tedy netrpěliví. On, Svatý je a vznešenější než vše, co k Němu přidružují.

3. Z příkazu Svého sesílá anděly se zjevením k tomu ze služebníků Svých, kterého si zvolí, řka: „Varujte lidstvo, že není Boha kromě Mě, bojte se tedy Mě jediného.“

4. On stvořil nebesa i zemi podle pravdy. On je vznešenější než vše, co k Němu přidružují.

5. On stvořil člověka z kapky tekutiny, a hle, je z něho zjevný odpůrce.

6. A stvořil také dobytek; ten vám poskytuje teplo i jiný užitek; a některá (zvířata) jíte.

7. A je v nich pro vás krása, když je večer domů přivádíte a když je ráno vyháníte na pastvu.

8. A vaše náklady nosí do země, do které byste sami došli jen s velkou námahou. Pán váš je věru Soucitný, Milosrdný.

9. A stvořil koně a muly a osly, abyste na nich mohli jezdit a jako zdroj krásy. A tvoří i to, o čem ještě nevíte.

10. A Allahovi náleží určování cesty pravé, neboť jsou i cesty, které se od správné odchyľují. A kdyby byl Svou vůli prosadil, byl by vás vedl všechny.

R. 2.

11. On je ten, Kdo pro vás sesílá vodu z mraků; z ní máte své nápoje a rostou z ní rostliny, na nichž svůj dobytek pasete.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

أَنَّىٰ أَمْرَ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَنَّا

يُشْرِكُونَ ②

يُنزِلُ الْمَلَكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ

مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ③

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَنَّا

يُشْرِكُونَ ④

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ⑤

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا

تَأْكُلُونَ ⑥

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَعُونَ وَحِينَ تُسْرَحُونَ ⑦

وَتَحْمِلُ أَوْعَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلَعِينِهِ إِلَّا يُسْرِقُ

الْأَنْفُسَ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ⑧

وَالْحَيْلَ وَالْبَعَالَ وَالْحَبِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ

مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑨

وَعَلَىٰ اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ

لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ ⑩

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ

وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسَبُّونَ ⑪

12. A vyrůstá z ní pro vás obilí a olivovník a datlová palma a vinná réva a všechny druhy ovoce. V tom věru je Znamení pro lid přemýšlivý.

13. A podmanil vám noc a den a slunce a měsíc; i hvězdy vám byly z příkazu Jeho podmaněny. V tom věru jsou Znamení pro lid, rozumný.

14. A podmanil vám věci, které v barvách rozmanitých pro vás stvořil na zemi. V tom věru je Znamení pro lid všímavý.

15. A podrobil vám moře, abyste z něho mohli jíst čerstvé maso a získávat ozdoby, které nosíte. A vidíš lodi, které po něm brázdí, abyste na nich cestovali a abyste mohli hledat něco z Jeho štědrosti a abyste byli vděční.

16. A rozmístil na zemi pevné hory, aby vás pevně nesly, a řeky a cesty, abyste se vydali po cestě pravé.

17. A také jiná vodítka; podle nich a podle hvězd sledují správný směr.

18. Je tedy ten, Kdo tvoří, podoben tomu, kdo netvoří? Cožpak nebudete pozorní?

19. A kdybyste chtěli spočítat projevy přízně Allahovy, nedopočetali byste se. Allah je věru Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

20. A Allah zná, co skrýváte i co odhalujete.

21. A ti, které vedle Allaha uctívají, netvoří nic, ale sami byli stvořeni.

22. Jsou mrtví, neživí; a nevědí, kdy budou vzkříšeni.

يُنْبِتُ لَكُمْ فِيهِ الزَّرْعَ وَالنَّيْلَ وَالنَّخْلَ وَالزَّيْتُونَ وَالْأَعْنَابَ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنَّجْمَ مَسْحَرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِنَا كُلِّ أُمَّةٍ لِحِمَاطِرَتِهَا
وَتَسْتَخْرِجُ مِنْهُ حَبْلَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى
الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا
وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

وَعَلَّمَتْهُ وَإِلَّا تَجْمَعُهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا إِنَّ اللَّهَ
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُخْلِفُونَ ﴿٢٠﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

بِأَمْوَاتٍ غَيْرِ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

23. Vaším Bohem je Bůh Jediný. A pokud jde o ty, kteří v Život budoucí nevěří, jejich srdce se *pravdě* protíví a jsou naplněna pýchou.

24. Allah nepochybně zná, co skrývají i co odhalují. On věru pyšné nemiluje.

25. A když se jim řekne: „Co *si* myslíte o tom, co Pán váš seslal?“, řeknou: „*To jsou* jen povídačky starců.“

26. Kéž poneseu plně svá břemena v Den Zmrtvýchvstání a *ještě* část břemene těch, které nevědomky svedli z cesty pravé. Hle, jak hnusné je to, čím jsou obtěžkáni.

R. 4.

27. Ti, kteří byli před nimi, *také* strojili úklady, Allah však zničil jejich stavbu v samých základech, takže se na ně shora zřítíla střecha; a trest je postihl z místa, odkud to netušili.

28. Potom, v Den Zmrtvýchvstání, je Allah zahanbí a řekne: „Kde jsou ti Mí ‚společníci‘, kvůli nimž jste odporovali *Mým Prorokům*?“ A ti, kteří jsou nadáni věděním, řeknou: „Dnes věru hanba a neštěstí padne na nevěřící,“

29. Na ty, které andělé nechali zemřít, když *ještě* oni sami páchali křivdu na svých duších. Tehdy se stanou pokornými a řeknou: „My jsme nic zlého neprováděli.“ Naopak, vždyť Allah ví dobře, co jste dělali.

30. Vejděte tedy do bran Pekla a přebývejte v něm navěky. Příbytek pyšných je vskutku odporný.

31. A *když* se zeptáte spravedlivých: „Co *si* myslíte o tom, co zjevil Pán váš?“, řeknou: „To nejlepší.“ Pro ty, kteří dobré konají, je připraveno vše dobré na tomto světě a příbytek Onoho světa je ještě lepší. Jak krásný je příbytek spravedlivých —

الْهُكْمَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُمْ مُتَكَبِّرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٣١﴾

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٣٢﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنزِلَ رَبِّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٣٣﴾

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ
الَّذِينَ يَضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلِيسَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣٤﴾

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَى اللَّهُ بُيُوتَهُمْ مِنَ
الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ
الْعَدَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٥﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ وَيَقُولُ بَيْنَ شُرَكَائِي
الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣٨﴾

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَبِرًا
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَامًا
الْآخِرَةُ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٩﴾

32. Zahrady Věčnosti, do nichž vstoupí; potoky jimi tečou. Budou tam mít vše, co si jen přejí. Tak Allah odměňuje spravedlivé,

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

33. Ty, které andělé nechali zemřít, když ještě byli bez poskvrny. Řeknou: „Mír s vámi! Vejděte do Nebe odměnou za to, co jste konali.“

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُم الْمَلَائِكَةُ كَيْسِيْنَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

34. Co jiného očekávají kromě toho, že k nim přijdou andělé nebo že se naplní rozkaz Pána svého? Takto si počínali ti, kteří byli před nimi. Allah jim neublížil, ale oni ublížili sami sobě.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٤﴾

35. A tak je postihly špatné *následky* toho, co sami dělali, a obklopilo je to, čemu se posmívali.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
يَعْتَبِرُونَ ﴿٣٥﴾

R. 5.

36. Ti, kteří *Bohu* rovné stavějí, říkají: „Kdyby to byla vůle Allahova, neuctívali bychom vedle Něho nic; ani my, ani naši otcové, ani bychom bez Jeho *příkazu* nic nezakazovali.“ Takto si počínali ti, kteří byli před nimi. Jsou však Poslové zodpovědní za něco jiného, než za jasné předání Poselství?

وَقَالَ الَّذِينَ اشْرَكُوا تَوْشَاهُ اللَّهُ مَا عِدْنَا مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

37. A z každého národa jsme vybrali Posla, *aby kázal*: „Uctívejte Allaha a chraňte se Zlého.“ A byli mezi nimi *někteří*, které Allah vedl, a byli mezi nimi *jiní*, kteří si záhubu vysloužili. Putujte tedy po zemi a pohleďte, jaký byl konec těch, kteří považovali *Proroky* za lháře!

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ
وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٧﴾

38. Snažíš-li se je vést, pak *věz*, že Allah zajisté nevede ty, kteří nechali *jiné* zbloudit. A takoví nemají žádné pomocníky.

إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ
يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٨﴾

39. A přísahají při Allahovi svými přísahami nejsilnějšími, že Allah nevzkřísí ty, kteří zemřeli. Nikoliv, On je *zaručeně vzkřísí* – podle slibu Svého, jímž se

وَأَنسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ
يَمُوتُ بَلَى وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

zavázal, ale většina lidí to neví.

40. *On je vzkřísí, aby jim objasnil to, v čem se rozcházel, a aby ti, kteří nevěřili,*

41. Když si nějakou věc přejeme, řekneme jí pouze: „Staniž se!“ — a stane se skutečností.

R. 6.

42. A pokud jde o ty, kteří kvůli Allahovi opustili své domovy poté, co jim bylo ukřivděno, těm věru poskytneme přibytěk na tomto světě: a odměna na Onom světě je ještě krásnější; kéž by to jen věděli —

43. Ti, kteří jsou neochvějní a svou důvěru vkládají v Pána svého.

44. A jako *Posly* jsme před tebou vyslali jen muže, kterým jsme seslali zjevení; zeptejte se tedy těch, jimž bylo dáno vědění o knihách, nevíte-li.

45. *Své Posly jsme vyslali* s jasnými Znameními a Písmy. A tobě jsme seslali Připomenutí, abys vysvětlil lidstvu, co jim bylo sesláno, a aby o tom přemýšleli.

46. Cítí se snad ti, kteří zlé úklady osnovali, bezpečni před tím, že Allah je nenechá do země propadnout, nebo že na ně nepadne trest, aniž by tušili, odkud se *vzal*?

47. Nebo že je neuchvátí na jejich cestách, aby pak nemohli *Boží plány* překazit?

48. Nebo že je neuchvátí postupným vyhlazováním? Pán váš je skutku Soucitný, Milosrdný.

49. Což neviděli, že stíny všeho, co Allah stvořil, se vysouvají zprava i zleva, pokorně padající před Allahem na tvář?

50. Do vůle Allahovy se *v pokoře* odevzdává vše, co je na nebesích, a každé stvoření, které je na zemi, a také andělé; a ti nejsou pyšní.

51. A Pána svého, který je nad nimi, se

كَلَّا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَيُعَلِّمَهُمُ الَّذِي

كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٦١﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ

فَيَكُونُ ﴿٦٢﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَآجُرُ الْآخِرَةِ الْكَبِيرُ لَوْ كَانُوا

يَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحي إِلَيْهِمْ فَتَلَوُا

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٥﴾

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ

لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٦﴾

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا الشَّيْءَ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ

الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٧﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَتُحَاوِلَهُمْ يُحْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّبٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَّبِعُونَهُ ظُلْمًا

عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ ذَاخِرُونَ ﴿٧٠﴾

وَاللَّهُ يَجْعَلُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ

دَابَّةٍ وَالنَّالِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْكِبُونَ ﴿٧١﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قَوَّيْمِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا

obávají a konají, co je jim přikázáno.

R. 7.

52. A řekl Allah: „Neberte si *k uctívání* dvě božstva. Bůh je jen Jeden. Bojte se tedy Mě jediného.”

53. A Jemu náleží vše, co je na nebesích a na zemi, a On jediný je Pánem náboženství až navěky. Což budete se bát Boha jiného než Allaha?

54. A každé dobrodiní, které máte, je od Allaha. A když vás postihne neštěstí, pak právě Jeho voláte *ku pomoci*.

55. Ale když vás neštěstí zbaví, hle, tu část z vás *začne* přidružovat k Pánu svému rovné.

56. A tak popírají to, co jsme jim uštědřili. Nuže, užijte si trochu; brzy však poznáte.

57. A dali stranou část toho, co jsme jim uštědřili, pro božstva falešná, o nichž nic nevědí. Při Allahovi, vy věru budete povoláni k odpovědnosti za vše, co jste si vymysleli.

58. A přisuzují Allahovi — při Svatosti Jeho! — dcery, zatímco *sami* mají to, po čem touží.

59. A když je jednomu z nich oznámena zpráva o *narození* dcery, tu jeho tvář potemní při potlačování *niterního* smutku.

60. Skrývá se před lidmi, kvůli špatným zprávám, které mu byly oznámeny: „Má si je [dítě] ponechat i přes svou pohanu, nebo je zakopat do prachu?” vskutku strašné je to, o čem uvažují.

61. Špatný je příklad těch, kteří nevěří v Život budoucí, zatímco příklad Alahův je nejvznešenější. A On je Mocný, Moudrý.

R. 8.

62. A kdyby Allah chtěl lidi potrestat za jejich nespravedlnost, neponechal by na zemi jediného živého tvora; On jim však dává odklad až do lhůty stanovené; až se

يَوْمَئِذٍ يُؤْمَرُونَ

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا آلِهِينَ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ

وَاحِدٌ فَأَيُّ كَافِرِينَ

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا

أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَتَّكُمُ الضَّرُّ

فَالَيْهِ تَجْرُونَ

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضَّرْعَتُمْ إِذَا فَوَيْقُكُمْ بِرَبِّهِمْ

يُسْرِكُونَ

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

ثُمَّ لِيَسْأَلُنَّ عَمَّا كَانَتْ تُفْعَلُونَ

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَ وَلَهُمْ مَا يَشَاءُونَ

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا

وَهُوَ كَاطِمٌ

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُمْسِكُهُ

عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا

يَحْكُمُونَ

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السُّوءِ وَاللَّهُ

أَعْلَمُ الشُّرَاطِ وَأَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا

مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا

jejich lhůta naplní, nebudou moci se pozdrzet ani jedinou hodinu, ani *ji* nemohou předběhnout.

63. A připisují Allahovi to, čím *sami* opovrhují, a jejich jazyky vyslovují lež, že se jim dostane toho nejlepšího. Jejich údělem bude věru Oheň a v *něm* budou opuštěni.

64. Při Allahovi, již před tebou jsme poslali k národům *Posly*; ale Satan způsobil, že *se* jim skutky jejich *zdají* krásnými. A proto je dnes jejich patronem a pro ně je připraven bolestný trest.

65. A seslali jsme ti Knihu jen proto, abys jim vysvětlil to, o čem se přou, a jako správné vedení a milosrdenství pro lid věřící.

66. A Allah seslal z nebe vodu a oživil jí zemi po smrti její. V tom věru je Znamení pro lid slyšící.

R. 9.

67. A *také* ve vašem dobytku je pro vás poučení. Dáváme vám pít z toho, co je v jeho břichách mezi odpadem a krví, mléko čisté a příjemné pro ty, kteří *je* pijí.

68. A z plodů datlových palem a vinné révy získáváte omamný nápoj a výživnou stravu. V tom věru je Znamení pro lid, který je rozumný.

69. A Pán tvůj vnukl včelám: „Udělejte si příbytky v horách a ve stromech a v mřížoví, které si postavili *lidé*.“

70. „Potom jezte z každého *druhu* ovoce a lehce krácejte po cestách Pána svého.“ Z jejich útroh vychází nápoj různých odstínů. Je v něm lék pro lidi. V tom věru je Znamení pro lid přemýšlivý.

71. A Allah vás stvořil a potom vás nechal zemřít; a jsou mezi vámi *někteří*, kteří jsou dohnáni do nejhorší části života jen s tím výsledkem, že nevědí nic z toho, co

جَاءَ أَجْلَهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿٦٣﴾
وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ السَّبِيحَةَ الْكَذِبَ
أَنَّهُمْ الْحُسْنَىٰ لِأَجْرِمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ
مُفْرَطُونَ ﴿٦٤﴾

ثَا لَلَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَرَزَنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا
فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٦﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٧﴾

وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنْقِضُوا بِمَا فِي بُطُونِهِ
مِن بَيْنِ يَدَيْهِمْ دَمًّا بَيْنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّرَابِ ﴿٦٨﴾

وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٩﴾

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٧٠﴾

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧١﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّقُكُمْ ثُمَّ يُعَذِّبُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٧٢﴾

وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

dříve věděli. Allah je věru Vševědoucí, Mocný.

قَدِيرٌ ٩
ع ١٤

R. 10.

72. A Allah dopřál některým z vás lepší živobytí než jiným. Avšak ti, kterým byla dána přednost, nevrátí část svého živobytí těm, které vlastní jejich pravé ruce, aby se na nich mohli spravedlivě *podílet*. Což chtějí popírat přízeň Allahovu?

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِي زُرْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعَنَمَةٍ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ٥١

73. A Allah vám dal za družky (ženy) z vašeho středu a z vašich družek vám učinil syny a vnuky a obdařil vás věcmi výbornými. Což budou i nadále věřit ve věci marné a popírat přízeň Allahovu?

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِأَبْطَالٍ يُؤْمِنُونَ وَيَنْعَمَتِ اللَّهُ بِهِمْ يَكْفُرُونَ ٥٢

74. A uctívají místo Allaha takové, co nemají moc obdařit je darem ani z nebes, ani ze země, a co *nikdy* takovou moc mít nebudou.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ سَرْزُقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ٥٣

75. Nevymýšlejte si tedy podobenství o Allahovi. Neboť Allah ví, a vy nevíte.

فَلَا تَصْرِبُوا لَهُ بِالْأَمْثَالِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٥٤

76. Allah předkládá podobenství o otroku, který je v otroctví a nemá nad ničím moc, a o *člověku svobodném*, kterého jsme obdařili štědrým přídělem, a on z něho rozdává tajně i veřejně. Jsou si *ti dva* rovni? Pochválen budiž Allah! Ale většina z nich nic neví.

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِمَّا رَزَقْنَا حَسَنًا فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥٥

77. A Allah předkládá *další* podobenství o dvou mužích: jeden z nich je němý, nemá žádnou moc nad ničím a je břemenem pro svého pána; kamkoliv ho pošle, nepřinese nic dobrého. Může být *takový člověk* roven tomu, kdo přikazuje spravedlnost a kráčí po cestě přímé?

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥٦

R. 11.

78. A Allahovi náleží nespátřené na nebesích i na zemi; a příchoď Hodiny je jako oka mžiknutí, ba ještě kratší. Neboť Allah má moc nad všemi věcmi.

وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٥٧

79. A Allah vás vyvedl z lůn vašich matek tehdy, když jste ještě nic neznali, a dal vám uši a oči a srdce; kéž byste byli vděční.

80. Což nevidí ptáky podrobené *Zákonu Allahovu* v báni nebeské? Nikdo je nedrží, kromě Allaha. V tom jistě jsou Znamení pro lid, který věří.

81. A Allah pro vás učinil vaše domovy místem odpočinku a pro vás zhotovil z dobytčích kůží obydlí, která shledáváte lehkými, když cestujete i tehdy, když se zastavíte; a z jejich vlny a z jejich kožešin i z jejich srsti *vás vybavil* domácími potřebami a předměty dočasného užívání.

82. A z toho, co stvořil, učinil pro vás *předměty skýtající* stín; a v horách vám zřídil útočiště; a poskytl vám oděvy, které vás chrání před horkem, a drátěné košile, které vás chrání ve válkách. Tím dovršuje Svou přízeň vůči vám, abyste se *do vůle Jeho* odevzdali.

83. A jestliže se odvrátí, pak ty jsi zodpovědný jen za jasné doručení Poselství.

84. Uvědomují si přízeň Allahovu a přesto ji popírají; a většina z nich jsou *zarytí* nevděčníci.

R. 12.

85. A *vzpomeňte si* na den, kdy z každého národa vybereme svědka, a tehdy těm, kteří neuvěřili, nebude dovoleno ucházet se o *přízeň Allahovu*, ani jim k ní nebude povolen přístup.

86. A až ti, kteří hřešili, *spatří* trest na své vlastní oči, nebude jim ulehčen a nebude jim povolen žádný odklad.

87. A až ti, kteří *k Bohu* společníky přidružují, uvidí svá božstva *k Bohu* přidružená, řeknou: „Pane náš, toto jsou naše božstva, které jsme Ti přidružovali a místo

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٧٩﴾

الْمَ يَرَوْنَ إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا
يُنْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٠﴾
وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا
إِنثَاءً وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ ﴿٨١﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا خَلْقَ ظِلَالٍ وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ
الْجِبَالِ الْكُنُوزَ وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ
وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ رِجْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿٨٣﴾
يَعْرِفُونَ رِجْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُكْرَفُونَهَا وَإِنَّهُمْ
لَكَافِرُونَ ﴿٨٤﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَيْسَ ذَنْ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٥﴾
وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٦﴾

وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا
هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ

Tebe vzývali.” Potom jim ti přidružení odseknu: „Vy věru jste lháři.”

88. A v ten den se budou chtít odevzdat do vůle Allahovy, a vše, co si dříve vymýšleli, je opustí.

89. *Pokud jde o ty, kteří nevěří a lidi z cesty Allahovy otravují, těm přidáme trest k trestu jejich za to, že se dopustili špatnosti.*

90. *A vzpomeňte si na den, kdy vzkřísíme z každého národa svědka vzešlého z jejich středu, a tebe předvedeme jako svědka proti nim. A poslali jsme ti Knihu s vysvětlením všeho a správné vedení a milosrdenství a radostnou zvěst těm, kteří se do vůle Boží odevzdávají.*

R. 13.

91. A Allah přikazuje spravedlnost a konání dobrého ve prospěch druhých i mezi příbuznými; a zakazuje nemravnost a zjevné zlo a nespravedlivé porušení zákona. Varuje vás, abyste si to byli uvědomili.

92. A dodržujte umluvu Allahovu, pokud jste nějakou uzavřeli a neporušujte přísahy poté, co jste je potvrdili a co jste si Allaha za svého ručitele vzali. Vždyť Allah dobře ví, co děláte.

93. A nebuďte jako ta, která své přadeno na kusy roztrhala poté, co je pevně upředla. Číníte ze svých přísah prostředky vzájemného úskoku z obavy, aby se jeden národ nestal mocnějším než druhý. Allah vás tím jen zkouší a v Den Zmrtvýchstání vám objasní to, v čem jste se rozcházelí.

94. A kdyby Allah *prosadil* Svou vůli, učinil by vás národem jediným; ale On nechává bloudit toho, kdo si *to* přeje a vede toho, kdo si *to* přeje; a zajisté budete tázáni na to, co jste dělali.

95. A nečíníte ze svých přísah prostředky vzájemného úskoku; jinak vám noha uklouz-

فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٥٨﴾
وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ بِالسَّلَامِ وَأَصْلَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَعْتَرُونَ ﴿٥٩﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ
عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٦٠﴾
وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَتَرْنَا عَلَىٰكَ الْكُتُبَ
نَبِيًّا نَا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً وَبَشِيرًا لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٦١﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٦٣﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَقْتَضِي عُزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَارًا تَتَخَدُّونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةً هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٤﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاتَّسَلْتُمْ عَسَا
كُنْتُمْ تَعْسَلُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ

ne poté, co pevně stála, a okusíte zlého za to, že jste *lidi* z cesty Allahovy odvraceli, a postihne vás přísný trest.

96. A neprodávejte úmluvu Allahovu za nízkou cenu. Neboť to, co u Allaha máte, je pro vás lepší; kéž byste to jen věděli!

97. To, co nyní máte, se spotřebuje, ale to, co je u Allaha, je věčné. A My věru dáme těm, kteří jsou neochvějní, odměnu podle jejich nejlepších skutků.

98. Kdo jedná nespravedlivě, ať muž, či žena, a je věřící, tomu udělíme čistý život; a věru jim uštědříme odměnu podle nejlepších skutků jejich.

99. A když Korán přednášíš, hledej útočiště před Satanem, zavrženým, u Allaha.

100. On věru nemá žádnou moc nad těmi, kteří věří a kteří Pánu svému důvěřují.

101. Má moc jen nad těmi, kteří se s ním přátelí a kteří Bohu rovné stavějí.

R. 14.

102. A když zaměníme jedno Znamení druhým — a Allah zná nejlépe, co zjevuje — říkají: „Ty si jen vymýšlíš.“ Není tomu tak, ale většina z nich to neví.

103. Řekni: „Duch svatý je přinesl dolů od Pána tvého s pravdou, aby posílil ty, kteří uvěřili, a jako vedení a radostnou zvěst pro Muslimy.“

104. A dobře víme, že říkají, že ten, kdo ho učí, je obyčejný smrtelník. *Ale*

بَعْدَ بُرُوزِهَا وَتَدْوُوقِ الشَّوْرِ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ

سَبِيلِ اللَّهِ وَلكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ

هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٌ وَلَنَجْزِيَنَّ

الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

فَلَنَجْزِيَنَّهُ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ

بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ

الرَّجِيمِ ﴿٩٩﴾

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ

يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٠٠﴾

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهٖ

مُشْرِكُونَ ﴿١٠١﴾

وَإِنَّا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا

يُنزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتِرٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ

الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِّلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٣﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ

jazyk toho, k němuž se *nespravedlivě* přikláníš, *když tyto nářky pronášejí*, je cizí, zatímco toto je jazyk Arabský, jasný a srozumitelný.

105. *A co se týče* těch, kteří ve Znamení Allahova nevěří, ty věru Allah nepovede a postihne je bolestný trest.

106. Ve Znamení Allahova nevěří jen ti, kteří vymýšlejí lži, a jsou to oni, kteří jsou lháři.

107. Na toho, kdo přestane věřit v Allaha poté, co uvěřil – kromě toho, kdo je *k tomu* donucen, zatímco jeho srdce spočívá bezpečně ve víře – a na ty, kteří své hrudi otevřou nevěrectví, padne Allahův hněv; a postihne je přísný trest.

108. A to proto, že dávali přednost životu pozemskému před Životem budoucím a *také* proto, že Allah nevede lid nevěřící.

109. A to jsou ti, jimž Allah zapečetil srdce a uši a oči. A to jsou ti, kteří jsou lhostejní.

110. A jsou to nepochybně oni, kteří v Životě budoucím ztrátu utrpí.

111. Potom zajisté Pán tvůj – k těm, kteří opustili *své domovy* poté, co byli pronásledováni, a tvrdě bojovali *ve jménu Allaha* a zůstali neochvějní – ano, k těm bude Pán tvůj po tom všem Nejvyšší Odpuštějící, Milosrdný.

R. 15.

112. V den, kdy každá duše přijde prosit sama za sebe a kdy každá duše bude plně odměněna za to, co konala, a žádné nebude ukřivděno.

113. A Allah *vám* předkládá podobenství o městě, které žilo v bezpečí a míru; obživu dostávalo v hojnosti ze všech stran, však popíralo přízeň Allahovu, tak Allah jim (obyvatelům) dal okusit hladu a

لِسَانَ الَّذِي يُجِدُونَ إِلَيْهِ أَعْرَابِيٌّ وَهَذَا لِسَانُ
عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٣﴾

إِنَّمَا يَفْتَرِي الكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الكَذِبُونَ ﴿١٤﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَ
قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالكُفْرِ
صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَجَبُوا الدُّعَاءَ الَّتِي بَاعُوا عَلَى الْآخِرَةِ وَ
أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الكَافِرِينَ ﴿١٦﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَ
أَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٨﴾
ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا
ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٩﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُودِلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَى
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً
يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنعَمَ اللَّهُ فَأَدَأَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

strachu, jimiž je obklopil za to, co dělali.

114. A vskutku k nim přišel Posel vybraný z jejich středu, ale oni ho za lháře považovali, a tak je uchvátil trest, když ještě nespravedliví byli.

115. Jezte tedy ze *všeho* dovoleného a dobrého, co vám Allah uštedřil; a buďte vděční za štědrost Allahovu, je-li to On, koho uctíváte.

116. On učinil pro vás nezákonným jenom to, co zdechlo, krev a maso vepřů a to, nad čím bylo vzýváno jméno jiné než Allahovo. Ale ten, kdo je donucen nouzí, aniž po tom touží, a nepřekračuje meze, pak Allah je věru Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

117. A neříkejte — kvůli lžím, které jazyky vaše pronášejí — „Toto je dovolené a toto je zakázané,“ abyste si tak vymýšleli proti Allahovi lži. Neboť ti, kteří si proti Allahovi lži vymýšlejí, neuspějí.

118. *Je to jen* užitek dočasný a *potom* je čeká bolestný trest.

119. A *také* těm, kteří jsou Židé, jsme již předtím zakázali to, co jsme zjevili tobě. A neukřivdili jsme jim, ale oni ukřivdili sami sobě.

120. Pak věru Pán tvůj — k těm, kteří se z nevědomosti dopustí zlého a potom učiní pokání a polepší se — Pán tvůj je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

R. 16.

121. Abraham byl věru ztělesněním národa, poslušen Allaha, vždy k Němu přikloněn, a nepatřil k těm, kteří stavějí rovné *k Bohu*;

122. Vděčný za Jeho přízeň; On si ho vyvolil a uvedl na cestu přímou.

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٣٧﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ

الْعَذَابَ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٣٨﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا

نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ رَائِيَهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٣٩﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخُزَيْنِ

وَمَا أَهْلٌ لِعَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ

لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٠﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا

حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١٤١﴾

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤٢﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ

مِن قَبْلٍ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

يُظْلِمُونَ ﴿١٤٣﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّرُوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ

تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا

لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٤﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤٥﴾

شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٦﴾

123. A darovali jsme mu dobré na tomto světě a v Životě budoucím bude mezi spravedlivými.

124. A nyní jsme vnukli tobě: „Následuj cestu Abrahamovu, který se vždy přikláněl k Bohu a nepatřil k těm, kteří k Němu rovné staví.“

125. Trest za znesvěcení Soboty byl uvalen jen na ty, kteří na ni měli jiný názor. A v Den Zmrtvýchvstání Pán tvůj mezi nimi rozhodne to, v čem se rozcházel.

126. Vyzývej k cestě Pána svého moudrostí a dobrou radou a veď s nimi spory jen způsobem nejvhodnějším. Pán tvůj ví nejlépe, kdo z cesty Jeho zbloudil; a dobře zná ty, kteří jsou správně vedeni.

127. Jestliže chcete potrestat tyrany, potrestejte je jen úměrně k tomu, jak bylo ublíženo vám; projevíte-li však trpělivost, pak je to lepší pro ty, kteří jsou trpěliví.

128. Zůstaň trpělivý; však trpělivost tvá je možná jen s pomocí Allahovou. A nermut se nad nimi, ani se netrap pro jejich úklady.

129. Allah je věru s těmi, kteří jsou spravedliví a dobré konají.

وَأَتَيْنَاهُ فِي الذُّنُوبِ حَسَنَةً ۖ وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ

الضَّالِّينَ ﴿١٢٣﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٤﴾

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَإِنَّ

رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٥﴾

أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْبُوعْظِ ۗ الْحَسَنَةُ

وَجَادِلْهُمْ بِلَايَتِي هِيَ أَحْسَنُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ

بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٦﴾

وَإِنَّ عَاقِبَتَكُمْ فَعَا قَبُولًا بِشَيْءٍ مَا عَوْ قَبْلَكُمْ بِهِ ۗ

وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلضَّالِّينَ ﴿١٢٧﴾

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۗ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ

وَلَا تَكُ فِي ضَلَالٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ وَالَّذِينَ هُمْ

مُحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

BANÍ ISRÁ'ÍL

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato kapitola je známá pod názvem Baní Isrá'íl proto, že jsou v ní zachyceny některé události ze života Izraelitů a různé příhody, které je potkaly. *Súra* se také nazývá Izrá', protože začíná velikým Viděním svatého Proroka o jeho spirituální Noční cestě do Jeruzaléma, což je jedním z nejvýznačnějších námětů této kapitoly. Podle Ibn Mas'úda, který byl jedním z prvních Společníků svatého Proroka, bylo zjevení této *Súry* ukončeno mezi 4. a 11. rokem po Výzvě; křesťanští autoři zas mluví o období 6. až 12. roku. Ke konci předcházející *Súry* byli muslimové varováni, že se brzy setkají s odporem ze strany ‚Vlastníků Knihy‘, a to stejně tvrdým, jakým byl odpor ze strany mekkánských modloslužebníků. Mají ho však trpělivě a statečně snášet, dokud jim Bůh nedá zvítězit nad jejich protivníky. V této *Súře* se upozorňuje na to, že tato opozice začne už v Medíně a skončí úplnou porážkou ‚Vlastníků Knihy‘, čímž jejich posvátná místa padnou do rukou muslimů.

Obsah

Súra, jak ostatně naznačuje i její název, se zabývá dějinami židů se zvláštním zřetelem ke dvěma slavným událostem, kdy otevřeně vystoupili proti dvěma velkým Prorokům božím - Davidovi a Ježíšovi. V důsledku této neposlušnosti byl zničen jejich národní život nejprve rukou babylónského Nabuchodonosora a později rukou římského císaře Tita. Tato zvláštní zmínka o dvojím zničení židů v sobě skrývá varování muslimům, totiž že jejich provinění a hříchy povedou celkem dvakrát k úpadku jejich národního života. Toto varování je však provázeno i slovem naděje a povzbuzení. Jelikož svatý Prorok byl posledním Prorokem přinášejícím zákon, jeho Zákon, na rozdíl od Zákona židovského, nepodlehne úplnému zániku, ale po prvotních nezdarech se vynoří jako vítěz v plném lesku a slávě. Kromě toho je tu věnováno místo i jiným tématům, která se v předchozí *Súře* vyskytla jen v náznaku. Výchozím námětem *Súry* je

Isrá' (Noční cesta ducha svatého Proroka), která má ukázat že stoupenci svatého Proroka, jakožto následníka Mojžíšova, dobudou zemí, které byly přislíbeny Mojžíšovi, a že i on, podobně jako Mojžíš, bude muset opustit své rodné město. Ale jeho Vystěhování povede k velmi rychlému rozvoji a postupu jeho ušlechtilého poslání. Dále se ve stručnosti říká, že lid Mojžíšův získal prostřednictvím svého Proroka velkou moc a vážnost, ačkoli posléze dopadl špatně, protože neuposlechl a nedbal božího varování. Ale Korán je mnohem úplnější sbírkou Zákonů, a proto je s to vyvolat větší a úplnější změnu v životě svých přívrženců, než tomu bylo v případě Knihy Mojžíšovy. Tato stručná zmínka o vzestupu a pádu židů je provázána varováním určeným muslimům, že Bůh je sice zahrne svou přízní a podobně jako židé i oni dostoupí vrcholu bohatství a slávy, ale poté, co bohatství, moc a vliv získají, neměli by na Boha zapomenout. Vzápětí jsou uvedena některá pravidla chování a budou-li se jimi lidé řídit, dosáhnou značné velikosti ducha. Avšak nevěřící se podle nich řídit nechtějí a místo toho se od nich odvracejí a nepřemýšlejí o strašném konci, k němuž je patrně přivede jejich domýšlivost a pýcha. Jsou varováni, že odmítnutí pravdy nikdy nepřinese žádoucí výsledky a že budou navštíveni přísným trestem božím, zvláště v Posledních dnech, kdy svět bude svědkem konečného zápasu mezi silami Světla a Tmy a síly Satanovy budou s konečnou platností rozprášeny. *Súra* pak uděluje přísnou výtku nevěřícím za to, že se snaží svatého Proroka zničit. Ale Bůh mu předurčil velký a ušlechtilý cíl a čeká ho skvělý osud. Jeho jméno prosluje i v nejdlehlších končinách světa a bude uctíván až do skonání světa. Svět ho uzná za největšího Vůdce lidstva a Korán za pokladnici bezmezného duchovního vědění. *Súra* končí krátkým popisem příznaků Posledních dnů a nepravostí, které na světě převládnu, a tvrdí, že člověka před hříchem zachrání modlitba a opravdové sepětí s Bohem.



BANÍ ISRA'ÍL

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Sláva Tomu, Který za noci odvedl služebníka Svého z Posvátné Mešity do Mešity Vzdálené, jejíž okolí jsme požehnali, abychom mu ukázali některá Svá Znamení. Neboť On jediný je Slyšící, Vidoucí.

3. A dali jsme Mojžíšovi Knihu a učinili ji vedením pro syny Izraele řkouce: „Neberte si jiného ochránce vedle Mě,

4. „Ó potomci těch, které jsme vezli s Noemem v Arše.“ Byl věru vděčným služebníkem.

5. A zjevili jsme v Knize synům Izraele toto: „Rozbroje v zemi způsobíte dvakrát a budete nadmíru zpupní.“

6. A když se naplnil čas prvního z obou varování, vyslali jsme proti vám některé ze Svých služebníků, obdařených velikou mocí válečnou; a ti pronikli až do nitra vašich domů; a to bylo varování, jehož naplnění bylo nevyhnutelné.

7. Potom jsme vám znovu dali převahu nad nimi a pomohli vám rozmnožením majetku i dětí a učinili vás lidem početnějším.

8. Konáte-li dobro, konáte ho ve prospěch vlastních duší; a konáte-li zlo, obrátí se to jen proti nim. A když se naplnil čas druhého varování, poslali jsme proti vám lid, aby zármutkem pokryl vaše tváře a vstoupil do Mešity, tak jako tam vstoupili poprvé, a aby zničili vše, čeho se zmocnili, zničením úplným.

9. Možná, že se Pán váš nad vámi smiluje; ale jestliže se vrátíte do svého původního stavu, vrátíme se i my; a Peklo

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
سُبْحٰنَ الَّذِي اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ يَنَالُ مِنَ السَّمَاءِ
الْحَرَامِ اِلَى السَّجْدِ الَّذِي بُوْنُنَا حَوْلَهٗ
لِنُرِيَهٗ مِنْ اَيْنَا اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيْرُ ②
وَ اَتَيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ وَ جَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِي
اِسْرٰٓءِيْلَ اَلَّا يَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِيْ وَاكِيْلًا ③
ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُوْرًا ④
وَ قَضَيْنَا اِلَىٰ بَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ فِي الْكِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَ تَلْعَنُنَّ عَلُوًّا كَبِيْرًا ⑤
فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ اُولٰٓئِهٖمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لِّنَا
اُولِيْ بَآسٍ شَدِيْدِيْنَ وَ جَاوِسُوْا خَلَلَ الَّذِي يٰرُوْكَانَ وَعَدًا
مَّفْعُوْلًا ⑥
ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَ اَمَدَدْنٰكُمْ بِاَمْوَالٍ
وَ بَنِيْنَ وَ جَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرًا نُّفُوْرًا ⑦
اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لَا نُفْسِكُمْ وَاِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا
فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُوْٓا وُجُوْهَكُمْ وَاَلِيْدُ خُلُوْا
السَّجْدَ كَمَا دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَ لِيَتَذَكَّرُوْا مَا عَلُوْا
تَنْبِيْرًا ⑧

وقت لازم علی ربکم ان یرحکم و ان عدتم عدنا و جعلنا

jsme učinili vězením pro nevěřící.

10. A tento Korán vede k tomu, co je nejsprávnější; a tlumočí věřícím, kteří dobré skutky konají, radostnou zvěst o tom, že je jim určena veliká odměna.

11. A že pro ty, kteří v to, co posléze přijde, nevěří, je připraven bolestný trest.

R. 2.

12. A člověk prosí o zlo, tak jak by měl prosit o dobro; a člověk je unáhlený.

13. A učinili jsme noc a den dvěma Znameními; a Znamení noci jsme zatemnili a Znamení dne jsme učinili k vidění, abyste hledali štedrost u Pána svého a abyste znali počet roků a umění počítání. A vše jsme vysvětlili vysvětlením podrobným.

14. A osud každého člověka jsme připraveni na jeho šíji; a v Den Zmrtvýchvstání pro něj vytáhneme knihu, kterou shledá doširoka otevřenou.

15. „Čti knihu svou. Dnes duše tvá proti tobě postačí jako zúčtovatel.“

16. Ten, který sleduje cestu správnou, sleduje ji jen pro *blaho své vlastní* duše; avšak ten, kdo bloudí, bloudí jen ke své *vlastní* škodě. A nikdo, kdo břemeno nosí, neponese břímě jiného. Nikdy nestrestáme nikoho dříve, než jsme k nim vyslali Posla.

17. A když chceme zničit nějaké město, pošleme příkaz Svůj jeho zámožným obyvatelům, avšak oni se vůči němu proviní; tím se naplní rozhodnutí o *trestu* jejich a My město zničíme zničením úplným.

18. Kolik pokolení jsme zahubili po Noemovi! A Pán tvůj postačí jako Znalec a Pozorovatel hříchů služebníků Svých.

جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٩﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُنَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا كَبِيرًا ﴿١٠﴾

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ آتَدُّنَاهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١١﴾

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَجُولًا ﴿١٢﴾

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ
شَيْءٍ فَصَلْنَاهُ نَفْصِيلًا ﴿١٣﴾

وَكُلُّ إِنْسَانٍ لَّزِمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ
لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٤﴾
إِقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٥﴾

مِنَ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٦﴾

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمْرْنَا مَثَرًا فِيهَا
فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٧﴾
وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٨﴾

19. Kdo touží po životě pozemském, tomu v něm uspíšíme, co chceme — a těm z nich, kterým chceme; však potom pro něj Peklo připravíme; bude v něm hořet odsouzený a zavržený.

20. A kdo po Životě budoucím touží a usiluje o něj, jak se usilovat sluší, a je věřící — to jsou ti, jejichž snažení u *Boha* nalezneme uznání.

21. Všem — těm i oněm — dary Pána tvého pomáháme. A dary Pána tvého nemají omezení.

22. Pohleď, jak jsme v životě pozemském jedny nad druhé povýšili; ale v Životě budoucím věru ještě vyšší hodnosti a lepší přednosti budou.

23. A nestavěj vedle Allaha *Boha* jiného, abys nezůstal zahanbený a opuštěný.

R. 3.

24. Pán tvůj přikázal: „Neuctívejte nikoho kromě Něho a projevujte laskavost k rodičům. Jestliže u tebe jeden z nich nebo oba zestárnou, nikdy jim neříkej slova vyjadřující znechucení ani je nekárej, ale mluv s nimi uctivě.

25. „A skloň k nim *soucinně* křídlo pokory a řekni: ‚Pane můj, smiluj se nad nimi, právě tak jako mě oni vychovávali v dětství.‘”

26. Pán váš ví nejlépe, co je ve vašich myslích; jste-li spravedliví, pak On je Nejvyšší Odpouštějící k těm, kteří se k Němu znova a znova kajícně obracejí.

27. A dávej příbuznému, co mu náleží, a chudému a pocestnému a nerozhazuj marnotratně *své jmění*.

28. Neboť marnotratní jsou bratři satanů a Satan je Pánu svému nevděčný.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِئِنْ
شَرِيدٌ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصِلُهَا مِنْ مَوْمَأَ
مَدْحُورًا ﴿١٩﴾

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٠﴾

كُلًّا نُّنِذِرُ أَوْلَادَهُمْ وَهُوَ لِآلِهِ مِنْ عَطَاءٍ رَبِّكَ وَمَا
كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢١﴾

انظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ
دَرَجَاتٍ وَالْكِبْرُ تَفْصِيلًا ﴿٢٢﴾

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مِنْ مَوْمَأَ
مَخْذُورًا ﴿٢٣﴾

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا ۗ إِنَّمَا يُبَلِّغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آيٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٤﴾

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا ﴿٢٥﴾

رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَادِقِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلَّهِ وَأَبْنَيْهِ عَفْوًا ﴿٢٦﴾

وَإِذْ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ وَالْأَسْفَلَ
وَلَا تُبْذَرِ تَبَذَّرَ ﴿٢٧﴾

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ

29. A jestliže se od nich odvrátíš, hledaje milosrdenství u Pána svého, ve které doufáš, a tehdy k nim promluv slovem laskavým.

30. A neměj svou ruku přivázanou k šíji, ani ji doširoka nerozpínej, abys nebyl haněn *nebo* nezůstal bez prostředků.

31. Pán tvůj věru rozmnožuje obživu tomu, komu se Mu zlíbí a ztenčuje ji tomu, komu chce. Neboť On velmi dobře zná a vidí Svě služebníky.

R. 4.

32. A nezapíjejte své děti ze strachu před chudobou. Jsme to My, Kdo poskytuje obživu pro ně i pro vás. A jejich zabíjení je věru velký hřích.

33. A nepřibližujte se k cizoložství; je to oplzlost a cesta nepěkná.

34. A nezapíjejte duši, kterou Allah zakázal zabít, leda ve věci spravedlivé. A bude-li někdo zabít neprávem, dali jsme jeho dědici oprávnění *domáhat se odvety; a' však při zabíjení nepřekročí předepsané meze, neboť mu v tom pomůže zákon.*

35. A nepřibližujte se k majetku sirotka, leda s nejlepším úmyslem, dokud nedosáhne dospělosti, a dodržujte závazky; neboť ohledně závazků budete dotazováni.

36. A dávejte plnou míru, když měříte, a važte váhami přesnými; tak je to nejlepší a *vede* k nejlepším výsledkům.

37. A nenásleduj to, o čem nemáš vědění. Neboť ucho a oko a srdce – všechny budou povolány k účtování.

38. A nevykračuj si po zemi pánovitě, neboť nemůžeš rozervat zemi, ani nemůžeš dosáhnout výšky hor.

39. To vše je špatné a hnusí se zrakům Pána tvého.

الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٣٨﴾

وَأَمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ ابْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ

تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ﴿٣٩﴾

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا

كُلَّ الْبَسِطِ تَتَّقِعَدُ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٤٠﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ

بَصِيرٌ ﴿٤١﴾

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ

وَرِثًا كَمَا إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا ﴿٤٢﴾

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّثَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن

قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرِثِهِ سُلْطَانًا فَلا يَسْرِف

فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٤٤﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ

يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٤٥﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ

ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٤٦﴾

وَلَا تَتَّبِعْ مَا بَيَّسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ

وَالْفؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عِنْدَ مَسْئُولًا ﴿٤٧﴾

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَحَرًّا إِنَّكَ لَن تُخْرِقَ الْأَرْضَ

وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٤٨﴾

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئَةً عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٤٩﴾

40. Toto je část oné moudrosti, kterou ti Pán tvůj zjevil. A nestavěj vedle Allaha Boha jiného, abys nebyl uvržen do Pekla, ztracený a zavržený.

41. Cožpak vás Pán váš vyznamenal syny, zatímco Sám pro Sebe si z andělů vzal dcery? Vy věru hanebné řeči vedete.

R. 5.

42. Vysvětlili jsme pravdu v Koránu tímto různými způsoby, aby se upamatovali, ale to jejich odpor jenom zvýšilo.

43. Řekni: „Kdyby byla vedle Něho nějaká jiná Božstva, jak říkají, věru by (modloslužebníci) nějakou cestu k Vládci Trůnu hledali.“

44. On Svatý je a vznešenější než vše, co říkájí.

45. Sedmero Nebes a země a to, co je mezi nimi, slávu Jeho opěvuje; a není věci, která by Jeho slávu nechválila; vy však velebení jejich nechápete. On věru je Shovívavý, Nejvyšší Odpouštějící.

46. A když přednášíš Korán, klademe mezi tebe a ty, kdož nevěří v Život Budoucí, skrytý závěs.

47. A klademe pokrývky na jejich srdce, takže to nejsou schopni pochopit, a hluchotu do jejich uší. A když učiníš v Koránu zmínku o jedinečnosti Pána svého, obrátí se zády s odporem.

48. My víme nejlépe, co chtějí slyšet, když ti naslouchají a když se spolu tajně radí a když nespravedliví říkají: „Jdete jen za člověkem, který je obětí klamu.“

49. Pohled' jaká podobenství pro tebe vymýšlejí a jak proto zbloudili a cestu najít nemohou.

50. A říkají: „Až se staneme kostmi a prachem, budeme opravdu vzkříšeni jako

ذٰلِكَ وَمَا اَوْحٰى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللّٰهِ اٰخَرَ فَتُلْفَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَوْلَاً وَحَوْرًا ﴿٥٠﴾

اِنَّا صَفَّيْنَا رُبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
اِنَاثًا اِنَّا لَنَعْلَمُ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ﴿٥١﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا وَمَا يَزِيْدُهُمْ
اِلَّا نَعُوْرًا ﴿٥٢﴾

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ اِلٰهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذَا لَا اٰبَتُوْا اِلَىٰ
ذِي الْعَرْشِ سَبِيْلًا ﴿٥٣﴾

سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿٥٤﴾

تَسْبِيْحٌ لِّهُ السَّمٰوٰتِ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ
وَ اِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يَسْبِيْحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ
تَسْبِيْحَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا عَفُوْرًا ﴿٥٥﴾

وَ اِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٥٦﴾

وَ جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكْتٰنًا اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْ اٰذَانِهِمْ
وَ قَرٰٓءًا وَ اِذَا ذَكَرْتَ رَبُّكَ فِي الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُ وَ لَوَّآءًا
عَلٰى اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ﴿٥٧﴾

مَنْ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَعُوْنَ بِهٖ اِذْ يَسْتَعُوْنَ اِلَيْكَ وَ اِذْ هُمْ مُجْرَوٰى
اِذْ يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجًا مَّسْئُوْرًا ﴿٥٨﴾

اَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاِمْتٰثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
سَبِيْلًا ﴿٥٩﴾

وَ قَالُوْا اِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا اِنَّا لَنَكْسِبُوْنَ

nějaké nové stvoření?”

51. Řekni: „I kdybyste byli kameny nebo železem,

52. „Nebo *jakoukoliv* stvořenou věcí, která vaší myslí připadá nejtvrďší, *i tehdy budete vzkříšeni.*” Potom se budou ptát: „Kdo nás vzkřísí k životu?” Řekni: „Ten, Který vás stvořil poprvé.” Potom nad tebou budou kroutit hlavou a řeknou: „Kdy to bude?” Řekni: „Možná, že je to už blízko,

53. „Bude to v den, kdy On vás zavolá; tehdy odpovíte, chválice Ho, a budete si myslet, že jste *tam* pobyli jen malou chvíličku.”

R. 6.

54. A říkají služebníkům Mým, aby říkali jen to, co je nejlepší. Satan věru mezi nimi nesváry vyvolává. A Satan je člověku otevřeným nepřitelem.

55. Pán váš vás zná nejlépe. Když bude chtít, smiluje se nad vámi; a když bude chtít, potrestá vás. A tebe jsme neposlali, abys byl nad nimi ochráncem.

56. A Pán tvůj zná nejlépe ty, kteří jsou na nebesích i na zemi. A některé z Proroků jsme povznesli nad ostatní a Davidovi jsme dali Zaltář.

57. Řekni: „Vzývejte si ty, o nichž si myslíte, že *jsou to božstva* vedle Něho; pak *poznáte*, že není v moci jejich sejmut z vás neštěstí ani je odvrátit.”

58. Ti, které vzývají, *sami* hledají, jak by se Pánu svému přiblížili — *i ti z nich, kteří jsou Mu nejbliž* — a doufají v Jeho milosrdenství a bojí se Jeho trestu. Neboť trest Pána tvého je hoden strachu.

59. Není města, které do Dne Zmrtvýchvstání nezničíme; nebo ho trestem

خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٥١﴾

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٢﴾

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْفُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ
مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيُنْخِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى

هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِينًا ﴿٥٣﴾

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ

لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٤﴾

وَقُلْ لِيُعَذِّبُنَا يَسْعَى الَّذِي يَأْتِيهِمْ أَنْ يَكُونَ لِلشَّيْطَانِ
بِئْسَ مَا يَفْعَلُ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلِإِنْسَانِ عَدُوًّا

مُؤْتَبَرًا ﴿٥٥﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يُرْحَمَكُمُ أَوْ أَنْ يَشَأْ
يُعَذِّبَكُمُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٦﴾

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ
فَضَّلْنَا بَعْضَ التَّيْبِينِ عَلَى بَعْضٍ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ

ذُبُورًا ﴿٥٧﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ
كُشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ
أَيْهِمْ أَقْرَبَ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ
إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْدُورًا ﴿٥٩﴾

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

přísným nepotrestáme. A to je zapsáno v Knize.

60. A v seslání Znamení Nám mohli zabránit jen to, že je národy v minulosti zavrhovali, ale *to žádná zábrana není*. A Thamúdocům jsme dali jako jasné Znamení velbloudíci, avšak oni s ní zacházeli nespravedlivě. A Znamení posíláme jen jako varování.

61. *A vzpomeň si na dobu*, kdy jsme ti řekli: „Pán tvůj objímá celé lidstvo.” A vidění, které jsme ti ukázali, jsme učinili jen zkouškou pro lidi a stejně tak strom prokletý v Koránu. A varujeme je, ale to jen zvyšuje jejich velikou hříšnost.

R. 7.

62. *A vzpomeň si na dobu*, kdy jsme řekli andělům: „Skloněte se před Adamem,” a *všichni* se před ním sklonili, kromě Iblíse. Řekl: „Mám se snad pokorit někomu, koho jsi stvořil z hlíny?”

63. A řekl: „Co si myslíš?” Pohled! To je ten, jemuž jsi dal přednost přede mnou. Povolíš-li mi odklad až do Dne Zmrtvýchvstání, já věru své vládě podrobím *všechny* jeho potomky, kromě několika málo.”

64. Řekl: „Odejdi! A když tě bude někdo z nich následovat, pak Peklo bude odměnou vás všech — odměnou bohatou.

65. „A sváděj si hlasem svým všechny, které můžeš, a dorážej na ně svou jízdou i pěchotou a buď jejich společníkem v bohatství i potomstvu a dávej jim sliby.” Ale Satan jim slibuje jen klam.

66. *A pokud jde o* Mé služebníky, nad těmi nebudeš mít moc žádnou; a Pán tvůj postačí jako Ochránce.

67. Pán tvůj je ten, Jenž pro vás řídí lodi na moři, abyste mohli hledat něco z Jeho štědrosti. On věru je vůči vám milosrdný.

أَوْ مُعَذِّبُهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مُسْطُورًا ﴿٦٠﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا
الَّذِينَ أَتَوْا وَأَتَيْنَاهُمُ الْثَأْفَةَ مَبْصُرَةً فَفَلَمُوا
بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٦١﴾

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
الرُّؤْيَا الَّتِي آرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنَحْنُ فَهْمُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ
إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٢﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦٣﴾
قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَآخْتَنِكَ ذُرِّيَّتَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٤﴾
قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَزَاءَهُمْ جَزَاءُكَ
جَزَاءً مُوقُورًا ﴿٦٥﴾

وَاسْتَفْزِزْ مِنَ اسْتِطْعَاةٍ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ
عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكِهِمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٦﴾
إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ
وَكَيْلًا ﴿٦٧﴾

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزَيِّجُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٨﴾

68. A když se vás na moři dotkne neštěstí, pak *všichni*, které vedle Něho vzýváte, *vás* opustí. Ale když vás v bezpečí dovede na pevninu, tu odvrátíte se stranou; a člověk je velmi nevďečný.

69. Cítíte se snad bezpečni, že vás nepotopí při pobřeží nebo že proti vám nepošle zuřivou písečnou bouří a že potom už pro sebe nenajdete žádného ochránce?

70. Nebo se cítíte bezpečni, že vás do toho nepošle podruhé a nepošle proti vám bouřlivý vítr a neutopí vás za vaši nevěru? Potom už pro sebe proti Nám žádného pomocníka nenajdete.

71. Věru jsme poctili syny Adamovy a nosili jsme je na souši i na moři a darovali jsme jim mnoho dobrých věcí a vysoko jsme je povýšili nad mnohé z těch, jež jsme stvořili.

R. 8.

72. *Vzpomeň si* na dobu, kdy povoláme každý národ i s jeho vůdcem. Potom ten, komu bude kniha jeho dána do pravé ruky – ti budou ze své knihy číst a nebudou ošizeni ani v nejmenším.

73. A kdo je slepý na tomto světě, bude slepý i na Onom a ještě víc z cesty zbloudí.

74. A málem by ti způsobili *ty nejhorší* útrapy kvůli tomu, co jsme ti zjevili, aby sis o Nás něco jiného než toto vymyslel; a tehdy by si tě věru vzali za svého přítele.

75. A kdybychom tě nebyli *Koránem* posílili, málem by ses k nim alespoň trochu přiklonil.

76. V tom případě bychom tě potrestali dvojnásob v životě i *po* smrti. A nenalezl bys proti Nám pomocníka žádného.

77. A málem tě chtějí přimět k opuštění země, aby tě z ní vyhnali; ale v tom pří-

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِيَّاهُ فَلَمَّا بَلَغْتُمْ إِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٨﴾

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخَسِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٩﴾
أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ فَاِصْفًا مِنْ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٧٠﴾

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧١﴾

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوِّيَ كِتَابَهُ
بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فِيهَا
وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٧٢﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ
لَتُفْتَرَى عَلَيْنَا آيَةٌ ۗ وَإِذَا لَاتُخَدُّوكَ حِيلًا ﴿٧٣﴾
وَلَوْلَا أَنْ تَبَتَّنَا لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا
قَلِيلًا ﴿٧٤﴾

إِذَا لَأَقْنُكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا
تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ

padě by tam oni *sami* po tvém odchodu nezůstali, leda jen krátce.

78. *Takto jsme nakládali* s Posly Svými, které jsme vyslali již před tebou; a ty nenalezneš žádnou změnu v Našich obyčejích.

R. 9.

79. Dodržuj Modlitbu, když slunce bledne a sklání se do temnoty noční, a čtení *Koránu při Modlitbě* za úsvitu. Neboť čtení *Koránu* za úsvitu je *Bohu zvláště* milé.

80. A probouzej se kvůli němu (Koránu) v *pozdní části* noci jako ke službě konané pro sebe mimo povinnost; možná, že Pán tvůj tě vyzvedne na místo chválené.

81. A řekni: „Pane můj, nechť je mé vstoupení vstoupením spravedlivým, a nechť je můj odchod odchodem spravedlivým. A dej mi od Sebe na pomoc zplnomocnění.”

82. A řekni: „Přišla pravda a zmizela lež. A lži věru nezbývá než zmizet.”

83. A z Koránu zjevujeme *postupně* to, co je lékem a milosrdenstvím pro věřící; ale provinilcům to zvětšuje jen ztrátu.

84. A když člověka zahrnujeme přízní, odvrací se a stranou odchází, a když se ho dotkne něco zlého, propadá zoufalství.

85. Řekni: „Každý jedná podle způsobu svého a Pán váš ví nejlépe, kdo je veden správně.”

R. 10.

86. A zeptají se tě na duši: Řekni: „Duše je z příkazu Pána mého; a bylo vám o ní dáno z vědění jen málo.”

87. A kdyby se Nám zachtělo, věru bychom mohli odnést to, co jsme ti zjevili, a potom bys v *té věci* nenašel proti Nám ochránce žádného,

88. Leda z milosrdenství Pána svého. Vždyť Jeho milost vůči tobě je věru veliká.

مِنْهَا وَإِذَا لَا يُلْبَثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

سِنَّةٍ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ

عِيسَىٰ ۝

أَقِيمِ الصَّلَاةَ لِلذِّكْرِ الشَّيْخِ إِلَىٰ عَسَقِ اللَّيْلِ وَ

قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ ۚ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ

رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۝

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ

صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ أَدْنِكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ۝

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ

زَهُوقًا ۝

وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ

لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ۝

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأِجِبْجِبُهُ ۚ وَإِذَا

مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ بُؤْسًا ۝

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ

عِيسَىٰ ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي

وَمَا أُوْتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۝

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ

لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۝

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ۝

89. Řekni: „I kdyby se všichni lidé a Džinové spojili, aby vytvořili něco podobného tomuto Koránu, nebyli by schopni nic podobného vytvořit, byť by si navzájem pomáhali.“

90. A zajisté jsme v tomto Koránu lidem různými způsoby předložili rozmanitá podobnosti, ale většina lidí zavrhne vše, kromě nevěrectví.

91. A říkají: „Nikdy ti neuvěříme, pokud nezpůsobíš, aby tu pro nás vytryskl ze země pramen;

92. „Nebo pokud nebudeš mít zahradu s datlovými palmami a vinnou révou a nezpůsobíš, aby mezi nimi v hojnosti protékaly potoky;

93. „Nebo pokud nezpůsobíš, aby na nás spadlo po kusech nebe, jak jsi to tvrdil, nebo nám nepřivedeš Allaha a anděly, abychom je uzřeli;

94. „Nebo pokud nebudeš mít dům ze zlata anebo sám nevystoupíš na nebe; a v tvé vystoupení na nebe neuvěříme, dokud nám nesešleš knihu, kterou bychom mohli číst.“ Řekni: „Svatý je Pán můj! Já jsem jen člověk jako Posel vyslaný.“

R. 11.

95. A nic nebránilo lidem, aby uvěřili, když k nim přišlo správné vedení, kromě toho, že řekli: „Což Allah vyslal jako Posla člověka?“

96. Řekni: „Kdyby byli na zemi andělé a v míru po ní chodili, pak zajisté bychom k nim jako Posla seslali z nebe anděla.“

97. Řekni: „Allah postačí jako Svědek mezi mnou a vámi; On věru dobře zná a vidí své služebníky.“

98. A ten, koho Allah vede, je jako jediný veden správně; ale pro toho, kdo je ztracen před zraky Jeho, nenalezneš žádného pomocníka kromě Něho. A v Den

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِثَلِ
هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِشَيْءٍ وَلَا كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

ظَاهِرًا ﴿٩٠﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ

فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩١﴾

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ

يَنْبُوعًا ﴿٩٢﴾

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ تَحْتِهَا عَيْنٌ فَتُفَجَّرَ

الْأَنْهَارُ خِلَافًا تَفْجِيرًا ﴿٩٣﴾

أَوْ تَسْقُطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي

بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٤﴾

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْقُبُ فِي السَّمَاءِ

وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُؤْيَاكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ

قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾

وَمَا مَنَّ النَّاسُ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ

إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٦﴾

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمشُونَ مُطْمَئِنِّينَ

لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٧﴾

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ

بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٨﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ

تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْنُ لَهُمْ يَوْمَ

Zmrtvýchvstání je shromáždíme ležící tváří k zemi, slepé, němé a hluché. Jejich příbytkem bude Peklo; kdykoliv začne uhasínat, zvýšíme pro ně plamen.

99. Toto je jejich odměna za to, že Naše Znamení odmítli a řekli: „Cože! Až se staneme kostmi a prachem, budeme opravdu vzkříšeni jako nějaké nové stvoření?”

100. Což neviděli, že Allah, Jenž stvořil nebesa a zemi, je schopen stvořit jim podobné? A stanovil pro ně lhůtu; o tom pochybnosti není. Avšak provinilci zavrhnou vše kromě nevěrectví.

101. Řekni: „I kdybyste vlastnili pokladnice milosrdenství Pána mého, stejně byste je bránili ze strachu před utrácením, neboť člověk je skoupý.”

R. 12.

102. A vskutku jsme dali Mojžíšovi devět jasných Znamení. Zeptej se tedy synů Izraele. Když k nim přišel, Faraón mu řekl: „Mojžíši, já se domnívám, že jsi oběti klamu.”

103. Řekl: „Ty dobře víš, že tato Znamení neseslal nikdo než Pán nebes a země, abys prohlédl; a já se věru domnívám, že ty, ó Faraóne, jsi člověk odsouzený k záhubě.

104. Tehdy se rozhodl vyhnat je ze země; ale My jsme ho utopili i s těmi, kteří byli s ním, všechny společně.

105. A potom jsme řekli synům Izraele: „Obývejte tuto zemi; a až přijde čas slibu o dnech posledních, svedeme vás dohromady ze všech stran.”

106. A s pravdou jsme ho seslali a s pravdou sestoupil. A tebe jsme vyslali jen jako nositele radostné zvěsti a Varovatele.

107. A Korán jsme zjevovali po částech, aby ho mohl lidem pozvolna přednášet, a sesílali jsme ho postupně.

الْقَيْلَةَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُنْيًا وَابْكَمَا وَصَمَّا مَا دُرِهِمْ
جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٩﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِرَاتًا لَّسَبْعُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿١٠٠﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا
رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٠١﴾

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَتْلُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ
خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسَّ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ
إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يُسُوسًا
مِّنْ سَاحِرًا ﴿١٠٣﴾

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنزَلْتَهُ لَوْلَا أَنزَلْنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يُفْرِعُونَ مُبُورًا ﴿١٠٤﴾
فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ
مَعَهُ جَنِينًا ﴿١٠٥﴾

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٦﴾
وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٧﴾

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مَكْثٍ
وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٨﴾

108. Řekni: „Ať už v něj věříte, či nevěříte, ti, jimž se dostalo vědění již před ním, když je jim přednášen, padají na tvář

قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا اِنَّ الَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ
مِنْ قَبْلِهٖ اِذَا يُتْلٰٓءُ عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِذٰذِقَانِ
سُجَّدًا ۝۸

109. „A říkají: ‚Svatý je Pán náš. Slib Pána našeho se věru naplní.‘”

وَيَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ۝۹
وَيَخِرُّوْنَ لِذٰذِقَانِ يَسْبُكُوْنَ وَيَرِيْدُوْنَهُمْ خُسُوْعًا ۝۱۰

110. A padají na tváře své plačícce, a to ještě zvyšuje jejich pokoru.

قُلْ اَدْعُوا اللّٰهَ اَوْ اَدْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيًّا مَّا تَدْعُوْنَ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ
الْكَبِيْرِ ۝۱۱ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلٰتِكَ وَلَا تَخَافُ مِنْهَا وَ
اٰتٰٓخُ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۝۱۲

111. Řekni: „Vzývejte Allaha či vzývejte Rahmána; ať už jej nazýváte jakýmkoliv jménem, jména Jeho jsou jména nejkrásnější.” A nemodlete se nahlas, ani *příliš* potichu, ale hledejte střední cestu.

112. A řekni: „Všechna chvála patří Allahovi, Jenž si k Sobě nevezal žádného syna, Jenž v Království *Své*m nemá žádného společníka, a nepotřebuje nikoho, kdo by *Mu* pomohl v případě slabosti.” Chvalte slávu Jeho, velebíce Jej.

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ وَّلِيٌّ مِّنَ الدُّنْيَا
وَكَبِيْرَةٌ تَكْبِيْرًا ۝۱۳

KAPITOLA 18

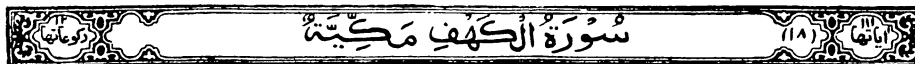
AL-KAHF

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Podle Ibn 'Abbáse a Ibn Zubajra byla celá *Súra* zjevena v Mekce (Manthúr). A zdá se, že v tomto bodě se názorově shodují téměř všichni komentátoři Koránu. Západní badatelé kladou *Súru* do 6. roku po Výzvě, ale nejspíš byla zjevena už v roce 4. či 5. Anas tvrdí, že *Súra* byla zjevena jako celek a střežilo ji sedmdesát tisíc andělů (Manthúr, sv.4, str.210). Kapitola Al-Nahl se poměrně dlouze zabývala proroctvím o tom, že se svatý Prorok setká se silnou opozicí ze strany židů a křesťanů. Toto téma bylo dále rozvinuto v *Súře* Baní Isrá'íl, v níž se hovoří o tom, že svatý Prorok se dostane do krajů, kde bude žít mezi židy a naváže s nimi nové styky. Později se však setká s opozicí ze strany jak židů, tak i křesťanů, ale nakonec nad nimi zvítězí. V *Súře* Baní Isrá'íl je zmínka o Vidění svatého Proroka, které obsahovalo proroctví o dobytí Svaté země židů, a nepřímou narážku na dvě vzpoury židů předpovězené v Páté knize Mojžíšově. K první vzpouře došlo po skončení vlády Davidovy a vedla k vyhnání židů z jejich rodné země. Učinili pokání a jejich rodná země jim byla navrácena.

Znovu však propadli neřestem, přestali poslouchat boží příkázání a v dobách Ježíšových se vzbouřili podruhé. Tímto novým vzdorem na sebe přivolali trest přísnější: jejich svatá místa byla zničena a byli vyhnáni z milované Země zaslíbené. V proroctvích je též zmínka o poměrech a okolnostech, které ovlivnily život prvních Izraelitů, tj. židů. Při líčení těchto poměrů vznikly dvě samozřejmé otázky: a) Křesťané, kteří jsou druhou odnoží Mojžíšova Zákona, ušli trestu, který postihl jeho první odnož, tj. židy: neznamená to snad, že křesťané jsou dědici božího požehnání a milosti, které byly přislíbeny židům? b) Proč jsou muslimové varováni, aby se měli na pozoru před ztrátou boží přízně a nekráčeli ve stopách židů, čeho je toto varování předzvěstí a co pro ně skrývá budoucnost? Viz též Rozšířené vydání komentáře, str. 1474-1480.



AL-KAHF

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Všechna chvála patří Allahovi, jenž služebníkovi Svému Knihu seslal a žádné pokřivení do ní nevrožil.

3. Učinil ji ochránkyní, aby varovala před těžkým trestem přicházejícím od Něho a aby oznámila věřícím, jež dobré skutky konají, radostnou zvěst o tom, že je jim určena krásná odměna,

4. V níž budou přebývat navěky;

5. A aby varovala ty, kteří říkají: „Allah si k Sobě vzal syna.“

6. Nevědí o tom nic oni, ani jejich otcové *nevěděli*. Hrozné je slovo, jež vychází z jejich úst. Nemluví nic než lež.

7. Možná, že se až k smrti utrápíš žalem nad nimi, jestliže tomuto vyprávění neuvěří.

8. Vše, co je na zemi, jsme učinili její okrasou, abychom vyzkoušeli, kdo z nich je nejlepší ve svém konání.

9. A věru proměníme vše, co je na ní, v neúrodnou poustinu.

10. Domníváš se, že lidé Jeskyně a Zápisu byli zázrakem mezi Našimi Znameními?

11. Když se mladí muži uchýlili do úkrytu do Jeskyně, řekli: „Pane náš, obdar

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ②

قَسًا لَيُبَدِّرَ بِأَسَا شَدِيدًا مِنَ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ③

مَا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ④

وَيُبَدِّرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ⑥

فَلَمَّا كَبُرَتْ بَايِعَ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ⑦

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ⑧

وإِنَّا لَجَعَلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُودًا ⑨

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَافِرِ وَالرَّقِيقِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ⑩

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا

nás milosrdenstvím Svým a připrav nám ve věci naší správné vedení.”

12. A připravili jsme je v té jeskyni o zprávy z okolního světa po mnoho let.

13. Potom jsme je vzkřísili, abychom poznali, která z obou skupin lépe odhadne dobu, kterou *tam* pobyli.

R. 2.

14. Jejich příběh ti budeme vyprávět podle pravdy. Byli to mladí muži, kteří uvěřili v Pána svého a My jsme posílili jejich vedení.

15. A srdce jejich jsme posílili, když vstali a řekli: „Náš Pán je Pánem nebes a země. Nikdy nebudem vzývat jiného Boha kromě Něho; *a kdybychom tak učinili*, pak bychom zajisté nehoráznost vyslovili.

16. „Tento náš lid si vzal kromě Něho *k uctívání božstva jiná*. Proč o nich nepřinesou jasné zplnomocnění? A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si o Allahovi lži vymýšlí?

17. “A *nyntí* když jste se od nich oddělili i od toho, co uctívají vedle Allaha, hleďte útočiště v Jeskyni; Pán váš nad vámi rozestře Své milosrdenství a v *této* věci vaší vám ulehčení připraví.”

18. A byl bys viděl slunce, jak se při svém východu odklání od jejich jeskyně napravo a při svém západu se od nich odvrací nalevo; a oni byli v její objemné dutině. Toto je jedno ze Znamení Allahových. Ten, koho Allah vede, je veden správně; ale ten, koho odsoudil k bloudění, pro toho nenajdeš žádného pomocníka jako průvodce.

R. 3.

19. Mohl bys je považovat za bdící, přestože spí; a My je přimějeme, aby se obraceli napravo a nalevo; a jejich pes *ležel* na prahu s roztaženými předními tlapami.

مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝۱۱

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ أذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝۱۲

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْجَزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا

لَبِثُوا أَمَدًا ۝۱۳

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ

آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۝۱۴

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا

لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۝۱۵

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لُكُوفًا

يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيْنِ يَدَيْهِمْ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن

افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝۱۶

وَإِذِ اعْتَرَّتْهُمُومًا وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْأَىٰ

إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ

لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَخْرَجًا ۝۱۷

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ

ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ

الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ

اللَّهِ لَعَلَّ مَنْ يَهْتَدِي اللَّهُ فَيُهْدِي اللَّهُ لَهُ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ

تَجِدَ لَهُ وِلِيًّا مُرْسِدًا ۝۱۸

وَتَحْسِبُهُمْ أَيْقَاطًا وَهُمْ سُوقُودٌ ۝۱۹ وَتَقَلِّبُهُمْ

ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۝۲۰ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ

Kdyby ses na ně byl podíval, jistě by ses od nich odvrátil strachy, a byl bys před nimi naplněn bázní.

20. A tak jsme je vzkřísili, aby se jeden druhého vyptávali. Jeden z nich řekl: „Jak dlouho jste tu pobylí?“ Řekli: „Pobylí jsme tu den nebo část dne.“ *Druzí* řekli: „Pán váš ví nejlépe, *jak dlouho* jste tu byli. Nyní pošlete jednoho z vás do města s těmito stříbrnými mincemi a necht' zjistí, který z jeho *obyvatelů* má nejčistší potraviny a ať vám z nich přinese zásoby. A necht' je zdivočily a nikomu o vás nic neprozradí.“

21. „Neboť kdyby na vás přišli, ukamenovali by vás, nebo by vás přinutili vrátit se k jejich náboženství a již nikdy byste neprosívali.“

22. A tak jsme je odhalili *lidem*, aby poznali, že slib Allahův je pravdivý, a pokud jde o Hodinu, o té že pochyby není. *A vzpomeň si na dobu*, kdy se lidé kvůli nim mezi sebou hádali a řekli: „Vystavte nad nimi (tj. nad jejich Jeskyní) nějakou stavbu.“ Pán jejich je znal nejlépe. Ti, kteří spor vyhráli, řekli: „Vystavíme nad nimi svatostánek.“

23. *Někteří* říkají: „Byli tři, čtvrtý byl jejich pes.“ A *jiní* říkají: „Bylo jich pět, šestý byl jejich pes,“ hádali naslepo. A *ještě další* říkají: „Bylo jich sedm, osmý byl jejich pes.“ Řekni: „Pán můj zná jejich počet nejlépe. Jen málokdo ho zná.“ Nepochybuj tedy, pokud jde o ně, leda jen v maličkostech, ani se na ně nikoho nevyptávej. távej.

R. 4.

24. A neříkej o ničem „Já to udělám zítra,“

ذُرَاعِيهِ بِالْوَيْدِ لَوْ اظْلَمْتَ عَلَيْهِمْ لَوَيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَكَلِمَاتٍ مِنْهُمْ رُعْبًا ۝٢٠

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ كَمْ لَكُمْ لَيْتُمْ قَالُوا لَيْتَنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ
قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَيْتُمْ فَاَبَعَثُوا اَحَدَكُمْ
يُورِقِكُمْ هَذِهِ اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَا اَزكى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُسْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ۝٢١

بِشَارِ الْمَدِيْنَةِ
بِشَارِ الْمَدِيْنَةِ

اِنَّهُمْ اِنْ يَنْظُرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ اَوْ يُعِيدُوكُمْ
فِي مَلِيئِهِمْ وَلَنْ تَفْلِحُوْا اِذَا اَبَدًا ۝٢٢

وَكَذَلِكَ اَعْرَضْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْا اَنْ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقٌّ وَّ اَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا اِذْ يَتَسَاءَلُوْنَ
بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ
اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِيْنَ عَلَبُوْا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَنْخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ۝٢٣

سَيَقُوْلُوْنَ ثَلَاثَةٌ رَّاْبِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَّ يَقُوْلُوْنَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَّ
يَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَّ ثَامِسُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَّبِّيْ اَعْلَمُ
بِعَدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ ۗ فَلَا تَمَارِ
فِيْهِمْ اِلَّا مِرًآةً ظَاهِرًا وَّ لَا تَسْتَفْتِ فِيْهِمْ
مِنْهُمْ اَحَدًا ۝٢٤

وَلَا تَقُوْلَنَّ رِشًآئِيْ اِنِّيْ قَاعِلٌ ذٰلِكَ عِنْدَ رَبِّ

25. Leda, že by si to přál Allah. A vzpomínej Pána svého, když zapomínáš, a řekni: „Doufám, že Pán můj mě povede k tomu, co je k cestě pravé ještě blíže než toto.”

26. A zůstali ve Svě Jeskyni tři sta let a přidali ještě devět.

27. Řekni: „Allah ví nejlépe jak dlouho tam setrvali.” Jemu náleží tajemství nebes a země. On Vidoucí je a Slyšící! Nemají žádného pomocníka kromě Něho a On nedovolí nikomu podílet se na Jeho moci.

28. A zvěstuj, co ti bylo zjeveno z Knihy Pána tvého. A není nikoho, kdo může změnit slova Jeho a kromě Něho nenalezneš útočiště žádného.

29. Přidržuj se těch, kteří vzývají Pána svého, ráno i večer, hledající u Něho zalíbení; a nechť tvé oči nehledí za ně v touze po krásách života pozemského; a neposlouchej toho, jehož srdce jsme učinili nepozorným ke Svému připomenutí a jenž následuje jen své nízké pohnutky a jehož případ překračuje všechny meze.

30. A řekni: „*Toto je pravda* od Pána tvého; nech proto toho, kdo chce, věřit a toho, kdo chce, nevěřit.” Vskutku jsme připravili pro nepřístupníky oheň, jehož plamenná klenba je obklopí. A budou-li volat o pomoc, bude jim pomozeno vodou podobnou roztavenému olovu, která jim spálí tváře. Jak odporný to nápoj a jak strašné *to* místo k odpočinku!

31. Zajisté ti, kteří věří a dobré skutky konají — My věru nedopustíme, aby odměna těch, kteří dobré skutky konají, byla ztracena.

32. Jsou to ti, jimž budou patřit Zahrady věčnosti, pod nimiž potoky potečou. Tam

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَإِذْ ذُكِّرْتَكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ
عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشْدًا ﴿٢٥﴾
وَكَلِمَاتٍ فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَ
ازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٦﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا لَهُ عِيبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَبْصَرُ بِهِ وَأَسْمِعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

وَ أَنْتَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٨﴾

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ
وَ الْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ
تُرِيدُ زِينَةَ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعَمَنْ مَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَ كَانَ أَمْرَهُ فُرْقَانًا ﴿٢٩﴾

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمَرْ
وَ مَنْ شَاءَ فَلْيُكْفَرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِينُوا يَأْتُوا بِمَاءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ يَلْسُ الشَّرَابِ وَسَاءَتْ
مُرْتَفَقًا ﴿٣٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣١﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

الْبُنْيَانُ:

budou zlatými náramky ozdobeni a do zelených šatů z jemného hedvábí a těžkého brokátu se budou oblékat a odpočívat si budou na pohovkách. Jak vynikající odměna a jak skvělé místo k odpočinku!

R. 5.

33. A vyprávěj jim podobenství o dvou mužích: jednomu z nich jsme darovali dvě zahrady s vinnou révou a obklopili je datlovými palmami a mezi oběma jsme umístili obilná pole.

34. A obě zahrady přinášely *hojnost* ovoce a nikdy jej nezklamaly. A způsobili jsme, aby mezi nimi protékal potok.

35. A měl *hojnost* ovoce a při rozhovoru řekl svému příteli: „Jsem bohatší než ty majetkem a silnější v počtu mužů.“

36. A vstoupil do své zahrady a ukřivdil své duši. Řekl: „Nemyslím si, že toto někdy zanikne;

37. „A nemyslím si, že Hodina se *kdy* dostaví. A i kdybych byl k Pánu svému navrácen, pak věru tam naleznu lepší místo než je toto.“

38. Jeho druh mu při rozhovoru řekl: „Nevěříš v Toho, Jenž tě stvořil z prachu, pak z kapky semene a potom tě ztvárnil v *dokonalého* člověka?

39. „Ale *pokud jde o mne, Já věřím, že* Allah jediný je Pánem mým a k Pánu svému nikoho nepřidružím.

40. „A proč jsi neřekl, když jsi do své zahrady vstoupil: „*Stane se jen* to, co chce Allah. A není moci kromě u Allaha?‘ když se ti zdá, že jsem chudší než ty majetkem i dětmi.

الْأَنْهَارُ يُجَلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَ
إِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۝

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاحِدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمْ بِنَخْلِ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زُرْعًا ۝

كُلْنَا الْجَنَّتَيْنِ اِتْتَأْكُلْهَا وَلَمْ تَنْظِلْ مِنْهُ شَيْئًا
وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ۝

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۝

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا
أُظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝

وَمَا أُنْظِنُ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَى
رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ
رَجُلًا ۝

لَيْكُنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝
وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ ۝

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَبِّنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا
وَوَلَدًا ۝

41. „Možná, že mi Pán můj daruje něco lepšího, než je tvá zahrada, a zasáhne ji (tvoji zahradu) bleskem z nebe, takže se stane poustou a kluzkou zemí.

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُّؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٣١﴾

42. „Nebo její voda vsákne *do země* tak hluboko, že ji nebudeš moci nalézt.”

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَهَا عَمُورًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ كَلْبًا ﴿٣٢﴾ وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٣﴾

44. A neměl nikoho, kdo by mu pomohl proti Allahovi, ani se nemohl bránit sám.

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٣٤﴾

45. A tehdy opora *přichází jediné* od Allaha, Skutečného *Boha*. On je Nejlepší v odměňování a Nejlépe vede k cíli.

R. 6.

46. A uveď jim podobenství o životě pozemském: podobá se vodě, kterou sesíláme z nebe a s níž se mísí rostlinstvo země; a potom se stane suchou, polámanou trávou, již větry roznesou. A Allah má moc nade vším.

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ عِقَابًا ﴿٣٥﴾

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لَمَّا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطُ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٣٦﴾

47. Bohatství a děti jsou ozdobou života pozemského. Ale dobré skutky, jež přetrvávají, jsou v očích Pána tvého lepší, pokud jde o *okamžitou* odměnu i *budoucí* naději.

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٣٧﴾ وَيَوْمَ نُسِطُ السُّبُحَاتِ الْإِجْبَالِ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَسْرَتُهُمْ فَلَمْ نَعَاوِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٣٨﴾

48. A *přemýšlej o dni*, kdy odstraníme hory a uvidíš *národy země*, jak táhnou *jeden proti druhému*, a tehdy je všechny shromáždíme a nikoho z nich nenecháme pozadu.

وَعَرُضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٣٩﴾

49. A před Pána tvého budou předvedeni v řadách: „Teď jste k Nám přišli tak, jak jsme vás poprvé stvořili. A přitom jste se domnívali, že k naplnění *Našeho Slibu* vůči vám nestanovíme žádnou lhůtu.”

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْجَرِيمِينَ مُشْفِقِينَ مِنَّا

50. A bude *před ně* položena Kniha a uvidíš, jak se provinilí obávají toho, co je

v ní; a řeknou: „Běda nám! Co je to za Knihu! Neopomíjí nic, ať malé či velké, vše zaznamenala.” A naleznou před sebou vše, co dělali, a Pán tvůj neukřivdí nikomu.

R. 7.

51. A vzpomeň si na dobu, kdy jsme řekli andělům: „Skloníte se před Adamem” a všichni se před ním sklonili, kromě Iblíse. Byl jedním z Džinů; a příkazu Pána svého neuposlechl. Což vezmete si jej a potomstvo jeho za přátele místo Mě, přestože jsou vašimi nepřáteli? Zlá je to výměna pro provinilce.

52. Já jsem je neučinil svědky stvoření nebes a země, ani jejich vlastního stvoření; ani si nemohou vzít jako pomocníky ty, kteří lidi zavádějí v blud.

53. A vzpomeň si na den, kdy On řekne: „Zavolejte ty, které jste pokládali za Mé společníky.” Budou je vyzývat, ale oni jim neodpovědí; a umístíme mezi nimi hráz.

54. A provinilci spatří Oheň a uvědomí si, že do něj upadnou; a nenaleznou z něho úniku.

R. 8.

55. A vskutku jsme v tomto Koránu různými způsoby pro blaho lidstva rozmanitá podobenství vysvětlili; však člověk je ze všeho nejsvárlivější.

56. A nic nebrání lidem, aby uvěřili, když k nim přijde správné vedení, a aby Pána svého o odpuštění požádali, ledaže si přejí, aby je postihl osud národa dřívějšího nebo aby pohlédli trestu tváří v tvář.

57. A Posly vysíláme jen jako nositele radostné zvěsti a jako varovatele. A ti, kteří nevěří, se prou pomocí lži, aby jí pravdu vyvrátili. A Znamení Má a to, před čím jsou varováni, považují za pouhý žert.

58. A kdo je nespravedlivější než ten, když jsou mu připomínána Znamení Pána

فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا بَيْتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْضَاهَا وَوَجَدُوا مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ٥١

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ يُسَاسِلُ الظَّالِمِينَ بَدَلًا ٥٢

مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْلَقَ
أَنْفُسَهُمْ وَمَا كُنْتَ مِنْ خَلْقِ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ٥٣
وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ٥٤

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاعِقُوهَا
وَلَمْ يَحْضُرُوا ٥٥

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ٥٦
وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأُولِينَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ٥٧

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِنَا وَمَا نُنذِرُوا هُزُوًا ٥٨

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ دُكِرَ آيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا

jeho, se od nich odvrací a zapomíná, co jeho ruce předeslaly? Jejich srdce jsme pokryli rouškou, aby tomu neporozuměli a jejich uši hluchotou. A když je vyzveš ke *správnému* vedení, nikdy je nepřijmou.

59. A Pán tvůj je Nejvyšší Odpouštějící, plný milosrdenství. Kdyby je chtěl uchvátit za to, co si vysloužili, pak by jim zajisté uspíšil trest. Mají však lhůtu stanovenou, před níž žádné útočiště nenajdou.

60. A tato města — zničili jsme je, když se nepravostí dopustili. A stanovili jsme pevnou lhůtu k jejich záhubě.

R. 9.

61. A *vzpomeň si na dobu*, kdy řekl Mojžíš svému mladému *společníku*: „Nezastavím se, dokud nedojdu k soutoku dvou moří, i kdybych měl plovat celou věčnost.“

62. Ale když došli k soutoku obou (moří), zapomněli na svou rybu a ta jim utekla do moře a rychle uplavala pryč.

63. A když se dostali dál, řekl svému mladému *společníku*: „Přines nám snídani. Neboť jsme se touto cestou hodně unavili.“

64. Odpověděl: „Což jsi neviděl, že když jsme se odebrali ke skále *k odpočinku* a já zapomněl na rybu — a to, že jsem se *ti* o tom zapomněl zmínit, nezpůsobil nikdo jiný než Satan — zázračně vydala na cestu do moře?“

65. Řekl: „To je právě to, co jsme hledali.“ Oba se tedy obrátili a vrátili se po stopách svých.

66. Potom našli jednoho z Našich služebníků, jehož jsme obdarili Svým milosrdenstvím a jehož jsme naučili vědění vycházejícímu přímo z Nás.

67. Mojžíš mu řekl: „Smím tě následovat s tím, že mě naučíš něčemu z vedení, o němž

وَلَيْسَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُنَا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ
 آكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ
 تَذَعْنَاهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٩﴾
 وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُ هُمْ بِمَا
 كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
 لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْجِلًا ﴿٦٠﴾

وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
 لِيَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٦١﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ لَأَبْرُحَ حَتَّىٰ آتِيَنَّ
 مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
 سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦٣﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّي عَدَاؤُنَا لَقَدْ لَقِينَا
 مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٤﴾

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
 الْحُوتَ وَمَا أَنسِينِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ
 وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٥﴾

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَسَدَا عَلَىٰ أُنْثَاهِمَا
 فَصَصَا ﴿٦٦﴾

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ
 عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٧﴾

قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ اتَّبَعَكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي

jsi byl sám poučen?”

68. Odpověděl: „Nebudeš schopen zůstat v mé společnosti trpělivým.

69. „A jak bys mohl být trpělivý v tom, co je mimo dosah tvého chápání?”

70. Řekl: „Bude-li Allah chtít, shledáš mě trpělivým, a není nic, v čem bych tě neuposlechl.”

71. Řekl: „Nuže, chceš-li mě následovat, tedy se mě na nic neptej, dokud o tom sám nepromluvím.”

R. 10.

72. Tak se oba vydali na cestu, a když nastoupili na loď, prorazil do ní díru. *Mojžíš* řekl: „Prorazils ji, abys utopil ty, kteří na ní cestují? Tys věru provedl strašnou věc.”

73. Odpověděl: „Neřekl jsem ti snad, že nebudeš schopen zůstat v mé společnosti trpělivým?”

74. *Mojžíš* řekl: „Nepoháněj mě k zodpovědnosti pro moji zapomnětlivost a nebuď na mě přísný za tento poklesek.”

75. Tak putovali dále, až potkali chlapce, a on ho zabil. *Mojžíš* řekl: „Což jsi zabil nevinného člověka, aniž by on sám někoho zabil? Tys věru provedl ohavnou věc!”

76. Odpověděl: „Neřekl jsem ti snad, že nebudeš schopen zůstat v mé společnosti trpělivým?”

77. *Mojžíš* řekl: „Jestliže se tě po tomto ještě na něco zeptám, nenechávej mě už ve své společnosti, neboť budeš mít ode mne dostatečnou omluvu.”

78. Tak pokračovali v cestě, až přišli k obyvatelům nějakého města a požádali je o jídlo, ti je však pohostit odmítli. A našli tam zeď, která byla na spadnutí a on ji opravil. *Mojžíš* řekl: „Kdybys chtěl, mohlš za to dostat zapláceno.”

مَتَى عَلِمْتَ رُشْدًا ﴿٦٨﴾

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٩﴾

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٧٠﴾

قَالَ سَتِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ

أَمْرًا ﴿٧١﴾

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحَدِّثَ

لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٢﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ

اخْرُقْهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧٣﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٤﴾

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ

أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٥﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتُمْ

نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا

تُكْرًا ﴿٧٦﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصَـجِّبْنِي قَدْ

بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُدْرًا ﴿٧٨﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا آتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَفْعَمَا أَهْلَهَا

قَالُوا إِنْ يَصِِفُوا هُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ

أَنْ يَنْقُصَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ

عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٩﴾

79. Řekl: „Toto znamená rozloučení mezi mnou a tebou. A nyní ti vysvětlím smysl toho, cos nebyl schopen trpělivě snášet.

80. „Co se týče lodi, ta patřila *jistým* chudým lidem, kteří pracovali na moři; a chtěl jsem ji poškodit, neboť je pronásledoval král, který násilím uchvátí každou loď.

81. „A co se týče chlapce, jeho rodiče byli věřící a my jsme se obávali, aby jim nezpůsobil potíže svou vzpurností a nevěrectvím.

82. „I přáli jsme si, aby jim Pán jejich výměnou daroval *ditě* bezúhonnější než on a k rodičům laskavější.

83. „A co se týče zdi, ta patřila dvěma osiřelým chlapcům ve městě a pod ní byl poklad jim náležející a otec jejich byl *mužem* spravedlivým, a tak si Pán tvůj přál, aby dosáhli dospělého *věku* a poklad svůj vytáhli jako milosrdenství od Pána tvého: a já jsem tak neučinil o své vlastní vůli. Toto je vysvětlení toho, cos nebyl schopen trpělivě snášet.”

R. 11.

84. A ptají se tě na Dhu'l Qarnain. Řekni: „Jistěže vám budu vyprávět *něco* z jeho příběhu.”

85. Usadili jsme ho na zemi a dali mu prostředky k *dosažení* všeho.

86. A tak se ubíral *jistou* cestou,

87. Až dospěl k západu slunce a shledal, že zapadá do jezírka kalné vody, a poblíž něho nalezl nějaký lid. Řekli jsme: „Ó Dhu'l Qarnaine, buď je potrestej, nebo se

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ
مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٩﴾

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٨٠﴾

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبُوهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ
يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨١﴾

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ رُكُوءًا
وَاقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨٢﴾

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا
رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ
يُنَبِّئُكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ
مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَاتَّبَعْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ﴿٨٥﴾

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٦﴾
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي
عَيْنِ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَأْتِي
الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ مُعَذِّبٌ وَإِنَّمَا اتَّخَذَ فِيهِمْ

k nim zachovej vlídně.”

حُسْنًا ٨٥

88. Řekl: „Co se týče toho, kdo je nespravedlivý, toho potrestáme; pak bude navrácen k Pánu svému, a Ten ho potrestá trestem hrozným.”

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَقِيلًا ٨٥

89. Ale co se týče toho, kdo věří a jedná spravedlivě, ten dostane skvělou odměnu a promluvíme k němu *slowy* srozumitelnými svého příkazu.

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ٨٥

90. Potom se ubíral cestou *jinou*,

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا ٨٦

91. Až dospěl k východu slunce a shledal, že vychází nad lidem, kterému jsme proti němu nedali žádnou ochranu.

كَذَٰلِكَ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلِعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ٨٦

92. Tak *tomu vskutku bylo*. A obsáhli jsme věděním Svým *vše*, co u něho bylo.

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ٨٦

93. Potom se ubíral další cestou,

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا ٨٧

94. Až dospěl k místu mezi dvěma horami a nalezl pod nimi lid, který sotva rozuměl *jeho* řeči.

كَذَٰلِكَ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّيِّئِينَ وَجَدَ مِنْ دُونِهَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ٨٧

95. Řekli: „Ó Dhu'l Qarnaine, Gog a Magog šíří nepokoje v zemi; máme ti zaplatit poplatek, abys mezi nimi a námi vystavěl hráz?”

قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ٨٧

96. Odpověděl: „Moc, kterou mě obdařil Pán můj, je lepší než poplatek, ale můžete mi pomoci tělesnou prací. Vystavím mezi vámi a jimi pevnou hráz.

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ٨٧

97. „Přineste mi kusy železa.” *Učinili tak* a když zarovnal prostor mezi dvěma horami, řekl: „Foukejte.” Foukali, dokud je nerozžhavl jako oheň *do červena*; řekl: „Přineste mi roztavenou měď, abych ji na to mohl nalít.”

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ كُلَّ إِذَا سَاوَاهُ بَيْنَ الصَّدَقَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۖ كُلَّ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا ٨٧

98. A (Gog a Magog) ji nebyli schopni přelézt, ani se skrze ni prokopat.

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ٨٨

99. Řekl: „Toto je milosrdenství od Pána mého. Ale až se splní slib Pána mého, rozbije ji na kusy. A slib Pána mého je *vždy* pravdivý.”

100. A v ten den necháme některé z nich, aby se vzdmuli proti druhým a bude zatroubeno na troubu. Potom je všechny shromáždíme.

101. A v ten den představíme Peklo, tváří v tvář nevěřícím —

102. Jejichž oči byly zacloněny rouškou, *aby si nemuseli vštmat* Mého varování, a aby ani slyšet nemohli.

R. 12.

103. Domnívají se snad nevěřící, že si mohou vzít za ochránce Mé služebníky místo Mě? Věru jsme připravili Peklo jako příbytek pro nevěřící.

104. Řekni: „Máme vám povědět o těch, kdož největší ztrátu za své skutky utrpí? —

105. „O těch, jejichž snažení je ztraceno v *honbě za statky* života pozemského, a přitom se domnívají, že dobré skutky konají.”

106. To jsou ti, kteří ve Znamení Pána svého a v setkání s Ním nevěří. Jejich skutky jsou tedy marné a v Den Zmrtvýchvstání u Nás nebudou mít žádnou váhu.

107. Toto je jejich odměna — Peklo; za to, že nevěřili a posmívali se Mým Znamením i Poslům Mým.

108. Zajisté ti, kteří věří a dobré skutky konají, budou mít Zahradu Rajské za příbytek svůj,

109. V nich budou přebývat navěky a po žádné změně toužit nebudou.

110. Řekni: „Kdyby se moře stalo inkoustem k *zapisování* slov Pána mého,

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءً وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٩﴾

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿١٠٠﴾

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠١﴾
الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا

﴿١٠٢﴾ لَا يَسْمَعُونَ سَعَاءً ﴿١٠٢﴾

أَحْسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ
دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

نَزْلًا ﴿١٠٣﴾

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٤﴾

الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ
فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

وِزْرًا ﴿١٠٦﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ هُمُ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي
وَرُسُلِي هُزُوعًا ﴿١٠٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْفُردُوسِ نَزْلًا ﴿١٠٨﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٩﴾

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ

zajisté by bylo moře vyčerpáno dříve, než by došla konce slova Pána mého, i kdybychom přibrali ještě jedno takové na pomoc.”

111. Řekni: „Jsem pouze člověk jako vy; ale dostalo se mi vnuknutí, že Bohem vaším je Bůh Jediný. Nechť tedy ten, kdo doufá v setkání s Pánem svým, dobré skutky koná a nechť při uctívání Pána svého *k Němu* nepřidružuje nikoho.”

الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتِي وَلَوْ حِشْنَا

بِشْأَلِهِ مَدَدًا ﴿١١١﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ
وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا

صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٢﴾

KAPITOLA 19

MARJAM

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

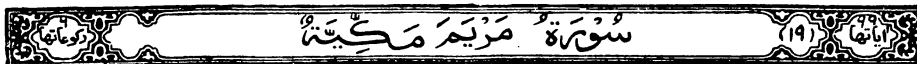
Mezi Společníky svatého Proroka panuje jednotný názor, že *Súra* byla zjevena v Mekce, a to velmi záhy, snad koncem 4. roku po Výzvě, před vystěhováním do Habeše, k němuž došlo v měsíci Radžab pátého roku. Její souvislost s kapitolami Baní Isrá'íl a Al-Kahf spočívá v tom, že v obou kapitolách byla podána zpráva o vzestupu a rozmachu moci židů a křesťanů. V kapitole Baní Isrá'íl se mluví především o tom, že židé budou dvakrát zatlačeni do stínu a dvakrát dosáhnou moci a slávy a že také stoupenci islámu, podobně jako židé, dvakrát přijdou k moci a dvakrát se dočkají úpadku a pádu. Mnohem obširněji byl tento námět, zejména část pojednávající o křesťanech, rozpracován v *Súře* Al-Kahf. Poté, co bylo v předchozí *Súře* vysvětleno, že muslimům zasadí katastrofální ránu stoupenci Mesiáše Zákona Mojžíšova, ale že pod vedením Mesiáše Zákona islámského ztracenou slávu znovu získají, jsou v této *Súře* uvedeny stručné dějiny křesťanské víry. *Súra* tak tvoří třetí článek řetězu, jehož prvním článkem je kapitola Baní Isrá'íl a druhým kapitola Al-Kahf. Všechny tři kapitoly se vlastně zabývají stejným tématem a sledují při tom stejný postup.

Obash

V písmenech v záhlaví Súry tkví srovnání mezi křesťanským a islámským učením a dále se jimi upozorňuje na skutečnost, že zatímco křesťanství bylo původně božím Zákonem, postupem času se do jeho učení vloudila jistá mylná dogmata a doktríny. A protože tyto doktríny jsou v rozporu s božími atributy, vyvracejí se pomocí stručného výkladu o Ježíšově narození. Tuto úvahu předchází letmá zmínka o Proroku Zachariáši, neboť podle biblických proroctví měl sestoupit z nebe Prorok Eliáš "prvé nežli přijde den Hospodinův veliký, a hrozný" (Malach. 4:5); a když se židé tázali Ježíše na Eliáše, který se měl objevit před ním, odpověděl jim, že to byl Jan (Matouš 11:13-14; 17:10-13; Marek 9:1-13). Také jim řekl, že Eliáš neměl

sestoupit s nebe, ale jako všichni smrtelníci se měl narodit pozemské matce (Mat. 11:11; Lukáš 7:28).

Ve vyprávění o Ježíšovi je připomenuto jeho neobvyklé zrození bez účasti lidského otce. Postup přijatý k uskutečnění této krajně nezvyklé konzumace naznačoval, že prorocké poslání má přejít z domu Izákova na dům Ismaelův, neboť mezi Izraelity nezbyl ani jeden mužský potomek, z jehož beder by se mohl Prorok boží narodit. Poté je v *Súře* podepřen argument proti Ježíšovu božství konstatováním, že když všichni Proroci už od Adama až po posledního izraelského proroka před Ježíšem, o němž je v této *Súře* krátká zmínka, byli lidskými bytostmi, proč by měly být Ježíšovi, také jen Prorokovi božímu, přisuzovány vlastnosti boží, a proč by měl být považován za Boha či za syna božského? Jelikož posmrtný život a vzkříšení měly být běžně popírány křesťany Posledních dnů, o nichž *Súra* pojednává především, klade se v ní velký důraz na Život posmrtný a jsou odhaleny a vyvráceny zvětralé a otřelé argumenty nevěřících proti němu. Podle *Súry* se prý nevěřící klamně utěšují svým bohatstvím, hmotnými prostředky a velkým početním stavem a to vše uvádějí na vysvětlenou, proč popírají Život posmrtný, a na podporu svého názoru, že nejvíce záleží na životě pozemském. Jsou varováni, aby se nedali zmást zdánlivou hmotnou slabostí věřících a vlastní silou, bohatstvím a hmotnými zdroji, neboť Pravda vždy postupuje vpřed, sice jen pozvolna a po etapách, ale zcela jistě nakonec zvítězí. *Súra* končí odpovědí na nevyslovenou otázku, proč byla jako prostředek vnuknutí koránského učení zvolena právě arabština. Odpověď zní takto: Prvními adresáty Koránu byli Arabové, a protože je přirozené, ba rozumné, aby poselství určené nějakému národu bylo předáno v jeho vlastním jazyce, aby mu lidé snadno porozuměli a porozuměvše mu, přetlumočili jiným, byl Korán zjeven v arabštině.



MARJAM

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Káf Há Já' Aín Sád.*

3. *Toto je zpráva o milosrdenství Pána tvého které prokázal služebníkovi Svému Zachariáši.*

4. Když zavolal na Pána svého tajným voláním,

5. Řekl: „Pane můj, kosti už ve mně zeslábly a hlava má se třpytí šedinami, a nikdy modlitba má k Tobě, Pane můj, nezůstala bez pozhnání.

6. „A bojím se přibuzných, kteří po mně přijdou, a manželka má je neplodná. Dej mi tedy od Sebe následníka,

7. „Aby byl dědicem mým i dědicem Domu Jakubova. A dej, Pane můj, aby se Ti zalíbil.”

8. „Ó Zachariáši, přinášíme ti radostnou zvěst o synovi, jehož jméno bude Jahjá.**
Nikomu před ním jsme toto jméno nedali.”

9. Řekl: „Pane můj, jak mohu mít syna, když manželka moje je neplodná a já jsem již dosáhl vysokého věku?”

10. Řekl: „Stane se tak.” A Pán tvůj říká: „Je to pro mě snadné, vždyť jsem tě stvořil již dříve, když jsi ještě nebyl ničím.”

11. Řekl: „Pane můj, urči mi znamení.”
Bůh řekl: „Tvým znamením bude, že s nikým nepromluvíš plně tři dny a noci.”

12. I vyšel z komnaty ke svému lidu a posunky je nabádal, aby *Boha* dnem i nocí

* Ty jsi postačující pro všechny a Tys Pravý Vůdce. Ó Věšedoucí. Pravdivý Bože!

** Jan

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

كَهَيْصِ تَنْبُؤٍ ②

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ ذَكْرِيَّا ③

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ④

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ ⑤

شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑥

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي ⑦

عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑧

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ⑨ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ ⑩

رَضِيًّا ⑪

يُزَكِّرِيَا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِعِلْمِ إِسْمِهِ يَجِيءُ لَمْ يُجْعَلْ ⑫

لَهُ مِنْ قَبْلُ سَيِّئًا ⑬

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلْمٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا ⑭

وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑮

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ ⑯

خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ⑰

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ⑱ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ⑲

النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ⑳

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ

oslavovali.

13. „Ó Jahjá, pevně se přidržuj Knihy.“
A dali jsme mu moudrost již v dětství

14. A laskavost *srdce*, od Nás *pocházející*, a čistotu. A byl zbožný

15. A uctivý ke svým rodičům. A nebyl domýšlivý, *ani* vzpurný.

16. A mír byl s ním v den, kdy se narodil, i v den, kdy zemřel, a *mír bude s ním* v den, kdy bude *znova* vzkříšen k životu.

R. 2.

17. A vyprávěj *příběh* o Marii *jak je připomenut* v Knize. Když se vzdálila od svých lidí do místa ležícího směrem východním

18. A clonou se od nich oddělila, tu jsme k ní poslali anděla Svého a zjevil se jí v podobě dokonalého člověka.

19. Řekla: „Utíkám se před tebou k *Bohu* Milostivému, jsi-li Bohabojný *nech mě být*.“

20. Odpověděl: „Jsem pouze Posel Pána tvého, abych ti daroval syna spravedlivého.“

21. Řekla: „Jak mohu mít syna, když se mě nedotkl žádný muž, a nikdy jsem nebyla nepočetná?“

22. Odpověděl: „Stane se tak.“ A Pán tvůj říká: „Je to pro Mě snadné; *učiníme tak*, abychom jej učinili Znamením pro lidi a milosrdenstvím od Nás přicházejícím; a je to věc rozhodnutá.“

23. I počala jej a vzdálila se s ním na odlehlé místo.

24. A porodní bolesti ji přivedly ke kmeni datlové palmy. Řekla: „Ó kéž bych byla před tímto raději zemřela a upadla v zapomenutí!“

25. Tehdy na ni zdola zavolal *anděl*: „Nermuť se. Pán tvůj pod tebou umístil

أَنْ سَخُوا بَكْرَةً وَعَشِيًّا ۝١٧

يُحْيِي خِدَ الْكِتَابِ بِقُوَّةٍ وَأَتَيْنَهُ الْحُكْمَ

صَبِيًّا ۝١٨

وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَرُكُوتًا وَكَانَ تَقِيًّا ۝١٩

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝٢٠

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ

۝٢١ حَيًّا ۝٢٢

وَأَذْكُرُنَا الْكِتَابِ مَرِيْمَ إِذِ انْتَبَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا

مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝٢٣

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا

رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝٢٤

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝٢٥

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا

زَكِيًّا ۝٢٦

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَّ

لَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝٢٧

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلِيمٌ وَدِينُكَ آيَةٌ

لِلنَّاسِ وَرَحْمَةٌ مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝٢٨

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝٢٩

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ

يَلْبِثُنِي مِثُّ قَبْلِ هَذَا وَأَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا ۝٣٠

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ

potůček;

26. „A zatřes kmenem palmy; tak k tobě spadnou čerstvé uzralé datle.

تَحْتَكِ سَرِيًّا ١٥

وَهُيَ إِيَّاكَ بِمَجْدِ التَّحْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا

جَنِيًّا ١٦

27. „Jez a pij a osvěž oko své. A spatříš-li nějakého člověka, řekni: „Přislíbila jsem půst Bohu Milostivému; a proto dnes nepromluví na žádného člověka.”

فَكُلِّي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَأَمَّا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا فَتَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ

الْيَوْمَ إِنشَاءً ١٧

28. Potom jej na rukou přinesla ke svému lidu. Řekli: „Ó Marie, Tys věru provedla věc neslýchanou.

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِيلَهُ قَالُوا لِمَ يَمُرُّمُ لَقَدْ جِئْتِ

شَيْئًا فَرِيًّا ١٨

29. „Ó sestro Árónova, otec tvůj nebyl člověkem zlým, ani matka tvá nebyla ženou nepočetnou!”

يَأْتِخَتِ هُرُونَ مَا كَانَ أَبِيكَ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ

أُمُّكَ بَعِيًّا ١٩

30. Tu ukázala na něho. Řekli: „Jak můžeme mluvit s někým, kdo je ještě dítětem v kolébce?”

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي

الْمَهْدِ صَبِيًّا ٢٠

31. Řekl: „Jsem služebníkem Allahovým. On mi dal Knihu a učinil mě Prorokem;

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ٢١

32. „A učinil mě požehnaným, ať jsem kdekoliv, a přikázal mi Modlitbu a rozdávání almužny, co budu živ.

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ

وَالزُّكُوتِ مَا دُمْتُ حَيًّا ٢٢

33. „A učinil mě uctivým k matce a neučinil mě povýšeným ani bídným.

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ٢٣

34. „A mír byl se mnou v den, kdy jsem se narodil, a mír bude se mnou v den, kdy zemřu, a v den, kdy budu znovu vzkříšen k životu.”

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ٢٤

35. Takový byl Ježíš, syn Marie. *Toto je* tvrzení o pravdě, o níž pochybují.

ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ

يَتَنَزَّلُونَ ٢٥

36. Nesluší se Velebnosti Allahově, aby si k Sobě vzal syna. On Svatý je. Když o něčem rozhodne, pouze řekne: „Staniž se!” a stane se.

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ

أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٢٦

37. *I řekl Ježíš: „Allah je věru Pánem mým i Pánem vaším. Uctívejte Ho tedy; toto je stezka pravá.”*

وَرَاتِ اللَّهُ رَتِي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوا هَذَا صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٣٧﴾

38. Ale strany se mezi sebou v názorech rozcházejí; a běda těm, kteří neuvěřili, až spatří strašný den.

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾

39. Jak úžasný bude jejich sluch i zrak v den, kdy k Nám přijdou! Dnes však jsou hříšníci ve zjevném bludu.

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ
الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

40. A varuj je přede dnem zármutku, kdy věc bude rozhodnuta. Avšak zatím jsou bezstarostní, a proto nevěří.

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْمَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ
فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

41. Jsme to My, Kteří zdědíme zemi a vše, co je na ní; a k Nám budou všichni navráceni.

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

R. 3.

42. A vyprávěj příběh o Abrahamovi, jak je připomenut v Knize. Byl člověkem pravdomluvným a Prorokem.

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا
نَبِيًّا ﴿٤٢﴾

43. Když řekl svému otci: „Ó otče můj, proč uctíváš to, co neslyší, ani nevidí, ani ti nemůže nijak prospět?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٣﴾

44. „Ó otče můj, vskutku se mi dostalo vědění, jakého se tobě nedostalo; následuj mě tedy a já tě zavedu na cestu rovnou.

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٤﴾

45. „Ó otče můj, nesluž Satanovi; vždyť Satan je vzpurný vůči Milostivému Bohu.

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿٤٥﴾

46. „Ó otče můj, vskutku se obávám, aby tě nezasáhl trest od Boha Milostivého a aby ses nestal přítelem Satanovým.”

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمْسَكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ مَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. Odpověděl: „Chceš se snad odvrátit od mých bohů, Ó Abrahame? Jestli nepřestaneš, pak s tebou věru zpřetrhám veškeré svazky. A nyní mě nech na delší dobu být.”

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْإِلَهَتِي يَا إِبْرَاهِيمَ لَئِنْ لَمْ
تَنْتَهُ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٧﴾

48. *Abraham* řekl: „Mír s tebou. Poprosím za tebe o odpuštění u Pána svého, neboť je ke mně milostiv.“

49. „A budu se stranit vás i toho, co vzýváte místo Allaha; a budu se modlit k Pánu svému; a snad při modlitbě k Pánu svému zklamán nebudu.“

50. A když se od nich i od toho, co uctívali místo Allaha, odloučil, darovali jsme mu Izáka a Jakuba a každého z nich jsme učinili Prorokem.

51. A přidělili jsme jim něco ze Svého milosrdenství; a učinili jsme je vpravdě proslulými.

R. 4.

52. A vyprávěj příběh o Mojžíšovi, jak je připomenut v Knize. Byl vskutku vyvoleným; a byl Poslem a Prorokem.

53. A zavolali jsme ho z pravé strany Hory a přizvali ho k Sobě na důvěrnou rozmluvu.

54. A darovali jsme mu ze Svého milosrdenství bratra Áróna, také Proroka.

55. A vyprávěj příběh o Ismaelovi, jak je připomenut v Knize. Ten vskutku přísně dodržoval sliby a byl Poslem a Prorokem.

56. Svému lidu přikazoval Modlitbu a almužnu a Pánu svému se zalíbil.

57. A vyprávěj příběh o Idrísovi, jak je připomenut v Knize. Byl člověkem pravdomluvným a Prorokem.

58. A povýšili jsme jej na vysoké místo.

59. Toto jsou lidé, jimž Allah uštědřil Svá požehnání, z Proroků z potomstva Adamova a z potomstva těch, které jsme nesli na Arše s Noem, a z potomstva Abra-

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِنِ

حَفِيًّا ﴿٤٨﴾

وَأَعْتَرَتْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا

رَبِّي عَنِّي إِلَّا أَكُونُ بِدُعَاءِ رَبِّي سَاقِيًّا ﴿٤٩﴾

فَلَمَّا اعْتَرَاهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا

نَبِيًّا ﴿٥٠﴾

وَوَهَبْنَا لَهُمُ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ

عَرَبِيًّا ﴿٥١﴾

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ

رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٢﴾

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ

نَجِيًّا ﴿٥٣﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ

وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٥﴾

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ

رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٦﴾

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٧﴾

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ

ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ

hamova a Izraelova; a jsou z těch, které jsme vyvolili a *správnou cestou* vedli. A když jim byla přednášena znamení *Boha Milostivého*, padli *před Bohem* tváří k zemi a plakali.

60. Po nich však přišli potomci, kteří zanedbávali Modlitbu a sledovali své nízké tužby. Proto se setkají se záhubou,

61. Kromě těch, kteří činí pokání a jsou věřící a dobré skutky konají. Ti vstoupí do Ráje a nebude jim ukřivděno ani v nejmenším –

62. Do Zahrad Věčnosti, které Milostivý *Bůh* Svým služebníkům přislíbil v nepoznaném. Věru slib Jeho se musí splnit.

63. Neuslyší tam plané řeči, ale jen *pozdravy* „Mír“; a obživu tam budou mít ráno i večer.

64. Takový je Ráj, jenž v dědictví dáváme těm ze Svých služebníků, kteří jsou spravedliví.

65. „A my (andělé) nesestupujeme jinak než z příkazu Pána tvého. Jemu náleží vše, co je před námi, a vše, co je za námi, i vše, co je mezi tím; a Pán tvůj není zapomenlivý.“

66. *Je* Pánem nebes a země a všeho, co je mezi nimi. Služ Mu tedy a ve své službě buď vytrvalý. Znáš snad někoho, kdo se Mu vyrovná?

R. 5.

67. A člověk říká: „Cože, až zemřu, budu *opět* přiveden k životu?“

68. Což si člověk nevzpomene, že jsme jej stvořili již dříve, když *ještě* nebyl ničím?

69. Při Pánu tvém, My je věru shromáždíme i se satany, potom je na kolenu povedeme kolem Pekla.

70. A potom z každé skupiny vytáhneme ty, kteří byli proti *Bohu* Milostivému

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمَنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا

إِذَا نَسَخْنَا عَلَيْهِمْ آيَاتِ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ٥٩

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا

الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ٦٠

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ٦١

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ

إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ٦٢

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا مِنْهَا

بُكْرَةٌ وَعَشِيًّا ٦٣

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ

تَقِيًّا ٦٤

وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا

خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ٦٥

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ

لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ٦٦

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثٌ لَسَوْفَ أَخْرِجُنِيًّا ٦٧

أَوْلَا يَذُكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ

شَيْئًا ٦٨

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرُهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَهُنَّ

حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ٦٩

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ

nejvzpurnější.

71. A My věru poznáme nejlépe ty, kteří si nejvíc zaslouží, aby v něm hořeli.

72. A není mezi vámi nikdo, kdo k němu nepřijde. A to je u Pána tvého rozhodnutí neměnné.

73. Potom zachráníme spravedlivé a nespravedlivé v něm ponecháme na kolenou.

74. A když jim jsou přednášena Naše zjevná Znamení, nevěřící říkají věřícím: „Která z obou stran je na tom lépe svým postavením a je shromážděním působivějším?“

75. A kolik pokolení jsme zahubili už před nimi, jež byla bohatší a okázalejší!

76. Řekni: „Milostivý Bože, poskytni těm, kdož v bludu jsou, odklad dlouhý, dokud nespátí to, co jim hrozí — ať už je to trest, či Hodina — uvědomí si, kdo je na tom hůře svým postavením a kdo je vojskem slabším.“

77. „A Allah posílí vedení těch, kteří vedení následují. A dobré skutky, které trvají, jsou v očích Pána tvého nejlepší odměnou a nejlepším útočištěm.“

78. Což jsi neviděl toho, kdo ve Znamení Naše nevěří a říká: „Věru se mi dostane majetku i dětí?“

79. Což poznal nespátené nebo snad přijal slib od *Boha* Milostivého?

80. Nikoliv! My zaznamenáme, co říká, a prodloužíme mu jeho trest.

81. A zdědíme po něm to, o čem mluví, a přijde k Nám zcela sám.

82. A vzali si kromě Allaha božstva *jiná*, aby jim byla zdrojem síly.

عِيَّتًا ٥٠

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلَاتًا ٥١

وَإِنْ يَنْزَغُ إِلَيْكَ فَانكسِرْ لَهُ مَا يَنْزَغُ إِلَيْكَ وَانكسِرْ لَهُ مَا يَنْزَغُ إِلَيْكَ وَانكسِرْ لَهُ مَا يَنْزَغُ إِلَيْكَ

مَقْضِيًّا ٥٢

ثُمَّ نُنزِجُ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذُرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا

جِثًّا ٥٣

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا

لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيْ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ

تَدْيِينًا ٥٤

وَكَم أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَانًا

وَرِيًّا ٥٥

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ٥٦

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَيْتِ الطَّيِّبِ

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ٥٧

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأَوْتَيْنَ مَالًا

وَوَلَدًا ٥٨

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمَّا اخْتِذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ٥٩

كَلَّا سَتَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ٦٠

وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ٦١

وَإِخْتَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً يُكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ٦٢

83. Ba ne, ta jejich uctívání zavrhnou a stanou se jejich protivníky.

84. Což nevidíš, ^{R. 6.} že jsme proti nevěřícím vyslali satany, aby je vybízeli k neposlušnosti?

85. Nespíchej na ně tedy; My vedeme podrobný zápis o jejich počínání.

86. Vzpomeň si na den, kdy shromáždíme spravedlivé u Boha Milostivého jako čestné hosty.

87. A hříšníky poženeme do Pekla jako stádo žíznivých velbloudů.

88. Nikdo nebude mít výhodu přímlyvy kromě toho, kdo přijal slib od Milostivého Boha.

89. A říkají: „Milostivý Bůh si k Sobě vzal syna.”

90. Vy vskutku jste provedli tu nejstrašnější věc!

91. Div se kvůli tomu nebesa neroztrhla a země nerozpukla a hory se na kusy nerozpadly,

92. Že Milostivému Bohu syna připisovali.

93. Přitom se Milostivému Bohu nesluší, aby si k Sobě vzal syna.

94. A není nikoho na nebesích ani na zemi, kdo k Milostivému Bohu nepříjde jako služebník.

95. A On je věru obsáhl Svým věděním a spočítal je všechny do jednoho.

96. A každý z nich k Němu v Den Zmrtvýchvstání přistoupí jako jedinec.

97. Ti, kteří věří a dobré skutky konají – těm Milostivý Bůh vloží lásku do jejich srdcí.

98. A učinili jsme ho (Korán) v tvém jazyce snadným, abys jím mohl oznámit radostnou zvěst spravedlivým a abys jím mohl varovat lid svárlivý.

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادِكُمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدَالًا ۝٤٧
الَّذِينَ نَزَّلْنَا الذُّرُورَ عَلَى الْكٰفِرِينَ نَزُّورُهُمْ
اَسْرَارًا ۝٤٨

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ اِنَّا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۝٤٩

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ۝٥٠

وَسَوْفَ الْمَجْرُمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ۝٥١

لَا يَنْبَلِغُونَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ

عَهْدًا ۝٥٢

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ۝٥٣

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا اِذَا ۝٥٤

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْهُ وَتَجشَقُ الْاَرْضُ وَ

تَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا ۝٥٥

اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ۝٥٦

وَمَا يَشْعُرُ لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّخْتَدَ وَلَدًا ۝٥٧

اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِلَّا اِتَى الرَّحْمٰنِ

عَبْدًا ۝٥٨

لَقَدْ اَحْصٰهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝٥٩

وَكُلُّهُمْ اِتِيهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ۝٦٠

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ

وُدًّا ۝٦١

فَاِنَّمَا يَتَمَنَّاهُ بِلسَانِكَ لِئَن يُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِيْنَ وَتُنذِرَ

بِهِ قَوْمًا لَّدًّا ۝٦٢

99. A kolik pokolení jsme zahubili už před nimi! Můžeš snad spatřit třeba jen jediného z nich, či zaslechnout jejich šepot?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرِينٍ هَلْ تُحِصُّ مِنْهُمْ

قَرِينًا قَبْلَهُمْ قَوْمٍ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۙ ﴿٩٩﴾

KAPITOLA 20

TÁ HÁ

(Zjeveno před Hidžrou)

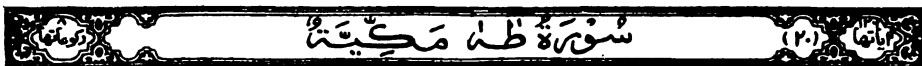
Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, a to velmi záhy. Je to názor jednoho z prvních Společníků svatého Proroka ‘Abd Alláh bin Mas‘úda. I tato *Súra* pojednává o křesťanských vírách a doktrínách, které tvořily hlavní námět kapitoly předchozí. Jedním ze základních učení křesťanství je stanovisko, že Zákon je kletbou. *Súra* začíná jeho důrazným popřením: nejenže Zákon není kletbou, ale je nesporně velkým dobrodiním a milosrdenstvím božím a místo, aby byl břemenem a zátěží, jeho cílem je poskytnout člověku útěchu a klid duše. Toto je jeden z hlavních cílů Koránu a znamenitě ho splňuje. Svatý Prorok je povzbuzován sdělením, že Bůh zjevil Korán proto, aby člověku jeho břímě odlehčil, a ne aby mu jeho nesnáze ještě zvýšil. Korán splňuje všechny hlavní potřeby a požadavky člověka.

Obsah

Súra říká křesťanům, že se pro lepší pochopení a porozumění pravdám obsaženým v Koránu mají zamyslet nad poměry a podmínkami, se kterými se musel potýkat Mojžíš. Práví se, že poté, co byla dovršena Mojžíšova duchovní výchova a byl shledán schopným vzít na sebe velkou odpovědnost prorockého poslání, bylo mu přikázáno, aby odešel k Faraónovi a předal mu boží poselství. Faraón je však odmítl přijmout, choval se arogantně a chtěl Mojžíše zabít. Proto Bůh Mojžíšovi přikázal, aby odvedl Izraelity z Egypta do Chananu. Faraón je pronásledoval se svými mocnými vojsky, ale zastihl ho boží trest a před zraky Izraelitů byl utopen v moři. Potom Mojžíš odešel k ‚Hoře‘ a tam mu byl zjeven Zákon. Dále je udělena jemná důtka křesťanům: vzhledem k tomu, že prý před příchodem Ježíšovým Izraelité věřili v doktrínu jediného Boha a později byl na boží Jedinost a na důležitost a význam Zákona *Šarí‘ah* kladen velký důraz i v Koránu, jak mohlo učení, které považovalo Zákon za kletbu a pěstovalo a šířilo polyteistické doktríny, proniknout mezi tato dvě přísně monoteistická vyznání? Dále je zmínka o božím trestu, který

postihne křesťanské národy za jejich hříchy a nepravosti poté, co se celých tisíc let těšily blahobytnému životu. Posledních tři sta let tohoto tisíciletí bude poznamenáno rovnoměrným rozvojem a neobyčejně vysokou prosperitou. To způsobí, že začnou s pohrdáním zanedbávat boží varování o strašném osudu, který jim byl předurčen. V *Súře* se důrazně tvrdí, že se tak skutečně stane a západní křesťanské národy navštíví strašná rána boží: vysoké hory se rozpadnou a promění v rozptýlený prach (vv. 106-107). Dále se znovu opakuje téma, jímž *Súra* začala, a to, že Korán lze snadno porozumět, protože byl zjeven v mateřském jazyce lidí, kterým byl prvně určen. Na rozdíl od křesťanských Písem, většinou nemluví v metaforách a podobenstvích, která by činila obsah neprůhledným a nepřehledným, nýbrž svá učení vysvětluje jazykem snadno srozumitelným. Důležitost Zákona je zdůrazňována pomocí silných a působivých argumentů a dokazuje se, že není hrůzostrašnou kletbou, ale velikým božím požehnáním. Potom se mluví o vyhnání Adama ze ‚zahrady‘. Tato událost, o níž se opírá celé křesťanské učení o vykoupení, byla křesťany buď nepochopena, nebo záměrně špatně interpretována a překrucována. Pravdou je, že se Adam narodil podle pevného božího plánu a boží plány se vždy uskuteční a nikdy neselžou. Zatímco podle Bible Bůh stvořil Adama k obrazu Svému (Gen. 1:27) a Adam, oklamaný Evou, propadl hříchu, Korán tvrdí, že by se Adam, stvořený k obrazu božímu, takto provinit nemohl. Líčí ho jako člověka, který se dopustil jen nechtěného poklesku (v.116). *Súra* končí přísným varováním určeným nevěřícím, že Znamení a zázraky, které si sami vymyslí, jim nebudou nikdy předvedeny, a jestliže budou dále tvrdošjně odmítat boží Poselství i přesto, že mnohá nebeská Znamení již spatřili, budou potrestáni stejně, jako byli potrestáni ti, kteří neuvěřili dřívějším Poslům božím.



TÁ HÁ

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Tá Há.*

طه ②

3. Neseslali jsme ti Korán, aby ses trápil,

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ③

4. Ale jako připomenutí tomu, kdo se bojí *Boha*,

إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَن يَخْشَى ④

5. A jako zjevení od Toho, Jenž stvořil zemi a nebesa vysoká.

تَنْزِيلًا فِيمَن خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ⑤

6. *On je Milosrdný Bůh, jenž* na Trůn usedl.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ⑥

7. Jemu náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, a vše, co je mezi nimi, a vše, co je pod vlhkou spodní hlínou.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ⑦

8. A jestliže mluvíš nahlas, *je to zbytečné*, neboť *On* zná tajné *myšlenky* i *to, co je ještě* skrytější.

وَأَن تَجْهَر بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَ وَأَخْفَى ⑧

9. Allah — není *Boha* kromě *Něho*. Jemu přísluší ta nejkrásnější jména.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ⑨

10. Doslechl ses příběhu o *Mojžíšovi*?

وَهَلْ أُنثِقَ حَدِيثُ مُوسَى ⑩

وقت لازم

11. Když spatřil oheň, řekl své rodině: „Zastavte se, vidím oheň; možná, že vám z něj přinesu oharek nebo u ohně naleznu vedení.”

إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ⑪

لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَى النَّارِ ⑫

هُدًى ⑬

12. A když k němu přišel, ozval se *hlas*: „Ó *Mojžíši*,

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَوْمَى ⑭

13. „Já vskutku jsem tvůj Pán. Zuj se tedy, neboť jsi v posvátném Údolí *Tuwá*.”

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ ⑮

طَوًى ⑯

14. „Já jsem si tě vyvolil; naslouchej tedy pozorně tomu, co je *ti* zjevováno.

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ⑰

15. „Já vskutku jsem Allah; kromě *Mě* žádného *Boha* není. Uctívej *Mě* tedy a dodržuj *Modlitbu* v upomínku na *Mě*.”

إِنَّمَا أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ ⑱

الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ⑱

* Ó Muži Dokonalý!

16. „Hodina věru přichází; už už ji odhalím, aby každá duše byla odměněna za své snažení.

17. „Nedopusť tedy, aby tě od ní odvrátil ten, kdo v ni nevěří a následuje své vlastní nízké tužby, jinak zahyneš.

18. „A co to máš ve své pravici, ó Mojžíši?”

19. Odpověděl: „Je to má hůl, opírám se o ni a srážím jí listí pro své ovce a mám pro ni i jiná užití.”

20. Řekl: „Hod' ji na zem, Mojžíši.”

21. I hodil ji na zem a hle, stala se rychle se plazícím hadem.

22. *Bůh* řekl: „Chytni ho a neboj se. Dáme jí zase původní podobu.

23. „Vlož svou ruku těsně do podpaží. A vyjde ven bílá, bez poskvrny — další Znamení,

24. „Abychom ti ukázali některá z Našich velkých Znamení.

25. „Jdi k Faraónovi; on věru překročil všechny meze.”

R. 2.

26. *Mojžíš* řekl: „Pane můj, otevři srdce mé,

27. „A ulehči mi úkol můj,

28. „A odstraň každou vadu z řeči mé,

29. „Aby mým slovům porozuměli,

30. „A dej mi z mé rodiny pomocníka —

31. „Áróna, mého bratra,

32. „A rozmnož jím mou sílu,

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
بِمَا تَسْعَى ﴿١٦﴾

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ
هُوَ فَتَرَدَّى ﴿١٧﴾

وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ يُوسَى ﴿١٨﴾

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا
عَلَى غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَى ﴿١٩﴾

قَالَ أَلْقِهَا يُونُسَ ﴿٢٠﴾

فَأَلْقَاهَا فَأَذَاهُ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴿٢١﴾

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
الْأُولَى ﴿٢٢﴾

وَاضْمُرْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سَوْءٍ أَيْةٌ أُخْرَى ﴿٢٣﴾

لِيُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٤﴾

إِذْ هَبَّ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٥﴾

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٦﴾

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٧﴾

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٨﴾

يَقْفَهُوا قَوْلِي ﴿٢٩﴾

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٣٠﴾

هُرُونَ أَخِي ﴿٣١﴾

اسْدُدْ يَأْ أَرْزِي ﴿٣٢﴾

33. „A učíš ho společníkem na mém úkolu,
 34. „Abychom tě mohli hojně velebit
 35. „A hojně Tě vzpomínat.
 36. „Ty nás dokonale znáš.”
37. *Bůh* řekl: „Vyslyšena je prosba tvá, ó Mojžíši!
38. „A již jednou jsme ti přízeň prokázali,
 39. „Když jsme tvé matce vnukli *toto* vnuknutí:
 40. „,Vlož jej do loďky a vhod' ji do řeky a řeka ji později vyvrhne na břeh a ten, kdo je nepřítelem Mým i nepřítelem jeho, jej vytáhne.’ A obestřel jsem tě láskou Svou; a učinil jsem tak, abys byl vychován před Mýma očima.
 41. „Když přišla tvá sestra a řekla: ‚Mám vám ukázat toho, kdo se ho ujme?’ A vrátili jsme tě k tvé matce, aby se ochladilo oko její a aby se netrápila. A tys zabil člověka, ale My jsme tě zbavili zármutku. Potom jsme tě podrobili různým zkouškám. A mnoho let jsi pobýval mezi obyvateli Madjanu. A ve zkoušce jsi obstál, ó Mojžíši,
 42. „A Já jsem si tě vyvolil.
 43. „Jděte, ty a tvůj bratr, s Mými Znameními a ve vzpomínání na Mě neumdlévejte.
 44. „Jděte oba k Faraónovi, neboť překročil *všechny* meze.
 45. „A promluvte k němu slovo mírné a může se stát, že uposlechne nebo dostane strach.”
 46. Odpověděli: „Pane náš, bojíme se, aby na nás nespáchal nějakou ukrutnost nebo nepřekročil *všechny* meze hříšnosti.”
 47. *Bůh* řekl: „Nebojte se; neboť Já jsem s vámi. Slyším a vidím.
 48. „Jděte tedy oba dva k němu a řekněte: ‚Jsme poslové Pána tvého; nech
- وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٣﴾
 كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾
 وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٥﴾
 إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٦﴾
 قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ﴿٣٧﴾
 وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٨﴾
 إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَى ﴿٣٩﴾
 أَيْنَ أَقْبَدُ فِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ
 الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوِّي وَعَدُوُّ لَهٗ وَ
 أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي هٗ وَلِيُصْنَعَ عَلَيَّ نِيٌّ ﴿٤٠﴾
 إِذْ تَنَسَّيْتُ أَخْطَاكَ تَتَّقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ
 فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ﴿٤١﴾ وَوَقَلْتِ
 نَفْسًا فَذَرِينَا مِنَ الْعَمْرِ وَقَلْتِ قُلُوبُهُمْ قَلْبِيَّتَ
 سِينِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ هٗ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَى ﴿٤٢﴾
 وَاصْطَلَعْتَكَ لِنَفْسِي ﴿٤٣﴾
 إِذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنبِئَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٤﴾
 إِذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٥﴾
 فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٦﴾
 قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ
 يَطْغَىٰ ﴿٤٧﴾
 قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٨﴾
 فَأْتِيهِ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيَّ

tedy syny Izraele odejít s námi; a netrýzní je. Přinesli jsme ti Znamení od Pána tvého; a mír tomu, kdo sleduje *správné* vedení;

49. „A bylo nám zjeveno, že trest postihne toho, kdo odmítne a odvrátí se.”

50. *Faraón* řekl: „A kdo je ten váš Pán, Mojžíši?”

51. Řekl: „Náš Pán je Ten, Jenž dal každé věci její *náležitou* podobu a potom ji vedl k *správnému* užití.”

52. *Faraón* řekl: „A jaký bude osud předchozích pokolení?”

53. Řekl: „Znalost o tom je u Pána mého *zaznamenaná* v Knize. Pán můj se nemýlí ani nezapomíná.”

54. *Je to On*, Kdo pro vás učinil zemi kolébku, a způsobil, že jí pro vás protínají cesty; a Kdo sesílá z nebe déšť, jehož pomocí dáváme vyrůst různým druhům rostlinstva.

55. Jezte a svá stáda paste. V tom zajisté jsou Znamení pro ty, kteří jsou obdařeni rozumem.

R. 3.

56. Z ní jsme vás stvořili a do ní vás navrátíme a z ní vás znovu vyvedeme.

57. A ukázali jsme mu (*Faraónovi*) všechna Svá Znamení, ale on *je* zavrhl a odmítl *uvěřit*.

58. Řekl: „Což jsi k nám přišel, ó Mojžíši, abys nás svými kouzly vyhnal z naší země?”

59. „My ti však dozajista předvedeme kouzla podobná; urči tedy dobu setkání mezi námi a tebou, jež neodvoláme ani my, ani ty — na místě vhodném pro *nás oba*.”

إِسْرَائِيلَ ۚ وَلَا تُعَدِّبُهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿٤٩﴾

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٥٠﴾

قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَهُوسُفٰٓ ﴿٥١﴾

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْفَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٢﴾

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥٣﴾

قَالَ عَلِمَهَا عِندَ سَرَاتِي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَىٰ ﴿٥٤﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن تَبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿٥٥﴾

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهْيِ ﴿٥٦﴾

مِنهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٧﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٨﴾

قَالَ اجْمَعْنَا لِنُخْرِجَنَّا مَن أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَهُوسُفٰٓ ﴿٥٩﴾

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا ﴿٦٠﴾

سُوْرَةُ

60. I řekl Mojžíš: „Naše setkání se uskuteční v den Svátku a necht' se lidé shromáždí, až bude slunce vysoko.”

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ
ضَعِي ⑤

61. A tak se Faraón stáhl a promyslel si svůj plán a pak se vrátil na místo setkání.

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ⑥

62. Řekl jim Mojžíš: „Běda vám; nevymýšlejte si proti Allahovi lež, sice vás zahubí nějakým trestem. A ten, kdo si vymýšlí lži, zahyne.”

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذِبًا
يُحْسِنُكُمْ بَعْدَ آيٍ وَقَدْ حَآبٍ مِّنْ أَفْتَرِهِ ⑦

63. Potom se mezi sebou radili a tajně se domlouvali.

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ⑧

64. Řekli: „Tito dva jsou nepochybně kouzelníci, kteří vás svými kouzly chtějí vyhnat z vaší země a zničit vaše nejlepší vzyklosti.”

قَالُوا إِنْ هَٰذِهِنَّ لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ
مِنَ الْأَرْضِ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكَ الْمُتْلَىٰ ⑨

65. „Promyslete si tedy svůj postup a potom přijďte seřazeni. A ten, kdo získá převahu, bude dnes prospívat.”

فَاجْتَبِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ
الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ⑩

66. Řekli: „Ó, Mojžíši, buď házej jako první ty, nebo budeme házet jako první my.”

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ وَإِنَّمَا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أُلْقَىٰ ⑪

67. Řekl: „Ba ne, házejte vy.” A hle, díky jejich kouzlům mu jejich provazy a hole připadaly, jako by běhaly.

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِجَابُهُمْ وَعَصِيْبُهُمْ يُخَيَّلُ
إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُمْ تَسْعُ ⑫

68. A v myslí Mojžíšově se zrodil strach.

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ⑬

69. Řekli jsme: „Nestrachuj se, neboť budeš mít navrch.

فَلَمَّا لَا تَخَفَ إِيَّاكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ⑭

70. „A hod' to, co máš ve své pravici; ona pohltí to, co oni vytvořili, neboť to, co vytvořili, je jen kouzelnický klam. A žádný kouzelník neuspěje, ať přijde kamkoliv.”

وَأَلْقَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدٌ سُحْرٌ وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ⑮

71. I stalo se, že kouzelníci byli donuceni padnout tváří k zemi. Řekli: „Uvěřili jsme v Pána Árónova a Mojžíšova.”

فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَجْدًا قَالُوا أَمَّا رَبِّ هَرُونَ
وَمُوسَىٰ ⑯

72. Faraón řekl: „Což jste v něj uvěřili dříve, než jsem vám k tomu dal svolení? On musí být vaším vůdcem, který vás kouzlům naučil. Zcela jistě vám dám useknout ruce a nohy, vždy na opačných stranách, a dám vás

قَالَ أَمْنُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَىٰ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قَطِيعَانَ أَيْدِيكُمْ وَ

ukřížovat na kmeny palmové; a poznáte, který z nás je v trestání přísnější a vytrvalejší.”

73. Řekli: „Nedáme ti přednost před zjevnými Znameními, která k nám přišla, ani ti nedáme přednost před Tím, Jenž nás stvořil. Prikazuj si tedy, co prikazovat chceš; můžeš však poroučet jen ve věcech života pozemského.

74. „Uvěřili jsme v Pána svého, aby nám odpustil naše hříchy a aby vám odpustil kouzelnictví, k němuž jsi nás donutil. A Allah je Nejlepší a Nejtrvalejší.”

75. A tomu, kdo k Pánu svému přijde jako hříšník, je určeno Peklo; v něm ani nezemře, ani v něm nebude žít.

76. Ale tomu, kdo k Němu přijde jako věřící, co dobré skutky vykonal, tomu jsou určeny hodnosti nejvyšší —

77. Zahrady Věčnosti, pod nimiž řeky tečou; v nich budou přebývat navěky. A taková je odměna těch, kteří se očišťují.

R. 4.

78. A poslali jsme vnuknutí Mojžíšovi, řkouce: „Vyved' v noci Mé služebníky a probij jim suchou cestu mořem. Nemusíš se bát, že tě dostihnou, ani nemusíš mít žádné jiné obavy.”

79. A potom je Faraón pronásledoval se svými vojsky, která zaplavily ty vody moře, které je zaplavily.

80. A Faraón svůj lid zavedl v blud a nevedl jej správně.

81. „Synové Izraele, zachránili jsme vás před vašim nepřítelem a uzavřeli jsme s vámi úmluvu na pravém úbočí Hory a poslali jsme vám Med a křepelky.

أَرْجَلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَبْتَكُمْ فِي جُدُوعِ

التَّخْلُفِ وَلَتَعْلَمَنَّ إِنَّا أَشَدُّ عَدَاوَةً وَأَبْقَى ٥٧

قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ

الَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي

هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ٥٨

إِنَّمَا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَلْمَنَّا

عَلَيْهِ مِنَ السِّجْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى ٥٩

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا

يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ٦٠

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ

لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ٦١

جِئْتُ عَدَنَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ٦٢

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنِ اسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ

لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا

تَخْشَى ٦٣

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ

مَا غَشِيَهُمْ ٦٤

وَاصْلَ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى ٦٥

يَبْنَئِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَمَا

وَعَدْنَاكَ حَابِئِ الطُّورِ الْإِبْرَةِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ

الْمَنَّ وَالسَّلْوَى ٦٦

82. „Jezte z dobrých věcí, které jsme vám opatřili a nehněste v tom, jinak na vás padne Můj hněv; a ten, na koho hněv Můj padne, zahyne.“

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْعَمُوا فِيهِ يَجِلُّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلِّلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ

هُوَ ٨٢

83. „Já věru jsem Nejvyšš odpouštějící k těm, kteří pokání činí a věří a dobré skutky konají a správného vedení se drží.“

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ

اهْتَدَى ٨٣

84. „Co tě tak hnalo pryč od tvého lidu, ó Mojžíši?“

وَمَا أَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَى ٨٤

85. Řekl: „*Jsou* mi v patách a já spěchám k Tobě, Pane můj, abych se ti zalíbil.“

قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ اتِّبَتِي وَجِئْتُ إِلَيْكَ رَبِّ

لِتَرْضَىٰ ٨٥

86. *Bůh* řekl: „Po tvém odchodu jsme tvůj lid podrobili zkoušce a Sámirí je uvedl v blud.“

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ

السَّامِرِيُّ ٨٦

87. A tak se Mojžíš vrátil ke svému lidu rozhořčen a zarmoucen. Řekl: „Ó lide můj, cožpak vám Pán váš neučinil nádherný slib? Což se vám stanovená lhůta zdála příliš dlouhá, nebo jste si přáli, aby na vás padl hněv Pána vašeho, že jste *svůj* slib, který jste mi dali, porušili?“

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ

يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبِّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ

عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ

مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ٨٧

88. Řekli: „Slib tobě daný jsme neporušili z vlastní vůle; ale byli jsme obtěžkáni nákladem ozdob *tohoto* lidu a odhodili jsme je pryč a podobně učinil i Sámirí.“

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا

أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدْنَا فَكَذَلِكَ أَلْقَىٰ

السَّامِرِيُّ ٨٨

89. A udělal pro ně tele – modlu vydávající bučivý zvuk. A řekli: „Toto je *Bůh* váš a *Bůh* Mojžíšův.“ A tak zapomněl na *Mojžíšovo* učení.

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا آلِهَهُمْ فَمَا لَهُمْ بِهِ إِلهٌ كَمَا لَهُمْ بِاللَّهُمِّ

وَاللَّهُ مُوسَىٰ هَٰ فَنَسِيَ ٨٩

90. Což neviděli, že jim neodpovídalo a že nebylo v jeho moci jim ani škodit, ani prospívat?

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يُلَاقِيهِمْ

صِرَاطًا وَلَا تَفْعَالًا ٩٠

91. A již předtím jim řekl Áron: „Ó lide můj, byli jste tím (teletem) jen zkoušeni.“

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّنَا

R. 5.

A milosrdný *Bůh* je věru vašim Pánem; následujte mě tedy a poslouchejte můj rozkaz.

فَتَسْمُرُ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا

أَمْرِي ﴿٩١﴾

92. Odpověděli: „Nepřestaneme ho uctívat, dokud se k nám nevrátí Mojžíš.“

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَافِيَةً حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا

مُوسَىٰ ﴿٩٢﴾

93. *Mojžíš* řekl: „Ó Áróne, co ti zabránilo, když jsi je viděl bloudit,

قَالَ يَهُودُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

94. „Abys mě následoval? Což jsi neuposlechl můj rozkaz?“

أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾

95. Odpověděl: „Ó synu mé matky, nechytej mě za bradu ani za *vlasy*. Obával jsem se, že řekneš: ‚Způsobils rozkol mezi jsi Izraele a na mé slovo jsi nečekal.‘“

قَالَ يَبْنَؤُمَرُّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ۚ إِنِّي

خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾

96. *Mojžíš* řekl: „A co ty k tomu řekneš, Sámirí?“

قَالَ مَا خَطْبُكَ يَا سَمِرِيُّ ﴿٩٤﴾

97. Řekl: „Postřehl jsem to, co oni nepostřehli. Přijal jsem *jen* část z toho, co za sebou zanechal Posel, ale *i* to jsem zahodil. Takto mi poručila mysl moje.“

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً

مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّاتِلِي لِغَيْبِ

98. *Mojžíš* řekl: „Odejdi. A po celý svůj život budeš říkat: ‚Nedotýkejte se *mě*;‘ a dále je pro tebe určen *trest*, kterému neunikneš. A nyní pohlédni na svého boha, jehož jsi začal oddaně uctívat. Věru ho spálíme a potom rozprášíme do moře.“

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا

مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تَخْلَفَهُ ۚ وَانظُرْ

إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ

لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٥﴾

99. Vaším Bohem je jedině Allah, jiného Boha kromě Něho není. On *Svým* věděním objímá vše.

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ

شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٥﴾

100. Takto ti vyprávíme zvěsti o tom, co se událo již dříve. A dali jsme ti od Sebe Připomenutí.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ

وَقَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٦﴾

101. Kdo se od něho odvrátí, ten věru ponese *těžké* břímě v Den Zmrtvýchvstání

مَنْ أَعْرَصَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿٩٦﴾

102. A zůstane jím obtěžkán; a jak zlé to pro ně bude břemeno v Den Zmrtvýchvstání,

خَلِيدِينَ فِيهِ ۚ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿٩٧﴾

103. V den, kdy na troubu bude zatronbeno. A v ten den shromáždíme hříšníky; a jejich oči budou modré.

104. Budou spolu rozmlouvat tichým hlasem a řeknou: „Vy jste se zdrželi pouhých deset dnů -“

105. My víme nejlépe, co si budou povídat — až ten z nich, který žil životem nejzpůsobnější, řekne: „Zdrželi jste se jenom jeden den.”

R. 6.

106. A ptají se tě na hory. Řekni: „Pán můj je rozdrtil na kusy a rozptýlil jako prach.

107. „A zanechá je jako pustou, holou pláň,

108. „Na které neuvidíš ani proláklinu, ani návrší.”

109. V ten den budou následovat Předvolatele, který je *spravedlivý*, bez pokřivení; a *všechny* hlasy se před Milostivým *Bohem* ztiší a uslyšíš jen tlumený zvuk kroků.

110. V ten den přímluva nepomůže *nikomu* kromě toho, jemuž dá Milostivý *Bůh* svolení a jehož slova *víry* se Mu zalíbí.

111. On zná *vše*, co je před nimi, a *vše*, co je za nimi, avšak oni to ve *svém* vědění obsáhnout nemohou.

112. A *všechny* tváře se pokorně skloní před Živým, Samobytným a Všeživícím *Bohem*. A ten, kdo nese *břímě* nespravedlnosti, zahyne.

113. Ale ten, kdo koná dobré skutky a je věřící, se nemusí obávat ani ukřivdění, ani ztráty.

114. A takto jsme ho seslali — Korán v arabštině — a objasnili jsme v něm jistá varování, aby se báli Boha a aby v nich vyvolal vzpomínku *na Něj*.

115. Povýšen budiž Allah, Pravý Král! A nebud' kvůli Koránu netrpělivý a čekej, až ti bude zjeven celý, a *jenom* řekni: „Ó Pane

يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
زُرْقًا ﴿١٠٣﴾

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٤﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُمْ طَرِيقَهُ
﴿١٠٥﴾ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٦﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٧﴾
فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٨﴾

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٩﴾

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١١٠﴾

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرَفِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١١١﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١٢﴾

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلْمًا ﴿١١٣﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يُخْفُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٤﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٥﴾

قَطَعَ اللَّهُ إِلَيْكَ الرِّجْعَ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي

můj, rozšiř mé vědění.”

116. A již předtím jsme uzavřeli úmluvu s Adamem, ale on zapomněl; avšak nezjistili jsme u něho záměr neuposlechnout.

R. 7.

117. A když jsme řekli andělům: „Sklouňte se před Adamem,” všichni se před ním sklonili. Ale Iblís tak neučinil. Odmítl.

118. A řekli jsme: „Ó Adame, toto je nepřítel tvůj i tvé manželky; nechť vás tedy nevyžene ze zahrady, sice budete nešťastní.

119. „Náleží ti, abys v něm nehladoval, ani nechodil nahý.

120. „A abys v něm nežíznil, ani nebyl vystaven slunci.”

121. Ale Satan mu našeptal hanebnosti a řekl: „Ó Adame, mám tě dovést ke stromu věčnosti a do království nehynoucího?”

122. Pak z něho oba pojedli a jejich nahota se jim stala zjevnou a začali na sebe splétat listí ze zahrady. A Adam rozkazu Pána svého neuposlechl, a proto zbloudil.

123. Potom si ho Pán jeho vyvolil a v milosrdenství se k němu obrátil a vedl ho.

124. Řekl: „Odejděte odsud oba dva, jedni z vás jsou nepřáteli druhých. A až k vám ode Mne přijde správné vedení, pak ten, kdo bude Mé vedení následovat, nezbloudí, ani nebude nešťastný.

125. „Ale ten, kdo se od Připomenutí Mého odvrátí, bude mít život stísněný a v Den Zmrtvýchvstání ho vzkřísíme slepým.”

126. Řekne: „Pane můj, proč jsi mě vzkřísil jako slepého, když dříve jsem viděl?”

127. Bůh řekne: „Tak se to mělo stát; Přišla k tobě Naše Znamení a ty sis jich nevšiml; a dnešního dne zůstaneš nepovšimnutý.”

عَلِمًا ﴿١١٥﴾

وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَنُوسَىٰ وَكَمْ نَجِدُ

لَهُ عَزْمًا ﴿١١٦﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ

أَبَىٰ ﴿١١٧﴾

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا

يُخْرِجُكَ مِنْ الْجَنَّةِ فَتَنُوسَىٰ ﴿١١٨﴾

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٩﴾

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١٢٠﴾

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَرَاكَ عَلَىٰ

شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمَلِكٍ لَا يَبُولُ ﴿١٢١﴾

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْضِفَانِ

عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَوَعَدَ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿١٢٢﴾

ثُمَّ اجْتَنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٣﴾

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَبِينًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِنَّمَا

يَا تَبَيَّنَ لَكُمْ مَرِيٌّ هُدَىٰ ۗ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا

يُضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٤﴾

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنِّي ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ﴿١٢٥﴾

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٦﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ

تُنْسَىٰ ﴿١٢٧﴾

128. A takto odměňujeme ty, kteří jsou pošetilí a ve Znamení Pána svého nevěří; a trest na Onom světě je věru přísnější a trvalejší.

129. Což je ke sledování správného vedení nepřiměřelo pomýšlení, kolik jsme již před nimi zahubili pokolení, mezi jejichž příbytky *nynti* chodí? Věru jsou v tom Znamení pro ty, kteří jsou nadáni rozumem.

R. 8.

130. A kdyby nebylo slova, které od Pána tvého již bylo předesláno, a trestu závazného, *okamžitý trest* by byl nevyhnutelný.

131. Snášeš trpělivě, co říkají, a oslavuj chválou Pána svého před slunce východem i před jeho západem; a oslavuj Jej v hodinách nočních a na obou koncích dne, snad tak *opravdové štěstí* nalezneš.

132. A neupínej zrak svůj k tomu, co jsme některým z nich darovali k užívání jen *na krátký čas* — nádheru tohoto světa — abychom je tím jen zkoušeli. A dary Pána tvého jsou lepší a trvalejší.

133. A přikazuj Modlitbu svému lidu a sám v ní buď vytrvalý. Obživu na tobě nežádáme; naopak, My sami ti ji dáváme. A šťastný konec patří spravedlivým.

134. A říkají: „Proč nám nepřinese Znamení od pána svého?“ Což k nim nepřišly jasné důkazy v tom, co je *obsaženo* v Písmech dřívějších?

135. A kdybychom je byli zničili trestem již dříve, jistě by byli řekli: „Pane náš, proč jsi k nám neposlal Posla, abychom mohli následovat Tvá přikázání, dříve než jsme byli poníženi a zahanbeni?“

136. Řekni: „Každý čeká, čekejte tedy i vy a poznáte, kdo kráčí po cestě pravé a kdo následuje *pravé* vedení.“

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٨﴾

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَنْشُرُونَ فِي سَكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
الْبَصائرِ ﴿١٢٩﴾

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزُلَمَاءِ مَا جَلَّ
مُسْمَىٰ ﴿١٣٠﴾

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ أَنَا فِي الْأَيْلِ
فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣١﴾

وَلَا تُمَدِّدْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقَ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣٢﴾

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ
رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٣﴾

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٤﴾

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴿١٣٥﴾

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ
بِئْسَ السُّوَارِ السُّوَيِّ وَمِنْ أَهْتَدَىٰ ﴿١٣٦﴾

AL-ANBIJÁ'

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Súra byla podobně jako tři kapitoly předchozí zjevena v Mekce, a to na samém počátku Prorokova působení. Ibn Mas'úd uvádí, že byla zjevena před pátým rokem po Výzvě spolu s kapitolami Tá Há, Al-Kahf a Marjam. Počáteční verše *Súry* Marjam recitoval Dža'far před negusem při vystěhování do Habeše, k němuž došlo právě v tomto roce. Přímá souvislost této kapitoly se *Súrou* Tá Há spočívá v tom, že na konci *Súry* Tá Há se tvrdí, že boží trest postihne nevěřící v předem stanovený čas, a svatému Proroku bylo přikázáno, aby jejich odpor a pronásledování snášel trpělivě a statečně. Tato *Súra* začíná varováním určeným nevěřícím, že čas jejich trestu již nadešel, a přesto, že nyní budou muset skládat účty ze svých činů, budou dál bezstarostně bloudit v pustině lhostejnosti a nevěrectví. V tom tedy spočívá její bezprostřední souvislost se *Súrou* předchozí, ale skutečným spojovacím článkem mezi ní a některými kapitolami předchozími je její celkový obsah. V *Súře* Marjam byla odmítnuta a vyvrácena některá mylná křesťanská učení, jmenovitě to, že Ježíš byl nositelem božských vlastností, že zrušil zákon a prohlásil ho za kletbu a že spása nezávisí na konání dobrých skutků, nýbrž na vykoupení. K vyvrácení těchto mylných představ byl v *Súře* Tá Há znovu podrobně vylíčen příběh Mojžíšův. Křesťané se v ní dozvěděli, že křesťanství bylo pouhým článkem řetězu zákona Mojžíšova a že Mojžíšův život je nezvratným důkazem nepravosti jejich učení. Vždyť Mojžíš byl hrdý na to, že je Prorokem přinášejícím Zákon. Kdyby Zákon byl kletbou, tak podle křesťanské věrouky by musel být Mojžíš demaskován a odsouzen a rozhodně by k němu nemohli vzhlížet s úctou a hrdostí. Potom následuje krátká úvaha o poklesku Adamově a tím *Súra* proniká až ke kořenům křesťanské teorie o dědičném hříchu a vyvrací ji. Tvrdí, že hřích není součástí dědictví člověka a že člověk je trestán jen za své vlastní hříchy a přestupky. Dále se praví, že kdyby nebylo možné, aby se člověk zbavil hříchu, byl by tím popřen vlastní smysl božího trestu a boží Proroci a Poslové by místo varování předávali hříšníkům pouze uklidňující zvěst, že

nebudou povolání k odpovědnosti za své skutky, protože jsou pouhými oběťmi okolností a nemají vlastní vůli ani úsudek. Totéž téma je rozpracováno a rozšířeno i v této *Súře* a nekompromisně se tu zdůrazňuje, že nejen nepřátelé toho či onoho Proroka, ale nepřátelé všech Poslů božích — od Adama až po Ježíše a dále až po svatého Proroka Muhammada - byli potrestáni za své špatné skutky a spravedliví byli odměněni za své dobré skutky. Kdyby člověk hřích zdědil a nemohl se ho zbavit, pak by nemělo smysl ani by nebylo důvodu trestat hříšníky a odměňovat spravedlivé. Doktrína o dědičném hříchu je proto ničím nepodloženým výmyslem.

Obsah

Súra začíná varováním určeným nevěřícím, že boží trest se rychle blíží a oni se nechávají klamat falešným pocitem bezpečí. Ještě nikdy nepřišel na svět Posel boží, aby se mu neposmívali. Plní soucitu a starostlivosti o duševní blaho svých národů, je Proroci boží vyzývali, aby přijaly Pravdu a došly spasení. Kdyby hřích součástí dědictví člověka opravdu byl, k čemu by bylo takové vyzvání? V *Súře* jsou uvedeny některé námitky nevěřících, které jsou v podstatě zodpovězeny. Poté jsou nevěřící vyzváni, aby zvážili, jaké nové břímě na ně uvaluje Korán, že jeho poselství musí tvrdošíjně odmítnout. Vždyť jeho hlavním cílem je nevěřící povznést a mravně je povýšit. A protože jde o Slovo zjevené samotným Bohem, ti, kdož je odmítnou, trestu neujdou. Nevěřícím je položena otázka, zda se někdy vážně zamysleli nad tím, že Vševědoucí a Moudrý Bůh nemohl stvořit vesmír, aniž pro to měl velký a vážný záměr, a že ti, kteří stojí v cestě jeho uskutečnění, musí ztroskotat. Dále *Súra* pojednává o Jedinosti boží, která je základní a podstatnou vírou všech náboženství. Klade si otázku, jak mohou polyteisté odůvodnit *Širk* (víru v mnohobožství), když ve vesmíru panuje jednotný zákon, kterým je celý vesmír řízen? Víra v mnohobožství implikuje možnost neshody mezi jednotlivými božstvy ve věci řízení a kontroly vesmíru. A protože ve vesmíru panuje dokonalý pořádek, musí existovat pouze Jediný Stvořitel a Jediný Dohlížitel nad celým vesmírem. A proč by měl mít Bůh nějakého syna? Vždyť syn je potřebný jediné tehdy, když se dá předpokládat, že otec se stane obětí stáří či smrti, nebo když už nemůže konat svou práci sám a bez pomoci. Všechny podobné představy o Bohu jsou rouhačské a neopodstatněné. Potom *Súra* poukazuje na jiný boží zákon, totiž, že kdykoliv tma zahalí

celou tvář země a svět trpí nedostatkem spravedlivých lidí, Bůh lidstvu otevře brány Svého milosrdenství a voda nebeská v podobě božského vnuknutí sestoupí na zem a daruje nový život světu prosáklému hříchy a nepravostmi. Střídání světla a tmy v říši duchovna odpovídá podobnému jevu ve světě hmotném, kde se střídají den s nocí. Dále je v *Súře* vysloven názor, že ze strany nevěřících je pošetilé zavrňovat svatého Proroka s tím, že je pouhým smrtelníkem. Nezáleží přece na statu a postavení nositele koránského Poselství, ale na tom, kdo ho vyslal. Na důkaz toho, že věc svatého Proroka zvítězí, jsou v *Súře* uvedeny příklady dřívějších Proroků - Noema, Abrahama, Davida, Šalamouna, Idrise a jiných, kteří navzdory krutému, vytrvalému a organizovanému odporu, byli ve svém poslání úspěšní. Všichni tito vyvolení služebníci boží byli podobně jako Ježíš vzorem ušlechtilého a spravedlivého chování a podobně jako on prožívali na cestě boží veliké útrapy a strádání. Proč tedy mezi nimi všemi má jediný Ježíš být považován za syna božského a ostatní nikoli? Výklad o Prorocích pokračuje zvláštní zmínkou o Ježíšovi a jeho matce, jejichž celková situace se nijak nelišila od situace ostatních Proroků. Ani neobvyklý způsob Ježíšova narození mu nepropůjčuje žádný zvláštní duchovní status. Vždyť k narození Jahjá také došlo za mimořádných okolností. Jestliže Ježíš se narodil bez působení otce, k narození Jahjá došlo v době, kdy jeho otec byl už velmi starý a jeho matka byla neplodná, a tudíž nezpůsobilá k porození dítěte. A to, že Ježíš trpěl za Pravdu, nebylo také ničím novým. Byl sice ukřižován, ale s kříže ho sňali ještě živého. Jahjá však o život skutečně přišel. Proč by tedy měla hříchy člověka vykoupit jen smrt Ježíšova, a nikoli smrt Jahjá? Ke konci *Súry* se poukazuje na mohutný vzestup a materiální sílu a oslnivou prosperitu a moc Goga a Magoga - tj. křesťanských národů Západu. Až se tyto národy rozšíří po celém světě a získají veškerou moc a slávu a až se před nimi všechny národy světa pokorně skloní a vzdají jim hold, splní se slib o jejich konečné záhubě. Trest boží na ně sestoupí tak nečekaně a s takovou prudkostí, že budou zaskočeni. A všechna jejich díla, pramen to a původ jejich pýchy, a celá jejich okázalost, sláva a velkolepost budou zničeny a obráceny v prach a popel.



AL-ANBIJÁ

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Lidem se blíží jejich zúčtování a přesto se nedbale odvracejí.

3. A nepřijde k nim ani jedno nové připomenutí od Pána jejich, aniž mu naslouchají jen proto, aby si z něho posměch tropili.

4. A jejich srdce jsou zapomnětlivá. A mezi sebou se tajně domlouvají — ti, kteří jednají nespravedlivě, a potom říkají: „Cožpak je něco jiného než obyčejný člověk, jako jste vy? Chcete snad obcovat s kouzelnictvím, přestože máte oči otevřené?”

5. Bůh řekl Proroku: „Řekni: ‚Pán můj ví, co se mluví na nebi i na zemi. A On je Všeslyšící, Vševědoucí.‘”

6. Ba ne, oni říkají: „Jsou to jen zmatené sny; ba ne, sám si je vymyslel; on je jen básníkem. Ať nám tedy přinese Znamení, tak jako byli se Znameními vysláni Proroci dřívější.”

7. A neuvěřilo před nimi žádné město, které jsme zničili. Uvěří tedy oni?

8. A jako Posly jsme před tebou poslali jen muže, kterým jsme seslali zjevení. Zeptejte se tedy lidí, jimž se dostalo vědění o písmu, pokud nevíte.

9. A nedali jsme jim těla, která by nejedla pokrmu, ani neměli žít navěky.

10. Potom jsme jim splnili Svůj slib; a zachránili jsme je i ty, které jsme zachránit chtěli; a zahubili jsme hříšníky.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

إِن تَرَبُّوا لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ

مُعْرِضُونَ ٢

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ

وَهُمْ يَلْعَبُونَ ٣

لَاهِيَةً قُلُوبِهِمْ وَأَسْرَأُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا ٤

هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلَكُمُ أَفْتَاتُونَ لِيَعْلَمُوا أَنْتُمْ

تُبصِرُونَ ٥

قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ اقْتَرَبَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ

فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْثُونَ ٧

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفْمُ يُؤْمِنُونَ ٨

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٩

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا إِلَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا

كَانُوا خَالِدِينَ ١٠

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ

وَأَهْلَكْنَا السُّرْفِينَ ١١

11. A nyní jsme vám seslali Knihu, v níž je pro vás připomenutí; což to nepochopíte?

R. 2.

12. A kolik měst, která jednala nespravedlivě, jsme úplně vyhladili a po nich jsme dali vzniknout jiným národům.

13. A když pocítili Náš trest, začali před ním utíkat.

14. „Neutíkejte a vraťte se do pohodlí, v němž jste se radovali, a do svých přibytků, abyste mohli být povoláni k zúčtování.“

15. Řekli: „Běda nám, byli jsme hříšníci!“

16. A toto jejich volání neustalo, dokud jsme je neskosili a neproměnili v popel.

17. A nestvořili jsme nebe a zemi a vše, co je mezi nimi, jen pro zábavu.

18. Kdybychom si chtěli nalézt něco pro zábavu, určitě bychom to našli u Sebe, pokud bychom *něco podobného* měli v úmyslu.

19. Naopak, my vrháme pravdu proti lži a rozbije jí hlavu; a hle, zahyne. A běda vám za to, co *Bohu* připsujete!

20. Jemu náleží všichni, kteří jsou na nebesích i na zemi. A ti, kteří jsou v Jeho přítomnosti, nejsou tak pyšní, aby Jej neuctívali, a nikdy *v tom* neumdlévají;

21. Oslavují *Jej* dnem i nocí a neochabují.

22. Vzali si božstva pozemská, která mrtvé křísí?

23. Kdyby tam (na nebesích a na zemi) byla božstva jiná kromě Allaha, pak zajisté by obojí již zkáze propadli. Oslaven budiž Allah, Pán Trůnu, vznešenější než to, co *Mu* připsují.

24. On nemůže být dotazován na to, co činí, oni však dotazováni budou.

25. Vzali si snad vedle Něho božstva jiná? Řekni: „Přineste k tomu důkazy. Tady

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١١

وَكَمْ قَصْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا

بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ١٢

فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسَاقِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ١٣

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنُمْ

لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ١٤

قَالُوا يَوْمَئِذٍ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ١٥

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا

خُهِدِينَ ١٦

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادِنَا ١٧

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آدَاءً لَتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا

إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ١٨

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا

هُوَ زَاهِقٌ وَلكم الويل مما تصفون ١٩

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يُسْتَحْسَبُ لَهُ ٢٠

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ٢١

أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِمَّنْ أَلَّاهُ هُمْ يُشْرِكُونَ ٢٢

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَ إِلَهَةٍ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ

رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ٢٣

لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ٢٤

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا فَمَا لَهُمْ بِهَا نَكِرَةٌ

je kniha těch, kteří jsou se mnou, a kniha těch, kteří byli přede mnou." Naopak, většina z nich pravdu nezná, a tak se odvracejí.

26. A nevyšli jsme před tebou žádného posla, aniž bychom mu vnukli: „Není žádného Boha kromě Mě; Uctívejte Mě tedy.“

27. A říkají: „Milostivý Bůh si k Sobě vzal syna.“ On svatý je! Nikoliv, jsou to jen Jeho ctihodní služebníci.

28. Nepromluví dříve, než promluví On a jedná jen podle Jeho rozkazu.

29. On zná, co je před nimi i co je za nimi a nepřimlouvají se, leda jen za toho, koho On schválí, a jedná o bezčetně ze strachu před Ním.

30. A kdyby některý z nich řekl: „Já jsem Bohem vedle Něho,“ toho bychom peklem odměnili. Takto odměňujeme hříšníky.

R. 3.

31. Což nevěřící nevidí, že nebesa a země byly spojeny v jeden celek a My jsme je od sebe odtrhli? A z vody jsme vytvořili vše živé. Což tomu neuvěří?

32. A na zemi jsme umístili pevné hory, aby se s nimi netřásla; a učinili jsme na ní široké cesty, aby mohli být správně vedeni.

33. A nebe jsme učinili ochrannou klenbou — a přesto se odvracejí od Jeho Znamení.

34. A je to On, Kdo stvořil noc a den a slunce a měsíc tak, že každý pluje po své dráze.

35. Žádnému smrtelníkovi, který byl před tebou, jsme věčný život nedali. A jestliže ty musíš zemřít, mají tu snad oni žít navěky?

هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿١٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿١٦﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿١٧﴾

لَا يَسْتَفْتُونَكَ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُشِيعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿١٩﴾

وَمَنْ يَقُولُ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ

أَفَلَا يُوْصُونَ ﴿٢١﴾

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ يَقْبَلُوا مِنْهَا وَجَعَلْنَا فِيهَا أَنْجَادًا وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ لِكُلِّ بَلَدٍ

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِنَا مُعْرِضُونَ ﴿٢٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٢٣﴾

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٢٤﴾

36. Každá duše okusí smrti; a zkusíme vás zlým i dobrým jako pokušením. A k Nám budete navráceni.

37. A kdykoli tě nevěřící vidí, jen se ti posmívají. *Ríkají:* „Není to ten, který se ošklivě zmiňuje o vašich božstvech?“ Přitom sami zmínku o *Bohu* Milostivém s opovržením odmítají.

38. Člověk je stvořen ze spěchu. Já vám *zajisté* ukáži Svá Znamení, však nežádejte Mě, abych si prospíšil.

39. A říkají: „Kdy bude tento slib *splněn*, jste li pravdomluvní?“

40. Kéž by nevěřící znali dobu, kdy nebudou schopni odvrátit oheň od svých tváří ani od svých zad a kdy jim nebude pomoci!

41. Ba ne, dopadne na ně znenadáni a uvede je v zmatek; a nebudou schopni ji zadržet, ani jim nebude dán odklad.

42. A Poslům se věru posmívali již před tebou, avšak to, čemu se posmívali, obklopilo ty z nich, kteří si posměch tropili.

R. 4.

43. Řekni: „Kdo vás ochrání v noci i ve dne před milostivým *Bohem*?“ A přesto se od připomenutí Pána svého odvracejí.

44. Mají snad kromě Nás božstva jiná, která je mohou ochránit? Ta nemohou pomoci ani sama sobě, ani se proti nám s *nikým* nemohou spřátelit.

45. Naopak! Poskytovali jsme jim i jejich otcům *radosti tohoto světa*, až se jim život stal dlouhým. Což nevidí, že navštěvujeme zemi a zmenšujeme ji ze všech stran? Mohou i tehdy být oni vítězi?

46. Řekni: „Varuji vás pouze podle *božího* vnuknutí.“ Ale hlouš volání neslyší,

كُلِّ نَفْسٍ ذَائِقَةٌ الْمَوْتِ وَ نَبَلُّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَ
الْخَيْرِ فِتْنَةً وَ الْيَتَا تَرْجَعُوْنَ ۝٣٦

وَ اِذَا رَاكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ يَّخِدُوْكَ اِلَّا هُرُوْا
اِهْدَا الَّذِيْ يَذْكُرُ اِلٰهِيَّتَكُمْ وَ هُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمٰنِ
هُم كٰفِرُوْنَ ۝٣٧

خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَاوِرِيْكُمْ اِيْتِيْ فَلَآ
تَسْتَعْجِلُوْنَ ۝٣٨

وَ يَقُوْلُوْنَ صَنَعَ هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٣٩
لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا حِيْنَ لَا يَكْفُوْنَ عَنْ وُجُوْهِهِمْ
التَّارَ وَ لَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَ لَا هُمْ يَنْصُرُوْنَ ۝٤٠

بَلْ تَأْتِيْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ رَدَّهَا
وَ لَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ ۝٤١

وَ لَقَدْ اسْتَهْزِئُوْا بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ
سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِئُوْنَ ۝٤٢

قُلْ مَنْ يَّكْفُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝٤٣

اَمْ لَهُمْ اِلٰهَةٌ تَنْعَمُ عَلَيْهِمْ مِنْ دُوْنِنَا لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَ لَا هُمْ مِتًّا يُصَجَّبُوْنَ ۝٤٤

بَلْ مَتَّعْنَا هٰؤُلَاءِ وَ اٰبَاءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ اَطْرَافِهَا اَفْهَمُ الْغٰلِبُوْنَ ۝٤٥

قُلْ اِنَّمَا اُنذِرْكُمْ بِالْوَحْيِ ۝٤٦ وَ لَا يَسْمَعُ الصُّمُّ

když jsou varováni.

47. A dotkne-li se jich pouhé dýchnutí trestu Pána tvého, zajisté vykřiknou: „Běda nám! Vskutku jsme byli hříšníci.“

48. A v Den Zmrtvýchvstání postavíme přesné váhy spravedlnosti, aby žádná duše nebylo ukřivděno ani v nejmenším. A i kdyby to mělo jen váhu hořčičného zrnka, my to přineseme. A my stačíme jako účetní.

49. A dali jsme Mojžíšovi a Árónovi Rozlišení a Světlo a Připomenutí pro spravedlivé,

50. Pro ty, kteří se Pána svého tajně bojí a které děsí Hodina Soudu.

51. A toto je Připomenutí pozeňnané, které jsme seslali; snad je nechcete zavrhnout?

52. A již předtím jsme darovali Abrahamovi správné vedení a dobře jsme ho znali.

53. Když svému otci a svému lidu řekl: „Co je to za modly, jimž jste tak oddáni?“

54. Odpověděli: „Shledali jsme, že je uctívají naši otcové.“

55. Řekl: „Vskutku vy i vaši otcové jste byli v zjevném bludu.“

56. Řekli: „Je skutečně pravdou to, co jsi nám přinesl, nebo jsi jedním z těch, kteří si posměch tropí.“

57. Odpověděl: „Ale kdež, váš Pán je Pánem nebes a země a Tím, jenž je stvořil; a já jsem jedním z těch, kteří to dosvědčují.“

58. „A při Allahovi, zcela jistě budu proti vašim modlám strojit úklady, jakmile odejdete a obrátíte se zády.“

الدُّعَاءُ إِذَا مَا يُنْدَرُونَ ﴿٥٠﴾

وَلَيْنَ مَسْتَهْمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ

يُونَيْتَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥١﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ

أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٥٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً

وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٥٣﴾

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ

مُشْفِقُونَ ﴿٥٤﴾

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا

بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥٦﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي

أَنْتُمْ لَهَا عَاقِبُونَ ﴿٥٧﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٨﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٦٠﴾

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّتِي

قَطَرْتَهُنَّ ۖ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٦١﴾

وَتَاللَّهِ لَآ كَيْدَاتِ أَصْنَامِكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوْا

مُدْبِرِينَ ﴿٦٢﴾

59. A rozbil je všechny na kusy, kromě hlavní z nich, aby se k ní mohli vrátit *pro vysvětlení*.

60. Řekli: „Kdo tohle našim božstvům provedl? Ten věru musí být hříšníkem.”

61. Řekli: „Slyšeli jsme mladého muže, jak o nich *nepěkně* hovoří; jmenuje se Abraham.”

62. Řekli: „Přiveďte ho tedy před oči lidí, aby proti němu mohli svědčit.”

63. Potom řekli *Abrahamovi*: „Byls ty, Abrahame, kdo tohle našim božstvům udělal?”

64. Odpověděl: „Někdo to bezpochyby udělal. Tady je hlavní z nich. Zeptejte se jich, pokud jsou schopni promluvit.”

65. Obrátili se jeden na druhého a řekli: „Vy věru nemáte pravdu.”

66. A svésili hlavy *studem* a řekli: „Ty přece dobře víš, že nemluví.”

67. Řekl: „Vy tedy uctíváte místo Allaha něco, co vám nemůže v ničem prospět ani ublížit?”

68. „Hanba vám i tomu, co místo Allaha uctíváte! Což to nepochopíte?”

69. Řekli: „Upalte ho a pomozte svým bohům, *chcete-li vůbec něco* udělat.”

70. Řekli jsme: „Ó ohni, buď pro Abrahama chladným a pokojným!”

71. A chtěli mu provést něco zlého, my jsme však způsobili, že největší ztrátu utrpěli oni.

72. A zachránili jsme ho i Lota a *přivedli jsme je* do země, kterou jsme pro lidstvo požehnali.

73. A dali jsme mu Izáka a jako vnuka Jakuba a všechny jsme učinili spravedlivými.

74. A učinili jsme je vůdci, kteří vedli *svůj lid* podle Našeho rozkazu, a poslali

فَجَعَلَهُمْ جَدًّا إِذْ أَلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٩﴾

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِلَهَتِنَا إِنَّ رَبَّنَا لَظَالِمٌ ﴿٦٠﴾

قَالُوا سَبَعْنَا فَتَىٰ يَدُّ كُرْهُمُ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦١﴾

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦٢﴾

قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِإِلَهَتِنَا يَا بَرَهِيمُ ﴿٦٣﴾

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ

كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٤﴾

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا لَأَنَّهُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٥﴾

ثُمَّ لَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ

يَنْطِقُونَ ﴿٦٦﴾

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ

شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٧﴾

أَفَبِ تَكْمُرٍ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا

تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٩﴾

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْآخِسِرِينَ ﴿٧١﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا

لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا

جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٣﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهْدُونَ يَا مَعْرَبَاتُ أَوْحَيْنَا

jsme jim vnuknutí *přikazující* konání dobrých skutků a dodržování Modlitby a rozdávání almužny. A uctívali *pouze* Nás. Nás.

إِلَيْهِمْ فَعَلَّ الْخَيْرَاتِ وَاقَامَ الصَّلَاةَ وَرَاتَيْنَا
الرَّكُوعَ وَكَانُوا لَنَا عِبْدِينَ ﴿٦٠﴾

75. A Lotovi jsme dali moudrost a vědění. A zachránili jsme ho z města, jež se ohavnosti dopouštělo. Byli to vskutku lidé hříšní a vzpurní.

وَلَوْطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ
الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَسَقِينَ ﴿٦١﴾

76. A přijali jsme ho do Milosrdenství Svého; neboť byl *jedním* ze spravedlivých.

مَعَهُ وَادْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٦٢﴾

77. A *vzpomeň si na* Noema, jak na nás již dříve zavolal a My jsme jeho modlitbu vyslyšeli a zachránili jsme jej i rodinu jeho před velkým neštěstím.

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

78. A pomohli jsme mu proti lidem, kteří zavrhlí Naše Znamení. Byli to věru lidé hříšní; tak jsme je všechny utopili.

وَنَصْرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦٤﴾

79. A *vzpomeň si na* Davida a Šalamouna, jak každý z nich vynesl rozsudek — *každý svůj vlastní* — ohledně pole, na které se v noci zatoulaly ovce *jistých* lidí; a My jsme byli svědky jejich rozsudku.

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَسَتْ فِيهِ غَمَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٦٥﴾
فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَرَوَّ
سَعْنَاهَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿٦٦﴾

80. A Šalamounovi jsme dali *věc správně* pochopit a oběma jsme dali moudrost a vědění. A přiměli jsme hory a ptáky, aby chválu *Boží* opěvovali spolu s Davidem. A *to vše* děláme právě My.

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُخَفِّصَكُمْ مِنْ
بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٦٧﴾

81. A naučili jsme ho pro vás vyrábět drátěné košile, aby vás před vzájemnými násilnostmi chránily. Budete tedy vděční?

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَالِمِينَ ﴿٦٨﴾

82. A Šalamounovi jsme podmanili silný vítr. Na jeho příkaz vál k zemi, kterou jsme požehnali; a My jsme o všem dobře zpraveni.

83. A podmanili jsme mu potápěče, kteří se v jeho službách potápěli i jinou práci vykonávali; a My jsme je při tom hlídali.

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ
عَمَّا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٦٩﴾

84. A vzpomeň si na Joba, jak volal k Pánu svému: „Dotklo se mě neštěstí a Ty jsi Nejmilosrdnější z milosrdných.“

وَإِذْ يُوبِ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسِيئَ الضُّرِّ وَأَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٧٤﴾

85. Vyslyšeli jsme tedy jeho modlitbu a zbavili jej neštěstí, které ho soužilo, a vrátili jsme mu jeho rodinu a s nimi ještě jednou tolik jako milosrdenství od Nás a jako připomenutí těm, kteří Nás uctívají.

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ فَاغْفِرْنَا لِيَوْمِهِ مِنْ صُحْرٍ وَأَيْتِنَاهُ أَهْلَهُ
وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرًا
لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

86. A vzpomeň si na Ismaela a Idríse a Dhu'l-Kifla. Ti všichni byli neochvějní.

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ
الصَّابِرِينَ ﴿٧٦﴾

87. A přijali jsme je do Svého Milosrdenství, neboť patřili mezi spravedlivé.

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٧﴾
وَذَا التُّوْبِ إِذْ ذَهَبَ مُغَابِرًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٧٨﴾

88. A vzpomeň si na Dhu'l-Núna, když odešel rozhněván a domníval se, že ho Náš rozkaz nepostihne, a z hlubin temnot zavolaal: „Jiného Boha kromě Tebe není, Ty Svátý jsi. Byl jsem věru jedním z hříšníků.“

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمْ تُ وَكَذَلِكَ
نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٩﴾

89. A vyslyšeli jsme jeho modlitbu a vysvobodili jej z jeho trápení. A takto vysvobozujeme věřící.

90. A vzpomeň si na Zachariáše, když volal k Pánu svému: „Pane můj, nenechávej mě bezdětným; a Ty jsi Nejlepší z dědiců.“

وَذِكْرًا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٠﴾

91. I vyslyšeli jsme jeho modlitbu a dali mu Jana a vyléčili jsme jeho manželku. Předstihovali jeden druhého v konání dobrých skutků a vzývali Nás v naději a v bázni a skláněli se před Námi v pokoře.

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ
زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ
يَدْعُونََنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٨١﴾

92. A vzpomeň si na tu, která si uchovala své panenství; i požehnali jsme jí Naším vnuknutím a učinili ji i jejího syna Znamením pro celé lidstvo.

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٢﴾

93. Toto je vaše obec — obec jediná; a Já jsem váš Pán, tedy Mě uctívejte.

إِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ إِنِّي أَنَا رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُونِ ﴿٨٣﴾

94. Ale oni se mezi sebou ve své věci nepohodli; a všichni se k Nám navrátí.

R. 7.

95. A kdokoliv koná dobré skutky a je věřící, úsilí jeho nebude přehlédnuto a zcela jistě je zaznamenáme.

96. A neporušitelným zákonem pro město, které jsme zničili je to, že se *jeho obyvatelé* nenavrátí.

97. *A bude tomu tak* i tehdy, až budou vypuštěni Gog a Magog a přispěchají z každé výšiny.

98. A pravdivý slib se přibližuje; hle, jak strnule budou hledět oči těch, kteří neuvěřili, *a říknou*: „Běda nám, že jsme mu nevěnovali pozornost; ba co více, byli jsme nespravedliví!”

99. Vy i to, co uctíváte vedle Allaha, je palivem pro Peklo. A do něho se *všichni* dostanete.”

100. Kdyby tito byli *skutečnými* božstvy, tak by se tam nedostali; a všichni v něm budou přebývat navěky.

101. Jejich *údělem* tam bude jen sténání a *nic jiného* tam neuslyší.

102. Ale pokud jde o ty, jímž byl od Nás předeslán *příslib* krásné odměny, ti budou od něho daleko vzdáleni.

103. Neuslyší z něho ani sebemenší zvuk; a navěky budou přebývat v tom, po čem duše jejich touží.

104. Veliká Hruža je nezarmoutí a andělé je přivítají *slovy*: „Toto je váš den, který vám byl přísliben.”

105. *Vzpomeňte si na* den, v němž svineme nebesa tak, jak bývají napsané svitky svinovány písařem. A jak jsme začali první stvoření, tak je budeme opakovat —

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلْتِنَا رَجِعُونَ ٤٧

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا

كُفْرَانَ لِسَعِيهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ٤٨

وَحَرَمٌ عَلَى قَوْمِهِ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ٤٩

حَتَّى إِذَا فُتِنَتْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ

حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ٥٠

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ إِذْ أَهْبَى شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ

الَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْبِلُنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا

بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ٥١

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ

أَنْتُمْ لَهَا وَرِدُونَ ٥٢

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا رَدَدُوهُمْ وَكُلٌّ فِيهَا

خَالِدُونَ ٥٣

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ٥٤

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ

عَنْهَا مَبْعَدُونَ ٥٥

لَا يَسْمَعُونَ حِينَ سَأَلَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ

أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ٥٦

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّهُمُ الْمَلَائِكَةُ

هَذَا يَوْمَكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ٥٧

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِيَكْتُبُ كَمَا

بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ تُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا

tož slib, kterým jsme *vázáni*; a jistě *mu* také dostojíme.

106. A již dříve jsme napsali v Žalmech *Davidových*, po napomenutí, že zemi zdědí Moji spravedliví služebníci.

107. A v tom je zajisté poselství pro lidi, kteří Boha uctívají.

108. A poslali jsme tě jen jako milosrdenství pro všechny národy.

109. Řekni: „Dostalo se mi vnuknutí, že váším Bohem je Bůh Jediný. Odevzdáte se tedy do Jeho vůle?“

110. Ale jestliže se odvrátí, řekni: „Varoval jsem vás všechny stejně a nevím, zda to, co vám bylo slíbeno, je blízko či daleko.“

111. „On věru ví, o čem otevřeně hovoříte a zná i to, co skrýváte.“

112. „A nevím, zda to pro vás není jen zkouškou a chvilkovým požitkem.“

113. A *také* řekl: „Pane můj, sud' podle pravdy. Naším Pánem je Milostivý *Bůh*, o Jehož pomoc je třeba usilovat proti tomu, co tvrdíte.“

فَعِيلِينَ ﴿١٠٥﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ

أَنَّ الْأَرْضَ يَرثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ غَافِلِينَ ﴿١٠٧﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ

فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنِ أَدْرِي

أَقْرَبَ أَمَّ بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١١٠﴾

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١١﴾

وَإِنِ أَدْرِي لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ

حِينٍ ﴿١١٢﴾

قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ

لِقَوْمٍ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٣﴾

AL-HADŽDŽ

(Zjeveno částečně před Hidžrou a částečně po Hidžře)

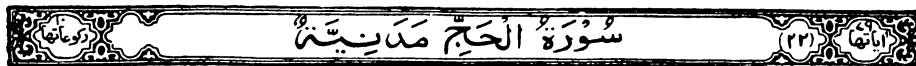
Doba a kontext zjevení

Podle názoru badatelů byla část této *Súry* zjevena před *Hidžrou* a část po ní. Dahhák však tvrdí, že byla celá zjevena až po *Hidžře*. V *Súře* Al- Anbijá' bylo řečeno, že trest boží je nevěřícím neustále v patách proto, že zavrhnou Pravdu. V posledním verši *Súry* bylo svatému Proroku přikázáno, aby na nevěřící za jejich ustavičný nepřátelský postoj boží trest povolal. Počáteční verše této *Súry* jsou pak odpovědí na jeho modlitbu. Takto *Súra* bezprostředně navazuje na Al-Anbijá'. Avšak mezi tematikou této *Súry* jako celku a tematikou některých kapitol předchozích existuje širší spojení a hlubší vztah. V *Súře* je ukončeno téma, které bylo zahájeno v kapitole Marjam a dále rozšířeno a rozpracováno v kapitolách Tá Há a Al-Anbijá'. V *Súře* Marjam byly objasněny a vyvráceny základní principy křesťanské víry, protože bez jejich vyvrácení by neexistoval důvod pro vznik nového Poselství. Svatý Prorok však tvrdil, že nové Poselství a nový Zákon přinesl, a to pro celé lidstvo. Kdyby bylo možné ukázat, že křesťanství na světě existovalo ve své původní čistotě, a kdyby na světě existovalo náboženství, tvrdící o sobě, že je pravdivé, praktické a reálné, pak by nebylo potřebné, aby vzešlo náboženství nové. Proto je třeba dokázat, že základy křesťanství jsou falešné a nepodložené. Stalo se tak v kapitole Marjam, kde osvětlením událostí, které provázely Ježíšovo narození, bylo prokázáno, že Ježíš se nijak nelišil od ostatních Poslů božích, ani je v ničem nepřevyšoval. V kapitole Tá Há byla dokonale vyvráceno křesťanské učení o tom, že zákon je kletbou, zatímco v *Súře* Al-Anbijá' byl tento námět rozebírán pod jiným úhlem a bylo dokázáno, že učení o dědičném hříchu je naprosto neuhajitelné. Kdyby byl člověk zatížen dědičným hříchem a neměl svobodnou vůli, nemohl by se ho zbavit, čímž by byl zmařen vlastní cíl příchodu Poslů božích a člověk by nemohl být považován za zodpovědného za své konání a skutky. V této *Súře* se říká, že kdyby Ježíš dosáhl nejvyššího stupně duchovní dokonalosti, nebyl by potřebný nový Zákon (*Šarí'ah*) a nový Posel. Ale už to, že svatý Prorok o sobě tvrdil, že

novým Poslem je a že nový Zákon přináší, tuto křesťanskou víru zpochybňuje.

Obsah

Obsah *Súry* je rozdělen do pěti hlavních částí: (1) Nevěřícím se hrozí božím trestem za to, že zavrhli tvrzení svatého Proroka, která se opírají o následující dobře podložené hypotézy: (a) jeho učení je pro lidstvo nepostradatelné a zakládá se na pravdě a moudrosti a obsahuje opodstatněné a solidní argumenty na důkaz vlastní trvalé platnosti i na důkaz prázdnoty námitek nevěřících; (b) věc svatého Proroka podporují nebeská Znamení - jeho následovníci prospívají po stránce hmotné i duchovní a jeho nepřátelé, podobně jako nepřátelé Proroků dřívějších, jsou jeho rukou poráženi; (c) svatý Prorok bude požehán dary a dobrodiním božím v míře neobvyklé; (d) jeho učení jsou způsobilá k tomu, aby nastolila mír, soulad a dobrou vůli mezi národy celého světa; (e) všechna falešná náboženství a náboženské řády, včetně křesťanství, ustoupí před neporazitelným náporům islámu a budou zcela rozprášeny. (2) Všem Poslům božím vzdorovali a přívrženci Satanovi jim kladli do cesty překážky a zábrany všeho druhu. Ale Bůh všechny tyto překážky odstranil a věc Pravdy nakonec zvítězila. (3) Příchodem svatého Proroka se splnil boží záměr, za který se modlil patriarcha Abraham v pustém a vyprahlém Údolí mekkánském, když v něm opustil svého syna Ismaela a manželku Hagar. (4) Svatý Prorok narazil na dlouhodobý a tvrdý odpor a neslýchané útrapy přestál trpělivě a statečně. A nyní nadešel čas, kdy mu bude dovoleno se v sebeobraně bránit proti svým odpůrcům v boji. Obranná válka je povolena a jedná-li se o věc Pravdy, je dokonce chvályhodná, a těm, kteří bojují na obranu Pravdy, přispěchá na pomoc Bůh. Kdyby boj na obranu Pravdy nebyl dovolen, člověk by byl připraven o svobodu svědomí, která je jeho nejcennějším dědictvím, a Bůh by přestal být uctíván a na světě by zavládly nepravosti. Učení boží, podobně jako déšť, dodává nového života a svěžesti světu mrtvému na duchu, a už proto musí být úspěšné. Cyklus, v němž nové Zjevení vystřídá Zjevení staré, neustále pokračuje. Když určité učení dožije a doslouží, je nahrazeno učením novým, které se potom stane nástrojem boží Vůle a Záměru. *Súra* končí slibem božím, že svatému Proroku se dostane nebeské pomoci, neboť on je učitelem zaslíbeným. Jeho následovníci by se mu měli oddat cele a bezvýhradně. Taková je cesta vedoucí k vítězství a úspěchu.



AL-HADŽDŽ

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Ó lidé, bojte se Pána svého; neboť prudké otřesy Hodiny jsou věcí úžasnou.

3. V ten den, kdy ji spatříte, každá kojící žena zapomene na své nemluvně a každá těhotná žena potratí; a uvidíš muže jako opilé, přestože opilí nebudou, avšak trest Allahův bude vskutku přísný.

4. A jsou mezi lidmi někteří, kteří se ohledně Allaha přou, aniž něco vědí, a následují každého vzpurného satana,

5. O němž je ustanoveno, že kdo se s ním spřátelí, toho z cesty svede a povede ho k trestu Ohnivému.

6. Ó lidé, jste-li na pochybách ohledně Zmrtvýchvstání, *vezměte v úvahu*, že jsme vás vskutku stvořili z prachu, pak z kapky semene, pak ze sražené krve, pak z kusu masa, částečně ztvárněného, částečně beztvareho, abychom vám ukázali *Svou moc*. A způsobujeme, že to, co chceme, zůstává v lůnech po dobu stanovenou; potom vás *přivádíme na svět* jako nemluvnata; potom *vás vychováváme*, abyste dosáhli *věku* plné síly. A jsou mezi vámi někteří, kteří musí zemřít předčasně, a jsou mezi vámi jiní, kteří jsou dohnáni do nejvyššího stáří *s tím výsledkem*, že nevědí nic z toho, co dříve věděli. A vidíš zemi bez života, ale když na ni sešleme vodu, pohne se a bobtná a dává vyrůst všem druhům

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ②

يَوْمَ تَرُؤُنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَ مَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ③

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يُتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ④

كَتَبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَآتَاهُ بِيُضْلُهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑤

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّظْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخْلَقَةٍ وَغَيْرِ مُخْلَقَةٍ لِّنَبِّئَنَّكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسْتَعْتَبٍ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِنَبْلُوَكُمْ أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَلَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِيَُبَيِّنَ لَهُمْ مِّن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ

překrásného rostlinstva.

7. Je to proto, že Allah je Pravda a že je to On, Kdo přivádí mrtvé k životu, a že On je mocný nad všemi věcmi;

8. A proto, že hodina *zcela jistě* přijde, o tom pochyby není, a že Allah vzkřísí ty, kteří v hrobech jsou.

9. A mezi lidmi je i takový, který se ohledně Allaha hádá bez jakéhokoli vědění, či vedení, anebo Knihy osvícené,

10. Odvraceje se *s opovržením*, aby svedl lidi z cesty Allahovy. Pro něj je určena potupa na tomto světě a v Den Zmrtvýchvstání mu dáme okusit trestu spalováním.

11. „To je za to, co tvoje ruce již dříve předdeslaly;“ a Allah není nespravedlivý ke *Svým* služebníkům.

R. 2.

12. A mezi lidmi je i takový, který slouží Allahovi jen tak na pomezí. Příhodí-li se mu něco dobrého, je s tím spokojen; jestliže však je postižen *nějakou* zkouškou, obrátí se zpět. Ten utrpí ztrátu na tomto i na Onom světě. A to věru je ztráta zjevná.

13. Vedle Allaha vzývá to, co mu nemůže ani uškodit, ani prospět. To věru je zbloudění daleké.

14. A vzývá toho, který mu může spíše uškodit než prospět. Jak špatný to ochránce a jak špatný to druh.

15. A ty, kteří věří a dobré skutky konají, uvede Allah do Zahrad, pod nimiž

مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ يَهْتَجِ ①

ذَلِكَ يَأَن اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّكَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَ
أَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ③

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ
لَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ④

ثَأْنِي عَظِيمَةٍ يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا حِزْبٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ
الْحَرِيقِ ⑤

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ⑥

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّبِعُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ
أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ
إِنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ نَسِيَ حَسْرَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑦

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا
يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ⑧

يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ
الْمَوْلَى وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ⑨

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ

řeky tečou; neboť Allah dělá, co chce.

مَا يَرِيدُ ⑤

16. Kdo se domnívá, že Allah mu (Prorokovi) nepomůže v životě pozemském ani v Životě budoucím, nechť nalezne cestu do nebe, *dokáže-li to*, a nechť *pomoc boží* odřízne. Pak ať se podívá, zda jeho úskok

مَنْ كَانَ يُظَنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ⑥

17. A takto jsme jej (Korán) poslali jako Znamení zjevná; a Allah věru vede toho, koho chce.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ⑦

18. *A pokud jde o ty*, kteří uvěřili a Židy a Sabejce a Křesťany a Mágy a modloslužebníky, Allah mezi nimi rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání; neboť Allah je Svědkem všech věcí.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑧

19. Což jsi neviděl, že Allahovi se kořít každý, kdo je na nebesích, a každý, kdo je na zemi, a slunce a měsíc a hvězdy a hory a stromy a zvířata a mnoho lidí? Ale jsou mnozí, kteří si jen trest zaslужují. A koho Allah potupí, tomu nikdo pocu neprokáže. Allah věru dělá, co chce.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَبْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالنَّاسُ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ⑨

20. Toto jsou dvě strany, které se spolu ohledně Pána svého prou. A těm, kteří nevěří, bude nastříháno na šat ohnivý; a jejich hlavy budou polévány vroucí vodou,

هَذَانِ حَصْنِ أَخْتَصَبُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ شِيَابٌ مِّن تَأْتِي صَبٌّ مِّن فَوْقٍ رُّءُوسِهِمُ الْحَبِيمُ ⑩

21. Jež rozpustí to, co je v jejich břichách, i jejich kůži.

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ⑪

22. A pro ně jsou připraveny železné metly.

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِّن حَدِيدٍ ⑫

23. A kdykoliv z něho budou chtít uniknout kvůli mukám, budou tam vráceni zpět; a *bude jim řečeno*: „Okuste trestu spalováním!”

كَلِمًا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا ۗ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ⑬

R. 3

24. A Allah uvede ty, kteří uvěřili, do Zahrad, pod nimiž řeky tečou. Tam budou ozdobeni zlatými náramky a perlami; a jejich šat tam bude z hedvábí.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسَهُمْ فِيهَا
حَرِيرٌ ﴿٣٤﴾

25. A budou vedeni k řeči nejčistší a budou vedeni k cestě *Boha* chvályhodného.

وَهُدًى إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۖ وَهُدًى إِلَى
صِرَاطٍ الْحَمِيدِ ﴿٣٥﴾

26. *Pokud jde o ty, kteří nevěří a brání jiným v cestě Allahově a ve vstupu do Posvátné Mešity, kterou jsme určili pro všechny lidi bez rozdílu, ať už u ní sídlí, nebo jsou to návštěvníci z pouště, — a těm, kteří se tu chtějí od cesty pravé rouhavě odchýlit — těm dáme okusit bolestný trest.*

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً
يُلْعَاكُفُ فِيهِ وَالْبَادِ ۖ وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ
يُظْلَمُ تَذِقَهُ مِنْ عَذَابِ الْبُورِ ﴿٣٦﴾

R. 4.

27. *A vzpomeň si na dobu, kdy jsme Abrahamovi určili místo na Dům a řekli: „Nepřidružuj ke Mně nic a udržuj Dům Můj čistým pro ty, kteří obcházení konají, a pro ty, kteří při Modlitbě stojí, sklánějí se a na tvář padají;*

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ
بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٣٧﴾

28. „A vyhlas lidstvu konání Pouti. Přijdou k tobě buď pěšky, nebo přijedou na kdejakém hubeném velbloudu, přicházejíce po všech cestách dalekých,

رَأَدْنَ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا تُوكِ رِجَالًا وَعَلَى
كُلِّ صَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٣٨﴾

29. „Aby podali svědectví o prospěchu, který z toho mají, a aby vzpomínali jména Allahova ve stanovených dnech nad dobytčetem, které jim On daroval. Potom z něj pojezte a nakrmte nuzné a chudé.

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي
آيَاتِهِ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقْتَهُمْ مِنْ بَيْهَمَةِ الْأَنْعَامِ
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْبَاسِ الْفَقِيرِ ﴿٣٩﴾

30. Pak necht' se očistí a splní své přísahy a obcházejí Starobylý Dům.”

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدْوَرَهُمْ وَيُطَوِّفُوا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٤٠﴾

31. Takové je *přikázání Boží*. A kdo uctívá posvátné věci Allahovy, bude to pro něj u Pána jeho lepší. A jsou vám dovolena zvířata ze stád, kromě těch, jež vám byla

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَةَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ
رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْآنْعَامُ إِلَّا مَا بَيَّأْنَا عَلَيْكُمْ

zakázána již dříve. Vyhýbejte se proto nečistotě, model a vyhýbejte se všem slovům nepravdy,

32. Jsouce vždy Allahovi příkloněni a nepřidružujte k Němu nic. A ten, kdo k Allahovi cokoli přidružuje, se podobá tomu, jenž padá z výšin a zmocňují se ho ptáci nebo ho odnáší vítr na místo vzdálené.

33. *Tak tomu je.* A pokud má někdo v úctě posvátná Znamení Allahova – to věru *pramení* ze spravedlivosti srdcí.

34. V nich (obětních darech) máte užitek až do lhůty stanovené, a potom bude místo jejich obětování u Domu Starobylého.

R. 5.

35. A každému národu jsme stanovili obětní obřady, aby vzpomínali jména Allahova nad dobytčaty, jimiž je On obdařil. Bohem vaším je Bůh Jediný; odevzdejte se tedy *všichni* do vůle Jeho. A oznam radostnou zvěst pokorným,

36. Jejichž srdce se při vzpomínání Allaha naplní bázní a kteří trpělivě snášejí vše, co je postihne, a kteří dodržují Modlitbu a rozdávají z toho, čím jsme je obdařili.

37. A mezi posvátnými Znameními Allahovými jsme pro vás ustanovili obětní velbloudice. V nich je pro vás mnoho dobrého. Vyslovte nad nimi jméno Allahovo, když stojí v řadě. A když klesnou na bok *poraženy*, jezte z nich a nakrmte toho, kdo je *nuzný*, i toho, kdo prosí. Takto jsme vám je podrobili; kéž byste byli vděční!

38. Jejich maso k Allahovi nedospěje, ani jejich krev, ale dospěje k Němu vaše spravedlnost. Takto vám je podrobil; kéž byste Allaha velebili za to, že vás vedl. A oznam radostnou zvěst těm, kteří dobré konají.

فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الزُّورِ ﴿٢٢﴾

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا حَرَّمَ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ
أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ ﴿٢٣﴾

ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْكُمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى
الْقُلُوبِ ﴿٢٤﴾

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا
إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَرَبِيِّ ﴿٢٥﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ وَاللَّهُمَّ
إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٦﴾

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
عَلَىٰ مَا آصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٢٧﴾

وَأَبْدَانَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنَ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ
فِيهَا خَيْرٌ فَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا
وَجِبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَ
الْمُعْتَرِ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٨﴾

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤَهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٩﴾

39. Allah brání ty, kteří věří. Allah věru nemiluje nikoho, kdo je zrádný a nevděčný.

R. 6.

40. Povolení *bojovat* je dáno těm, proti nimž je vedena válka, protože jim bylo ukřivděno — a věru je v moci Allahově jim pomoci —

41. Těm, kteří byli nespravedlivě vhnáni ze svých domovů jen proto, že říkali: „Naším Pánem je Allah” — A kdyby Allah nedovolil lidem, aby se bránili proti nepravostem druhých, zajisté by byli zbořeny kláštery a chrámy a synagogy a mešity, v nichž je jméno Allahovo hojně vzpomínáno. A Allah zajisté pomůže tomu, kdo pomáhá Jemu. Allah je věru Silný, Mocný —

42. Těm, kteří, když je upevníme na zemi, budou dodržovat Modlitbu a platit Zakát a příkazovat dobré a zakazovat zlé. A Allahovi přísluší konečné rozhodnutí všech věcí.

43. A obviňuj-li tě ze lži, pak již před nimi obvinil ze lži své Proroky lid Noemův a ‘Ádovci a Thamúdovci.

44. *Totéž učinil* lid Abrahamův a lid Lotův;

45. A obyvatelé Madjanu. A ze lži byl obviněn i Mojžíš. Já jsem poskytl nevěřícím odklad; potom jsem je uchvátil a jak *strašná* byla proměna, *kterou jsem jim způsobil!*

46. A kolik měst jsme již zničili za to, že v nich panovalo bezpráví, a teď leží v troskách; a *kolik* opuštěných studní a pyšných hradů!

47. Což necestovali po zemi, aby tak získali srdce schopná pochopit a uši schopné slyšet? Avšak nejsou to oči, které jsou slepé, ale slepá jsou

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

كُلَّ حَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٩﴾

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ

نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حِنٍّ إِلَّا أَنْ

يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ

بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ

مَسْجِدٌ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ

اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

الَّذِينَ إِنْ مَكَتَهُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَمُوا الصَّلَاةَ

وَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ

الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤٢﴾

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٣﴾

وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمِ لُوطٍ ﴿٤٤﴾

وَاصْبِرْ مَدِينَةَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ

ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ

خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيُرْمَعُ ظَلَمَةٌ وَقَصِيرٌ

مَشِيدٌ ﴿٤٦﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ

يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا

slepé, ale slepá jsou srdce, která jsou v jejich hrudích.

48. A žádají tě, abys uspišil trest; Allah však slib svůj nikdy neporuší. A jeden den u Pána tvého je jako tisíc let, podle vašeho počítání.

49. A kolik je měst, jimž jsem poskytl odklad, když v nich panovalo bezpráví! Potom jsem je uchvátil; a ke Mně je návrat konečný.

50. Řekni: „Ó lidé, jsem pro vás zjevným varovatelem.”

51. Těm, kteří věří a dobré skutky konají, se dostane odpuštění a čestného přidělu.

52. Avšak ti, kteří se staví proti Našim Znamením, snažíce se tak zmařit *Náš záměr* — ti budou obyvateli Ohně.

53. Kdykoliv jsme před tebou vyslali Posla nebo Proroka a ten usiloval o *dosažení svého cíle*, Satan se mu snažil *překážet v tom*, oč usiloval. Avšak Allah odstraňuje *překážky*, které Satan staví. A potom Allah potvrdí Svá Znamení; a Allah je Vše-vědoucí, Moudrý.

54. *On to vše dovoluje*, aby učinil *překážky*, které Satan klade *do cesty Prorokům*, zkouškou pro ty, v jejichž srdcích je choroba, a pro ty, jejichž srdce jsou zatvrzelá — a nespravedliví zašli daleko *v blud* -

55. A aby ti, jimž se dostalo vědění poznali, že je to pravda od Pána tvého a aby v ni uvěřili a aby se jejich srdce před Ním pokořila. A Allah věru vede ty, kteří uvěřili, k cestě pravé.

56. A ti, kteří nevěří, o ní nepřestanou pochybovat, dokud je znenadání Hodina

تَعْمُ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي

الضُّمُورِ ﴿٤٨﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ

وَرَأْتِ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٩﴾

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ

أَخَذْتُهَا ۗ وَاللَّيْلِ الْمَصِيدُ ﴿٥٠﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كَلِمٌ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأُ

رْزُقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٢﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ

الْجَحِيمِ ﴿٥٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا

إِذَا سَأَلَ آلُ الشَّيْطَانِ فِي أَمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا

يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَتَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

حَكِيمٌ ﴿٥٤﴾

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ

لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٥﴾

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ

لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَّةٍ مِّنْهُ حَتَّى

nezastihne nebo k nim nepřijde trest zhoubného dne.

تَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيهِمْ عَذَابٌ يَوْمٌ

عَقِيمٌ ﴿٥٧﴾

57. V ten den bude království patřit Allahovi. On bude soudit mezi nimi. A ti, kteří věří a dobré skutky konají, budou v Zahradách Rozkoší.

الْمَلِكِ يَوْمَئِذٍ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٨﴾

58. Ale ty, kteří nevěří a Naše Znamení zavrhnou, čeká ponižující trest.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَئِكَ لَهُمْ

عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٩﴾

59. A těm, kteří kvůli Allahovi opustí své domovy, a potom jsou zabiti nebo zemřou, Allah uštedří pěkné živobyčí. Vždyť Allah je Nejlepší ze Živitelů.

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ

مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَكَلِيمٌ

خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٦٠﴾

60. Věru je uvede na místo, s nímž budou velmi spokojeni. A Allah je Vše-vědoucí, Shovívavý.

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ

حَلِيمٌ ﴿٦١﴾

61. *Tak tomu bude.* Ten, kdo oplácí tím, čím byl sám postizen, a potom je mu ublíženo, tomu zajisté Allah pomůže. Neboť Allah vymazává hříchy a je Odpouštějící.

ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوِّقَ بِهِ ثُمَّ نُبِئَ

عَلَيْهِ لَيُنصَرِفَنَّ اللَّهُ إِنْ أَلَّ اللَّهُ لَعَفُوهُ عَفُورٌ ﴿٦٢﴾

62. Je to proto, že Allah dává noci prostoupit v den a dni dává prostoupit v noc, a proto, že Allah je Vseslyšící, Vševidoucí.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ الْبَيْتَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ

النَّهَارَ فِي الْبَيْتِ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٣﴾

63. A je to proto, že Allah je Pravda a to, co místo něho zývají, je lež; a proto, že Allah je Vznešený, Veliký.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَإِنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ

دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٤﴾

64. Což jsi neviděl, že Allah sesílá vodu z nebe a země se zazelená? Allah je vskutku Bystrý a Všechnalý.

الْمَرْتَرَاتِ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ

الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٥﴾

65. Jemu náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A Allah je Soběstačný, Chvályhodný.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ

لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ ﴿٦٦﴾

66. Což jsi neviděl, že Allah ti podrobil vše, co je na zemi a lodi, které po moři

الْمَرْتَرَاتِ اللَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ

R. 9.

plují z příkazu Jeho? A zadržuje nebeská tělesa, aby nespadla na zem jinak, než s Jeho dovolením. Allah je věru Soucitný a k lidem Milosrdný.

67. A je to On, Kdo vám dal život, potom vás nechá zemřít a potom vás *znovu* oživí. Člověk je vskutku velmi nevďečný.

68. Každému národu jsme stanovili obřady, které dodržují; nedopusť tedy, aby se s tebou o této věci přeli; a vybízej k Pánu svému, neboť tys věru veden správně.

69. A jestliže se s tebou hádají, řekni: „Allah ví nejlépe, co děláte.

70. „A Allah mezi vámi rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání to, v čem jste se rozcházeři.”

71. Cožpak nevíš, že Allah zná vše, co je na nebesích i na zemi? To *vše* je věru *zaznamenáno* v Knize a to je pro Allaha snadné.

72. A uctívají vedle Allaha to, k čemu jim neseslal žádné oprávnění a o čem nemají žádné vědění. A ti, kteří hřeší, nenajdou žádného pomocníka.

73. A když jim jsou přednášena Naše jasná Znamení, postřehneš na tvářích těch, kteří nevěří, zamítnutí. A div že nenapadnou ty, kteří jim Naše Znamení přednášejí. Řekni: „Mám vám sdělit něco, co je ještě horší než toto? *Je to* Oheň! Allah jej příslibil těm, kteří nevěří. A jak ohavný to cíl!”

74. Ó lidé, ^{R. 10} je vám předkládáno podobenství, tedy mu naslouchejte. Zajisté ti, které vzýváte místo Allaha, nedokáží stvořit *ani* mouchu, i kdyby se k tomu

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَيُنسِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَعَوْفٌ
رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٣٧﴾

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُبَاغِتُكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى
مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٨﴾

وَإِنْ جَدَلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾
اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٠﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٤١﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَ
مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٤٢﴾

وَإِذَا نُتِلَّ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الشُّكْرَ يَكْفُرُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ إِنْ أَنْتُمْ تُحِبُّونَ
ذِكْرَ النَّارِ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَس

الصَّيْرِ ٩

يَأْتِيهَا النَّاسُ صِرْبٍ مَثَلًا فَاسْتَعِزَّوْا لَهُ ۗ إِنَّ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا

ع ١٧

všichni spojili. A kdyby jim moucha něco odnesla, nebyli by to od ní schopni získat zpět. Slabí jsou věru oba, hledající i hledaný.

75. Nectí Allaha ctí, která mu náleží. A Allah je Silný, Mocný.

76. Allah si vybírá Posly mezi anděly i mezi lidmi. Allah je věru Všeslyšící, Vševidoucí.

77. On zná, co je před nimi i co je za nimi; a k Němu budou navraceny všechny věci.

78. Vy, kteří věříte! Kľaňte se a padejte na tvář při Modlitbě a uctívejte Pána svého a konejte dobré skutky, abyste prospívali.

79. A bojujte za věc Allahovu, jak bojovat se sluší. On si vás vyvolil a v náboženství vás ničím nezatížil; *následujte tedy víru praotce vašeho, Abrahama; On (Allah) vás nazval Muslimy již dříve a také v této Knize, aby Posel byl svědkem pro vás a abyste vy byli svědky pro lidstvo. Dodržujte tedy Modlitbu a plaťte Zakát a držte se pevně Allaha. On je váš Pán. Jak znamenitý Pán a jak znamenitý Pomocník!*

وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الظَّالِمِينَ وَالْمُطَلِّبِينَ ﴿٧٥﴾

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٦﴾
اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٧﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٩﴾
السيئة

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ
أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ هَ مِنْ
قَبْلُ وَفِي هَذَا يَكُونُ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ

بِعِ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٨٠﴾

AL-MU'MINÚN

(Zjeveno před Hidžrou)

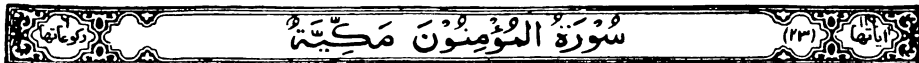
Doba zjevení a kontext

Súra obsahuje sdostatek důkazů toho, že byla zjevena ke konci Prorokova pobytu v Mekce. Sajútí ji pokládá za poslední *Súru* mekkánskou, zjevenou těsně před odchodem svatého Proroka do Medíny. I kdyby nebyla právě poslední, nesporně byla mezi posledními *Súrami* zjevenými v Mekce. V posledních verších předchozí *Súry* jsou věřící nabádáni, aby se obrátili k Bohu a uposlechli Jeho příkázání, neboť v tom spočívá tajemství jejich budoucího pokroku a blahobytu. Také se jim přikazuje vést válku mečem, aby ti, kteří tasili meč proti islámu, mečem zhylnuli. Dále se jim přikazuje, aby na cestě boží bojovali pomocí Koránu. Pokud tak učiní, Bůh jim pomůže a dopřeje jim úspěchu a blahobytu. Tento slib byl tedy podmíněný. Ale *Súra* podává pevnou záruku, že se zrodí obec věřících, a jelikož ti výše uvedené podmínky splní, dosáhnou úspěchu. O tom, co se v předchozí *Súře* jen předpokládalo, se v této *Súře* tvrdí, že se stalo skutečností.

Obsah

Súra začíná radostnou zvěstí pro věřící, že čas jejich úspěchu a prosperity již nadešel, a pokračuje stručným vylíčením vlastností a zvláštních znaků věřících, které dokazují, jak daleko pokročil jejich duševní růst a vývoj. Po tomto popise následuje krátký, ale velice působivý obraz vývoje lidského zárodku a jsou tu charakterizovány jednotlivé fáze, jimiž dítě při svém růstu prochází - od kapky semene až po plně vyvinutého jedince. Dále se vysvětluje, že podobně jako každé narození následuje nejprve smrt a potom Zmrtvýchvstání, tak i národy či obce, u nichž jednou dojde k duchovní obrodě, znovu zas podlehnou rozkladu a úpadku a časem budou vystřídány národy jinými. Fyzický a duševní vývoj se sobě podobají. Oba musí projít sedmi vývojovými stádii. Dále *Súra* rozvíjí téma, že všechny věci jsou sesílány na zem podle míry předem určené a vše existuje dál a požívá ochrany až do stanovené lhůty. Jakmile však některá věc doslouží, zchátrá a zahyne. Podobně jakmile splnila svůj účel, zanikla i učen

boží seslaná před Koránem. Z čehož vyplývá, že pouhý fakt, že jisté učení pochází od Boha, mu nezaručuje ochranu před úpadkem. Věčný život byl darován jediné Koránu, a proto jediné ten bude skýtat duševní potravu lidstvu celému a na věčné časy. *Súra* pak vypočítává dary, které Bůh lidstvu uštedřil a které jsou nezbytné k jeho obživě, a vyvozuje z toho mravní poučení, že když se Bůh takto postaral o tělesné potřeby člověka, musel se stejnou, ne-li ještě větší měrou postarat o jeho potřeby duševní. Dále se tvrdí, že nejpodstatnějším předpokladem nezbytným pro zajištění duchovního rozvoje je víra v Jedinost boží, které učili a kterou kázali Proroci boží již od počátku světa. Boží Jedinost kázal a šířil už Noe. A po něm přišlo nepřeborné množství Proroků, kteří všichni učili, že Bůh je jeden; totéž zdůrazňovali učitelé boží, kteří přišli po nich. Ale vyznavači tmy se Prorokům vždy stavěli na odpor a pronásledovali je. Výsledkem zápasu Pravdy a lži vždy bylo, že věřící byli úspěšní a ti, kteří neuvěřili a Posly boží zavrhlí, byli poraženi. Spravedliví služebníci boží se Pána svého bojí, věří v Jeho Znamení, mají pevnou víru v Jeho Jedinost a konají dobré skutky, jak nejlépe dovedou. Přesto však se domnívají, že se svých povinností a závazků plně nezhostili: soupeří mezi sebou a vzájemně se předstihují v konání dobrých skutků. Potom jsou nevěřící varováni, že budou potrestáni, budou-li i nadále tvrdošjně odmítat boží Poselství. Ti si jdou dál svou cestou nepravostí a dál se oddávají neřestem; až přijde hodina trestu, budou žadonit a prosit, aby jim byla poskytnuta poslední příležitost k nápravě. Ale to už bude pozdě a nevěřící budou přinuceni, aby si uvědomili, že bolest a trest, i kdyby měly trvat jen krátkou dobu, jsou po snadném a blahobytném životě dvojnásobně ponižující. *Súra* končí konstatováním jedné velké duchovní Pravdy, že totiž člověk nebyl stvořen jen tak bez záměru. Naopak jeho život má vznešený cíl. Proto by neměl zpochybňovat pravdivost božského Zákona a božích Poslů a měl by si uvědomit, že bude muset skládat účty ze svých činů před svým Pánem.



AL-MU'MINÚN

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Úspěšní budou ti věřící,

3. Kteří jsou v Modlitbách svých pokorní

4. A kteří se straní všeho, co je marné,

5. A kteří přičinlivě Zakát platí,

6. A kteří si ochraňují svou čistotu –

7. Kromě před manželkami svými nebo před těmi, které vlastní jejich pravé ruce, neboť za to nebudou odsuzováni;

8. Ale ti, kteří touží po něčem více než je toto, jsou přestupníci –

9. A kteří na své závazky a úmluvy dbají

10. A kteří své Modlitby přísně dodržují.

11. Tito jsou dědici,

12. Kteří zdědí Ráj a budou v něm přebývat navěky.

13. Vskutku jsme člověka stvořili z výtažku z hlíny;

14. Pak jsme jej jako kapku semene na bezpečné místo uložili;

15. Potom jsme z kapky semene ssedlinu utvořili, ssedlinu jsme pak změnili v beztvary kus masa a z tohoto kusu masa jsme kosti vytvořili; potom jsme kosti masem obalili; a potom jsme je v novou bytost dotvořili. Požehnán budiž Allah, Nejlepší ze stvořitelů.

16. Potom vskutku musíte zemřít.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خُشِعُونَ ③

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ⑤

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ⑥

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦

فَمَنْ ابْتغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ⑧

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ⑨

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑩

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑪

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑫

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ⑬

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ⑭

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا ⑮

فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أُنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ⑯

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ⑰

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ⑱

17. A pak v Den Zmrtvýchvstání budete vzkříšeni.

18. A nad vámi jsme stvořili sedm *nebes* ležících jedno nad druhým; a nikdy nezanedbáváme to, co jsme stvořili.

19. A z nebe jsme vodu v určitém množství seslali a způsobili jsme, že zůstala v zemi — a je věru v moci Naší odvést ji pryč —

20. A její pomocí jsme pro vás vypěstovali zahrady s datlovými palmami a vinnou révou; je v nich pro vás hojnost ovoce; a z něho pijáte.

21. A strom, který vyrůstá z Hory Sinaje; ten roste, aby poskytoval olej chutný pro ty, kteří jedí.

22. A *také* v domácích zvířatech je pro vás poučení. Dáváme vám pít to, co je v jejich bříchách, a máte z nich mnohý jiný užitek a *také* je jíte;

23. A na nich, právě tak jako na lodích, se vozíte.

R. 2.

24. A poslali jsme Noema k lidu jeho a řekl: „Ó lide můj, služte Allahovi. Nemáte jiného Boha kromě Něho. Což nebudete spravedliví?“

25. A stařešinové z lidu jeho, kteří nevěřili, řekli: „Je to jenom člověk jako vy; chce se nad vámi jen povyšovat. A kdyby tomu Allah chtěl, byl by zajisté seslal anděly. O něčem takovém jsme od našich předků neslychali.“

26. „Je to jenom člověk *postižený* šílenstvím; počkejte tedy chvíli, jak to s ním bude.“

27. Řekl: „Ó Pane můj, pomoz mi, neboť mě považovali za lháře.“

28. I seslali jsme mu vnučnutí: „Zhotov Archu před Našimi zraky a podle Našeho vnučnutí. A až přijde Náš rozkaz a vytrysknou vřídla *země*, nalož na ni po dvou párech od každého druhu, samce a samici, a svou rodinu, kromě těch, proti nimž bylo

ثُمَّ رَأَيْنَاكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبْعُونَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ﴿١٥﴾ وَمَا كُنَّا مِنَ الْخَلْقِ

غَافِلِينَ ﴿١٦﴾

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنْتَهُ فِي الْأَرْضِ

وَأَنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَدَرُونَ ﴿١٧﴾

فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا

فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٨﴾

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذُّهْنِ

وَصَيْغٍ لِلْكَالِبِينَ ﴿١٩﴾

وَأَن لَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّسْتَعْتَبُوا بِطُورِهَا

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٠﴾

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢١﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا

اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٢﴾

فَقَالَ الْكَاذِبُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ

مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ

مَلَائِكَةً ﴿٢٣﴾ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

إِن هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يَّهْدِيهِ جَنَّتُهُ فَرَصَدُوا بِهِ حَتَّىٰ جَبُنَ ﴿٢٥﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَدَّبُونِ ﴿٢٦﴾

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَن اصصِعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَاوْحَيْنَا

فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِن

كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ

وَقَدْ

﴿٢١﴾

již dříve slovo vyřčeno. A neobracej se na Mě ohledně těch, kteří zhřešili; ti budou utopeni.

29. „A až se usadíš na Arše — ty a ti, kteří jsou s tebou — řekni: ‚Všechna chvála patří Allahovi, jenž nás zachránil před lidem nespravedlivým!‘

30. „A řekni: ‚Pane můj, dej ať se vylodím vyloděním požehnaným, neboť Ty nejlépe provázíš lidi k cíli.‘”

31. V tom jsou věru Znamení a My lidstvo neustále podrobujeme zkouškám.

32. Po nich jsme dali vzniknout dalšímu pokolení.

33. A vyslali jsme k nim Posla vybraného z jejich středu, který jim řekl: „Služte Allahovi. Nemáte jiného Boha kromě Něho. Což nebudete bohobojní?”

34. A stařešinové jeho lidu, kteří nevěřili a setkání na Onom světě popírali a kterým jsme poskytli snadný a pohodlný život pozemský, řekli: „Je to jen člověk jako vy. Jí z toho, z čeho jíte vy, a pije z toho, z čeho pijete vy.

35. „A uposlechnete-li člověka jako vy, pak věru ztrátu utrpíte.

36. „Slibuje vám, že až zemřete a proměníte se v prach a kosti, budete znovu vzkříšeni?”

37. „Daleko, daleko od pravdy je to, co je vám slibováno.

38. „Není jiného života, než náš život pozemský; umíráme a žijeme, ale znovu vzkříšení nebudeme.

39. „Je to jen člověk, který si o Allahovi vymyslel lež; a my mu neuvěříme.”

الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ
مَعْرُوفُونَ ﴿٢٩﴾

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَاكَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾
وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزَلًا مُبْرَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنزِلِينَ ﴿٣١﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٢﴾

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٣٣﴾

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِن دِينِ غَيْرِهِ ؕ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِلقاءِ
الْآخِرَةِ وَأَتَرَفْتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ لَا يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
تَشْرَبُونَ ﴿٣٥﴾

وَلَئِن أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخٰٓئِرُونَ ﴿٣٦﴾

أَيَعِدْكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنْتُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٧﴾

هِيَ هَاتِ هِيَ هَاتِ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٣٨﴾

إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٩﴾

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ
لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

40. Řekl: „Pane můj, pomoz mi, neboť mě za lháře prohlašují.“

41. *Bůh* řekl: „Za malou chvíli toho začnou litovat.“

42. A tehdy je postihl zasloužený trest a učinili jsme je něčím, co se podobá odpadu. Necht' prokleti jsou lidé, kteří hřeší!

43. Po nich jsme dali vzniknout dalším pokolením.

44. Žádný národ nemůže předběhnout lhůtu jemu stanovenou, ani nemůže zůstat pozadu.

45. Potom jsme posílali Své Posly, jednoho za druhým. A pokaždé, když k nějakému národu přišel jejich Posel, považovali ho za lháře. Nechali jsme je tedy jeden za druhým zajít *do záhuby* a učinili jsme je pouhými pověstmi. Necht' prokleti jsou lidé nevěřící!

46. Potom jsme vyslali Mojžíše a jeho bratra Áróna s Našimi Znameními a jasnou pravomocí

47. K Faraónovi a jeho náčelníkům; ti se však chovali domýšlivě a byli národem pyšným.

48. A řekli: „Máme snad uvěřit dvěma mužům jako jsme my, když jejich lid je v našem poddanství?“

49. A prohlásili je za lháře a stali se jedněmi z těch, kteří byli zničeni.

50. A Mojžíšovi jsme dali Knihu, aby mohli být správně vedeni.

51. A učinili jsme Znamením syna Mariina a matku jeho a poskytli jsme jim útočiště na vyvýšenině s prameny tekoucí vody.

R. 3.

52. Ó Poslové, jezte z jídel, která jsou čistá, a konejte dobré skutky. Já věru dobře vím o tom, co děláte.

53. A *vězte*, že tato obec je vaší obcí jedinou a Já jsem váš Pán. A dodržujte své

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٤٠﴾

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصِحَّ عَنْ دَمِينٍ ﴿٤١﴾

فَأَخَذْنَاهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ عَشَائِرَ

فَبَعْدًا لِلقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

ثُمَّ أَسْأَلْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٣﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٤﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا

كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ

فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٥﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا

وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٦﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا

عَالِينَ ﴿٤٧﴾

فَقَالُوا أَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَائِدًا وَنَوْمُهُمَا لَنَا

عِبْدُونَ ﴿٤٨﴾

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٩﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّةً آيَةً وَأَوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ

رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥١﴾

يَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّوَا مِنَ الْكُتُبِ وَاعْلُوا صَالِحًا

إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ

povinnosti vůči Mně.

54. Avšak oni roztříštili svou víru a vytvořili sekty a každá skupina se radovala z toho, co měla.

55. Ponech je tedy v jejich zmatku na nějaký čas.

56. Domnívají se snad, že bohatstvím a dětmi, se kterými jim pomáháme,

57. Jim přispěcháme na pomoc. Nikoliv, ale oni to stejně nechápu.

58. Zajisté ti, kteří ze strachu před Pánem svým v bázni žijí,

59. A ti, kteří ve Znamení Pána svého věří,

60. A ti, kteří k Pánu svému spolčníky nepřidruží,

61. A ti, kteří dávají to, co dávají, když jejich srdce jsou naplněna bázní, protože se k Pánu svému navrátí —

62. Ti spěchají konat dobré skutky a jsou v nich nej přednější.

63. A žádnou duši nezatažujeme nad její schopnosti a vlastníme Knihu, která pravdu dokládá, a nebude jim ukřivděno.

64. Však nikoliv, jejich srdce jsou k této *Knize* naprosto lhostejná a krom toho mají činy jiné, jimiž se zaměstnávají:

65. Až postihneme trestem ty z nich, kteří si libují v přepychu, hle, začnou volat o pomoc.

66. „V tento den o pomoc nevolejte, neboť vám nepomůžeme.

67. „Byla vám přednášena Má Znamení, ale vy jste se obraceli zpět,

68. „Naduti pýchou, jste o tom (Koránu) v noci vykládali skazky, tlachající nesmysly.”

كَاتِفُونَ ﴿٥٦﴾

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ

فَرِحُونَ ﴿٥٧﴾

فَدَرُّهُمْ فِي عَمْرَتِهِمْ حَتَّى حِينٍ ﴿٥٨﴾

أَيَحْسَبُونَ أَنَّنَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ نَالٍ وَبَيْنٍ ﴿٥٩﴾

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٦١﴾

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٢﴾

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ

إِلَى رَبِّهِمْ رُجِعُونَ ﴿٦٤﴾

أُولَئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا شَاقِقُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ

بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي عَمْرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ

مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٧﴾

حَتَّى إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ

يَجْرُونَ ﴿٦٨﴾

لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تَنْصَرُونَ ﴿٦٩﴾

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُسَلَّى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ

تَنْكِبُونَ ﴿٧٠﴾

مُسْتَكْبِرِينَ ۖ بِهِ سِيرًا نُهَجْرُونَ ﴿٧١﴾

69. Což nepřemýšleli o Slovu *Božím*, nebo k nim snad přišlo to, co k jejich praotcům nepřišlo?

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
أَبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ۝

70. Nebo svého Posla nepoznávají, že ho *takto* zavrhnou?

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۝

71. Nebo snad tvrdí, že je posedlý šílenstvím? Nikoliv, přinesl jim pravdu a většina z nich pravdu nenávidí.

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَآكَّرَهُمْ
لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ۝

72. A kdyby Pravda následovala jejich tužby, věru nebesa a země a vše, co je na nich, by bylo otřeseno. Nikoliv, My jsme jim přinesli napomenutí, ale oni se od svého napomenutí odvracejí.

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۝

73. Nebo snad od nich žádáš nějakou odměnu? Vždyť odměna Pána tvého je nejlepší; a On je Nejlepší ze Živitelů.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
الَّذِينَ

74. A vskutku je vyzýváš ke stezce pravé.

الَّذِينَ تَدْعُهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

75. A ti, kteří v Život budoucí nevěří, se od této stezky odchylují.

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
لَنَكِبُونَ ۝

76. A i kdybychom se nad nimi smilovali a zbavili je jejich trápení, setrvali by nadále ve svém hřešení, slepě tápající.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

77. Postihli jsme je trestem, ale oni se Pánu svému nepokorili a ani se nepokorí,

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَدَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَعُونَ

78. Dokud před nimi neotevřeme bránu trestu přísného; a hle, začnou být zoufalí.

كَتِفَهُمْ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝

R. 5.

79. A On je ten, Kdo vám stvořil uši a oči a srdce; vy jste však málo vděční.

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ

80. A On je ten, Kdo vás rozmnožil na zemi a k Němu budete shromážděni.

قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝
وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

81. A je to On, Kdo dává život a způsobuje smrt, a v Jeho rukou je střídání noci a dne. Což to nepochopíte?

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨١﴾

82. Ale oni říkají totéž, co již říkali lidé dřívejší.

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨٢﴾

83. Říkají: „Cože?! Až zemřeme a obrátíme se v prach a kosti, budeme skutečně vzkříšeni?”

قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِرَاتَنَا لِنَبْعُثُوهُنَّ ﴿٨٣﴾

84. „To nám bylo slíbeno již dříve, nám i našim otcům. Jsou to jen bájná vyprávění starců.”

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٤﴾

85. Řekni: „Komu náleží země a všichni, kteří jsou na ní, víte-li to?”

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٥﴾

86. „Allahovi,” odpovídí. Řekni: „Což si tedy nedáte říci?”

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٦﴾

87. Řekni: „Kdo je Pánem sedmi nebes a Pánem Velikého Trůnu?”

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٧﴾

88. Řeknou: „Patří Allahovi.” Řekni: „Což tedy nebudete Bohabojní?”

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٨﴾

89. Řekni: „V čích rukou spočívá vláda nad všemi věcmi a Kdo ochraňuje, ale proti Němuž žádné ochrany není, jestli to víte?”

قُلْ مَنْ يَدِينُهَا مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

90. Řeknou: „To vše patří Allahovi.” Řekni: „Jak můžete být tak poblouznění?”

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٩٠﴾

91. Ano, přinesli jsme jim Pravdu, ale oni jsou nepochybně lháři.

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩١﴾

92. Allah si k Sobě nechal žádného syna, ani vedle Něho není žádný jiný Bůh; jinak by si každé božstvo odneslo to, co samo stvořilo, a někteří z nich by zajisté opanovali druhé. Veleben budiž Allah, vznešenější než vše, co *Mu* připisují!

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩٢﴾

93. Ten, Jenž je znalý nespátrného i spatřeného! Povznesen budiž nade *všim*, co *k Němu* přidružují!

قُلْ رَبِّ إِنَّمَا تُرِيتَنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾

94. Řekni: „Pane můj, jestli mi ukážeš to, co jim hrozí,

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

95. „Potom mě, Pane můj, neřaď k těm, kteří hřeší.”

96. A je věru v naší moci ukázat ti to, čím jim hrozíme.

97. Zaháněj zlé tím, co je nejlepší. My dobře známe to, co říkáš.

98. A řekni: „Pane můj, utíkám se k Tobě před naváděním vzpurných.

99. „A utíkám se k Tobě, Pane můj, aby se ke mně nepřibližovali.”

100. Ale když k některému z nich přichází smrt, *prosebně* říká: „Pane můj, pošli mě zpátky,

101. „Abych měl možnost vykonat spravedlivé *skutky* v životě, který jsem za sebou zanechal.” Nikoliv, jsou to jen slova, která pronáší. A za nimi stojí přehrada až do dne, kdy budou vzkříšeni.

102. A až bude zatroubeno na troubu, v ten den nebudou mezi nimi žádné příbuzenské svazky, ani se nebudou jeden na druhého ptát.

103. Ti, jejichž váhy jsou těžké — ti budou prospívat;

104. Avšak ti, jejichž váhy jsou lehké — ti ničí své duše a v Pekle budou navěky přebývat.

105. Oheň jim ožehne obličej a budou v něm smutkem přepadeni.

106. „Což vám nebyla zvěstována Má Znamení, která jste za lži považovali?”

107. Řeknou: „Pane náš, přemohla nás naše zkaženost a stali jsme se lidem zbloudilým.

108. „Pane náš, vyveď nás odsud a pokud se k *neposlušnosti* vrátíme, pak vskutku budeme hříšníky.”

109. *Bůh* řekne: „Pryč s vámi, odejděte tam a nemluvte na Mě.

110. „A skupina Mých služebníků řekla: „Pane náš, my jsme uvěřili, odpusť nám tedy

وَرَأَى عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِرُونَ ﴿٩٦﴾

إِذْ فَعَّ بِالَّذِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ ۗ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا

يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٨﴾

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجُونِي ﴿١٠٠﴾

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ

هُوَ قَائِلُهَا ۗ وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ

يُبْعَثُونَ ﴿١٠١﴾

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ

وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠٢﴾

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٣﴾

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا

أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٤﴾

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٥﴾

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتلىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا

تُكَدِّبُونَ ﴿١٠٦﴾

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا

ضَالِّينَ ﴿١٠٧﴾

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٨﴾

قَالَ احْسَبُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٩﴾

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا

naše hříchy a smiluj se nad námi; neboť jsi Nejlepší z těch, kteří se smilují.'

111. „Ale vy jste je učinili terčem posměchu, až jste kvůli nim zapomněli na Mé připomenutí, když jste se jim posmívali dále.

112. „V tento den jsem je odměnil za jejich neochvějnost; a jedině oni zvítězili.”

113. *Bůh* řekne: „Kolik let jste dleli na zemi?”

114. Řeknou: „Byli jsme tam den, nebo část dne, však zeptej se těch, kteří počítají.”

115. Řekne: „Zůstali jste tam jen krátce, kéž byste to jen věděli!

116. „Myslíte si snad, že jsme vás stvořili bezúčelně a že k Nám nebudete navráceni zpět?”

117. Povznesen budiž Allah, Skutečný Vládce. Neříká Boha kromě Něho, Pána Trůnu Vznešeného.

118. A kdo vzývá spolu s Allahem ještě jiného Boha, o kterém nemá žádné důkazy, ten bude muset Pánu svému vydat počet. Zjistěte nevěřící nebudou prospívat.

119. A řekni: „Pane můj, odpusť a smiluj se; a ty jsi Nejlepší z těch, kteří se smilují.”

فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١١﴾

فَأْتَاكَ تَوَهُّمٌ سَخِرِيًّا كَتَبَ أَنْسُوكُمْ ذِكْرِي وَلَكُمْ مِنْهُمْ تَضْحُكُونَ ﴿١١٢﴾

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا وَأَنْتُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١٣﴾

قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٤﴾

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ ﴿١١٥﴾

قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٦﴾

أَفَحَسِبْتُمْ أَنْنَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ أَنْتَبْنَا لَا تَرْجِعُونَ ﴿١١٧﴾

فَتَعَلَّى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٨﴾

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ لَا تَنْتَابُ حِسَابَهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٩﴾

يٰٓأَيُّهَا الَّذِي اسْمُكَ أَكْبَرُ مِنْ دُونِ اسْمِ اللَّهِ قُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٢٠﴾

AL-NÚR

(Zjeveno po Hidžře)

Doba zjevení a kontext

Podle obecně přijatého názoru badatelů patří *Súra* do období mekkánského. K politováníhodné události týkající se 'A'iši, šlechtné manželky svatého Proroka, o níž je v *Súře* zmínka, došlo v 5. roce po *Hidžře*, když se svatý Prorok vrátil z výpravy proti Baní Mustaliq v měsíci Ramadánu téhož roku. Souvislost této *Súry* s předchozí kapitolou Al-Mu'minún spočívá v tom, že v předchozí kapitole bylo konstatováno, že islám bude i nadále dávat světu muže, kteří si svou spravedlivostí a zbožným chováním získají zalíbení a pomoc boží, zatímco tato *Súra* pojednává o prostředcích a metodách, které pomáhají při získávání boží milosti a pomoci; jako zásadu stanoví, že přijetí ctnostných a spravedlivých způsobů, ochrana a uchování národní morálky a udržení kázně vysokého řádu jak v rodině, tak i v obci, jsou pro tento účel nezbytné. Proto je v této *Súře* hned na začátku kladen velký důraz na zachování morálky národa spolu s důrazem na úpravu a reformování vztahů mezi mužem a ženou. V předchozí *Súře* se praví, že jednou ze základních vlastností věřících, o nichž bylo rozhodnuto, že se dočkají pomoci boží, je to, že si střeží svou čistotu. Tato *Súra* je rozšířením tématu *Súry* předcházející. Říká, že dosažení a udržení si úspěchu vyžadují, aby intelekt, ideály a mravy lidí byly nespokvrněné, aby existoval dokonalý soulad a porozumění mezi jednotlivcem a obcí a aby byl přikládán velký význam disciplíně a organizovanosti; požadavky národa by měly mít přednost před potřebami jednotlivce.

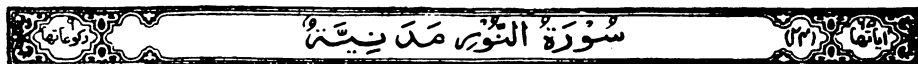
Obash

Súra se zabývá jistými specifickými otázkami a zvláštní důraz klade na problémy, které tvoří základ, na němž spočívá celá sociální a morální struktura společnosti; tu nelze narušit, aniž to zasadí smrtelnou ránu morální stabilitě národa. Jelikož pohlavní nemravnost zaručeně naruší kázeň a organizaci společnosti a jelikož špatnosti s ní spojené vážně ohrozí její mravy, v *Súře* je kladen velký důraz na

to, aby se lidé vyvarovali podezírání v záležitostech sexuálních; věřícím se říká, že nemají propadnout panice kvůli několika jednotlivcům, kteří zbloudili z cesty mravopoctnosti, protože podobné případy mravního poklesnutí mohou způsobit, že celá obec začne být ostražitější a opatrnější, což může mít nakonec důsledky prospěšné. Toto téma se rozpracovává dále a uděluje se přísná důtka pomlouvačům. Kdyby totiž bylo dovoleno, aby se lidé vzájemně libovolně očerňovali na základě pouhého podezření či na základě svědectví pochybného charakteru, ve společnosti by se pravděpodobně rozšířila pohlavní nemravnost a mladí lidé by mohli nabýt přesvědčení, že volné obcování není nic škodlivého. Dále je věřícím důrazně přikázáno, aby střežili a zachovávali mravy národa, a pro muslimy je velmi důležité, aby v této oblasti byli bdělí a ostražití. Při snížené bdělosti dojde ke zhoršení národních mravů. Přestože je pravdou, že pohlavní nemravnost, pokud se nechá neomezeně rozšířit, s sebou přináší úpadek a rozklad celé společnosti, jedinci podezřelí z ojedinělých nemorálních činů, by neměli být dopadeni a zničeni. A jelikož se lidé pochybených mravů najdou v každé společnosti, mělo by se s nimi nákladat s jistou shovívavostí. Současně jsou však varováni ti, kteří se svou destruktivní činností snaží vyvolat neshody mezi muslimy a libují si v nadávkách a pomluvách, že budou potrestáni na tomto světě i na onom. Bůh odhalí jejich nepravost a hříchy a přivolá na ně hanbu a ponížení. *Súra* pokračuje poznámkou, že člověk upadá v podezření a stává se terčem pomluv díky vlastní lehkomyšlnosti a že nejlehkomyslnějším ze všeho je volné obcování mezi muži a ženami. K zamezení příležitostí, které vedou k podezření a pomluvám, *Súra* nařizuje, aby muslimové nevstupovali do cizího domu bez předběžného dovolení. Dále se muslimským mužům a ženám přikazuje, aby při setkání krotili své zraky a měli se na pozoru před všemi cestami hříchu a neřesti. Jako dodatečné opatření se muslimským ženám ještě přikazuje, aby svou krásu, ať už přirozenou či umělou, nevystavovaly na odiv mužům, kteří jsou mimo okruh, v jehož rámci je pro ně zakázán sňatek (v.32); výjimku tvoří ty tělesné vlastnosti, které skrýt nelze, např. vlastní stavba těla či vzrůst. Za tímto účelem mají nosit pokrývky hlavy tak, aby jimi zakrývaly prsa (podrobněji o ‚pardě‘ viz v. 32). Dalším opatřením, jež se doporučuje pro zlepšení a uchování mravů národa, je zásada, podle níž vdovy nemají zůstat neprovdány. Dále se uvádí, že by se kroky k propuštění válečných zajatců na svobodu měly podniknout co nejdřív a že zajatec, který nemá

možnost získat svobodu hned, smí splácet odškodné po menších částkách.

Před koncem *Súra* důrazně nabádá muslimy, aby zavedli pořádek ve svých rodinných a národních záležitostech a aby se měli na pozoru před volným obcováním mezi muži a ženami. Zvláště důležitým nařízením v tomto ohledu je to, že i váleční zajatci sloužící v domácnostech a také nezletilé děti nemají vstupovat do soukromých komnat svých pánů či rodičů před svítáním, kolem poledne a po západu slunce. Jindy se mohou všichni členové domácnosti volně pohybovat po domě. Když děti dospějí do puberty, měly by dodržovat předpisy o ‚pardě‘. Avšak staré ženy, které se vdát již nechtějí nebo nepotřebují, mohou dle vlastního uvážení uvolnit tato pravidla, ale ani ony nesmějí odhalovat své vnady před cizími. Vedle spořádanosti v rodině - a ještě důležitější - je spořádanost celého národa: *Súra* stanoví potřebná pravidla pro hladký a úspěšný chod věci národa. Nato muslimům slibuje, že budou-li se řídit podle zásad stanovených Bohem, stanou se vůdci světa v oblasti duchovní i světské, a že jejich náboženství ve světě pevně zakoření. Ale až bude jejich vláda zajištěna a jejich věc zvítězí, mají se i nadále modlit k Bohu, pomáhat chudým a nuzným a řídit se příkázáními svého Proroka.



AL-NÚR

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. *Toto je Súra, kterou jsme zvěstovali a kterou jsme učinili závaznou; a zjevili jsme v ní jasná Znamení, abyste se snad měli na pozor.*

3. Cizoložnici a cizoložníka (nebo smilnici a smilníka) — bičujte každého z nich sto ranami. A necht' vás vůči nim nepojme lítost při výkonu nařízení Allahova, věřte-li v Allaha a v Poslední den. A necht' je skupina věřících svědkem jejich trestu.

4. Cizoložník (nebo smilník) se smí oženit jedině s cizoložnicí (nebo smilnicí) nebo modloslužebnicí a cizoložnice (nebo smilnice) se smí provdat jedině za cizoložníka (nebo smilníka) nebo za modloslužebníka. Toto je věřícím zakázáno.

5. A ti, kteří počestným ženám na cti utrhnají a nepřivedou čtyři svědky — zbičujte je osmdesátí ranami a *potom již* nikdy nepřijímejte jejich svědectví. To oni jsou přestupníci,

6. Kromě těch, kteří učiní pokání a polepší se, neboť Allah je Nejvyšš Odpouštějící, Milosrdný.

7. A pokud jde o ty, kteří utrhnají na cti svým manželkám a nemají žádné jiné svědky kromě sebe samých — svědectví každého takového člověka *bude dostačující*, dosvědčí-li čtyřikrát při Allahovi, že patří k těm, kteří mluví pravdu.

8. A jeho pátou přísahou bude, aby naň padlo prokletí Allahovo, bude-li patřit mezi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ②

الرَّانِيَةُ وَالرَّانِي فَأَجْلِدْ ذَاكُلْ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً

جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْ كُفْرَهُمَا رَأْفَةً فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ

كُنْتُمْ تَوَاقُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْسَ لَهُمَا

عَلَيْهِمَا ③

الرَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ

لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى

الْمُؤْمِنِينَ ④

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ

شُهَدَاءَ فَأَجْلِدْهُمْ تَمْنِينَ جَلْدَةٍ وَلَا تَقْبَلُوا

لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ⑤

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑥

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ

إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ

بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ⑦

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ

lháře.

9. A od ženy bude trest odvrácen, jestliže při Allahovi čtyřikrát dosvědčí, že on mezi lháře patří.

10. A její pátou přísahou bude, aby na ni padl hněv Allahův, jestliže pravdu mluví on.

11. A kdyby nebylo milosti Allahovy a Jeho milosrdenství vůči vám a toho, že Allah je Soucitný a Moudrý, dopadli byste špatně.

R. 2.

12. Zajisté ti, kteří s onou lží přišli, jsou z vašeho středu. Nepovažujte to za něco zlého pro vás; naopak je to pro vás dobré. Každý z nich dostane svůj podíl z toho, co si ze hříchu zasloužil; a tomu, který se na něm podílel nejvíc, je připraven bolestný trest.

13. Proč věřící muži a věřící ženy, když se o tom doslechli, neměli o vlastních lidech lepsi mínění a neřekli: „Toto je zjevná lež“?

14. Proč nepřivedli čtyři svědky, aby to prokázali? Proto, že požadované svědky nepřivedli, jsou v očích Allahových vskutku lháři!

15. A kdyby nebylo milosti Allahovy a Jeho milosrdenství vůči vám na tomto i na Onom světě, postihl by vás veliký trest za pomluvy, do kterých jste se ponořili.

16. Když jste se to jazyky svými přemílali a ústy svými jste vyslovovali to, o čem jste neměli vědění, mysleli jste si, že o nic nejde, zatímco v očích Allahových to byla vážná věc.

17. A proč jste neřekli, když jste se o tom doslechli: „Nesluší se nám, abychom o tom mluvili. Ty Svatý jsi, ó Bože, toto je hrozná pomluva!“

الْكَذِبِينَ ⑩

وَيَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ ⑪

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الضَّالِّينَ ⑫

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ ⑬

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ
شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَتَسَبَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ⑭

لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ⑮
لَوْ لَا جَاءُ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ⑯

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ لَسْتُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑰
إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا ⑱ وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ
عَظِيمٌ ⑲

وَلَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ
بِهَذَا ⑳ سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ㉑

18. Allah vás varuje, abyste se k něčemu podobnému již nikdy nevraceli, jestliže jste věřící.

يَعْظُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

19. A Allah vám objasňuje příkázání; a Allah je Vševedoucí, Moudrý.

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

20. Ti, kteří si přejí, aby se mezi věřícími rozšířila nemravnost, budou potrestáni bolestným trestem na tomto světě i na Onom. A Allah ví, ale vy nevíte.

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

21. A kdyby nebylo milosti Allahovy a Jeho milosrdenství vůči vám a *toho*, že Allah je Soucitný a Moudrý, *byli byste zničeni*.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

R. 3.

22. Vy, kteří věříte! Nekráčejte ve stopách Satanových; a ten, kdo kráčí ve stopách Satanových, *by si měl uvědomit, že* (Satan) příkazuje nemravnost a zjevné zlo. A kdyby nebylo milosti Allahovy a Jeho milosrdenství vůči vám, ani jeden z vás by se nikdy neočistil; ale Allah očisťuje, koho chce. A Allah je Všeslyšící, Vševedoucí.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. A nedopust'te, aby se ti z vás, kteří oplývají jméním a hojností, rozhodli, že odepřou svou štědrost příbuzným a nuzným a těm, kteří pro věc Allahovu opustili své domovy. Necht' odpouštějí a promíjejí. Což si sami nepřejete, aby Allah odpustil vám? A Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالسَّائِلِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا وَيُصَفِّحُوا الْأَجْرَبُونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. Ti, kteří obviňují nerozvážné počestné věřící ženy, jsou prokleti na tomto světě i na Onom. A pro ně je připraven bolestný trest

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاحِشَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَاللَّهُمَّ عَذَابُكَ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. V den, kdy budou jejich jazyky a jejich ruce a jejich nohy svědčit proti nim o tom, co dělali.

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. V ten den jim Allah vyplatí, co jim po právu patří, a poznají, že Allah jediný je Pravda zjevná.

يَوْمَئِذٍ يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ
اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٦﴾

27. Zkažené ženy si zaslouží zkažené muže a zkažení muži si zaslouží zkažené ženy – a dobří muži si zaslouží dobré ženy a dobré ženy si zaslouží dobré muže; neprovinili se v ničem, z čeho je (klevetníci) obviňují. Dostane se jim odpuštění a čestného přídělu.

الَّذِينَ تَبَوَّءُوا لِلْغَيِّبَاتِ وَاللَّخِيئَاتِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا
لِلْغَيْبَاتِ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ
مُتَّبِعُونَ ۖ وَمَا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٢٧﴾

R. 4.

28. Vy, kteří věříte! Nevstupujte do jiných domů než do svých vlastních, pokud nepožádáte o dovolu a nepozdravíte jejich obyvatele. Je to pro vás lepší, snad si to připomenete.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ
حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا ۖ وَتَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

29. A jestliže v nich nikoho nenajdete, nevstupujte tam, dokud vám to nebude dovoleno. A bude-li vám řečeno: „Vraťte se,“ pak se vraťte; to je pro vás čistší. A Allah dobře ví, co děláte.

فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ
لَكُمْ ۚ وَإِن قِيلَ لَكُمْ ارجِعُوا فَارجِعُوا ۚ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. A není pro vás hříchem, vstoupíte-li do neobydlených domů, v nichž máte svůj majetek. A Allah ví, co odkrýváte i co tajíte.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٣٠﴾
قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
ذَٰلِكَ أَرْكَىٰ لَهُم ۖ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣١﴾

31. Řekni věřícím mužům, aby klopili své zraky a střežili si svá pohlaví. To je pro ně čistší. Neboť Allah dobře ví, co dělají.

32. A řekni věřícím ženám, aby klopily zraky a střežily si svá pohlaví a aby neodhalovaly své ozdoby kromě těch, které jsou viditelné, a aby spouštěly své pokrývky hlavy na svá nadra a odhalovaly své ozdoby jen svým manželům, nebo svým otcům, nebo otcům svých manželů, nebo svým synům, nebo synům svých manželů, nebo svým bratrům, nebo synům svých bratrů, nebo synům svých sester, nebo svým ženám, nebo těm, které vlastní jejich pravé ruce,

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُرُوجِهِنَّ عَلَىٰ جُجُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
أَوْ إِبْنَاتِهِنَّ أَوْ إِبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ
بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا

nebo mužským služebníkům, kteří nemají chtíče, nebo dětem, které nic nevědí o tajemstvích ženského těla. A necht' nedupou nohama, aby dávaly tušit ozdoby, které skrývají. A obračejte se všichni k Allahovi, Ó věřící, budete úspěšní.

مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّائِبِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ
مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوَاتِرِ
النِّسَاءِ وَلَا يَضُرُّنَّ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنَ زِينَتِهِنَّ وَتَوَوُّوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ السُّؤُوفُونَ
لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿٣٥﴾

33. A umožňujte sňatky vdovám mezi vámi i otrokům a otrokyním *k sňatku* způsobilým. A jsou-li chudí, Allah je ze Své štědrosti obohatí; a Allah je Štědrý, Vševedoucí.

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأَمَّا بَكُمْ إِنْ تَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

34. A ti, kteří *možnost* sňatku nemají, necht' si uchovají čistotu, dokud je Allah ze Své štědrosti neobohatí. A přejí-li si někteří z těch, které vlastní vaše pravé ruce, písemnou *smlouvu o propuštění z otroctví*, dejte jim ji, jestliže víte, že je v nich dobré, a obdarujte je z bohatství, které vám ušetrčil Allah. A nenuťte k nemravnosti své služebné, které si přejí zůstat neposkvrněné, jen proto, že usilujete o získání statků života pozemského. Ale jestliže je někdo donutí, bude *k nim* Allah poté, co nátlaku podlehl, Odpouštějící a Milosrdný.

وَلَيْسَتَعْفِيفُ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ رِكَازًا حَتَّىٰ يُعْهِمَهُمُ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَايِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا تَأْوِيهِمْ
مِن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَلَا تَكْرِهُوا قِتْلَتِكُمْ
عَلَى الْبِعَاءِ إِنْ أَرَدْنَا تَحْصِينَ لِيَتَّبِعُوا عَرْضَ الْحَيَاةِ
الْدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ الْكُرْهِمْ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٧﴾

35. A seslali jsme vám zjevná Znamení a příklady těch, kteří zemřeli již před vámi, a napomenutí Bohabojným.

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ
خَلَقُوا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٨﴾

R. 5.

36. Allah je Světlo nebes a země. Jeho Světlo se podobá *osvětlenému* výklenku, v němž stojí lampa. A lampa je ve skleněné nádobě. Nádoba se podobá třpytné hvězdě. Je zapalována ze stromu posvátného — olivovníku — jenž není ani z východu, ani ze západu, a jehož olej divžle nevzplane, i když se ho nedotkne oheň. Světlo na světle! Allah ke Svému světlu vede, koho chce. A

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ الْيُصْبِحُ فِي رُجَاةٍ الرُّجَاةُ كَأَنَّمَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ لَّا يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيئُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارٌ تَأْوُرُ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ

Allah předkládá lidem podobenství a Allah zná velmi dobře všechny věci.

37. *Toto světlo nyní osvětluje domy, o nichž Allah rozhodl, že se stanou vznešenými a že v nich bude vzpomínáno jména Jeho. Je v nich oslavován ráno i večer*

38. Muži, které ani obchod ani prodej zboží neodvrátí od vzývání Allaha a dodržování Modlitby a dávání Zakátu. Obávají se dne, v němž srdce i oči budou napjatě čekat,

39. Aby jim Allah dal co nejlepší odměnu za skutky jejich a ještě jim ze Svě štědrosti přidal. A Allah dává, komu chce, bez odměňování.

40. *A co se týče těch, kteří nevěří, jejich skutky jsou jako přelud v poušti. Zízlivý jej považuje za vodu, a když k němu přijde, zjistí, že to není nic. A najde tam Allaha, který mu plně zaplatí za jeho skutky a Allah je rychlý v účtování.*

41. *Neboť jejich skutky jsou jako hustá temnota na širokém a hlubokém moři, které vlna pokrývá, a nad ní je vlna další a nad tou zase mračna: vrstvy temnot jedna nad druhou. Když vztáhne svou ruku, sotva ji vidí; a komu nedá světlo Allah — ten nemá světlo žádné.*

R. 6.

42. Což si neviděl, že Allaha opěvují všichni, kdož jsou na nebesích i na zemi, a rovněž ptáci s křídly rozpjatými? Každý zná svůj vlastní způsob modlitby i chvály. A Allah dobře ví, co dělají.

43. A Allahovi náleží království nebes a země a k Allahovi se vše navrátí.

44. Což jsi neviděl, že Allah honí mraky a spojuje je a potom je nakupí tak, že vidíš

وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

فِي بُيُوتٍ أذنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٨﴾

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ مَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٩﴾

لِيَجْزِيَهِمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ يَفِيئَةٍ يَحْسَبُهَا الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ قَوْفَهُ حِسَابَةً وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

أَوْ كظُلُمٍ فِي بَعْضِ الْمَوَاطِنِ مِنَ قَوْفِهِ مِّن قَوْفِهِ سَكَابٌ طَلَتْ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرِيهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتْ كُلُّ تَدْعٍ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٣﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٤﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِئُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَ

z jejich středu vycházejí déšť? A sesílá z nebe mraky jako hory, v nichž jsou kroupy a zasahuje jimi, koho chce a odvrací je, od koho chce. A zablesknutí člověka málem o zrak připraví.

45. Allah střídá den s nocí. V tom věru je poučení pro ty, kteří mají oči.

46. A Allah stvořil každého živočicha z vody. Jsou mezi nimi *takoví*, kteří se plazí po břiše, a jsou mezi nimi *jiní*, kteří chodí po dvou nohách, a jsou mezi nimi *takoví*, kteří chodí po čtyřech. Allah tvoří, co se Mu zlíbí. Neboť je v moci Allahově učinit vše, co chce.

47. Vskutku jsme seslali Znamení zjevná. A Allah vede, koho se mu zlíbí, k cestě pravé.

48. A říkají: „Věříme v Allaha a v Posla a jsme poslušní;“ ale potom se někteří z nich odvrátí. Takoví však nejsou věřící.

49. A když jsou povoláni k Allahovi a Poslu Jeho, aby mezi nimi rozsoudil, hle, skupina z nich se odvrátí.

50. A jestliže *usoudí*, že právo je na jejich straně, přiběhnou k němu ve *vší* pokoře.

51. Je to snad proto, že v jejich srdcích sídlí choroba? Nebo snad pochybují, anebo se obávají, že Allah a Jeho Posel k nim budou nespravedliví? Nikoliv, oni křivdí sami sobě.

R. 7.

52. Odpovědí věřících, když jsou povoláni k Allahovi a Poslu Jeho, aby mezi nimi rozsoudil, bude jen to, že řeknou: „Slyšíme a jsme poslušní.“ A právě oni budou prospívat.

53. A ti, kteří poslouchají Allaha a Posla Jeho a bojí se Allaha a přijímají Ho

يُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ
بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يُكَادُّ سَنًا
بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَاتِ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ
لِأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٦﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي
عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٧﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٨﴾

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى
قَرِيبٌ مِنْهُمْ مَنْ بَعَثَ فِي ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا قَرِيبٌ
مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٥٠﴾

وَأَنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِبِينَ ﴿٥١﴾
أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْيِفَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٢﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٣﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ الَّذِي تَتَّقُوهُ فَلَهُ أَجْرٌ

za svoji *záštitu*, ti budou úspěšní.

54. A přísahají při Allahovi svými přísahami nejsilnějšími, že přikážeš-li jim to, jistě *do boje* vytáhnou. Řekni: „Nepřisahaňte; *žádá se od vás jen* poslušnost v tom, co je správné. Allah je si dobře vědom toho, co činíte.”

55. Řekni: „Poslouchejte Allaha a poslouchejte Posla.” Jestliže se však odvrátíte, pak on ponese zodpovědnost za to, co mu bylo svěřeno, a vy poneseíte zodpovědnost za to, co bylo svěřeno vám. A jestliže budete poslušni, budete správně vedeni. A Posel je zodpovědný jen za jasné předání Poselství.

56. Allah přislíbil těm z vás, kteří věří a dobré skutky konají, že z nich učiní Nástupce na zemi, tak jako učinil Nástupci některé z těch, kteří byli před nimi; a že jim upevní jejich náboženství, které pro ně zvolil, a že jim dá náhradou za jejich obavy jistotu a *mír*. Budou uctívat Mě a nic ke Mně nebudou přidružovat. A ti, kteří budou ještě i potom nevděční, budou vzpurnými.

57. A dodržujte Modlitbu a dávejte Zakát a poslouchejte Posla, aby se vám dostalo milosrdenství.

58. Nemyslete si, že ti, kteří nevěří, mohou zmařit *Naše Záměry* na zemi; jejich příbytkem je Peklo; a jak neblahé je to útočiště.

R. 8.

59. Vy, kteří věříte! Necht' vás ti, které vlastně vaše pravé ruce, a ti, kteří ještě nedosáhli mužnosti, žádají o dovolení *aby k vám směli vstoupit*, třikrát: před ranní Modlitbou, a v létě kolem poledne, když odkládáte své oděvy, a po večerní Modlitbě. *To jsou tři doby vašeho soukromí*. A jindy to není pro vás, ani pro ně hříchem, neboť jedni musíte sloužit druhým a pohybovat se

هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٧﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ
قُلْ لَا تَقْسِمُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٥٨﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ
تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٥٩﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن
قَبْلِهِمْ وَيَبَدِّلَنَّهُمْ لِهَيْبَتِهِمُ الَّتِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمَّا يُعْبُدُونَ
لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٦٠﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦١﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
يَع ۖ وَمَا لَهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ النَّصِيرُ ﴿٦٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ ثَلَاثَ
مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَصَوُّونَ بِيَابِكُمْ
فِي الظُّهْرِ وَحِينَ بَعْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْدَاتٍ
لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ ۖ

podle potřeby. Takto vám Allah objasňuje Znamení, neboť Allah je Vševědoucí, Moudrý.

60. A když vaše děti dosáhnou mužnosti, měly by také žádat o dovolení, tak jako žádají o dovolení ti, o nichž jsme se zmínili před nimi. Takto vám Allah objasňuje Svá příkázání; a Allah je Vševědoucí, Moudrý.

61. A pokud jde o starší ženy, které již nechťejí vstoupit do svazku manželského — není pro ně hříchem, jestliže odloží své vnější oděvy, aniž při tom odhalují své ozdoby. Avšak zdržet se toho je pro ně lepší. A Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

62. Není hříchem pro slepé a není hříchem pro chromé a není hříchem pro nemocné, ani pro vás, abyste jedli ve vlastních domech, nebo v domech vašich otců, nebo v domech vašich matek, nebo v domech vašich bratrů, nebo v domech vašich sester, nebo v domech bratrů vašich otců, nebo v domech sester vašich otců, nebo v domech bratrů vašich matek, nebo v domech sester vašich matek, nebo v těch, od nichž máte klíče, nebo v domě svého přítele. Není pro vás hříchem, jíte-li společně nebo odděleně. Ale když vstupujete do domu, pozdravte se vzájemně — pozdravem od Pána vašeho, plným požehnání a čistoty. Takto vám Allah objasňuje Svá příkázání; kéž byste porozuměli.

R. 9.

63. Opravdovými věřícími jsou pouze ti, kteří věří v Allaha a v Jeho Posla a kteří, když jsou u něho kvůli nějaké důležité záležitosti, která je svedla dohromady, neodcházejí, dokud jej nepožádali o dovolení odejít. Ti, kteří tě žádají o dovolení

كُلُّوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦١﴾

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَتِهِنَّ وَأَنْ يَتَتَفَعِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرْضِيِّ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
أَوْ مَا مَلَكَتْكُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ
بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
مُبْرَكَةً طَيِّبَةً كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا
كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

odejít, jsou věru ti, kteří *skutečně* věří v Allaha a v Jeho Posla. Proto, když tě požádají o dovolení kvůli nějaké své záležitosti, dovol to tomu, komu chceš, a popros pro ně Allaha o odpuštění. Allah je věru Nejvyšší Odpuštějící, Milosrdný.

64. A neberte výzvu Poslovi k vám tak, jako kdyby to byla výzva jednoho z vás ke druhému. Allah dobře zná ty, kteří se potají odkrádají. Nechť se mají na pozoru ti, kteří se vzpírají Jeho rozkazu, aby je nepostihla zkouška nebo aby je neuchvátil bolestný trest.

65. Slyšte! Allahovi náleží vše, co je na nebesích i na zemi. On dobře ví, jak to s vámi je. A v den, kdy k Němu budou navraceni, je zpraví o tom, co dělali. A Allah ví velmi dobře o všem.

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قَدْ آتَىٰكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ
قَدْ آتَىٰكَ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرُ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ

اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٤﴾

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بِبَعْضٍ
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ

يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

الْآلَاءَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

AL-FURQÁN*(Zjeveno před Hidžrou)***Doba zjevení a kontext**

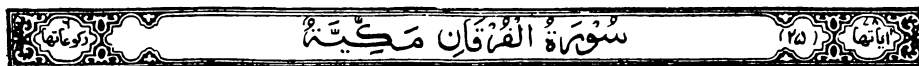
Podle názoru většiny badatelů je tato *Súra* mekkánská a bývá řazena do posledního mekkánského období. Někteří západní autoři se však domnívají, že byla zjevena na počátku Prorokova působení. Jako důvod uvádějí nepřítomnost jakékoli zmínky o pronásledování muslimů ze strany Quraišovců, které podle nich začalo o několik let později. Tento předpoklad je příliš chatrný, aby si zasloužil vážnější pozornosti. Je to jako kdyby se tvrdilo, že v mečínském období k boji mezi nevěřícími a muslimy nedošlo, protože v některých *Súrách* z mečínského období chybí zmínka o nevěřících.

Súra Al-Núr končí poznámkou o velkém významu a užitečnosti organizovanosti islámu. Bylo tam také konstatováno, že někteří muslimové si ještě neuvědomili jeho velké možnosti; na druhé straně se báli organizace věřících, která však byla skrzskrz prohnílá. Přítomná *Súra* uvádí důvody, proč jsou obavy lidí slabých ve víře pouhým klamem a výtvořem jejich vlastní ztrápené fantazie a ve skutečnosti neexistují.

Obsah

Súra začíná kategorickým tvrzením, že poselství Koránu je určeno celému lidstvu. Dále praví, že Všemohoucí Bůh, Jenž Korán zjevil, je jediným Pánem nebes a země a jediným Stvořitelem každého atomu vesmíru. Jeho Slovo tudíž je a musí být v dokonalém souladu se zákony přírody. Proto jeho přijetí, popř. zamítnutí znamená nejen přijetí, popř. zamítnutí zjeveného Zákona, ale také podřízení se zákonům samotné přírody, popř. jejich porušení. Dále se uvádí, že nevěřící, kterým se jen stěží podaří popřít vynikající kvality a přednosti koránského učení, se utíkají k vytáčkám, vrdíce, že nejde o dílo jednotlivce, ale o výsledek spojeného úsilí více lidí. Nevěřící také tvrdí, že koránské učení je plagiátem, převzatým z dřívějších Písem. Těmto argumentům však chybí jakákoli podstata, neboť kdyby byl Korán pouhým opisem starších Písem, musely by jim být vlastní také všechny přednosti a krásy, které jsou vlastní Koránu. Ale tak tomu

není. Potom *Súra* poskytuje odpovědi na některé otřelé a omšelé námitky nevěřících, jako např. to, že svatý Prorok je pouhým smrtelníkem a tudíž podléhá všem slabostem těla. Pak následuje krátká zmínka o zákonu vzestupu a pádu národů a nevěřící jsou upozorněni na to, že již nadešel čas jejich rozkladu a pádu a s ním i čas nástupu, vzestupu a prosperity muslimů. Nevěřící jsou ještě upozorněni na skutečnost, že Bůh stvořil dvě vody, jednu hořkou a druhou sladkou, a že tekou jedna vedle druhé. Sledují dál své souběžné toky, aniž se kdy mísí. Obdobně budou vedle sebe dál existovat učení Koránu a učení ostatních Písem, aby lidé při jejich srovnávání mohli rozpoznat pravdivé od nepravdivého a sladké od hořkého. Před koncem *Súry* nalezneme zmínku o některých zvláštních příznacích a znameních těch spravedlivých služebníků božích, kteří, řídíce se podle koránského učení, dosáhnou nejvyššího vrcholu vznešenosti ducha. *Súru* uzavírá důrazné opakování velké pravdy, že Bůh stvořil člověka k tomu, aby sloužil vznešenému a ušlechtilému cíli, a že kdokoli splnění tohoto cíle nedostojí, pozbude boží milosti a milosrdenství.



AL-FURQÁN

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Požehnán buď Ten, Jenž seslal Vodítka (tj. Korán) služebníku Svému, aby se stal Varovatelem všech světů —

3. Ten, Jemuž náleží království nebes a země. A On si k Sobě nevzal žádného syna a v kralování žádného společníka nemá a On stvořil vše a všemu správný rozměr určil.

4. A přesto si vedle Něho vzali božstva, která nic netvoří, ale sama byla stvořena, a která si nemohou ublížit ani prospět a nevládnou nad smrtí ani nad životem ani vzkříšením.

5. A ti, kteří nevěří, říkají: „Není to nic než lež, kterou si vymyslel, a jiní mu v tom pomáhali.“ A věru se tím dopustili nespravedlnosti a nepravdy.

6. A říkají: „*To jsou* bájná vyprávění starců; *a* on si je zapsal a jsou mu ráno a večer diktována.“

7. Řekni: „Zvěstoval je Ten, Jenž zná *všechna* tajemství nebes a země. On věru je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.“

8. A říkají: „Co je to za Posla, že jí *obyčejné* jídlo a chodí po ulicích? Proč k němu nebyl seslán nějaký anděl, aby byl varovatelem spolu s ním?“

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ②

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ
تَقْدِيرًا ③

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يُخْلِقُونَ شَيْئًا وَهُمْ
يُخْلَقُونَ وَلَا يَبْلُغُونَ لِنَفْسِهِمْ ضَرْبًا وَلَا نَفْعًا
وَلَا يَبْلُغُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ④

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آفَاتُكَ إِفْتِرَاءُ
وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَ
زُورًا ⑤

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَلْتَتَّبِعُهَا فِيهِ تَمَلُّ عَلَيْهِ
بُكْرَةً وَأَيُّسًا ⑥

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ⑦

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَنْسَى
فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ
نَذِيرًا ⑧

9. „Nebo kdyby mu byl shozen nějaký poklad, nebo kdyby měl zahradu, jejíž plody by jedl.“ A hříšníci říkají: „Jdete jen za člověkem, který je obětí klamu.“

10. Pohleď, jaká podobenství pro tebe vymýšlejí! Tím zbloudili a cestu najít nemohou.

R. 2.

11. Požehnaná buď Ten, Jenž, když se Mu zachce, ti daruje něco lepšího než toto vše — Zahrady, jimiž řeky tečou — a daruje ti i paláce.

12. Ba ne, oni popírají Hodinu a pro ty, kteří Hodinu popírají, jsme připravili oheň jasně šlehačící.

13. A až jej spatří z místa vzdáleného, uslyší jeho běsnění a řev.

14. A až, svázání dohromady, budou do něho vhozeni na místo úzké, budou prosit o zničení.

15. „Nedoprošujte se dnes zničení jediného, ale prostě o mnohá zničení.“

16. Řekni: „Je lepší toto, nebo Zahrada Věčnosti, kterou jsme slíbili spravedlivým? Bude pro ně odměnou i útočištěm.“

17. Budou tam mít vše, po čem touží, a budou *tam* přebývat navěky. Je to slib od Pána tvého, *neustále* vyprošovaný.

18. A v den, kdy je shromáždí i ty, které uctívali vedle Allaha, se zeptá: „Byli jste to vy, kteří jste tyto Mé služebníky v blud uvedli, nebo snad zbloudili z cesty *sami od sebe*?“

19. Řeknou: „Ty Svatý jsi! Nepříslušelo nám, abychom přijali ochránce jiné než

أَوْ يُنْفَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ٩

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَكَيْسَ يَسْطِيعُونَ
سَبِيلًا ١٠

تَبْرَكَ الَّذِي يَنْزِي السَّمَاءَ بِحَبْلٍ وَإِن تَأْسَفُ خَيْرًا مِّن ذٰلِكَ
جَنَّتِ تَجْرِي مِّن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ
قُصُورًا ١١

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ١٢

إِذَا رَأَوْهُمْ مِّن مَّكَانٍ يَبْعِدُونَ سَبِعُوا لَهَا نَعِيظًا
قُرْفِيرًا ١٣

وَإِذَا الْقَوْمُ مِنْهَا مَكَانًا صَيِّفًا مَّتَقَرِّينَ دَعَوْهُنَّ
ثُبُورًا ١٤

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ١٥
قُلْ أَدْرَأَيْكُمْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَ مَصِيرًا ١٦

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا
مَّسْئُولًا ١٧

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
يَقُولُوا إِنَّمَا أَضَلَّتْكُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا
السَّبِيلَ ١٨

قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يُبَدِّعُنَا أَن نَّتَّخِذَ مِن

Tebe; ale Tys jim i jejich otcům tolik bohatství v životě pozemském daroval, že na připomenutí zapomněli a stali se lidmi ztracenými.”

20. A tehdy řekneme modloslužebníkům: „A teď, když prohlásili za lež to, co jste řekli, nemůžete odvrátit trest ani se dovolat pomoci.” A tomu z vás, kdo jedná ne-spravedlivě, dáme okusit bolestný trest.

21. A neposlali jsme před tebou žádné Posly, kteří by nejedli obyčejnou stravu a chodili po ulicích. A některé z vás učiníme zkouškou pro jiné. Což tedy nebudete neochvějní? A Pán tvůj je Vševidoucí.

R. 3.

22. A ti, kteří setkání s Námi neočekávají, říkají: „Proč k nám nejsou sesíláni andělé? Nebo proč nevidíme Pána našeho?” Ti mají o sobě příliš vysoké mínění a přesáhly všechny meze.

23. V den, kdy anděly spatří – v ten den nebude pro provinilé žádná radostná zvěst; a řeknou: „Kéž by tu byla mohutná přehrada!”

24. A obrátíme se ke všemu, co vyko-nali, a proměníme to v rozptýlený prach.

25. V ten den na tom budou obyvatelé Nebe mnohem lépe, pokud jde o jejich přibýtek i pokud jde o místo k odpočinku.

26. A v den, kdy se roztrhne nebe i s mračny a andělé budou sesláni ve velkém počtu –

27. V ten den bude království pravdy náležet Milostivému Bohu; a pro nevěřící to bude těžký den.

دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءٍ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى
سَوُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٠﴾

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَغِيثُونَ صَرْفًا
وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا
كَبِيرًا ﴿١١﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لِيَآكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ
رَبُّكَ بِصِيرَاتٍ

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ
عَلَيْنَا الْبَلْغَمَةُ أَوْ تَنْزِيلٌ رَبِّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عَنَّا كَبِيرًا ﴿١٢﴾

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿١٣﴾
وَقَدْ مَنَّآ إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ جَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَّنْثُورًا ﴿١٤﴾

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿١٥﴾
وَيَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِلَ الْمَلَائِكَةُ
تَنْزِيلًا ﴿١٦﴾

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْغَنِيُّ الرَّحِيمُ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿١٧﴾

28. *Vzpomeň si na den, kdy si bude hříšník své ruce hryzat a řekne: „Kéž bych byl kráček cestou Prorokovou!*

29. „Běda mi! Kéž jsem si nikdy takového za přítele nevezal!

30. „Odvedl mě od Připomenutí poté, co ke mně přišlo.” A Satan člověka v nouzi opouští.

31. A Posel řekne: „Ó Pane můj, lid můj vskutku pokládal tento Korán za něco, *čeho je třeba se zbavit.*”

32. A takto činíme každému Prorokovi nepřítelé z řad hříšníků; a Pán tvůj ti jako Vůdce a Pomocník stačí.

33. A ti, kteří nevěří, řeknou: „Proč mu nebyl Korán zjeven v jednom celku?” *Zjevili jsme ho* takto, abychom jím posílili tvé srdce. A dali jsme mu tu nejlepší podobu.

34. A oni ti žádá podobenství nepřinášejí, My ti však předkládáme pravdu a výklad nejlepší.

35. Ti, kteří budou shromážděni tvářemi k Peklu obrácenými — ti budou v nejhorším postavení a nejdál z cesty *pravé* zbloudí.

R. 4.

36. A dali jsme Mojžíšovi Knihu a jeho bratra Áróna jsme učinili *jeho* pomocníkem.

37. A řekli jsme: „Odejděte oba k lidu, který odmítl Naše Znamení;” a do posledního jsme je vyhubili.

38. A *co se týče* lidu Noemova, ty jsme, když zavrhl Posly Naše, utopili a učinili je Znamením pro lidi. A pro hříšníky jsme připravili bolestný trest.

39. A *zničili jsme* ‘Ádovce a Thamúdovce a Lid Studny a mnohá jiná

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ لِيَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ
مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾

يُوَلِّتِي لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٩﴾

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا ﴿٣٠﴾

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣١﴾
وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ بَنِي عَدُوٍّ مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً ۗ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ
تَرْتِيلًا ﴿٣٣﴾

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ
تَفْسِيرًا ﴿٣٤﴾

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ
سُوءَ مَكَانًا ۖ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
وَزِينًا ﴿٣٦﴾

فَقُلْنَا إِذْ هَبَّا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَرَبْنَاهُمْ
تَدْمِيرًا ﴿٣٧﴾

وَقَوْمَ نوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرَّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٨﴾
وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّيِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ

pokolení mezi nimi.

40. A jednoho jsme varovali pomocí příkladů a všechny jsme je do jednoho vyhubili.

41. A snad museli navštívit město, na které spadl zhoubný déšť. Cožpak je neviděli? A přece nedoufají, že *po smrti* budou vzkříšení.

42. A kdykoli tě vidí, jen se ti posmívají: „Tohle je ten, kterého Allah vyslal *jako* Posla?

43. „Vždyť by nás málem odvedl od našich božstev, kdybychom na nich pevně nelpěli.“ A až spatří trest, dozvedí se, kdo z cesty *pravé* zbloudil nejdál.

44. Viděl jsi toho, kdo si za svého boha bere své vášně? Což bys mohl být jeho dozorcem?

45. Nebo se domníváš, že většina z nich slyší, či rozumí? Jsou jako dobytek — ti z cesty *pravé* zbloudili nejdál.

R. 5.

46. Což jsi neviděl, jak Pán tvůj prodlužuje stín? A kdyby byl chtěl, učinil by jej nehybným. A slunce jsme učinili jeho vůdcem.

47. Potom jej k Sobě přitahujeme lehkým přitahováním.

48. A je to On, Jenž pro vás noc učinil pokrývkou a spánek odpočinkem a den učinil probuzením.

49. A On je Ten, Kdo posílá větry jako radostnou předzvěst Svého milosrdenství; a z nebe sesíláme čistou vodu,

50. Abychom jí oživilí mrtvou zemi a dali napít tomu, co jsme stvořili — velkému množství dobytka a lidí.

كَثِيرًا ﴿٣٥﴾

وَكَلًّا ضَرْبًا لَهُ الْأَمْثَالُ وَكَلًّا تَبَرْنَا تَتَبِيرًا ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا السَّوْءَ

أَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٣٥﴾

وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا هَذَا الَّذِي

بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٣٥﴾

إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ الْإِهْتِنَاءِ لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا

وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ

سَبِيلًا ﴿٣٦﴾

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ

عَلَيْهِ وَكَيْلًا ﴿٣٦﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ الْأَنْرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ

هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٦﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ

سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٣٦﴾

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٣٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا

وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٣٦﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٣٦﴾

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا

وَإِنَّا بَشَرٌ كَثِيرًا ﴿٣٦﴾

51. A objasnili jsme jim to různými způsoby, aby se měli na pozoru, ale většina lidí odmítá vše, kromě nevěrectví.

52. Kdyby se nám bylo zachtělo, mohli jsme ustanovit Varovatele v každém městě.

53. Neposlouchejte tedy nevěřící a ved'te proti nim s jeho (Koránu) pomocí úporný boj.

54. A On je Ten, Jenž dal téci dvěma mořím; jednomu chutnému a sladkému a druhému slanému a hořkému; a mezi oběma umístil překážku a mohutnou přehradu.

55. A On je ten, Jenž stvořil člověka z vody a učinil pro něho příbuzenstvo přímé a příbuzenstvo získané manželstvím; a Pán tvůř je Všemocný.

56. A uctívají vedle Allaha to, co jim nemůže prospět, ani uškodit. A nevěřící se spolčuje (se Satanem) proti Pánu svému.

57. A poslali jsme tě jen jako oznamovatele radostné zvěsti a jako Varovatele.

58. Řekni: „Nežádám od vás za to žádnou odměnu, jenom aby ten, kdo chce, se ubíral cestou vedoucí k Pánu jeho.“

59. A spoléhej na Živého, Jenž neumírá a oslavuj *Ho* chválou Jeho. A On je dostatečným Znalcem hříchů služebníků Svých,

60. Ten, Jenž stvořil nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, v šesti obdobích; potom usedl na Trůn. Milostivý *Bůh*! Zeptej se na Něj toho, který ví.

61. A když se jim řekne: „Padněte na tvář před *Bohem* Milostivým,“ řeknou: „A kdo je to ten Milostivý *Bůh*? Máme snad padnout na tvář před každým jen proto, že nám to poroučíš?“ A to ještě zvýší jejich odpor.

R. 6.

62. Požehnán budiž Ten, Jenž na nebi stvořil souhvězdí a umístil tam Svítilnu a

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كِفْؤًا ۝

وَلَوْ شِئْنَا لَكُنْتُمْ فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝

فَلَا تُطِيعُ الْكٰفِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَ

هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا

مَخْجُورًا ۝

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا

وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا

يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ إِلَّا مَن شَاءَ أَن

يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ

وَكَفَىٰ بِهِ بَدُنُوبٍ عِبَادَةً خَيْرًا ۝

إِلَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ

آيَاتٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمٰنُ فَسَلِّ بِهٖ

خَيْرًا ۝

وَإِذْ أَقْبَلُ لَهُمُ انبِعَادًا لِلَّذِينَ قَالُوا وَمَا الْيَوْمُ

بِأَسْجُدَ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝

تَبٰرَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا

Měsíc světlo vydávající.

63. A je to On, Jenž stvořil noc a den a jejich střídání pro toho, kdo si *Ho* chce připomenout, anebo chce být vděčný.

64. A služebníci Milostivého *Boha* jsou ti, kteří krácejí po zemi v pokoře, a když je osloví *lidé* nevědomí, řeknou: „Mír!”

65. A ti, kteří tráví noc před Pánem svým, padajíce tváří k zemi a stojíce.

66. A kteří říkají: „Pane náš, odvrát' od nás trest Pekla. Neboť trest jeho je trýzní bolestnou.

67. „Je věru špatným místem odpočinku i špatným příbytkem.”

68. A ti, kteří při utrácení nejsou ani marnotratní, ani skoupí, ale stojí někde uprostřed;

69. A ti, kteří nevzývají spolu s Allahem žádného jiného *Boha*, ani nezabíjejí člověka, jehož Allah zabít zakázal, leda ve věci spravedlivé, ani se nedopouštějí cizoložství (nebo smilstva); a ten, kdo takto činí, zaplatí trestem za *svůj* hřích.

70. Tomu bude trest zdvojnásoben v Den Zmrtvýchvstání a bude v něm přebývat zahanben,

71. Kromě těch, kteří se kají a věří a dobré skutky konají; neboť těm Allah jejich špatné skutky v dobré promění; a Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný;

72. A ti, kteří se kají a dobré *skutky* konají, ti věru se k Allahovi obracejí s pokáním *opravdovým*;

73. A ti, kteří křivě nesvědčí, a když mjíjejí marně tlachající, mjíjejí je důstojně;

سِرْجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿١٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿١٧﴾

وَعِبَادَ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿١٨﴾

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿١٩﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٢٠﴾

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٢١﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٢٢﴾

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزُنُونَ وَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٢٣﴾

يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿٢٤﴾

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٥﴾

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٢٦﴾

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ

74. A ti, kteří, když jim jsou připomenuta Znamení Pána jejich, k nim nejsou hluší a slepí;

75. A ti, kteří říkají: „Pane náš, dej nám v našich manželkách i v našich dětech potěšení pro naše oči a učiň nás vzorem pro bohabojné.”

76. Takoví získají odměnou vysoké postavení v *Ráji* za to, že byli neochvějní a budou tam přijati s pozdravem i *přivítáním* Mír,

77. A budou tam přebývat na věky. Jak překrásné to útočiště i příbytek.

78. Řekni *nevěřícím*: „Jestliže se k *Němu* nebudete modlit, Pán můj se o vás nepostará. Nyní, co jste *pravdu* zavrhli, přilepí se na vás neštěstí.”

مَرُّوا كِرَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُخَذُّوا عَلَيْهَا

صِنًا وَعُمْيَانًا ۝

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَ

ذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلتَّقِيِينَ إِمَامًا ۝

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا

تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝

خُلْدٍ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ

كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝

KAPITOLA 26

AL-ŠU‘ARÁ’

(Zjeveno před Hidžrou)

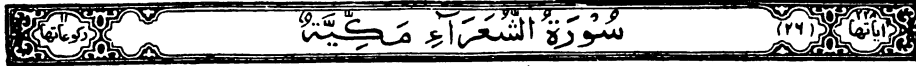
Doba zjevení, název a kontext

Velká většina muslimských komentátorů považuje tuto *Súru* za mekkánskou. Al-Šu‘ará’ (Básníci) byla nazvána proto, aby se muslimům dostalo poučení, že národ bude úspěšný jedině tehdy, budeli jednat tak, jak hlásá, a že prázdné řeči stejně jako tlachání básníků nikam nevedou. Touto *Súrou* začíná nový směr oproti tématice předchozích šestnácti kapitol. Od *Súry* Júnus Korán oslovuje především židy a křesťany; v této kapitole však jejich místo zaujímají věřící a mění se forma, povaha i rámec oslovení. Proto se změnil též *muqatta‘át* na začátku *Súry*. Předchází *Súra* skončila prohlášením, že by bylo velkou chybou se domnívat, že by Bůh dopustil, aby byl zničen starobylý systém, který vznikl prostřednictvím velkých náboženství světa. Naopak, člověka stvořil proto, aby v jeho osobě ukázal Svě veliké vlastnosti, a také proto, aby člověk mohl reagovat na boží Volání. Jestliže člověk cíl svého stvoření nesplní, pak jeho existence je zbytečná a nezdůvodnitelná a není, proč by se Bůh rozpakoval nad jeho zničením. V *Súře* se dovídáme, že z lásky k lidstvu a pln starostlivostí o něj se svatý Prorok rmoutil nad touto obávanou možností a přál si, aby byl člověk spasen. Zdá se, že zničení člověka je v rozporu s božím plánem, který spočívá v tom, že člověku bude dána možnost, aby z vlastní vůle a snažení objevil způsob, jak se přiblížit k Bohu, a pokusil se toho dosáhnout. Ale kdyby to odmítl učinit, měl by nést následky svého rozhodnutí. V *Súře* se dále praví, že kdyby člověk nebyl nadán rozvahou a schopností si vybírat, stal by se z něho pouhý stroj a automat a nebyl by obrazem svého Stvořitele, za který je považován. Musí se proto chovat a jednat v souladu s božím plánem, bez něhož nemůže dosáhnout skutečné spásy.

Obsah

Na začátku *Súry* se tvrdí, že Korán k tomu, aby dokázal a potvrdil pravdivost svých tvrzení, uvádí své vlastní důkazy a argumenty a nepotřebuje žádnou externí pomoc či podporu. Dále říká, že k

naplnění všech lidských tužeb a potřeb stvořil Bůh všechny věci hmotného světa v párech, a proto není divu, že v říši duchovna stvořil jejich protějšky. Zcela na místě *Súra* vypráví o několika božích Poslech a začíná příběhem Mojžíšovým. Tomu se splněním božího přikázání podařilo vyvést Izraelity z Egypta. Pro další ilustraci faktu, že pravda nakonec vždy zvítězí a opozice ztroskotá, vypráví ve stručnosti o Proroku Abrahamovi, Noemovi, Húdovi, Sálihovi, Lotovi a Šu'ajbovi. Abraham dokázal svému lidu pošetilost a zbytečnost uctívání model. Jeho příběh následuje příběh Noemův, kterého jeho lid zavrhl jen proto, že chtěl odstranit sociální rozdíly. A po něm přišli Húd a Sálíh. Oba tito Proroci boží se usilovně snažili přimět své lidi, aby si uvědomili, že to, na čem skutečně závisí jejich život a blahobyť, není okázalost hmotných prostředků a moc, ale dobré mravy a síla ducha. Jejich národy však tato učení a varování hodily za hlavu. Lid Lotův a Šu'ajbův se nezachoval o nic lépe. Ti první se oddávali zvrhlým nefestem a ti druzí byli nepoctiví v obchodování. Na konci se *Súra* vrací k tématu, kterým začala, totiž že Korán je zjevené Slovo boží; na podporu tohoto tvrzení uvádí solidní a pádné důkazy a dodává, že jeho pravdivost dosvědčili Proroci dob minulých a také učení mužové Izraele jsou v hloubi duše přesvědčeni, že to Slovo boží je, protože splňuje proctví obsažená v jejich Písmech. *Súra* vyzývá věřící, aby se zamysleli nad učením Koránu a přesvědčili se, zda mohou být dílem satanů, či zda si je mohl svatý Prorok sám vymyslet. Dále se praví, že učení Koránu se velmi podobají učením dřívějších Písem, a lid satanský evidentně nemohl mít přístup k jejich božskému prameni. Satani se zmocňují pouze hříšníků a lhářů a těch, kteří vymýšlejí a rozšiřují lži. A básníci se nechávají inspirovat právě těmito milovníky klamu, a proto je následují jen lidé nemravní a bezzásadoví. Básníci a jejich příznivci si libují v nabubřelých a nesmyslných řečech, ale podle toho, co hlásají a káží, nejednají. *Súra* končí příkazem adresovaným svatému Prorokovi, aby svému lidu dál kázal Jedinost boží a aby ho vychovával a připravoval k šíření věci islámu. Dále se mu přikazuje, aby důvěřoval Všemocnému a Milosrdnému Bohu, pod jehož ochranou a péčí prožívá své dny a který už velmi brzy skoncuje s roztroušeností muslimů a svede je dohromady na místo, kde budou žít v míru a blahobytu a kde budou v dokonalém bezpečí a jistotě uctívát Jediného Pravého Boha.



AL-ŠU'ARÁ

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Tá Sín Mím*

طَسَمَ ②

3. Toto jsou verše Knihy jasné.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

4. Možná, že se až k smrti utrápíš proto, že nevěří.

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ④

5. Kdybychom chtěli, seslali bychom jim z nebe Znamení, že by se před ním jejich šíje sklonily.

إِنْ نَشَاءُ نُنزِلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ ⑤

أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ⑥

6. A nepřijde k nim od Milostivého žádné nové Připomenutí, aniž se od Něho odvrátí.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنَ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا ⑦

كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ⑧

7. Oni je za lež prohlásili, však brzy k nim přijdou zvěsti o tom, čemu se posmívali.

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَاءَ لَهُمْ أَبْوَابُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑨

8. Což se nerozhlédlí po zemi a neviděli, kolika ušlechtilým druhům jsme na ní vyrůst dali?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ ⑩

كَرِيمٍ ⑪

9. Věru je v tom Znamení, ale většina z nich stejně neuvěří.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ⑫

10. A Pán tvůj je vskutku Mocný, Milosrdný.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑬

11. A vzpomeň si, když Pán tvůj zavolal Možžíše, řka: „Jdi k lidu nespravedlivému,

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑭

12. „K lidu Faraónovu. Což nebudou Bohabojní?“

قَوْمٍ فَرَعَوْنَ إِلَّا يَتَّقُونَ ⑮

13. Řekl: „Pane můj, obávám se, že mě budou považovat za lháře;

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ⑯

14. „A hrud' má je stísněná a jazyk můj není výmluvný; pošli proto zprávu Árónovi.

وَيُضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى ⑰

هُرُونَ ⑱

15. „Mají proti mně obvinění, takže se bojím, že mě zabijí.“

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذُنُوبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ⑲

16. Bůh řekl: „Nikoliv, jděte tedy oba s Našimi Znameními; Jsme s vámi a slyšíme.

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ⑳

* Laskavý, Všeslyšící, Vševědoucí Bože!

17. „Jděte k Faraónovi a řekněte: ‚Jsme Poslové Pána světů,

18. ‚A žádáme, abys s námi poslal syny Izraele.‘”

19. *Faraón* řekl: „Což jsme tě jako dítě mezi sebou nevychovali? A zůstal jsi mezi námi *po mnohá* léta svého života.

20. „A spáchal jsi čin, který jsi spáchal, a stal ses jedním z těch, kteří jsou nevděční.”

21. *Mojžíš* řekl: „Učinil jsem to v době, kdy jsem patřil k těm, kteří zbloudili.

22. „A uprchl jsem od vás, protože jsem se vás bál; potom mi Pán můj daroval schopnost správného úsudku a učinil mě Poslem.

23. „A ta přízeň, na niž tu narážky činíš, je to, že jsi syny Izraele zotročil?”

24. *Faraón* řekl: „A kdo je ten Pán světů?”

25. *Mojžíš* řekl: „Pán nebes a země a všeho, co je mezi nimi, chcete-li tomu uvěřit.”

26. *Faraón* řekl těm, kteří byli kolem něho: „Slyšíte ho?”

27. *Mojžíš* řekl: „Pán váš a Pán vašich praotců.”

28. *Faraón* řekl: „Tento váš Posel, který k vám byl vyslán, je nepochybně blázen.”

29. *Mojžíš* řekl: „Pán Východu a Západu a všeho, co je mezi nimi, kdybyste to jen pochopili.”

30. *Faraón* řekl: „Přijmeš-li jiného Boha než mne, uvrhnu tě do vězení.”

31. *Mojžíš* řekl: „Cože, i kdybych ti předvedl něco zřetelného!”

32. *Faraón* řekl: „Předveď to tedy, mluvíš-li pravdu.

33. Hodil tedy svou hůl a hle, změnila se v hada zcela zřejmého.

قَاتِبًا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾
أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٨﴾

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَئِنَّمَا فِينَا مِنَ
عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٩﴾

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَإِنَّ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٢٠﴾
قَالَ فَعَلْتُهَا إِذْ أَوْ أَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢١﴾

فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ نَبَأًا خِفْتُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٢﴾

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾
قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ
مُقِيمِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَ لِمَنْ حَوَّلَهُ إِلَّا تَسْتَعِينُونَ ﴿٢٦﴾

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٨﴾

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ
الْمَسْجُورِينَ ﴿٣٠﴾

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتِكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٣٢﴾

فَأَلْقَاهُ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

34. A vytáhl ruku a hle, přihlížejícím se zdála bílá.

R. 3.

35. *Faraón* řekl svým stařešinům: „Toto je věru zručný kouzelník.

36. „Svámi kouzly vás chce vypudit z vaší země. Co tedy radíte?“

37. Řekli: „Necht' chvíli počká, i s bratrem svým, a posli do měst předvolatele,

38. „Aby ti přivedli všechny zručné kouzelníky.“

39. A kouzelníci byli shromážděni v určenou dobu ve stanovený den.

40. A lidem bylo řečeno: „Chcete se shromáždit *také*,

41. „Abychom mohli následovat kouzelníky, pokud budou vítězi?“

42. A když se kouzelníci dostavili, řekli Faraónovi: „Dostaneme nějakou odměnu, když zvítězíme?“

43. Řekl: „Ano, a stanete se mými oblíbenci.“

44. Mojžíš jim řekl: „Hod'te už, co chcete hodit.“

45. Hodili tedy své provazy a hole a řekli: „Při cti Faraónově, vítězství bude zaručeně naše.“

46. Pak hodil svou hůl Mojžíš a hle, pohltila vše, co vytvořili.

47. A tu kouzelníci padli na tvář.

48. Řekli: „Věříme v Pána světů,

49. „Pána Mojžíšova a Árónova.“

50. *Faraón* řekl: „Uvěřili jste v něj dříve, než jsem vám k tomu dal svolení? Ten musí být vaším vůdcem, který vás kouzlům naučil. Však brzy poznáte *následky*. Zcela jistě vám dám useknout ruce a nohy — vždy na opačné straně a všechny vás dám

وَنَزَعَ يَدَهُ فَادَاهِيَ بِيْضَاءَ لِلتُّظْيِيْنِ ۗ ﴿٣٤﴾

قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ اِنَّ هَذَا سِحْرٌ عَلِيمٌ ۗ ﴿٣٥﴾

يُرِيْدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۗ فَمَا ذَا

قَاْمُرُوْنَ ۗ ﴿٣٦﴾

قَالُوْا اَرْجِهْ وَاخَاهُ وَاَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ خَشِرِيْنَ ۗ ﴿٣٧﴾

يَا تُوَكِّلُ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيْمٍ ۗ ﴿٣٨﴾

فَجِيعَ السَّحْرَةِ لَبِيْعَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ۗ ﴿٣٩﴾

وَقِيْلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ ۗ ﴿٤٠﴾

لَعَلَّنَا نَشِيْعُ السَّحْرَةَ اِنْ كَانُوْا هُمْ الْغٰلِبِيْنَ ۗ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَالُوْا الْفِرْعَوْنَ اَيْنَ لَنَا لَآجِرًا

اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ۗ ﴿٤٢﴾

قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذَا لَيْسَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۗ ﴿٤٣﴾

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى الْقَوَاِمَا اَنْتُمْ مُّلْكُوْنَ ۗ ﴿٤٤﴾

فَالْقَوَاِمَا جِبَالُهُمْ وَعَصِيْبُهُمْ وَقَالُوْا بَعْدَۃٍ فِرْعَوْنَ

اِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُوْنَ ۗ ﴿٤٥﴾

فَاَلْقٰى مُّوْسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْبُدُوْنَ ۗ ﴿٤٦﴾

فَاَلْقٰى السَّحْرَةَ سٰجِدِيْنَ ۗ ﴿٤٧﴾

قَالُوْا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۗ ﴿٤٨﴾

رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۗ ﴿٤٩﴾

قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اَدْنٰ لَكُمْ اِيْتَهُ لِكَيْ يَدْرِكَكُمْ

الَّذِيْ عَلَّمَكُمْ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۗ لَا تَقْطَعَنَّ

اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَّلَا وَّصَلَبَتْكُمْ

ukřížovat.”

51. Řekli: „To nevadí, vždyť tak se k Pánu svému navrátíme.

52. „Doufáme, že nám Pán náš odpustí naše hříchy, vždyť patříme k prvním věřícím.”

R. 4.

53. A vnukli jsme Mojžíšovi: „Odved' Mé služebníky v noci, neboť budete pronásledováni.”

54. A Faraón vyslal předvolatele do měst, řka:

55. „Tamtí jsou jen nepočetná skupina,

56. „A rozhněvali nás;

57. „A nás je velké množství a *jsme plně vyzbrojení* a bdělí.”

58. A tak jsme je vyhnali ze zahrad a od pramenů

59. A pokladnic a z čestných příbytků;

60. Tak *tomu vskutku bylo*; a vše jsme dali v dědictví synům Izraele.

61. A tamti je pronásledovali a při východu slunce je dostihli.

62. A když se k sobě oba zástupy přiblížily na dohled, druhové Mojžíšovi řekli: „Věru jsme dostiženi.”

63. „Nikdy! *Nemluve tak!* Pán můj je se mnou. On mě povede.”

64. Potom jsme vnukli Mojžíšovi: „Udeř svou holí do moře.” A rozestoupilo se a každá část se *podobala* ohromné hoře.

65. A pronásledovatele jsme přiměli přistoupit blíže.

66. A zachránili jsme Mojžíše a ty, kteří byli s ním.

67. Pak jsme ty druhé utopili.

68. V tomto je zajisté Znamení; ale většina z nich stejně neuvěří.

69. A Pán tvůj je věru Mocný, Milosrdný.

أَجْمَعِينَ ۝

قَالُوا لَا ضَيْرُ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ

بِئَاتِي الْمُؤْمِنِينَ ۝

وَإِذْ حِينًا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ۝

فَأرْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۝

وَأِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۝

وَأِنَّا لَاجْمَعٌ حَذِرُونَ ۝

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝

كَذَلِكَ وَأَدْرَجْنَاهَا بِئَاتِي إِسْرَائِيلَ ۝

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۝

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعِينَ قَالَ أَعْضَبُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمَذْرُؤُونَ ۝

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۝

فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝

وَأَرْزَقْنَا تَمْرَ الْأَخْيَرِينَ ۝

وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَخْيَرِينَ ۝

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

- R. 5.
70. A vyprávěj jim příběh o Abrahamovi.
71. Když řekl svému otci a svému lidu: „Co to uctíváte?“
72. Řekli: „Uctíváme modly a navždy jim zůstaneme oddáni.“
73. Řekl: „Slyší vás, když je vzýváte?“
74. „Nebo vám snad přinášejí užitek, či škodu?“
75. Řekli: „To ne, ale shledali jsme, že naši otcové činili totéž.“
76. Řekl: „Co si myslíte o tom, co uctíváte –“
77. „Vy i vaši otcové před *vámi*.“
78. „*Všichni* jsou mými nepřáteli, kromě Pána světů,
79. „Který mě stvořil; a je to On, Kdo mě vede;
80. „A kdo mě krmí a napájí;
81. „A když jsem nemocen, je to On, Kdo mě uzdraví;
82. „A Kdo mě nechá zemřít a potom mě oživí;
83. „A Kdo mi, jak doufám, v Den Posledního Soudu mé viny odpustí.
84. „Pane můj, obdař mě moudrostí a připoj mě ke spravedlivým;
85. „A daruj mi věhlas mezi pokolením budoucím;
86. „A učň mě *jedním* z dědiců Zahrady blaženosti;
87. „A odpusť otci mému; neboť je *jedním* ze zbloudilých;
88. „A nezahanbi mě v den, kdy budou vzkříšeni,
89. „V den, kdy bohatství, ani synové *nikomu* nepomohou;
90. „A *zachráněn bude jen* ten, jenž k Allahovi přijde se srdcem pokorným.“
91. A Nebe bude přiblíženo spravedlivým.

- وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَأٌ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٠﴾ وَقَفَ لَانِهِمْ
 إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٥١﴾
 قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظُرُ لَهَا غَافِقِينَ ﴿٥٢﴾
 قَالَ هَلْ يَسْعَوْنَ كُمْ إِذْ تَدْعُونَهُ ﴿٥٣﴾
 أَوْ يَنْفَعُونَ كُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٥٤﴾
 قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٥٥﴾
 قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٥٦﴾
 أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَامُونَ ﴿٥٧﴾
 فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٨﴾
 الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٥٩﴾
 وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٦٠﴾
 وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٦١﴾
 وَالَّذِي يُبَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٦٢﴾
 وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٦٣﴾
 رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّقْ بِالضَّالِّحِينَ ﴿٦٤﴾
 وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٦٥﴾
 وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٦٦﴾
 وَاعْفُ عَنِّي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِّينَ ﴿٦٧﴾
 وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٨﴾
 يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٦٩﴾
 إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٧٠﴾
 وَأَزْلَفَتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٧١﴾

92. A Peklo bude odhaleno těm, kteří zbloudili.

93. A bude jim řečeno: „Kde je to, co jste uctívali

94. Kromě Allaha? Mohou vám pomoci anebo získat pomoc *sami pro sebe?*”

95. Potom tam budou po hlavě uvrženi oni i ti, kteří zbloudili.

96. A vojska Iblísova, všichni dohromady.

97. A řeknou, hádajíce se tam mezi sebou:

98. „Při Allahovi, ve zjevném bludu jsme byli,

99. „Když jsme vás k Pánu světů porovnávali;

100. „A svedli nás jedině provinilci.

101. „A nyní nemáme žádné přimluvece.

102. „Ani laskavého přítele.

103. „Kéž bychom se mohli vrátit *na svět*, abychom byli věřící!”

104. V tomto je zajisté Znamení, ale většina z nich neuvěří.

105. A Pán tvůj je věru Mocný, Milosrdný.

106. Lid Noemův^{R. 6.} Posly za lháře prohlásil,

107. Když jim jejich bratr Noe řekl: „Což se nebudete bát?

108. „Jsem vaším Poslem, věrným *svému* posláním.

109. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte.”

110. „A nežádám za to od vás žádnou odměnu. Má odměna pochází jedině od Pána světů.

111. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte.”

112. Řekli: „Což ti máme věřit, když tě následují jen ti nejnuznější?”

وَبَرَزَتِ الْجَحِيمِ لِلْغَاوِينَ ۙ

وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۙ

مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصِرُونَ ۙ

فَكُنِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ۙ

وَجُنُودِ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۙ

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۙ

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لِنَعْلَمُ لِمَ تُولَىٰ يُوسُفُ ۙ

إِذْ نَسَىٰكُمْ رَبِّبَ الْعَالَمِينَ ۙ

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ۙ

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ۙ

وَلَا صَدِيقٍ حَقِيمٍ ۙ

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۙ

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۙ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۙ

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ۙ

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۙ

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۙ

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَآطِعُوا ۙ

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ۙ

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَآطِعُوا ۙ

قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَدُنْكَ وَإِنتَبَعَكَ الْآرِدُّونَ ۙ

113. Řekl: „Co já vím o tom, co oni dělali?

114. „Účtování s nimi jediné Pánu mému přísluší, kéž byste to jen věděli!

115. „A nemíním odhánět věřící.

116. „Já jsem jen Varovatel zjevný.”

117. Řekli: „Jestliže nepřestaneš, ó Noe, dozajista budeš ukamenován.”

118. Řekl: „Pane můj, můj lid mě za lháře prohlásil.

119. „Rozhodni proto mezi mnou a jimi soudem rozhodným; a zachraň mě i věřící, kteří jsou se mnou.”

120. Tak jsme ho zachránili i ty, kteří byli s ním v plně naložené Arše.

121. Potom jsme utopili ty, kteří zůstali.

122. V tomto je zajisté Znamení, ale většina z nich neuvěří.

123. A Pán tvůj je věru Mocný, Milosrdný.

R. 7.

124. *Kmen* 'Ádovců Posly zavrhl,

125. Když jim jejich bratr Húd řekl: „Což se nebudete bát?

126. „Jsem vaším Poslem, věrným svému poslání.

127. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte.

128. „A nežádám za to od vás žádnou odměnu. Má odměna pochází jediné od Pána světů.

129. „Stavíte si na každém vyvýšeném místě památníky jen z touhy po marné slávě

130. „A stavíte si paláce, jako kdybyste měli být nesmrtelní?

131. „A když *na někoho* vztáhnete ruku, vztahujete ruce jako tyrani.

132. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte.

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٤﴾

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾

إِنَّا إِنَّا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٦﴾

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهِ يَنْحُوحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١١٧﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْلِي كَذَبُونَ ﴿١١٨﴾

فَأَنْفَحْ بَنِيَّ وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ قَعِيَ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْشَّاعُونَ ﴿١٢٠﴾

ثُمَّ اغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢١﴾

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٣﴾

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ إِلَّا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٦﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٧﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٨﴾

أَتَّبِعُونَ بِكُلِّ رِيحٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٩﴾

وَتَتَّخِذُونَ مَصَابِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٣٠﴾

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣١﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣٢﴾

133. „A bojte se Toho, Jenž vám dopomohl ke všemu, co znáte.

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾

134. „On vám dopomohl k dobytku i k synům

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنَ ۙ

135. „A zahradám a pramenům.

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٥﴾

136. „Já věru se pro vás obávám Dne trestu nesmírného.“

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٦﴾

137. Řekli: „Je nám jedno, jestli *nás* napomínáš, nebo jestli jedním z napomínajících nejsi.“

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَطَّتْ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَعَّظِينَ ﴿١٣٧﴾

138. „Toto není nic jiného než obyčej starců.

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٨﴾

139. „A my potrestáni nebudeme.“

وَمَا نَحْنُ بِعُذَّابِينَ ﴿١٣٩﴾

140. A tak jej zavrhli a My jsme je zahubili. V tomto je zajisté Znamení, ale většina z nich neuvěří.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

141. A Pán tvůj je věru Mocný, Milosrdný.

﴿١٤١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤١﴾

R. 8.

142. *Kmen* Thamúdoců Posly také zavrhl,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٢﴾

143. Když jim jejich bratr Sálíh řekl: „Což se nebudete bát?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٣﴾

144. „Jsem vaším Poslem, věrným *svému* posláním.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٤﴾

145. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchajte.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٥﴾

146. „A nežádám za to od vás žádnou odměnu. Má odměna pochází jediné od Pána světů.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٦﴾

147. „Budete snad ponecháni v bezpečí mezi věcmi, *které* tu máte,

أَسْتَرْكُونَ فِي مَا هُنَّ أَمِينٌ ﴿١٤٧﴾

148. „Mezi zahradami a prameny,

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٨﴾

149. „A obilnými poli a datlovými palmami obtěžkanými trsy plodů?

وَزُرُوحٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٩﴾

150. „A budete si *i nadále* bez potíží vytesávat domy v horách?

وَتَنْجُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٥٠﴾

151. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchajte.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥١﴾

152. „A neposlouchajte příkazy těch, kteří meze překračují

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥٢﴾

153. „A kteří v zemi nepokoje způsobují a nápravu nepřinášejí.”

154. Řekli: „Jsi jenom *jedním* z oca-
rovaných;

155. „Jsi jenom člověk, jako my. Přines
nám tedy nějaké Znamení, jsi-li *jedním*
z pravdomluvných.”

156. Řekl: „Tady je velbloudice: má
právo pít v určenou dobu a vy také máte
právo pít v určený den.

157. „A nedělejte jí nic zlého, aby vás
nepostihl Den trestu nesmírného.”

158. Ale oni ji ochromili; a potom toho
začali litovat.

159. A tak je postihl trest. V tomto je
zajisté Znamení, ale většina z nich neuvěří.

160. A Pán tvůj je věru Mocný,
Milosrdný.

R. 9.

161. Lid Lotův Posly zavrhl,

162. Když jim jejich bratr Lot řekl: „Což
se nebudete bát?”

163. „Jsem vaším Poslem, věrným
svému poslání.

164. „Bojte se tedy Allaha a mě po-
slouchejte.

165. „A nežádám za to od vás žádnou
odměnu. Má odměna pochází jediné od
Pána světů.

166. „Cožpak se ze všech lidí jen
k mužům přibližujete

167. „A své manželky, jež pro vás Pán
váš stvořil, opouštíte? Ba ne, jste národ,
který hřeší.”

168. Řekli: „Jestliže nepřestaneš, ó
Lote, zajisté budeš *jedním* z vypovězených.”

169. Řekl: „Hnusí se mi to, co provádíte.

الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٣﴾

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٤﴾

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۗ فَأْتِ بَيِّنَاتٍ إِنْ كُنْتَ

مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٥﴾

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ ۗ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ

مَعْلُومٍ ﴿١٥٦﴾

وَلَا تَسْوَأَهَا ۖ يَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿١٥٧﴾

تَعَفَّرُوا بِهَا فَأَصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٨﴾

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ

أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٥٩﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦١﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦٢﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٣﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ ۗ

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهَ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَارجِينَ ﴿١٦٧﴾

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَائِلِينَ ﴿١٦٨﴾

170. „Pane můj, zachraň mě a mou rodinu před tím, co dělají.“

171. Tak jsme jej i celou rodinu jeho zachránili,

172. Kromě stařeny, jež byla mezi těmi, kteří zůstali pozadu.

173. Potom jsme ostatní zahubili.

174. A seslali jsme na ně déšť; a byl to zhoubný déšť pro ty, kdož byli varováni.

175. V tomto je zajisté Znamení, ale většina z nich neuvěří.

176. A Pán tvůj je Mocný, Milosrdný.

R. 10.

177. *Také lid Lesa Posly zavrhl,*

178. Když jim Šu'ajb řekl: „Což se nebudete bát?

179. „Jsem vaším Poslem, věrným svému poslání.

180. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchajte.

181. „A nežádám za to od vás žádnou odměnu. Má odměna pochází jedině od Pána světů.

182. „Dávejte plnou míru a nebuďte mezi těmi, kteří dávají méně,

183. „A važte na přesných vahách

184. „A nedávejte lidem méně, než co jim náleží, a nedopouštějte se bezpráví na zemi, způsobující tak nepokoj.

185. „A bojte se Toho, Jenž stvořil vás i národy dřívější.“

186. Řekli: „Jsi jenom *jedním* z oca-rovaných.

187. „A jsi jenom člověk jako my a myslíme, že jsi *jedním* ze lhářů.

188. „Nech na nás tedy spadnout kusy nebe, jsi-li pravdomluvný.“

رَبِّ نَجِّنِي وَاهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٠﴾

فَنَجَّيْنَاهُ وَاهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧١﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِينَ ﴿١٧٢﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرَبِينَ ﴿١٧٣﴾

وَآمَطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٤﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٦﴾

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٧﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٩﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٨٠﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨١﴾

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨٢﴾

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْقَاتِ السُّتْقِيمِ ﴿١٨٣﴾

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ

مُفْسِدِينَ ﴿١٨٤﴾

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ ﴿١٨٥﴾

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٦﴾

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَطَّكَ لَيِّنَ الْكَذِبِيِّ ﴿١٨٧﴾

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ

الصَّادِقِينَ ﴿١٨٨﴾

189. Řekl: „Pán můj ví nejlépe, co děláte.“

190. I prohlásili ho za lháře. A uchvátíli je trest dne zatemňujícího šera. To věru byl trest dne hrůzného.

191. V tomto je zajisté Znamení, ale většina z nich neuvěří.

192. A Pán tvůj je věru Mocný, Milosrdný.

R. 11.

193. A toto je vsutku zjevení od Pána světů.

194. A s ním sestoupil Duch spolehlivý

195. Na srdce tvé, aby ses stal Varovatelem

196. V jasném a srozumitelném jazyce arabském.

197. A věru je o něm *zmínka* v Písmech národů dřívějších.

198. A není pro ně snad Znamením, že je znají učenci mezi syny Izraele?

199. A kdybychom je seslali některému Nearabovi

200. A ten by jim je přednášel, ani tehdy by v ně neuvěřili.

201. Takto jsme nechali vstoupit *nevěrectví* do srdcí hříšníků.

202. Neuvěří, dokud nespatří bolestný trest.

203. Ten k nim však přijde znenadání, aniž to budou tušit,

204. A řeknou: „Bude nám poskytnut nějaký odklad?“

205. Proč chtějí uspišit Náš trest?

206. Co si myslíš? Když jim ještě několik let dáme k užívání *dobré věci tohoto světa*

207. A potom na ně přijde to, čím jsme jim hrozili,

208. Nebude jim naprosto nic platné to, co si užívali.

قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٩﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَحَدَهُمْ عَذَابٌ بِيَوْمِ الظَّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ

عَذَابٌ يَوْمِ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾

وَرَأَيْتَهُ لَتَنِزِيلِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٦﴾

وَرَأَيْتَهُ لَيْفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي

إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٨﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾

فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

أَفِعْدَا إِنَّا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٥﴾

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٦﴾

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَّا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٧﴾

مَّا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُسْتَعْوُونَ ﴿٢٠٨﴾

209. A žádné město jsme nezničili, aniž mělo Varovatele.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ۝٢٠٩

210. *Toto je připomenutí; a my nejsme nespravedliví.*

ذُكِّرْتُمْ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝٢١٠

211. A nepřinesli je žádní Satani.

وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ۝٢١١

212. Ti toho nejsou hodni a nejsou toho ani schopni,

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَبِغُونَ ۝٢١٢

213. Neboť je jim bráněno v naslouchání.

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَرُونَ ۝٢١٣

214. Vedle Allaha žádného jiného Boha nezvyvej, aby ses nestal jedním z restaných.

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَكَوْنُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ۝٢١٤

215. A varuj své nejbližší příbuzné

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۝٢١٥

216. A rozprostři křídlo *milosti své* nad věřícími, kteří tě následují.

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝٢١٦

217. A když tě neuposlechnou, řekni: „Nepřijímám odpovědnost za to, co děláte.“

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ۝٢١٧

218. A svou důvěru vkládej v Mocného, Milosrdného,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝٢١٨

219. Který tě vidí, když stojíš *při Modlitbě*.

الَّذِي يَرُوكَ فِي خَفَاةٍ يُقَوْمُ ۝٢١٩

220. A *Který sleduje* tvé pohyby mezi těmi, kteří padají tváří k zemi.

وَتَقَلِّبُكَ فِي السُّجُودِ ۝٢٢٠

221. On věru je Všeslyšící, Vševědoucí.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝٢٢١

222. Mám vám oznámit, na koho sestupují satani?

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ ۝٢٢٢

223. Sestupují na každého velkého lháře a hříšníka,

نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝٢٢٣

224. Opakují, co se doslechli, a většina z nich jsou lháři.

يُلْفُونَ السَّمْعَ وَأَكْتَرُهم كَذِبُونَ ۝٢٢٤

225. A *pokud jde* o básníky — za těmi kráčejí jen zbloudilí.

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ۝٢٢٥

226. Což jsi neviděl, jak roztržitě bloumají v každém údolí

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ۝٢٢٦

227. A jak říkají to, co sami nečiní? —

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۝٢٢٧

228. Kromě těch, kteří věří a dobré skutky konají a často Allaha vzpomínají a odplácejí *jen* poté, co jim bylo ukřivděno. A hříšníci záhy poznají, na jaké místo návratu se navrátí.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَ سَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۝٢٢٨

AL-NAML

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Ke konci předchozí *Súry* bylo účinně vyvráceno obvinění ze strany nevěřících, že svatý Prorok je básník satany posedlý, a praví se, že satani sestupují jen na hříšné lháře a podvodníky, kteří lež míchají s pravdou, a že míchanice, v níž je troška pravdy smíchána s velkým dílem lži, nikdy nepřinese nic dobrého. V *Súře* se dále říká, že básníci neměli žádný velký životní cíl ani pevný program a roztržitě bloumali v každém údolí a nejednali podle toho, co hlásali. Tato *Súra*, která je pokračováním a podrobnějším zpracováním tohoto tématu, začíná důrazným prohlášením, že Korán je zjevené Slovo boží. Dopodrobna a v úplnosti vysvětluje vše, co se týká duchovního života člověka, a své zásady a ideály dokládá pádnými a nezvratnými důkazy. Podle Ibn 'Abbáse a Ibn Zubajra byla zjevena v Mekce. Tento názor podporují i jiní muslimští učenci.

Obsah

Zatímco předchozí *Súra* má v záhlaví písmena Tá Sín Mím, tato kapitola začíná písmeny Tá Sín, čili písmeno Mím bylo vynecháno. To poukazuje na to, že její námět je sice pokračováním námětu *Súry* předchozí, ale v trochu pozměněné podobě. Na začátku *Súry* je krátká zmínka o vidění, v němž Mojžíš uzřel zhmotnění majestátnosti boží, a pokračuje dosti podrobným vyprávěním o Davidovi a Šalamounovi, za jejichž vlády moc a materiální sláva Izraelitů dosáhly svého vrcholu. Potom se *Súra* zabývá dvěma nejzákladnějšími články víry — tj. vírou v existenci Boha a v Život posmrtný. Na podporu a zdůvodnění víry první vyvozuje argumenty z přírody, člověkovu vnitřního já a z jeho kolektivního způsobu života. Po zmínce o tom, že veliké síly boží se projevují v podivuhodném fungování zákonů přírody, jako nezvratný důkaz existence Boha uvádí fakt, že Bůh neoslyší modlitby. Dalším nepopíratelným důkazem je to, že se Bůh zjevuje svým Poslům a spravedlivým služebníkům a propůjčuje jim vědění o nepoznaném, čehož příklady

nalezneme v každém věku. Dále *Súra* pojednává o Životě posmrtném. Po stručné zmínce o několika důkazech na podporu Života posmrtného uvádí jako důkaz nezvratný velkou mravní a duchovní revoluci, kterou mezi svým lidem vyvolal svatý Prorok, a dále o ní zeširoka vykládá. Argument začíná a rozvíjí se takto: Arabové ztratili zájem o svou budoucnost. Bezstarostně se váleli v bahně nemravností a neřestí, zavrhli Poselství svatého Proroka a odmítli uvěřit tomu, že po své smrti budou muset skládat účty ze svých skutků. Z hlediska morálního a duchovního jako národ vlastně vymřeli. Avšak prostřednictvím Koránu přijali nový život. Voda božího zjevení dopadla na pustou a neúrodnou půdu Arábie a ta rozkvetla a vzkvétala a pulzovala novým čínorodým životem. A tím, že se Arabové řídili jeho učením, z někdejší spodiny lidstva se stali jeho vůdci a učitelé. Tato zázračná proměna je pozitivním důkazem toho, že Bůh, Jenž byl schopen vzkřísit k novému životu lidi mrtvé na duchu, má rovněž ve své moci vzkřísit lidi mrtvé na těle. *Súra* končí konstatováním, že Bůh si jako středisko pro své poslední Poselství vyvolil Mekku a že z tohoto města bude vyzařovat Světlo boží, které osvítl celý svět.



AL-NAML

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Tá Sín*. Toto jsou verše Koránu a Knihy zjevné,

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ②

3. Vedení a radostná zvěst těm, kteří věří,

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ③

4. Kteří dodržují Modlitbu a platí Zakát a pevně věří v Život budoucí.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

5. A co se týče těch, kteří v Život budoucí nevěří, těm jsme zkrášlili jejich skutky, takže jen slepě bloudí.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ

فَهُمْ يَظُنُّونَ ⑤

6. To jsou ti, pro které jsou připravena těžká muka a právě oni v Životě budoucím největší ztrátu utrpí.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

هُمْ الْأَخْسَرُونَ ⑥

7. Zajisté je ti Korán předáván od Moudrého, Vševědoucího.

لَقَدْ وَرَّاتِكَ لِنُتَلَقِّي الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑦

8. Vzpomeň si, jak řekl Mojžíš své rodině: „Vidím oheň. Přinesu vám od něj nějakou zprávu nebo vám přinesu planoucí oharek, abyste se mohli ohrát.“

إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَتِ كَلِمَتُهَا

مِنْهَا بِخَيْرٍ أَوْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَهَابٍ مَبِينٍ لَعَلَّكُمْ

تَصْطَلُونَ ⑧

9. A když k němu přišel, ozval se hlas: „Požehnán budiž ten, který je v ohni, a také ti, kteří jsou kolem něho; a veleben budiž Allah, Pán světů.“

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ

مَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑨

10. „Ó Mojžíši, Já vskutku jsem Allah, Moudrý, Moudrý.“

يُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑩

11. „Hod' svou hůl.“ A když uviděl, že se svjí, jako by to byl had, obrátil se, ustupuje, a již se neohlédl. „Ó Mojžíši, neboj se. Já jsem vskutku s tebou; Poslové v Mé přítomnosti strach mít nemusí.“

وَأَلْقَى عَصَاهُ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى

مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ

لَدُنِّي الْمُرْسَلُونَ ⑪

*Laskavý, Všeslyšící Bože!

12. „A k těm, kteří hřeší a potom zlé dobrým nahrazují, jsem věru Nejvyšš Odpuštějící, Milosrdný.

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حِسَابًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

13. „Vlož svou ruku do zářadří a vyjde ven bílá, bez poskvrní. *Toto je* jedno z devíti Znamení pro Faraóna a jeho lid; neboť je to lid vzpurný.”

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ
سُوءٍ تَتَّقِنَ فِي نَسِجِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ

14. Ale když k nim přišla Naše jasná Znamení, řekli: „Toto je zjevné kouzelnictví.”

كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ ﴿١٣﴾

15. A nespravedlivě a pyšně je zavrhli, přestože jejich duše byly o nich přesvědčeny: Pohled, jak *špatný* byl konec těch, kteří jednali nespravedlivě!

فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْجَرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾

16. A vskutku ^{R. 2.} jsme darovali vědění Davidovi a Šalamounovi a ti říkali: „Všechna chvála patří Allahovi, Jenž nás povýšil nad mnohé ze Svých věřících služebníků.”

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ

لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

17. A Šalamoun byl dědicem Davidovým. A řekl: „Ó lidé, byli jsme naučeni řeči ptáků; a byli jsme zaopatřeni vším. To věru je zjevné dobrodiní *Boží*.”

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمَنَا

مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَإِنَّ هَذَا لَهُوَ

الْفَضْلُ الْبَيِّنُ ﴿١٧﴾

18. A shromáždila se u Šalamouna jeho vojska z Džinů, mužů a ptáků a všichni byli seřazeni do *jednotlivých* oddílů,

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ

وَالتَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٨﴾

19. A když došli do Údolí Al-Naml, jeden z *příslušníků* kmene Naml řekl: „Ó Namlovci, vejděte do svých přbytků, aby vás Šalamoun se svými vojsky nezničil, aniž si toho všimli.“

كَيْتَمَ إِذَا آتَوْا عَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا

النَّمْلُ ادْخُلُوا مِنْكُمْ لَعَلَّكُمْ أَتَمِنُونَ فَأْتُوا مِنْ

وَجُودَةٍ وَهُمْ لَا يَسْعُرُونَ ﴿١٩﴾

20. Tehdy se (Šalamoun) usmál a směje se jeho slovům, řekl: „Pane můj, dej mi *vůli a sílu*, abych byl vděčný za přizeň, kterou zahrnul mě i mé rodiče, a abych konal dobré skutky, *takové*, jaké by se Ti zalíbily, a

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي

أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ

وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ

přijmi mě z milosrdenství Svého mezi Svě spravedlivé služebníky.”

21. A potom provedl přehlídku ptactva a řekl: „Jak to, že nevidím Hudhuda? Což není přítomen?”

22. „Věru ho potrestám trestem přísným, nebo ho zabiji, jestliže nepřinese mi jasné odůvodnění své nepřítomnosti.”

23. A nečekal dlouho a objevil se Hudhud a řekl: „Poznal jsem něco, co ty neznáš; a přicházím k tobě ze Sáby se zvěstí jistou.

24. „Shledal jsem, že nad nimi vládne žena, jíž bylo dáno vše a vlastní mocný trůn.

25. „A shledal jsem, že ona i její lid uctívají místo Allaha slunce; a Satan způsobil, že se jim skutky jejich zdají krásnými, a svedl je z cesty pravé, takže nejsou správně vedeni;

26. „A Satan jim nařídil, aby neuctívali Allaha, Jenž na světlo vynáší to, co je na nebesích i na zemi ukryto, a zná, co skrýváte i co najevo dáváte.

27. „Allah! Není Boha kromě Něho, Pána Trůnu Mocného.”

28. Šalamoun řekl: „Uvidíme, zda jsi mluvil pravdu, nebo jestli jsi jedním ze lhářů.

29. „Odejdi s tímto mým dopisem a polož jej před nimi; potom se vzdal a vyčkej, jak odpovědí.”

30. Královna řekla: „Vladykové, byl mi doručen vznešený dopis.

31. „Je od Šalamouna a zní: ‚Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného;

32. ‚Nebudte vůči mě vzdorovití a odevzdejte se mně v pokoře.’”

R. 3.

33. Řekla: „Vladykové, poradte mi v této záležitosti. Nikdy nic nerozhodnu,

فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٠﴾

وَتَقَعَدَ الظَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدَّ هُدًى

أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢١﴾

لَأَعَذِّبَنَّكَ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَدْبَحْتَهُ أَوْ

لِيَآتِيَنِّي سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾

فَمَكَتْ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ مَحْطُ بِهِ

وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٌ ﴿٢٣﴾

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ

شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ

اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ

السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٥﴾

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ

وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٦﴾

اللَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٧﴾

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٢٨﴾

إِذْ هَبَّ بِكَلِمَتِي هٰذَا فَاٰتٰتِيَهُمُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ نَوَّلَهُمْ

فَاَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوٓآءِ إِنِّي إِلَٓئِىْ كُنْتُ كَرِيْمٌ ﴿٣٠﴾

إِنَّهُ مِنْ سُلٰتِنٍ وَرَأٰهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣١﴾

أَلَّا تَعْلَمُوٓآ عَلٰٓى وَأَنْتَوْنِىْ سٰلِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوٓآءِ أَفْتُونِىْ فِىْ أَمْرِىْ مَا كُنْتُ

pokud nejste přítomni, *abyste mi poradili.*”

34. Odpověděli: „Jsme sice silní a udatní v boji, ale velení náleží tobě; zvaž tedy sama, co nařídíš.“

35. Řekla: „Když králové vstupují do nějaké země, vyplení ji a učiní ty, kteří jsou v zemi nejmocnější, nejnižšími. Takto jednájí.“

36. „Já jim však pošlu dar a počkám, abych viděla s jakou *odpovědí* se moji vyslanci vrátí.“

37. Když přišel *královnin vyslanec* k Šalamounovi, řekl *mu*: „Chcete mě snad obdarovat svým bohatstvím? Ale to, co mi daroval Allah, je lepší než to, co daroval vám. A přesto se ze svých darů radujete.“

38. „Vraťte se k nim, neboť k nim přijdeme s vojsky, proti nimž oni nezmohou nic, a vyženeme je odtamtud potupené a budou poníženi.“

39. Řekl: „Ó urození, kdo z vás mi přinese trůn podobný jejímu, dříve než ke mně přijdou odevzdání do vůle Boží?“

40. Řekl jeden mocný ze Džinů: „Přinesu ti ho dříve, než se zvedneš ze svého tábora; a mám k tomu dost síly a jsem spolehlivý.“

41. A řekl jeden, jenž měl vědění z Knihy: „Přinesu ti ho v jediném oka mžiknutí.“ A když ho uviděl stát před sebou, řekl: „Toto je z milosti Pána mého, aby mě vyzkoušel, jsem-li vděčný či nevděčný. A ten, kdo je vděčný, je vděčný pro blaho své *vlastní* duše; avšak ten, kdo je nevděčný – Pán můj je věru Soběstačný, Štědrý.“

42. Řekl: „Učiňte, aby se jí její trůn zdál obyčejným, abychom viděli, zda kráčí po cestě pravé, nebo zda je *jednou* z těch, kteří po cestě pravé nekráčí.“

فَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٤﴾

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَأُ

الْأَمْرُ إِلَيْكَ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٥﴾

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَ

جَعَلُوا أَعْدَتَهَا أَهْلَهَا آذِلَّةً ۖ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

وَرَأَيْتِي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنْظُرُهُمْ يَمُّ يَرْجِعُ

الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٧﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَسْتَدْوِنُ بِبِئْرٍ فَمَا أَتَمِنُ

اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا أَنتمُ بَلْ أَنتمُ بَهْدِيكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٨﴾

إِرجِع إِلَيْهِمْ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ يَجُودُ لِأَقْبَلُ لَهُمْ بِهَا

وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا آذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٩﴾

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمُلُوكُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ

يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٤٠﴾

قَالَ عِفْرِيْتُ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ

تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٤١﴾

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ

قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ

قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لَتَفِيئُنَّ لِي وَإِنِّي لَأَشْكُرُ أَمْرَ

الْكَفْرِ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَتَكَبَّرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ

فَأَن رَّبِّي عَنِّي كَبِيرٌ ﴿٤٢﴾

قَالَ تَبَكَّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُونَ أَتَهْتَدِينَ أَمْ تَكُونُ

مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤٣﴾

43. A když přišla, bylo jí řečeno: „Je toto tvůj trůn?“ Odpověděla: „Vypadá, jako by to byl on. A již dříve nám bylo dáno vědění a již jsme se do vůle Boží odevzdali.“

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَسَيْتُ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ
وَأُوْتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

44. A to, co uctívala vedle Allaha, ji zabránilo v tom, aby uvěřila; neboť vyšla z lidu nevěřícího.

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا
كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

45. Bylo jí řečeno: „Vejdí do paláce.“ A když jej spatřila, domnívala se, že je to velká vodní plocha, a obnažila si své holeně. Šalamoun řekl: „Je to palác hladce vydlážděný skleněnými deskami.“ Řekla: „Pane můj, věru jsem duši své ukřivdila; a spolu se Šalamounem se odevzdávám do vůle Allaha, Pána světů.“

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَدَّدٌ
مِّن قَوَارِيرَهِ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ
مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٥﴾

R. 4.

46. A Thamúdovcům jsme poslali jejich bratra Sáliha, a ten řekl: „Uctívejte Allaha.“ A hle, rozdělili se na dvě skupiny, které se spolu přely.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فِرْقَانٍ يَّخْتَصِمُونَ ﴿٣٦﴾

47. Řekl: „Ó lide můj, proč chcete uspíšit raději zlo před dobrem? Proč neprošíte Allaha o odpuštění, aby vám mohlo být prokázáno milosrdenství?“

قَالَ يَقُومُ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٧﴾

48. Řekli: „Věštíme, že nás postihne něco zlého od tebe i od těch, kteří jsou s tebou.“ Řekl: „Příčina vašeho neštěstí je u Allaha. A vy jste národ zkoušce podrobovaný.“

قَالُوا أَظَلَمْنَا بِكَ وَبِئْسَ مَعَكَ قَالَ ظَلِمْتُمْ عِنْدَ
اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٣٨﴾

49. A ve městě bylo devět lidí, kteří šířili zlořády na zemi a nechtěli se polepšit.

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٣٩﴾

50. Řekli: „Přísahejme si vzájemně při Allahovi, že v noci napadneme jej i jeho rodinu a potom řekneme jeho dědici: svědky záhuby jeho rodiny jsme nebyli a vskutku jsme pravdomluvní.“

قَالُوا نَقْأَسُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقْرَأَنَّ
لِيُولِيهِ مَا شَاءَ نَا مَهْلِكِ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَاصِدُقُونَ ﴿٤٠﴾

51. A strojili úklady a my jsme také strojili úklady, avšak oni to nepostřehli.

وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤١﴾

52. Pohled' tedy, jak špatný byl konec jejich úkladů! Zničili jsme je i s lidem jejich, všechny dohromady.

فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ
وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٢﴾

53. A tamhle stojí jejich domy zbořené za to, že hřešili. V tom zajisté je Znamení

قِيْلِكَ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن فِي ذَلِكَ

pro lid nadaný věděním.

54. A zachránili jsme ty, kteří věřili a báli se Boha.

55. A vzpomeň si na Lota, jak řekl lidu svému: „Chcete snad páchat nemravnosti, přestože vidíte jejich hanebnost?”

56. „Cože! Vy k mužům chlípně vcházíte raději než k ženám? Vy věru jste lidem nevědomým.”

57. A odpovědi jeho lidu bylo jen to, že řekli: „Vyžeňte rodinu Lotovu ze svého města. Jsou to lidé, kteří si chtějí uchovat čistotu.”

58. Tak jsme jej zachránili i rodinu jeho, kromě manželky; o té jsme rozhodli, že bude mezi těmi, kteří zůstali pozadu.

59. A seslali jsme na ně déšť; a byl to zhoubný déšť pro ty, již byli varováni.

R. 5.

60. Řekni: „Všechna chvála patří Allahovi a mír těm ze služebníků Jeho, které si vyvolil. Je lepší Allah, nebo to, co k Němu přidružujete?”

61. Nebo Kdo stvořil nebesa a zemi a Kdo vám seslal z nebe vodu, z níž jsme dali vyrůst překrásným zahradám? Vy byste stromům jejich dát vyrůst nedokázali. Je snad nějaký Bůh kromě Allaha? Nikoliv, to jenom lidé Allahovi rovné přisuzují.

62. Nebo Kdo učinil zemi místem k odpočinku a v jejím středu řeky umístil a pevné hory na ní vztýčil a mezi dvěma vodami přehradu postavil? Je snad nějaký Bůh kromě Allaha? Nikoliv, ale většina z nich to neví.

63. Nebo Kdo vyslyší nešťastného, když k Němu volá, a odstraňuje zlo a činí z vás dědice na zemi? Je snad nějaký Bůh kromě Allaha? Jak málo jen chápete.

لَا إِلَهَ إِلَّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ

تُبْصِرُونَ ﴿٥٩﴾

أَبْغَضْتُمْ لِقَوْمِ الرِّجَالِ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۗ

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٦٠﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوآ أَلْ

لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٦١﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ تَدْرِكُهُ مِنَ الْغَيْرِينَ ﴿٦٢﴾

وَآمَطْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرًا فَنَسَاءَ مَطَرِ الْمُنْذَرِينَ ۗ ﴿٦٣﴾

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ

اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ

السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۗ

مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ

بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٦٥﴾

أَمْ مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا

وَجَعَلَ لَهَا رَوَابِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

أَمْ مَنْ يُجِيبُ الضُّطْرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ

وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ قَلِيلًا

مَا تَدْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

64. Nebo Kdo vás vede v temnotách země a moře a Kdo posílá větry jako radostnou předzvěst Svého milosrdenství? Je snad nějaký Bůh kromě Allaha? Allah je vznešenější než to, co k Němu přidružují.

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ
الرياح بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
صَلُّوا إِلَيْهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾

65. Nebo Kdo dává vzniknout stvoření a potom je opakuje a Kdo vám poskytuje obživu z nebe a ze země? Je snad nějaký Bůh kromě Allaha? Řekni: „Předložte svoje důkazy, jste-li pravdomluvní.“

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٥﴾

66. Řekni: „Nikdo na nebesích a na zemi nezná nespátřené, kromě Allaha; a nevědí, kdy budou vzkříšeni.“

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ
إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٦﴾

67. Ba ano, jsou se svými vědomostmi v koncích, pokud jde o Život budoucí; skutečně o něm pochybují; ba co víc, jsou vůči němu slepí.

بَلِ ادْمٰسِكِ عَلَيْهِمْ فِي الْاٰخِرَةِ تَبٰلُغٌ هُمْ فِي شِكٰكٍ
مِّنْهَا تَفْبَلُ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٧﴾

R. 6.

68. A ti, kteří nevěří, říkají: „Cože!? Až se my i naši otcové v prach obrátíme, budeme opravdu vzkříšeni?“

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ اِذَا كُنَّا تُرَابًا وَّاٰبَآءُنَا اِيْمٰنًا
لَّمْ نُخْرَجُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. „Toto nám bylo slíbeno již dříve – nám i našim otcům; jsou to jen bájná vyprávění starců.“

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ ؕ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٩﴾

70. Řekni: „Cestujte po zemi a pohleďte, jak zlý byl konec hříšníků!“

قُلْ سِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

71. A nermut se nad nimi a nebud sužován tím, co zamýšlejí.

الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٧٠﴾

72. A říkají: „Kdy se splní tento slib, jste-li pravdomluvní?“

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِيْ صَيْغِيْ مِمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿٧١﴾

73. Řekni: „Možná, že část toho, co chcete uspíšit, je již těsně za vámi.“

وَيَقُوْلُوْنَ مَتَى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿٧٢﴾

قُلْ عَسَىٰ اَنْ يَكُوْنَ رِوْدٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي

تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٧٣﴾

74. A Pán tvůj je vskutku k lidem milostivý, ale většina z nich je nevděčná.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ

لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٤﴾

75. A Pán tvůj věru ví, co jejich hrudi skrývají, i to, co odhalují.

76. A není nic skrytého na nebi ani na zemi, co by v Knize zjevné *zapsáno* nebylo.

77. A věru tento Korán objasňuje synům Izraele většinu z toho, v čem se rozcházejí.

78. A vskutku je vedením a milosrdenstvím pro věřící.

79. Pán tvůj mezi nimi rozsoudí rozsudkem Svým a On je Mocný, Vševědoucí.

80. Proto vkládej svou důvěru v Allaha; neboť pravda je na tvé straně.

81. Ty věru nemůžeš přinutit mrtvé, aby slyšeli, ani nemůžeš přinutit hluché, aby výzvu uslyšeli, když se odvracejí zády, ustupujícíe.

82. A nemůžeš vyvést slepé z jejich bloudění. K tomu, aby slyšeli, můžeš přimět jedině ty, kteří v Naše Znamení věří a do vůle Boží se odevzdávají.

83. A až proti nim bude vynesena rozsudek, vyvedeme ze země náказu, která jim uškodí za to, že lidé v Naše Znamení nevěřili.

R. 7.

84. A *připomeň jim* den, kdy shromáždíme z každého národa družinu z těch, kteří odmítli Naše Znamení, a budou seřazeni do jednotlivých skupin.

85. A až se dostaví, On řekne: „Vy jste zamítli Má Znamení, aniž jste je obsáhli ve svém vědění? Nebo co jste to vlastně dělali?“

86. A dopadne na ně rozsudek za to, že hřešili, a nebudou schopni promluvit.

87. Což neviděli, že jsme stvořili noc, aby v ní mohli odpočívat, a den, aby viděli?

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَيَاخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ

مُبِينٍ ﴿٥٦﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ

الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٥٧﴾

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ ذُرِّيَّتِهِ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ ﴿٥٩﴾

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٦٠﴾

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصَّمَّ الَّذِي عَادَ إِذَا

وَلَوْ أَمْدُ بِرَبِّهِ ﴿٦١﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيَ عَنْ صَلَاتِهِمْ ۗ إِنَّ تَسْمِعُ

إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْمِعُونَ ﴿٦٢﴾

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ

الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا

لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٣﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مَّمَّنَ يُكَلِّمُ بِآيَاتِنَا

فَهُمْ يُورَعُونَ ﴿٦٤﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ وَقَالَ كَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا

عِلْمًا ۗ أَمَا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٥﴾

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ۗ لَّا يَنْطَفِقُونَ ﴿٦٦﴾

الَّذِينَ يَرَوْنَ أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَّا فِيهِ وَالنَّهَارَ

V tom jistě jsou Znamení pro lid věřící.

88. A v den, kdy bude zatroubeno na troubu, hrůza zachvátí každého, kdo je na nebesích, a každého, kdo je na zemi, kromě toho, koho si Allah zvolí. A všichni k Němu přijdou poníženi.

89. A vidíš hory, o nichž se domníváš, že jsou pevně zakotveny, ale ony se pohybují jako plující mraky — toť dílo Allahovo, který vše dokonalým učinil. A On velmi dobře ví, co děláte.

90. Kdokoliv koná dobré skutky, dostane ještě lepší odměnu a toho dne bude před hrůzou v bezpečí.

91. A ti, kteří špatné skutky konají, budou tvářemi vrženi do Ohně: „Což nejste odměněni za to, co jste konali?“

92. Řekni: „Bylo mi pouze nařízeno, abych sloužil Pánu tohoto města, které On učinil posvátným, a Jemu náleží vše; a bylo mi přikázáno, abych byl *jedním* z těch, kteří se do vůle *Boží* odevzdávají.“

93. „A abych Korán přednášel.“ A kdokoliv následuje vedení, činí tak pouze pro *dobro* své vlastní duše; a *tomu*, kdo bloudí, řekni: „Jsem pouhý varovatel.“

94. A řekni: „Všechna chvála patří Allahovi; záhy vám ukáže Svá Znamení a vy je poznáte“ A Pán tvůj není nevšímavý k tomu, co děláte.

مُبَصَّرَاتٍ إِن فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ

مَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ وَكُلٌّ اَتَوْهُ دٰخِرِيْنَ ﴿٨٩﴾

وَ تَرٰهُمُ الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جٰمِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرًّا

السَّحَابِ صَنَعَ اللّٰهُ الَّذِي اَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ اِنَّهُ خَبِيْرٌ

بِمَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٩٠﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ

يُؤَمِّدُ اٰمِنُوْنَ ﴿٩١﴾

وَ مَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُنْتُمْ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ

تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٢﴾

اِنَّمَا اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي

حَرَّمَهَا وَاِلَيْهِ رُجُوْنُ الْاَوَّلِيْنَ وَ الْاٰخِرِيْنَ ﴿٩٣﴾

وَ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا قَوْمٌ يَّهْتَدُوْنَ

لِنَفْسِهٖ ؕ وَ مَنْ ضَلَّ فَعَلَّ اِنَّمَا اَنَا مِنَ

السُّذُرِيْنَ ﴿٩٤﴾

وَ قُلِ الْاِحْسٰدُ لِلّٰهِ سَيَّرَ بِكُمْ اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا وَ مَا

رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٥﴾

KAPITOLA 28

AL-QASAS

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Všeobecně se má za to, že tato *Súra* byla zjevena v Mekce. Podle mínění 'Umara bin Muhammada byla zjevena, když za *Hidžry* byl svatý Prorok na cestě do Medíny. Ale verš "Zajisté ten, Jenž pro tebe učinil učení Koránu závazným, tě přivede zpět k místu návratu" (verš 86) jasně ukazuje, že svatý Prorok byl stále ještě v Mekce, když mu bylo oznámeno, že bude muset Mekku opustit jako uprchlík a potom se tam vrátí jako dobyvatel. Předchozí *Súra* končila veršem: "A kdokoliv následuje vedení, činí tak pouze pro dobro své vlastní duše; a tomu, kdo bloudí, řekni: ‚Jsem pouhý varovatel‘." (27:93) To znamenalo, že při šíření koránského učení nebude dovoleno užívat násilí. A *Súra* 28 byla zjevena proto, aby to potvrdila.

Obsah

Toto je třetí a poslední kapitola ze skupiny Tá Sín Mím. Všechny tři začínají týmiž písmeny a tudíž si jsou nápadně podobné obsahově. Všechny začínají důležitým tématem zjevování Koránu a končí na totéž téma. V kapitole 26 byl věnován velký prostor vyprávění, jak Mojžíš předložil své poselství Faraónovi. V kapitole 27 je vyhraněno čestné místo materializaci boží slávy a majestátnosti, jehož byl Mojžíš svědkem, a spirituálnímu zážitku, který prožil v požehnaném údolí Tuwá. Tato *Súra* se mnohem detailněji než ostatní zabývá jednotlivými fázemi Mojžíšova života - tím, jak byl zázračně vytažen z moře, jeho dětstvím, jinoštvím, jeho *Hidžrou* a *Výzvou* - což implikuje, že svatého Proroka, který se Mojžíšovi podobal, potkají stejné osudy, byť za jiných poměrů a okolností. *Súra* začíná popisem žalostných poměrů, v nichž za Faraóna žili Izraelité: svou politikou bezohledného vykořisťování a útisku v nich chtěl potlačit všechny mužné kvality, a když jejich ponížení bylo nejhlubší, dal Bůh vzejít Mojžíšovi a jeho prostřednictvím jim přinesl vysvobození, a to tak, že před jejich zraky Faraóna i jeho zástupy utopil v moři. Po vylíčení Mojžíšova životního příběhu je v *Súře* zmínka o biblických proroctvích o svatém Proroku. Poté upozorňuje Qurajšovce, že

pokud ho přijmou, budou požívat všech duchovních i hmotných darů a výhod, které měly být dopřány Mekce jakožto středisku a baště nové Víry. Ale kdyby ho měli odmítnout, přivolají na sebe boží nelibost. Dále se praví, že jakmile budou nevěřící za soustavné odmítání pravdy postiženi trestem, začnou odsuzovat své vůdce a spílat jim, že je svádějí na zcestí a jsou proto příčinou jejich zkázy. Vůdcové se jich zase zřeknou a dokonce je proklejí za to, že je slepě následovali. Pravou příčinou odmítání Poselství je však to, že z pýchy nad hmotnými statky a ukolébání falešným pocitem bezpečí, bohatí a vlivní mužové berou Proroky boží na lehkou váhu, posmívají se jim a pronásledují je, zapomínajíce na nejvyšší mravní ponaučení, které se zlatým písmem vepsalo do dějin, že totiž zavržení Pravdy nesmělo nikdy zůstat bez trestu a že nevěrectví vždy přivedlo své vyznavače do záhuby. Ke konci *Súra* důrazně poukazuje na veliké proroctví, které vyplývá z Mojžíšova útěku z Egypta do Madjanu, z jeho desetiletého pobytu tamtéž a z jeho návratu do Egypta a také z toho, jak vyvedl Izraelity z Faraónova područí. Proroctví znamenalo, že svatý Prorok islámu bude muset podobně jako Mojžíš opustit své rodné město a stejně jako on odejde do místa neznámého, kde bude žít deset let, a potom se vrátí do kolébky své Víry a dobude Mekky a pevně tam zakoření islám. Poslední verše *Súry* jsou shrnutím jejího obsahu a svatému Proroku se v nich říká, že ho sice nikdy ani ve snu nenapadlo, že bude ustanoven nositelem Poselství božího, ale když mu bylo toto veliké poslání svěřeno, měl by celé lidstvo povolát k cestám Páně a s důvěrou v Něho, nedbaje odrazování a zklamání, by si měl probíjet cestu k úspěchu jakožto velký a statečný zastánce Pravdy.



AL-QASAS

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Tá Sín Mím.*

طَسَمَ ②

3. Toto jsou verše Knihy zjevné.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

4. Vyprávíme ti část příběhu o Mojžíšovi a Faraónovi podle pravdy pro dobro lidu věřícího.

نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ④

5. Faraón si v zemi vedl pyšně a její lid na skupiny rozdělil. Jednu skupinu z nich chtěl oslabit tím, že zabíjel jejich syny a šetřil jejich ženy. A byl jedním z těch, kteří pohoršení šířili.

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا
يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي
نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ⑤

6. A chtěli jsme zahrnout přízní ty, kdož byli považováni za slabé, a učinit je vůdci a učinit je dědici přízně Naší

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا فِي الْأَرْضِ

وَنَجْعَلَهُمْ آيَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ⑥

7. A usdílit je v zemi a ukázat Faraónovi a Hámánovi a jejich vojskům to, čeho se od nich obávali.

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ⑦

8. A vnukli jsme matce Mojžíšově: „Koj ho a až o něj budeš mít strach, vhod' ho do řeky a neboj se, ani se nermuť; neboť my ti jej vrátíme a učiníme ho jedním z Poslů.“

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَاذْخِفِي

عَلَيْهِ فَالْقِيَهُ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا

رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ⑧

9. A vytáhla jej rodina Faraónova, aby se pro ně stal nepřítelem a příčinou zármutku. Vždyť Faraón a Hámán i vojska jejich byli hříšníky.

فَالْقَطَطَةَ أَل فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرَمًا

إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ⑨

10. A Faraónova manželka řekla: „Bude potěšením oka mého i tvého. Nezabíjej ho. Možná, že nám bude užitečný, nebo si jej vezmeme za syna.“ A následky toho nepo-

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِي لِئِذَا كَانَ لِقَاءُ رَبِّكَ

تَقْتُلُونَهُ عَنِّي أَنْ يَنْفَعَنِي أَوْ تَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ

* Laskavý, Všeslyšící, Vševědoucí Bože!

střehli.

11. A srdce matky Mojžíšovy bylo zbaveno *úzkosti*. Málem by jej byla prozradila, kdybychom neposílili její srdce tak, aby byla *jednou z pevně věřících*.

12. A řekla jeho sestře: „Sleduj ho.“ Pozorovala jej tedy zpovzdálí; a oni o tom neměli tušení.

13. A již dříve jsme zařídili, že odmítne kojné; i řekla: „Mám vám povědět o rodině, která by ho pro vás vychovala, a byli by jeho upřímnými přáteli?“

14. Takto jsme jej vrátili jeho matce, aby se potěšilo oko její a aby se nermoutila a aby poznala, že slib Allahův je pravdivý. Ale většina z nich to neví.

R. 2.

15. A když dosáhl dospělosti a získal sílu, dali jsme mu moudrost a vědění; a takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

16. A vstoupil do města v době klidu, jeho obyvateli nepozorován; a našel v něm dva muže, kteří spolu bojovali — jeden patřil k jeho straně a druhý byl z jeho nepřátel. A ten, který patřil k jeho straně, ho požádal o pomoc proti tomu, jenž mu byl nepřítelem. A Mojžíš jej udeřil pěstí a *tím* způsobil jeho smrt. Rekl: „Toto je dílo Satanovo; on je věru nepřítelem a zjevným svůdcem.“

17. Rekl: „Pane můj, ublížil jsem své duši, proto mi odpusť.“ A On mu odpustil; neboť je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

18. Rekl: „Pane můj, za to, že jsi mi Svou přízeň prokázal, nebudu již nikdy pomocníkem hříšníků.“

19. Ráno se probudil naplněn strachem a bázní; a hle, ten, který ho požádal o pomoc den předtím, jej *opět* ku pomoci vyzýval. Mojžíš mu řekl: „Ty jsi nepochybně

لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

وَاصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فُرِيْعًا ۗ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي
بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَّنَا عَلَّمَهَا لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢﴾

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ

لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾

وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الرِّضَاعَ مِن قَبْلِ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ

عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نٰصِحُونَ ﴿١٤﴾

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَلِنَعْلَمَ

أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۗ

وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ

وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَنَآتَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ

عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ

قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٧﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۗ

إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٨﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا

لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٩﴾

فَاصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاذًا الَّذِي

اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ

člověkem zbloudilým.”

20. A když se rozhodl napadnout muže, který byl jejich společným nepřítelem, muž řekl: „Ó Mojžíši, chceš mě snad zabít, tak jako jsi zabil toho člověka včera? Chceš se stát v této zemi jen tyranem a rozhodně nechceš sjednávat smír.”

21. A tu přiběhl muž z druhého konce města. Řekl: „Ó Mojžíši, stařešinové se o tobě radí, aby tě zabil. Proto odsud odejdi pryč; neboť já ti přeji jen dobré.”

22. Odešel tedy z města naplněn strachem a ostražitý. Řekl: „Pane můj, zachraň mě před lidem nespravedlivým.

R. 3.

23. A když se obrátil směrem k Madjanu, řekl: „Doufám, že mě Pán můj přivede na cestu pravou.”

24. A když přišel k vodě, nalezl u ní skupinu lidí napájející *svá stáda*. A nalezl vedle nich dvě ženy, které *svá stáda* držely stranou. Řekl: „Co je s vámi?” Odpověděly: „Nemůžeme napojit *svá stáda*, dokud pastýři neodvedou *stáda svá*, a otec náš je velmi starý.”

25. I napojil jim jejich stáda. A potom se uchýlil do stínu a řekl: „Pane můj, úpěnlivě tě prosím o každé dobrodiní, kterým mě obdaříš.”

26. A přistoupila k němu jedna z obou žen, stydlivě krácejíc. Řekla: „Můj otec tě zve, aby ti mohl poděkovat za to, že jsi nám napojil *naše stáda*.” A když k němu přišel a vyprávěl mu svůj příběh, *stařec* řekl: „Neboj se, unikl jsi před lidem nespravedlivým.”

إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا
قَالَ يُمُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ

وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٢٠﴾

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يُمُوسَى
إِنَّ السَّلَاةَ يَأْتِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنَّ لَكَ

مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ
يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٣﴾

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ
النَّاسِ يَسْفُونَ لَهُ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ
تَذُودِينَ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى
يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي بِمَا
أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٥﴾

وَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ
أَبِي يَدْعُوكَ لِجِزْيِكَ أَجْرًا مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا
جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَحْزَنْ نَجَّوْنَا
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾

27. Jedna z žen řekla: „Otče můj, najmi ho; neboť nejlepším mužem, jakého si můžeš najmout, je ten, který je silný a spolehlivý.”

28. Řekl: „Dám ti za manželku jednu z mých dcer pod podmínkou, že u mě budeš osm let sloužit. A dokončíš-li deset let, to už bude záležet jen na tobě. A nebudu ti působit žádné potíže; shledáš — bude-li Allah chtít — že jsem ze spravedlivých.”

29. Řekl: „Je to mezi námi dojednáno. Ať už dovrším kteroukoliv z těchto dvou lhůt, nebude se mnou naloženo nespravedlivě; a Allah je Ručitelem toho, co říkáme.”

R. 4.

30. A když Mojžíš lhůtu dovršil a byl na cestách se svou rodinou, spatřil ve směru Hory oheň. Řekl své rodině: „Počkejte, vidím oheň; možná, že vám od něho přinesu nějakou zprávu, nebo hořící oharek, abyste se ohřáli.”

31. A když k němu přišel, zavolal na něj hlas z pravé strany Údolí, ze stromu na místě požehnaném: „Ó Mojžíši, Já jsem vskutku Allah, Pán světů.”

32. A řekl také: „Hoď svou hůl.” A když uviděl, že se svíjí jako had, obrátil se ustupuje a nečekal. „Ó Mojžíši, přístup blíže a neboj se; neboť jsi jedním z těch, kteří jsou v bezpečí.”

33. „Vlož svou ruku do svého západě; vyjde bílá, bez poskvrny, a přitiskni k sobě paži svou, aby ses zbavil strachu. Toto jsou dva důkazy od Pána tvého pro Faraóna a jeho vůdce. Jsou to věru lidé vzpurní.”

قَالَتْ اِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِينُ ﴿٢٧﴾

قَالَ اِنِّي اُرِيدُ اَنْ اُنكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتِي هَاتَيْنِ عَلٰى اَنْ تَاْجُرْنِيْ ثَمَنِيْ حَبِيْبٍ ۚ فَاِنْ اَنْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ وَمَا اُرِيدُ اَنْ اَسْقَ عَلَيْكَ سَبِيْدِيْ ۚ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٨﴾

قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ اَيُّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٩﴾

فَلَمَّا قَطَعَ مُوسٰى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖ اَنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ۗ قَالَ لَهٰٓئِهٖ امْكُتُوْا اِنِّيْ اَنْتُمْ نَارًا تَلْعَلٰى اَنْتِكُمْ مِنْهَا بَخْرٌ وَّ اَوْ جَدَّةٌ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿٣٠﴾

فَلَمَّا اَنْتَهٰى نُودِيَ مِنْ شَاخِطِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يُّمُوْسٰى اِنِّيْ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣١﴾

وَاَنْ اَلْقٰى عَصَاكَ فَلَمَّا رَاَهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلِيْ مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعْقِبْ يُّوْسٰى اَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاَمِيْنِ ﴿٣٢﴾

اَسْلِكْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوْءٍ وَّاَضْمُرْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَاذْكُرْ بِهٰٓؤُنَّ مِنْ رَّبِّكَ اِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَِٓٔهٖ ۗ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٣٣﴾

34. Řekl: „Pane můj, zabil jsem jednoho jejich člověka a bojím se, že mě zabijí.“

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ
يَقْتُلُونِ ﴿٣٤﴾

35. „A můj bratr Árón je mnohem výmluvnější než já. Pošli jej tedy se mnou jako pomocníka, aby dosvědčil mou pravdu. Obávám se, že mě obviní ze lži.“

وَإِنِّي هُرُودٌ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ
رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٥﴾

36. *Bůh* řekl: „Posílíme tvou paži bratrem tvým a vám oběma dáme sílu, aby na vás nedosáhli. *Jděte* s Našimi Znameními. Vy dva i ti, kteří vás následují, budete vítězní.“

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا
فَلَا يَصُلُونَ إِلَيْكُمَا بِإِذْنِنَا إِنَّتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا
الْغَالِبُونَ ﴿٣٦﴾

37. A když k nim Mojžíš přišel s Našimi jasnými Znameními, řekli: „Tohle není nic než kouzla vymyšlená a nikdy jsme neslyšeli od svých praotců *nic podobného*.“

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ﴿٣٧﴾

38. Mojžíš řekl: „Pán můj zná nejlépe toho, kdo od Něho přinesl vedení a komu bude odměnou náležet příbytek *konečný*. A věru přestupníci nikdy neuspějí.“

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ
عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٨﴾

39. A Faraón řekl: „Ó náčelníci, nevím o žádném jiném Bohu pro vás kromě mě; Hámáme, vypal mi z hlíny *cihly* a postav mi věž, abych mohl vyhledat Boha Mojžíšova, neboť se domnívám, že je lhář.“

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ
إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامُوشُ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلْ
لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَخْلُعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾

40. A on i jeho vojska si v zemi vedli pyšně, zcela neoprávněně. A mysleli si, že k Nám navrácení nikdy nebudou.

وَاسْتَكْبَرُوا هُودًا وَجُنُودَهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
ظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

41. Tak jsme uchvátili jeho i vojska jeho a uvrhli jsme je do moře. Pohled' tedy, jak *zlý* byl konec přestupníků.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاُنظَرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

42. A učinili jsme z nich vůdce *zvoucí lidi* do Ohně; a v Den Zmrtvýchvstání jim

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُدْعَوْنَ إِلَى التَّوْبَةِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ

nebude pomozeno.

لَا يُنصَرُونَ ﴿٣٢﴾

43. A způsobili jsme, aby je na tomto světě pronásledovalo prokletí; a v Den Zmrtvýchvstání budou mezi těmi, kteří jsou *všeho* dobra zbaveni.

وَاتَّبَعْنَهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ
مِنَ الْمَبْجُورِينَ ﴿٣٢﴾

R. 5.

44. A Mojžíšovi jsme poté, co jsme zničili předchozí pokolení, dali Knihu jako zdroj osvětlení pro lidi a vedení a milosrdenství, aby o tom mohli přemýšlet.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِن بَدِئِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٣﴾

45. A tys nebyl na západním úbočí Hory, když jsme vnukli příkaz Mojžíšovi, ani jsi nebyl mezi svědky.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغُرْبِ إِذْ قضِينَا إِلَى مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٣٤﴾

46. A dali jsme vzniknout pokolením *po Mojžíšovi* a prodloužili jsme jejich životy. A ty jsi nežil mezi obyvateli Madjanu, přednášeje jim Naše Znamení; to My jsme Posly vyslali.

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا
كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٣٥﴾

47. A nebyl jsi na úbočí Hory, když jsme zavolali. Ale *vyslali jsme tě jako* milosrdenství od Pána tvého, abys varoval lid, k němuž před tebou žádný Varovatel nepřišel. Snad se zamyslí.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِن رَحْمَةً
مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَهُم مِّن نَّذِيرٍ
مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٦﴾

48. A aby, když je postihne neštěstí za to, co si vysloužili, neříkali: „Pane náš, proč jsi k nám neposlal nějakého Posla, abychom mohli následovat Tvá Znamení a být z věřících?“

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ
فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
وَكَوْنُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾

49. Ale když k nim od Nás přišla pravda, řekli: „Proč mu nebylo dáno něco podobného tomu, co bylo dáno Mojžíšovi?“ Což to, co bylo dáno Mojžíšovi nezavrhl již předtím? Říkají: „Dva kouzelníci*, kteří si vzájemně pomáhali.“ A říkají: „Nevěříme ničemu.“

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
مِن قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ
كِفْرُونَ ﴿٣٨﴾

50. Řekni: „Přineste tedy Knihu od Allaha, která je lepším vedením než *tyto*

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّن عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا

* Vztahuje se na Mojžíše a Áróna.

dvě, abych je mohl následovat, jste-li pravdomluvní.”

51. Jestliže ti však neodpovědí, tedy věz, že následují jen své nízké tužby. A kdo bloudí více než ten, kdo následuje své nízké tužby bez Allahova vedení? Allah věru nevede lid nespravedlivý.

R. 6.

52. A vskutku jsme jim důkladně objasnili Slovo, aby byli napomenuti.

53. Ti, kterým jsme dali Knihu již předtím, v ni uvěřili;

54. A když jim je přednášena, říkají: „Věříme v ni. Neboť je to pravda od Pána našeho. A dokonce již dříve jsme se *do vůle Boží* odevzdali.”

55. Ti dostanou svou odměnu dvakrát, neboť byli neochvějní a zlé dobrým zahánějí a rozdávají z toho, co jsme jim darovali.

56. A když slyší plané řeči, odvracejí se od nich a říkají: „Pro nás jsou skutky naše a pro vás jsou skutky vaše. Mír s vámi. My nevědomé nevyhledáváme.”

57. Nepodaří se ti vést ty, které miluješ, avšak Allah vede toho, koho chce; a On zná nejlépe ty, kteří přijmou vedení.

58. A říkají: „Jestliže budeme spolu s tebou následovat vedení, budeme ze své země vytrženi.” Což jsme pro ně nezřídili posvátné útočiště, do něhož jsou přinášeny plody všech druhů *jako* obživa od Nás pocházející? Ale většina z nich to neví.

59. A kolik jsme již zničili měst, která se ze svého *způsobu* života radovala! A toto jsou jejich příbytky, které po nich nebyly obývány, kromě několika málo. A My jsme se stali Dědici.

60. A Pán tvůj nikdy neničil města dříve, než vybral v sídelním městě Posla, jenž by jim přednášel Naše Znamení; ani My žádná města nezničíme, leda v případě,

اتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥١﴾

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٣﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٤﴾

وَإِذَا يُنطَلَعُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٥﴾

أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَ
يُدْعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٦﴾

وَإِذَا سَأِلُوا اللَّغْوَ اعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٧﴾

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ
يُشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٨﴾

وَقَالُوا إِنْ تَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نَتَّخِظُ مِنَ الْأَرْضِ
أَوْلَمْ نُسْكَنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ
كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ الْكَثِيرَ مِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَبَلَكَ
مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَ

كُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٦٠﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ
رَسُولًا يُتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَ مَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ

že jejich obyvatelé jsou hříšníci. jsou

61. A vše, co vám bylo dáno, je pouze dočasným užíváním života pozemského a jeho ozdobou; a to, co je u Allaha, je lepší a trvalejší. Což to nepochopíte?

R. 7.

62. Je snad ten, jemuž jsme slíbili nádherný slib, s jehož *naplněním* se setká, podobný tomu, jehož jsme obdařili dobrými věcmi pozemského života a v Den Zmrtvýchvstání bude jedním z těch, kteří budou předvedeni *před Boha*?

63. A v ten den na ně zavolá a řekne: „Kde jsou ti Mí ‘společníci’, které jste si vymysleli?”

64. Ti, jejichž lhůta se již naplnila, řeknou: „Pane náš, toto jsou ti, které jsme z cesty svedli. Svedli jsme je právě tak, jako jsme byli svedeni my. *A nyní se jich zřikáme a obracíme se k Tobě.* A nebyli jsme to my, koho uctívali.”

65. A bude jim řečeno: „Vzývejte si své společníky.” A budou je vzývat, ale oni je nevslyší. A spatří trest a budou litovat, že nenásledovali správné vedení!

66. A v ten den k nim On promluví a řekne: „Jakou odpověď jste dali Poslům?”

67. Všechny záležitosti se pro ně v ten den zatemní a nebudou se na nic jeden druhého vyptávat.

68. Ale pokud jde o toho, kdo pokání činí a věří a dobré skutky koná, ten snad bude mezi pozhnanými.

69. A Pán tvůj tvoří, co se Mu zlíbí, a volí toho, *koho se Mu zlíbí.* Pro ně však volba není. Oslaven budiž Allah! On je vznešenější než to, co *k Němu* přidružují.

70. A Pán tvůj zná, co jejich hrudi skrývají, i co odhalují.

71. A On je Allah; a není Boha kromě Něho. Jemu náleží všechna chvála na počátku i v Životě budoucím. Jemu přísluší rozsouzení a k Němu budete navráceni.

72. Řekni: „Řekněte mi, kdyby nad

إِلَّا وَاهْلِهَاتِلُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا أُوذِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ زِينَتِهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كُنَّ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُخْضَرِينَ ﴿٦٣﴾
وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٤﴾

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٥﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوِ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٦﴾

وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٧﴾
فَعَبَّيْتُمْ عَلَيْهِمُ الْآيَاتِ يَوْمَ بَدِّئَهُمْ لَا تَتَّخِذُونَ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّاهُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٨﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٩﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٠﴾
وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْإِحْدَادُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ التِّلَّ سَوْمًا

vámi Allah učinil noc, která by trvala až do Dne Zmrtvýchvstání, které božstvo kromě Allaha by vám mohlo přinést světlo? Což neuposlechnete?”

73. Řekni: „Řekněte mi, kdyby nad vámi Allah učinil den, který by trval až do Dne Zmrtvýchvstání, které božstvo kromě Allaha by vám přineslo noc, abyste v ní mohli odpočívat?” Což neprohlédnete?”

74. A z milosrdenství Svého pro vás učinil noc a den, abyste v ní odpočívali a abyste (v něm) usilovali o *podíl* z Jeho štědrosti a abyste byli vděční.

75. A v ten den na ně zavolá a řekne: „Kde jsou ti Mí ‘společníci’, které jste si vymysleli?”

76. A z každého národa vybereme svědka a řekneme: „Přineste svůj důkaz!” Potom poznají, že pravda náleží jen Allahovi. A to, co si vymýšleli, pro ně bude ztraceno.

R. 8.

77. Qárún byl jedním z lidu Mojžíšova, ale choval se vůči nim povýšeně. A dali jsme mu tolik pokladů, že by jeho klíče byly příliš těžké i pro skupinu silných mužů. Tehdy mu řekl jeho lid: „Nejásěj příliš, neboť Allah nemiluje ty, kteří jásají.

78. „A hledej v tom, co ti Allah daroval, Příbytek Života budoucího; nezapomínej na svoji účast v životě pozemském a číň dobré *jiným*, tak jako Allah učinil dobré tobě; a nezpůsobuj zlořády na zemi, neboť Allah nemiluje ty, kteří zlořády způsobují.

79. Řekl: „Toto mi bylo darováno jen díky vědění, jímž vládnu.” Což nevěděl, že Allah už před ním zničil pokolení, jež byla mocnější než on i bohatší? A provinilci nebudou dotazováni *na zdůvodnění* svých

إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧٣﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ التَّهَارُ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِكَلِيلٍ
تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٤﴾

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالتَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَتَلْبَسُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٥﴾
وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٧٦﴾

وَنَرَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٧﴾
إِنْ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوزًا بِالْعُصْبَةِ أُولِي
الْقُرْبَى إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿٧٨﴾

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٩﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ
اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُ قُوَّةً وَكَثْرَ جَعْمًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمْ

hříchů.

80. Tak předstoupil před svůj lid ve vší okázalosti. Ti, kteří toužili po životě pozemském, řekli: „Kéž bychom měli něco podobného tomu, co bylo dáno Qárunovi! On věru je vlastníkem velkého bohatství.“

81. Ale ti, kterým se dostalo vědění, řekli: „Běda vám, odměna Allahova je nejlepší pro ty, kteří věří a dobré skutky konají; a nedostane se jí nikomu kromě těch, kteří jsou neochvějní.“

82. Potom jsme způsobili, že země pohltila jeho i jeho dům; a neměl nikoho, kdo by mu pomohl proti Allahovi, ani nebyl z těch, kteří by se pomoci dovolávat mohli.

83. A ti, kteří si ještě včera toužebně přáli být v jeho postavení, řekli: „Hle, je to věru Allah, Kdo rozmnožuje obživu těm ze Svých služebníků, kterým se Mu zlíbí, a omezuje ji *tomu, komu chce*. Kdyby k nám Allah nebyl milostiv, dal by nás *také* zemí pohltit. Ah, nevděční nikdy nebudou prospívat.“

R. 9.

84. Toto je Příbytek Života budoucího! Dáváme ho těm, kteří se v zemi nad jiné nevynášeli a zkázu nešířili. A dobrý konec patří spravedlivým.

85. Ten, kdo vykoná skutek dobrý, tomu se dostane lepší odměny než onen *skutek*; a *pokud jde o toho*, kdo vykoná skutek špatný — ti, kteří špatné skutky konají, budou odměněni jen *podle* toho, co konali.

86. Zajisté Ten, Jenž pro tebe učinil *učení* Koránu závazným, tě přivede zpět k místu návratu. Řekni: „Pán můj ví nejlépe, kdo přináší správné vedení a kdo je ve zjevném bludu.“

87. A tys nikdy nečekal, že Kniha bude zjevena právě tobě; je to jen z milosrdenství Pána tvého; nebuď tedy pomocníkem nevěřících.

88. A nechť tě neodvrátí od Znamení Allahových poté, co ti byla seslána; a svo-

الْمَجْرُمُونَ ﴿٢٨﴾

فَحَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي رَيْبِنْتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بَلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَامِرُونَ ﴿٢٨﴾

إِنَّهُ لَدُوٌّ حَظِي عَظِيمٍ ﴿٢٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَبَلَّغْتُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ
لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٣٠﴾

فَنَحَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ
يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٣١﴾

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَتَّبَعُوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانُ
اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ

لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانُ لَهُ لَا يَفْطُرُ
الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٣﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

إِنَّ الَّذِي قَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَى مَعَادٍ
قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي

ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٥﴾

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً
مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَاهِرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

lávej *lidstvo* k Pánu svému a nebud' z těch, kteří *k Němu* společníky přidružují.

89. A nevzývej jiného Boha kromě Allaha. Jiného Boha kromě Něho není. A zahyne vše, kromě Něho. Jemu náleží rozsouzení a k Němu budete navraceni.

وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الشُّرَكِيِّينَ ﴿٨٩﴾
 وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ
 شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٩٠﴾

AL-‘ANKABÚT

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Velká většina muslimských učenců se přiklání k názoru, že *Súra* byla zjevena ve středním či pozdně středním mekkánském období. Zdá se, že byla nazvána podle verše 42, v němž je pomocí překrásného podobenství zobrazena falešnost a marnost polyteistických náboženství, neboť tyto víry, chatrné a křehké jako pavučina, neobstojí před seriózní kritikou. Předchozí *Súra* končila poznámkou, že svatý Prorok se vrátí jako vítěz a dobyvatel do své rodné Mekky, odkud byl vypuzen jako uprchlík bez jediného přítele a na jeho hlavu byla vysána odměna. Tato *Súra* začíná varováním adresovaným věřícím, že dlouhá a tvrdá práce a trpělivé snášení útrap a strádání jsou absolutní podmínkou úspěšného života.

Obsah

Súra dále rozvíjí téma o tom, že velké dary a požehnání, které mají být uštěďřeny věřícím v životě pozemském i budoucím, jim budou uděleny jedině tehdy, bude-li jejich víra podrobena přísné zkoušce. K tomu, aby si je zasloužili, budou muset projít zkouškou ohněm a krví. Člověk si může vysloužit boží odpuštění a získat právo na boží požehnání a dary jedině cestou upřímného pokání a obrácením se k Bohu se srdcem kajícím a pokorným a provedením opravdové a trvalé změny ve vlastním životě. Tu se *Súra* vrací k tématu pronásledování věřících a říká, že by neměli dopustit, aby jim ve službách Pravdy bránily v cestě útrapy a strádání, a důrazně jsou nabádáni k tomu, aby dávali přednost loajálnosti k Bohu před loajálností k rodičům v případě, že se obě dostanou do konfliktu. Potom následují krátké historie Proroků Noema, Abrahama, Lota a některých jiných Poslů božích na důkaz toho, že pronásledování nemůže nikdy zastavit ani zpomalit postup Víry pravé a že donucování v náboženských otázkách se nikdy nevyplatí; a že lidé nemohou být donuceni k tomu, aby natrvalo přijali za své názory, které jim byly vnuceny násilím. Dále se říká, že polyteistické víry,

křehké jako pavučina, neobstojí před seriózní a důkladnou kritikou. Nevěřící proto nemají důvod ani ospravedlnění pro to, aby nadále setrvali ve svém modloslužebnictví, neboť jim byla zjevena Kniha, která splňuje všechny morální potřeby i požadavky člověka a je nejvyšš způsobilá k tomu, aby ho pozvedla až k nejvyšším metám mravnosti. *Súra* pak odbourává často citovanou námitku nevěřících, že Korán sestavil svatý Prorok sám. Ba naopak, v odpověď na žádost nevěřících o Znamení a zázraky, je jim jako největší boží zázrak předkládán Korán. Ke konci *Súry* zaznívají slova útěchy adresovaná věřícím, že pokud budou trpělivě snášet pronásledování, čeká je veliká a světlá budoucnost. *Súra* končí sdělením, že věřící se budou muset chopit meče na obranu islámu a budou muset vést urputný *Džihád* proti silám zla. Vysvětluje se, že pravý *Džihád* neznamená jen zabíjet a být zabit, ale tvrdě bojovat za to, aby v člověku Bůh našel zalíbení, a šířit Poselství Koránu.



AL-'ANKABÚT

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lám Mím*.

الْقُرْآنِ ②

3. Což si lidé myslí, že budou ponecháni na pokoji proto, že říkají: „Věříme,“ a že nebudou zkoušeni?

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَبْرؤُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③

4. A zkoušeli jsme již ty, kteří byli před nimi. Tak Allah věru rozpozná ty, kteří jsou pravdomluvní a rozpozná lháře.

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ④

5. Myslí si snad ti, kteří se zlých skutků dopouštějí, že Nám uniknou? Jak špatně usuzují.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُقُونَا أَسَاءَ مَا يَكْمُرُونَ ⑤

6. Kdo doufá v setkání s Allahem, *nechť se připraví*, neboť lhůta Allahem stanovená se neodvratně blíží. A On je Vseslyšící, Vševědoucí.

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ ⑥
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦

7. A ten, kdo se snaží, snaží se pouze pro svou vlastní duši; neboť Allah je Nezávislý od všech tvorů.

وَمَنْ جَاهَدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ ⑧
عَنِ الْعَالَمِينَ ⑨

8. A *co se týče* těch, kteří věří a dobré skutky konají, ty věru zbavíme všech špatností a za jejich skutky jim dáme tu nejlepší odměnu.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ ⑩
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑪

9. A přikázali jsme člověku, aby byl laskavý ke svým rodičům; jestliže se však snaží tě přimět, abys ke Mně přidružoval to, o čem nemáš žádné vědění, neuposlechni je. Ke mně budete navráceni a já vám sdělím, co jste dělali.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ⑫
إِنِّي مَرْجِعُكُمْ فَأَنْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑬

10. A ti, kteří věří a dobré skutky konají – ty věru přijmeme mezi spravedlivé.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي ⑭
الصَّالِحِينَ ⑮

* Já jsem Allah, Vševědoucí.

11. A mezi lidmi jsou *takoví*, kteří říkají: „Věříme v Allaha;“ ale když musí kvůli Allahovi snášet utrpení, srovnávají to, že jsou lidmi pronásledováni, s trestem od Allaha. A když přijde pomoc od Pána tvého, zajisté řeknou: „Byli jsme s vámi.“ Což Allah nezná nejlépe, co je v hrudích tvorstva *Jeho*?

12. A Allah věru rozliší ty, kteří věří, a rozliší pokrytce *od věřících*.

13. A ti, kteří nevěří, říkají těm, kteří věří: „Kráčejte po cestě naší a my poneseme vaše hříchy.“ Ale žádné z jejich hříchů nést nemohou. Jsou to věru lháři.

14. Zato však poneseu břemena vlastní a s břemeny svými břemena *jiná*. A v den Zmrtvýchvstání budou dotazováni na to, co si vymýšleli.

R. 2.

15. A vskutku jsme vyslali Noema k lidu jeho a žil mezi nimi tisíc let bez padesáti. A potom je zachvátila potopa, neboť byli nespravedliví.

16. Ale my jsme ho zachránili spolu s těmi, kteří s *ním* byli v Arše; a učinili jsme ji Znamením pro všechny národy.

17. A *vzpomeňte si na* Abrahama, jak řekl svému lidu: „Uctívejte Allaha a Bojte se Ho. Bude to pro vás lepší, rozumíte-li.“

18. „Vy místo Allaha jen modly uctíváte a vymýšlíte si lži. Ti, které místo Allaha uctíváte, vám obživu poskytnout nemohou. Snažte se tedy získat svou obživu u Allaha a uctívejte Ho a buďte Mu vděční. K Němu budete navraceni.“

19. „A jestliže odmítnete, tedy pokolení před vámi odmítla *také*. A Posel je zodpovědný jen za jasné předání *Poselství*.“

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١٢﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ
مِّن شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ
سَنَةٍ إِلَّا حَسْبِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَ
هُم ظَالِمُونَ ﴿١٥﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾
وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ
إِنَّكَ إِنَّا الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
وَاشْكُرُوا لَهُ ۗ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٨﴾

وَإِن كَذَّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أَمْرٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْبَيِّنُ ﴿١٩﴾

20. Což nevidí, jak Allah dává vzniknout stvoření a potom ho opakuje. A to je pro Allaha snadné.

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۗ
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. Řekni: „Cestujte po zemi a pohled'te, jak On dal vzniknout stvoření! Potom Allah uskuteční druhé stvoření.“ Allah má moc nad všemi věcmi.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ
ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

22. On trestá toho, koho se Mu zlíbí, a smiluje se nad tím, nad kým se Mu zlíbí; a k Němu budete navráceni.

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ ۗ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢٢﴾
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۗ
وَمَا لَكُمْ مَن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٣﴾

23. A nemůžete překazit záměry Allahovy ani na zemi, ani na nebi; a kromě Allaha nemáte žádného přítele ani pomocníka.

R. 3.

24. Ti, kteří ve Znamení Allahova a v setkání s Ním nevěří — to jsou ti, kteří přestali doufat v Mé milosrdenství. A pro ty je připraven bolestný trest.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ
يَكُونُونَ مِنْ تَرَحُّمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. A jedinou odpovědí jeho lidu bylo to, že řekli: „Zabijte ho nebo ho upalte.“ Ale Allah jej před ohněm zachránil. V tom zajisté jsou Znamení pro lid věřící.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنجَلَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٥﴾

26. A Abraham řekl: „Věřu jste si místo Allaha k uctívání modly vzali jen ze vzájemné lásky v životě pozemském. A v Den Zmrtvýchvstání jeden druhého zapřete a vzájemně se proklejete. A vašim příbytkem bude Oheň; a nebudete mít žádné pomocníky.“

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بِعِضِكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا ۗ وَمَأْوَاكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مَن نُصِرْتُمْ ﴿٢٦﴾

27. A Lot mu uvěřil; a Abraham řekl: „Utíkám se k Pánu svému; neboť On je Mocný, Moudrý.“

فَأَمَّنَ لَهُ لُوطٌ ۗ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي ۗ إِنَّهُ
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

28. A darovali jsme mu Izáka a Jakuba a jeho potomkům jsme svěřili prorocké poslání a Knihu a dali jsme mu odměnu v životě pozemském a v Životě budoucím

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۗ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
التَّوْرَةَ وَالْكِتَابَ ۗ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا ۗ وَإِلَاتِهِ فِي

دفع لوط

budě zajisté mezi spravedlivými.

29. A vyslali jsme Lota; ten svému lidu řekl: „Dopouštíte se nemravnosti, jaké se nikdo z celého lidstva před vámi nikdy nedopustil.

30. „Vy vskutku k mužům *chlipně* vcházíte a zahrazujete hlavní cesty *pocestným*? A dopouštíte se nemravností ve svých shromážděních!“ Ale jedinou odpovědí lidu jeho bylo, že řekli: „Sešli na nás trest Allahův, jsi-li pravdomluvný.”

31. Řekl: „Pane můj, pomoz mi proti lidu bezbožnému.”

R. 4.

32. A když Naši Poslové přinesli Abrahamovi radostnou zvěst, řekli: „Zahubíme obyvatele tohoto města; neboť jeho obyvatele jsou hříšníci.“

33. Řekl: „Ale je tam Lot.” Řekli: „My víme velmi dobře, kdo tam je. Zajisté ho zachráníme i rodinu jeho, kromě manželky, která je z těch, kteří zůstanou pozadu.”

34. A když Naši Poslové přišli k Lotovi, začal se kvůli nim trápit a cítil se vůči nim bezmocný. I řekli: „Neboj se, ani se nermut; vždyť zachráníme tebe i tvou rodinu, kromě manželky, která je z těch, kteří zůstanou pozadu.

35. „Na obyvatele tohoto města sešleme trest z nebe, neboť byli vzpurní.”

36. A ponechali jsme o tom jasné Znamení pro lid, který porozumí.

37. A k Madjanovcům jsme vyslali jejich bratra Šu‘ajba, a ten řekl: „Ó lide můj, služte Allahovi a bojte se Posledního Dne a nedopouštějte se bezpráví na zemi, působíce tak nepokoj.”

الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝

وَلَوْ كُنَّا اِذْ قَالْ لِقَوْمِهِ اِنْتُمْ تَتَّخِذُوْنَ الْفٰحِشَةَ مَا

سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اٰحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝

اَيُّكُمْ تَتَّخِذُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ السَّبِيْلَ ؕ وَ

تَأْتُوْنَ فِيْ نَادِيْكُمْ الْمُنٰكِرَ مَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ

اِلَّا اَنْ قَالُوْا اِنْتُمْ اَبْدَابُ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ مِنَ

الصّٰدِقِيْنَ ۝

۞ قَالَ رَبِّ انصُرْنِيْ عَلٰٓى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ ۝

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيْمَ بِالْبَشْرٰى قَالُوْا اِنَّا

مُهْلِكُوْا اَهْلَ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ؕ اِنَّ اَهْلَهَا كٰنُوْا

ظٰلِمِيْنَ ۝

قَالَ اِنَّ فِيْهَا لُوْطًا قَالُوْا لَنْ نَحْنُ اَعْلَمُ بِسَنِّ فِيْهَا نَبِيًّا

لَنُنَجِّيَنَّكَ وَاهْلَكَ اِلَّا اِمْرَاَتَكَ ؕ كَاٰتٍ مِّن

الْغٰیْبِيْنَ ۝

وَلَمَّا اَنَّ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِىِّءَ بِهٖمْ وَصَاقَ بِهٖم

ذُرْعًا وَّقَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا مُنْجُوْكَ وَاَهْلَكَ

اِلَّا اِمْرَاَتَكَ كَاٰتٍ مِّنَ الْغٰیْبِيْنَ ۝

اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْرًا مِّنَ السَّمَآءِ

بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ۝

وَلَقَدْ شَرَكْنَا مِنْهَا اٰیَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ ۝

وَالِیْ مَدِيْنٍ اَحٰهْمُ شُعَيْبًا فَّقَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوْا اللّٰهَ

وَاَنْجُوا الْیَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْتَوْنِیْ الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝

38. Oni ho však prohlásili za lháře. Tak je postihlo zemětřesení a ráno leželi ve svých domech tváří k zemi.

فَلَدُّوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ

جَثِينٍ ﴿٣٨﴾

39. A zahubili jsme 'Ádovce a Thamúdovce, což jasně vidíte podle příbytků jejich. A Satan způsobil, že se jim jejich skutky zdály krásnými, a svedl je z cesty pravé, přestože byli prozíraví.

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسِيئِهِمْ زِينَتُهُمْ

لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاءُ لَهُمْ فَصَدَّاهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ

كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٩﴾

40. A zahubili jsme Qárua a Faraóna a Hámána. A Mojžíš k nim přišel se zjevnými Znameními; avšak oni si na zemi vedli pyšně, ale nás nepředběhli.

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى

بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٤٠﴾

41. Tak jsme každého z nich uchvátili v jeho hříchu; a byli mezi nimi někteří, proti nimž jsme vyslali prudkou písečnou bouří, a byli mezi nimi někteří, které postihl víchuravý, a byli mezi nimi někteří, které jsme dali pohltnit zemi, a byli mezi nimi někteří, které jsme utopili. A Allah jim nechtěl ukřivdit, ale oni sami křivdili svým vlastním duším.

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا

وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَفْنَا

بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ

يُظْلِمُهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤١﴾

42. Ti, kteří si berou pomocníky vedle Allaha se podobají pavouku, který si pro sebe staví obydlí; a nejchatrnější ze všech obydlí je zajisté obydlí pavoukovo; kéž by to jen věděli!

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ

الْعَنْكَبُوتِ إِذَا حَمَزَتْ فِي بَيْتِهَا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ

الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ دفع لازم

43. Allah věru ví, co vedle Něho zvyšají; a On je Mocný, Moudrý.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٣﴾

44. A toto jsou podobenství, která předkládáme lidstvu, ale rozumějí jim pouze ti, kteří mají vědění.

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا

الْعَالِمُونَ ﴿٤٤﴾

45. Allah stvořil nebesa a zemi podle pravdy. V tom věru je Znamení pro věřící.

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَآيَةً لِمُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾

R. 5.

46. Zvěstuj to, co ti bylo zjeveno z Knihy, a dodržuj Modlitbu. Vždyť Modlitba brání v nemravnostech a zjevném zlu. A vzpomínání Allaha je *ctností* největší. A Allah

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ

الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ

ví, co děláte.

47. A nepřete se s Vlastníky Knihy, leda způsobem, který je nejlepší; ale v *žádném případě se nepřete* s těmi z nich, kteří jsou nespravedliví. A řekněte: „Věříme v to, co nám bylo zjeveno, i v to, co bylo zjeveno vám; a Bůh nás i Bůh váš je Bůh jeden; a do vůle Jeho se odevzdáváme.“

48. A podobným způsobem jsme Knihu seslali tobě, takže ti, kterým se od Nás dostalo *správného vědění* o Knize, v něj (Korán) věří. A také mezi těmito *Mekkánci* jsou někteří, kteří v něj věří. A Naše Znamení nepopírá nikdo kromě nevděčných.

49. A tys předtím žádnou jinou Knihu nepředčítal, ani jsi žádnou pravici svou nenapsal; v tom případě by lháři pochybovali.

50. Nikoliv, je to *sbírka* jasných Znamení v srdcích těch, jimž se dostalo vědění. A jen hříšníci popírají Naše Znamení.

51. A říkají: „Proč mu nebyla seslána Znamení od Pána jeho?“ Řekni: „Znamení jsou jedině u Allaha a já jsem jen zjevný Varovatel.“

52. Což jim nestačí, že jsme ti seslali Knihu, jež je jim předčítána? Vskutku je v ní milosrdenství a připomenutí pro lid věřící.

R. 6.

53. Řekni: „Allah stačí jako Svědek mezi mnou a vámi. On zná, co je na nebesích a na zemi. A *co se týče* těch, kteří věří ve lži a nevěří v Allaha, ti ztrátu utrpí.“

54. Žádají tě, abys uspíšil trest; a kdyby nebylo lhůty stanovené, trest by byl na ně už dopadl. A věru je postihne znenadání, aniž si toho všimnou.

55. Žádají tě, abys uspíšil trest; ale Peklo již obklopuje nevěřící.

56. *A vzpomeňte si na den*, kdy je trest zakryje zhora i zpod jejich nohou, a On jim

أَكْبُرُ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَهُوَ لَكُمْ وَإِلَيْكُمْ وَإِلَىٰ رَبِّكُمْ أَنتُم مَّوْءِنٌ ﴿٣١﴾

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالذِّكْرِ الْبَيِّنَاتِ

řekne: „Okuste *plodů* konání svého.“

57. Ó služebníci Moji, kteří věříte! Má země je věru rozsáhlá, uctívejte tedy Mě jediného.

58. Každá duše okusí smrti a potom k Nám budete navraceni.

59. A ti, kteří věří a dobré skutky konají – ty ubytujeme ve vznešených palácích Ráje, pod nimiž řeky tečou. Tam budou přebývat navěky. Jak skvělá je odměna těch, kteří *dobré* činí,

60. Těch, již jsou neochvějní a svou důvěru v Pána svého vkládají.

61. A kolik je zvířat, která si neopatrují vlastní obživu! Allah živí je i vás. A On je Všeslyšící, Vševědoucí.

62. A když se jich zeptáš: „Kdo stvořil nebesa a zemi a přinutil slunce a měsíc, aby *Mu* sloužily? Zajisté řeknou: „Allah.“ Jak se tedy mohou *od Pravdy* odvracet?

63. Allah rozmnožuje *prostředky* k obživě těm Svým služebníkům, kterým se *Mu* zlíbí a ztenčuje je těm, kterým *chce*. Allah zná velmi dobře vše.

64. A když se jich zeptáš: „Kdo sesílá z nebe vodu a jí oživuje zemi po smrti její?“ Zajisté řeknou: „Allah.“ Řekni: „Všechna chvála patří Allahovi.“ Ale většina z nich nerozumí.

R. 7.

65. A tento život pozemský je pouze kratochvíl a hrou; a Příbytek na Onom světě – to věru je Život; kéž by to jen věděli!

66. A když nastupují na loď, vyzývají Allaha s upřímnou vírou v Něho. Ale když On je v bezpečí dopraví na pevninu, hle, tu k *Němu* společníky přidružují;

67. Aby popřeli, co jsme jim uštědřili, a aby si mohli užívat. Však se brzy dozvědí.

أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٧﴾

يُوبَايَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ

فَاعْبُدُونِ ﴿٥٨﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنَجْزِيَنَّهُمْ مِنْ

الْجَنَّةِ عُرُوقًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٦٠﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦١﴾

وَكَانَ مِنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْسِبُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا

وَأَيَّاكُمْ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦٣﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ

لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِجَلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَا بِهٖ

الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ

لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ لَعِيبٌ وَإِنَّ

الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَسْتَعْمُوا فَسُوفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

وَالَّذِينَ

68. Což neviděli, že jsme *pro ně* tuto svatyni učinili bezpečnou, zatímco všude kolem nich jsou lidé olupování. Což budou nadále věřit lžím a popírat přízeň Allahovu?

69. A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si o Allahovi lži vymýšlí či odmítne pravdu, když k němu přijde? Což není v Pekle příbytek pro ty, kteří nevěří?

70. A *co se týče* těch, kteří se na stezce Naší usilovně snaží — ty věru povedeme po cestách Svých. A Allah je zajisté s těmi, kteří dobré konají.

لَوْ يَرَوُا أَنَا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَنْظِفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِعِصْيَةِ اللَّهِ يُلْفُونَ ﴿٦٨﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ

لَعَلَّحَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٠﴾

KAPITOLA 30

AL-RÚM

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, ale přesnou dobu jejího zjevení je velmi obtížné určit. Nejspolehlivější autority ji kladou do 6. nebo 7. roku po Výzvě, protože tou dobou dosáhl svého vrcholu vítězný postup Peršanů, o němž je v *Súře* výslovná zmínka. Perská vojska již klepala na brány samotného Cařihradu a hanba a ponížení Římanů klesly jak nehloub mohly. Ke konci předchozí *Súry* bylo řečeno, že "život pozemský", pokud není obětován šlechtnému poslání, "je pouhou kratochvílí a zábavou" a že skutečným a věčným životem je život, v němž se poutník ducha ze všech sil snaží získat zalíbení u Boha. Tuto *Súru* zahajují prorocká slova o tom, že věřící budou úspěšně čelit zkouškám a strastem, kterými budou muset projít a v odměnu za jejich oběti a trápení jim budou otevřeny brány boží milosti a milosrdenství.

Obsah

Hlavním tématem *Súry* je nezdár a porážka sil nevěrectví a tmy a vzestup a vítězství islámu. S důrazem a jistotou, které rozptylují veškeré pochybnosti, se tu tvrdí, že starý řád je na pokraji zhroucení a z jeho trosek vzejde řád nový a lepší. *Súra* začíná proroctvím o konečném vítězství Římanů nad Peršany. Proroctví bylo vysloveno v době, kdy přival perských dobovačných válek před sebou smetal vše, co se mu postavilo do cesty, a kdy ponížení a hanba Římanů dostoupily svého vrcholu. V té době bylo nad možností lidských vědomostí a důvtipu předvídat, že se v časovém rozmezí tří až devíti let karta zcela obrátí v neprospěch Peršanů a že z poražených se stanou vítězi. Proroctví bylo do slova a do písmene splněno za velice zvláštních a nepředvídaných okolností. Jeho splnění implikovalo další a větší proroctví, že totiž síly nevěrectví, které tehdy byly ještě příliš mocné, takže jim chudí a slabí muslimové nemohli vzdorovat, budou též rozprášeny a islám bude kráčet od vítězství k vítězství. Dále je v *Súře* zmínka o veliké moci Boha, která je patrná ze stvoření

nebes a země, střídání dne a noci, v dokonalém uspořádání a řádu, který panuje ve vesmíru, a ve zrození člověka z nicotných počátků. To vše vedlo k velmi přesvědčivému a nevyhnutelnému závěru, že Bůh, Jenž vlastní tak obrovské a neomezené síly, je také schopen způsobit, aby islám vyrostl z malého semínka v mohutný strom, v jehož stínu bude jednoho dne odpočívat celé lidstvo. Islám musí zvítězit, protože je *Dín al-Fitrah*, tj. v souladu s lidskou povahou a působí příznivě na lidské svědomí, intelekt a zdravý rozum. Jeho vítězství nastane cestou velké a nádherné revoluce, k níž dojde v Arábii. Národ z mravního hlediska prakticky mrtvý bude probuzen z hlubokého, věčného spánku a tím, že se zhluboka napíše z duchovního pramene, jemuž dá vytrysknout svatý Prorok, se stane nositelem duchovního světla a do všech končin světa rozšíří Poselství islámu. *Súra* končí poznámkou, že odpor vůči islámu nemůže jeho postup zastavit ani zpomalit. Pravda nakonec vždy vítězí a prosperuje a lež je poražena a zahanbena. Tak tomu bylo za časů každého Proroka božího a stane se tak i v době svatého Proroka. Dále je svatý Prorok vyzván, aby trpělivě a statečně snášel veškerá pronásledování a posměšky, jimž je vystavován, neboť úspěch se již brzy dostaví.



AL-RÚM

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Mím*.

3. Římané byli poraženi,

4. V zemi nedaleko odsud, a po své porážce budou *opět* vítězni

5. V několika letech — předtím a potom poroučí *jen* Allah — a v ten den se věřící zaradují

6. Z pomoci Allahovy. On pomáhá tomu, komu se Mu zlíbí, a On je Mocný, Milosrdný.

7. To Allah *učinil* tento slib. A Allah slib Svůj neporuší, ale většina lidí to neví.

8. Znají *jen* vnější *stránky* života pozemského a na Život budoucí vůbec nedbají.

9. Což ve svých myslích nepřemýšlejí? Allah stvořil nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, jen podle pravdy a na lhůtu stanovenou. Ale mnoho lidí v setkání s Pánem svým nevěří.

10. Což necestovali po zemi a neviděli, jak *zlý* byl konec těch, kteří byli před nimi? A byli mocnější silou a obdělávali zemi a osídlili ji více a lépe, než ji osídlili oni. A přišli k nim jejich Poslové se zjevnými Znameními. A Allah by jim neukřivdil, ale oni sami ukřivdili svým vlastním duším.

* Já jsem Allah, Vševědoucí.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْم ②

عُلِبَتِ الرُّومُ ③

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيِّئُونَ ④

فِي يَضْحَ سِنِينَ هُ اللَّهُ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ

وَيَوْمَئِذٍ يُفْرِحُ الْمُؤْمِنُونَ ⑤

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑥

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يَعْلَمُونَ ⑦

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ

الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑧

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسْتَقَرًّا

وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ⑨

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا

الْأَرْضَ وَعَمَرَوْهَا أَكْثَرًا مِمَّا عَمَرَوْهَا وَجَاءَتْهُمْ

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ

كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ⑩

11. Zlý pak byl konec těch, kteří se dopustili zlého tím, že zavrhli Znamení Allahova a posmívali se jim.

R. 2.

12. Allah dává vzniknout stvoření; potom je opakuje; a potom k Němu budete navraceni.

13. A v den, kdy se Hodina dostaví, budou provinilci zoufalí.

14. A nebudou mít žádné přímluvce mezi těmi, jež k Bohu přidružují; a zaprou ty, jež k Němu přidružovali.

15. A v den, kdy se Hodina dostaví — v ten den budou rozděleni.

16. A ti, kteří uvěřili a dobré skutky konali, budou poctěni a v zahradě šťastnými učiněni.

17. Avšak ti, kteří neuvěřili a Naše Znamení i setkání na Onom světě zavrhli, ti budou k trestu předvedeni.

18. Oslavujte tedy Allaha zvečera i brzy rána —

19. A Jemu náleží všechna chvála na nebesích i na zemi — a oslavujte Její odpoledne a v době, kdy se slunce začne sklánět k západu.

20. On dává vzejít živému z mrtvého a On dává vzejít mrtvému ze živého a On oživuje zemi po smrti její. A podobně budete vyvedeni i vy.

R. 3.

21. A mezi Jeho Znamení patří to, že vás stvořil z prachu; a hle, jsou z vás lidé volně se pohybující po povrchu země.

22. A mezi Jeho Znamení patří i to, že pro vás z vašeho nitra stvořil manželky, abyste v nich našli klid duše, a vložil mezi vás lásku a něhu. V tom zajisté jsou Znamení pro lid přemýšlivý.

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا السُّوَىٰ اِنَّ كَذٰبًا
يٰۤاَيُّهَا اللّٰهُ وَكَانُوْا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۱۱

اللّٰهُ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝۱۲

وَ يَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝۱۳

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفْعَاۗءُ وَاكَانُوْا
بِشُرَكَائِهِمْ كٰفِرِيْنَ ۝۱۴

وَ يَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُؤْمِدُ يُتَفَرَّقُوْنَ ۝۱۵

فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ
يُحْبَرُوْنَ ۝۱۶

وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَلِقَاۗئِ الْاٰخِرَةِ
فَاُولٰٓئِكَ فِي الْعَذٰبِ مُخَصَّرُوْنَ ۝۱۷

فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ تَسُوْنُ وَحِيْنَ تَصِيْحُوْنَ ۝۱۸

وَالَهُ الْحٰكِمٰتُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ
تُظْهِرُوْنَ ۝۱۹

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ
تُخْرِجُوْنَ ۝۲۰

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَا اَنْتُمْ
بَسَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ۝۲۱

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوْا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝۲۲

23. A mezi Jeho Znamení patří stvoření nebes a země a rozmanitost vašich jazyků i barev. A v tom zajisté jsou Znamení pro lid nadaný věděním.

24. A mezi Jeho Znamení patří váš spánek noční i denní a to, že usilujete o podíl na Jeho štědrosti. V tom zajisté jsou Znamení pro lid slyšící.

25. A mezi jeho Znamení patří i to, že vám ukazuje blesk jako znamení strachu a naděje a sesílá z nebe vodu a tou oživuje zemi po smrti její. V tom zajisté jsou Znamení pro lid chápací.

26. A mezi Jeho Znamení patří i to, že nebesa i země z příkazu Jeho pevně stojí. Potom až vás voláním zavolá, hle, ze země vystoupíte.

27. A Jemu náleží vše, co je na nebesích a na zemi. Všichni Ho poslouchají.

28. A je to On, Kdo dává vzniknout stvoření, potom je opakuje a to je pro Něj velmi snadné. Jemu přísluší nejvznešenější postavení na nebesích a na zemi; a On je Mocný, Moudrý.

R. 4.

29. On vám předkládá podobenství o vás samých. Chtěli byste, aby se vaši otroci podíleli na tom, čím jsme vás obdařili, a stali se rovnými podílníky *do té míry*, že se jich začnete bát tak, jako se bojíte jeden druhého? Takto vysvětlujeme Znamení lidem, kteří rozumějí.

30. Nikoliv, ti, kdož jsou nespravedliví, své nízké choutky jen z nevědomosti následují; a kdo může vést toho, koho Allah odsoudil k bloudění? Ti nebudou mít žádné pomocníky.

31. Obrat' svou tvář k náboženství tak, jako člověk *Bohu* oddaný. Toto je přirozenost Allahem stanovená, podle níž lidi stvořil. A stvoření Allahovo nelze

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ
أَلْسِنَتِكُمْ وَاللُّوَاكِمُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾
وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِالْأَيْدِ وَالنَّهَارُ وَابْتِغَاؤُكُمْ
مِّن فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَعَلَّقُونَ ﴿٢٤﴾
وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَعَلَّقُونَ ﴿٢٥﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْاَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ
إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْاَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ
تَخْرُجُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ كُلُّ لَهٌ فَنِيْتُونَ ﴿٢٧﴾
وَهُوَ الَّذِي يَبْدُؤُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ اَهُونُ
عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَآرَزِقِكُمْ فَاَنْتُمْ
فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ
نُقَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَّتَعَلَّقُونَ ﴿٢٩﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَسَن
يُهْدِي مَنْ اَضَلَّ اللهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نُصَيْرِينَ ﴿٣٠﴾
فَأَقْرَهُ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللهُ الَّتِي فَطَرَ
النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللهُ ذَلِكَ الدِّينُ

změnit. Toto je víra pravá a věčná. Ale většina lidí to neví.

32. *Obratě svou tvář k Bohu*, kajicně se k Němu utíkájíte, a bojte se Ho a dodržujte Modlitbu a nebuďte z těch, kteří k Němu společníky přidruží –

33. Z těch, kteří rozštěpili své náboženství a rozdělili se na sekty; a každá skupina se těší jen z toho, co sama vlastní.

34. Když lidi postihne neštěstí, k Pánu svému volají *a kajicně* se k Němu obracejí; když jim dá posléze okusit Svého milosrdenství, hle, část z nich k Pánu svému společníky přidruží,

35. Aby tak byli nevděční za to, co jsme jim darovali. *Chvíli* si tedy užívejte, brzy však poznáte.

36. Což jsme jim seslali nějaké zplnomocnění, které by mluvilo *ve prospěch* toho, co k Němu přidruží?

37. A když dáme lidstvu okusit milosrdenství, radují se z něho; když je však postihne něco zlého za to, co si sami vysloužili, hle, začnou si zoufat.

38. Což neviděli, že Allah rozmnožuje obživu tomu, komu se Mu zlíbí, a ztenčuje ji *tomu, komu chce?* V tom věru jsou Znamení pro lid věřící.

39. A dávej příbuznému, co mu náleží, a chudému a pocestnému. To je nejlepší pro ty, kteří touží po přízni Allahově, a to jsou ti, kteří uspějí.

40. To, co platíte jako úrok v lichvě, aby se tím rozmnožilo bohatství lidí, to nepředstavuje v očích Allahových žádný zisk; ale cokoliv dáváte jako Zakát, chtějíc tím získat přízeň Allahovu – těm bude *jejich bohatství* mnohonásobně rozmnoženo.

41. Allah je Ten, Jenž vás stvořil a potom vám obživu opatřil; potom vás nechá zemřít a potom vás opět přivede k životu. Je mezi vašimi „společníky“ někdo, kdo by byl

الْقِيمَةَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

مُؤْمِنِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٣﴾

مِنَ الَّذِينَ فَزَعُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ
بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٤﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِحُوا مِنْهُمْ بِرِيبٍ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَبَّرُ بِمَا كَانُوا بِهِ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٧﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن تُصِيبْهُمْ
سَيْئَةٌ يَبْغُوا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٨﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَ
يَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

فَأَتَى ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ وَابْنَ السَّبِيلِ
ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٤٠﴾

وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ يُرِيدُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا
يُرِيدُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُصْفِحُونَ ﴿٤١﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ

schopen něčeho podobného? Oslaven budiž Allah a povznesen nad vše, co k Němu přidružují.

R. 5.

42. Na pevnině i na moři se objevila zkáza za to, co ruce lidí vykonaly, aby jim dal Allah okusit *plodů* některých jejich skutků — snad se *od zlého* odvrátí.

43. Řekni: „Cestujte po zemi a pohled'te, jak zlý byl konec těch, kteří byli před *vámi!* Většina z nich byli modloslužebníci.“

44. Obrat' svou tvář k pravému náboženství, dříve než přijde od Allaha den, jenž nelze odvrátit. V ten den bude *lidstvo* rozděleno do skupin.

45. Ti, kteří neuvěřili, ponесou *následky* svého nevěřectví; a ti, kteří zbožné skutky konají, pro sebe *jen dobré* připravují,

46. Aby On ze Svě štědrosti mohl odměnit ty, kteří věří a zbožné skutky konají. On věru nemiluje nevěřící.

47. A mezi Znamení Jeho patří, že vysílá větry jako oznamovatele radostných zvěstí a také proto, aby vám dal okusit Svěho milosrdenství a aby lodi pluly z příkazu Jeho a abyste usilovali o podíl z Jeho štědrosti a abyste byli vděční.

48. A již před tebou jsme vyslali Posly k národům jejich a ti jim donesli jasná Znamení. Potom jsme potrestali ty, kteří se provinili. A zajisté bylo Naší povinností pomoci věřícím.

49. Allah *je Ten*, Kdo posílá větry, aby zvedli mraky. Potom je rozptyluje po obloze, jak se Mu zlíbí, a skládá je do vrstev a ty vidíš dešť, jak vychází z jejich středu. A když ho nechá spadnout na ty ze svých

يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ
مَنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيَذِبْقَهُمْ بَعْضُ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٦﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٧﴾

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّقُونَ
مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نُفْسِرُ
مَنْ يَهْدُونَ ﴿٨﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ نَصْرِهِ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٩﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَبَلَدٍ يُقَامُ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِيَجْزِيَ الْفُلُكَ بِأَمْرِهِ وَلِيَتَّبِعُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلْفِهِ فَأَذَّا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ

služebníků, na které se Mu zlíbí, hle, zaradují se;

50. Ačkoli před tím, než jim byl послán, si zoufali.

51. Pohlédni tedy na známky milosrdenství Allahova: *pohleď*, jak ožívuje zemi po smrti její. Týmž *Bůh* oživí mrtvé, neboť má moc nad všemi věcmi.

52. A i kdybychom vyslali vítr a oni by viděli, (jak jejich úroda) žloutne, zajisté by i potom *přízeň* Naši popírali.

53. Nemůžeš přimět mrtvé, aby slyšeli, ani nemůžeš přimět hluché, aby uslyšeli volání, když se odvracejí.

54. Ani nemůžeš vyvést slepé z jejich bloudění. K tomu, aby slyšeli, můžeš přimět pouze ty, kteří v Naše Znamení uvěřit chtějí, a ti se *do vůle* Boží odevzdají.

R. 6.

55. Allah je Ten, Kdo vás stvořil slabými a po slabosti vám dal sílu; později ze síly učinil slabost a stárí. On stvoří to, co chce; a On je Vševedoucí, Všemocný.

56. A v den, kdy se Hodina dostaví, provinilci budou přísahat, že zůstali jen jednu hodinu — tak byli svedeni z *cesty pravé*.

57. Ale ti, jimž bylo dáno vědění a víra, řeknou: „Ve skutečnosti jste tam zůstali, jak stojíš v Knize Allahově, až do Dne vzkříšení. A toto je Den vzkříšení, ale vy jste o tom vědět nechtěli.“

58. V ten den nepomohou hříšníkům jejich výmluvy; ani jim nebude dovoleno vstoupit na práh.

عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ﴿٥٠﴾

وَرَأَى كَأَنَّهُمْ مِنْ قَبْلِهِ
أَن يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ

لُمْبَلِسِينَ ﴿٥١﴾

فَأَنْظُرْ إِلَى آثِرِ رَحْمَتِ اللَّهِ
كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ
أَلْمَنِ الْوَتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ﴿٥٢﴾

وَلَوْ أَنَّ أَرْسَلْنَا رِيحًا
فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ
بَعْدِهِ

يَكْفُرُونَ ﴿٥٣﴾

فَأَنكَ لَا تَسْمِعُ الْوَتَى
وَلَا تَسْمِعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا

وَلَوْ أَنَّ مَدِيرِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى
عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا

مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٥﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ
بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٦﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ
الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا

غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا
يُؤْفَكُونَ ﴿٥٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْعِلْمَ
وَإِلْيَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ

فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ
الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ

لَكُمْ كِتَابٌ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ

يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٩﴾

59. A vskutku jsme v tomto Koránu lidem nejrůznější podobenství předložili; a když jim přineseš nějaké Znamení, ti, kteří nevěří, zajisté řeknou: „Jste jenom lháři.“

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ يَقُولُوكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٩﴾

60. Takto Allah zapečetuje srdce těch, kteří nic nevědí.

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Buď tedy trpělivý. Neboť slib Allahův je pravdivý; a nedopust', aby ti, kdož nejsou o víře přesvědčeni, tě znevažovali.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦١﴾

KAPITOLA 31

LUQMÁN

(Zjeveno před Hidžrou)

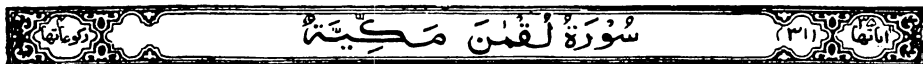
Doba zjevení, název a kontext

Podle všeobecně přijatého názoru byla tato *Súra* zjevena v Mekce kolem poloviny mekkánského období, nebo podle některých badatelů v 6. či 7. roce po Výzvě. Předcházející *Súra* končila tím, že Korán plně vysvětluje všechna učení, která se zabývají duševním vývojem a rozvojem člověka. Avšak nevěřící nemají oči, aby viděli pravdu, neboť jejich srdce jsou zapečetěna. Vidí jedno Znamení za druhým a přesto stále omílají totéž, že svatý Prorok je lhář a podvodník. Tato *Súra* začíná slavnostním prohlášením, že svatý Prorok podvodníkem ani lhářem není a že tuto Knihu, tj. Korán, mu zjevil Moudrý a Vševědoucí Bůh. Je plná moudrosti a upřímného hledače Pravdy vede k cestě pravé. V předchozí *Súře* byla také zmínka o tom, že věc islámu bude i nadále prosperovat a kráčet vítězně vpřed a že nevěřící potká porážka, hanba a ponížení. V této *Súře* jsou objasněny některé ušlechtilé mravní zásady, které, budou-li se jimi národy či jednotlivci řídit, jim umožní docílit úspěchu a blahobytu a jejichž pomocí mohou dosíci velikosti a věhlasu.

Obsah

Súra se hned na začátku zmiňuje o absolutních podmínkách úspěchu — totiž o správné víře a správném jednání — a ústy jednoho nearabského mudrce Luqmána pokračuje diskusí o některých univerzálních mravních zásadách. Hlavní zásadou je, že Bůh je Jeden a že všechny ostatní ušlechtilé ideály vyplývají z tohoto kréda. Druhá nejdůležitější zásada se týká povinností člověka vůči člověku, z nichž nejpodstatnější jsou jeho povinnosti vůči rodičům. Mezi těmito dvěma základními příkázáními je muslim poučen, že jeho loajalita patří především Bohu a že nemá dopustit, aby jakákoliv jiná loajalita, ani loajalita k rodičům, převážila loajalitu k Stvořiteli. Ale za žádných okolností k nim nemá přestat být laskavý, ohleduplný a uctivý. Dále se praví, že po stránce praktické člověk plní svou povinnost k Bohu dodržováním Modlitby a své povinnosti vůči lidem

tím, že koná dobré a vystřihá se zlého. Jakmile prý na sebe opravdový věřící vezme ušlechtilý a náročný úkol, jakým je hlásání pravdy a vyzývání lidí k spravedlivému životu, obtíže a překážky se mu postaví do cesty a bude muset snášet protivenství, urážky a pronásledování. Je nabádán, aby veškerý odpor a pronásledování snášel trpělivě a statečně. Pokud ho neodradí či nezastraší odpor či pronásledování, jimž musí čelit při plnění svého velkého a vznešeného úkolu, úspěch se dostaví a svou věrnost mu odpřisáhnou velké zástupy lidí. V hodině veřejné chvály a ovací nemá ztratit duševní rovnováhu a zejména nemá propadnout domýšlivosti a nadutosti. *Súra* se pak zmiňuje o zákonech přírody a chce tím naznačit, že tyto zákony pracují ve prospěch islámu. Končí varováním určeným nevěřícím, že se rychle blíží den zúčtování, v němž jim jejich bohatství, vliv, moc a věhlas nebudou nic platny. Dokonce i jejich děti přijmou islám a při jeho rozšiřování začnou utrácet ze svého jmění.



LUQMÁN

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lám Mím*.

الْم ②

3. Toto jsou verše Knihy Moudrosti,

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ③

4. Vedení a milosrdenství pro ty, kteří dobré konají,

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ④

5. Kteří dodržují Modlitbu a platí Zakát a kteří pevně věří v Život budoucí.

الَّذِينَ يُعِينُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ⑤

6. Právě ti se vedením Pána svého řídí a ti budou prospívat.

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ

الْمُفْلِحُونَ ⑥

7. A mezi lidmi je takový, jenž bez jakéhokoliv vědění přijímá výměnou za vedení pošetilé příběhy, aby tak sváděl lidi z cesty Allahovy a posmíval se jí. A pro ty je připraven ponižující trest.

وَمِن النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ

عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ⑦ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا

أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑧

8. A když jsou mu přednášena Naše Znamení, pyšně se odvrátí, jako by je ani neslyšel, jako kdyby mu uši ztěžkly. Tomu tedy oznam trest bolestný.

وَإِذَا نُنزِلُ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَىٰ مُسْتَكْبِرًا كَانَ لَمْ يُسْمِعْهَا

كَأَن فِي أذُنَيْهِ وَقْرًا ⑨ فَنَسِيَهُ بَعْدَ إِذِ انبَسَخَ

عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّتُ الْعَذَابِ ⑩

10. V nichž budou přebývat navěky. Allahův slib je pravdivý, a On je Mocný, Moudrý.

خَلِقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ

رَوَابِي أَن تَيَبَّدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ ⑪

11. On stvořil nebesa bez sloupů pro vás viditelných a na zemi rozmístil pevné hory, aby se s vámi nekývala, a rozptýlil po ní všechny druhy zvířat; a z mraků jsme seslali vodu a z ní jsme dali vyrůst všem druhům ušlechtilých rostlin.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ

كَرِيمٍ ⑫

* Já jsem Allah, Vševedoucí

12. Toto je stvoření Allahovo. A nyní mi ukažte, co stvořili jiní, jež máte vedle Něho. Ano, nespravedliví jsou věru ve zjevném bludu.

R. 2.

13. A Luqmána jsme obdařili moudrostí a řekli jsme mu: „Bud' vděčný Allahovi:” a kdo je vděčný, je vděčný jen pro dobro své vlastní duše. A kdo je nevděčný, pak Allah je věru Soběstačný, Chvályhodný.

14. A vzpomeňte si, jak Luqmán řekl svému synu, napomínaje ho: „Synu můj milý, nepřidružuj společníky k Allahovi. Neboť přidružování společníků k Bohu je těžký hřích.”

15. A nakázali jsme člověku, aby byl laskavý ke svým rodičům — matka ho nosí se stálými obtížemi a odstává ho až po dvou letech — „Bud' vděčný Mně i svým rodičům. A ke Mně je návrat *konečný*.”

16. „Nutí-li tě však, abys Mi stavěl rovné, o nichž nemáš žádné vědění, pak je neuposlechni, ale ve *všech* záležitostech světských buď jejich laskavým společníkem; a ve *věcech duchovních* pak následujte cestu toho, kdo se obrací ke Mně. Ke Mně pak budete všichni navraceni a já vám oznámím, co jste dělali.”

17. „Synu můj milý! I kdyby to byla váha zrnka hořčičného a i kdyby to bylo ve skále nebo na nebesích anebo na zemi, Allah to vynese; neboť Allah je Bystrý, Pozorný.

18. „Synu můj milý! Dodržuj Modlitbu a přikazuj dobré a zakazuj zlé a trpělivě snášej vše, co tě postihne. To věru patří k záležitostem, které vyžadují odhodlanost.

19. „Nenadouvej pýchou své tváře a nechod' pánovitě po zemi; neboť Allah věru nemiluje domýšlivého chvastouna.

20. „A kráčeť umírněným krokem a snižuj svůj hlas; vždyť ze všech hlasů nej-

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ كَارُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
بَلِ الظَّالِمُونَ فِي صَلَاتِ مُبِينٍ ١٢

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ
يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ١٣

وَلَوْ قَالَ لِقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تَشْرِكْ
بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ١٤

وَوَضَيْنَا لِلإِنْسَانِ بِالْإِدْنِيَّةِ حِمْلَتَهُ أُمَّهُ وَهَمًّا
عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصْلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
إِلَىٰ الْمَصِيرِ ١٥

وَإِنْ جَاهَدَكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَآتِيْعَ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٦

يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ١٧

يَبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَآمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ١٨
وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ١٩

وَاصْبُدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْصُصْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ

ط
ع
م
ن
ف
ن
ن

nepříjemnější je hlas osla.”

R. 3.

21. Což jste neviděli, že Allah vám podmanil vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, a že vás zahrnul Svou přízní jak vnější, tak i vnitřní? A mezi lidmi jsou někteří, kteří se ohledně Allaha prou bez jakéhokoliv vědění, či vedení, či Knihy osvicené.

22. A když je jim řečeno: „Následujte to, co zjevil Allah,” řeknou: „Ba ne, budeme následovat to, co následovali naši otcové.” Cože! I když je Satan zval k trestu ohně planoucího?

23. A kdo se odevzdá cele do vůle Allahovy a dobré skutky koná, ten se věru uchopil pevné rukojeti. A v rukou Allahových *spocívá* konec všech věcí.

24. A *pokud jde* o toho, kdo neuvěřil, nechť tě jeho nevěrectví nermoutí. K Nám se uskuteční jejich návrat a My jim sdělíme, co dělali; Allah velmi dobře zná, co je v hrudích.

25. Necháme je, aby si trochu užívali; potom je poženeme k trestu přísnému.

26. A když se jich zeptáš: „Kdo stvořil nebesa a zemi?” Zajisté odpovědí: „Allah.” Řekni: „Všechna chvála patří Allahovi.” Ale většina z nich to neví.

27. Allahovi náleží vše, co je na nebesích i na zemi. Neboť Allah je Soběstačný, Chvályhodný.

28. A kdyby všechny stromy, které jsou na zemi, byly pery, a kdyby moře, zvětšené ještě o sedm moří, *bylo inkoustem*, slova Allahova by se nikdy nevyčerpala. Allah je věru Mocný, Moudrý.

29. Vaše stvoření a vaše vzkříšení je pouze jako *stvoření a vzkříšení* jedině by-

أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتِ الْحَمِيرِ ﴿١﴾

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْنَاهُ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ ﴿٣﴾

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤﴾

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَجْزِيكَ كُفْرُهُ إِلَّا نِنَاءً فَارِجُهُمْ فَنَنِيهِمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

نَسْتَعْتِبُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضَلُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ عَلِيظٍ ﴿٦﴾
وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧﴾

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٨﴾

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَنْهَارٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٩﴾

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَنُفُوسٍ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ

tošti. Allah je věru Všeslyšící, Vševidoucí.

30. Což jsi neviděl, že Allah nutí noc přecházet v den a den nutí přecházet v noc a že přinutil slunce a měsíc, aby Mu sloužily, takže oba sledují své dráhy až do lhůty stanovené; a Allah je si velmi dobře vědom toho, co děláte?

31. Je to proto, že Allah Jediný je Skutečný *Bůh* a vše, co vedle Něho vzývají, je falešné, a také proto, že Allah Jediný je Nejvznešenější, Nesrovnatelně Veliký.

R. 4.

32. Což nevidíš, že lodi plují po moři z přízně Allahovy, aby vám tak ukázal některá ze Svých Znamení? V tom zajisté jsou Znamení pro každého, kdo je trpělivý a vděčný.

33. A když je zaplaví vlny jako pokrývky, vzývají Allaha a jsou Mu ve své víře upřímně oddaní; ale když je v bezpečí dopraví na pevninu, tu někteří z nich sledují správný směr. A Naše Znamení nepopírá nikdo kromě věrolomných a nevděčných.

34. Ó lidé, hleďte útočiště u Pána svého a bojte se dne, kdy otec nebude nic platný synu svému, ani syn nebude nic platný svému otci. Allahův slib je věru pravdivý. Necht' vás tedy neoklame život pozemský a necht' vás Podvodník nepodvede ohledně Allaha.

35. O hodině má vědění jedině Allah. A On sesílá déšť a ví, co je v lůnech. A žádná duše neví, co si zítra vyslouží, a žádná duše neví, ve které zemi zemi. Allah je věru Vševedoucí, Všeohrnalý.

سَيُنِيعُ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلًّا يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٠﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ بَاطِلٌ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلَّكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِّنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٢٢﴾
وَلِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلُمِ اللَّيْلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُمُ النَّارَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٢٣﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتِّقُوا رَبَّكُمْ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْرِي وَالِدٌ عَنِ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٢٤﴾

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْتُمِبُ إِذَا مَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

﴿٢٥﴾ خَبِيرٌ

AL-SADŽDAH

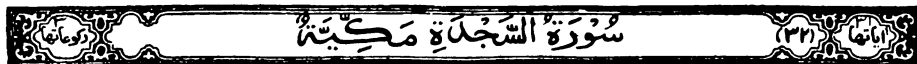
(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Také tato *Súra* byla zjevena v Mekce. Předchozí *Súra* končila tvrzením, že jedině Bůh ví, kdy ten který národ čeká vzestup či pád, a že jedině On pečuje o hmotné potřeby člověka i o jeho potřeby mravní a duševní. Tato *Súra* začíná prohlášením, že všechny prostředky, na nichž závisí pokrok a prosperita národů i jednotlivců, jsou v rukou božích, protože Bůh je Pánem všech světů. A On jediný řídí všechny příčiny, které vedou k jejich úpadku a zkáze.

Obsah

Hlavním námětem *Súry* je konečné vítězství islámu. Začíná nekompromisním popřením nařčení nevěřících, že Korán je falzifikátem a svatý Prorok podvodníkem. Říká se tu, že svatý Prorok nemůže být podvodníkem, protože podvodníci ve svém poslání nikdy neuspějí, zatímco dobrá věc svatého Proroka kráčí mílovými kroky kupředu; Korán též není výmyslem, protože byl zjeven, když se naplnil čas a v souladu s požadavky pravdy a spravedlnosti a vyhovuje všem mravním a duševním potřebám člověka, a také proto, že celý vesmír evidentně pracuje na jeho podporu a prosazuje jeho Poselství. Potom následuje krátké odbočení od tématu v podobě proroctví o tom, že islám po svém počátečním neobyčejném rozmachu utrpí dočasnou porážku; doba zastínění islámu potrvá asi tisíc let a potom nastane druhé obrození, díky němuž znovu získá svou někdejší slávu a bude kráčet cestou stálého úspěchu. Dále *Súra* krásně znázorňuje, jak islám z velmi skromných počátků vyrostl do síly, rozrostl se a rozšířil a stane se mocnou silou. Obraz je převzat z bezvýznamného zrození člověka z obyčejné hlíny. V závěru *Súra* shrnuje ústřední téma a dodává, že příchod svatého Proroka není ničím novým. Podobně jako v hmotném světě, když země vyschne a vyprahne a Bůh sešle déšť, země začne pulzovat novým životem, tak i v říši duchovna, když lidstvo tápe a zmítá se v duchovní tmě, je seslán boží Posel a mrtví na duchu získají jeho prostřednictvím nový život.



AL-SADŽDAH

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lám Mím*.

الْقُرْآنِ ②

3. Zjevení Knihy — o níž pochybnosti není — od Pána světů pochází.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَأرَبِّبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ③

4. A říkají: „On si to vymyslel.“ Nikoliv, je to pravda od Pána tvého, abys varoval lid, k němuž před tebou žádný Varovatel nepřišel; snad budou následovat správné vedení.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ

5. Allah je ten, Jenž stvořil nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, v šesti obdobích; potom usedl na Trůn. Nemáte kromě Něho žádného pomocníka ani přímluvce. Což o tom nebudete přemýšlet?

قَوْمًا مَّا أَنَّهُمْ مِنْ تَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ④

6. Svůj Rozkaz z nebe na zem k provedení usměřňuje a ten pak vystoupí zpět k Němu za jediný den, jehož trvání je podle vašeho počítání tisíc let.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي

سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ

مِنَ وَلِيٍّ وَلَا سَفِيحٌ أَفَلَا تَتَنَكَّرُونَ ⑤

7. Takový je Znalec nespátřeného a spatřeného, Mocný, Milosrdný,

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ

كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ⑥

8. Jenž vše, co stvořil, učinil dokonalým. A člověka stvořil nejprve z hlíny.

ذَلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑦

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ

مِنَ طِينٍ ⑧

9. Potom učinil potomstvo jeho z výtazku bezvýznamné tekutiny.

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ⑨

10. Potom ho ztvárnil a vdechl mu něco z ducha Svého. A dal vám sluch a zrak a sídlo vědomí. Vy jste však málo vděční.

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِيهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑩

11. A říkají: „Cože, až se ztratíme v zemi, staneme se snad novým stvořením?!” A přece v setkání se svým Pánem nevděčí.

وَقَالُوا إِذَا أَصَلْنَا فِي الْأَرْضِ إِتْنَا لِعِزَّتِ خَلْقٍ جَدِيدٍ

بَلْ هُمْ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ⑪

12. Řekni: „Anděl smrti, do jehož péče jste byli odevzdáni, způsobí vaši smrt;

قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ

* Já jsem Allah, Vševedoucí

potom k Pánu svému budete navraceni.”

R. 2.

13. Kdybys jen mohl vidět, jak provinilci svěsí hlavy před Pánem svým a řeknou: „Pane náš, viděli jsme a slyšeli jsme, pošli nás tedy zpět, abychom mohli konat dobré skutky; neboť nyní jsme přesvědčeni.”

14. A kdybychom *prosadili* Svou vůli, dali bychom každé duši správné vedení, však skutkem se stalo slovo Mé: „Já věru Peklo Džiny a lidmi naplním, všemi dohromady.”

15. Okuste tedy trestu *za skutky své*, že jste zapomněli na setkání s tímto svým dnem. My jsme na vás *také* zapomněli. A okuste trest věčný za to, co jste dělali.

16. V Naše Znamení věří jen ti, kteří, když jsou jim připomenuta, na zem padají a chválu Pána svého oslavují a nejsou domýšliví.

17. Jejich boky se ložím vyhýbají a Pána svého vzývají v bázni a naději a rozdávají z toho, co jsme jim uštědřili.

18. A žádná duše neví, kolik radostí pro potěchu oka je pro ně ukryto jako odměna za jejich dobré skutky.

19. Cožpak se věřící podobá tomu, kdo je neposlušný? Rovní si nejsou.

20. Pokud jde o ty, kteří věří a dobré skutky konají, pro ně jsou připraveny Zahrady Příbytku věčného, kam budou přijati za to, co dělali.

21. A pokud jde o ty, kteří jsou neposlušní, jejich příbytkem bude Oheň. Pokaždé, když z něho budou chtít odejít, budou do něho navraceni a bude jim řečeno: „Okuste trest ohnivý, který jste popírali.”

22. A zcela jistě jim dáme okusit trestu menšího před trestem větším, aby se *k Nám* vrátili *s pokáním*.

إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ١٣

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْسَلُونَ نَأْسُوا رَبَّهُمْ وَعِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ١٤

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١٥
فَلَوْ قُوا بِمَا نَسَيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١٦

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حُزُوا أَسْجِدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ١٧

تَجَافَىٰ جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَعْمًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ١٨

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٩

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَتَّبِعُونَ ٢٠
أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢١

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن
يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تكَذِّبُونَ ٢٢

وَلَنذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَلَدِ لَئِن دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٢٣

عِ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْسَلُونَ نَأْسُوا رَبَّهُمْ وَعِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

23. A kdo je nespravedlivější než ten, který, když jsou mu připomenuta Znamení Pána jeho, se od nich odvrátí? Provinilce My věru potrestáme.

R. 3.

24. A dali jsme Mojžíšovi Knihu — nebud' tedy na pochybách o setkání s Ním — a učinili jsme ji vedením pro syny Izraele.

25. A učinili jsme z nich vůdce, kteří lid vedli podle příkazu Našeho, zatímco sami byli neochvějní a pevně věřili v Naše Znamení.

26. Zajisté Pán tvůj mezi nimi rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání to, v čem se rozcházel.

27. Což pro ně není vedením to, kolik pokolení jsme zahubili již před nimi, mezi jejichž příbytky nyní chodí? V tom zajisté jsou Znamení. Což tomu sluchu nepopřejí?

28. Cožpak neviděli, že přivádíme vodu na vyschlou zemi a její pomocí plodíme obilí, jímž se živí jejich dobytek i oni sami? Proč na to nedbají?

29. A říkají: „Kdy už tedy přijde to vítězství, jste-li pravdomluvní?“

30. Řekni: „V den vítězství nebude nevěřícím jejich víra nic platná, ani jim nebude dopřáno odkladu.“

31. Odvrť se tedy od nich a čekej. Oni také čekají.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ
لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٣٣﴾

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ إِمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لِنَأْتِيَنَّهُمْ
وَكَاؤُنَا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٣٤﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٣٥﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّن الْقُرُونِ
يَسْئُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا
يَسْمَعُونَ ﴿٣٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ الْأَنْعَامُ وَأَنْفُسُهُمْ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٣٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٩﴾

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِن تُنظِرْ لَهُمْ مِّن تَنْظِيرٍ ﴿٤٠﴾

KAPITOLA 33

AL-AHZÁB

(Zjeveno po Hidžře)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Medíně mezi 5. a 7. rokem po Hidžře, možná až v 8. či 9. roce. Na potvrzení toho existuje dostatek důkazů přímo v textu. V několika předchozích kapitolách bylo opakovaně a důrazně vysloveno proroctví o tom, že se islám bude i nadále úspěšně rozvíjet a nabírat síly, dokud celá Arábie nepřijme jeho Poselství, a že ze země zcela vymizí modloslužebnictví, aby se již nikdy nevrátilo. V předchozí kapitole, Al-Sadždah, se praví, že muslimové budou obdařeni vším, co skýtá tělesnou pohodu a blahobyt. Na konci *Súry* se nevěřící výsměšně ptají, kdy už se splní proroctví o vítězství islámu a jak to vlastně je s jeho růstem a expanzí. Tato *Súra* je důraznou odpovědí na tuto otázku. Tvrdí se v ní, že proroctví o vzestupu a rozvoji islámu se již naplnilo a islám se stal velkou mocností.

Obsah

Jakmile islám nabyl velké politické moci a prestiže a upevnil se jako stát se vším všudy, začala být nařízení *Šarí'ahu* zjevována v rychlém sledu, aby vedla muslimy ve věcech politických i společenských. Některá taková nařízení jsou obsažena v této *Súře*. Hned na začátku se prohlašuje za neplatný jeden hluboce zakořeněný zvyk Arabů, totiž adopce cizího syna za vlastního. Potom je zmínka o hlubokém a opravdovém duchovním vztahu existujícím mezi svatým Prorokem a muslimy. Z pozice svého úřadu je jim, jakožto jejich duchovní otec, bližší než oni sami sobě, a jeho manželky jsou jejich duchovními matkami. Následuje podrobné líčení tzv. příkopové války, která byla nejlítějším vojenským střetnutím, jehož se muslimové do té doby zúčastnili. Celá Arábie povstala proti islámu jako jeden muž a obře ozbrojená armáda čítající 10,000-20,000 mužů se vydala na pochod do Medíny. Muslimů bylo pouhých 1200, ačkoli podle některých autorů se na kopání příkopu podílelo včetně žen a dětí celkem asi 3000 lidí. Boj byl nerovný. Muslimové byli v úzkých, ale Bůh seslal svá vojska a mocný epítel byl poražen na hlavu a

rozprášen. V několika dalších verších se praví, že přesto, že v náboženské obci nebývá nouze o členy upřímné a oddané, bývají v jejich řadách i pokrytci a slabí ve víře. Tito pokrytci hlasitě proklamují, že jsou opravdovými přívrženci víry, ale když byla za časů Prorokových Medína napadena mocnými vojsky, žádali na základě velice chabých výmluv, aby se bojů po boku muslimů zúčastnit nemuseli, čímž porušili dané slovo. Jako první své slovo porušili Banú Quraizah a muslimy nechali na holičkách v době, kdy byli ze všech stran obklíčeni a osud samotného islámu visel na vlásku. Když byli Spojenci rozprášeni, svatý Prorok vytáhl proti nim a dostalo se jim zaslouženého trestu.

Následkem tzv. příkopové války a dodatečného vyhnání Banú Quraizah padla do rukou muslimů velká válečná kořist. Z pronásledované a hospodářsky velmi slabé menšiny vyrostl bohatý, mocný a prosperující stát. Bohatství s sebou však přináší zájem o věci pozemské a touhu po klidu a pohodlí a apatický postoj k službě a sebeobětování. Před takovým stavem věcí se musí mít Reformátor zvláště na pozoru. Zalíbení v poklidném a pohodlném životě se většinou projeví nejdříve v rodinném kruhu, a protože členové rodiny svatého Proroka měli být vzorem společenského chování, bylo zcela vhodné, že se právě na nich žádalo, aby se stali příkladem v sebezapírání. Manželky svatého Proroka byly vyzvány, aby si vybraly mezi životem pohodlným a bezstarostným, nebo prostým a asketickým po jeho boku; svou volbu učinily bez otálení a daly přednost společnosti Prorokově. Prorokovým manželkám bylo zvláště přikázáno, aby dávaly příklad svou zbožností a počestným chováním, jak se slušelo na manželky největšího z božích Proroků, a zachováváním důstojnosti a dekora svého vysokého postavení a také tím, že budou učit muslimy zásadám a přikázáním jejich náboženství. V *Súře* je pak zmínka o manželství Zajnaby a Zajda. Ztroskotání tohoto manželství a Zajnabin sňatek se svatým Prorokem sloužily dvojímu účelu: svatý Prorok se totiž domníval, že provdává-li svou vlastní sestřenicí Zajnab, čistokrevnou arabskou dámu, nesmírně pyšnou na svůj původ a vznešené postavení, za propuštěného otroka, srovná všechny neblahé třídní rozdíly a rozpory, jimiž trpěla tehdejší arabská společnost, neboť podle islámu si byli všichni lidé před zraky Boha rovni a svobodní. Dále *Súra* odstraňuje eventuální rozpaky, k nimž mohlo vést zrušení zvyku adoptovat si syna, totiž obavy pramenící z toho, že svatý Prorok, nemaje pravých synů, zemře bez potomka a jeho Hnutí uvadne a zanikne pro nedostatek dědice. To,

že svatý Prorok nemá mít mužského potomka, je z vůle boží; to však ještě neznamená, že bez potomstva bude, neboť byl vlastně duchovním otcem celého lidstva. Na důkaz tohoto tvrzení měl vytvořit obec spravedlivých a nejvěrnějších duchovních synů. V *Súře* se dále říká, že svatý Prorok je duchovním otcem Pravověrných, jeho manželky jsou jejich duchovními matkami a z tohoto důvodu je sňatek s nimi po Prorokově smrti těžkým hříchem. Svatému Proroku se nařizuje, že se nesmí rozvést se žádnou ze svých manželek, ani zvýšit jejich počet, a jeho manželkám se přikazuje, že vycházejí-li ven, mají v souladu se svou hodností ‚Matek Pravověrných‘ zachovávat jistá pravidla, pokud jde o oblékání apod. Tento příkaz nařizující dekorum a zachování soukromí platí pro všechny muslimské ženy. Ke konci *Súra* upozorňuje na to, že člověk je předurčen k převysokému postavení, a také na jeho velkou odpovědnost jakožto koruny veškerého tvorstva božího. Byl obdařen nesmírnými schopnostmi a dovednostmi, které byly ostatním tvorům upřeny, a proto on jako jediný ze všech tvorů může, bude-li se řídit zákony *Šarí'ahu*, do sebe vstřebat a ve své osobě odrážet vlastnosti boží.



AL-AHZÁB

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Ó Proroku, učíš Allaha svou záštitou a neposlouchej nevěřící a pokrytce. Allah je věru Vševědoucí, Moudrý.

3. A následuj to, co ti bylo zjeveno Pánem tvým. Neboť Allah je si velmi dobře vědom toho, co děláte.

4. A vkládej svou důvěru v Allaha, neboť Allah stačí jako Ochránce.

5. Žádnému člověku Allah nestvořil dvě srdce v hrudi, ani nečiní z vašich manželek, jež matkami nazýváte, vaše skutečné matky a ze synů, které jste přijali za vlastní, nečiní vaše skutečné syny. Jsou to jen slova vycházející z vašich úst; ale Allah mluví pravdu a vede na stezku správnou.

6. Nazývejte je jmény jejich otců. To je v očích Allahových spravedlivější. Jestliže však jejich otce neznáte, pak jsou vašimi bratry ve víře a vašimi přáteli. A není pro vás hříchem, učiníte-li v tom nějakou chybu omylem, ale jste zodpovědní za to, co vaše mysl zamýšlejí. A Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

7. Prorok je bližší věřícím, než oni sami sobě, a jeho manželky jsou jim matkami. A někteří pokrevní příbuzní jsou v Knize Allahově bližší jiným. Proto budiž dávana přednost pokrevním příbuzným před věřícími a vystěhovalci. A přitom můžete být laskaví ke svým přátelům. Toto je také v Knize zapsáno.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ②

وَاتَّبِعْ مَا نُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا

تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ③

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ④

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ

أَزْوَاجَكُمْ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ

أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ

يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ

تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاخْوَانِكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ

وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا

تَعْتَدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑥

الَّتِي أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَسْرَاجَةٌ

أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ

فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ

تَفْعَلُوا إِلَى أُولِيئِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ

مَسْطُورًا ⑦

8. A *vzpomeň si*, jak jsme uzavřeli úmluvu s Proroky a s tebou a s Noemem a s Abrahamem a s Mojžíšem a s Ježíšem, synem Marie, a *vskutku* jsme s nimi uzavřeli úmluvu slavnostní,

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِنْ
نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٦﴾

9. Aby se Allah dotázal pravdomluvných na jejich pravdomlupnost. A pro nevěřící připravil bolestný trest.

لَيَسْئَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٧﴾

R. 2.

10. Vy, kteří věříte, pomněte přízně Allahovy vůči vám, když vás napadla vojska a My jsme proti nim poslali vítr a vojska, která jste neviděli — a Allah vidí, co děláte -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَ نَصْرُكُمْ فَجَنُودًا قَدْ سَلَّمْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا أَلَمْ
تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٨﴾

11. A když vás napadli shora i zdola a oči vaše zrozřizitely a vaše srdce vám vyběhla do hrdel a chovali jste nepěkné myšlenky o Allahovi.

إِذْ جَاءَ وَلَكُمْ مِنَ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ
زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظَرُوا
بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿٩﴾

12. Tam byli věřící *těžce* zkoušeni a byli otřeseni prudkým otřesem.

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١٠﴾
وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١١﴾

14. A když skupina z nich řekla: „Obyvatelé Jathribu*, vy se *proti nepříteli* postavit *nemůžete*, vraťte se tedy.“ A někteří z nich *dokonce* žádali Proroka o propuštění, řkouce: „Naše domy jsou nechráněné a *bezbranné*.“ Ale *ve skutečnosti* nechráněné nebyly. To oni jen chtěli utéci.

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا هَلْ يَنْتَرِبَ لَكُمْ مَقَامٌ
لَكُمْ فَارْجِعُوا أَوْ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ
إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ
الْإِفْرَارًا ﴿١٢﴾

15. A kdyby měli být napadeni ze všech konců města a byli by požádáni, aby přeběhli, okamžitě by tak učinili a sotva by zaváhali.

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا النَّبِيَّةَ
لَا تَوْهًا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا لَيْسِيْرًا ﴿١٣﴾

16. A přece již předtím uzavřeli úmluvu s Allahem, že se zády neobráť. A úmluva s Allahem podléhá účtování.

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلِ لَا يُؤْلُونَ
الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٤﴾

*Takto se před Hidžrou nazývala Medína.

17. Řekni: „Útěk vám nepomůže, jestliže utkáte před smrtí nebo před zabitím; a stejně byste získali jen málo.“

18. Řekni: „Kdo je ten, jenž vás může ochránit před Allahem, bude-li si On přát vám ublížit, či bude-li si přát prokázat vám milosrdenství?“ A nenaleznou pro sebe žádného přítele, ani pomocníka kromě Allaha.

19. Allah věru zná ty z vás, kteří *jiným* brání, i ty, kteří svým bratrům říkají: „Pojďte k nám;“ a sami bojují jen málo,

20. Neboť jsou vůči vám skoupí. Když se však dostaví nebezpečí, vidíš je, jak se na tebe dívají očima v sloup obrácenýma jako ten, kdo umdlévá v náručí smrti. Jakmile však strach pomine, zaútočí na vás ostrými jazyky, dychtíce po bohatství. Ti nikdy nevěřili; proto Allah učinil skutky jejich neplatnými. A to je pro Allaha snadné.

21. Domnívají se, že *nájezdní* tlupy ještě neodtáhly, a kdyby se měly vrátit, pak by litovali, že nežijí kočovným životem mezi Beduíny, kterých by se ptali na zprávy o vás. A kdyby byli mezi vámi, bojovali by jen málo.

R. 3.

22. Věru máte v Poslu Allahově vzornostní pro každého, kdo se bojí Allaha a Dne Posledního a Allaha často vzpomíná.

23. A když věřící *nájezdní* tlupy uviděli, zvolali: „Tohle je to, co nám slíbil Allah a Jeho Posel; a Allah i Posel Jeho mluvili pravdu.“ A to jejich víru a odevzdanost jen posílilo.

24. A mezi věřícími jsou lidé, kteří zůstali věrni úmluvě, kterou uzavřeli

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تُنَجُّونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٧﴾

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَسْرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۗ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٨﴾

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْوِقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٩﴾

أَشْحَةً عَلَيْكُمْ ۚ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَمِعُ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ ۗ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۗ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابَ يَوَدُّونَ أَنْ يُلَاقَوْهُمْ بِأَدُونِ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبِيَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢١﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢٢﴾

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٣﴾

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

s Allahem. Jsou mezi nimi *někteří*, kteří svou přísahu splnili, a *jiní*, kteří *stále ještě* čekají a nijak se nezměnili,

فِيهِمْ مَن قَضَىٰ نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ ۗ وَمَا
بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٣١﴾

25. Aby Allah mohl odměnit pravdomluvné za jejich pravdomluvnost a potrestat pokrytce, bude-li chtít, anebo se k nim obrátit v milosrdenství. Vždyť Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ
إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٣٢﴾

26. A Allah odrazil rozhněvané nevěřící; ničeho dobrého nedosáhli. A Allah věřícím v boji postačil. A Allah je Silný, Mocný.

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا
وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا
عَزِيزًا ﴿٣٣﴾

27. Ty z Vlastníků Knihy, kteří jim pomáhali, vyvedl z jejich pevností a do jejich srdcí uvrhl strach. Některé z nich jste zabili a jiné jste vzali do zajetí.

وَآنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
صِيَاحِيهِمْ وَقَدَفَ فِي تُلُوفِهِمُ الرَّعْبَ فَرِيقًا
تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٣٤﴾

28. A z vás učinil dědice jejich země a jejich domů a jejich bohatství a také země, na jejíž půdu jste nikdy nevkročili. A Allah má moc nade vším.

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَوِيَادِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا
لَمْ تَطَّوْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٣٥﴾

R. 4.

29. Ó Proroku! Řekni svým manželkám: „Toužíte-li po životě pozemském a jeho ozdobách, tedy poďte a já vás obdaruji a propustím vás způsobem, jakým se sluší.“

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبًا لَّازِوَاجِكُ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعَنَّ وَأَسْرِحَنَّ
سَرَاحًا جَيِّلًا ﴿٣٦﴾

30. „Však toužíte-li po Allahovi a Poslu Jeho a Příbytku na Onom světě, pak věru Allah připravil pro ty z vás, jež dobro konají, velikou odměnu.“

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ
فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِنكُنْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٧﴾

31. Ó manželky Prorokovy! Jestliže se některá z vás dopustí zjevné nepřístojnosti, trest pro ni bude zdvojnásoben. A to je pro Allaha snadné.

يُنْسَاءُ النَّبِيِّ مَن يَأْتِي مِنكُنْ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَعَّفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٨﴾

32. Avšak té z vás, která poslouchá Allaha a Jeho Posla a dobré skutky koná,

وَمَن يَفْعَلْ مِنكُنْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا

dáme odměnu dvojnásobnou; a pro ni jsme připravili přiděl úctyhodný.

33. Ó manželky Prorokovy! Od ostatních žen se lišíte tím, že jste bohabojné. A proto nebuďte příliš poddajné v řeči, aby ten, v jehož srdci je choroba, nebyl v pokušení; a mluvte řečí slušnou.

34. A zdržujte se ve svých domech a neličte se jako za časů nevědomosti a dodržujte Modlitbu a plaťte Zakát a poslouchejte Allaha a Jeho Posla. Allah od vás chce odstranit vše nečisté a očistit vás, ó členové domu, očištěním dokonalým.

35. A zapamatujte si, co je ve vašich domech přednášeno ze Znamení Allahových a z moudrosti. A Allah je Bystrý, Všehoznalý.

R. 5.

36. Zajisté muži, kteří se odevzdávají *do vůle Boží*, a ženy, které se odevzdávají *do vůle Boží*, a věřící muži a věřící ženy a poslušní muži a poslušné ženy a pravdomluvní muži a pravdomluvné ženy a muži *ve víře* neochvějní a neochvějné ženy a pokorní muži a pokorné ženy a muži, kteří dávají almužnu, a ženy, které dávají almužnu, a muži, kteří se postí, a ženy, které se postí, a cudní muži a cudné ženy a muži, kteří Allaha často vzpomínají, a ženy, které *Ho* často vzpomínají — *všem* Allah připravil odpuštění a velikou odměnu.

37. Jakmile Allah a Jeho Posel něco rozhodli, nepřísluší žádnému věřícímu muži, ani žádné věřící ženě, aby v záležitosti, která se jich týká, měli na vybranou. A ten, kdo Allaha a Jeho Posla neuposlechne, zajisté bloudí ve zjevném bludu.

38. A *vzpomeň si*, když jsi řekl tomu, komu Allah prokázal Svou přízeň a komu jsi svou přízeň prokázal *i* ty: „Ponech si manželku svou pro sebe a boj se Allaha.”

تَوْبَهَا آجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣٦﴾
 نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ
 فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
 وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٧﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
 الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
 الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٨﴾
 وَأذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٩﴾

إِنَّ السُّلَيْمِينَ وَالسُّلَمِيَّاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْقَنَاتِينَ وَالْقَنَاتِاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَ
 الصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ وَالْخَشِيعَاتِ
 وَالتَّصَادِقِينَ وَالتَّصَادِقَاتِ وَالصَّالِينَ وَالصَّالِيَّاتِ
 وَالْحَفِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ
 كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
 عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ صَدَّقَ صَلَاتًا مُبِينًا ﴿٤١﴾

وَأَذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
 أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفَىٰ فِي نَفْسِكَ

A skrýval jsi ve svém srdci, co Allah chtěl přivést na světlo, a bál ses lidí, zatímco Allah měl větší právo na to, aby ses bál Jeho. A když Zajd ji už více nechtěl a *tedy ji už nepotřeboval*, dali jsme ti ji za manželku, aby nebylo na věřících hříchu, pokud jde o manželky jejich adoptivních synů, když tito je již přestali chtít. A nařízení Allahovo musí být splněno.

39. A pro Proroka není hříchem, co mu Allah za povinnost uložil. Takto se Allah zachoval k těm, kteří odešli již dříve — a příkaz Allahův je ustanovením ustanoveným

40. Totiž k těm, kteří předávali Allahova Poselství a báli se Ho a nebáli se než Allaha. A Allah stačí jako Zúctovatel.

41. Muhammad není otcem žádného z vašich mužů, ale *je* Poslem Allahovým a Pečetí Proroků; a Allah zná velmi dobře všechny věci.

R. 6.

42. Vy, kteří věříte! Vzpomínejte Allaha častým vzpomínáním.

43. A oslavujte Jej ráno i večer.

44. Je to On, Kdo na vás sesílá požehnání — a andělé Jeho též — aby vás vyvedl z každé temnoty na světlo. A On je Milosrdný vůči věřícím.

45. A jejich přivítáním v den, kdy se s Ním setkají, bude „Mír“. A On pro ně

46. Ó Proroku, vyslali jsme tě jako Svědka a jako Nositele radostné zvěsti a jako Varovatele,

47. Vyzývajícího k Allahovi, z příkazu Jeho, a jako Svítílnu světlo *vyzařující*.

48. A oznam věřícím radostnou zvěst o tom, že se jim dostane od Allaha štědrosti nesmírné.

49. A neposlouchej nevěřící a pokrytce a nevsímej si jejich pronásledování a vklá-

مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَ بِهَا لِيَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٩﴾

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٤١﴾

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَحَاشَ لِلَّذِينَ نَسَبُوا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤٣﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٤﴾

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٥﴾

تَجِيئَتِهِمْ يَوْمَ يَقُونَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٦﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٧﴾

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِأَذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٨﴾

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَا تَطِعِ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ

dej svou důvěru v Allaha, vždyť Allah postačí jako Ochránce.

50. Vy, kteří věříte! Když se oženíte s věřícími ženami a potom se s nimi rozvedete dříve, než jste se jich dotkli, nemáte právo trvat na čekací lhůtě, než se znovu provdájí. Zaopatřete je tedy a propusťte je, jak se sluší.

51. Ó Proroku, povolili jsme ti manželky, kterým jsi dal věno, i ty, které vlastní tvoje pravá ruka mezi těmi, které ti Allah daroval jako válečnou kořist, a dcery strýce na otcově straně a dcery tet na otcově straně a dcery strýce na matčině straně a dcery tet na matčině straně, které se s tebou vystěhovaly, a každou věřící ženu, pokud se sama Prorokovi nabídla a pokud se s ní Prorok oženit chce: *a to je výhradně pro tebe, na rozdíl od ostatních věřících* — a již jsme oznámili, co jsme jim nařídili ohledně jejich manželek a ohledně těch, které vlastní jejich pravé ruce — abys neměl potíže při výkonu svých povinností. A Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

52. Můžeš se vzdát, které chceš, a vzít si tu, kterou chceš. A jestliže si budeš chtít vzít zpět některou z těch, které jsi dříve odmítl, nebude to pro tebe hříchem. To jim nejspíš ochladí oči jejich a nebudou se rmoutit a všechny budou mít radost z toho, cos jim dal. A Allah ví, co je ve vašich srdcích, a Allah je Vševedoucí, Shovívavý.

53. A není ti dovoleno, aby sis po tomto vzal ženy jiné, ani abys je vyměňoval za jiné manželky, i kdyby se ti zalíbila jejich dobrotivost, kromě těch, které vlastní tvá pravá ruka. A Allah je Bdělý nade vším.

R. 7.

54. Vy, kteří věříte! Pokud jste pozváni k jídlu, nevstupujte do domů Prorokových

عَلَى اللَّهِ وَكُنْفَى بِاللَّهِ وَيَكِيلًا ﴿٥٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ
تَعْتَدُونَ بِهَا فَبِعَوْنِ اللَّهِ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٥١﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ
أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ
وَبَنَاتِ عَمَتِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكِ وَبَنَاتِ
خَلَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ
وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَنْتَكِبَهَا
خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
لِيُكْفَلَكُنَّ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٢﴾
تُرْجَى مِنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْتَى إِلَيْكَ مِنْ تَشَاءُ
وَمَنْ ابْتَعَيْتَ وَمَنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ
أَدْنَى أَنْ تَقْرَءَ عَيْنُهُنَّ وَلَا يُحْرَجْنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا
أَيَّيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ

اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥٣﴾

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ
مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَحْبَبْتَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَظِيرِ بْنِ إِسْهُ وَلَكِنْ

dříve, než bude připravené. Jste-li však vyzváni, vstupte; a když dojdete, rozejděte se a nesnažte se navázat rozhovor. To Proroka obtěžuje a stydí se vás *požádat*, *abyste odešli*. Ale Allah se nestydí říci pravdu. A když je (manželky Prorokovy) o něco požádáte, žádejte je o to přes závěs. To je čistší pro srdce vaše i srdce jejich. A nesluší se, abyste působili nepřijemnosti Allahovu Poslu, ani se kdy po něm oženili s jeho manželkami. To by byl vskutku v očích Allahových přechín nevídaný.

إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِنْتُمْ فَأَنْتَشِرُوا وَ
لَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثِ إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي
النَّبِيَّ فَيَسْتَجِبْ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِبُ مِنَ النَّبِيِّ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ
ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَرْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝

55. Ať již něco dáváte najevo nebo to skrýváte, Allah ví velmi dobře o všem.

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تَخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِجَلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ۝

56. A není pro ně (manželky Prorokovy) hříchem, *jsou-li viděny* svými otci, nebo svými syny, nebo svými bratry nebo syny svých bratrů, nebo syny svých sester, nebo jejich ženami, nebo těmi, které vlastní jejich pravé ruce. A bojte se Allaha, *ó ženy Prorokovy*, neboť Allah je Svědkem všech věcí.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا
إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ
وَلَا نِسَاءِ إِبْنَائِهِنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

57. Allah i Jeho andělé sesílají na Proroka požehnání. Vy, kteří věříte, svolávejte na něj požehnání *též* a zdravte *jej* pozdravem mír.

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

58. Ty, kteří pomlouvají Allaha a Jeho Posla, Allah věru proklel na tomto i na Onom světě a připravil pro ně zahanbující trest.

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۝
وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا

59. A ti, kteří pomlouvají věřící muže a věřící ženy, aniž by si to zasloužili, ponесou *břímě* pomluvy a hříchu zjevného.

بَغْيًا
اَلتَّسْبُؤًا فَغَدَّ اِحْتَمَلُوا بِهَتَّانَا وَانْمَأْتِينَنَا ۝
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَ أَذُوَاكِ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَاءِ بَيْنِهِنَّ ذَلِكِ أَذَى أَنْ
يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذُونَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

R. 8.

60. Ó Proroku! Řekni svým manželkám a svým dcerám i ženám věřících, aby k sobě těsněji přitahovaly své *volné* vnější oděvy. Tak je to vhodnější, aby byly poznány a nebyly obtěžovány. A Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

61. Jestliže pokrytci a ti, v jejichž srdcích sídlí choroba, a ti, kteří šíří pomluvy ve městě, nepřestanou, věru ti nad nimi dáme pravomoc; a potom tvými sousedy již nebudou, leda jen na krátkou dobu.

لَيْن لَمْ يَنْتَهُ السُّفْقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالرُّجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا

يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣١﴾

62. Pak budou prokleti a kdekoliv se octnou, budou zajati a rozsekáni na kusy.

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا تَقِفُوا أَخَذُوا وَقَتَلُوا قَتِيلًا ﴿٣٢﴾

63. Takový byl obyčej Allahův v případech těch, kteří odešli již dříve. A v obyčejích Allahových změnu nenalezneš.

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّةِ

اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٣٣﴾

64. Lidé se tě ptají na Hodinu. Řekni: „O té ví jenom Allah.“ A jak ty můžeš vědět, že Hodina je třeba již nablízku?

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ

اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٣٤﴾

65. Allah proklel nevěřící a připravil pro ně oheň plamenný,

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٣٥﴾

66. V němž budou přebývat navěky. A nenaleznou v něm žádného přítele, ani pomocníka.

خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يُجَدُّونَ وِلْيَاءً وَلَا نَصِيرًا ﴿٣٦﴾

67. V den, kdy se budou jejich tváře v Ohni obracet, řeknou: „Kéž bychom byli uposlechli Allaha a uposlechli Posla!“

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يٰلَيْتَنَا

أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٣٧﴾

68. A řeknou: „Ó Pane náš, poslouchali jsme své náčelníky a své velmože a ti nás z cesty svedli.

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبْرَاءَنَا فَأَصَلْنَا

السَّبِيلَ ﴿٣٨﴾

69. „Pane náš, dej jim trest dvojnásobný a proklej je prokletím velikým.“

رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعَفَيْنَ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا

كَبِيرًا ﴿٣٩﴾

R. 9.

70. Vy, kteří věříte! Nebuďte jako ti, kteří Mojžíše zraňovali *pomluvami*; Allah ho očistil od toho, co o něm povídali. A v očích Allahových byl bez úhony.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى

فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٤٠﴾

71. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha a mluďte slova přímá.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٤١﴾

72. On napraví vaše chování a odpustí vám vaše hříchy. A kdo poslouchá Allaha a Jeho Posla, ten zajisté dosáhne velkého úspěchu.

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ

يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٤٢﴾

73. Nabídlí jsme Víru nebesům a zemi a horám, ale ony ji odmítly nést a báli se jí.

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَ

A vzal ji na sebe člověk. On věru dokáže být sám k sobě krutý, následků nedbalý.

الْجِبَالِ فَأَيُّنَ أَنْ يَجْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٤﴾

74. V důsledku toho Allah potrestá pokrytce, muže i ženy, modloslužebníky a modloslužebnice, ale v milosrdenství se obrátí k věřícím mužům a věřícím ženám; a Allah je Nejvyšš Odpouštějící, Milosrdný.

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
﴿٧٥﴾ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٦﴾

KAPITOLA 34

AL-SABA'

(Zjeveno před Hidžrou)

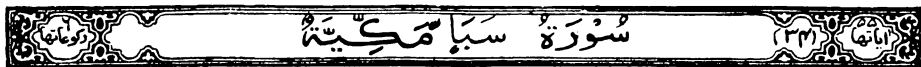
Doba zjevení, název a kontext

Súra byla zjevena v Mekce. Je však obtížné stanovit přesné datum. Někteří badatelé ji řadí do středního mekkánského období, jiní jako Rodwell a Nöldeke uvádějí dobu pozdější. V několika předchozích kapitolách byla obsažena proroctví o vzestupu, rozvoji a konečném vítězství islámu nad ostatními náboženstvími, ale v kapitole bezprostředně předcházející, Al-Ahzáb, bylo toto téma rozebíráno poněkud obsírněji: hovoří o tom, jak se spojeným mocnostem tmy nepodařilo pomocí zlých úkladů zničit islám a jak islám vyšel vítězně z jedné z nejtěžších zkoušek, což mělo za následek zvýšení jeho moci a prestiže. Naproti tomu v této *Súře* jsou muslimové varováni, aby se měli na pozoru a nepropadli špatným způsobům, neboť když lidé získají bohatství a blahobyť, snadno podléhají životu v pohodlí a přepychu. A protože Bůh nemá žádný zvláštní vztah k žádné obci na věčné časy, potkal by muslimy stejný osud, jaký potkal Sabejce či Izraelity po vládě Šalamounově, kdyby v dobách největšího rozkvětu své slávy a prosperity vedli stejně hříšný život jako oni.

Obsah

Súra začíná oslavou chvály Allahovy, "Jemuž náleží vše, co je na nebesích a vše, co je na zemi", což znamená, že Bůh je Velký a Všemohoucí a lidé, kteří chtějí vzdorovat jeho autoritě, se zcela jistě setkají s nezdarem a zklamáním. Nevěřící si prý namlouvají, že jejich odmítnutí Poselství islámu zůstane bez trestu a že se k nim Hodina nikdy nedostaví (srov. v.4). Jsou však varováni, že jejich moc bude zlomena a jejich sláva pomine; a už tento fakt je důkazem pravdivosti poslání svatého Proroka. Dále se *Súra* dost detailně šší o Prorocích Davidovi a Šalamounovi, kteří dobyli rozsáhlých území a potlačili vzpurné kmeny a za jejichž vlády moc a sláva Izraelitů dosáhly svého vrcholu. Ale z pýchy nad vlastní mocí a blahobytem propadli Izraelité nepravostem a začali vést hříšný život. Zmínku o Izraelitech následuje zmínka o Sabejcích, kteří byli velmi bohatým a vzdělaným

národem, ale stejně jako Izraelité pohrdli božími příkázáními a neuposlechli jich a stejně jako oni na sebe přivolali boží hněv a byli zničeni velkou potopou. Vyprávěním o moci, slávě a úspěších Izraelitů za vlády Davidovy a Šalamounovy a o tomtéž v případech Sabejských a o pozdějším zničení obou kmenů *Súra* varuje muslimy, že i oni budou obdařeni bohatstvím, mocí a úspěchem, ale budou-li se na vrcholu své slávy podobně jako Izraelité a Sabejci oddávat životu v přepychu a pohodlí, budou také potrestáni. Potom se *Súra* zabývá svým hlavním námětem, tj. postupným vzestupem islámu a smutným osudem, který čeká modloslužebníky a jejich falešná božstva. Nevěřící jsou vyzváni, aby přivolali svá božstva k zastavení postupu islámu a k zadržení rozkladu a zhroucení jejich vlastních falešných ideálů a institucí; tomu ovšem žádná pozemská moc nemůže zabránit. Aby si uvědomili, že jejich věc byla předurčena k zániku a islám k tomu, aby smetl z cesty vše, co se mu postaví na odpor, mají nevěřící studovat zákony přírody, které fungují na podporu islámu. V odpovědi na otázku nevěřících, kdy se naplní proroctví o vzestupu a rozmachu islámu, zachází *Súra* až tak daleko, že stanoví pevné datum jeho splnění: známky toho se prý začnou objevovat asi za rok po Útěku svatého Proroka z Mekky, kdy Qurajšovce postihne boží trest za to, že ho z jeho rodného města vyhnali. Poté *Súra* poznamenává, že kdykoli se objeví Reformátor boží, vždy se mu postaví do cesty právně vžitá zájmy a privilegované třídy. Tuší a obávají se, že vzestup nového hnutí oslabí jejich vliv na chudinu, která přijetím nového Poselství již nebude chtít být vykořisťována a utlačována. Proto se privilegovaní zuby nehty brání, nové hnutí se snaží zničit už v zárodku a výhružkami a zastrašováním nutí utiskované a vykořisťované vrstvy přijmout vedení jejich a klást odpor božímu Reformátorovi. Na konci *Súry* je jednoduché kritérium, jehož pomocí lze snadno ověřit, že svatý Prorok není ani podvodníkem, ani bláznem, nýbrž skutečným Prorokem božím: podvodníku není nikdy dovoleno, aby byl úspěšný, a nakonec špatně skončí, avšak věc svatého Proroka postupuje kupředu. A blázen nikdy nemůže způsobit tak úžasný zvrát v životě celého národa, jaký způsobil svatý Prorok.



AL-SABA'

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Všechna chvála patří Allahovi, jemuž náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A Jemu patří všechna chvála v Životě budoucím; a On je Moudrý, Všeohrnalý.

3. On zná, co do země vchází a co z ní vychází a co sestupuje z nebe a co na ně vystupuje; a On je Milosrdný, Nejvyšší Odpouštějící.

4. A ti, kteří nevěří, říkají: „Na nás Hodina nikdy nepřijde.“ Řekni: „Ale ano, při Pánu mém, jenž zná i nespátřené, přijde na vás! Neunikne Mu ani váha sebemenšího smítka na nebesích, či na zemi, ani nic menšího, ani většího, aby to *nebylo zapsáno* v Knize zjevné,

5. „Aby mohl odměnit ty, kteří věří a dobré skutky konají, a těm se dostane odpuštění a přidělu úctyhodného.“

6. Ale *pokud jde o* ty, kteří bojují proti Našim Znamením, chtějící tak překazit *Naše záměry*, těm se dostane muk trestu bolestného.

7. A ti, jimž bylo dáno vědění, vidí, že vše, co ti bylo zjeveno Pánem tvým, je pravdou a vede ke stezce Mocného, Chvályhodného.

8. A ti, kteří nevěří, říkají: „Máme vám ukázat muže, který vám sdělí, že až z vás budou jen kousky rozptýlené, budete znova *vzkříšeni* v nové stvoření?“

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ②

يَعْلَمُ مَا يَلِدُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا

يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ

الْغَفُورُ ③

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَ

رَبِّي لَأَتِيَنَّكُمْ عَلِيمٌ الْغَيْبِ لَا يُعْزِبُ عَنْهُ شَيْءٌ

ذَرَّةٌ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ

ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ④

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُجْرِبِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

مِنْ رِجْزِ آيَاتِنَا ⑥

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ

الْحَنِيدِ ⑦

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ

إِذَا مَرِضْتُمْ كُلَّ مَرْقٍ إِنَّكُمْ لَفِي حَلْقٍ جَدِيدٍ ⑧

9. „Vymyslel si snad o Allahovi lež nebo je posedlý šílenstvím?“ Nikoliv, ale jsou to ti, kteří v Život budoucí nevěří, kdož jsou trestem sužováni a ve svém bloudění zašli příliš daleko.

10. Což nevidí, co z nebes a země je před nimi a co je za nimi? Kdybychom chtěli, způsobili bychom, aby se s nimi země propadla nebo aby na ně spadla z nebe pohroma. V tom zajisté je Znamení pro každého služebníka kajícího.

R. 2.

11. A vskutku jsme darovali Davidovi milost Svou: „Ó hory opěvujte s ním *chválu Allahovu* a ptáci, vy *těž*.“ A změkčili jsme pro něj železo,

12. *Řkouce*: „Vyrábějte železné košile plné délky a kroužky necht' jsou správných rozměrů. A konejte zbožné skutky, neboť Já vidím, co děláte.“

13. A Šalamounovi jsme *podmanili* vítr; ranní vítr trval celý měsíc a večerní *také* tak. A dali jsme pro něj vytrysknout vřidlu rostavené mědi. A mezi Džiny byli *některí*, kteří pro něj pracovali z příkazu Pána jeho. A *řekli jsme jim*, že pokud některý z nich neuposlechne Našeho příkazu, dáme mu okusit trest ohně plamenného.

14. Dělal pro něj vše, co si přál: paláce a sochy a mísy velké jako nádrže a velké kotle pevně stojící: „Pracujte s vděčností, ó členové Domu Davidova;“ ale jen málo Mých služebníků je vděčných.

15. A když jsme rozhodli o jeho (Šalamounově) smrti, nic je na to, že je mrtev, neupozornilo, kromě jednoho zvířete pozemského, které ohryzalo jeho žezlo. A když spadl, Džinové si jasně uvědomili, že kdyby znali nespátržené, nebyli by zůstali v trestu potupném.

16. Věru měli obyvatelé Sabáo ve své domovině Znamení: dvě zahrady, jedna po

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالصَّلَىٰ الْبَعِيدِ ①

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِنْ نَشَاءُ نَحْنِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ

مُنِيبٌ ②

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا لِيُجِبَالَ أُوَيْبِي مَعَهُ وَ
الطَّيْرَةَ وَالنَّالَهُ الْحَدِيدَ ③

إِنِ اعْمَلْ سِغْتٍ وَقَدَّرِ فِي السَّرْدِ وَعَمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ④

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عُدُّوْهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ
أَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ

مِنَ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑤

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَمَتَابِلَ وَجْهَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدْرِيْسِيْتِ اِعْمَلُوا اَل دَاوُدَ شُكْرًا
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِ ⑥

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ اِلَّا
رَاْبَهُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَاتِهِ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّتْ
الْجِنُّ اَنْ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ الْعِيبَ مَا لَيْسُوْا فِي
الْعَذَابِ الْمُهَيَّنِ ⑦

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ جَنَّتْنِ عَنْ بَنِيْنِ

pravé straně a jedna po levé: „Jezte z přídelu Pána svého a buďte Mu vděční. Jak dobrá to země a Nejvyšš Odpouštějící Pán!“

17. Ale oni se odvrátili; a tak jsme na ně poslali ničivou záplavu. A místo jejich zahrad jsme jim dali dvě zahrady jiné, rodící hořké plody a tamaryšek a několik lotusových stromů.

18. Takto jsme je odměnili za jejich nevděčnost; a *tímto způsobem* neodměňujeme nikoho, až na nevděčníky.

19. A mezi nimi a městy, jimž jsme požehnali, jsme umístili města *jiná*, dobře viditelná, a vyměřili jsme mezi nimi bezpečné cesty: „Cestujte po nich za nocí i za dnů v bezpečí.“

20. Ale oni řekli: „Pane náš, prodluž vzdálenosti mezi *jednotlivými zastávkami* na našich cestách.“ A tím ublížili sami sobě; i učinili jsme je výstražným příkladem a roztrhali jsme je na kusy roztrháním dokonalým. V tom zajisté jsou Znamení pro každého člověka, který je neochvějný a vděčný.

21. A Iblís dokázal, že jeho odhad ohledně nich byl správný; a následovali ho *všichni*, kromě skupiny věřících.

22. A neměl nad nimi žádnou moc, ale *stalo se tak jedině proto*, abychom rozlišili ty, kteří v Život Budoucí uvěřili, od těch, kteří o něm pochybovali. A Pán tvůj je Bdělý nad všemi věcmi.

R. 3.

23. Řekni: „Vzývejte si ty, o nichž tvrdíte, že *jsou to božstva* vedle Allaha. Nemají vládu ani nad tím, co by mělo váhu sebemenšího smítka na nebesích či na zemi, a nemají žádného podílu ani zde, ani tam, a On mezi nimi žádného pomocníka nemá.“

24. U Něho neplatí přímluva žádná, kromě pro toho, komu *to* On dovolí. Až budou jejich srdce zbavena strachu, řeknou: „Co řekl Pán váš?“ (Poslové) odpovědí:

وَسَمَّالٍ هُ كَلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةً
طَيِّبَةً رَبِّ غَفُورٌ ﴿٣٠﴾

فَاعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
بِجَنَّاتِهِمْ جَنَّاتٍ ذَوَاتِ اَكْلِ خَمِطٍ وَاَثَلٍ وَشَيْءٍ
مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿٣١﴾

ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجِزِي اِلَّا الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَرْيِ الْاِنْبِى بَرَكٰتًا فِيْهَا
قَرْيٌ ظٰهِرَةٌ وَقَدَرْنَا فِيْهَا السَّيْرَ سَيْرًا فِيْهَا
لِيَالِي وَاَيَا مَا اٰمِنِيْنَ ﴿٣٣﴾

فَقَالُوْا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيْثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَزَقٍ اِنْ فِيْ
ذٰلِكَ لٰآيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شٰكِرٍ ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوْهُ اِلَّا
فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٥﴾

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ وَمَن هُوَ مِنْهَا فِيْ شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ حٰفِيْظٌ ﴿٣٦﴾

قَلْبٍ اَدْعُوْا الَّذِيْنَ رَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيْهَا مِنْ شَرِكٍ وَّمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ طٰهِيْرٍ ﴿٣٧﴾

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗ اِلَّا لِمَن اٰذِنَ لَهُ هُوَ
اِذَا فُرِعَ عَن قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَا دَا قَال رَبُّكُمْ قَالُوْا

„Pravdu.“ A On je Vznešený, Veliký.

25. Řekni: „Kdo vám poskytuje obživu z nebes a ze země?“ Řekni: „Allah. Bud' jsme to my nebo vy na správné cestě, či ve zjevném bludu.“

26. Řekni: „Vy nebudete dotazováni na naše hříchy a my nebudeme dotazováni na to, co děláte vy.“

27. Řekni: „Pán náš nás všechny shromáždí; potom mezi námi rozhodne podle pravdy — a On je Rozhodčí, Vševědoucí.“

28. Řekni: „Ukažte mi ty, které jste k Němu přidružovali jako společníky. Nikoliv, to nemůžete učinit, neboť On je Allah, Mocný, Moudrý.“

29. A vyslali jsme tě jen jako oznamovatele radostné zvěsti a jako Varovatele lidstva veškerého, ale většina lidí to neví.

30. A říkají: „Kdy bude tento slib splněn, jste-li pravdomluvní?“

31. Řekni: „Je vám přislíben den, který nemůžete pozdržet ani o malou chvíli, ani jej nemůžete předběhnout.“

R. 4.

32. A ti, kteří nevěří, řeknou: „Nikdy neuvěříme v tento Korán ani v to, co bylo před ním.“ A kéž bys mohl vidět, až budou hříšníci postaveni před Pána svého a budou svalovat vinu jeden na druhého. Ti, kteří byli považováni za slabé, řeknou těm, kteří byli pyšní: „Kdyby nebylo vás, zajisté bychom byli věřícími.“

33. Ti, kteří byli pyšní, řeknou těm, kteří byli považováni za slabé: „Byli jsme to snad my, kdo vás odvrátili od správného vedení poté, co k vám přišlo? Nikoliv, vy jste se provinili sami.“

34. A ti, kteří byli považováni za slabé, řeknou těm, kteří byli pyšní: „Nikoliv, bylo

الْحَقِّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٤﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ

وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٥﴾

قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ

الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٣٧﴾

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَيْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٨﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَ

لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾

قُلْ لَكُمْ مِيعَادٌ يَوْمَ لَا تَسْأَلُونَ عَنْهُ سَاعَةً

وَلَا تَسْتَفْتِمُونَّ ﴿٤١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا

بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ

عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ

يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِّلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنَّهُمْ

لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٤٢﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِّلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا أَن تَحْنُ

صَدَدٌ ذَنبَكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ

مُجْرِمِينَ ﴿٤٣﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِّلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرٌ

to vaše pletichaření za noci i za dne, když jste nám přikazovali, abychom v Allaha nevěřili a abychom Mu rovné stavěli." A svou lítost *skryjí*, až spatří trest. A omotáme řetězy šíje těch, kteří nevěřili. A budou odměněni jen za to, co dělali.

35. A nikdy jsme neposlali Varovatele do žádného města, aniž jeho zámožní obyvatelé řekli: „My věru nevěříme v to, s čím jste k nám byli vysláni.“

36. A řeknou: „My máme více bohatství a dětí; a my potrestání nebudeme.“

37. Řekni: „Pán můj rozmnožuje obživu tomu, komu se Mu zlíbí, a ztenčuje ji, *komu chce*; ale většina lidí to neví.“

R. 5.

38. A není to ani vaše bohatství, ani vaše děti, co vás k Nám přiblíží nejvíce; ale ti, kteří věří a dobré skutky konají, budou mít odměnu dvojnásobnou za to, co dělali. A v palácích vznešených budou žít v bezpečí.

39. A *pokud jde o* ty, kteří se snaží zmařit účel Našich Znamení, ti budou postaveni tvář v tvář trestu.

40. Řekni: „Pán můj zajisté rozmnožuje obživu těm Svým služebníkům, kterým se Mu zlíbí, a ztenčuje ji těm, *kterým chce*. A cokoliv rozdává, On vám to vynahradí; a On je Nejlepší ze živitelů.“

41. A *vzpomeň si na* den, kdy je shromáždí všechny dohromady a potom řekne andělům: „To tihle Vas Uctívali?“

42. Řeknou: „Ty svatý jsi. Tys Ochránce naším před nimi. Ba ne, ti uctívali Džiny; většina z nich v ně věřila.“

43. „Ten den nebude ve vaší moci si vzájemně prospět, ani uškodit.“ A řekneme

الْيَلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا التَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوِ الْعَذَابَ وَ جَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَهَانُوا بِمَعْدِينِ ﴿٣٧﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنَ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۖ فَلِئَلَيْكَ لَهُمْ جَزَاءٌ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٩﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿٤٠﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ يَقْدِرُ لَهُ ۗ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۗ وَ هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٤١﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَبِينًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْلُوا بِهِمْ وَيَأْتِيَكُم كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٢﴾

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَرَبُّنَا مِنْ دُونِهِمْ ۗ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۗ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾ قَالِيَوْمَ لَا يَلِيكَ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا

těm, kteří hřešili: „Okuste trestu Ohně, který jste popírali.”

44. A když jsou jim přednášena Naše zjevná Znamení, řeknou: „Tohle je jenom člověk, který vás chce odvrátit od toho, co uctíváte vaši otcové.” A řeknou: „To je jen vymyšlená lež.” A ti, kteří nevěří, říkají o pravdě, když k nim přišla: „Tohle není nic, než zjevné kouzelnictví.”

45. A nedali jsme jim žádné knihy, které by studovali, ani jsme jim před sebou neposlali žádného Varovatele.

46. A ti, kteří byli před nimi, *také* odmítli *pravdu* — a přitom nedosáhli *ani* desetin toho, co jsme dali tamtěm; a přece Mé Posly za lháře prohlásili. Jak *strašná* byla změna, *kterou jsem způsobil!*

R. 6.

47. Řekni: „Já vás nabádám jen k jediné věci: abyste stáli před Allahem po dvou, či jednotlivě a rozjímalí. *Pak poznáte*, že váš společník nepropadl šílenství; je pouze vaším Varovatelem před hrozbou trestu přísného.”

48. Řekni: „Vše, co bych na vás mohl chtít jako odměnu, nechť je vaše. Má odměna je pouze u Allaha; a On je Svědkem všech věcí.”

49. Řekni: „Pán můj věru vrhá pravdu *proti* lži. *A On je Znalcem nespátrného.*”

50. Řekni: „Přišla pravda a lež nemůže stvoření ani napodobit, ani opakovat.”

51. Řekni: „Jestliže bloudím, bloudím jen ke své vlastní škodě; jestliže však jsem správně veden, je to díky tomu, co mi zjevil můj Pán. A On je Všeslyšící, Blízký.”

52. Kéž bys mohl vidět, až propadnou hrůze! Potom již nebude úniku a budou zachvázeni z místa blízkého.

53. A řeknou: „*Už* v něj věříme.” Ale

وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ

بِهَا تَكْذِبُونَ ﴿٤٤﴾

وَإِذَا نَطَقَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ

يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّ كُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤَكُمْ ؕ وَ

قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا أَنْفُكَ مَفْرَعَةٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

لِلْحَقِّ لَنَا جَاءَ هُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا بَخْرٌ مَيِّبٌ ﴿٤٥﴾

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ

قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٦﴾

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ

مَّا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رَسُولِي فَكَيفَ كَانَ نَكِيرِي ﴿٤٧﴾

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِ

وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ ۖ مَا بَصَّحِكُمْ مِنْ جَنَّةٍ

إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٨﴾

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِي إِلَّا

عَلَى اللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٩﴾

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۖ عَلَامُ الْغُيُوبِ ﴿٥٠﴾

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٥١﴾

قُلْ إِنْ ضَلَّكَ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتَ

فِيمَا يُؤْمِرُ الْإِنْرَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٢﴾

وَلَوْ تَرَى إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ ۖ وَاتَّخَذُوا مِنْ مَكَانٍ

قَرِيبٍ ﴿٥٣﴾

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ؕ وَإِنَّا لَهُمُ الشَّاوِرُونَ مِنْ مَكَانٍ

jak by mohli dosáhnout víry z místa *tak*
dalekého,

بُعِيدٍ ﴿٥٧﴾

54. Když v ni dříve nevěřili? A nechávají
se unést svou bujnou fantazií o místě
dalekém.

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ

مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٧﴾

55. A mezi nimi a tím, po čem touží,
bude umístěna přehrada právě tak, jak bylo
učiněno již dříve s jim podobnými. Ti také
byli znepokojováni pochybnostmi.

وَجِبَلٍ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ

بِأَشْيَاءِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٨﴾

AL-FÁTIR

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, patrně ve stejnou dobu jako *Súra* předchozí. V té bylo muslimům řečeno, že i oni, podobně jako Izraelité, budou obdařeni bohatstvím, mocí, prosperitou a věhlasem a pokud na výsluní své slávy zapomenou na Boha a propadnou životu v přepychu a pohodlí, přivedou na sebe, jak to učinili již před nimi Izraelité, boží hněv. V této *Súře* je jim zas slibována čest a vynikající postavení, které získají prostřednictvím Koránu, jehož příkázáními se musí řídit.

Obsah

Súra začíná prohlášením, že všechna sláva patří Bohu, Jenž je Původcem nebes a země. Toto prohlášení implikuje, že se Bůh jakožto Stvořitel vesmíru postaral nejen o hmotné potřeby člověka, ale také o jeho potřeby mravní a duševní, a že za tím účelem stvořil anděly, jejichž prostřednictvím ovládá fyzikální svět a lidstvu sděluje Svou Vůli. Dále se praví, že Bůh už od stvoření člověka vysílá Proroky a Posly, aby tlumočili Jeho Vůli, a nyní se rozhodl udělit lidstvu své milosrdenství v podobě Koránu. Po tomto oznámení je člověk varován, aby milosrdenství boží neodmítl, neboť to s sebou nese vážné důsledky. *Súra* pokračuje vyvozením mravního poučení ze zcela nicotného počátku člověka, že také islám ze skromných začátků vyrostl v mohutnou organizaci. Dále ho přirovnává k moři se sladkou vodou, která uhasí žízeň poutníků ducha. Poznává, že islám není ničím novým. Období duchovního světla a tmy se budou po celém světě střídát, jako se střídají den a noc. Po dlouhém období tmy a po přestávce v božím zjevování vysvitlo slunce islámu, aby ozářilo temný svět, a Bůh nařídil, aby bylo uskutečněno nové stvoření a nové uspořádání věcí. Pomocí Koránu Bůh daruje oči slepým a uši hluchým a také mrtvým se dostane nového života; ale ti, kteří úmyslně zatarasí cesty vedoucí k jejich srdcím a odmítnou naslouchat božímu Volání, si přivodí smrt ducha. *Súra* pak vybízí

lidi, aby věnovali pozornost studiu jistého fyzikálního jevu, který nápadně připomíná podobný jev v říši duchovna: zaprší-li na suchou a vyprahlou zemi, začne pučet, kvést a pulzovat novým životem a vyrostou z ní plodiny, květy a ovoce rozmanitých barev, chutí a tvarů: voda přicházející v podobě deště je stejná, ale plodiny a ovoce jsou různé. Obdobně voda božího vnuknutí přináší různé výsledky u lidí různorodých povah a mravních postojů: zatímco na jedné straně plodí vysoce spravedlivé a bohabojné lidi, na straně druhé vzniká společenství lidí zlých a zlomyslných, kteří vedou proti věci pravdy neutuchající boj. Tento boj mezi přívrženci pravdy a silami tmy končí vždy tímž výsledkem – vítězstvím pravdy nad lží. Ke konci *Súra* upozorňuje nevěřící na neudržitelnost jejich stanoviska a varuje je, že budou-li i nadále trvat na své víře a na svých praktikách, přestože obojí je falešné a marné, postihne je boží trest. Bůh s trestem nepospíchá a neustále poskytuje hříšníkům odklad, dokud své zvrácené stanovisko nenapraví nebo dokud sami před sebou neuzavřou bránu Jeho milosrdenství.



FÁTIR

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Všechna chvála patří Allahovi, Tvůrci nebes a země, Jenž učinil anděly posly majícími dva, tři nebo čtyři páry křídel. On přidává Svému stvoření, co se Mu zlíbí; neboť Allah má moc nad všemi věcmi.

3. Cokoliv Allah lidem z milosti Svě udělí, to nikdo nemůže zadržet, ale cokoliv On zadrží, to nikdo nemůže uvolnit. A On je Mocný, Moudrý.

4. Ó lidé, pomněte přízně Allahovy vůči vám! Je nějaký jiný Stvořitel kromě Allaha, který vám skýtá obživu z nebe a ze země? A nikdo není hoden uctívání kromě Něho. Kam jste se to jen odvrátili?

5. A jestliže tě odmítnou, tedy již Poslové *Boží* před tebou byli odmítnuti; a k Allahovi budou *všechny* věci navraceny *k rozhodnutí*.

6. Ó lidé, slib Allahův je vskutku pravdivý, necht' vás tedy neošálí život pozemský a necht' vás ohledně Allaha neoklame žádný Podvodník.

7. Satan je věru vaším nepřítelem. Proto jej za svého nepřítele pokládejte. Na své přívržence volá jen proto, aby se stali obyvateli Ohně planoucího.

8. Pro ty, kteří nevěří, je připraven přísný trest. A na ty, kteří věří a dobré skutky konají, čeká odpuštění a velká odměna.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعَ ۗ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ②

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۗ وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ③

يَأْتِيهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۗ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ فَآلَىٰ تَوَكَّلُونَ ④

وَإِنْ يَكْفُرْ بِوَكْفِكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِمَّن قَبْلِكَ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑤

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۗ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَوْرُ ⑥

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑦

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۗ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑧

R. 2.

9. *Podobá se* snad ten, jemuž byly jeho špatné skutky přikrášleny tak, že na ně hledí jako na dobré, tomu, *kdo věří a dobré skutky koná?* Allah odsoudí k bloudění, koho chce, a také vede, koho chce. Nechť tedy pro ně tvá duše zarmutkem nehyne, neboť Allah dobře ví, co dělají.

10. A Allah je ten, kdo posílá větry, které zvednou mraky; My je potom ženeme nad mrtvou krajinu a ožívujeme jimi zemi po její smrti. A podobné *bude* Vzkříšení.

11. *Nechť se dozví každý*, kdo touží po slávě, že všechna sláva patří Allahovi. K Němu stoupají zbožná slova, zatímco dobré skutky je povznášejí. A ti, kteří úklady připravují – pro ty je připraven přísný trest; a jejich úklady budou zmařeny.

12. A Allah vás stvořil z prachu, pak z kapky semene, potom z vás učinil dvojice. A žádná žena nepočne ani neporodí bez Jeho vědomí. A nikomu, jehož život je prodloužen, nebude život prodloužen, ani zkrácen, aniž by to bylo *zaznamenáno* v Knize. A to je pro Allaha snadné.

13. A obě moře nejsou stejná; jedno je chutné, sladké a příjemné k pití a druhé je slané a trpké. A z obou pojídáte čerstvé maso a získáváte z nich ozdoby, které nosíte. A vidíš na nich lodi, brázdící *vlny*, abyste mohli hledat *něco* z Jeho štědrosti a abyste byli vděční.

14. On dává noci prostoupit v den a dni dává prostoupit v noc. A přinutil slunce a měsíc, aby Mu sloužily; oba sledují své dráhy až do lhůty stanovené. Takový je Allah, váš Pán; Jemu patří království a ti,

أَفَمَنْ رُزِيَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِم بِمَا يَصْنَعُونَ ①
وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُسْقَنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ②

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْورُ ③

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِوِلَايِهِ وَمَا يَعْتَرِفُ مِنْ مَعْتَبِرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ④

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ ⑤ هَذَا عَذَابٌ مُرْتَابٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمَنْ جُلَّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرٌ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑥

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ⑦
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ⑧ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ

keré vzýváte vedle Allaha, nevlastní vůbec nic.

15. Jestliže je vzýváte, vaše zývání neslyší; a i kdyby ho slyšeli, vyslyšet by vás nemohli. A v Den Zmrtvýchvstání popřou, že jste je *k Bohu* přidružovali. A nikdo tě o tom nemůže zpravit tak jako *Ten, Jenž* je Všeohrnalý.

R. 3.

16. Ó lidé, to vy potřebujete Allaha, zatímco Allah je Soběstačný, Chvályhodný.

17. Kdyby se Mu zachtělo, mohl by vás zahubit a nahradit vás tvorstvem novým.

18. A to není pro Allaha obtížné.

19. A žádná *hříchy* obtížená *duše* nemůže nést břímě *duše* jiné; a poprosí-li těžce obtížená *duše* jinou, aby *nesla* její břemeno, nic z něho *druhá duše* neponese, i kdyby to byl příbuzný. Ty můžeš varovat pouze ty, kteří se Pána svého tajně bojí a dodržují Modlitbu. A kdo se očisťuje, očisťuje se jen ve svůj vlastní prospěch; a k Allahovi se vše navrátí.

20. A Slepý a vidoucí se sobě nepodobají,

21. Ani temnota a světlo,

22. Ani stín a horko.

23. Ani se živí nepodobají mrtvým. Allah dává slyšet, komu se Mu zlíbí; a ty nedokážeš, aby slyšeli ti, kteří jsou v hrobech.

24. Tys pouhým Varovatelem.

25. Poslali jsme tě s Pravdou, jako oznamovatele radostné zvěsti a jako Varovatele; a není národa, k němuž by nebyl Varovatel vyslán.

26. A jestliže tě považují za lháře, tedy i ti, kteří byli před nimi,

مِنْ دُونِهِ مَا يَنْبَلُكَونَ مِنْ قَظِيْرٍ ۝

اِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْعَوْا دَعَاءَكُمْ وَاَوْسِعُوْا مَا
اَسْتَجَابُوْا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ۝

وَلَا يَنْبِيْكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ۝

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

اِنْ يَشَاءُ يَذْهَبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۝

وَمَا ذَلِكْ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيْزٍ ۝

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ خَيْرٍهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۝

اِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ
اَقَامُوا الصَّلَاةَ وَرَزَقْنِيْ فَاِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۝

وَالَى اللَّهُ الْمَصِيْرُ ۝

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمَىٰ وَالْبَصِيْرُ ۝

وَلَا الظُّلُمُتْ وَلَا النُّوْرُ ۝

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ۝

وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَاءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ اِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ
مَنْ يَشَاءُ وَاَنْتَ بِسَمِيْعٍ مِّنْ فِي الْقُبُوْرِ ۝

اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيْرٌ ۝

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّ نَذِيْرًا وَاِنْ مِنْ اُمَّةٍ
اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ ۝

وَاِنْ يَكْذِبُوْكَ فَعَدَدُ كَذِبِ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۝

své Proroky. A jejich poslové k nim přišli s jasnými Znameními a Písmy a Knihou osvícenou.

27. Potom jsem uchvátíl ty, kteří nevěřili, a jak *strašná* byla změna, kterou jsem způsobil!

28. Což nevidíš, ^{R. 4.} že Allah sesílá z nebe vodu a z ní dáváme vyrůst plodům rozmanitých barev? A na horách jsou pruhy bílé a červené, různobarevné, a jiné černé jako havran;

29. A podobně i lidé a zvířata a dobytek jsou různých barev. A Allaha se bojí jen ti z Jeho služebníků, kteří jsou nadáni věděním.

30. Pouze ti, kteří následují Knihu Allahovu a dodržují Modlitbu a rozdávají z toho, co jsme jim uštědřili, tajně i veřejně, doufají v obchod, který nezklame;

31. Aby jim On mohl dát jejich plnou odměnu a ještě ji ze Své štědrosti rozmnožit. On věru je Nejvyšší Odpouštějící, Nejvyšší Uznaný.

32. A Kniha, kterou jsme ti zjevili, je pravda sama, potvrzující to, co bylo před ní. Allah je věru Všeohrnalý, Vševidoucí s ohledem na Své služebníky.

33. Potom jsme dali Knihu jako dědictví těm ze služebníků Svých, které jsme si vyvolili. A jsou mezi nimi *takoví*, kteří jsou na sebe při konání dobrého přísní, a jsou mezi nimi *jiní*, kteří se svolením Allahovým v dobrých skutcích vynikají. A to je přízeň veliká.

34. Zahrady Věčnosti! Vstoupí do nich a budou tam ozdobeni zlatými náramky a perlami; a jejich šat tam bude z hedvábí.

جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالْزُبُرِ وَإِلَّا كَتَبِ

الْمُنِيرِ ﴿٢٧﴾

تُمْ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ تَرَأَى اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ

شُرَبًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ

وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَايِبٌ سُودٌ ﴿٢٩﴾

وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ

كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ

اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٣٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ

أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً

تَنْبُوْرٌ ﴿٣١﴾

لِيُؤْتِيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ

غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٢﴾

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣٣﴾

تُمْ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا

فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ

سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُؤْتِي اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ

الْكَبِيرُ ﴿٣٤﴾

جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ

مِنْ ذَهَبٍ وَتُلُوءًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٥﴾

35. A řeknou: „Všechna chvála patří Allahovi, Jenž nás zbavil zármutku. Neboť Pán náš je Nejvyšší Odpouštějící, Nejvyšší Uznaný,

36. Pán, jenž nás ze Své štědrosti usadil v Příbytku Věčnosti, v němž se nás nedotkne žádná námaha, ani se nás v něm nedotkne únava.”

37. Ale pro ty, kteří neuvěřili, je připraven oheň Pekelný. A nebude jim ustanoveno, aby zemřeli, a trest jim nebude ulehčen. A takto odměňujeme každého nevděčníka.

38. A budou v něm volat o pomoc: „Pane náš, vyveď nás odsud a budeme konat dobré skutky jiné než ty, jaké jsme konali.” „Což jsme vám nedarovali život *dost dlouhý*, aby ten, kdo přemýšlet chtěl, v něm přemýšlet mohl? A *také* k vám přišel Varovatel. Okuste tedy *testu*, neboť hříšníci nemají pomocníka žádného.”

R. 5.

39. Allah zná tajemství nebes i země. On velmi dobře zná vše, co jejich hrudi *skrývají*.

40. A je to On, Jenž vás učinil místodržícími na zemi. A ten, kdo neuvěřil, bude trpět *následky* svého nevěrectví. A nevěrectví nevěřících jen zvětší Allahovu nelibost. A jejich nevěrectví zvýší pro nevěřící jen ztrátu.

41. Řekni: „Viděli jste snad ta svoje božstva přidružená, která zýváte vedle Allaha? Ukažte mi tedy, co na zemi stvořili. Nebo snad mají podíl na stvoření nebes? Nebo jsme jim dali Knihu, aby v ní našli důkazy?” Nikoliv. Hříšníci si vzájemně neslibují nic, než klam.

42. Allah věru pevně drží nebesa a zemi, aby se neodchýlily *ze svých míst*. A

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي آذَهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٥﴾

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَئِيَسْنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُوهُمْ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٧﴾

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٨﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٩﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٤٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا حَقَّقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُم كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يُبَدِّلُونِ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤١﴾
إِنَّ اللَّهَ يُنْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَن تَزُولَا وَ

kdyby se odchýlili, nikdo by je po Něm nedokázal udržet. On věru je Shovívavý, Nejvyšš Odpuštějící.

43. A přísahají při Allahovi přísahami nejpevnějšími, že přijde-li k nim Varovatel, pak budou následovat vedení lépe než kterýkoliv jiný národ. Když však k nim Varovatel přišel, to jejich odpor jen zvýšilo

44. Následkem pýchy na zemi a zlomyslných úkladů. Avšak zlomyslné úklady obklopí pouze ty, kteří jsou jejich strůjci. Očekávají snad něco jiného, než to, co postihlo národy dřívější? A nikdy nenalezneš v obyčejích Allahových žádnou změnu; a nikdy nenalezneš ve obyčejích Allahových žádnou odchylku.

45. Což necestovali po zemi a neviděli, jak zlý byl konec těch, kteří byli před nimi? A byli mocnější než oni silou. A Allah není ten, jehož záměry by cokoliv na nebesích nebo na zemi mohlo překazit; On věru je Vševedoucí, Všemocný.

46. A kdyby Allah chtěl potrestat lidi za to, co dělají, neponechal by na povrchu zemskej jediného živého tvora; ale dává jim odklad do lhůty stanovené; a až se jejich lhůta naplní, poznají, že Allah dozírá nad služebníky Svými.

لَيْنَ زَالَتَانَ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ
كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٣٧﴾

وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَحَدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
نَذِيرٌ مَّا رَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٣٨﴾

إِسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَجِئُ
الْمَكْرَ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ قُلْنَ نَحْنُ نَحْمَدُ اللَّهَ تَبْدِيلًا وَلَنْ نَحْمَدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٣٩﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٠﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى
ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُتَّسِقٍ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ

بَصِيرًا ﴿٤١﴾

JÁ SÍN

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Badatelé se shodují v tom, že *Súra* byla zjevena v Mekce. Tento názor potvrzuje její styl a obsah. Vzhledem k důležitosti obsahu ji svatý Prorok nazval srdcem Koránu. V předchozí *Súře* se tvrdí, že Bůh jakožto Tvořitel nebes a země plně zabezpečil nejen hmotné potřeby člověka, ale také jeho požadavky mravní a duševní. Učinil tak tím, že se zjevil Svým vyvoleným služebníkům, které si vybral mezi jednotlivými národy. Svatému Proroku, v této *Súře* označenému jako ‚Dokonalý Vůdce‘ či ‚Vůdce *par excellence*‘, se Bůh zjevil ve svém zjevení nejdokonalejším a daroval mu nejdokonalejší a nejspolehlivější Knihu v podobě Koránu.

Obsah

Na začátku *Súry* je svatý Prorok nazván „Dokonalý Vůdce“, což znamená, že v sestavě božích Poslů, počínající Adamem, je příkladem nejdokonalejším. Stezka svatého Proroka je nyní jedinou správnou a přímou stezkou vedoucí k Bohu. Všechny ostatní, které dříve vedly k Nejvyšší Bytosti, byly nyní uzavřeny a zůstanou tak na věčné časy. Bůh se te bude zjevovat světu jen prostřednictvím následovníků svatého Proroka. Ve své neomylné moudrosti vybral Araby, k nimž po staletí žádný jiný Posel nepřišel, aby kázali lidstvu poslední Poselství boží. Arabská země byla pustá a vyprahlá. I spadla na ni voda božího zjevení a tu začala rozkvétat novým a činorodým duchovním životem. *Súra* pak metaforickým jazykem vykládá, jak se Bůh zjevoval lidstvu prostřednictvím Svých Poslů. Vypráví o Mojžíšovi a Ježíšovi a o svatém Proroku, kteří, když se naplnil čas, byli vysláni, aby lidstvo povolali k Bohu. Potom vypráví o ‚jistém muži‘, jehož si Bůh yvolí mezi následovníky svatého Proroka, v zemi ležící daleko od ohniska islámu (36:21), a to v Posledních dnech, kdy náboženství bude na nejnižším bodě a už pouhá představa o božím vnuknutí bude zpochybňována a popírána. Tento Reformátor boží bude lidstvo povolávat k islámu. Ale stejně jako tomu bylo v případě

starodávnych Proroků, i jeho hlas bude hlasem volajícího v poušti. Síly zla budou držet celý svět v pevném sevření. Lidé se budou klanět falešným božstvům a svět postihne boží trest. Dále *Súra* upozorňuje na velmi dobře známý přírodní zákon, podle něhož, když země vyschne a vyprahne, Bůh sešle déšť a mrtvá hlína začne pulzovat novým životem a vyrostou na ní traviny, zeleniny, květiny a plody různých druhů a barev. A podobně, když lidská duše je znečištěná a zkažená, Bůh způsobí, aby s nebe sestoupila duchovní voda v podobě Jeho vnuknutí. Na vysvětlení téhož je uvedeno ještě další podobenství odkazem na zákon o střídání dne a noci. Dále *Súra* upozorňuje na zjevenou pravdu, že Bůh stvořil všechny věci v párech; existují dokonce páry mezi rostlinstvem i v neživé přírodě. Toto podobenství ukazuje, že veškeré pravé vědění je výsledkem kombinace božího vnuknutí a lidského rozumu. V závěru *Súra* poukazuje na velikou a světlou budoucnost islámu. Bůh nařídil, že jistý národ, který podobně jako Arabové zůstal po dlouhá staletí velmi nízko na lidském žebříčku, nyní vystoupí do výšin materiální moci a duchovní slávy; a toto nařízení není pouhým snem či básnickou fantazií. Objevil se mezi nimi Prorok boží, boží Posel, který je povede až k nejvyššímu vrcholu duchovní a materiální velikosti a slávy.



JÁ SÍN

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Já Sín*.

يٰسٖنَ ②

3. Při Koránu, moudrosti plném,

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③

4. Jsi věru *jedním* z Poslů,

إِنَّكَ لَيَنَّ الْمُرْسَلِينَ ④

5. Na stezce pravé.

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤

6. *Toto je* zjevení Mocného, Milosrdného,

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥

7. Abys jím varoval lid, jehož otcové varováni nebyli, a proto jsou lhostejní.

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُونَ ⑦

8. A již se naplnilo slovo nad většinou z nich, neboť nevěří.

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑧

9. Vložili jsme na jejich šíje řetězy, sahající až k bradám, aby jejich hlavy zůstaly zvednuty.

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا تَهَيَّأُ إِلَىٰ الْأَذْقَانِ ⑨

10. A umístili jsme přehradu před nimi a přehradu za nimi a přikryli jsme je tak, aby neviděli.

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑩

11. A je pro ně jedno, jestli je varuješ, či nikoliv — stejně neuvěří.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑪

12. Varovat můžeš jen toho, kdo následuje Připomenutí a Milostivého *Boha* se tajně bojí. To mu tedy oznam radostnou zvěst o odpuštění a vznešené odměně.

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ ⑫

13. A *jedině* My ožívujeme mrtvé a zaznamenáváme to, co před sebou předeslali, i to, co zanechali za sebou; a vše jsme zaznamenali v Knize jasně.

فَبَشِّرْهُ بِسَعْفَرَةٍ وَوَجِّرْ كَرِيمٍ ⑬

14. A uveď jim podobenství o obyvatelích onoho města, když k nim přišli

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ⑭

* Ó Dokonalý Vůdce!

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ⑮

وَاصْرَبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا

قوله
فَبَشِّرْهُ
بِسَعْفَرَةٍ
وَوَجِّرْ
كَرِيمٍ
هو
الرسول
الذي
يأتي
بالحق
والهدى

Poslové.

15. Když jsme k nim vyslali dva Posly a oni je oba odmítli; tak jsme je posílili třetím a oni řekli: „Byli jsme k vám vysláni jako Poslové.”

16. Odpověděli: „Jste jenom obyčejní lidé jako my a Milosrdný *Bůh* nezjevil nic. To vy jenom lžete.”

17. Řekli: „Pán náš ví, že jsme skutečně Poslové *Jeho* k vám vyslaní;

18. „A naší povinností je pouze jasné předání Poselství.”

19. Řekli: „Váš příchod nám nevěští nic dobrého. Jestliže nepřestanete, ukamenujeme vás a věru vás naší rukou postihne bolestný trest.”

20. Odpověděli: „Za vaši špatnou věštbu můžete vy sami. Je to snad proto, že jste byli napomenuti? Nikoliv, jste národ překračující všechny meze.”

21. A z nejbližšího konce města přiběhl muž a zvolal: „Ó lide můj, následujte Posly,

22. „Následujte ty, kteří od vás nežádají žádnou odměnu a kteří jsou správně vedeni.

23. „A jaký mám důvod *k tomu*, abych neuctíval Toho, Jenž mě stvořil a k Němuž budete navraceni?

24. „Mám si snad vzít kromě Něho božstva jiná? Jestliže mi Milostivý *Bůh* bude chtít nějak ublížit, jejich přímluva mi nebude nic platná, ani mě nemohou zachránit.

25. „V tom případě bych byl zajisté ve zjevném bludu.

26. „Já věřím v Pána vašeho; naslouchejte mě tedy.”

27. A bylo *mu* řečeno: „Vejdí do Ráje.” Řekl: „Kéž by lid můj věděl,

28. „Jak *milostivě* mně Pán můj odpustil a učinil mě jedním z poctěných!”

29. A po něm jsme na jeho lid žádné

الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٦﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ

فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿٣٧﴾

قَالُوا مَا آتَانَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ

مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿٣٨﴾

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿٣٩﴾

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٤٠﴾

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ

وَلَنَسْتَنَنَّكُمْ فَتَنَاءً عَدَابَ الْيَوْمِ ﴿٤١﴾

قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَإِن ذُرْتُمْ بِدْ أَنْتُمْ قَوْمٌ

مُسرِفُونَ ﴿٤٢﴾

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ

اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٣﴾

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٤٤﴾

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٥﴾

أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ

لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٤٦﴾

إِنِّي إِذَا لَيْتِي ضَلُّيْتُ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٤٨﴾

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَكْفُرُوا بِي لَأَكُونَنَّ

مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٤٩﴾

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنْ

vojsko z nebe neselsali, ani jsme *žádné* seslat nemuseli.

30. Byl to jen prudký závan větru a hle, byli vyhlazeni.

31. Běda *Mým* služebníkům! Nepřijde k nim ani jeden Posel, aby si z něho žerty netropili.

32. Což neviděli, kolik pokolení jsme zahubili před nimi a že se k nim nikdy nevrátí?

33. Ale všichni shromáždění dohromady budou předvedeni před Nás.

34. A Znamením pro ně je mrtvá země: My ji oživujeme a dáváme z ní vyrůst obilí, z něhož jedí.

35. A umístili jsme na ní zahrady s datlovými palmami a vinnou révou a dali jsme na ní vytrysknout pramenům,

36. Aby mohli jíst z plodů jejich, a nebyly to ruce jejich, které je vytvořily. Což nebudou vděční?

37. Svatý je Ten, Jenž stvořil ve dvojicích všechno, co vyrůstá ze země, i je samotné i to, co sami neznají.

38. A Znamením je pro ně noc, z níž odstraňujeme den, a hle, jsou v temnotě.

39. A slunce se pohybuje po dráze *předepsané*. Takové je ustanovení Všemohoucího, Vševědoucího *Boha*.

40. A pro měsíc jsme určili jednotlivé fáze, dokud se nevrátí *do svého původního tvaru*, podoben staré a suché větvi palmové.

41. A nesluší se slunci, aby předběhlo měsíc, a noci, aby předhonila den. A všech-

السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٣٠﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿٣١﴾
يَحْسَبُهُمْ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٢﴾

الْمَيْرُوا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٣﴾

وَإِنْ كُلُّ لُتَا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٤﴾

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْبَيْتَةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٥﴾

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٦﴾

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٩﴾

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ۚ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٤٠﴾

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٤١﴾

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا

ny plují po *nebeské* dráze.

42. A Znamením pro ně je to, že jejich potomstvo neseme na plně naložené lodi

43. A že jsme pro ně stvořili *lodi* jí podobné, na nichž se plaví.

44. A kdybychom chtěli, mohli bychom je utopit; potom by neměli nikoho, kdo by jim přispěchal na pomoc, ani by nebyli zachráněni,

45. Leda z milosrdenství Našeho a jako dočasné užívání.

46. A když se jim řekne: „Chraňte se toho, co je před vámi, a toho, co je za vámi, aby se vám dostalo milosrdenství,“ *tu se odvrátí.*

47. A nepřijde k nim ani jedno Znamení ze znamení Pána jejich, aby se od něho neodvrátili.

48. A když se jim řekne: „Rozdávejte z toho, čím vás Allah obdaril,“ nevěřící řeknou věřícím: „Máme snad živit toho, koho by živil Allah, kdyby chtěl? To vy jste jen v zjevném bludu.“

49. A říkají: „A kdy bude tento slib splněn, jste-li pravdomluvní?“

50. Čekají pouze na jediný závan větru, který je uchvátí ve chvíli, kdy se budou přít.

51. A nebudou schopni učinit závět', ani se nevrátí ke svým rodinám.

R. 4.

52. A bude zatroubeno na troubu a hle, ze svých hrobů se ponáhli k Pánu svému.

53. Řeknou: „Běda nám! Kdo nás to vzkřísil z našich hrobů? Toto je to, co nám Milostivý *Bůh* sliboval, a Jeho Poslové mluvili pravdu.“

54. Bude to jen jediný závan větru a hle,

الْبَلِّ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٢﴾
وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْهُورِ ﴿٤٣﴾

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٤﴾

وَإِنْ نَشَاءُ نُغْرِقُهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَدُونَ ﴿٤٥﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٨﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ لَا تَالَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ ۗ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٩﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾
مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّبُونَ ﴿٥١﴾

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٢﴾
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥٣﴾

قَالُوا يَا بُولِيسَآءُ مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٤﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا

قَالَ بُولِيسَآءُ
مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا
هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

všichni budou před Nás předvedeni.

55. A v ten den nebude žádná duši ukřivděno ani v nejmenším; a budete odměněni jen za to, co jste dělali.

56. V ten den budou obyvatelé Nebe spokojeně zaměstnáni.

57. Oni i manželky jejich budou v příjemném stínu, spočívající na zvýšených pohovkách.

58. A budou tam mít ovoce a vše, oč požádají.

59. „Mír s vámi“ — slovo to na uvítanou od Pána Milosrdného.

60. A *Bůh řekne*: „Ó vy hříšníci, dnešního dne se straňte *spravedlivých!*“

61. „Což jsem vám nepřikázal, ó synové Adamovi, abyste neuctívali Satana — neboť je vaším zjevným nepřitelem —

62. „Ale abyste uctívali Mne? Toto je stezka pravá.

63. „A on z cesty pravé svedl mnoho z vás. Proč jste to nechtěli pochopit?

64. „Toto je Peklo, které vám bylo přislíbeno.

65. „Vstupte tam dnes za to, že jste nevěřili.“

66. Dnes zapečetíme jejich ústa; a promluví k Nám jejich ruce a jejich nohy budou svědčit o tom, co si vysloužili.

67. A kdybychom chtěli, vyrazili bychom jim oči. A kráčeli by po stezce dále, ale jak by viděli?

68. A kdybychom chtěli, mohli bychom je proměnit, *aby zůstali jako omámeni* na svých místech, takže by nebyli schopni jít kupředu, ani se vrátit zpět.

69. A tomu, ^{R. 5.} komu jsme dali dlouhý život — tomu oslabíme jeho síly. Což to nepochopí?

مُحَضَّرُونَ ﴿٥٥﴾

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

إِن أَحْبَبَ الْجَنَّةَ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَهُوَ ﴿٥٦﴾

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِنُونَ ﴿٥٦﴾

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَجِيمٍ ﴿٥٨﴾

وَأَمَّا ذُو الْيَوْمِ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

أَلَمْ أَعْهِدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَؤَ أَدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ

إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا

تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ

وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ

فَأَنْتُمْ يَبْجُرُونَ ﴿٦٦﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَاتِحِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا

مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

وَمَنْ تُعَذِّبْهُ نَتَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

70. A naučili jsme ho básnictví, ani to pro něj není vhodné. Je to jen Připomenutí a Korán, co činí věci jasnými,

71. Aby jim byli varováni všichni, kteří žijí, a aby se naplnilo slovo Allahovo ohledně nevěřících.

72. Což nevidí, že mezi věcmi, které Naše ruce ztvárnily, jsme pro ně stvořili dobytek, nad nímž jsou pány?

73. A podřídili jsme jim ho, takže některá (zvířata) používají k jízdě a některá jiná jedí.

74. A mají z nich i jiný užitek a také nápoje. Což tedy nebudou vděční?

75. A vzali si jiná božstva kromě Allaha, aby jim pomáhala.

76. Ta jim však pomoci nemohou, ale sama budou společně s nimi jako spojenci před Pána svého předvedena.

77. Necht' tě řeči jejich nermoutí, neboť My víme, co skrývají, i co hlásají.

78. Což člověk nevidí, že jsme ho stvořili z pouhé kapky semene? Hle, přesto je odpůrcem nepokrytým!

79. A vymýšlí pro Nás podobenství a zapomíná na své vlastní stvoření. Říká: „Kdo může oživit kosti, když jsou ztrouchnivělé?“

80. Řekni: „Oživí je Ten, Kdo je stvořil poprvé; a On zná velmi dobře každé stvoření;

81. „Ten, Kdo pro vás učinil oheň ze stromu zeleného a hle, zapalujete si z něho.

82. „Což není Ten, Kdo stvořil nebesa a zemi, schopen stvořit jim podobné?“ Ano, a On vskotku je Stvořitel Nejvyšší, Vševedoucí.

83. Jeho příkazem, když si něco přeje, je pouze to, že tomu řekne: „Staniž se!“ a stane se skutečností.

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ كَيًّا وَيَجْعَلَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا عَمَلَتَ آيِدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧٢﴾

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُومٌ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٥﴾
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُخَضَّرُونَ ﴿٧٦﴾
فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٨﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٩﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

إِلَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨١﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِنكُمْ بَلَاءً وَهُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٢﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٣﴾

قَوْلِ الَّذِينَ

84. Svatý je Ten, v Jehož rukou je království všech věcí. A k Němu budete *všichni* navráceni.

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ

تَرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

KAPITOLA 37

AL-SÁFFÁT

(Zjeveno před Hidžrou)

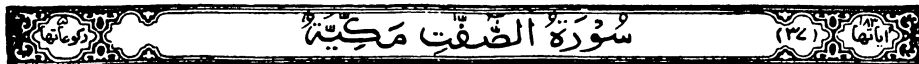
Místo zjevení a kontext

Bajhaquí a Ibn Mardawajh dokládají, že Ibn ‘Abbás prý řekl, že *Súra* byla zjevena v Mekce. Také podle Qurtubího jsou badatelé zajedno v názoru, že *Súra* v Mekce zjevena skutečně byla, a to za raného působení svatého Proroka. Tento názor potvrzuje i její styl a obsah. V předchozí *Súře* byl svatý Prorok nazván ‚Dokonalým Vůdcem‘, jemuž byl darován Korán jakožto neomylný rádce pro lidstvo na věčné časy. Na počátku této *Súry* se konstatuje, že tento ‚Dokonalý Vůdce‘ pomocí Koránu a vlastního ušlechtilého příkladu úspěšně založí obec spravedlivých lidí.

Obsah

Súra začíná rozhodným prohlášením, že pod pečlivým dohledem svatého Proroka - ‚Dokonalého Vůdce‘ - se zrodí obec ušlechtilých a spravedlivých lidí, kteří nejenže sami budou oslavovat Boha a opěvovat Jeho chválu - a to tak hlasitě, že rozezvučí písečnou arabskou pustinu - ale poučováním a příkladným životem budou bránit jiným v modloslužebnictví a špatných zvyklostech, dokud pravda o Jedinosti boží nezapustí pevné kořeny v celé Arábii; a odtud se světlo islámu rozšíří do všech končin světa. *Súra* dále uvádí, že kdykoli se na zemi objeví Prorok boží, temné síly se snaží zastavit šíření jeho Poselství tím, že je zkreslují a nesprávně interpretují, anebo tím, že nesprávně citují svatého Proroka či vytrhávají celé pasáže z kontextu, v němž byly zjeveny, a navíc do nich přimíchávají lži. Jejich úklady však naprosto selžou a pravda bude kráčet dál kupředu. Když se nevěřícím řekne, že učení Koránu způsobí v Arábii velké změny a Arabové na duchu mrtví nejenže ho přijmou sami, ale budou ho předávat i jiným, tu si z toho nevěřící začnou tropit posměšky a žerty a nazývat to blouzněním šilence; celý ten jev je prý právě tak pravděpodobný jako ožítí těch, kteří jsou mrtví na těle. Na rozhodné popření tohoto jevu ze strany nevěřících odpovídá *Súra* tvrzením ještě důraznějším, že podobné věci určitě nastanou a

nevěřící budou zahanbeni a poníženi. Dále je podána stručná charakteristika nebeských požehnání, jimiž budou obdařeni spravedliví a vyvolení služebníci boží. Po výčtu nebeských požehnání a darů, které mají být uštědřeny věřícím, následuje výčet trestů, které budou vyměřeny těm, kteří odmítají pravdu a pronásledují boží Proroky. *Súra* uvádí několik názorných podobenství ze života Proroků božích na důkaz, že věc pravdy nikdy neselže a z jejího odmítnutí nevzejde nic dobrého. Uvedené příklady jsou ze života Noemova, Abrahamova, Mojžíšova, Eliášova, Jonášova a Lotova. *Súra* pak odmítá a odsuzuje modloslužebnictví, zejména uctívání andělů. Modloslužebníci jsou pokáráni za to, že nechtějí uznat jednoduchý fakt, že připisovat vlastnosti a schopnosti boží pouhým slabým lidem a přírodním silám, či dokonce andělům, kteří jsou sami jen tvory stvořenými, se přičí zdravému rozumu, vědomí a svědomí. Dále se jim připomíná, že andělé jsou pouze božskými bytostmi, které mají přiděleny zvláštní úkoly. *Súra* končí poznámkou, že jako nezměnitelné boží nařízení platí, že postaví-li se síly temnot proti Prorokům božím a jeho vyvoleným služebníkům, těmto se dostane boží pomoci, zatímco na ty, kteří zasvětili svůj život Satanovi, čeká porážka a zklámání. Tato skutečnost byla dokázána na životech božích Poslů a směřuje k jedinému závěru, že ‚všechna chvála patří Bohu, Pánu všech světů‘.



AL-SÁFFÁT

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Při těch, kteří se v sevřené řady staví,

3. Potom nepřítelů mocně vyhánějí,

4. Potom *Korán jako Připomenutí* přednášejí.

5. Věřu Bůh váš je Jediný,

6. Pán nebes a země a všeho, co je mezi nimi, a Pán slunce východu.

7. Nejnížší nebe jsme ozdobou hvězd vyzdobili;

8. A ochránili jsme je před všemi satany vzpurnými;

9. Nemohou slyšet to, o čem se hovoří na shromáždění nebeských vojsk, a je po nich házeno ze všech stran,

10. *Aby byli* zahrnutí, a je pro ně připraven trvalý trest –

11. Až na toho, který *něco* pokradmu utrhne; a toho pak pronásleduje planoucí plamen.

12. Zeptej se jich, zda jsou stvořeními silnějšími než ta, která jsme stvořili My? Ta jsme stvořili ze soudržné hlíny.

13. Ba ano, ty se divíš a oni se posmívají.

14. A když jsou napomenuti, zůstanou lhostejní.

15. A když spatří Znamení, začnou si z něho žerty tropit.

16. A říkají: „To není nic než zjevné kouzelnictví.“

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالصَّفَّاتِ صَفًّا ②

فَالرَّجْرَجَاتِ رَجْرَجًا ③

فَالثَّلِيثَاتِ ثَلَاثًا ④

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَسِرْبِ

الْمَشَارِقِ ⑥

إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكُوَكِبِ ⑦

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ⑧

لَا يَسْتَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَدِّفُونَ مِنْ

كُلِّ جَانِبٍ ⑨

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ ذَائِبٌ ⑩

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَائِبٌ ⑪

فَاسْتَفْتَيْهِمْ هُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا

خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ⑫

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ⑬

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ⑭

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ ⑮

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑯

17. „Cože! Až zemřeme a staneme se prachem a kostmi, budeme skutečně znovu vzkříšeni?

18. „A naši dávní otcové *též*?”

19. Řekni: „Ano, a tehdy budete ponížení.”

20. Tehdy se ozve jen výkřik jediný a hle, prohlédnou.

21. A řeknou: „Běda nám! Toto je Den Odplaty.

22. „Toto je den *konečného* rozhodnutí, který jste popírali.”

R. 2.

23. *A andělům bude řečeno:* „Shromážděte ty, kteří hřešili, spolu s jejich družkami a s tím, co uctívali

24. Vedle Allaha; a odvedte je na stezku, jež k Ohni vede;

25. „A zastavte je, neboť musí být vyslyšání.”

26. „Co je to s vámi, že si vzájemně nepomáháte?”

27. Nikoliv, v ten den se sami vzdají

28. A někteří z nich se na druhé obrátí a budou se vzájemně vyptávat.

29. Řeknou: „Vy věru jste nás napadali zprava.”

30. Odpovědí: „Nikoliv, vy sami jste byli nevěřící.

31. „A my jsme nad vámi neměli žádnou moc; ale vy sami jste byli lidé hříšní.

32. „A slovo Pána našeho již bylo nad námi vysloveno a teď musíme okusit trestu.

33. „A svedli jsme vás v bloudění, neboť sami jsme bloudili.”

34. V ten den se budou *všichni* podílet na trestu.

35. Takto My jednáme s provinilci,

36. Kteří, když jim bylo řečeno: „Není jiného Boha kromě Allaha,” se s odporem

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظْمًا ءَاِنَّا لَبَعُوثُونَ ﴿١٧﴾

أَوْ ءَابَاؤُنَا ٱلْءَاَوَّلُونَ ﴿١٨﴾

قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ ءَاخِرُونَ ﴿١٩﴾

فَاِنسَاهِيَ زَجْرَةً وَّءَاِحِدَةً فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٢٠﴾

وَقَالُوٓا۟ يٰوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ ٱلَّذِيْنَ

بَعِثْنَا هٰذَا يَوْمَ ٱلْفَصْلِ ٱلَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تَكْذِبُونَ ﴿٢١﴾

اُحْشِرُوا ٱلَّذِيْنَ ظَلَمُوٓا۟ وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوٓا۟

يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾

مِنْ دُوْنِ ٱللَّهِ فَاَهْدُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ ٱلْحَيْمِيْمِ ﴿٢٣﴾

وَقِفُوْهُمْ اِنَّهُمْ مُّسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٤﴾

مَا لَكُمْ لَا تَنصُرُوْنَ ﴿٢٥﴾

بَلْ هُمْ اَيُّومًا مُّسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾

وَاقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَاءَلُوْنَ ﴿٢٧﴾

قَالُوٓا۟ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَاْتُوْنَآ عَنِ ٱلْيَمِيْنِ ﴿٢٨﴾

قَالُوٓا۟ بَلْ لَّمْ تَكُنُوٓا۟ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٩﴾

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا

طٰغِيْنَ ﴿٣٠﴾

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ؕ اِنَّا لَكَذٰبِقُونَ ﴿٣١﴾

فَاَعُوْبِنَاكُمْ اِنَّا لَكُنَّا عٰوِيْنَ ﴿٣٢﴾

فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِى ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾

اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ ٱلْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٤﴾

اِنَّهُمْ كَانُوٓا۟ اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا ٱللَّهُ

odvrátili

37. A řekli: „Máme snad opustit svá božstva kvůli bláznivému básníkovi?“

38. Nikoliv, on přinesl pravdu a potvrdil pravdivost všech Poslů.

39. Vy zajisté trest bolestný okusíte.

40. A jen za to, co jste konali, budete odměněni -

41. Kromě služebníků Allahových vyvolených;

42. Těm se dostane přídělů známého:

43. Ovoce; a budou poctěni

44. V Zahradách Blaženosti,

45. Kde budou sedět proti sobě na trůnech.

46. A mezi nimi budou kolovat číše naplněné nápojem z tekoucího pramene,

47. Průzračným, lahodným pro pijící,

48. V němž není nespoutaného veselí a z něhož se nepomatou.

49. A vedle nich budou *čudné* ženy se sklopenými zraky, velkých krásných očí,

50. Jako by to byla vejce ukrytá.

51. A někteří z nich osloví druhé a budou se vzájemně vyptávat.

52. A jeden z nich řekne: „Měl jsem přítele,

53. „Který říkával: ‚Ty vskutku patříš k těm, kteří věří, že je *to* pravda?‘

54. ‚Že až zemřeme a staneme se prachem a kostmi, budeme vskutku odměněni?‘“

55. A zeptá se: „Chcete se *na něho* podívat?“

56. Sám se podívá a spatří jej uprostřed Ohně.

57. Řekne: „Při Allahovi, tys mě málem zahubil.“

يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٧﴾

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَرَاهُ إِنشَاعِ عِجْرُونَ ﴿٣٨﴾

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٩﴾

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٤٠﴾

وَمَا تَجْزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْخَالِصِينَ ﴿٤٢﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ سُرُورٌ مَعْلُومٌ ﴿٤٣﴾

فَوَالِئِذٍ هُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٤﴾

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٥﴾

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٦﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿٤٧﴾

بِضَاءٍ لَّدَى الشَّرِيبِ ﴿٤٨﴾

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٩﴾

وَعِنْدَهُمْ فُضُوتٌ ظَلْفِ عَيْنٍ ﴿٥٠﴾

كَأَثْفَانٍ بَيْضٍ مَّكْنُونٍ ﴿٥١﴾

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٢﴾

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥٣﴾

يَقُولُ أَبْنَكَ لَئِن الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٤﴾

ءِ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظًا مَا إِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٥﴾

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُّظْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

فَأُطْلِعَ قَرَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ ﴿٥٨﴾

58. „A kdyby nebylo přízně Pána mého, zajisté bych byl mezi předvolanými.

59. „Což není pravda, že už víckrát nezemřeme,

60. „Jen touto svou smrtí původní, a že nebudeme potrestáni?

61. „Toto je věru úspěch největší.

62. „Nechť k něčemu podobnému směřuje snažení všech.”

63. Je lepší toto jako pohoštění, anebo strom Pekelný?

64. Učinili jsme jej zkouškou pro hříšníky.

65. Je to strom, který na samém dně Pekla vyráží;

66. Jeho plody se hlavám zmijí podobají

67. A budou je jíst a plnit si jimi *svá* břicha.

68. A k tomu budou mít jako přívazek směs vařící vody *jako nápoj*.

69. A potom budou do Pekla navraceni.

70. Svě otce vskutku našli v bloudění

71. A sami spěchali v jejich stopách.

72. A většina národů dřívějších zbloula již před nimi.

73. A My jsme k nim Varovatele poslali.

74. Pohleď tedy, jak *zlý* byl konec těch, kteří byli varováni,

75. Kromě služebníků Allahových vyvolených.

R. 3.

76. A Noe Nás *ku pomoci* zavolal a jak skvělou odpověď jsme mu dali!

77. A zachránili jsme jej i rodinu jeho před velkým neštěstím;

78. A jeho potomky jsme učinili jedinými, kteří přežili.

79. A zanechali jsme mu *dobré jméno* mezi pokoleními, jež následovala -

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٨﴾

أَمَّا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ﴿٥٩﴾

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ ﴿٦٠﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦١﴾

لِيُثَلَّ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦٢﴾

أَذَلَّكَ خَيْرٌ تَرَاهُ أَمْ شَجَرَةُ الرَّقُومِ ﴿٦٣﴾

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٤﴾

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيدِ ﴿٦٥﴾

كُلَّهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ ﴿٦٦﴾

فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا قَائِلُونَ وَمِنهَا الْبُطُونَ ﴿٦٧﴾

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٩﴾

إِنَّهُمْ أَقْوَامٌ أَتَاءَهُمْ صَاعِلِينَ ﴿٧٠﴾

فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧١﴾

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنذِرِينَ ﴿٧٣﴾

فَأَنظَرَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ ﴿٧٤﴾

سُبْحَانَ إِلَٰهِنَا اللَّهُ الْمُخْلِصِينَ ﴿٧٥﴾

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَرَ الْمُجْتَبُونَ ﴿٧٦﴾

وَنَجِّينَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٨﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٩﴾

80. „Mír budiž s Noem mezi všemi národy!”

81. Takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

82. On věru byl *jedním* z Našich věřících služebníků.

83. A potom jsme ostatní utopili.

84. A k jeho následovníkům patřil Abraham,

85. Jenž k Pánu svému přišel se srdcem pokorným;

86. A když otci svému a lidu svému řekl: „Co to uctíváte?”

87. „Cožpak vedle Allaha božstva, která jsou *jen pouhý* klam, vyhledáváte?”

88. „Co tedy soudíte o Pánu světů?”

89. Pak upřel zrak svůj ke hvězdám

90. A řekl: „Věřu *se necítím* zdrav.”

91. I obrátili se k němu zády a odešli.

92. Potom tajně za jejich božstvy odešel a řekl: „Což nebudete jíst?”

93. „Co je to s vámi, že nemluvíte?”

94. Potom do nich znenadání začal bušit pravicí.

95. Načež k němu přispěchali *lidé*.

96. Řekl: „Uctíváte něco, co jste si *sami* vyřezali,

97. „A přitom vás i vaše dílo stvořil Allah?”

98. Řekli: „Postavte pro něj hranici a hoďte ho do ohně.”

99. Takto proti němu zlé úklady zamýšleli, ale my jsme je učinili co nejponížejšími.

100. A řekl: „Odcházím k Pánu svému a On mě povede.

101. „Pane můj, dej mi spravedlivého *syna*.”

سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨١﴾

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾

ثُمَّ أَعْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٣﴾

وَرَأَى مِنْ شِبَعَتِهِ كِبْرَهُنِيمًا ﴿٨٤﴾

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٥﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٦﴾

أَيُفَكِّرُ الْإِهَةَ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٧﴾

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي التُّجُومِ ﴿٨٩﴾

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٩٠﴾

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩١﴾

فَرَاغَ إِلَى إِلِهِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩٢﴾

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٣﴾

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٤﴾

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٥﴾

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجِتُونَ ﴿٩٦﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٨﴾

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٩﴾

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿١٠٠﴾

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

وقف لازم

102. I oznámili jsme mu radostnou zvěst o synovi shovívavém.

103. A když byl dost veliký, aby s ním mohl pracovat, *Abraham* řekl: „Milý synu, viděl jsem ve snu, jak tě obětuji. Zvaž tedy, co si o tom myslíš!“ Odpověděl: „Otče, učin, co je ti přikazováno; a shledáš, bude-li to vůle Allahova, že jsem povolný.“

104. A když se oba *do vůle Boží* odevzdali a on ho čelem k zemi položil,

105. Zavolali jsme naň: „Ó Abrahame,

106. „Tys věru svůj sen naplnil.“ A takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

107. To věru byla zjevná zkouška.

108. A vykoupili jsme ho velkou obětí.

109. A zanechali jsme mu *dobré jméno* mezi pokoleními, jež následovala —

110. „Mír budiž s Abrahamem!“

111. Takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

112. On věru byl *jedním* z Našich věřících služebníků.

113. A oznámili jsme mu radostnou zvěst o Izákovi, *jenž byl* Prorokem a *jedním* ze spravedlivých.

114. A seslali jsme požehnání na něj i na Izáka. A mezi jejich potomky jsou *někteří*, kteří dobré konají, a jiní, kteří sami sobě škodu působí.

R. 4.

115. A Svou přízní jsme obdarili Mojžíše a Áróna.

116. A zachránili jsme je oba i jejich lid před velkým neštěstím;

117. A pomohli jsme jim; a byli to oni, kdo zvítězili.

118. A darovali jsme jim Knihu význačnou;

119. A vedli jsme je po stezce pravé.

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٧﴾

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئُ إِنِّي آتِي فِي
الْمَسَاءِ إِنِّي آذُبُكَ فَأَنْظُرُ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ
يَأْتِي أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ

مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٨﴾

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهٖ لِجَبِينٍ ﴿١٩﴾

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا بُرْهِيمُ ﴿٢٠﴾

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢١﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْبَيْنُ ﴿٢٢﴾

وَقَدَرْنَا بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿٢٣﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٢٤﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٢٥﴾

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٦﴾

إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا

يَعْقُوبَ مُحْسِنًا وَظَالِمًا لِّنَفْسِهِ مِثْلًا ۗ

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٢٩﴾

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

وَنَصَّرْنَاهُمْ فَمَا نُنَّا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٣١﴾

وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿٣٢﴾

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٣٣﴾

120. A zanechali jsme jim *dobré jméno* mezi pokoleními, jež následovala —

121. „Mír budiž s Mojžíšem a Árónem!

122. Takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

123. Věru oba byli mezi Našimi věřícími služebníky.

124. A *také* Eliáš byl zcela nepochybně *jedním* z Poslů,

125. Když svému lidu řekl: „Což Boha se bát nebudete?

126. „Vzýváte Ba'la a opouštíte Nejlepšího ze stvořitelů,

127. „Allaha, Pána vašeho a Pána vašich dávných praotců?”

128. Ale oni ho za lháře prohlásili a věru budou *před Boha* předvedeni, *aby počet vydali*,

129. Kromě vyvolených služebníků Allahových.

130. A zanechali jsme mu *dobré jméno* mezi pokoleními, jež následovala —

131. „Mír budiž s Eliášem *a lidem jeho!*”

132. „Takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

133. On věru byl *jedním* z Našich věřících služebníků.

134. A *také* Lot byl zcela jistě *jedním* z Poslů,

135. Když jsme jej i s celou rodinou zachránili,

136. Až na jednu starou ženu, jež byla mezi těmi, kteří zůstali pozadu.

137. Potom jsme ostatní do jednoho zahubili.

138. A chodíte kolem nich ráno

139. A večer. Proč to tedy nechápete?

R. 5.

140. A *také* Jonáš byl *jedním* z Poslů,

141. Když uprchl na naloženou loď;

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٠﴾

سَلِّمْ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢١﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٢﴾

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

وَإِنَّ إِيَّاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٦﴾

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿١٢٧﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٨﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٩﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣٠﴾

سَلِّمْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٣١﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٤﴾

إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٥﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٦﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرُسِينَ ﴿١٣٧﴾

وَإِنَّا لَنَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٨﴾

وَبِاللَّيْلِ أَكْثَرًا نَّعْقِلُونَ ﴿١٣٩﴾

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٠﴾

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١٤١﴾

142. A tahali losy a on byl jedním z těch, kteří prohráli.

143. A pohltila jej ryba, zatímco si to vyčítal.

144. A kdyby nebyl z těch, kteří *Boha* oslavují,

145. Zajisté by byl v břiše jejím zůstal až do Dne Zmrtvýchvstání.

146. Pak jsme ho vyvrhli na holý pruh země a byl nemocný;

147. A dali jsme nad ním vyrůst rostlině tykrové.

148. A vyslali jsme ho *jako Posla* ke sto tisícům lidí či více

149. A oni uvěřili; tak jsme je nechali uživat života na krátký čas.

150. Teď se jich zeptej, zda Pán tvůj má dcery, když oni mají syny.

151. Stvořili jsme snad anděly jako ženy v jejich přítomnosti?

152. Nepochybně je to jeden z jejich výmyslů, když říkají:

153. „Allah zplodil děti.” A věru jsou to lháři.

154. Vyvolil si snad raději dcery místo synů?

155. Co je to s vámi? Jak to uvažujete?

156. Což se nezamyslíte?

157. Nebo snad máte pravomoc zjevnou?

158. Předložte tedy svou Knihu, jste-li pravdomluvní.

159. A trvají na pokrevním příbuzenství mezi Ním a Džiny, zatímco Džinové dobře vědí, že budou před *Boha* předvedeni k rozsouzení.

160. Svatý je Allah a *prost* všeho, co *Mu* připisují.

161. Však *nečiní tak* služebníci Allahovi vyvolení.

162. Zajisté vy a to, co uctíváte —

فَسَاھَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿٣٧﴾

فَالنَّفْسُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٣٨﴾

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿٣٩﴾

لَلَيْثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٤٠﴾

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿٤١﴾

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿٤٢﴾

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿٤٣﴾

فَأَمَّنُوا فَتَقَعْنَاهُمْ إِلَى جِينٍ ﴿٤٤﴾

فَأَسْتَفْتِيهِمَ آلِ بُرَيْكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿٤٥﴾

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿٤٦﴾

إِلَّا أَنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿٤٧﴾

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٨﴾

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿٤٩﴾

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٥٠﴾

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿٥٢﴾

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٣﴾

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمْتِ

الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿٥٤﴾

سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٥٥﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٥٦﴾

فَاتَّكُمُومًا تَعْبُدُونَ ﴿٥٧﴾

163. Nikoho nemůžete proti Němu svést,

164. Kromě toho, jehož osudem je Peklo.

165. *A andělé říkají:* „Není mezi námi nikoho, kdo by neměl místo určené.

166. „A my věru jsme ti, kdo v řadách seřazení stojí.

167. „A my jsme věru ti, kdo *Boha* oslavují.”

168. A sice říkali:

169. „Kdybychom vlastnili zprávu o osudu národů dřívějších,

170. „Jistě bychom byli vyvolenými služebníky Allahovými.”

171. Ale *když k nim přišla*, stejně neuvěřili; však brzy poznají.

172. A bylo již vysloveno slovo Naše ohledně služebníků Našich — Poslů,

173. Že právě jim se pomoci dostane

174. A že vojska Naše budou vítězná.

175. Odvrat' se od nich na nějakou dobu

176. A pozoruj je, neboť brzy uvidí.

177. Což chtějí opravdu trest Náš uspíšit?

178. Ale až sestoupí na jejich dvory, špatné to bude ráno pro ty, kteří byli varováni.

179. Odvrat' se od nich na nějakou dobu

180. A pozoruj je, neboť brzy uvidí.

181. Svátý je Pán tvůj, Pán Cti a Moci, vysoko povýšen nad tím, co oni tvrdí.

182. Mír budiž Poslům!

183. A všechna chvála patří Allahovi, Pánu světu.

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ﴿٣٧﴾

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿٣٨﴾

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿٣٩﴾

وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿٤٠﴾

وَإِنَّا لَنَحْنُ السَّيِّحُونَ ﴿٤١﴾

وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿٤٢﴾

لَوَإِن عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأُولِينَ ﴿٤٣﴾

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٤﴾

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٦﴾

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿٤٧﴾

وَإِن جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٨﴾

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٩﴾

وَأَبْصُرُهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿٥٠﴾

أَفِعْدَا إِنَّا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٢﴾

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٣﴾

وَأَبْصُرُهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿٥٤﴾

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٥٥﴾

وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٥٦﴾

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٧﴾

SÁD

(Zjeveno před Hidžrou)

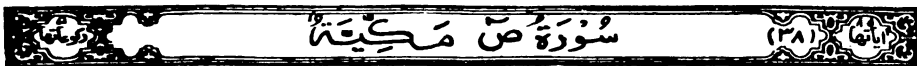
Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v počátečních letech života svatého Proroka v Mekce. Podle tvrzení Bajhaquího a Ibn Mardawajha je téhož názoru Ibn ‘Abbás i jiní učenci. Svým obsahem a námětem se *Súra* velmi podobá kapitole Al-Sáffát, která končí nekompromisním prohlášením: boží vojska budou vítězná a pro nevěřící bude ošklivým dnem ten, kdy na jejich dvůr sestoupí boží trest (37:178). Tato *Súra* začíná stejně důrazným prohlášením, že jako nezměnitelné nařízení Pravdomluvného Boha platí, že věřící získají bohatství, moc a věhlas, zatímco nevěřící dojdou zahanbení a zkázy.

Obsah

Súra začíná důrazným prohlášením - Bůh vlastně přísahá při Koránu - že věřící dosáhnou slávy a věhlasu a obsadí ta nejčestnější místa mezi mocnými národy tím, že se budou řídit jeho učením a učiní ho směrodatným pro život. Dále se říká, že mekkánští nevěřící neustále papouškují, že přece nepřestanou uctívat svá božstva jen na příkaz člověka, který je jedním z nich. Na tuto hloupou námitku se jim odpovídá otázkou: Od kdy si začali osobovat právo na vlastnictví pokladů boží milosti a milosrdenství? Je výsadním právem Boha, aby si sám vybral člověka, o němž se domnívá, že je způsobilý tlumočit Jeho Vůli Jeho tvorstvu; a nyní si za tímto účelem vybral Proroka Muhammada. Po důrazné předpovědi o tom, jak zlé síly utrpí porážku a hanbu a vyznavačům Jediného Boha bude darována moc, bohatství a vyznamenání, *Súra* přináší dosti podrobnou charakteristiku velké slávy a prosperity, jichž dosáhli Izraelité za vlády svých dvou králů-Proroků, tj. Davida a Šalamouna. Zmiňuje se též o spiknutích zosnovaných za slavného panování krále Davida, která měla podrýt jeho moc a vliv, a o semeni rozkladu a rozpadu, které bylo zaseto za vlády Šalamounovy, kdy se Izraelité váleli v hojnosti a jejich prosperita dostoupila vrcholu. Svatému Proroku je tak naznačeno, že jeho nepřátelé, šíření žárlivosti nad jeho rostoucí

mocí, budou také kout pikle, aby ho připravili o život, a křehkou rostlinku islámu budou chtít zničit v samém zárodku. Ale jejich nekalé záměry ztroskotají a islám bude získávat čím dál větší moc a vliv. Jestliže však muslimové nebudou dost opatrní, pak až budou na samém vrcholu své slávy, ke své škodě shledají, že síly tmy chtějí podrýt solidaritu a stabilitu islámu. Následuje krátká zmínka o Proroku Jobovi, který musel snášet veliká protivenství, ale přechodná doba jeho trápení rychle pominula, přišel k svému a jeho ztráta mu byla vynahrazena dvojnásob. Po narážce na Joba následuje letmá zmínka o Abrahamovi, Izákovi, Jakubovi a Proroku Ismaelovi, Elišovi a Dhu'l Kiflovi s dodáním, že těm dobrým lidem, kteří se řídí jejich příkladem a kráčejí v jejich stopách, se dostane boží přízně, již nikdy neubývá ani se nezmenšuje. *Súra* končí poznámkou, že kdykoli lidé zbloudí z cesty pravé a začnou uctívat falešná božstva, vzejde z jejich středu boží Posel, aby je přivedl zpět k uctívání Jediného Pravého Boha. Synové tmy se Poslům snaží klást do cesty všemožné překážky a zábrany a lstivě odvádějí lidi od Boha. Ale pravda překoná všechny překážky a nakonec zvítězí.



SÁD

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Sád*. Při Koránu, plném napomenutí.

3. Ale ti, kteří nevěří, jsou *pohrouženi* v klamně pýše a nepřátelství.

4. Kolik pokolení jsme zahubili již před nimi! Volali o pomoc, ale již nebyl čas k úniku.

5. A diví se, že k nim přišel Varovatel z jejich středu; a nevěřící říkají: „Toto je kouzelník, veliký lhář.

6. „Což nečiní z božstev Boha jediného? To věru je věc podivná.”

7. A vůdci mezi nimi prohlásili: „Jděte a držte se pevně svých bohů. To je věc žádoucí.

8. „U žádné jiné víry jsme o ničem takovém neslyšeli. Není to nic než výmysl.

9. „Což právě jemu mezi námi všemi mělo být sesláno připomenutí?” Hle, ohledně Mého připomenutí jsou na pochybách. Však ještě Můj trest neokusili.

10. Což vlastní pokladnice milosrdenství Pána tvého, Mocného, Dárce Velikého?

11. Nebo jim patří království nebes a země a vše to, co je mezi nimi? Nechť tedy nasadí všechny síly a použijí všech prostředků.

12. Jsou jedním vojskem ze spojenců, které tu *bude* rozprášeno.

* Pravdivý Bože!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ②

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَذَابٍ وَشِقَاقِي ③

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا زَلَّاتِ

جِئْنَا مِنْ مَتَابِعِ ④

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرِينَ

هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ⑤

أَجْعَلِ الْاِلٰهَةَ الْهٰٓءَا وَاحِدًا ۗ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِتْرٌ

عِبَابٌ ⑥

وَانطَلَقَ الْمَلَا مِنْهُمْ اِنْ اَمْشُوا وَاَضِرُّوْا عَلٰى

اِلٰهَتِكُمْ ۗ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِتْرٌ يُرَادُ ⑦

مَا سَبَعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ ۗ اِنْ هٰذَا اِلَّا

اِخْتِلَافٌ ⑧

ء اَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۗ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ

مِنْ ذِكْرِنَا ۗ بَلْ لَمَّا يَدْفَعُوْا عَادَابَ ⑨

اَمْرَعْنَدَهُمْ خَزَايِنَ رَحْمَةٍ رَّبِّكَ الْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ ⑩

اَمْ لَهُمْ مَلِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ

فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ ⑪

جُنْدٌ مَا هٰٓءَا لِكَ مَهْرُوْمٍ مِّنَ الْاَحْزَابِ ⑫

13. A již před nimi považoval Posly za lháře lid Noemův a Ádovci a Faraón, pán kůlů;

14. A Thamúdovci a lid Lotův a lidé Lesa — ti spojenci byli.

15. A nebylo jediného z nich, který by Posly své za lháře nepovažoval, a proto se Můj trest stal nevyhnutelným.

R. 2.

16. A čekají pouze na jediný závan větru a nebude tu odklad žádný.

17. Říkají: „Pane náš, urychli pro nás příchod našeho podílu na *treštu* dřív, než se dostaví Den Zúctování.“

18. Snášeš trpělivě, co říkají, a vzpomeň si na služebníka Našeho Davida, muže udatného; ten se vždy k *Bohu* obracel.

19. Podmanili jsme *mu* hory. Ty společně s ním chválu Boží opěvovaly v době, kdy se stmívá, a v době, kdy se rozednívá.

20. A *podmanili jsme mu* ptáky shromážděné dohromady; všichni mu byli oddáni.

21. A upevnili jsme království jeho a dali jsme mu moudrost a rozhodnost v souzení.

22. A dostala se k tobě zvěst o těch dvou, kteří se spolu přeli, jak přelezli zeď do jeho komnaty? —

23. Když vstoupili k Davidovi, dostal z nich strach. Řekli: „Neboj se. *My dva se spolu* přeme; jeden z nás se dopustil bezpráví vůči druhému; rozsud' nás podle pravdy a nebuď nespravedlivý a uveď nás na cestu správnou.

24. „Toto je můj bratr; on má devadesát devět ovcí a já mám jedinou. Přesto říká: ‚Dej mi ji,‘ a svou řečí mě přemohl.“

25. *David* řekl: „Věřu ti ukřivdil tím, že se dožadoval tvé ovce, aby ji ke svým ovcím

كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَارِ ﴿١٣﴾

وَشُودُودٌ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ نَيْكَةِ أُولَئِكَ
الْأَحْرَابُ ﴿١٤﴾

إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ ﴿١٥﴾
وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْعَةً وَاحِدَةً مَّا لَهُمْ مِنْ لِقَائِي

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا رَبَّنَا تَطَلَّ تَبَلَّ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾
إِصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ إِذْ أَيْدِي
إِنَّا أَوْأَبُ ﴿١٧﴾

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾
وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَيَّدْنَاهُ بِحِكْمَةٍ وَفَصَّلَ

الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾
وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا بِالْحَرَابِ ﴿٢١﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ
خَصَّمِبْنِي بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَاعِلِي
نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي

فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾
قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ

وقف لازم

přidal. A zajisté mnozí společníci se jeden proti druhému prohřešují, kromě těch, kteří v *Boha* věří a dobré skutky konají; ale těch je jen málo.” A David postřehl, že jsme ho zkoušeli; i požádal Pána svého o odpuštění a padl na tvář, klaně se a obraceje se k *Němu* v pokání.

26. Tak jsme mu to odpustili; a věru má u Nás postavení blízké a skvělé útočiště.

27. „Ó Davide, učinili jsme tě místopřiznáním na zemi; suď tedy lidi spravedlivě a nenásleduj marné touhy, aby tě nesvedly z cesty Allahovy.” Neboť pro ty, kteří zbloudili z cesty Allahovy, je za to, že zapomněli na Den zúčtování, připraven přísný trest.

R. 3.

28. A nestvořili jsme nebe a zemi a vše, co je mezi nimi, nadarmo. To je jen názor těch, kteří nevěří. Běda nevěřícím před Ohněm!

29. Máme snad zacházet s těmi, kteří věří a dobré skutky konají, stejně jako s těmi, kteří jednají na zemi nespravedlivě? Máme snad nakládat se spravedlivými stejně jako s hříšníky?

30. *Toto je* Kniha plná požehnání, kterou jsme zjevili tobě, aby se nad jejími verši zamysleli a aby si ji připomínali ti, kteří jsou nadáni rozumem.

31. A darovali jsme Davidovi Šalamouna, Jenž byl *Naším* znamenitým služebníkem. Vždy se k *Nám* obracel.

32. Když mu byly v podvečer předvedeny klisny ušlechtilého plemene a lehkonožé,

33. Řekl: „Těší mě milovat krásné věci, neboť mi připomínají Pána mého.” *Láska jeho k nim byla tak veliká, že když byly ukryty za závěsem, řekl:*

وَلَئِنْ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْنِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ
وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّهٗ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَأَنَابَ ۗ

فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكُمْ ۗ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ
مَّآبٍ ۗ

يٰۤاٰدَمُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيْفَةً فِى الْاَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ يَصْلُوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ يَّمْسُوْنَ يَوْمَ الْحِسَابِ ۗ
وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَوَيْلٌ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا
مِنَ النَّارِ ۗ

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِيْنَ
فِى الْاَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ كَالْفَجَّارِ ۗ
كَيْتُبُ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُّبْرَكًا لِّيَدَّبُرُوْا اٰيٰتِهٖ وَ
لِيَتَذَكَّرَ اُولُو الْاَلْبَابِ ۗ

رَوٰهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمٰنَ ۗ نِعَمَ الْعَبْدِ اِنَّهٗ
اَوَابٌ ۗ

اِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفِيَّتُ الْجِيَادُ ۗ
فَقَالَ اِنِّىْ اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّىْ
حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۗ

34. „Přivedte je ke mně.“ Potom jim začal rukou přejíždět po nohách a šjích.

35. A zkoušeli jsme Šalamouna tím, že jsme na jeho trůn posadili tělo mrtvé na duchu. A teprve potom se k Nám kajícně obrátil.

36. Řekl: „Ó Pane můj, odpusť mi a daruj mi království ducha, které po mně vlastní nestálostí nezanikne. Tys věru Dárce Štědrý.“

37. A podrobili jsme mu vítr, jenž lehce vál podle rozkazu jeho, kamkoliv si přál jít,

38. A obry, všechny možné stavitele i potapěče,

39. A jiné, svázané v řetězech.

40. „Toto je dar Náš — když budeš chtít, můžeš je milostivě propustit nebo si je ponechat, aniž bys o tom podal zúčtování.“

41. A zajisté měl u Nás postavení blízké a skvělé útočiště.

R. 4.

42. A vzpomeň si na Našeho služebníka Joba, když volal k Pánu svému: „Satan mě postihl neštěstím a mukami.“

43. „Udeř a patou pobídní své jezdecké zvíře. Tamhle je chladná voda ke koupeli i k napití.“

44. A vrátili jsme mu jeho rodinu a přidali další, jí podobnou, z milosrdenství Svého a jako připomenutí lidem chápavým.

45. A řekli jsme mu: „Vezměte si s sebou jen nepatrné zásoby a odejděte a nepodlehňte lži.“ A shledali jsme jej neochvějným. Byl služebníkem znamenitým. Vždy se utíkal k Bohu.

46. A vzpomeň si na služebníky Naše Abrahama a Izáka a Jakuba, muže silné a prozíravé.

47. Ty jsme si zvlášť vyvolili, aby lidem připomínali přibyték Života budoucího.

48. A v Našich očích jsou mezi vyvolenými a z nejlepších.

رُدُّوْهَا عَلَيَّ كَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَانَ عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٥﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَبْغِي لِأَحَدٍ
مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٦﴾

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءً حَيْثُ
إِصَابَ ﴿٣٧﴾

وَالشَّيْطَانَ كُلَّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ﴿٣٨﴾

وَآخَرِينَ مُقَرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٩﴾

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

وَإِن لَّهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآبٍ ﴿٤١﴾

وَأذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ

الشَّيْطَانُ يَنْصُبْ وَعَدَابٍ ﴿٤٢﴾

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغَسَّلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٣﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا

وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٤٤﴾

وَحَدُّ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاصْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ

إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٥﴾

وَأذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي

الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٦﴾

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرًا لِّلدَارِ

وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾

دفع لازم

49. A vzpomeň si na Išmaela a Elišu a Dhu'l-Kifla;* ti všichni jsou z nejlepších.

50. Toto je připomenutí. A spravedliví budou mít skvělé útočiště;

51. Zahrady Věčnosti, s branami otevřenými pro ně dokořán,

52. Odpočívající v nich *na polštářích*, budou si žádat dle libosti hojnost ovoce a pití.

53. A budou tam s nimi ženy čisté se sklopenýma očima, stejného věku jako oni.

54. Toto je vám slibováno na Den zúčtování.

55. Toto je vskutku Náš příděl, který nebude nikdy vyčerpán.

56. Toto je *pro věřící*. Avšak pro vzpurné je připraveno úděsné místo návratu

57. Peklo, v němž budou hořet. Jak strašné to místo odpočinku!

58. To je to, *co budou mít*. Nechť tedy okusí vroucí tekutinu a nesmírně studený a páchnoucí nápoj.

59. A *rozmanitá muka* jiná, podobného druhu.

60. „Toto je skupina *vašich*, střež hlav se s vámi řítící, *ó původci zla*.” Nedostane se jim žádného přivítání a hořet v Ohni budou muset.

61. Řeknou: „Nikoliv, vám se nedostane žádného přivítání. Vy jste nám toto připravili. A jak strašné je to místo odpočinku!”

62. A *také* řeknou: „Pane náš, tomu, kdo pro nás toto připravil – tomu přidej dvojnásobný trest v Ohni.”

63. A ptají se: „Co se to s námi děje, že nevidíme lidí, které jsme pokládali za špatné?”

64. Je to proto, že jsme se jim *neprávem* posmívali, nebo je přehlédly oči naše?”

* Ezechiel.

وَأَذْكُرُوا إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ
الْأَخْيَارِ ﴿٥٩﴾

هَذَا ذِكْرُهُمْ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَا يَبْتَغُونَ ﴿٦٠﴾
جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتُوحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٦١﴾
مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
وَشَرَابٍ ﴿٦٢﴾

وَعِنْدَهُمْ قُضِيَاتُ الْأَعْرَافِ ﴿٦٣﴾

هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٦٤﴾

إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَالَهُ مِنْ تَفَاوُهِ ﴿٦٥﴾

هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَا يَبْتَغُونَ ﴿٦٦﴾

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَنَسَسَ إِلَيْهَا ﴿٦٧﴾

هَذَا فَيَلِدُ وَقُوَّهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٦٨﴾

وَأُخْرَى مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٦٩﴾

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ

صَالُوا النَّارِ ﴿٧٠﴾

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَّوَّهُوْا

لَنَا فَنَسَسَ الْقُرْآنُ ﴿٧١﴾

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِّدْهُ عَلَيْنَا ضِعْفًا

فِي النَّارِ ﴿٧٢﴾

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا نَعُدُّهُمْ مِّنَ

الْأَشْرَارِ ﴿٧٣﴾

أَتَّخَذَ نَفْسَهُمْ سَخِرِيًّا أَمْ رَأَيْتَ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٧٤﴾

65. Toto je věru skutečnost – hádky mezi obyvateli Ohně.

R. 5.

66. Řekni: „Já jsem jen Varovatel; a není žádného Boha kromě Allaha, Jediného, Svrchovaného,

67. „Pána nebes a země a všeho, co je mezi nimi, Mocného, Odpouštějícího.”

68. Řekni: „Toto je zvěst nesmírně důležitá,

69. „Od níž se vy odvracíte.

70. „Nevěděl jsem nic o nejvyšším shromáždění, když ji mezi sebou posuzovali,

71. „A bylo mi pouze vnuknuto, že jsem Varovatel zjevný.”

72. Když řekl Pán tvůj andělům: „Chystám se stvořit z hlíny člověka.

73. „A až ho ztvárním v dokonalý tvar a vdechnu mu něco z Ducha Svého, padněte před ním v pokore;”

74. A andělé se před ním pokorně sklonili, všichni vespolek.

75. Jen Iblís *tak neučinil*. Byl pyšný a byl jedním z těch, kteří neuvěřili.

76. A řekl *Bůh*: „Ó Iblísi, co ti zabránilo v tom, aby ses podřídil tomu, co jsem stvořil Svými rukama? To jsi *tak* pyšný nebo jsi *skutečně* jedním ze vznešených?”

77. Řekl: „Já jsem lepší než on. Mě jsi stvořil z ohně, zatímco jeho jsi stvořil z hlíny.”

78. I řekl *Bůh*: „Odejdi tedy odsud, neboť jsi věru zavržený.

79. „A necht’ na tobě spočívá Mé prokletí až do Soudného dne.”

80. Řekl: „Pane můj, dopřej mi odkladu do dne, kdy budou vzkříšeni.”

81. Řekl *Bůh*: „Budeš jedním z těch, jímž bude odklad dopřán,

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٥٥﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ

الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٥٦﴾

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ

الْعَفَّارُ ﴿٥٧﴾

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٥٨﴾

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٥٩﴾

مَا كَانَ لِي مِن عِلْمٍ بِاللَّيْلِ إِذَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٠﴾

إِن يُؤْتَى إِلَىٰ إِلَّا أَنَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٦١﴾

إِذ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٦٢﴾

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ

سُجَّدِينَ ﴿٦٣﴾

فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَسْجَعُونَ ﴿٦٤﴾

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٥﴾

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ

بِيَدَيَّ اسْتَكْبَرْتَ أَفَكُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٦٦﴾

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ

مِن طِينٍ ﴿٦٧﴾

قَالَ فَأَخْرَجْ مِنْهَا فَأَنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٦٨﴾

وَإِن عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٦٩﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٠﴾

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٧١﴾

82. „Až do dne času stanoveného.”
83. Řekl: „Při moci Tvé, já věru je na scestí svedu,
84. „Kromě služebníků Tvých mezi nimi vyvolených.”
85. *Bůh* řekl: „Pravda je; a Já pravdu hovořím,
86. „Že Já s tebou a se všemi, kteří tě následují, zajisté Peklo naplním, s vámi všemi dohromady.”
87. Řekni: „Nežádám za to od vás žádnou odměnu, ani nejsem z těch, kteří klamou.
88. „Je to jen Připomenutí pro lidstvo.
89. „A pravdu o tom se dozvíte až za nějaký čas.”

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٢﴾
 قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٣﴾
 إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٤﴾
 قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٥﴾
 لَا مَلَأْتُ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٨٦﴾
 قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٧﴾
 إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾
 وَيَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٩﴾

KAPITOLA 39

AL-ZUMAR

(Zjeveno před Hidžrou)

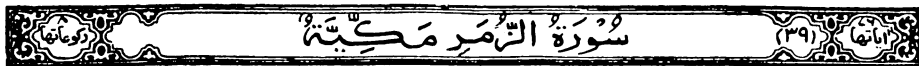
Doba zjevení a kontext

Stejně jako pět kapitol předchozích, jimž se podobá svým stylem a obsahem, byla i tato zjevena na počátku Prorokova působení. Někteří autoři, jako např. Rodwell a Muir, ji řadí do pozdního mekkánského období. Avšak převážná většina badatelů se přiklání k názoru, že byla zjevena na počátku života svatého Proroka v Mekce. Hlavním námětem těchto šesti kapitol je boží zjevování se zvláštním zřetelem ke zjevení Koránu a k učení o Jedinosti Boha. Z řádu, ztvárnění, rozsahu a souřadnosti, která proniká vesmírem a již dokládají všechny vědecké obory, nutně vyplývá, že existuje pouze jediný Tvůrce a jediný Dozorce a jediný Stvořitel celého vesmíru. Dalším důkazem boží existence a jedinství je úspěch božích Poslů, kteří i při krajně skromných prostředcích zvítězili nad nepřízní osudu.

Obsah

Výchozím námětem *Súry* je zjevení Koránu. Dále se zabývá potřebou, účelem a vysokým cílem všech zjevených Knih a božích Proroků, jímž je ustavení Jedinosti boží na zemi. Největší překážkou stojící v cestě dosažení tohoto velkého a vznešeného cíle je to, že člověk má sklon k uctívání falešných božstev - model, které si stvořil on sám. Ze všech podob modloslužebnictví snad nejodpornější, nejrozšířenější a tou, která uškodila duchovnímu rozvoji celých společenství nejvíc, je vyznání, že Ježíš je synem božím. Jako důkaz a na podporu kréda, že za veškerým stvořením se skrývá pouze jediná Tvůrčí Mysl, uvádí *Súra* existenci nejkrásnějšího a nejdokonalejšího uspořádání a řádu vesmíru. A jako další důkaz uvádí tři fáze, jimiž projde zárodek, než se z něho vyvine člověk. Po krátké úvaze o nutnosti a účelu božího zjevení *Súra* uvádí dva nezvratné argumenty na jeho podporu: (1) Ti, kteří si vymýšlejí lži o Bohu, a ti, kteří odmítají pravdu, nejsou za svého života nikdy úspěšní. Vždy je pronásledují neúspěch a hanba. (2) Proroci boží a ti, kteří je přijali a následují jejich vedení, jsou vždy úspěšní a úspěšná je i jejich věc.

Tyto dva důkazy jsou spolehlivým měřítkem k posouzení pravdomluvnosti osoby, která si činí nárok na boží zjevení. Je-li na základě těchto požadavků posuzováno tvrzení svatého Proroka, že je Poslem božím a Korán zjevením seslaným s nebe, pak nade vši pochybnost ob stojí. Dále *Súra* oznamuje hříšníkům poselství plné naděje a povzbuzení: říká jim, že Bůh je Nejvyšší Milosrdný a Odpouštějící. Jeho milosrdenství objímá všechny věci a na hříšníkovi se žádá jen polepšení. Člověk je strůjcem svého osudu a obět' jiného ho nemůže zachránit. Bývají mu však poskytovány četné příležitosti k tomu, aby učinil pokání a polepšil se; avšak bude-li kráčet dál ve stopách zlého, bude přísně potrestán. Ke konci *Súry* je poměrný velký počet veršů věnovan charakteristice Dne zmr tvýchvstání.



AL-ZUMAR

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Zjevení této Knihy od Allaha, Mocného, Moudrého, pochází.

3. To My jsme ti Knihu zjevíli podle pravdy; uctívej tedy Allaha a zasvěcuj Mu upřímně svou víru.

4. Vždyť právě víra upřímná nalezne přízeň u Allaha. A ti, kteří si berou jako ochránce jiné než Jeho, *řikají*: „Sloužíme jim jen proto, aby nás přiblížili k Allahovi.“ Allah věru mezi nimi rozsoudí to, v čem se rozcházel. A Allah zajisté nevede toho, kdo je lhářem nevděčným.

5. Kdyby si Allah přál vzít si k Sobě syna, vybral by si podle libosti z toho, co Sám stvořil. On Svatý je! On je Allah, Jediný, Svrchovaný.

6. On stvořil nebesa a zemi podle pravdy. On pokrývá den nocí a noc pokrývá dnem; a přinutil slunce a měsíc, aby Mu sloužily; oba sledují své dráhy až do lhůty stanovené. Slyšte tedy, On *jediný* je Mocný, Odpouštějící.

7. Vás stvořil z jediné bytosti; a z ní potom udělal její družku; a seslal vám osm dobytčat v párech. On vás tvoří v lůnech vašich matek, jedním tvořením za druhým, v temnotě trojnásobné. Takový je Allah, Pán váš. Jemu náleží království. A není jiného

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②
إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا
لَهُ الدِّينَ ③

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ
دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى
اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ④ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ ⑤

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِنْهَا خَلْقًا
مَا يَشَاءُ سِجْنَةً ⑥ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑦
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُونُ اللَّيْلَ عَلَى
النَّهَارِ وَيَكُونُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ⑧ الْأَهُ الْعَزِيزُ
الْقَهَّارُ ⑨

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً ⑩ أَنْزَلْنَا يَخْلُقَكُمْ
فِي بَطُونٍ أَمْهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِيهِ
طَلْبٌ ثَلَاثٌ ⑪ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا

Boha kromě Něho. Kam se to tedy odvracíte?

8. Jestliže vy jste nevděční, pak Allah je Soběstačný, na vás *nezávislý*, a neschvaluje nevděk Svých služebníků. Jestliže však projevíte vděčnost, to se Mu na vás líbí. A nikdo, kdo břemeno nosí, neponese břímě druhého. Potom k Pánu svému budete navraceni a On vás zpraví o tom, co jste dělali. Neboť On velmi dobře zná, co je skryto v hrudích.

9. A když člověka postihne neštěstí, tu vzývá Pána svého a *kajicně* se k Němu obrací. Když ho pak zahrne Svou přízní, zapomene, proč se k Němu modlil, a začne přidávat Allahovi soky, aby tak svedl *lidi* z cesty Jeho. Řekni: „Jen si chvíli užívej v nevěrectví svém; tys věru jedním z obyvatelů Ohně.“

10. Což ten, který se zbožně modlí k *Bohu* v hodinách nočních, padaje na tvář a ve stoje, a Života budoucího se obává a v milosrdenství Pána svého doufá, *se podobá tomu, kdo tak nečiní?* Řekni: „Jsou si rovni ti, kteří vědí, a ti, kteří nevědí.“ Však uvědomí si to jen ti, kdož jsou nadáni porozuměním.

R. 2.

11. Řekni: „Ó služebníci Moji věřící, bojte se Pána svého. Pro ty, kteří v životě pozemském dobré skutky konají, je připravena znamenitá odměna. A země Allahova je prostorná. A věru neochvějní budou mít odměnu bezmeznou.“

12. Řekni: „Bylo mi přikázáno, abych uctíval Allaha a upřímně Mu zasvěcoval svou víru.“

13. „A bylo mi přikázáno, abych byl prvním z těch, kteří se *do vůle Jeho* odevzdávají.“

14. Řekni: „Věřu se bojím, neuposlechnu-li Pána svého, trestu velikého dne.“

15. Řekni: „Allaha uctívám a upřímně Mu zasvěcuji svou víru.“

إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٥﴾

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا تَبْتَغُوا بِإِيَادِهِ
الْكَفْرَةَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نِسِيَ مَا كَانَ يُدْعُو
إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ

التَّارِكِ ﴿٧﴾

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْتَذِرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ

أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٨﴾

قُلْ يُجِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ ﴿٩﴾

إِنَّمَا يُؤْتِي الصُّبُرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾
قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ

عَظِيمٍ ﴿١٣﴾

قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِيَ ﴿١٤﴾

16. „Vy si tedy vedle Něho uctívejte, koho chcete.“ Řekni: „Věru ztrátu utrpí v Den Zmrtvýchvstání ti, kteří ničí své vlastní duše a své rodiny.“ Mějte se na pozoru! Bude to věru ztráta zjevná.

17. Nad sebou budou mít pokrývky ohnivě a pod sebou pokrývky *podobné*. A proti tomu varuje Allah své služebníky „Ó služebníci Moji, bojte se Mě jediného.“

18. A ti, kteří se uctívání božstev falešných vystříhají a kajícím se k Allahovi obracejí — těm je určena radostná zvěst. Oznam tedy radostnou zvěst Mým služebníkům,

19. Kteří Slovu *Mému* naslouchají a následují z něho to nejlepší. To jsou ti, které Allah vedl, a to jsou ti, kteří jsou rozumní.

20. Což může být zachráněn ten, nad nímž byl rozsudek trestu již vynesen? Což můžeš zachránit někoho, kdo je již v Ohni?

21. Ale těm, kteří se Pána svého bojí, jsou určeny paláce vznešené a jiné, ještě vznešenější, pod nimiž potoky tečou. Allah tento slib učinil a Allah slib *Svůj* neporuší.

22. Což jsi neviděl, že Allah sesílá z nebe vodu a přivádí ji do pramének v zemi a její pomocí dává vyrůst obilí rozmanitých barev? Potom uschne a vidíš, jak žloutne, potom je proměněn v plevy. V tom jistě je připomenutí pro lidi rozumné.

R. 3.

23. Je snad ten, jehož srdce Allah otevřel *k přijetí* Islámu, a tudíž je veden světlem od Pána svého, podoben *tomu, jenž tápe v temnotách nevěrectví*? Běda těm, jejichž srdce ztvrdla vůči připomenutí Allahovu! Ti jsou ve zjevném bludu.

24. Allah seslal Poselství nejkrásnější — v *podobě* Knihy, jejíž *verše* se vzájemně

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَيْرَ فِي
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ذَلِكَ يَخَوْفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يُجَادِلُ فَا تَقْوُزُ ﴿١٧﴾

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا
إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٨﴾

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ
الَّذِينَ هَدَاهُمْ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَبْوَابِ ﴿١٩﴾

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ
مَنْ فِي النَّارِ ﴿٢٠﴾

لَكُمْ الَّذِينَ اتَّفَقُوا رَبُّهُمْ لَهُمْ عُرْفٌ مِنْ فَوْقِهَا
عُرْفٌ مَبْنِيَةٌ لَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ

اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ ﴿٢١﴾

الْمُرْتَدَّاتِ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ
يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا

أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهَيِّجُ فَتَرَاهُ مَصْفًوا ثُمَّ يُجْعَلُهُ
حُطًا مَآرِنًا فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لَوَلِي الْأَبْوَابِ ﴿٢٢﴾

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ
مَنْ رَبُّهُ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ

أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَابًا

podporují a opakují se v různých obměnách, z nichž naskakuje husí kůže těm, kteří se Pána svého bojí; potom se kůže i srdce jejich obměkčí při vzpomínce na Allaha. Takové je vedení Allahovo, jímž vede toho, koho se Mu zlíbí. A ten, koho Allah k bloudění odsoudí, ten nebude mít průvodce žádného.

25. Je snad ten, jenž nenalezne nic než svou vlastní tvář jako ochranu před trestem zlým v Den zmrtnýchvstání, *podoběn tomu*, kdo je v bezpečí? A hříšníkům bude řečeno: „Okuste to, co jste si vysloužili.”

26. Ti, kteří byli před nimi, Naše Posly také zavrhlí, a tak je postihl trest z *místa*, odkud to netušili.

27. A Allah jim dal okusit ponížení v životě pozemském a trest v Životě budoucím bude zajisté větší — kéž by to jen věděli!

28. A vskutku jsme v tomto Koránu lidem nejrůznější podobenství předložili, aby se zamysleli.

29. *A zjevili jsme* Korán v jazyce jasném, v němž není odchýlení, aby se stali spravedlivými.

30. Allah uvádí podobenství o člověku, poddaném několika společníkům, kteří se mezi sebou hádají, a o člověku poddaném jen muži jedinému. Jsou si snad ve svém postavení rovni? Všechna chvála patří Allahovi. Ale většina z nich to neví.

31. Zajisté jednou zemřeš a zajisté zemřou i oni.

32. A potom, v Den Zmrtnýchvstání, se před Pánem svým budete mezi sebou přít.

R. 4.

33. A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si o Allahovi lži vymýšlí, nebo ten, kdo odmítne pravdu, když k němu přijde? Což není v Pekle přibýtek pro nevěřící?

34. Ale ten, kdo přinesl pravdu, a ten, kdo ji dosvědčuje — to jsou ti, kteří jsou

تَفْسَعِرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلْبَسُ
جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ
اللَّهُ يَهْدِي بِهَا مَن يَشَاءُ وَمَن يُضَلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٢﴾

أَفَمَن يَتَّبِعِي بِوَجْهِهِ سَوَاءٌ الْعَدَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٣﴾
كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ
مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٤﴾

فَإِذَا قَهَّمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
لَعْدَابِ الْآخِرَةِ الْكَبِيرُ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾
وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن
كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٦﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٣٧﴾
ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

إِنَّا كُنَّا مَعَهُمْ قَائِمِينَ ﴿٣٩﴾
ثُمَّ إِنَّا كُنَّا بِقُرْبِهِمْ حَافِظِينَ لَمَّا جَاءَ الْوَعْدُ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٤٠﴾
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ
بِالْحَقِّ إِذْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي جَهَنَّمَ مَتَوًى

تَلْكَفِيرِينَ ﴿٤١﴾
وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ

فوق
الذين

٣٢
٣٣
٣٤
٣٥
٣٦
٣٧
٣٨
٣٩
٤٠
٤١

kteří jsou spravedliví.

35. Ti budou mít u Pána svého vše, po čem touží; toť odměna těch, kteří dobré konají.

36. A Allah je zbaví zlých *následků* toho, co vykonali, a dá jim odměnu podle jejich nejlepších skutků.

37. Což Allah služebníku Svému nestací? A přesto tě chtějí zastrašit těmi, *jež mají* vedle Něho. A ten, koho Allah odsoudí k bloudění — ten nemá průvodce žádného.

38. A ten, koho vede Allah — toho nemůže nikdo svést. Což není Allah Mocný, Pán odplaty?

39. A když se jich zeptáš: „Kdo stvořil nebesa a zemi?” Zjistíš říkají: „Allah.” Řekni: „Co si myslíte: kdyby mě Allah chtěl postihnout neštěstím, budou snad ti, které vzýváte vedle Allaha, schopni neštěstí Jím způsobené odstranit? Nebo kdyby mi chtěl prokázat milosrdenství, mohli by Jeho milosrdenství zadržet?” Řekni: „Allah mi postačí. Jemu důvěřuji ti, kteří důvěřují.”

40. Řekni: „Ó lide můj, jednejte, jak nejlépe umíte; já také jedním; brzy se dozvíte,

41. Na koho padne trest, který ho zahanbí, a na koho sestoupí trest trvalý.”

42. Vskutku jsme ti seslali Knihu s pravdou pro *dobro* lidstva. A kdokoliv následuje *správné* vedení, činí *tak* pro blaho své vlastní duše; a kdokoliv bloudí, bloudí jen ke své škodě. A ty nejsi nad nimi dozorcem.

R. 5.

43. Allah odebírá lidem duše ve chvíli jejich smrti; a *také* těm, kteří *ještě* neze-

الْمُتَّقُونَ ﴿٣٧﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ

الْحَسَنِينَ ﴿٣٨﴾

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

الْيَسَّ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ

مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٤٠﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ

اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٤١﴾

وَإِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ

ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ

قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٤٢﴾

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ

تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ

مُقِيمٌ ﴿٤٤﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ

اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا

﴿٤٥﴾ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤٦﴾

اللَّهُ يَتَوَكَّلُ عَلَى نَفْسٍ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ

mřeli, v době jejich spánku. A potom si ponechává ty, o jejichž smrti rozhodl, a ostatní posílá zpět až do lůžky stanovené. V tom jistě jsou znamení pro lid přemýšlivý.

44. Vzali si snad vedle Allaha přímluvce jiné? Řekni: „Přestože tito nemají nad ničím moc ani rozum žádný?“

45. Řekni: „Každá přímluva přísluší Allahovi. Jemu náleží království nebes a země. A k Němu budete všichni navraceni.“

46. A při pouhé zmínce o Allahovi se s odporem odvrátí srdce těch, kteří nevěří v Život budoucí; ale když padne zmínka o těch, které vedle Něho uctívají, hle, začnou se radovat.

47. Řekni: „Ó Allahu! Tvůrce nebes a země; Ty, Jenž znáš nespátné i spatřené; Ty jediný rozsoudíš mezi služebníky Svými to, v čem se rozcházejí.“

48. A i kdyby nevěřící vlastnili vše, co je na zemi, a k tomu ještě jednou tolik, přáli by si, aby se tím mohli vykoupit ze strašného trestu v Den Zmrvýchvstání; a Allahem budou postaveni před to, s čím nikdy nepočítali.

49. A neblahé následky toho, co si vysloužili, se jim stanou zřejmými a to, čemu se posmívali, je obklopí.

50. A když se člověka dotkne neštěstí, zavolá Nás. Ale když ho zahrneme Svou přízní, řekne: „Toto mi bylo darováno jen díky mým znalostem.“ Ba ne, je to jen zkouška; ale většina z nich to neví.

51. Ti, kteří byli před nimi, říkali totéž, a přesto jim nebylo nic platné to, co si

فِي مَمَاتِهَاهُ فَيُبْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْآخِرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾

أَمْ آتَاخُذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلُوا كَانُوا
لَا يَبْلُكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾
قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٠﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عِلْمُ الْغَيْبِ
وَ الشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤١﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لَا فِتْنَةً لَهُ مِنْ سِوَةِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَبَدَأَهُم مِّنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٢﴾

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٣﴾

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْتَهُ
نِعْمَةً مِّمَّا قَالِ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ
هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مَا آغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا

vysloužili;

52. A postihly je neblahé *následky* toho, co si vysloužili; a podobně ty, kteří mezi těmito *nevěřícími* hřeší, postihnou neblahé *následky* toho, co si vysloužili oni, a nebudou schopni tomu zabránit.

53. Což nevědí, že Allah rozmnožuje obživu tomu, komu se Mu zlíbí, a ztenčuje *ji tomu, komu chce*? V tom věru jsou Znamení pro lid věřící.

R. 6.

54. Řekni: „Ó služebníci moji, kteří jste se dopustili přestupku proti svým vlastním duším! Neztrácejte naději v milosrdenství Allahovo, vždyť Allah odpouští všechny hříchy. On věru je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

55. „A obračejte se k Pánu svému a odevzdejte se do vůle Jeho dřívě, než vás postihne trest; *neboť* pak vám už nebude pomůženo.

56. „A následujte nejlepší *učení*, které vám bylo zjeveno od Pána vašeho, dřívě než vás trest zasáhne znenadání, aniž to postřehnete;

57. „Aby duše neřekla: ‚Běda mi, že jsem zhrěšila vůči Allahovi! A věru jsem patřil k těm, kteří se posmívali;‘

58. „Nebo aby neřekla: ‚Kdyby mě byl vedl Allah, zajisté bych byl mezi spravedlivými;‘

59. „Nebo aby neřekla, až spatří trest: ‚Kdybych se mohl vrátit *na zem*, byl bych mezi těmi, kteří dobré konají!‘”

60. *Bůh odpoví*: „Ba ne, Má Znamení k tobě už přišla, tys je však za lži prohlásil a byl jsi vzpurný a *jedním* z nevěřících.”

61. A v Den Zmrtvýchvstání spatříš ty, kteří lhali proti Allahovi, s tvářemi zčernalými. Což není v Pekle přibýtek pro pyšné?

62. A Allah zachrání ty, kdož se Ho bojí, a *povede je* k úspěchu, který si zaslou-

كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥١﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ

هُؤُلَاءِ سَيَّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٢﴾

أُولَئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

﴿٥٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٤﴾

قُلْ يُعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا

مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا

﴿٥٥﴾ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٦﴾

وَإِنِّي بَدَأْتُ بِكُم مِّن لَّدُنِّي أَن تَأْتِيَكُمُ

الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٧﴾

وَأَنبِئُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُم مِّن

قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَعْتَهُ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٨﴾

أَن تَقُولَ نَفْسٌ يٰحَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنبِ

اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٩﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٦٠﴾

أَوْ تَقُولَ لِيَبْنَؤَ جَهَنَّمَ لَوْلَا أَنِّي كُنْتُ فَاكِرًا

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦١﴾

يٰلَيْلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتِ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتِ

وَكَذَّبْتِ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٦٢﴾

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَىٰ الَّذِينَ كَذَبُوعَلَىٰ اللَّهِ وُجُوهُهُمْ

مُسَوِّدَةٌ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٣﴾

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ

žili; a nedotkne se jich nic zlého, ani nebudou zarmoucení.

63. Allah je Stvořitelem všech věcí a On je Strážcem nade vším.

64. Jemu náleží klíče k nebesům i k zemi; a co se týče těch, kteří ve Znamení Allahova nevěří, ti ztrátu utrpí.

R. 7.

65. Řekni: „Nařizujete mi, abych uctíval jiná božstva než Allaha, ó vy nevědomí?“

66. A vskutku bylo vnuknuto tobě i těm, kteří byli před tebou: „Budeš-li přidružovat společníky k Bohu, tvé skutky budou marné a jistě budeš jedním z těch, kdož ztrátu utrpí.“

67. Nuže tedy, uctívej Allaha a buď mezi vděčnými.

68. A nectí Allaha ctí, jež Mu přísluší. A v Soudný den bude země zcela v Jeho moci a nebesa budou svinuta *silou* Jeho pravice. Sláva Mu a povznesen buď nad to, co k NĚmu přidružují.

69. A bude zatroubeno na troubu a *všichni*, kteří jsou na nebesích, a *všichni*, kteří jsou na zemi, *padnou* v bezvědomí, kromě těch, které Allah bude chtít *ušetřit*. Potom bude zatroubeno podruhé a hle, *všichni* budou stát a rozhlížet se.

70. A země se rozzáří světlem Pána svého a bude *před nimi* rozložena Kniha a budou předvedeni Proroci a Svědci a bude nad nimi vyneseno spravedlivý rozsudek a nebude jim ukřivděno.

71. A každá duše bude plně odměněna za to, co vykonala. A On velmi dobře ví, co konají.

R. 8.

72. A ti, kteří nevěří, budou ve skupinách hnáni do Pekla, a až tam dojdou, otevrou se jeho brány a jeho Strážci jim řeknou: „Což k vám nepřišli Poslové vybraní z vašeho středu, přednášející vám Znamení Pána vašeho a varující vás před setkáním tohoto vašeho Dne?“ Řeknou: „Ba ano. ale výrok trestu se spravedlivě

السُّوءَ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٣٧﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ تَأْمُرِيَّ عَبْدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٣٩﴾

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ

أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٠﴾

بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٤١﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّىٰ قَدَرَهُ ۗ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا

بِيَمِينِهِ ۗ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ

فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ الْأُخْرَىٰ

فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٤٣﴾

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَ

جَاءَتْ بِالتَّبِيبِينَ وَالشَّهَادَةِ وَفُضِّعَ بَيْنَهُمُ الْحَقُّ وَهُمْ لَا

يُظْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

۞ وَوَقَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَقَامَ لَتٍ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٥﴾

وَسَيِّقُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۗ إِذَا

جَاءُوهَا فَتَبَحَّتْ أِبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ

يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ

وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ

uskuteční nad nevěřícími.”

73. Bude jim řečeno: „Vejděte do bran Pekla a přebývejte tam navěky. Příbytek vzpurných je odporný.”

74. A ti, kteří se Pána svého báli, budou po skupinách odvedeni do Nebe, a až tam dojdou a otevřou se jeho brány, jeho Strážci jim řeknou: „Mír s vámi! Radujte se a vstupte a přebývejte v něm navěky;”

75. A řeknou: „Všechna chvála patří Allahovi, který Svůj slib splnil a dal nám zemi v dědictví a dal nám přebývat v Zahradě, kdekoliv se nám zlíbí.“ Jak překrásná je odměna spravedlivých!

76. A spatříš anděly, stojící kolem Trůnu, opěvující slávu Pána svého. A bude mezi nimi spravedlivě rozsouzeno. A bude řečeno: „Všechna chvála patří Allahovi, Pánu světů.”

حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٣﴾

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ

مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٤﴾

وَسَيَقُودُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا

حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ

خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٥﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا

الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ

أَجْرُ الْعَابِلِينَ ﴿٧٦﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِدِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ

نِعْمَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

KAPITOLA 40

AL-MU'MIN

(Zjeveno před Hidžrou)

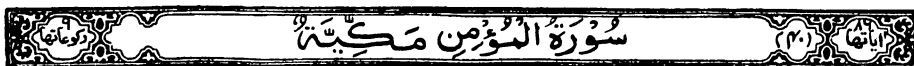
Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* je první ze skupiny kapitol, které mají v záhlaví písmena *Há Mím*, začínají zjevením Koránu a patří do stejného období. Podle Ibn 'Abbáse a 'Ikrimaha byly všechny tyto *Súry* zjeveny v Mekce, a to v době, kdy odpor vůči islámu už byl vytrvalý, organizovaný a neústupný (verše 56 a 78) a nepřátelé svatého Proroka usilovali o jeho život (verš 29). Na konci předchozí *Súry* byl svatý Prorok povzbuzen ujištěním, že Bůh velmi brzy rozsoudí mezi ním a jeho nepřáteli, síly tmy budou rozprášeny, modloslužebnictví z Arábie vymizí a po celé zemi zaznějí chvalo zpěvy na Boha. Tato *Súra* začíná vítaným prohlášením, že Veliký a Mocný Bůh zjevil Korán proto, aby na zemi byla ustavena Boží Velebnost a Svatost a aby z něho bylo vymýceno nevěrectví.

Obsah

Jak bylo uvedeno výše, *Súra* začíná důrazným prohlášením, že již nadešel čas, kdy pravda zvítězí nad lží a spravedlivost nad zlem a chvála boží bude znít po celé zemi, v níž dříve bujelo modloslužebnictví. A ke splnění tohoto vytouženého cíle dojde prostřednictvím Koránu. Nepřátelé pravdy napnou všechny síly a využijí svého vlivu a mocných prostředků, aby hned v zárodku udusili křehkou rostlinku islámu. Ale jejich nekalé úmysly a snahy jim selžou. Svatý Prorok je nabádán, aby se nedal oklamat a zastrašit slávou a mocí a velkým bohatstvím nevěřících, neboť ti byli odsouzeni k smutnému konci. Dále je upozorněn, že jeho odpůrci nejsou jediní ani první, kteří vzdorují pravdě. Už před nimi tu byli lidé, kteří chtěli své Proroky zabít a zmařit jejich poslání. Ale postihl je boží xtrest. A boží trest postihne i odpůrce Prorokovy. A pro znázornění smutného konce, který je musí potkat, je uvedena historie Mojžíšova. Když Faraón odmítl Mojžíšovo vyzvání k Pravdě, jeden ‚věřící muž‘ z jeho dvlastního domu pronesl velmi dojímavou, avšak přesvědčivou řeč, v níž nabádal svůj lid, aby se nesnažil zabít člověka (Mojžíše), jehož

jediným proviněním bylo, že prohlásil za svého Pána Allaha a na svou obhajobu uvedl pádné důkazy. Dále je varoval, aby se nenechali oklamat svým bohatstvím, mocí a materiálními zdroji, neboť to vše je jen pomíjivé. Avšak Faraón, místo aby z jeho upřímně míněné rady těžil, se mu vysmál. Potom *Súra* důrazně poukazuje na neměnný zákon boží, totiž že pomoc od Boha patří vždy jeho Poslům a jejich přívržencům a že neúspěch a zklamání bude pronásledovat nevěřící až na věky věků. Tento boží zákon platil za časů každého Proroka a svého nejplnějšiho uplatnění dojde v době svatého Proroka. Nevěřícím se pak říká, že svatého Proroka nemají proč zavrhat. Jeho příchod není ničím novým. Právě tak, jako v hmotném světě po noci přichází den, tak v říši duševna po období mravního úpadku následuje duchovní probuzení. Jelikož svět se stal mrtvým na duchu, Bůh dal vzejít svatému Proroku, aby světu daroval nový život. *Súra* končí poznámkou, že když se Bůh dostatečně postaral o hmotné potřeby lidí, nemohl se přece nepostarat o jejich potřeby duševní. Takovou péči projevuje již odnepaměti. Na svět posílal své Posly a Proroky, kteří zvali lidi k jejich Pánu a Stvořiteli; ovšem v každém věku z nevděku a hlouposti synové tmy Poselství boží zavrhlí, a tím si vysloužili boží nepřízeň.



AL-MU'MIN

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Há Mím.*

3. Zjevení Knihy pochází od Allaha, Mocného, Vševědoucího,

4. Hříchy odpouštějícího, pokání přijímajícího, v trestání přísného, Štědrého. Není Boha kromě Něho. K Němu je návrat konečný.

5. O Znamení Allahova se hádají jen ti, kteří nevěří. Nechť tě tedy neoklame jejich volné chození po zemi.

6. Lid Noemův a jiné národy po něm popřely Naše Znamení již dříve; a každý národ usiloval, aby se svého Posla zmocnil, a přeli se pomocí lži, aby jí pravdu vyvrátili. Tehdy jsem je uchvátil a jak *strašný* byl Můj trest!

7. A takto byla prokázána pravdivost slova Pána tvého proti nevěřícím: že oni jsou obyvateli Ohně.

8. Ti, kteří Trůn nesou, i ti, kteří kolem něho stojí, slávu Pána svého opěvují a v Něho věří a za odpuštění pro ty, kteří věří, prosí: „Pane náš, Ty pojmáš v milosrdenství i vědění Svě všechny věci. Odpuť tedy těm, kteří pokání činí a cestu Tvou následují; a ochraň je před trestem Pekelným.

9. „A Pane náš, uveď je v Zahrady Věčnosti, které jsi jim přislíbil, a také ty

* Chvályhodný, Pán Cti.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمْدٌ

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ②

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ③

ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصْبُورِ ④

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ ⑤

تَقَلُّبُهُمْ فِي الْأَرْضِ ⑥

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ ⑦

وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا ⑧

بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ ⑨

كَانَ عِقَابٌ ⑩

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ⑪

أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ⑫

الَّذِينَ يَجْلِسُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ ⑬

رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ⑭

آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا ⑮

فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ ⑯

عَذَابَ الْجَحِيمِ ⑰

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ ⑱

لِيُحْمَدُوا بِهَا مَا رَبَّنَا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ

z jejich otců a jejich manželek a jejich dětí, kteří jsou ctnostní. Ty věru jsi Mocný, Moudrý.

10. „A ochraň je od všeho zlého; a koho v ten den od zlého ochráníš – tomu jsi prokázal milost. To věru je úspěch nejvyšší.“

R. 2.

11. A těm, kteří nevěří, bude oznámeno: „Hněvu Allahova *jste se měli bát* více než vzájemné nenávisť, když jste byli vyzváni, abyste uvěřili, ale uvěřit jste odmítli.“

12. Řeknou: „Pane náš, nechals nás dvakrát zemřít a dvakrát jsi nám dal život a nyní se zpovídáme ze svých hříchů. Je tedy možné, abychom se z toho dostali?“

13. *Bude jim řečeno:* „To je za to, že když byl Allah za Jediného *Boha* prohlášen, vy jste neuvěřili, ale když k Němu byli přidružováni společníci, uvěřili jste. Rozhodnutí *ted'* náleží jen Allahovi, Vznešenému, Velikému.“

14. Je to On, Kdo vám ukazuje Svá Znamení a sesílá vám z nebe obživu; však všímá si toho jenom ten, který se utíká *k Bohu*.

15. Vzývejte tedy Allaha a buďte upřímní v náboženství, byť by nevěřící byli proti *tomu*.

16. On je povýšen v hodnostech, Vládce Trůnu. On sesílá ducha s příkazem Svým tomu ze služebníků Svých, komu chce, aby varoval přede Dnem setkání.

17. Dnem, kdy všichni vyjdou a nic o nich nebude před Allahem skryto. „Komu dnes patří království?“ „Allahu Jedinému, Nejsvrchovanějšímu.“

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ ⑤ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑥

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنَادُونَ كَمَا تَقْتُلُ اللَّهُ أَكْبَرُ
مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ
فَتَكْفُرُونَ ⑦

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَلْتُنَّيْنَا وَأَحْيَيْتَنَا ائْتِنَّا
فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِّنْ
سَيِّئِنَا ⑧

ذُلكُمْ بِأَنَّهُ إِذْ دَعَا اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَإِنْ يُشْرِكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ
الْكَبِيرِ ⑨

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ آيَاتِهِ وَيُنزِلُ لَكُمْ مِّنَ
السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ ⑩
فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ⑪

رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهِ عَلَى مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ⑫

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ لَّيْسَ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ⑬

18. „V ten den bude každá duše odměněna za to, co si vysloužila. V ten den nebude nespravedlnosti žádné. Allah je věru Rychlý v účtování.“

19. A varuj je přede Dnem, jenž se již blíží, kdy jim budou srdce vystupovat do hrdel, až se budou snažit potlačit svůj žal. Hříšníci nebudou mít žádného přítele laskavého, ani přímluvce, jehož *přímluvě* by bylo vyhověno.

20. On zná zrádnost očí i to, co hrudi skrývají.

21. A Allah soudí podle pravdy, avšak ti, které zývají vedle Něho, ti soudit vůbec nemohou. Allah je věru Všeslyšící, Vševidoucí.

R. 3.

22. Což necestovali po zemi a neviděli, jaký byl konec těch, kteří byli před nimi? A byli mocnější než oni silou i stopami, které *zanechali* na zemi. Ale Allah je uchvátil za jejich hříchy a neměli nikoho, kdo by je před Ním ochránil.

23. To za to, že k nim sice přišli jejich Poslové se zjevnými Znameními, ale oni neuvěřili; proto je Allah uchvátil a On je Mocný, Přísný v trestání.

24. A vyslali jsme Mojžíše s Našimi Znameními a zjevnou pravomocí;

25. K Faraónovi a Hámánovi a Korému; ti však prohlásili: „*Je to kouzelník a podvodník.*“

26. A když k nim s pravdou od Nás přišel, pravili: „Pobijte syny těch, kteří s ním uvěřili, a jejich ženy nechte nazívu.“ Ale úklady nevěřících jsou zbytečné.

27. A Faraón řekl: „Nechte mě zabít Mojžíše; a necht' si Pána svého zývá. Bojím

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كَظِيمِينَ ۗ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَاسِمٍ
وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٩﴾

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٢٠﴾
وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ

بُصِيرُ ﴿٢١﴾

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢٢﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَلَكَرُوا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ
الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ
الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٦﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ
رَبَّهُ ۗ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ

se, aby nezměnil vaše náboženství a nezpůsobil v zemi nepokoj.“

28. A Mojžíš řekl: „Utíkám se k Pánu svému a Pánu vašemu před každým domýšlivcem, který nevěří v Den zúčtování.“

R. 4.

29. A nějaký věřící muž z lidu Faraónova, který zatajoval svou víru, řekl: „Chcete snad zabít člověka jen proto, že říká: ‚Mým Pánem je Allah,‘ a přitom vám přinesl důkazy jasné od Pána vašeho? A pokud je lhářem, pak hřích jeho lži spočine na něm, je-li však pravdomluvný, pak vás postihne něco z toho, čím vám hrozí. Allah zajisté nevede toho, kdo je hříšníkem a lhářem.“

30. „Ó lide můj, dnes náleží moc vám a máte nadvládu v zemi. Kdo nám však pomůže a ochrání nás před trestem Allahovým, až se dostaví?“ Faraón řekl: „Já vám ukazuji jen to, co sám vidím, a vedu vás pouze na cestu spravedlnosti.“

31. A ten, který byl věřící, řekl: „Ó lide můj, bojím se pro vás dne trestu podobného tomu, jaký postihl národy dřívější,

32. „Jako tomu bylo v případě lidu Noemova a Ádovců a Thamúdovců a těch, kteří přišli po nich. A Allah nechce být nespravedlivý vůči Svým služebníkům.“

33. „A lide můj, bojím se pro vás dne bédování a vzájemného volání o pomoc,

34. Dne, kdy se obrátíte zády prchajícíe a nebudete mít žádného obránce proti Allahovi. A ten, koho Allah odsoudí k bloudění, nebude mít žádného průvodce.“

35. „A již dříve k vám přišel Josef s důkazy jasnými, ale vy jste nepřestali pochybovat o tom, s čím k vám přišel; a když zemřel, řekli jste: ‚Allah už po něm

فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٨﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٩﴾

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ

كَذَّابٌ ﴿٣٠﴾

يَقَوْمُ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَتَصَرَّفْنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ

إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣١﴾

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَئِذٍ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٢﴾

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣٣﴾

وَيَوْمَئِذٍ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٤﴾

يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قَلْتُمْ

žádného Posla nikdy nevyšle.' Takto Allah odsuzuje k bloudění ty, kteří hřeší a pochybují,

36. „Ty, kteří se hádají ohledně Znamení Allahových, aniž se jim k tomu dostalo zplnomocnění. To je nadměru zavrženíhodné v očích Allahových i v očích těch, kteří věří. A takto Allah zapečetuje srdce každého pyšného domýšlivce.”

37. A Faraón řekl: „Ó Hámáne, postav pro mne stavbu vysokou, snad dosáhnu cesty, jež vede

38. „Do nebe, abych spatřil Boha Mojžíšova; a Mojžíše věru považuji za lháře.” A takto byly pro Faraóna zkrášleny jeho špatné skutky a byl sveden z cesty *pravé*; a úklad Faraónův skončil jen zmarem.

R. 5.

39. A ten, který věřil, řekl: „Ó lide můj, následujte mě. Povedu vás na k cestě spravedlnosti.

40. „Ó lide můj, tento život pozemský je jenom *dočasně* užívání; a Život budoucí je věru přibytkem trvalým.

41. „Ten, kdo špatné *skutky* koná, bude odměněn něčím podobným, ale kdo koná dobré, ať je to muž či žena, a je věřící – ti vstoupí do Zahrady; tam budou obdařeni darem bezměrným.

42. „A lide můj, jak je to *zvláštní*, že já vás vyzývám ke spáse a vy mě vyzýváte k Ohni.

43. „Vyzýváte mě, abych nevěřil v Allaha a přidružoval k Němu to, o čem nic nevím, zatímco já vás zvu k Mocnému, Odpouštějícímu.

لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٦﴾

الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ
كَبْرًا مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ
يُطْبِعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُنْكَرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا مَعْزُومُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي
أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٨﴾

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي
لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا ۗ وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِفِرْعَوْنَ سَوَّاهٍ
وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا كَانُ فَِرْعَوْنُ إِلَّا فِي

تَبَابٍ ﴿٣٩﴾

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ اتَّبَعُونَ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ
الرَّشَادِ ﴿٤٠﴾

يَقَوْمِ إِنَّمَا هِيَ هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۗ وَإِنَّ الْآخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٤١﴾

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۗ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِمَّنْ ذَكَرُوا أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٢﴾

وَيَقَوْمِ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي
إِلَى النَّارِ ﴿٤٣﴾

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ عِلْمٌ ۗ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيمِ الْعَقَارِ ﴿٤٤﴾

44. „Zajistě to, k čemu mě vyzýváte, by nemělo být vzýváno na tomto světě ani na Onom; a jistě je, že náš návrat bude k Allahovi a hříšníci budou obyvateli Ohně.“

لَا جُرمَ أَنبَاءَ تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ وَإِنَّ

النُّسْرَةَ فِيهِمْ لَهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٣٤﴾

45. „A záhy si vzpomenete na to, co vám říkám. A já svou věc svěřuji Allahovi. Vždyť Allah vidí všechny Své služebníky.“

فَسْتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفِيضُ أَمْرِي إِلَى

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٥﴾

46. Proto jej Allah ochránil od všeho zlého, co připravovali, a lid Faraónův obklopil bolestný trest –

فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ

سُوءَ الْعَذَابِ ﴿٣٦﴾

47. Oheň. Jsou mu vystaveni dnem i nocí. A v den, kdy přijde Hodina, bude řečeno: „Uvrhněte lid Faraónův do trestu nejpřísnějšího.“

النَّارِ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ

الْعَذَابِ ﴿٣٧﴾

48. A až se budou v Ohni mezi sebou hádat, řeknou slabí těm, kteří byli pyšní: „My jsme vás přece následovali; zbavíte nás tedy části Ohně?“

وَأَذِيحْتَجُوجُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعْفَاءُ لِلَّذِينَ

اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَبَلَّغْتُمْ أَهْلَكُمْ مَتَّعْتُمْ

عَتَا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٣٨﴾

49. Ti, kteří byli pyšní, řeknou: „Jsme v něm všichni. A Allah mezi Svými služebníky již rozsoudil.“

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدَّ

حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٣٩﴾

50. A ti, kteří budou v Ohni, řeknou Strážcům Pekla: „Poproste Pána svého, aby nám ulehčil trest alespoň o jediný den.“

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَدْنَةَ جَهَنَّمَ ادْعُوا

رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٠﴾

51. Řeknou: „Cožpak k vám nepřišli vaši Poslové se zjevnými Znameními?“ Řeknou: „Ano.“ Strážci odpovědí: „Tak poproste vy.“ Ale prosba nevěřících nemá účinku.

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا

بَلَىٰ قَالُوا قَادِعُوا عَنَّا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي

ضَلَالٍ ﴿٤١﴾

R. 6.

52. My věru pomůžeme Poslům Naším i těm, kteří věří, v životě pozemském i v den, kdy svědkové povstanou,

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٤٢﴾

53. V den, kdy nepomohou hříšníkům jejich výmluvy a padne na ně prokletí a bude jim patřit přibýtek nejstrašnější.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٣﴾

54. A vskutku jsme dali Mojžíšovi vedení a syny Izraele jsme učinili dědici Knihy

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٤﴾

55. Vedení a připomenutí pro lid chápavý.

هُدَى وَذِكْرٍ لِرَأْسِ الْأَلْبَابِ ﴿٥٥﴾

56. Buď tedy trpělivý. Neboť slib Allahův je pravdivý. A hledej ochranu u Pána svého před svými hříchy a oslavuj chválou Pána svého večer i ráno.

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْتَغْفِرْ لِنَفْسِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٦﴾

57. Ti, kteří se hádají ohledně Znamení Allahových, aniž se jim k tomu dostalo zplnomocnění — mají ve svých hrudích jen *klamný pocit* vlastní velikosti, jíž nikdy nedosáhnou. Hledej útočiště u Allaha. On věru je Všeslyšící, Vševidoucí.

إِنَّ الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا هُمْ بِهَا غِيۓٓءٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٧﴾

58. Stvoření nebes a země je jisté okázalejší než stvoření lidstva; ale většina lidí to neví.

لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْكُبْرَى مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

59. A slepý s vidoucím si nejsou rovni; ani si nejsou *rovni* ti, kteří věří a dobré skutky konají, s těmi, kteří působí zlo. Jak málo přemýšlíte!

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَةَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الَّذِينَ كَفَرُوا قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

60. Hodina vskutku přijde; o tom pochybnosti není; ale většina lidí tomu nevěří.

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ ۖ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

61. A Pán váš říká: „Modlete se ke Mně; Já vaši *modlitbu* vyslyším. Ale ti, kteří jsou příliš pyšní na to, aby Mě uctivali, ti věru vstoupí do Pekla, kde budou zavrženi.”

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَخِرِينَ ﴿٦١﴾

R. 7.

62. Je to Allah, Kdo pro vás učinil noc, abyste v ní odpočívali, a den, abyste viděli. Věru je Allah pro lidstvo Pánem štědrosti, ale většina lidí je nevděčná.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ لَتَسْكُنُوا فِيهَا وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٢﴾

63. Takový je Allah, váš Pán, Stvořitel všech věcí. Jiného Boha kromě Něho není. Proč se tedy odvrácíte?

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ عَلَيْنُ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا إِلَهَ هُودٍ وَقَعَدْتُمْ
فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٣﴾

64. Takto se odvraceli ti, kteří popírali Znamení Allahova.

كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَحَدُّونَ ﴿٦٤﴾

65. Allah je ten, Kdo pro vás učinil zemi místem odpočinku a nebe klenbou; a ztvárnil vás a dal vám podobu krásnou a daroval vám věci výborné. Takový je Allah, váš Pán. Požehnán buď Allah, Pán světů.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمُ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ الظَّيْبِ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ فَتَبَرَّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

66. On je Živý Bůh. Jiného Boha kromě Něho není. Modlete se tedy k Němu a upřímně Mu zasvěčujte svou víru. Všechna chvála patří Allahovi, Pánu světů.

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

67. Řekni: „Bylo mi zakázáno, abych uctíval ty, které vyzýváte vedle Allaha, neboť se mi dostalo jasných důkazů od Pána mého; a bylo mi přikázáno, abych se odevzdal do vůle Pána světů.“

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُفِرْتُ أَن أَسْلِمَ لِوَيْلِ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

68. On je ten, Jenž vás stvořil z prachu, pak z kapky semene, potom ze ssedliny; potom vás přivádí na svět jako dítě. Potom vás nechá vyrůst, abyste dosáhli dospělosti; Pak zestárnete — i když někteří z vás musí zemřít předčasně — a nechá vás žít, abyste dospěli ke lhůtě stanovené a abyste se naučili moudrosti.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يَتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ وَتَبْلُغُوا أَجْلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

69. On je ten, Kdo dává život a způsobuje smrt. A když se pro něco rozhodne, řekne tomu pouze „Staniž se!“ a stane se skutečností.

هُوَ الَّذِي يَحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٩﴾

R. 8.

70. Cožpak jsi neviděl ty, kteří se přou ohledně Znamení Allahových? Jak jsou jen odvráceni od pravdy!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى يُصِرُّونَ ﴿٧٠﴾

71. Ti, kteří zavrhli Knihu i to s čím

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا

jsme vyslali Své Posly. Však brzy poznají,

72. Až budou jejich šíje obepínat železné okovy a řetězy. A budou vláčeni

73. Do vroucí vody; a pak budou v Ohni pálení.

74. Potom jim bude řečeno: „Kde jsou ti, které jste přidružovali

75. K Allahovi?“ Řeknou: „Zmizeli nám. Ba ne, dříve jsme neuctívali nic.“ A takto Allah zmate nevěřící.

76. To máte za to, že jste se na zemi neoprávněně radovali a za to, že jste byli příliš bujní.

77. „Vejděte do bran Pekla a přebývejte v něm navěky. A příbytek pyšných je odporový.“

78. Bud' tedy trpělivý, neboť Slib Allahův je pravdivý. A ať už ti ukážeme část toho, co jsme jim slíbili, nebo tě necháme zemřít *dříve, než se náš Slib naplní, stejně* k nám budou navraceni.

79. A Posly jsme vysílali již před tebou; o některých z nich jsme se ti zmínili a o některých z nich jsme se ti nezmínili; a není možné, aby Posel přinesl znamení jinak než s dovolením Allahovým. Když se však rozkaz Allahův dostavil, celá věc byla rozhodnuta podle pravdy a ti, kteří pravdu překrucovali, byli ztraceni.

R. 9.

80. Allah je Ten, Jenž pro vás stvořil chovná zvířata, abyste na některých z nich jezdili a některá z nich jedli —

81. A máte z nich i *jiné* výhody — a abyste mohli splnit každé přání, které srdce vaše chovají. A na nich a na lodích se vozíte.

82. A On vám ukazuje Svá Znamení; tak která ze Znamení Allahových chcete popírat?”

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

إِذِ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُحْبَبُونَ ﴿٤٢﴾

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٤٣﴾

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ

تَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ

الْكٰفِرِينَ ﴿٤٥﴾

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ

الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٤٦﴾

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ

مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٤٧﴾

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَأَمَّا نُرِّيكَ بَعْضَ

الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْ تَتَوَقَّعُكَ فَإلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا

عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ

لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ

أَمْرٌ مِّنَ اللَّهِ فَخُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِمَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٩﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا

تَأْكُلُونَ ﴿٥٠﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَاسْتَبَعُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي

صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٥١﴾

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٥٢﴾

83. Což necestovali po zemi, aby viděli, jaký byl konec těch, kteří byli před nimi? A byli početnější než oni a mocnější silou a stopami, které za sebou zanechali. A vše, co si vydělali, jim nebylo nic platné.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرًا مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

84. A když k nim přišli jejich Poslové se zjevnými Znameními, radovali se z vědění, které měli. A to, čemu se posmívali, je obklopilo.

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٤﴾

85. A když spatřili Náš trest, řekli: „Uvěřili jsme v Allaha jediného a odhodili jsme vše, co jsme k Němu přidružovali.”

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّةً وَكَفَرْنَا بِمَا
كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٥﴾

86. Avšak poté, co spatřili Náš trest, jim jejich víra už prospět nemohla. Toto je zákon Allahův, který vždy platil pro Jeho služebníky. A takto jsme zahubili ty, kteří neuvěřili.

فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۗ وَخَسِرَ

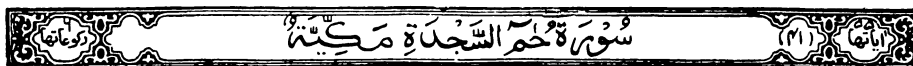
عَنِ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٦﴾

HÁ MÍM AL-SADŽAH

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Súra se nazývá Há Mím Al-Sadžah. Je též známá pod názvem Fussliat. Jakožto druhá ze sedmi kapitol skupiny Há Mím se svým stylem i obsahem velmi podobá kapitole předchozí i těm, které ji následují. Podobně jako ostatní, byla i tato *Súra* zjevena v Mekce, v době, kdy odpor proti islámu zesílil a stal se urputným a vytrvalým. Zatímco v předchozí *Súře* jsou věřící varováni, že v době, kdy je postihne boží trest, jim víra a pokání už nebudou nic platny, tato *Súra* začíná tvrzením, že právě ti, kteří uzavřeli přístup k svým srdcím a vytrvale odmítají naslouchat Koránu, se tím vystavují zaslouženému trestu. Dále říká, že Korán obsahuje vše, co je nezbytné k mravnímu růstu člověka, a plně a beze zbytku vysvětluje všechny své zásady, učení a principy jazykem nejjasnějším, nejvýraznějším a nejsrozumitelnějším, a na důkaz Jedinosti boží uvádí stvoření světa v šesti etapách. A tvrdí, že o Jedinosti boží přinesli všichni Proroci totéž Poselství. Šířili je i Proroci dob pradávných, jako např. Húd a Sálih. Dále konstatuje, že kdykoli se na zemi objeví nový Prorok, vůdci nevěřících se snaží hlas Pravdy umlčet tím, že proti němu strhnou hlasitý pokřik a pomocí všemožných úskoků a triků se snaží lidi zmást; avšak lež dosud nikdy neumlčela hlas Pravdy. Podobně neuspějí ani snahy odpůrců svatého Proroka. Andělé boží sestoupí na ty, kteří v něj uvěřili a věrně při něm stojí, a budou je těšit a konejšit a veškeré jejich snažení požehnají úspěchem a oznámí jim, že se stanou dědici božího požehnání na tomto světě a na onom světě budou hosty u Boha. *Súra* pokračuje sdělením, že moc hříchu a nespravedlivosti pomine a nad Arábií zazáří slunce spravedlivosti a Jedinosti boží; lidé, kteří po celá staletí tápali ve tmě nevědomosti, získají nový život, a islám poté, co zapustí hluboké kořeny v Arábii, se rozšíří i do nejzazších končin světa. K těmto zázračným změnám dojde prostřednictvím vznešeného učení obsaženého v této obdivuhodné knize - Koránu. Kdy a jak vzklíčí semeno Pravdy, které do arabské půdy zasil svatý Prorok, a kdy z něho vyroste mohutný strom, to ví jedině Bůh. Vyrůst však musí a jednou budou v jeho chladném a osvěžujícím stínu odpočívat velké národy.



HÁ MÍM SADŽDAH

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Há Mím.*

3. *Toto je zjevení od Milostivého, Milosrdného,*

4. Kniha, jejíž verše byly podrobně vyloženy — Korán v jazyce jasném a výmluvném — pro lid nadaný věděním,

5. Zvěstovatelka radostné zvěsti a varovatelka. Většina z nich se však odvrací a neslyší.

6. A říkají: „Naše srdce jsou chráněna rouškami proti tomu, k čemu nás vyzýváš, a v našich uších je hluchota a mezi námi a tebou je zavěšen závěs. Pokračuj tedy ve svém díle, my také pokračujeme.“

7. Řekni: „Jsem jenom člověk jako vy. A bylo mi vnuknuto, že vaším Bohem je Bůh Jediný. Ubírejte se tedy cestou vedoucí přímo k Němu a prostě Jej za odpuštění.“ A běda modloslužebníkům,

8. Kteří Zakát nedávají a Život budoucí popírají.

9. *A pokud jde o ty, kteří věří a dobré skutky konají, ti dostanou odměnu nekonečnou.*

R. 2.

10. Řekni: „Vy skutečně nechcete věřit v Toho, Jenž stvořil zemi ve dvou dnech? A přidružujete k Němu rovné?“ On je Pánem světů.

11. Umístil na ní pevné hory čnějícím nad jejím povrchem, a požehnal ji hojností

* Chvályhodný, Pán Cti.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمِّ ②

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

كِتَابٍ فَصَّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ④

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا

يَسْمَعُونَ ⑤

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي آيَاتِهِ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ

وَفِي أَذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ

بَلَّغْنَا عَمَلًا إِنَّا عِمْلُونَ ⑥

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَا إِلَهُكُمْ

إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ⑦ وَأُوَيْدُ

يَلْمِزِيكُمْ ⑧

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ⑨

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ

مَنْوُونٍ ⑩

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ لَتُكْفَرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي

يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ⑪ ذَلِكَ سَبُّ

الْعَالَمِينَ ⑫

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا

a rozdělil na ní náležitě obživu rozmanitou ve čtyřech dnech — pro všechny hledající rovnoměrně.

12. Potom se obrátil k nebi, které se ještě *podobalo* dýmu, a jemu i zemi řekl: „Pojďte sem oba, dobrovolně, či nedobrovolně.“ Odpověděly: „Půjdeme dobrovolně.“

13. A dovršil je jako sedm nebes ve dvou dnech a každému nebi vnuknul jeho úlohu. A nejspodnější nebe jsme ozdobili svítilnami, *jež poskytují světlo* a ochranu. Toto je ustanovení Mocného, Vševedoucího.

14. Ale jestliže se odvrátí, řekni: „Varuji vás před trestem zhoubným, podobným tomu, *jež postihl Ádovce a Thamúdovce.*“

15. Když k nim přišli jejich Poslové zřepdu i zezadu a *řekli*: „Neuctívejte nikoho kromě Allaha,“ odpověděli: „Kdyby si to Pán náš přál, zajisté by seslal anděly. A proto nevěříme v to, s čím jste byli vysláni.“

16. Pokud jde o Ádovce, ti si na zemi vedli vzpurně, bez jakéhokoliv ospravedlnění, a říkali: „Kdo je svou mocí silnější než my?“ Což nevidí, že Allah, který je stvořil, je mocí Svou silnější než oni? A přece i nadále popírali Naše Znamení.

17. A poslali jsme proti nim zuřivý vtr na několik neblahých dnů, abychom jim dali okusit ponižujícího trestu v životě pozemském. A trest Života budoucího bude ještě více ponižující a nedostane se jim pomoci.

18. A co se Thamúdovců týče, těm jsme dali správné vedení, však oni dávali před-

وَقَدَرْنَا فِي أَوَّلِهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً
لِلسَّائِلِينَ ⑪

ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَالْأَرْضِ انْتَبِي طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا
طَائِعِينَ ⑫

فَقَضَيْنَ سَبْعَ سَلَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى
فِي كُلِّ سَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَابِيحٍ ۖ وَحِفْظٍ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ⑬

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ ضِعْفَةَ مِثْلِ
ضِعْفَةَ عَادٍ وَثَمُودَ ⑭

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأِنَّا بِنَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كِفْرُونَ ⑮
فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أُولَئِكَ كَانُوا لِنَا
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ⑯

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ
لِنَنْدِبَهُمْ إِلَى الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْزَرُ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑰
وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَصَى عَلَى

nost slepotě před vedením, i postihlo je neštěstí trestu zahanbujícího za to, co si vysloužili.

19. A zachránili jsme ty, kteří uvěřili a jednali spravedlivě.

R. 3.

20. A v den, kdy budou nepřátelé Allahovi naháněni k Ohni, budou pochodovat v řadách,

21. Dokud tam nedojdou, a jejich uši a oči a kůže budou svědčit proti nim o tom, co konali.

22. A řeknou svým kůzím: „Proč svědčíte proti nám?“ Řeknou: „Allah nás přinutil mluvit, tak jako přinutil mluvit vše ostatní. A je to On, kdo vás stvořil poprvé a k Němu budete navraceni.“

23. A když jste hřešili, tak jste se nebáli, že vaše uši a oči a kůže by mohly svědčit proti vám, naopak jste se domnívali, že ani Allah neví mnoho o tom, co jste dělali.

24. „A vaše domněnka ohledně Allaha, jež jste si do hlavy vzali, vás přivedla do záhuby. A teď jste se stali jedněmi z těch, kteří jsou ztraceni.“

25. Jestliže chtějí vytrvat, jejich příbytkem bude Oheň; a jestliže poprosí o slyšení, bude jim odepřeno.

26. A určili jsme jim spolčníky, kteří jim zkrášlí to, co bylo před nimi i za nimi; a naplnil se nad nimi rozsudek o lidech vznešených i prostých, kteří zanikli už před nimi. Ti věru ztrátu utrpěli.

R. 4.

27. A ti, kteří nevěří, říkají: „Neposlouchejte tento Korán, nýbrž dělejte hluk

الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ صُغَيْعَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٩﴾

وَجِئْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٢٠﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿٢١﴾

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَ
أَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

وَقَالُوا لَوْلَا جُودِهُمُ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا
أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَرَأَيْتُمْ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَدْرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ
اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

وَذُرِبَكُمْ ظَنُّكُمْ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا
فَمَا لَهُمْ مِنَ النُّعْتَيْنِ ﴿٢٦﴾

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ

při jeho přednášení, abyste zvítězili.”

28. A zajisté dáme okusit těm, kteří nevěří, těžký trest a odměníme je podle jejich nejhorších skutků.

29. Toto je odměna nepřátel Allahových – Oheň. V něm budou mít příbytek trvalý, odměnou za to, že popírali Naše Znamení.

30. A ti, kteří nevěří, řeknou: „Pane náš, ukaž nám ty mezi Džiny a lidmi, kteří nás svedli v bloudění, abychom si je pod své nohy dali, aby se stali nejnižšími.“

31. *A co se týče* těch, kteří říkají: „Pánem našim je Allah,” a zůstanou neochvějní, k těm sestoupí andělé a řeknou: „Nebojte se, ani se nermuťte; a radujte se v Zahradě, která vám byla přislíbena.

32. „Jsme vašimi přáteli v životě pozemském i v Životě budoucím. V něm budete mít vše, po čem vaše duše touží, a budete v něm mít vše, oč požádáte –

33. „Pohoštění od Nejvyšší Odpouštějícího, Milosrdného.”

R. 5.

34. A kdo mluví lépe než ten, jenž k Allahovi *lidi* vyzývá a dobré skutky koná a říká: „Jsem věru z těch, kteří se do vůle Jeho odevzdávají?”

35. A dobro a zlo se sobě nerovnají. *Zlo* zahánějte tím, co je nejlepší. A hle, ten, mezi nímž a tebou panovalo nepřátelství, se ti stane jakoby blízkým přítelem.

36. Ale toho se dostane jen těm, kteří jsou neochvějní, a toho se dostane jen těm, kterým je vlastní veliká trpělivost.

وَالْعَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتْلُبُونَ ﴿٢٨﴾

فَلَنذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَ

لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ الثَّارِ لَهُمْ فِيهَا دَاسِرُ

الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَأْتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٣٠﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلَّنَا

مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ نَجْعَلُهُمَا ثَمْتًا قَدَامِنَا

لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٣١﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ

عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ الْأَتْخَافُوا وَلَا تَخَفُوا وَأَبشِرُوا

بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٢﴾

نَحْنُ أَوْلِيُّكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ

وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا

تَدْعُونَ ﴿٣٣﴾

﴿٣٤﴾ نَزَّلْنَا مِن غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٥﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ

صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي

هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ

كَانَتْهُ وِلِيًّا حَبِيمٌ ﴿٣٧﴾

وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا

إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾

37. A jestliže tě pokouší pokušení Satanovo, hledej útočiště u Allaha. Vždyť On je Všeslyšící, Vševedoucí.

38. A mezi Jeho Znamení patří noc a den a slunce a měsíc. Však neklaňte se slunci ani měsíci, ale klaňte se Allahovi, Jenž je stvořil, je-li to On, Koho skutečně uctíváte.

39. Ale jestliže se s opovržením odvrátí, činí tak ke své vlastní škodě, zatímco ti, kteří jsou u Pána tvého, Jej v noci i ve dne slaví a nikdy se tím neunaví.

40. A mezi Jeho Znamení patří i to, že vidíš zemi uvadlou, ale když na ni sešleme vodu, pohne se a boptná zelení. A bezpochyby ten, který oživil ji, dokáže oživit i mrtvé. On věru má moc nad všemi věcmi.

41. Ti, kteří překrucují Naše Znamení, nejsou před Námi nijak skryti. Cožpak ten, jenž bude uvržen do Ohně, je lepší než ten, který v Den Zmrtvýchvstání vyjde v bezpečí? Dělejte si, co chcete. On věru vidí vše, co děláte.

42. Ti, kteří nevěří v Připomenutí, když k nim přijde, ti ztrátu utrpí. A vpravdě je to Kniha mocná.

43. Nepravda se k ní zpředu ani zezadu nemůže přiblížit. Je to Zjevení od Moudrého, Chvályhodného.

44. Neříká se ti nic jiného než to, co se říkávalo Poslům již před tebou. Pán tvůj je Vládcem odpuštění a také Vládcem trestu bolestného.

45. A kdybychom ji učinili Koránem cizojazyčným, pak by zajisté řekli: „Proč jeho verše nebyly učiněny srozumitelnými? Cože, Písmo v cizím jazyce a arabský Prorok?“ Řekni: „Je vedením i lékem pro ty, kteří věří.“ A co se týče těch, kteří nevěří, ti mají v uších hluchotu a jsou vůči

وَمَا يُنَزَّغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٧﴾

وَمِنَ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ رَآئَهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٨﴾

فَإِن اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ
بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْئُونَ السَّبْحَ ﴿٣٩﴾

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنَّا نُرِيكَ الْآرَضَ حَاشِعَةً فَأَنَّا أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ أَهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا
لَمُخِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا
أَفَنَنْبَلُغُ فِي التَّارِخِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّ لَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٢﴾

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٣﴾

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَد قَبِلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ
إِنَّ رَبَّكَ لَدُوٌّ مَغْفِرٌ وَدُوٌّ عِقَابٍ أَلِيمٌ ﴿٤٤﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُضِّلَتْ آيَاتُهُ
وَأَعْجَبِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هَدَاهُ
وَشِعَاءُ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ

němu slepí. Jsou jako kdyby na ně bylo voláno z místa vzdáleného.

R. 6.

46. A darovali jsme Mojžíšovi Knihu, ale vytvořily se na ni různé názory; a kdyby nebylo slova, jež od Pána tvého předcházelo, byla by *celá věc* mezi nimi již rozsoudena; a přesto jsou pochybností o ní zneklidňování.

47. Kdo koná dobro, koná ho ve prospěch své vlastní duše; a kdo koná zlo, obrátí se to jen proti ní. A Pán tvůj není nespravedlivý ke *Svým* služebníkům.

48. Jemu *jedinému* přísluší vědění o Hodině. A žádné plody nevyjdou ze svých toulců a žádná žena nepočne, ani neporodí, bez Jeho vědomí. A v den, kdy na ně zavolá: „Kde jsou Mí ‘společníci’?“, odpoví: „Prohlašujeme před Tebou, že ani jeden z nás *toho* není svědkem.“

49. A vše, co dříve vzývali, se jim vytratí, a bezpečně poznají, že nemají kam utéci.

50. Člověk se prošením o dobro neunaví; ale když se ho dotkne něco zlého, zoufá si a vzdává se *vší* naděje.

51. A dáme-li mu okusit Svého milosrdenství poté, co jej potkalo *nějaké* neštěstí, zajisté řekne: „To jsem si právem zasloužil; a nemyslím si, že Hodina se *kdy* dostaví. A budu-li k Pánu svému navrácen, budu mít u něho to nejlepší.“ Pak zajisté sdělíme nevěřícím vše, co konali, a dáme jim okusit těžký trest.

52. A když člověka zahrnujeme přízní, odvrátí se a uhe stranou; ale když se ho dotkne něco zlého, hle, začne se modlit dlouhé modlitby.

وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمَىٰ أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِن مَّكَانٍ

بَعِيدٍ ﴿٦﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ

لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَرِيِبٍ ﴿٧﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ؕ

وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٨﴾

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِّنَ الْأَشْجَارِ إِلَّا أَنشَىٰ وَمَا تُحْمَلُ مِنْ أُخْتَىٰ

وَلَا يُعْلَمُهَا وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِبْنُ شَرَكَاؤِهِمْ قَالُوا
أَذُنَّكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٍ ﴿٩﴾

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ وَظَلُّوا

مَا لَهُمْ مِّن فَيْصٍ ﴿١٠﴾

لَا يَسْمُرُ الْإِنْسَانُ مِن دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِن مَسَّهُ الشَّرُّ

فَيُؤَسِّ قَنُوطٌ ﴿١١﴾

وَلَئِن أذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِن بَعْدِ ضَرَاءٍ مِّنْسَتِهِ

لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن

رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ

غَلِيظٍ ﴿١٢﴾

وَإِذَا أَعْمَنَّا عَلَى الْإِنْسَانِ آعْرَضَ وَتَأْبَاهُجِنِيَةً

وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿١٣﴾

53. Řekni: „Řekněte mi, jestliže toto je od Allaha a vy v to nevěříte — kdo je zbloudilejší než ten, jenž se *od Allaha* vzdálil?“

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ

بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

54. Brzy jim ukážeme Svá Znamení ve všech končinách *světa* i v nich samých, dokud jim nebude jasné, že toto je pravdou. Což nestačí, že Pán tvůj je svědkem všech věcí?

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى

يَتَّبِعَنَ لَهُمْ آتَانَهُ الْحَىُّ أَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٤﴾

55. Hle, pochybuj o setkání s Pánem svým. On věru všechny věci objímá Svým věděním.

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ

بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ﴿٥٥﴾

KAPITOLA 42

AL-ŠÚRÁ

(Zjeveno před Hidžrou)

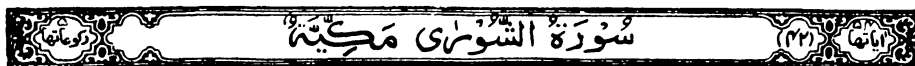
Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla zjevena přibližně ve stejnou dobu jako *Súra* předchozí, a to v Mekce; podle Nöldeka však o něco později. Ibn 'Abbás se podle Mardawajha a Ibn Zubajra domnívá, že byla zjevena v Mekce, a to v době, kdy odpor proti islámu byl velmi ostrý a muslimové byli v úzkých. Na konci předchozí *Súry* se tvrdilo, že ten, kdo vzdoruje nebeskému učení a odmítá je, ubližuje jen své vlastní duši a bude pykat za následky tohoto odmítnutí. Tato kapitola začíná prohlášením, že Korán zjevil Vznešený, Moudrý a Mocný Bůh, a zahrnuje-li Prorokův lid jeho Poselství, činí tak ke své vlastní škodě.

Obsah

Výchozím tématem *Súry* je zjevení Koránu. Dále se praví, že hříchy člověka jsou početné a těžké, ale ochota Boha odpouštět je ještě větší a Jeho milost bezmezná. Jeho milosrdenství si přímo vyžádalo, aby Korán byl zjeven a člověka z područí hříchu vysvobodil. Ale člověk, místo aby z milosrdenství božího těžil, uctívá božstva, která si sám stvořil. Prorok je tudíž nabádán, aby se nad skutky nevěřících nermoutil, neboť nebyl učiněn jejich strážcem. Jeho povinností je pouze předávat boží Poselství, vše ostatní je věcí Boha samého. *Súra* se pak zmiňuje o neměnné zvyklosti Boha, že kdykoli nastanou zásadní spory mezi přívrženci jednotlivých náboženství, vyšle Posla, který tyto spory odstraní a lidi přivede na cestu pravou. Vzhledem k tomu, že všechny základní principy všech náboženství jsou stejné, všichni Poslové boží vyznávali totéž náboženství - tj. úplné odevzdání se do vůle boží. Toto 'náboženství' našlo své nejlepší a nejúplnější vyjádření ve zjevení Koránu, a proto se mu dostalo specifického označení Al-Islám. Svatému Proroku se přikazuje, aby k následování tohoto nejdokonalejšího a konečného Učení božího vyzval celé lidstvo a aby se nedal odradit žádným pronásledováním či přemlouváním. Jednání ve shodě s koránskými příkázáními, případně v rozporu s nimi, představuje

skutek dobrý, resp. špatný. A právě skutky národů či jednotlivců určují jejich osudy a připraví jim buď šťastnou, nebo nešťastnou budoucnost. Ještě za jejich života se ohlásí den, kdy jejich skutky budou váženy na vahách. Budou-li špatné skutky převáženy skutky dobrými, čeká je blaho a štěstí. Ale naopak, budou-li dobré skutky převáženy špatnými, čeká je život plný lítosti a vzdechů. Dále se praví, že svatý Prorok ve věci pravdy velmi těžce pracoval a hodně vytrpěl, a to zcela nezištně. Jelikož byl velký dobrák, jeho jedinou starostí a zájmem bylo, aby si člověk utvořil opravdový a skutečný vztah k Bohu. Což je možné, že by si tak upřímný a poctivý dobrodinec lidstva, byl schopen vymýšlet o Bohu lži? A přece ho lidé z tohoto nejodpornějšího hříchu obviňují. Proč nedokáží pochopit, že vymýšlet si o Bohu lži je smrtelný jed, který nakonec způsobí úplnou zkázu toho, kdo si je vymýšlí? Naopak, místo aby byl svatý Prorok zničen, jeho úsilí přináší vynikající výsledky a jeho věc pokračuje rovnoměrně a rychle kupředu. *Súra* potom upozorňuje na onen známý fyzikální jev, podle něhož Bůh, kdykoliv země potřebuje vodu, sešle z mraků déšť. Podobně, když vyschla půda duševní, Bůh seslal nebeský déšť v podobě Koránu. Po stručné zmínce o základním principu, podle něhož by všechny záležitosti islámského státu i jiné otázky celonárodního významu měly být projednávány cestou vzájemných porad, jsou v *Súře* ustanoveny základy islámského trestního zákona. Podle tohoto zákona je pravým cílem trestu mravní přerod viníka. V islámu není místa pro mnišskou křesťanskou doktrínu prikazující nastavit druhou tvář, a to za všech okolností, ani pro židovské ‚oko za oko a zub za ázub‘. V závěru se oznamuje nevěřícím, že svatý Prorok splnil svou povinnost. Je pouhým varovatelem a také je varoval. Nebyl ustanoven jejich strážcem. Je Životem a Světlem a právě jeho cesta vede k uskutečnění cíle stvoření člověka. Na konci *Súry* je zmínka o třech formách božího vnuknutí.



AL-ŠÚRÁ

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Há Mím*.

حَمِّمٌ ②

3. 'Ain Sín Qáf**.

عَسَقٌ ③

4. Takto Allah, Mocný a Moudrý, zjevuje tobě podobně jako zjevoval těm, jež byli před tebou.

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

5. Jemu náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, a On je Vznesený, Veliký.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ ⑤

6. Nebesa nad nimi se div neroztrhnou, zatímco andělé slávu Pána svého opěvují a prosí o odpuštění pro ty, kteří jsou na zemi. Vězte, že je to právě Allah, Kdo je Nejvyšš odpuštějící, Milosrdný.

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
الْأَرْضِ إِلَّا أَنْ اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑥

7. A pokud jde o ty, kteří si berou ochránce kromě Něho, ty Allah hlídá; ale ty nad nimi nejsi strážcem.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ
عَلَيْهِمْ ⑦ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ⑧

8. Takto jsme ti zjevili Korán v arabštině, abys jím varoval Matku měst a všechny, co kolem ní žijí; a abys je varoval přede Dnem shromáždění, o němž pochybnosti není. Někteří budou v ráji a někteří v Ohni plamenném.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ
الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لِأَرْبِئِ
فِيهِ قُرَيْشٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرَيْنٌ فِي السَّعِيرِ ⑨

9. A kdyby si to Allah přál, učinil by je národem jediným; On však přijímá do Milosrdenství Svého, koho chce. A hříšníci nebudou mít ochránce ani pomocníka.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ لَكِنْ
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ
مِنْ وَدِيِّ وَلَا نَصِيرٍ ⑩

10. Což si místo Něho vzali ochránce jiné? Vždyť pravým Ochránцем je přece

أَمَّا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ

* Chvályhodný, Pán Cti.

** Vševedoucí, Vševyšší, Držitel Moci veškeré.

Allah. A On oživuje mrtvé a má moc nad všemi věcmi.

R. 2.

11. A ať už se přete o čemkoliv, rozsouzení přísluší Allahovi. Řekni: „Takový je Allah, můj Pán; v Něho vkládám svou důvěru a k Němu se vždy obracím.”

12. *On je Tvůrce nebes a země. Učinil pro vás manželky z vás samých a dobytek také stvořil v párech. A tak vás rozmnožuje. Není nic, co by se Mu podobalo; a On je Všeslyšící, Vševidoucí.*

13. Jemu náleží klíče k nebesům i k zemi. On rozmnožuje obživu tomu, komu se Mu zlíbí, a ztenčuje ji tomu, komu chce. On je všech věcí dobře znalý.

14. On vám předepsal náboženství, které jsme uložili Noemovi a které jsme zjevili tobě a které jsme uložili Abrahamovi a Mojžíšovi a Ježíšovi *řkouce*: „Vytrvejte v poslušnosti a nerozdělujte se kvůli ní. Těžké je pro modloslužebníky to, k čemu je vyzýváš. Allah si k Sobě vybírá, koho chce, a přivádí k Sobě, toho, kdo se k Němu kajícně obrací.”

15. A rozdělili se až poté, co k nim přišlo vědění, kvůli vzájemné řevnivosti. A kdyby nebylo slova, jež od Pána tvého předcházelo o lhůtě stanovené, byla by celá věc mezi nimi již rozsouzena. A věru ti, kteří zdělili Knihu po nich, jsou zneklidňování pochybností o ní.

16. Proto k tomu (náboženství) *lidstvo* vyzývej. A sám buď neochvějný, jak ti bylo přikázáno a nenásleduj jejich nízké tužby, nýbrž říkej: „Věřím v každou Knihu, kterou Allah seslal a mám nařizen, abych mezi vámi soudil spravedlivě. Allah je Pánem naším i Pánem vašim. Nám patří odměna za skutky naše a vám patří odměna za skutky vaše. A mezi námi a vámi není důvod ke sporu. Allah nás shromáždí všechny dohromady a k Němu je návrat konečný.”

هُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١﴾
 وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتُ اللَّهِ رَبَّنَا عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أَنِيبُ ﴿١٢﴾
 فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَيْفِيهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٣﴾
 لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُجِزِلُ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ﴿١٤﴾
 شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقْبِلُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الشُّرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ﴿١٥﴾
 وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْثًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَدَّدٍ لَّفَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوذُوا الْكُفْبِ مِنْ بَعْدِهِمْ لَنَلَوْنَ مِنْكَ مَنَازِلَ ﴿١٦﴾
 فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٧﴾

17. A ti, kteří zpochybňují Allaha poté, co byli svědky toho, že jeho (Proroka) modlitby byly vyslyšeny — jejich důvody nemají u Allaha žádnou váhu; ty postihne Boží hněv a čeká je přísný trest.

وَالَّذِينَ يُخَاجُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ
لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ وَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٧﴾

18. Allah je ten, Kdo seslal Knihu s pravdou a také Váhy. A co tě přesvědčí, že hodina je už třeba na dosah?

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا
يُذَرِّبُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٨﴾

19. Ti, kteří v ni nevěří, ji chtějí uspíšit, avšak ti, kteří věří, se jí obávají a vědí, že je pravdou. Pozor však! Ti kteří Hodinu zpochybňují, jsou v dalekém bloudění.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
الْآنَ الَّذِينَ يُبَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَيَفِيضَنَّ

20. Allah je Laskavý ke Svým služebníkům. On dává tomu, komu chce. A On je Silný, Mocný.

بِعَيْنٍ ﴿١٩﴾
اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَ هُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٢٠﴾

R. 3.

21. Kdokoliv si přeje žeň Života budoucího, tomu jeho žeň rozmnožíme; a kdokoliv si přeje žeň života pozemského, tomu z ní něco dáme, ale v Životě budoucím nebude mít podílu žádného.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ
وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ
مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ تَصِيبٍ ﴿٢١﴾

22. Což mají vedle Allaha společníky, kteří jim v náboženství uzákonili to, co Allah nedovolil? A kdyby nebylo slova *Našeho* o konečném rozhodnutí, celá věc by byla mezi nimi již rozsoudena. A pro hříšníky je připraven bolestný trest.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَن
بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَ
إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. Uvidíš hříšníky naplněné strachem z toho, co si vysloužili, a zcela jistě budou postiženi. Ale ti, kteří věří a dobré skutky konají, ti budou na lukách Zahrad. A u Pána Svého budou mít vše, co si jen budou přát. Toť štědrost Boží veliká.

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ
بِهِمْ وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَةٍ
الْجَنَّةِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ

24. A toto je to, o čem Allah posílá radostnou zvěst Svým služebníkům, kteří

الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾
ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

věří a dobré skutky konají. Řekni: „Nežádám za to od vás žádnou odměnu, jen lásku podobnou lásce mezi příbuznými.“ Kdo koná dobré, tomu umožníme v dobrotě ještě více vynikat. Allah je věru Nejvyšší Odpuštějící, Uznalý.

25. Což neříkají: „Vymyslel si o Allahovi lež.“? Kdyby Allah chtěl, zapečetil by tvé srdce. Naopak, Allah vymycuje lež a uskutečňuje pravdu slovy Svými. On věru dobře ví, co je v hrudích.

26. A je to On, Kdo přijímá pokání od Svých služebníků a odpouští jim hříchy. A On ví, co děláte.

27. A vyslyší *modlitby* těch, kteří věří a dobré skutky konají, a přidá jim něco ze Své milosti; ale pro nevěřící je připraven přísný trest.

28. A kdyby Allah nadměrně rozmnožil obživu Svým služebníkům, začali by být vzpurní; ale On sesílá v míře *náležitě* to, co chce. On věru dobře zná a vidí Své služebníky.

29. A je to On, Kdo sesílá dešť poté, co v *něj* přestali doufat, a rozprostírá Své milosrdenství. A On je Ochránce, Chvályhodný.

30. A mezi Jeho Znamení patří stvoření nebes a země a všech živých tvorů, jež v obou rozšířil. A může je shromáždit, kdykoli se Mu zachce.

R. 4.

31. A každé neštěstí, které vás postihne, pochází z toho, co vaše vlastní ruce vykonaly. A On mnohé z *vašich hříchů* odpouští.

32. A vy nemůžete překazit *záměry Boží* na zemi; a nemáte vedle Allaha žádného přítele ani pomocníka.

الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا
حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٥﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ
يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَوِّضُ الْحَقَّ
بِكَلِمَةٍ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو
عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٧﴾

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ
مِّنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٨﴾

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
وَلَكِن يَنْزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ
بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٣٠﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي يَوْمٍ أَدْنَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ
قَدِيرٌ ﴿٣١﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ
وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٢﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ
مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن دَلِيلٍ وَلَا تَصِيرُ ﴿٣٣﴾

33. A mezi Jeho Znamení patří lodi plující po moři, podobné vrcholům hor;

34. Když se mu zlíbí, může utišit vítr, aby zůstaly nehybné na jeho hladině — v tom zajisté jsou Znamení pro každého, kdo je nesmírně trpělivý a vděčný —

35. Nebo je může zničit za to, co si lidé vysloužili — avšak On mnohé z jejich hříchů odpouští —

36. A zničit je, aby ti, kteří se ohledně Znamení Allahových hádají, poznali, že nemají žádné útočiště.

37. A vše, co vám bylo dáno, je jenom dočasné užívání života pozemského, ale to, co je u Allaha je lepší a trvalejší pro ty, kteří věří a svou důvěru v Pána svého vkládají

38. A kteří se těžším hříchům i nemravnostem vyhýbají, a když jsou rozhněváni, odpouštějí,

39. A pro ty, kteří Pánu svému sluchu dopřávají a Modlitbu dodržují, a jejichž záležitosti jsou vyřizovány cestou vzájemné dohody, a kteří z toho, čím jsme je obdarili, rozdávají,

40. A pro ty, kteří se vzájemně brání, když je jim ukřivděno.

41. A odplatou za ublížení je ublížení podobné; ale ten, kdo odpouští a jeho skutek přinese nápravu, se dočká odměny u Allaha. Ten věru nemiluje hříšníky.

42. Vinu neponesou ti, kteří se brání poté, co jim bylo ukřivděno.

43. Vinu ponese jen ti, kteří na lidech křivdu páchají a na zemi svévolně hřeší. Pro takové je určen trest bolestný.

44. A ten, kdo je trpělivý a odpouští — to věru je příznak pevného odhodlání.

R. 5.

45. A ten, koho Allah odsoudí k bloudění — ten nenalezne ochránce žádného. A

وَمِن آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٣﴾

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٤﴾

أَوْ يُوقِعَنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٥﴾

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ

مَخْرَجٍ ﴿٣٦﴾

مِمَّا أَوْتَيْنَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّا تَعْتَصِمُ بِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

وَمَّا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّرَافِقِي الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا

مَا غَضِبُوا لَهُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ

شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٤٠﴾

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ

فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَلَمَنْ آتَتْهُ بَغْيٌ فَلْيَنْصِرْ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ظَهْرِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ

سَبِيلٍ ﴿٤٢﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

﴿٤٤﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَإِسْرَافًا عَظِيمًا ﴿٤٥﴾

﴿٤٦﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَرْدٍ مِنْ بَعْدِهِ ﴿٤٧﴾

až nespravedliví spatří svůj trest, uvidíš, jak říkají: „Je tu nějaká možnost návratu?“

46. A uvidíš je, až budou před něj (Oheň) předvedeni, zahanbené, se zraky sklopenými, pokradmu na něj pohlížet. A ti, kteří uvěřili, řeknou: „Ztraceni jsou věru ti, kdož ničí sebe i své rodiny, v Den Zmrtvýchvstání. Pozor však! Nespravedliví zůstanou navždy v trestu trvalém.

47. A nemají kromě Allaha jiné pomocníky, kteří by jim pomáhali. A pro toho, koho Allah odsoudí k bloudění, není cesta žádná.

48. Naslouchejte tedy Pánu svému, dříve než se dostaví den, který nelze odvrátit. V ten den pro vás nebude žádného útočiště, ani nebudete mít možnost zapírat.

49. Jestliže se však odvrátí, pak jsme tě k nim neposlali jako dozorce. Tvou povinností je pouze předat *Poselství*. A když dáme člověku okusit Svého milosrdenství, raduje se z něho. Ale když je postihne něco zlého za to, co jejich ruce předeslaly, hle, člověk je nevďečný.

50. Allahovi náleží království nebes a země. On tvoří, co se Mu líbí. On dává dcery tomu, komu se Mu líbí, a On dává syny, komu se Mu líbí;

51. Nebo je spolu mísí, syny i dcery; a koho chce, činí neplodným. On věru je Vševědoucí, Mocný.

52. A není dáno člověku, aby k němu Allah promluvil, leda cestou vnuknutí, nebo zpoza závěsu, anebo prostřednictvím posla, kterého vyšle, aby lidem z příkazu Jeho vyjevil to, co On chce. A On je

وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَكَرًا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّرِّ يُنظَرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيِّ ط وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَيْرَ مِنَ الدَّرِّ خَيْرٌ وَأَنْفُسُهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْعِقَابِ أَلَّا رَأَى الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٧﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٨﴾

إِسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدٍّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ تَوَمَّدٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ تَكْوِينٍ ﴿٤٩﴾

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ مِّنَّا فَكُنَّ مِنْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٥٠﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّمَا يَهْتَفُ بِأَنْ يَسْمَعَهُ الْإِنْسَانُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

أَوْ يُرَدِّدْهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيْبًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٢﴾

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ

Vznešený, Moudrý.

53. A takto jsme ti vnukli zjevení veliké z příkazu Svého. Nevěděl jsi, co je Kniha a co je víra. Avšak učinili jsme ho (zjevení) světlem, jímž vedeme ty ze Svých služebníků, které chceme. A ty věru vedeš lidstvo na stezku pravou,

54. Stezku Allahovu, Jemuž náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A k Allahovi se všechny věci navracejí.

مَا يَشَاءُ رَبُّهُ عَلَيَّ حَكِيمٌ ﴿٥٣﴾
 وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ
 تَدْرِى مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِنْيَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ
 نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
 لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾
 صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى الْأُمُورُ ﴿٥٥﴾

AL-ZUHRUF

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Podle Qurtubího panuje mezi badateli jednotný názor, že *Súra* byla zjevena v Mekce. Tento názor podporuje sám Ibn ‘Abbás. Určit přesné datum jejího zjevení je však velmi obtížné. Mezi badateli převládá názor, že byla zjevena koncem čtvrtého či začátkem pátého roku po Výzvě. Předchozí *Súra* končila konstatováním, že zjevení, které z příkazu božího sestupuje na nebeské Posly a Proroky, v sobě skrývá jistý prvek tajemna. Dále se tvrdilo, že předtím, než zjevení na svatého Proroka opravdu sestoupilo, nevěděl ani, jaké je a co znamená. Tato *Súra* začíná tvrzením, že navzdory prvku tajemna, jímž je zahaleno zjevení Koránu, neexistuje žádný rozumný důvod k jeho odmítnutí, protože byl zjeven ve velmi jasném a výmluvném jazyce a zabývá se všemi podstatnými pravdami a protože tomu, co učí, lze snadno porozumět. Dále se praví, že Bůh nepřestane sesílat nová zjevení, budou-li skutečně potřebná, podobně jako Proroci boží nepřestali přicházet jen proto, že se jim posmívali. Reformátoři boží se budou objevovat dál navzdory tomu, co by mohli říci či udělat nevěřící.

Obsah

Podobně jako tři kapitoly předchozí i tato začíná prohlášením, že Korán byl zjeven Bohem, Pánem Cti a Chvály veškeré. Dále se zabývá tématem Jedinosti boží, tj. hlavním tématem *Súry*, a to způsobem odlišným, než tomu bylo v ostatních kapitolách skupiny Há Mím. Praví, že Bůh již od nepaměti vysílá své Posly a Proroky, aby prosadil svou Jedinost. A tito Poslové byli zavrhováni, pronásledováni a lidé se jim stavěli na odpor. Bůh proto nově Proroky vysílat nepřestal, ani nepřestal sesílat nová znamení. Když se naplnil čas, Proroci přicházeli dál, a největší z nich se objevil v osobě svatého Proroka Muhammada. *Súra* tento argument rozvíjí dál a tvrdí, že Bůh stvořil nebesa a zemi člověku k službám a plně se postaral o jeho hmotné potřeby. A když už věnoval tolik péče

zajištění jeho materiálních potřeb a tělesného pohodlí, nelze si představit, že by opomněl či zapomněl na jeho potřeby mravní a duševní. A aby vyhověl mravním potřebám člověka, sesílá nová zjevení. Nevěřící ve své nevědomosti a hlouposti stavějí Bohu rovné, a to v nejrůznějších podobách; zacházejí dokonce až tak daleko, že zodpovědnost za své modloslužebnictví přesouvají na Boha a bezostyšně prohlašují, že kdyby to nebyla vůle boží, oni by modly neuctívali. Tato výmluva se přičí lidskému intelektu a zdravému rozumu a v žádném Písmě božím nenajde oporu. Skutečnou příčinou nevěrectví nevěřících je jejich pýcha a nadutost, neboť podle nich Korán nebyl zjeven člověku slavnému. V odpověď na tuto drzou neomalenost je nevěřícím udělena ostrá důtka v tom smyslu, že to, co oni nazývají velikostí, v očích Boha neznamena nic. Nebýt toho, že by setřením nerovností v bohatství a postavení lidí byl znemožněn společenský řád a nastal by chaos, Bůh by nevěřícím daroval zlata a stříbra v takovém množství, že by si z něho mohly stavět i schodiště, neboť to vše v očích božích neznamena nic. Jak bylo uvedeno výše, hlavním tématem *Súry* je nelítostné odsouzení modloslužebnictví. Korán modloslužebnictví sice odsuzuje, ale váží si Ježíše, který je pro křesťany předmětem uctívání, a považuje ho za velikého a vznešeného Posla božího; a dodává, že Ježíš vyzýval svůj lid k uctívání Jednoho Boha, ale ten jeho učení nedbal a Ježíše samotného dokonce povýšil na Boha. Chyba je proto na jejich straně, nikoli na straně jeho. *Súra* končí krátkou, ale jasnou a přesvědčivou rozpravou o boží Jedinosti.



AL-ZUCHRUF

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Há Mím*.

3. Při Knize jasné!

4. Učinili jsme ji Koránem v jazyce zřetelném a výmluvném, abyste snad porozuměli.

5. A věru (Korán) z pramene veškerého vedení pochází, vznešený, plný moudrosti.

6. Máme vám snad odejmout Připomenutí a nechat vás bez povšimnutí jen proto, že jste lid marnotratný?

7. A kolik Proroků jsme již vyslali k národům dřívějším!

8. Ale nikdy k nim nepřišel Prorok žádný, aby si z něho žerty netropili.

9. A zahubili jsme ty, kteří byli silnější mocí, než jsou tito, a již minul příklad národů dřívějších.

10. A když se jich zeptáš: „Kdo stvořil nebesa a zemi?“, pak zajisté odpovdí: „Stvořil je Mocný, Vševědoucí *Büh*.“

11. Ten, Jenž pro vás učinil zemi kolébkou a udělal na ní pro vás cesty, že se snad budete ubírat cestou pravou;

12. A Který sesílá z nebe vodu v míře přiměřené a My jí oživujeme mrtvou krajinu; — a takto budete vzkříšeni i vy; —

13. A Který stvořil všechno v párech a učinil pro vás lodi i zvířata, na nichž jezdíte,

14. Abyste se na jejich hřbetech pevně usadili, a pak, když jste na nich pevně usazeni, abyste si na dobrodiní Pána svého vzpomněli a řekli: „Svatý je Ten, Který

* Chvályhodný, Pán Cti.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمْدٌ ②

وَ الْكِتَابِ الْبَيِّنِ ③

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④

وَ إِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدِينًا لَعَلَّكُمْ تَحْكُمُونَ ⑤

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَاحِيًّا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥

وَ كُمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦

وَ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑧

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَ مَضَّ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ⑨

وَ لَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ

لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑩

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَ جَعَلَ لَكُمْ

فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑪

وَ الَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا

بِهِ بَلَدًا مَيِّتًا كَذَلِكَ تَخْرُجُونَ ⑫

وَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَ جَعَلَ لَكُمْ مِنَ

الْغُلُقِ الْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ⑬

لِيَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ

إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ تَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي نَسَخَا

nám toto vše podmanil, zatímco my sami bychom to nedokázali.

15. „A k Pánu svému se věru navrátíme.“

16. A některé z Jeho služebníků považují za Jeho potomky. Člověk je věru zjevně nevděčný.

R. 2.

17. Což si vzal z toho, co Sám Stvořil, dcery a vás obdařil syny?

18. A když je některému z nich oznámena zpráva o tom, co Milostivému Bohu připisuje, tu potemní jeho tvář a dusí se zármutkem.

19. Připisujete snad Bohu to, co je vychováno mezi ozdobami a ve sporu se neumí jasně vyjádřit?

20. A anděly, kteří jsou služebníky Milostivého Boha, považují za bytosti ženské. Což byli svědky jejich stvoření? A jejich svědectví bude zaznamenáno a budou dotazováni.

21. A říkají: „Kdyby to byla vůle Milostivého Boha, nebyli bychom je uctívali.“ Vůbec nic o tom nevědí, jenom se dohadují.

22. Což jsme jim dali již předtím Písmo takové, že se ho mohou pevně přidržovat?

23. Nikoliv, a oni sami říkají: „Nalezli jsme své otce, jak kráčejí jistou cestou, a my jenom kráčíme v jejich stopách.“

24. A tak tomu bylo vždy: nikdy před tebou jsme nevyšli Varovatele do žádného města, aby jeho zámožní obyvatelé neřekli: „Nalezli jsme své otce, jak kráčejí jistou cestou, a my jenom jdeme v jejich stopách.“

25. Jejich Varovatel řekl: „Cože! Přesto, že vám přináším lepší vedení než to, jež následovali vaši otcové?“ Řekli: „My zaručeně nevěříme v to, s čím jste byli vysláni!“

26. Tak jsme je potrestali. A pohled,

لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

وَرَأَيْنَا إِلَىٰ رَبِّنَا لُتْقَالُونَ ﴿١٤﴾

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنْ الْإِنْسَانُ لَكَفُورٌ ﴿١٥﴾

﴿١٦﴾ مُبِينٌ ﴿١٧﴾

أَمْرًا تَخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بِنْتٍ وَأَصْفَكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٨﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا

ظَلَّ وَجْهَهُ سَوْدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٩﴾

أَوْ مَنْ يُنشِئُوا فِي الْجَلِيلَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ

﴿٢٠﴾ مُبِينٌ

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا

أَسْهَدُوا وَخَلَعَهُمْ سَكَنُ شَهَادَتِهِمْ وَيُسَلُّونَ ﴿٢١﴾

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ

بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَجْرُؤُونَ ﴿٢٢﴾

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكِرُونَ ﴿٢٣﴾

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ

﴿٢٤﴾ مُهْتَدُونَ

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ

إِلَّا قَالُ مَتْرُوفُهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا

﴿٢٥﴾ عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ

قُلْ أَلَوْ جِئْتُمْكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ

﴿٢٦﴾ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

﴿٢٧﴾ فَانظُرْنَا مِنْهُمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

jaký byl konec těch, kteří *Proroky* zavrhli!

R. 3.

27. A *vzpomeň si*, jak řekl Abraham svému otci a svému lidu: „Zříkám se toho, co uctíváte,

28. Až na Toho, Který mě stvořil a On mě zajisté povede.”

29. A učinil to slovem trvalým mezi potomstvem svým, že se snad obrátí *k Bohu*.

30. Ba co víc, umožnil jsem jim i jejich otcům *dočasné* užívání *života pozemského* do doby, než k nim přišla pravda a Posel, který jasně vykládá *své Poselství*.

31. Ale když k nim pravda přišla, řekli: „Toto je kouzelnictví a to my zavrhuje.”

32. A říkají: „Proč nebyl tento Korán seslán nějakému významnému muži z obou měst?”

33. Jsou to snad oni, kdož milosrdenství Pána tvého rozdělují? My mezi ně rozdělujeme živobytí v životě pozemském a povyšujeme *v hodnostech* některé z nich nad ostatní, aby si jedni podrobili druhé. A milosrdenství Pána tvého je lepší než to, co oni hromadí.

34. A nebyt toho, že by se *všichni* lidé stali stejnými, dali bychom těm, kteří v Milostivého *Boha* nevěří, na jejich domy střechy ze stříbra a k nim *stříbrná* schodiště, po nichž by stoupali;

35. A k jejich domům *stříbrné* dveře a *stříbrná* lehátka, na nichž by si odpočívali.

36. A *jiné* ozdobné *předměty*. Ale to vše je jen *dočasné* zaopatření života pozemského. A Život budoucí u Pána tvého patří spravedlivým.

R. 4.

37. A tomu, kdo se odvrátí od připomenutí Milostivého *Boha*, přidělíme

الْمُكَذِّبِينَ ﴿٧﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ
مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٨﴾

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٩﴾

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يُرجِعُونَ ﴿١٠﴾
بَلْ مَتَّعْتَهُمْ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى جَاءَهُمُ الْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١١﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ
كُفْرُونَ ﴿١٢﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ
عَظِيمٍ ﴿١٣﴾

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ
مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا
وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٤﴾

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِنِ
يَكْفُرُوا بِالرَّحْمَنِ لِيُوقُوا لِيُوقُوا سُقُقًا مِن فَضْلِهِ وَمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿١٥﴾

وَلِيُوقُوا رَبَّهُمْ أَوْ أَبَاءًا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكَلَّمُونَ ﴿١٦﴾
وَزُخْرَفًا وَإِن كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٧﴾

وَمَنْ يَعْسُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيصٌ لَهُ سَيِّطَانًا

satana, který se stane jeho společníkem.

38. A satani je od cesty *Boží* odvracejí, zatímco oni se domnívají, že jsou vedeni správně;

39. A když takový (člověk) přijde k nám a řekne *svému druhu*: „Kéž by mezi mnou a tebou byla vzdálenost východu a západu! Jak špatný je to druh!“

40. „To, že se na trestu společně podílíte vám dnes nepomůže zmírnit vaše muka, neboť jste byli nespravedliví.“

41. Můžeš však způsobit, aby slyšeli hluší, nebo vést slepého či toho, který je ve zjevném bludu?

42. A jestliže tě *od nich* vezmeme pryč, tím na nich pomstu vykonáme,

43. Anebo ti ukážeme to, co jsme jim slíbili; neboť nad nimi máme svrchovanou moc.

44. Drž se tedy pevně toho, co jsme ti zjevili; neboť jdeš po cestě pravé.

45. A věru je to připomenutí pro tebe a tvůj lid a budete povoláni k účtování.

46. A zeptej se těch Našich Poslů, které jsme před tebou vyslali, zda jsme ustanovili vedle Milostivého *Boha* nějaká božstva jiná?“

R. 5.

47. A vyslali jsme Mojžíše s Našimi Znameními k Faraónovi a jeho stařešinům; a řekl *jim*: „Já vskutku jsem Poslem Pána světů.“

48. A když k nim přišel s Našimi Znameními, hle, smáli se jim.

49. A neukázali jsme jim Znamení, aniž bylo větší, než jeho sestra *předchozí*. A trestem jsme je zachvátili s tím, že se *k Nám* obrátí.

50. Oni však řekli: „Ó Kouzelníku, modli se za nás k Pánu svému podle úmluvy, kterou On s tebou uzavřel; neboť pak zajisté přijmeme správně

فَهُو لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٨﴾

وَرَاتَهُمْ لِيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

مُهْتَدُونَ ﴿٣٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدُ

النَّاسِ قَرِيبٌ فَمِئْسَ الْقَرِيبُ ﴿٤٠﴾

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ فِي الْعَذَابِ

مُشْتَرِكُونَ ﴿٤١﴾

أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّةَ أَذْ تَهْدِي الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٢﴾

فَأَمَّا نُدَّهَبْنَ بِكَ فَأَمَّا مِنْهُمْ مَنْ تَقْبَلُونَ ﴿٤٣﴾

أَوْ نُرِيَّتِكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَأَمَّا عَلَيْهِمْ فَكَفَرُوا وَرَأَىٰ

فَأَسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٤﴾

وَرَاتَهُ لَذِكْرُكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٥﴾

وَسَأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا

﴿٤٦﴾ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذْ هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٨﴾

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتَيْهَا وَ

أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٩﴾

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ الشُّجْرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَدَدْتَ

přijmeme správné vedení.

51. Ale když jsme je trestu zbavili, hle, slovo své porušili.

52. A Faraón povolal k svému lidu: „Ó lide můj! Což mi nepatří království Egyptské a tyto potoky, které tečou mi pod nohama?”

53. „Naopak, já jsem lepší než tento člověk opovrženíhodný, který se sotva umí jasně vyjádřit.”

54. „A proč nebyl obdařen zlatými náramky, nebo nedoprovázeli andělé v sevřených řadách?”

55. Takto podvedl svůj lid a oni jej uposlechli. Byli to věru lidé bezbožní.

56. A když Nás rozhněvali, vyžádali jsme si od nich náhradu a všechny jsme je utopili.

57. A učinili jsme je výstrahou i příkladem pro pokolení příští.

R. 6.

58. A když je syn Marie uváděn jako podobenství, hle, tvoji lidé se hlasitě ozvou

59. A říkají: „Kdo je lepší, naše božstva anebo on?” Říkají ti to jen proto, *aby se mohli přít*. Vždyť jsou to lidé svárliví.

60. Byl jenom Naším služebníkem, jehož jsme zahrnuli Svou přízní a učinili ho příkladem pro syny Izraele.

61. A kdybychom chtěli, učinili bychom z vás na zemi anděly, *aby tam byli vašími nástupci*.

62. On věru je znamením Hodiny. Nepochybujte o ní, ale následujte mě. Toto je stezka pravá.

إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٥١﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥٣﴾

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مِصْرِيَّةٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٤﴾

فَلَوْلَا أُلِّقِيَ عَلَيْهِ أَسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَايِكَةُ مُقَرَّرِينَ ﴿٥٥﴾

فَأَسْتَفْتَفَ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٥٦﴾

فَلَمَّا آسَفُونَا انتَقَبْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٧﴾

فَجَعَلْنَاهُمْ سُلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٨﴾

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٩﴾

وَقَالُوا ءِإِذَا هُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوكَ لَكَ الْأَجْدَالُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَبِيثُونَ ﴿٦٠﴾

إِن هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦١﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦٢﴾

وَأِنَّهُ لَعَلْمٌ لِلتَّعَاةِ فَلَا تَسْتَرْبِئْ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٣﴾

63. A necht' vám v tom Satan nezabrání, neboť je vašim zjevným nepřitelem.

64. A když přišel Ježíš s jasnými důkazy, řekl: „Přišel jsem k vám s moudrostí, a abych vám objasnil něco z toho, v čem spolu nesouhlasíte. Bojte se tedy Allaha a mě poslouvejte.

65. „Věru Allah – On je Pánem mým i Pánem vaším. Uctívejte Ho tedy. Toto je stezka pravá.”

66. Ale strany se mezi sebou v názorech rozcházejí; a běda nespravedlivým před trestem bolestného dne.

67. Nečekají než na Hodinu, která k nim přijde znenadání, když *nic* netuší.

68. V ten den se přátelé stanou vzájemnými nepřáteli, kromě spravedlivých.

R. 7.

69. „Ó služebníci Moji, dnes se ničeho bát nemusíte, ani nebuďte zarmouceni;

70. „Vy, kteří jste uvěřili v Naše Znamení a do vůle Naší se odevzdali,

71. „Vejděte do Zahrady, vy i manželky vaše, poctění a šťastní.”

72. Mezi nimi budou kolovat zlaté mísy a poháry a budou tam mít vše, po čem duše touží a čím se oko potěší. „A tam budete přebývat na věky.

73. „A toto je Zahrada, jejímiž dědici jste se stali za to, co jste konali.

74. „Je v ní pro vás hojnost ovoce, z něhož budete jíst.”

75. Provinilci zůstanou navěky v trestu Pekelném.

76. Nebude jim v něm ulehčeno a zmocní se jich zoufalství.

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ

وَلَا يَتَّبِعُنَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَفُونَ فِيهِ ؕ

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٦٤﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ سَرِيٌّ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ

مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٥﴾

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ؕ قَوْلٌ لِلَّذِينَ

ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ النَّبِيِّ ﴿٦٦﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَ

هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٧﴾

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا

الْمُتَّقِينَ ﴿٦٨﴾

يُجَادِلُ الْأَخْوَفُ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٧٠﴾

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ ﴿٧١﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ

وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٢﴾

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٣﴾

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٤﴾

إِنَّ الْجَائِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٥﴾

لَا يُغْنِي عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْسُوتُونَ ﴿٧٦﴾

77. A My jsme jim neukřivdili, to oni sami byli hříšníci.

78. A budou volat: „Ó Málíku*, ať s námi Pán tvůj skoncuje.“ Řekne: „Musíte tu zůstat.“

79. *Bůh řekne*: „Zajisté jsme vám pravdu přinesli; ale většinu z vás nebyla po chuti.“

80. Už se rozhodli, co udělají? My jsme se také rozhodli.

81. Domnívají se, že neslyšíme jejich tajemství a tajné porady? Ba ano, a Poslové Naši u nich zůstávají a vše zapisují.

82. Řekni: „Kdyby měl Milostivý *Bůh* syna, já bych byl prvním z těch, kteří ho uctívají.“

83. Svatý je *Allah*, Pán nebes a země, Pán Trůnu; a On je *prost* všeho, co *Mu* připisují.

84. Nech je tedy být, ať se planým řečem oddávají a baví se až do chvíle, kdy se setkají se svým Dnem, jenž jim byl přislíben.

85. A On je Ten, Kdo je Bohem na nebi i Bohem na zemi; a On je Moudrý, Vševedoucí.

86. A požehnán buď Ten, Jemuž náleží království nebes a země a vše, co je mezi nimi, a On vlastní vědění o Hodině a k Němu budete navraceni.

87. A není v moci těch, které vedle Něho vzývají, aby se přimlouvali. To může leda ten, který pravdu dosvědčuje, a *toho* oni znají.

88. A když se jich zeptáš, kdo je stvořil, zajisté řeknou: „*Allah*.“ Jak se tedy mohou od Něho odvracet?

89. Přisahám při jeho *opakovaném* výkřiku „Ó Pane můj!“, že toto je lid, který nechce věřit.

90. Odvrát se tedy od nich a řekni „Mír“; a brzy poznají.

*Anděl, který má na starosti Peklo.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

وَنَادُوا وَيَلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٤٨﴾

لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ الْكُفْرَ لَلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٤٩﴾

أَمْ أBRُمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرَمُونَ ﴿٥٠﴾

أَمْ يُحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلْ

وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعِبْدِينَ ﴿٥٢﴾

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ

عَتَا يَصِفُونَ ﴿٥٣﴾

فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَيَلْبَسُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي

يُوعَدُونَ ﴿٥٤﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَ

هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٥٥﴾

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

مَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَالَّذِي تَرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

وَلَا يَلِكُ الَّذِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ

إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى

يُؤْفَكُونَ ﴿٥٨﴾

وَقِيلَ لَهُ رَبِّ إِنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

AL-DUCHÁN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Všechny autority včetně Ibn ‘Abbáse a Ibn Zubajra se shodují v názoru, že *Súra* patří do středního mekkánského období. Nöldeke ji řadí do šestého či sedmého roku po Výzvě. V závěrečných verších předchodzí *Súry* čteme dojemnou zmínku o žaluplných výlevech rozdrásaného srdce svatého Proroka, že se mu ani při nejlepší vůli nepodařilo dosáhnout toho, aby jeho Poselství vzbudilo u jeho lidu přiměřený ohlas. V odpověď na své nářky je svatý Prorok nabádán, aby jejich chyby přehlížel a prosil za ně u Boha o slitování, neboť jeho modlitba přivolá milosrdenství boží a tím je přiměje, aby si své chyby uvědomili a poslouchali ho. Tato *Súra* začíná prohlášením, že Korán plně vysvětluje pravdy a pravou podstatu života a že byl zjeven v době duchovní tmy proto, aby lidstvo vyvedl z hříchu. *Súra* je pátou ze skupiny Há Mím; podobně jako kapitola předchodzí vychází z tématu zjevení Koránu, ačkoliv jinou formou a pod jiným úhlem. Začíná tím, že kdykoli zahalí tvář země temnota a lidstvo zabředne hluboko do bahna morální zvrhlosti, Bůh vyšle Posla a dá mu nové Poselství, aby tak zachránil a obrodil svět. Proroci boží se objevovali v dobách úpadku a i nyní, kdy je morální potřeba lidstva největší a duchovní tma nejhlubší a nejuplněnější, Bůh vyslal největšího ze Svých Poslů a daroval mu poslední a nedokonalejší Zákon — Korán. Příklad svatého Proroka není ničím novým. Proroci boží se objevili již před ním, pokaždé když se naplnil čas, a nejvýznačnějším z nich byl Mojžíš. *Súra* pak přináší jímavý popis strašného osudu, který potkal Faraóna a jeho lid: do záhuby šli s hanbou a potupení. A aby měl Bůh koho obdařit Svou zvláštní přízní, vybral si Izraelity. Takto Bůh způsobuje proměnu v životě národa. Dále se praví, že lidský život má velké poslání, a právě ke splnění tohoto poslání Bůh sesílá na svět Svě Posly. *Súra* končí tvrzením, že zásady a ideály islámu byly vysvětlovány tím nejjasnějším a nejpřesvědčivějším způsobem.



AL-DUCHÁN

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Há Mím.*

3. Při Knize zřetelné!

4. Zjevili jsme ji za Noci pozeňnané. Věru jsme vždy *proti zlému* varovali.

5. V ní jsou všechna moudrá rozhodnutí rozlišována

6. *Podle* Našeho příkazu. Věru jsme vždy *Posly* vysílali

7. Jako milosrdenství od Pána tvého. On věru je Všešlyšící, Vševědoucí,

8. Pán nebes a země a všeho, co je mezi nimi, kéž byste uvěřili.

9. Jiného Boha kromě Něho není. On dává život a On způsobuje smrt. On je Pánem naším i Pánem vašich praotců.

10. A přesto si v pochybnostech hrají.

11. Vyhlížeje den, kdy nebe vydá dým viditelný,

12. Který celé lidstvo stínem zahalí. Bude to trest bolestný.

13. *A lidé zvolají: „Pane náš, zbav nás tohoto utrpení; my vskutku věříme.“*

14. Jaký mohou mít užitek z napomenutí, když k nim už přišel Posel, který vše jasně vysvětlil,

15. *A přesto se od něho odvrátili a řekli: „Má to naučené a je to člověk posedlý!“?*

16. Na krátkou dobu vás trestu zbavíme, *ale* vy se nepochybně vrátíte *k nevíře*.

17. V den, kdy se *vás* zmocníme zmocněním velikým, si zcela jistě vymůžeme odplatu.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمْدٌ ②

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ ④ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ⑤

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑥

أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑦

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑧

وَمَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّكَ إِلَّا الْمَنِعُونَ ⑨

مُؤَقَّتِينَ ⑩

لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ ⑪

الْأَوَّلِينَ ⑫

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑬

فَازْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ دُخَانٍ مُّبِينٍ ⑭

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑮

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ⑯

أَنَّى لَهُمُ الدِّكْرُ إِذْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ⑰

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ⑱

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ⑲

يَوْمَ نَبْطِئُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ ⑳

* Chvályhodný, Pán Cti.

18. A již před nimi jsme zkoušce podrobili lid Faraónův; a přišel k nim Posel vznešený

19. *A řekl:* „Vydejte mi služebníky Allahovy. Já jsem váš Posel, věrný svému poslání;

20. „A nepovyšujte se proti Allahovi. Neboť k vám přicházím s jasným zplnomocněním.

21. „A hledám útočiště u Pána svého i Pána vašeho, abyste mě neukamenovali.

22. „A jestliže mi nevěříte, držte se ode mě stranou.”

23. Potom se k Pánu svému modlil: „Jsou to vskutku lidé hříšní.”

24. *Bůh řekl:* „Odveď mé služebníky v noci; neboť budete pronásledováni.

25. „A opusťte moře v *době*, kdy je klidné a *hladina jeho* nízká. A oni jsou vojskem, jež je odsouzeno k utopení.”

26. Kolik jen za sebou zanechali zahrad a pramenů!

27. A obilných polí a vznešených sídel!

28. A pohodlí, v němž se radovali!

29. *Tak tomu mělo být.* A dědicem toho jsme učinili národ jiný.

30. A nebesa a země je neoplakávaly, ani jim nebyl dán odklad.

R. 2.

31. A syny Izraele jsme zachránili před utrpením zahanbujícím

32. Faraónem způsobeným; on věru byl pyšný a marnotratný.

33. A vyvolili jsme je nad jiné národy, neboť jsme si byli vědomi jejich zásluh.

34. A dali jsme jim Znamení, v nichž byla zkouška zjevná.

35. *Tito lidé* říkají:

36. Je to jen naše první a *jediná* smrt, po níž žádný život už není, a my nebudeme vzkříšeni.

37. „Přiveďte tedy zpátky naše otce, jste-li pravdomluvní.”

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ
كَرِيمٌ^{١٨}

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ^{١٩}

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ^{٢٠}

وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ^{٢١}

وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزِلُونِ^{٢٢}

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هُوَ آتِي قَوْمَهُمْ مُجْرِمُونَ^{٢٣}

فَأَسْرِبْ بِنَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ^{٢٤}

وَإِنَّكَ الْبَحْرُ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُعْرَفُونَ^{٢٥}

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَبَّتٍ وَعَيْبُونَ^{٢٦}

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ^{٢٧}

وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكَاهِنِينَ^{٢٨}

كَذَلِكَ وَادْرَأْنَا قَوْمًا آخَرِينَ^{٢٩}

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا

مُنظَرِينَ^{٣٠}

وَلَقَدْ بَجْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْبَهِينِ^{٣١}

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ السُّرْفِينَ^{٣٢}

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ^{٣٣}

وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ^{٣٤}

إِنَّ هُوَ آتِي لِيَقُولُونَ^{٣٥}

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ^{٣٦}

فَأْتُوا يَا بَنِي آدَمَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ^{٣٧}

38. Jsou lepší oni, či lid Tubba'ú a ti, kteří byli před nimi? Zahubili jsme je, protože byli hříšníci.

39. A nestvořili jsme nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, jen tak pro zábavu.

40. Stvořili jsme je jen podle požadavků pravdy a spravedlnosti, ale většina z nich to nechápe.

41. Den Rozhodnutí je čas určený pro ně pro všechny.

42. Den, kdy přítel nebude nic platný příteli, ani jim nebude pomoheno,

43. Kromě těch, nad nimiž se Allah smiluje. On věru je Mocný, Milosrdný.

R. 3.

44. Zajisté bude strom Zaqqúm

45. Potravou hříšníků;

46. Jako roztavená měď v jejich útrobách bude vřít,

47. Jako vření vařící se vody.

48. „Uchopte ho a dovlečte do středu Ohně planoucího;

49. „Potom mu za trest vylejte na hlavu vařící vodu.”

50. „Ochutnej ji! Považoval ses za mocného, vznešeného.

51. „Tohle je vskutku to, o čem jsi pochyboval.”

52. Spravedliví budou na místě bezpečném,

53. Mezi zahradami a prameny,

54. Oděni do jemného hedvábí a těžkého brokátu, hledíce jeden na druhého.

55. Tak tomu bude. A oženíme je se spanilými dívkami s velkýma krásnýma očima.

56. Budou si tam žádat všechny druhy ovoce v míru a bezpečí.

57. A neokusí tam smrti jiné než smrti první. A On je zachrání před trestem Ohně planoucího,

أَمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبَّعُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ
إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ﴿٣٩﴾

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤١﴾

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُصْرُونَ ﴿٤٢﴾

يَعْنِي إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقُّومِ ﴿٤٤﴾

طَعَامُ الْآثِمِينَ ﴿٤٥﴾

كَأَنَّهُمْ لَيَغْلَى فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾

كَغَلَى الْحَيْمِ ﴿٤٧﴾

خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيمِ ﴿٤٩﴾

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٥٠﴾

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾

كَذَلِكَ وَرَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٥﴾

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٦﴾

لَا يَدْرُقُونَ فِيهَا السَّوْتُ إِلَّا السَّوْتُ الْأَوَّلُ ﴿٥٧﴾

وَفَهُمْ عَذَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٨﴾

58. Z milosti Pána tvého. A to je úspěch nejvyšší.

59. A usnadnili jsme ti ho (Korán) použitím tvého jazyka, aby se snad zamysleli.

60. Vyčkávej tedy, oni *také* vyčkávají.

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿٥٨﴾

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

بَعِّ ۚ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٦٠﴾

AL-DŽÁTHIJAH

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Súra byla spolu s ostatními kapitolami skupiny Há Mím zjevena v Mekce. Přesné datum jejího zjevení však nelze určit, ačkoli Nöldeke ji řadí hned za *Súru* 41. Začíná tvrzením, že podobně jako se v příhodný čas dostaví dešť dodávající nový život mrtvé zemi, tak boží Prorok vzejde v době, kdy lidé se stanou mravně zvrhlými. A protože právě nyní se lidé takto zvrhli, Bůh vyslal svatého Proroka Muhammada, aby je obrodil.

Obsah

Počátečním tématem *Súry*, podobně jako v pěti kapitolách předchozích, je zjevení Koránu a Jedinost boží, jež ostatně tvoří i její hlavní náplň. Stvoření člověka a všech živočichů a rostlin na zemi, dále příchod příhodného deště z mraků, který oživuje mrtvou zemi, zázračné stvoření světa a dokonalý řád a pořádek, který jim proniká a prostupuje, to vše je důkazem existence nějaké Neomylné a Všemohoucí Bytosti. Na to *Súra* vyzývá nevěřící, aby se zamysleli nad tím, zda je možné, aby tato Moudrá Bytost, která člověka zaopatřila pro jeho krátký a dočasný život na zemi, ho opomněla zaopatřit pro život věčný. Zaopatření člověka duševní potravou se uskutečňuje cestou vnuknutí, které sestupuje na boží Posly, aby ho dovedli ke splnění velkého cíle jeho života. V *Súře* se pak praví, že Bůh nedopustí, aby bylo bráněno opatřením, která učinil pro mravní a duševní obrození člověka, a proto též nedopustí, aby prospívali lháři. Dříve či později skončí každý podvodník špatně. Ale poslání svatého Proroka postupuje rovnoměrně vpřed. To je jednoznačným důkazem toho, že svatý Prorok není lhářem, ale pravým Poslem božím. Na doložení a opodstatnění výroků svatého Proroka, uvádí *Súra* ještě jeden argument, totiž že veškeré přírodní síly pracují na podporu jeho věci, a proto nemůže neuspět. Následuje krátká zmínka o Mojžíšově zákoně a tvrdí se, že Korán byl zjeven proto, že Tóře se nepodařilo uspokojit duševní potřeby člověka. Korán je též

naplněním proroctví, která v ní byla učiněna o příchodu Proroka, který vzejde ze středu bratří Izraelitů (5. kn. Mojž., 18:18). Dále se nevěřícím připomíná, že Bůh stvořil člověka k tomu, aby dosáhl velkého a vznešeného cíle; za to ho na onom světě čeká lepší a plnější život bez konce. Jedině tím lze zdůvodnit stvoření člověka. *Súra* končí krátkým, ale působivým vylíčením Soudného dne. Ale ještě před jeho příchodem, za svého života na zemi, budou muset nevěřící vysvětlit, proč neuposlechli a zavrhli boží Proroky. Jsou varováni, že pokud neučiní pokání a nepolepší se, budou odsouzeni k životu plnému nezdaru a zklamání.



AL-DŽÁTHIJA

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Há Mím.*

3. Zjevení této Knihy pochází od Allaha, Mocného, Moudrého.

4. Zajisté jsou v nebesích a zemi Znamení pro ty, kteří věří.

5. A ve stvoření vás samých a všech tvorů, které *po zemi* rozesel, jsou Znamení pro lid pevně věřící.

6. A ve střídání noci a dne a v darech, jež Allah sesílá z nebe a jimiž oživuje zemi po smrti její, a *také* v proměnlivosti větrů jsou Znamení pro lid, který má snahu porozumět.

7. Toto jsou Znamení Allahova, která ti podle pravdy přednášíme. V co tedy, po *zavržení slova* Allahova a Znamení Jeho, uvěří?

8. Běda každému hříšnému lháři,

9. Jenž slyší Znamení Allahova, když mu jsou přednášena, ale potom pyšně ve *svém nevěrectví* setrvává, jako kdyby je neslyšel. Oznam mu tedy zvěst o trestu bolestném.

10. A když se z Našich Znamení o něčem poučí, tropí si z nich jen žerty. Takovým je určen trest zahanbující.

11. Před nimi je Peklo; a to, co si vysloužili, jim nebude nic platné, ani ti, které si brali jako ochránce vedle Allaha. A je pro ně určen veliký trest.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمْدٌ ②

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

إِن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ④

وَ فِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ

يُوقِنُونَ ⑤

وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ تَصْرِيفِ

الرِّيحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑥

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزَلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَيَأْتِي حَدِيثًا

بَعْدَ اللَّهِ وَ آيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ⑦

وَ نِيلٌ لِّكُلِّ أَقَاكٍ أَثِيمٍ ⑧

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنزلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن

لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑨

وَ إِذْ عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُوْلَئِكَ

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑩

مِنْ دَرَابِهِمْ جَهَنَّمَ وَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا

شَيْئًا وَ لَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَ لَهُمْ

عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑪

* Chvályhodný, Pán Cti.

12. Toto je správné vedení. A pro ty, kteří ve Znamení pána svého nevěří, jsou připravena muka trestu bolestného.

R. 2.

13. Allah je ten, Jenž vám podmanil moře, aby po něm z příkazu Jeho pluly lodi a abyste usilovali o část štědrosti Jeho a abyste byli vděční.

14. A podrobil vám vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi; *to* vše *pochází* od Něho. V tom věru jsou Znamení pro lid, který přemýšlí.

15. Řekni těm, kteří uvěřili, ať odpustí tem, kteří se nebojí dnů Úctování Allahova, aby On lidí odměnil za to, co si vysloužili. vysloužili.

16. Kdo koná dobro, činí tak pro svou vlastní duši; a kdo koná zlo, činí tak k její škodě. Potom k Pánu svému budete *všichni* navraceni.

17. A vskutku jsme dali synům Izraele Knihu a Panství a prorocké poslání; a zaopatřili jsme je *dobrymi* a čistými věcmi a povýšil jsme je nad *ostatní* národy.

18. A dali jsme jim jasná přikázání. A nepohodli se teprve poté, když k nim přišlo *správné* vědění, kvůli vzájemné závislosti. Pán tvůj mezi nimi rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání ohledně toho, v čem se rozcházel.

19. Potom jsme tě umístili na cestu jasnou sestávající z přikázání; kráčeť tedy po ní a nenásleduj špatné sklony těch, kteří *nic* nevědí.

20. Tito ti proti Allahovi nebudou nic platní. A co se týče nespravedlivých, jedni z nich jsou přáteli druhých; ale Allah je Přítelem spravedlivých.

21. Tato *Knih*a obsahuje jasné důkazy pro lidstvo a je vedením a milosrdenstvím

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ عَدَابُ

مِنْ رَجْزِ الْيَوْمِ ﴿١٢﴾

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لَتَجْرِي فِيهِ بِأَمْرِهِ

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

مِنْهُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُتَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ

لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۗ ثُمَّ

إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالتَّوْرَةَ

وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

وَاتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ

بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْثًا بَيْنَهُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ

يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ ﴿١٨﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَ

لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

إِنَّهُمْ لَنْ يَغْنَوْا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ وَلى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ

pro lid, který je pevně víry.

22. Myslí si snad ti, kteří se zlého dopouštějí, že je učiníme podobnými těm, kteří věří a dobré skutky konají, takže si budou rovni v životě i smrti? Špatný je věru jejich úsudek.

R. 3.

23. A Allah stvořil nebesa a zemi podle pravdy a aby každá duše byla odměněna za to, co si vysloužila; a nebude jim ukřivděno.

24. Což jsi neviděl toho, kdo činí svou vášeň božstvem svým, a koho Allah dle vlastního uvážení odsoudil k bloudění a jehož uši i srdce zapečetil a jehož oči zakryl rouškou? Kdo ho tedy povede poté, co ho Allah *odsoudil*? Což se nad tím nezamyslíte?

25. A říkají: „Není nic než tento náš život pozemský; umíráme a žijeme a pouze Čas nás zahubí.“ Nemají o tom žádné vědění; jenom se dohadují.

26. A když jsou jim přednášena Naše jasná Znamení, jejich jedinou námitkou je to, že říkají: „Přiveďte nám zpátky naše otce, jste-li pravdomluvní.“

27. Řekni: „Je to Allah, Kdo vám dává život a potom vás nechá zemřít; potom vás shromáždí pro Den Zmrtvýchvstání, o němž pochyby není. Ale většina lidí to neví.“

R. 4.

28. Allahovi náleží království nebes a země; a v den, kdy se Hodina dostaví, v ten den ti, kteří pravdu odmítají, ztrátu utrpí.

29. A uvidíš všechny národy klečet. Každý národ bude povolán ke své knize a bude jim řečeno: „Dnes budete odměněni za to, co jste konali.“

يُوقُونَ ﴿٢٢﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً فَأَيُّهَا
مَنْ هُمْ وَمَنْهُمْ سَاءٌ مَا يَكْفُرُونَ ﴿٢٣﴾

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٤﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
عَلَىٰ عِلْمِهِ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ
بَصَرِهِ عَشْرَةَ غَشَاةٍ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يَهْدِيكُمَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ
عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٦﴾

وَإِذَا تَنَادَوْا عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مِمَّا كَانَتْ حُجَّتَهُمْ
إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّنُوا بِآيَاتِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٧﴾
قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُجْمَعُكُمْ إِلَىٰ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَئِذٍ يَخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٩﴾

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً تَدْعَىٰ إِلَىٰ
كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

30. „Toto je Kniha Naše; mluví proti vám pravdivě. Dali jsme zaznamenat vše, co jste dělali.”

31. Pokud se týče těch, kteří uvěřili a dobré skutky konali, ty přijme jejich Pán do Svého milosrdenství. A to je úspěch jasný.

32. Ale pokud jde o ty, kteří nevěřili, *těm bude řečeno*: „Což vám nebyla přednášena Má Znamení? Vy jste však byli pyšní a byli jste lidem provinilým.

33. „A když vám bylo řečeno: ‚Slib Allahův je vskutku pravdivý a pokud jde o Hodinu, o jejím *příchodu* pochybnosti není,‘ řekli jste: ‚Nevíme, co je to Hodina; myslíme si, že je to jenom domněnka a nejsme přesvědčeni.‘”

34. A neblahé *následky* skutků jejich se jim stanou zřejmými a obklopí je to, čemu se posmívali.

35. A bude *jim* řečeno: „Dnes na vás zapomeneme, podobně jako jste vy zapomněli na setkání s tímto svým dnem; a vaším útočištěm bude Oheň a nebudete mít pomocníka žádného.

36. „To za *to*, že jste si ze Znamení Allahových žerty tropili a že vás svedl život pozemský.” Proto v ten den nebudou odtamtud vyvedeni, ani jim nebude dovoleno žádat *o milost*.

37. Všechna chvála patří Allahovi, Pánu nebes a Pánu země, Pánu *všech* světů.

38. A Jemu patří Velebnost na nebesích i na zemi; a On je Mocný, Moudrý.

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْبِئُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَيِّنُ ﴿٣١﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تَنْتَلِعُ عَلَيْكُمْ
فَأَسْتَكْبِرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ
فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نُنظَنُ إِلَّا ظَنًّا
وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٣﴾

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِكُمْ كَمَا نَبَيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَا أَوْكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٥﴾

ذَلِكُمْ بِأَنكُمُ اتَّخَذْتُمُ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَغَرَّتْكُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَأَلْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٦﴾

قُلِ لِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٣٨﴾

AL-AHQÁF

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* je poslední ze skupiny Há Mím a podobně jako ostatní kapitoly této skupiny byla zjevena v Mekce, asi v polovině Prorokova působení v městě. Nöldeke ji řadí bezprostředně za kapitolu sedmou. Svým tónem i obsahem dost připomíná sesterské *Súry* skupiny Há Mím. Předchozí *Súra* končila slavnostním prohlášením, že Bůh je “Mocný, Moudrý“. Tato *Súra* se snaží podstatu těchto slov zdůvodnit a tvrdí, že Korán byl zjeven Moudrým a Mocným Bohem. Bůh je Moudrý v tom smyslu, že koránské učení je založeno na pevných základech a podporují ho logická úvaha, zdravý rozum a souhrn dosavadních lidských zkušeností. Mocný je v tom smyslu, že budou-li muslimové žít podle ideálů a zásad Koránu, získají převahu nad svými odpůrci.

Obsah

Podobně jako šest kapitol předchozích i tato *Súra* vychází z tématu zjevení Koránu a boží Jedinosti, jež pak tvoří její hlavní náplň. Podává následující argumenty proti modloslužebnictví: a) Prikazovat nám a požadovat na nás, abychom se klaněli Bohu a uctívali Ho, může jen Ten, kdo je nejen naším Stvořitelem a Živitelem, ale je také Všemohoucí a Všemocný, a tudíž nás může přimět k tomu, abychom Jeho zákony a přikázání uposlechli; b) Modloslužebnictví nemá oporu v žádném zjeveném Písmu; c) Lidské vědomosti, rozum a zkušenosti ho zavrhují a vzpírají se proti němu; d) Božstvo, které nevyslyší naše modlitby, ani je vyslyšet nemůže, není k ničemu a právě takzvaní bohové modloslužebníků nejsou schopni na modlitby svých vyznavačů reagovat. V *Súře* se dále říká, že nárok svatého Proroka na prorocké poslání není ničím novým. Poslové boží se objevovali ve všech dobách a ve všech národech, aby je naučili Jedinosti boží a povinnosti, kterou mají vůči svým bližním. Potom zavrhuje jako pošetilé a nepodložené zdůvodnění, které nevěřící obvykle uvádějí na omluvu toho, že odmítají boží Zjevení, totiž:

Kdyby bylo ve zjevení nám předloženém cokoli dobrého, tak bychom ho my, kteří jsme lépe informovaní a lépe situovaní, přijali jako první. Na to *Súra* říká, že nevěřící z pýchy nad svými velkými zdroji bohatství a společenským postavením boží Poselství odmítají, zatímco jiní, kteří jsou obdařeni vírou a bohatstvím duchovním, ho přijímají a lpějí na něm i za těch nejtěžších zkoušek. Na důkaz, že se nevěrectví nikdy nesetká s úspěchem, upozorňuje na osud 'Ádovců, lidu, který prosperoval v sousedství Mekkánců. 'Ádovci byli vyhlazeni tak důkladně, že po jejich velké a slavné civilizaci nezbyla ani stopa. Ke konci *Súry* zaznívá varování určené lidu svatého Proroka, aby se nenechali oklamat svým bohatstvím a blahobytem, ani dosavadní chudobou a slabostí muslimů; a budou-li i nadále zarputile odmítat Poselství boží, jejich blahobyt se stane jejich vlastní zkázkou. *Súra* končí Výzvou určenou svatému Proroku a jeho souvěrcům, aby jako neohrožení vyznavači Pravdy trpělivě a statečně snášeli veškeré útrapy a pronásledování, kterým jsou vystaveni, neboť se rychle blíží doba, kdy jejich věc zvítězí a jejich pronásledovatelé budou před nimi stát v naprostém ponížení a hanbě a budou prosit o odpuštění a o milost.



AL-AHQÁF

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Há Mím*.

3. Zjevení této Knihy pochází od Allaha, Mocného, Moudrého.

4. A stvořili jsme nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, jen podle pravdy a na lhůtu předem stanovenou; avšak ti, kteří nevěří, se od toho, před čím byli varováni, odvracejí.

5. Řekni: „Víte vy, jak vypadá to, co vzýváte vedle Allaha? Ukažte mi tedy, co na zemi stvořili. Či mají podíl na stvoření nebes? Přineste mi na svou obhajobu Knihu, která byla zjevena před touto, nebo nějakou stopu vědění, jste-li pravdomluvní.“

6. A kdo je zbloudilejší než ti, kteří se místo k Allahovi modlí k takovým, kteří je ani do Dne Zmrtvýchstání nevyslyší a kteří o jejich modlitbě nemají tušení?

7. A až bude celé lidstvo shromážděno, stanou se jejich nepřáteli a jejich uctívání budou zapírat.

8. A když jim jsou přednášena Naše Znamení, říkají ti, kteří nevěří, o pravdě, která k nim přišla: „Toto je zjevné kouzelnictví.“

9. Nebo snad říkají: „On si to vymyslel.“? Řekni: „Pokud jsem si to vymyslel, vy

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
حَمِّ ②

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③
مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ ④

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ إِيَّاُنِي يَكْتُبُ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَشْرَافٌ مِنْ عِلْمِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ ⑥

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كُفَرِينَ ⑦

وَإِذَا بُدِّئَ عَلَيْهِمُ الْآيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْبَحِّ لَنَا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ⑧

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ

* Chvályhodný, Pán Cti.

mě proti Allahovi v ničem nepomůžete. On dobře ví, jaké řeči o NĚm vedete. On stačí jako Svědek mezi mnou a vámi. A On je Nejvyšší odpuštějící, Milosrdný.

10. Řekni: „Jakožto Posel nejsem ničím novým a ani nevím, co se se mnou anebo s vámi v životě pozemském stane. Já pouze následuji to, co mi bylo zjeveno; a jsem jenom obyčejný Varovatel.“

11. Řekni: „Jestliže je toto od Allaha a vy v to nevěříte a jestliže svědek ze synů Izraele dosvědčuje příchod někoho jemu podobného a ten uvěřil, zatímco vy jste příliš pyšní, co s vámi jenom bude?“ Allah věru nevede lid hříšný.

R. 2.

12. A ti, kteří nevěří, říkají o těch, kteří věří: „Kdyby to bylo k něčemu dobré, nedostali by to již před námi.“ A protože tím nijak vedení nejsou, říkají: „Toto je stará lež.“

13. A před tímto byla Kniha Mojžíšova, vedení a milosrdenství; a toto je Kniha v jazyce arabském, potvrzující předešlá *pro-roctví*, aby byli varováni ti, kteří hřeší, a aby byla radostnou zvěstí těm, kteří dobré konají.

14. Zajisté ti, kteří říkají: „Pánem naším je Allah“ a potom zůstanou neochvějní — na ty *nepadne* žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

15. Ti budou obyvateli Zahrady, v níž budou přebývat navěky — odměnou za to, co vykonali.

16. A přikázali jsme člověku, aby byl laskavý ke svým rodičům. Matka jeho jej nosila a v bolesti porodila. A jeho nošení a kojení trvá třicet měsíců; a až dosáhne

لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۗ
كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يَفْعَلُ
بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ
فَأَمِنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَآيُهِدِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١٢﴾

وَمِن قَبْلِهِ كِتَابٌ مُّوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ وَهَذَا
كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَزِيزٍ نَّبِيٍّ لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ فَظَلَمُوا ۗ
وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ ﴿١٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٤﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۗ حَمَلَتْهُ
أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِضْلُهُ

dospělosti a až dosáhne věku čtyřiceti let, řekne: „Pane můj, dej mi sílu, abych byl vděčný za Tvou přízeň, již jsi zahrnul mě i mé rodiče, a abych konal dobré skutky, takové, jaké by se Ti zalíbily. A učiň pro mě spravedlivým mé potomstvo. *Kajícně* se k Tobě obracím; a jsem jedním z těch, kteří se *do vůle Tvé* odevzdávají.”

17. Od takových přijmeme jejich dobré skutky a jejich špatné skutky přehlédneme. *Budou patřit* mezi obyvatele Zahrady podle slibu pravdivého, který jim byl dán.

18. Ale ten, který svým rodičům říká: „Hanba vám oběma! Chcete mi vyhrožovat, že budu vyveden z hrobu, když přede mnou již odešla celá pokolení?” A oba pak prosí Allaha o pomoc *a synovi říkají*: „Běda ti, uvěř, neboť slib Allahův je pravdivý.” Ale on říká: „To jsou jen výmysly dávných předků.”

19. To jsou ti, nad nimiž se naplnil rozsudek o společenstvích Džinů a lidí, kteří zanikli před nimi. Ti věru utrpěli ztrátu.

20. A pro všechny jsou určeny stupně *hodnosti* podle toho, co vykonali, a aby je mohl Allah za jejich skutky plně odměnit; a nebude jim ukřivděno.

21. A v den, kdy budou ti, kteří nevěří, předvedeni k Ohni, *bude jim řečeno*: „Vyčerpali jste v životě pozemském všechno dobré a užívali jste si z toho. Dnes tedy budete odměněni trestem zahanbujícím za to, že jste byli na zemi neoprávněně pyšní, a za to, že jste byli vzpurní.”

R. 3.

22. A zmiň se o bratru ‘Adovců, když varoval svůj lid uprostřed písečných přesypů —

تَلْتُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ اأَشَدَّهُ وَبَلَغَ اأَرْبَعِينَ سَنَةً ۗ قَالَ رَبِّ اأَرْزِعْنِي اأَنْ اأَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اأَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَاآلِدِي ۗ وَاأَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ ۗ وَاَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ اإِنِّي تَوَّابٌ اإِلَيْكَ وَاِنِّي مِنَ االسَّالِبِينَ ﴿١٧﴾

اُولَئِكَ الَّذِيْنَ تَتَّقِلُ عَنْهُمْ اأَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَا تَجَاوَرُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي اأَصْحَابِ االجَنَّةِ وَاَعْدَا الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٨﴾ وَا الَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ اأَقْبِ لَكُمْ اأَعْدَابِي اأَنْ اأُخْرَجَ وَاَقَدْ خَلَّتِ القُرُونُ مِنْ قَبْلِي ۗ وَهُمَا يَسْتَعْجِلِنِ اللهَ وَايَاكَ اأَمِنُ اإِنَّ وَعْدَ اللهِ حَقٌّ ۗ فَيَقُولُ مَا هَذَا اإِلَّا اأَسَاطِيرُ االأَوَّلِينَ ﴿١٩﴾

اُولَئِكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ القَوْلُ فِي اأَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ االجِنِّ وَاالْإِنْسِ اأَرْثُهُمْ كَانُوا خٰسِرِينَ ﴿٢٠﴾ وَا لِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَا لِيُؤْفِقَهُمْ اَاعْمَالُهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢١﴾

وَا يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ اأَذْهَبْتُمْ طِبْيَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَا اسْتَبْتَعْتُمْ بِهَا ۗ فَا لِيَوْمَ تُجْرُونَ عَدَاَبَ اأَلْهُونِ ۗ اِمَّا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٢﴾ فِي االأَرْضِ بِغَيْرِ اأَحْقَابٍ وَا بِاأَحْقَافٍ وَا ذِكْرُ اأَخَا عَادٍ إِذْ اأَنْذَرَهُمْ بِالْاأَحْقَافِ وَا

a Varovatelé byli už před ním i po něm — a říkal: „Neuctívejte nikoho kromě Allaha; bojím se pro vás trestu velikého dne.”

23. Řekli: „Přišel jsi k nám proto, abys nás odvrátil od našich božstev? Přines nám tedy to, čím nám vyhrožuješ, jsi-li pravdomluvný.”

24. Řekl: „Vědění o tom je pouze u Allaha. A já vám sděluji, s čím jsem byl vyslán, vidím však, že jste lid nevědomý.

25. A když ho (trest) spatřili, jak se v podobě mračna blíží k jejich údolím, řekli: „Toto je mrak, který nám přináší déšť.” „Nikoliv, je to však to, co jste si přáli uspíšit — vítr, v němž je trest bolestný.

26. „A ten z Příkazu Pána svého zničí vše.” A stalo se, že po nich nebylo vidět nic, jen jejich příbytky. Takto odměňujeme lid provinilý.

27. A dali jsme jim postavení, jaké jsme vám nedali; a dali jsme jim oči a uši a srdce. Ale jejich oči a uši a srdce nebyly nic platné, protože Allahova Znamení zavrhli; a obklopilo je to, čemu se posmívali.

R. 4.

28. A zničili jsme města okolo vás; a obměňovali jsme Znamení, aby se k Nám obrátili.

29. Proč jim tedy nepomohli přiblížit se k Němu ti, které si vzali jako božstva vedle Allaha? Ba ne, ta pro ně byla ztracena. Byl to následek jejich lži i toho, co si vymysleli.

قَدْ خَلَتْ السُّدُورُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢٣﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنِ الْهَيْبَةِ فَأْتِنَا بِمَا
تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٤﴾
قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنِّي أَنذِرُكُمْ تَأْتِينِي
بِهِ وَاللَّيْلَى أَرْكُمُ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٥﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوذُنِهِمْ قَالَ هَذَا
عَارِضٌ مُسْطَرٌّ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ
فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى
إِلَّا مَسَكِنَتُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٧﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِينَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سَعًا وَأَبْصَارًا وَآفِدَةً فَأَعْمَى عَنْهُمْ
سَمْعَهُمْ وَلَا أَبْصَارَهُمْ وَلَا آفِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكُؤُهُ

﴿٢٨﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا
الْأَيْتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُبُلًا
إِلَٰهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكَهُمُ وَمَا كَانُوا
يَعْتَرُونَ ﴿٣٠﴾

30. A *vzpomeň si*, jak jsme k Tobě poslali skupinu Džinů, kteří si chtěli poslechnout Korán. A když byli přítomni jeho *přednášení*, řekli jeden druhému: „Buďte zticha a *poslouchejte*.” A když se přednášení skončilo, vrátili se k *svému* lidu, aby jej varovali.

31. Řekli: „Lide náš, slyšeli jsme Knihu, jež byla seslána po Mojžíšovi a jež potvrzuje to, co bylo před ní; vede k pravdě a ke stezce pravé.

32. „Ó lide náš, odpovězte tomu, jenž vás volá k Allahovi, a uvěřte v Něho. On vám odpustí vaše hříchy a ochrání vás před trestem bolestným.

33. „A kdo tomu, jenž k Allahovi volá, neodpoví, ten nemůže překazit záměry Boží na zemi a kromě Něho nemá ochránce žádného. Takoví jsou ve zjevném bludu.”

34. Což neviděli, že Allah, Jenž stvořil nebesa a zemi a jejich stvořením se neunavil, je schopen oživit mrtvé? On vskutku je všech věcí mocen.

35. A v den, kdy budou ti, kteří neuvěřili, předvedeni k Ohni, *bude jim řečeno*: „Což tohle není skutečnost?” Odpovědí: „Ano je, při Pánu našem!” On řekne: „Okuste tedy trestu za to, že jste nevěřili.”

36. Buď tedy trpělivý, jako byli *trpěliví* Poslové, jimž bylo vlastní pevné odhodlání, a nespěchej na ně. V den, kdy spatří to, co jim hrozí, se jim bude zdát, že se na tomto světě nezdrželi déle než jednu hodinu jednoho dne. *Toto je varování*, jež bylo sděleno. A zahuben nebude nikdo, leda lid neposlušný.

وَأِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْمَعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ
قَوْمِهِمْ مُّندِرِينَ ﴿٣٠﴾

قَالُوا يَقَوْمُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ
طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

يَقَوْمُنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ
مِن ذُنُوبِكُمْ وَيَجْزِلَكُمْ مِنَ عَذَابِ الْآلِيمِ ﴿٣٢﴾
وَمَنْ لَا يَجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٣﴾
أَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَمْ يَكُن لَّهُ يَخْلُقِهِنَّ يَغْدِرْ عَلَيْهِمْ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَةَ
بَلْ آتَاهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٤﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلِغْ قَهْلَ يَهْلِكُ
إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٦﴾

MUHAMMAD

(Zjeveno po Hidžře)

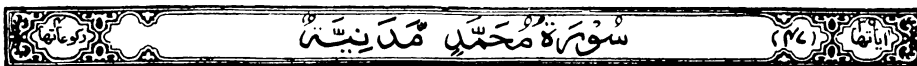
Doba zjevení a kontext

Súra je též známá pod názvem Qitál (válka), protože velká část jejího textu je věnována válečné tematice — příčinám války, její etice a jejím následkům. Bajdáví, Zamachšarí, Sajútí a další se domnívají, že *Súra* byla zjevena po Hidžře - velká část byla patrně zjevena před bitvou u Badru, na počátku Prorokova pobytu v Medíně. Ke konci minulé *Súry* se jednoznačně a důrazně konstatuje, že odpor proti božímu Poselství, byť by byl sebemocnější, sebeorganizovanější či sebevytrvalejší, nemůže být nikdy úspěšný a Pravda musí nakonec zvítězit. Toto téma nabývá v této *Súře* pevnějších obrysů a nevěřícím se oznamuje, že věc islámu po překonání všech nesnází a překážek nakonec zvítězí.

Obsah

Súra začíná nekompromisním tvrzením, že veškeré úsilí nevěřících vynaložené ke zpomalení a zastavení vývoje islámu bude marné a že se budou podmínky následovníků svatého Proroka každým dnem zlepšovat. Dále říká, že nevěřící tasili proti svatému Prorokovi svůj meč, a proto mečem zhynou. Muslimům je jednoznačně přislíben úspěch v boji proti nepřítelům a dále *Súra* v kostce stanoví důležitá pravidla vedení války, např. válečné zajatce lze zajmout jen po pravidelném boji, při němž nepřítel utrpěl rozhodnou porážku (v.5); po skončení války by měli být propuštěni buď jako projev dobré vůle, nebo po přijetí náležitého výkupného. Takto *Súra* v jednom krátkém verši zasadila účinnou ránu ohavnému obyčeji, jakým je otroctví. Dále se praví, že lež musí nakonec utrpět porážku. Toto poučení je zapsáno zlatým písmem na stránkách dějin a neblahý osud národů z bezprostředního okolí, jako např. 'Ádovců, Thamúdovců, Madjanských a lidu Lotova, by měl Mekkáncům protřít zrak. *Súra* pokračuje několika slovy útěchy a povzbuzení adresovanými svatému Prorokovi, že je sice ze svého rodiště vyháněn, bez přítele a zdánlivě bez pomoci, aby si hledal útočiště v místě vzdáleném a mezi cizími

lidmi, ale přesto se jeho posláání dočká vítězství. Následuje stručná zmínka o účelech a cílech války podle zásad islámu a *Súra* končí výzvou k muslimům, aby byli připraveni rozdat vše, co vlastní, pro věc, jež je jim drahá, neboť neutrácet tehdy, když si doba žádá, aby věřící rozdávali co nejvíce, musí nutně poškodit věc samu i jednotlivce.



MUHAMMAD

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Těm, kteří nevěří a jiným v cestě Allahově brání — On skutky jejich učiní marnými.

3. Ale *pokud jde o* ty, kteří uvěřili a dobré skutky konají a uvěřili v to, co bylo zjeveno Muhammadovi — a to je pravda od Pána jejich — ty zbaví jejich hříchů a zlepší jejich postavení.

4. To proto, že ti, kteří nevěří, následují lži, zatímco ti, kteří věří, následují pravdu pocházející od Pána jejich. A takto Allah předkládá lidem jejich podobenství.

5. A když se střetnete s těmi, kteří nevěří, v *opravdovém boji*, udeřte je do zátylku; a až je přemůžete, pevně je spoutejte — potom jim buď dejte milost nebo je *propusťte* za výkupné — dokud válka neodloží svá břemena. Toto je *rozkaz*. A kdyby byl Allah chtěl, mohl je potrestat *Sám*, ale On *chtěl* jedny z vás podrobit zkoušce druhými. A těm, kteří byli zabyti na cestě Allahově — On nikdy neučiní skutky jejich marnými.

6. On je povede a zlepší jejich postavení

7. A přijme je do Zahrady, o níž jim dal předem vědění.

8. Vy, kteří věříte, když pomůžete *věci* Allahově, On pomůže vám a zpevní vaše kroky!

9. Ale *pokud jde o* ty, kteří nevěří, *osudem* jejich je zatracení; a On jejich skutky učiní marnými.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ

أَعْمَالَهُمْ ②

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِن رَبِّهِمْ لَكَفَّرَ عَنْهُمْ

سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ

آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِن رَّبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ

لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا

أَخَذْتُمُوهُمْ فَسُدُّوا أَلْوَانَهُمْ فَانصَبْهُم مَّا بَعْدُ وَإِن مَّا

فِدَاءٌ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهُمْ ذَلِكَ لِكُلِّ مُؤْمِنٍ إِذَا

لَقِيَ اللَّهَ لَآتٍ صِرَاطُهُمْ وَلَكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَ

الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ⑤

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ⑥

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ⑦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَ

يُخْرِتْ أَدَاكُمْ ⑧

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمُ الْاَعْمَالُ ⑨

10. To proto, že nenávidí to, co zjevil Allah; tak On skutky jejich marnými učinil.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑩

11. Což necestovali po zemi a neviděli, jaký byl konec těch, kteří byli před nimi? Allah je *do posledního* zahubil a podobně se stane nevěřícím.

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ زُورَ الْكُفْرَيْنِ أَمْثَالَهَا ⑪

12. To proto, že Allah je Ochráncem těch, kteří věří, a pokud se týče nevěřících, ti nemají ochránce žádného.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكُفْرَيْنَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ⑫

R. 2.

13. Allah zajisté uvede ty, kteří věří a dobré skutky konají, do Zahrad, pod nimiž řeky tečou; zatímco ti, kteří nevěří, si užívají a právě tak jako dobytek se přecpávají; a útočištěm jejich bude Oheň.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْتَنْعَوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ⑬

14. A kolik měst, mocnějších než město tvé, které tě vyhnalo, jsme již zničili, a neměla pomocníka žádného!

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ اهْلَكَهُمْ فَلَا تَأْوِي لَهُمْ ⑭

15. Je snad ten, jenž se opírá o jasný důkaz od Pána svého, podoben těm, jimž byla špatnost jejich skutků zkrášlena a kteří následují své špatné sklony?

أَفَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّهِ لَكِنِ لَّهُ سُوءٌ عَمَلٍ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ⑮

16. Líčení Zahrady, jež byla přislíbena spravedlivým: jsou v ní řeky s vodou, která se nekazí; a řeky mléka, jehož chuť se nemění; řeky vína, rozkoš to pro pijící; a řeky medu pročištěného. A budou tam mít všechny druhy ovoce a odpuštění od Pána svého. Mohou se snad ti, kteří se na podobné slasti těší, podobat těm, kteří v Ohni přebývají a jimž je k pití podávána jen vařící voda, která jim rozleptává vnitřnosti?

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّرِيبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُّصَفًّوْا وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَبِّهِمْ لَكِنَّ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ⑯

17. A jsou mezi nimi někteří, kteří ti naslouchají, jen pokud setrvávají v tvé přítomnosti, avšak potom řeknou těm, jimž se dostalo vědění: „O čem to vlastně teď

عِنْدَكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنْفَا

vykládal?" To jsou ti, jejichž srdce Allah zapečetil a kteří následují své špatné sklony. špatné sklony.

18. Ale *pokud jde o* ty, kteří následují správné vedení, těm Allah vedení posílá a daruje jim zbožnost.

19. Nečekají než na Hodinu, která k nim znenadání přijde. A její příznaky se již ukázaly. Co jim však bude platné jejich napomenutí, až na ně *skutečně* dopadne?

20. Věz tedy, že není Boha kromě Allaha, a pros za odpuštění svých slabostí a pros za odpuštění pro věřící muže a věřící ženy. A Allah dobře zná místa, kudy chodíte i kde se zastavujete.

R. 3.

21. A ti, kteří věří, říkají: „Proč nebyla zjevena nějaká Súra?" A když je zjevena Súra rozhodující a je v ní zmíněn boj, tu vidíš ty, v jejichž srdcích je choroba, jak se na tebe dívají pohledem člověka, upadajícího v bezvědomí před *blížící* se smrtí. Necht' je zkáza zachvátí!

22. Poslušnost a vlídné slovo *je pro ně lepší*. A až se bude o věci rozhodovat, věru bude pro ně lepší, aby byli věrni Allahovi.

23. Kdyby vám byla dána moc, šířili byste snad v zemi nepokoje a zpřetrhali své příbuzenské svazky?

24. To jsou ti, jež Allah proklel, aby je učinil hluchými a oči jim oslepil.

25. Což se tedy nad Koránem nezamyslí, nebo snad mají na srdcích zámky?

26. Zajisté ty, kteří se zády obrátili poté, co se jim stalo zjevným správné vede-

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
نَقْلَهُمْ ﴿١٥﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَقَدْ جَاءَ أَسْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ
ذِكْرُهُمْ ﴿١٦﴾

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ
وَ مُتَوَلِّكُمْ ﴿١٧﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا
أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظْرَ
الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ ﴿١٨﴾

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ
صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿١٩﴾

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى
أَبْصَارَهُمْ ﴿٢١﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٢﴾
إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا

ní, ty Satan svedl a nabízí jim plané naděje.

تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلًا
لَّهُمْ ﴿٣٦﴾

27. To proto, že řekli těm, kteří nenávidí to, co Allah zjevil: „Budeme vás poslouchat jenom v něčem;“ a Allah zná jejich tajemství.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَئِذَا لَدِينُ كَرِهُوا مِمَّا سَزَّاهُ اللَّهُ
سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمُورِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِسْرَارَهُمْ ﴿٣٧﴾

28. A jak jim bude, až je andělé nechají zemřít, bijíce je po tvářích a do zad?

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٣٨﴾

29. To za to, že následovali to, co se Allahovi nelíbilo, a nenáviděli to, co se Muhammadovi nelíbilo. Tak učinil skutky jejich marnými.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا
رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٩﴾

R. 4.

30. Což se ti, v jejichž srdcích sídlí choroba, domnívají, že Allah jejich zášť na světlo nevyvede?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ
اللَّهُ ضُلَّانَهُمْ ﴿٤٠﴾

31. A kdybychom chtěli, mohli bychom ti je ukázat, abys je poznal podle jejich znamení. A bezpečně je poznáš podle zabarvení jejich hlasů. A Allah zná skutky vaše.

وَلَوْ نَشَاءُ لَارْتَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَ
لَتَعَرَفْتَهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٤١﴾
وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَ
الضَّالِّينَ ۗ وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ ﴿٤٢﴾

32. A věru vás budeme zkoušet, dokud mezi vámi nerozlišíme ty, kteří usilují o věc Boží a jsou neochvějní. A podáme o vás zprávu.

33. Ti, kteří nevěří a brání lidem v cestě Allahově a stavějí se proti Poslu poté, co se jim stalo zjevným správné vedení, ti neublíží Allahovi ani v nejmenším; a On učiní jejich skutky marnými.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
شَاتَرُوا الرُّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ
لَنْ يُضُرُّوا ۗ وَاللَّهُ سَنِيءٌ وَسَخِيطٌ أَعْمَالَهُمْ ﴿٤٣﴾

34. Vy, kteří věříte! Poslouchejte Allaha a poslouchejte Posla a nedopusťte, aby se vaše skutky staly marnými.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرُّسُولَ
وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٤٤﴾

35. Věru těm, kteří nevěří a brání lidem v cestě Allahově a zemřou jako nevěřící – těm Allah zajisté neodpustí.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٤٥﴾

36. Neochabujte tedy a nedomáhejte se míru; neboť *zajisté* vy budete mít vrch. A Allah je s vámi a nepřipraví vás *o odměnu* za vaše konání.

37. Život na *tomto* světě je pouze hrou a kratochvílí; a jestliže věříte a jste spravedliví, On vám dá vaše odměny a nebude na vás žádat vaše majetky.

38. Kdyby je na vás žádal a nutil vás, byli byste lakomí a On by odkryl zlobu vaši.

39. Hle, vy jste ti, kteří jsou vyzývání, abyste rozdávali na cestě Allahově; avšak někteří z vás jsou lakomí. A kdo je lakomý, je lakomý jenom ke škodě své vlastní duše. Neboť Allah je Soběstačný, zatímco vy potřebujete oporu. A jestliže se obrátíte zády, On přivede na vaše místo národ jiný, který nebude jako vy.

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْآظِمُونَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْرِكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا
وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٧﴾

إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَبِحِفْظِكُمْ تَحْلَوْا وَيُخْرِجْ
أَضْعَانَكُمْ ﴿٣٨﴾

هَأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَمِنْكُمْ مَنْ يَتَّقِلُ وَ مِنْ يَتَّقِلُ فَآتَاكَ يَبْخُلُ عَنْ
نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَسَاءَلُوا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٩﴾

KAPITOLA 48

AL-FATH

(Zjeveno po Hidžře)

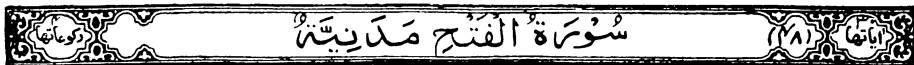
Doba zjevení a kontext

Odborníci jsou zajedno v tom, že *Súra* byla zjevena v době, kdy se svatý Prorok vracel po podepsání smlouvy u Hudajbíje zpět do Medíny, tj. v šestém roce po *Hidžře* v měsíci Dhu'l-Qa'dah (Bucháří). Jelikož tato smlouva je důležitým historickým mezníkem, všechny události s ní spojené byly pečlivě zaznamenány v islámské historiografii. Proto je naprostá shoda ohledně data a místa zjevení *Súry*. Nazývá se Al-Fath (Vítězství). Název je zcela vhodný v tom smyslu, že zdánlivá diplomatická porážka byla, jak se nakonec ukázalo, mistrovským strategickým tahem ze strany svatého Proroka a vedla k pádu Mekky a následkem toho k dobytí celé Arábie. Na konci předchozí *Súry* bylo věřícím slíbeno definitivní vítězství nad odpůrci. Tato *Súra* zas jasně a jednoznačně oznamuje, že toto vítězství se nedostaví až někdy v daleké budoucnosti, ale že se už blíží. Je tak blízko, že by se dalo říci, že se už dostavilo; a bude tak rozhodné a velké, že ani největší skeptik ho nebude moci popřít.

Obsah

Súra začíná rozhodným prohlášením, že se slíbené vítězství už dostavilo a že by mělo být jednoznačné, konečné a zdrcující. Svatému Prorokovi se dále oznamuje, že v důsledku tohoto vítězství vstoupí do ovčince islámu takové množství lidí, že přiměřená příprava a výchova nových konvertitů k zásadám a článkům Víry bude pro něj úkolem velmi náročným. Proto by při plnění této přetěžké povinnosti měl úpěnlivě prosit Boha o pomoc a prosit Ho o odpuštění a milosrdenství pro případ, že by kvůli omezeným možnostem pouhého člověka vše dokonale nezvládl. *Súra* pokračuje konstatováním, že si věřící plně neuvědomili význam Smlouvy a byli proto deprimováni; ale Bůh sešle útěchu a klid duše a jejich víra vzroste, zatímco nemístné zadostiučinění a škodolibost nevěřících nebude mít dlouhého trvání. Věřícím se dále říká, že neměli pochybovat o rozumnosti toho, že svatý Prorok Smlouvu podepsal,

neboť on je Poslem božím a vše, co činil, se stalo jen pod božím vedením a řízením. Jejich povinností bylo ‚důvěřovat mu, pomáhat mu a ctít ho‘. *Súra* dále říká, že v nich Bůh našel zalíbení, když svatému Prorokovi pod oním ‚Stromem‘ věrně přísahali, že zůstanou po jeho boku, ať se stane, co se stane, až do smrti. Právě řízením božím nedošlo tenkrát k boji, neboť tehdy žili v Mekce jistí věrní a upřímní muslimové, o jejichž existenci věřící nevěděli a kteří mohli přijít bezděčně o život, kdyby k boji došlo. Pokrytcům a těm, kteří otáleli, se uděluje přísné napomenutí a jejich pokrytectví je odhaleno. Kdykoli jsou vyzýváni do boje ve věci boží, vymýšlejí si prý výmluvy, proč by nešli, ale svými hloupými lstmi a lživými výmluvami klamou jen sami sebe. Ke konci se *Súra* vrací k tématu Smlouvy u Hudajbíje: nejenže se časem ukáže jako veliké vítězství, ale po ní budou následovat vítězství další a sousední země padnou do vítězných rukou muslimů.



AL-FATH

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Věru jsme ti umožnili jasné vítězství,

3. Aby Allah zakryl tvé nedostatky, minulé i budoucí, a aby k tobě dovršil přízeň Svou a aby tě vedl stezkou pravou;

4. A aby ti pomohl pomocí mocnou.

5. On je ten, Jenž seslal klid do srdcí věřících, aby přidali víru k víře své — a Allahovi patří vojska nebeská i pozemská a Allah je Vševědoucí, Moudrý —

6. Aby uvedl věřící muže a věřící ženy do zahrad, pod nimiž potoky tečou, v nichž budou přebývat navěky, a aby je zbavil jejich špatností — a to v očích Allahových je úspěch nejvyšší —

7. A aby potrestal pokrytecké muže a pokrytecké ženy a modloslužebníky a modloslužebnice, kteří mají o Allahovi nekalé myšlenky. Ty *postihne* zlá pohroma a na nich spočívá Allahův hněv. A On je proklel a připravil pro ně Peklo. A to je věru hnusný cíl.

8. A Allahovi patří vojska nebeská i pozemská; a Allah je Mocný, Moudrý.

9. A vyslali jsme tě jako Svědka a nositele radostné zvěsti a jako Varovatele,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ②

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ

وَيُخَوِّفَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ③

وَيُبْصِرْكَ اللَّهُ تَصْرًا عَزِيزًا ④

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ الشَّيْطَانَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

لِيُزَادُوا دُورًا إِنِسَانًا مَعَ إِنْسَانِهِمْ وَيَلِيَهُ جُنُودُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑤

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ

سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ⑥

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَ

الْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ ذِئْبَةُ

السَّوْءِ وَغَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ

جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ⑦

وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا

حَكِيمًا ⑧

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ⑨

10. Abyste v Allaha i v Posla Jeho uvěřili a pomáhali mu a ctili ho a *abyste* Allaha velebili zrána i zvečera.

11. Věru ti, kteří přísahají věrnost tobě, vlastně přísahají věrnost Allahovi. Ruka Allahova spočívá na rukou jejich. A kdokoli poruší *svou přísahu*, poruší *ji* ke své vlastní škodě; a kdo splní úmluvu s Allahem uzavřenou, tomu On daruje velikou odměnu.

R. 2.

12. Ti z Arabů pouště, kteří zůstali pozadu, řeknou: „Byli jsme zaměstnání svými majetky a svými rodinami, pros za nás tedy o odpuštění.“ Říkají svými jazyky to, co v jejich srdcích není. Řekni: „Kdo vám může být něco platný proti Allahovi, jestliže On vám chce něčím uškodit, či vám chce něčím prospět? Ba ne, Allah si je velmi dobře vědom toho, co děláte.“

13. „Ba ne, vy jste se domnívali, že Posel a věřící se již nikdy ke svým rodinám nevrátí a bylo vám to přikrášleno ve vašich srdcích a mysleli jste zlé myšlenky a byli jste lidem zkaženým.“

14. *A co se týče* těch, kteří v Allaha a v Posla Jeho nevěří — pro nevěřící jsme věru připravili oheň planoucí.

15. A Allahovi náleží království nebes a země. On odpouští tomu, komu se Mu zlíbí, a trestá toho, koho chce. A Allah je Nejvyšší odpouštějící, Milosrdný.

16. Až se vydáte na pochod, abyste se zmocnili kořisti, řeknou ti, *kterým se podařilo* zůstat vzadu: „Nechte nás jít za vámi.“ Chtějí změnit nařízení Allahovo. Řekni: „Za námi nepůjдете. Tak to již dříve určil Allah.“ Potom řeknou: „Ba ne, vy nám jen závidíte.“ Ó nikoliv, oni však rozumějí jen máločemu.

لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ لَتُعَزِّرُوهُ وَ تُوَفِّرُوهُ وَ
سَيُجِوهُ بِنُورِهِ وَ أَصِيحَاتِهِ ⑩

إِنَّا الَّذِينَ يَبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ
فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ تَكَثَّرَ فَأَنَّمَا يَتَكَثَّرُ عَلَى
نَفْسِهِ وَ مَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمُيَسَّرٌ لَّهُ
أَجْرًا عَظِيمًا ⑪

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسَّيْتَةِ
مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ
كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ⑫

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَتَقَلَّبَ الرَّسُولُ وَ الْمُؤْمِنُونَ
إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَ زَيْنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ
ظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَ لَنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ⑬
وَ مَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ⑭

وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَعْرِضُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑮
سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَازِمَ
لِتَأْخُذُوا هَذَا ذِمَّتَنَا وَ نَتَّبِعْكُمْ يَرْبِدُ وَ أَنْ
يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ
اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ

17. Řekni těm Arabům pouště, kteří zůstali vzadu: „Budete vyzváni, *abyste bojovali* proti lidu udatnému; a budete proti nim bojovat, dokud se nevzdají. Potom, budete-li poslušní, Allah vám dá skvělou odměnu, ale jestliže se obrátíte zády, jako jste se obrátili již dříve, potrestá vás trestem bolestným.”

18. A není hany na slepém, ani není hany na chromém, ani není hany na nemocném, *jestliže nevytáhnou do boje*. A kdo poslechne Allaha a Posla Jeho, toho On uvede do Zahrad, pod nimiž potoky tečou; ale kdokoliv se obrátí zády, toho On potrestá trestem bolestným.

R. 3.

19. Allah byl věru nadmíru spokojen s věřícími, když ti pod Stromem věrnost přísahali, a On věděl, co bylo v jejich srdcích, a seslal na ně klid a vzápětí je odměnil blízkým vítězstvím

20. A velikou kořistí, které se měli zmocnit. A Allah je mocný, Moudrý.

21. Allah vám přislíbil velikou kořist, které se zmocníte, a toto vám daroval předem a odvrátil od vás ruce lidí, aby se to stalo Znamením pro věřící a aby vás uvedl na cestu pravou.

22. A *On vám přislíbil další vítězství*, jehož jste ještě nedosáhli, *ale* Allah je již (Svým věděním) obsáhl. A Allah má moc nad všemi věcmi.

23. A kdyby proti vám bojovali ti, kteří nevěří, zajisté by se byli obrátili zády; potom by nenalezli ani ochránce, ani pomocníka.

كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٧﴾

قُلْ لِمَنْ خَلْفَيْنِ مِنَ الْعَرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسِلُّونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا

الْبِئْسَاءُ ﴿١٨﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرْجٌ وَمَنْ يَطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٩﴾

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٠﴾

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا

حَكِيمًا ﴿٢١﴾

وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ

لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ

آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٢﴾

وَآخِرُ لِمَ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٣﴾

وَلَوْ فَتَحْنَا لَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَآلُوا الْآدِبَارَ ثُمَّ لَا

يَجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٤﴾

24. Takové je obvyklé jednání Allahovo, které až dosud platilo, a v jednání Allahově žádnou změnu nenajdeš.

25. On je Ten, Jenž v údolí Mekky odvrátil jejich ruce od vás a vaše ruce od nich poté, co vám nad nimi daroval vítězství. A Allah vidí vše, co děláte.

26. A jsou to oni, kteří neuvěřili a bránili ve vstupu do Posvátné Mešity vám a také oběti, které tak bylo zabráněno dojít k obětišti. A kdyby nebylo věřících mužů a věřících žen, které jste neznali a které jste mohli nevědomky uškodit, *On by vám dovolil bojovat, ale neučinil tak*, aby přijal do Milosrdenství Svého toho, koho chce. Kdyby se byli *od nevěřících* oddělili, věru bychom potrestali ty z nich, kteří nevěřili, trestem bolestným.

27. Když ti, kteří neuvěřili, chovali ve svých srdcích hrdé rozhořčení, rozhořčení *Dnu* Nevědomosti, tak Allah seslal Svůj klid Poslu Svému i věřícím a přiměl je přidržovat se ducha spravedlnosti; a oni si ho plně zasloužili a byli ho nejvýš hodni. A Allah ví velmi dobře o všem.

R. 4.

28. Allah věru prokázal Svému Poslu pravdivost jeho Vidění. Zajisté vstoupíte do Posvátné Mešity, bude-li tomu chtít Allah, v bezpečí, *některí s* oholenými hlavami a *jiní s* vlasy krátce ostříhanými; a nebudete mít strach. A kromě toho vám On připravil blízké vítězství.

29. On je ten, Jenž vyslal Svého Posla s vedením a Náboženstvím pravdy, aby ho učinil vítězným nad *všemi ostatními* náboženstvími. A Allah jako Svědek stačí.

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۗ وَلَنْ تَجِدَ

إِسْنَةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ

وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٥﴾

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ وَلَوْلَا رِجَالُ

مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٍ لَمْ يَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فَتُضَيِّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةَ، بِغَيْرِ عِلْمٍ

يُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٦﴾

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمِيَّةَ

الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالرَّمِمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا، وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٧﴾

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ

رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٨﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٩﴾

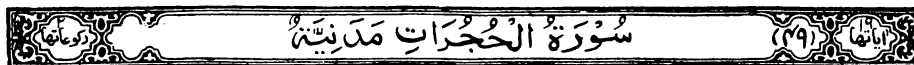
مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ

30. Muhammad je Posel Allahův. A ti, kteří jsou s ním, jsou neústupní vůči nevěřícím a láskyplní mezi sebou. Vidíš je, jak se *při Modlitbě* sklánějí a leží tváří k zemi, snažíce se dosáhnout přízně Allahovy a Jeho zalíbení. A známky *stavu* jejich jsou na čelech jejich následkem klanění. Takto byli vylíčení v Tóře. A jejich popis v Evangeliiu je přirovnává ke klíčcímu zrnku, které vyhání výhonek a potom ho posiluje; stane se silným a stojí pevně na stéble svém k potěšení těch, kteří je zaseli — aby tím Allah dal vzplanout hněvu nevěřících *při pohledu* na ně. Allah přislíbil těm z nich, kteří věří a dobré skutky konají, odpuštění a velikou odměnu.

رَحْمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا لِيَبْهَأَهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ
 أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۗ وَمَثَلُهُمْ
 فِي الْإِنْجِيلِ ۗ كَرَّجٍ أَخْرَجَ سَطْرَهُ فَآرَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ
 فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْقِهِ يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ
 الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٠﴾

AL-HUDŽURÁT*(Zjeveno po Hidžře)***Doba zjevení a kontext**

Súra byla zjevena v 9. roce po *Hidžře*, po pádu Mekky. Když se pádem Mekky islám stal velkou politickou mocností a celé zástupy lidí vešly do jeho ovčince, nadešla vhodná doba na to, aby tito noví přívrženci byli naučeni dobrým mravům a morálce. Dobrým mravům a morálce muslimy učí právě tato *Súra*. Probírá též některé sociální nepravosti, které pronikají do hmotně vyspělé a majetné společnosti (jakou se muslimové stali po dobytí Arábie), a mluví o tom, jak islámu přibude velká politická moc a materiální bohatství. Je proto přirozené - a zcela vhodné - že zahrnuje mj. i řád pro urovnávání mezinárodních sporů. Začíná přísným příkazem, aby muslimové svatého Proroka chovali v úctě a vážnosti, jak se sluší na jeho postavení Posla božího. Dále je jim přikazováno, aby se nesnažili předvídat jeho rozhodnutí, ale bezvýhradně ho poslouchali. Neměli by mluvit hlasitěji než on; nejenže je to neslušné, ale navíc to prozrazuje nedostatek respektu vůči vůdci, což nemůže nepodryvat disciplínu v muslimské obci. *Súra* pak varuje muslimy, aby nevěřili lživým zvěstem, protože takové fámy chtějí uvádět muslimy do velmi ošemetných situací. Potom v krátkosti stanoví zásady, podle nichž by mohla být na pevných základech vybudována Společnost národů, popř. Organizace spojených národů. Následuje zmínka o jistých společenských zlech, která nebudou-li se lidé mít před nimi na pozoru a nazarazí-li včas jejich postup, se zažerou do útroby společenství a podryjí celou jeho sociální strukturu. Mezi nejběžnější společenská zla patří podezřívání, lživé obviňování, špehování a pomluvy; nejnápadnějšími a nejdalekosáhlejšími, pokud jde o neblahé následky, jsou pak pýcha a domýšlivost pramenící z falešného pocitu rasové nadřazenosti. Kromě zbožnosti a spravedlivého chování Korán žádné měřítko relativní nadřazenosti neuznává.



AL-HUDŽURÁT

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vy, kteří věříte! Nebuďte troufalí před Allahem a Jeho Poslem, ale bojte se Allaha. Neboť Allah je věru Všeslyšící, Vševědoucí.

3. Vy, kteří věříte! Nezvyšujte své hlasy nad hlas Prorokův a nemluvte k němu příliš hlasitě, tak jako mluvíte mezi sebou; kéž by se vaše skutky nestaly marnými, aniž byste to postřehli.

4. Věru ti, kteří snižují své hlasy před Poslem Allahovým, jsou ti, jejichž srdce Allah zkoušel ve spravedlnosti. Jim patří odpuštění a veliká odměna.

5. Ti, kteří na tebe křičí, stojíce před tvými soukromými komnatami — většina z nich jsou lidé nerozumní.

6. A kdyby trpělivě čekali, až k nim vyjdeš, bylo by to pro ně lepší. Ale Allah je Nejvyš odpouštějící, Milosrdný.

7. Vy, kteří věříte! Přinese-li vám nespravedlivý člověk nějakou zprávu, ujistěte se o správnosti jejího obsahu, abyste z nevědomosti lidem neublížili a potom toho, co jste učinili, nelitovali.

8. A vezte, že je mezi vámi Posel Allahův; kdyby se měl ve většině záležitostí řídit podle vašich přání, věru byste špatně dopadli; avšak Allah vám učinil víru drahou

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ②
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ

صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ
لَا تَشْعُرُونَ ③

إِنَّ الَّذِينَ يَغْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ④

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَّرَاءِ الْحُجُرَاتِ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑤

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ
فَتَبَيَّنُوا أَن نُبَيِّنُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِيبُكُمْ
عَلَى مَا فَعَلْتُمْ بَدِئًا ⑦

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي
كَثِيرٍ مِنَ الْأُمُورِ لَعَنَّاكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبٌ إِلَيْكُمْ

a zkrášlil ji vašim srdcím; a zhnusil vám nevěrectví, zlé skutky a neposlušnost. Takoví jsou věru ti, kteří sledují správný směr

9. Díky milosti a přízni Allahově. A Allah je Vševedoucí, Moudrý.

10. A bojují-li *spolu* dvě skupiny věřících, usmířte je; jestliže se však posléze jedna z nich proviní vůči druhé, bojujte proti skupině, která se provinila, dokud se rozkazu Allahovu znova nepodřídí. A když se podřídí, usmířte je spravedlivě a jednejte poctivě. Allah poctivě věru miluje.

11. *Všichni* věřící jsou si věru bratry. Sjednávejte tedy usmíření mezi bratry a bojte se Allaha, aby vám bylo prokázáno milosrdenství.

R. 2.

12. Vy, kteří věříte! Nechť se jedni lidé nevysmívají *druhým*, kteří by mohli být lepší než oni; nechť *se* ženy nevysmívají *jiným* ženám, které by mohly být lepší než ony. A nepomlouvejte své vlastní lidi, ani se *vzájemně* nenazývejte hanlivými přezdívkami. *Neboť je hanebné mít špatnou pověst poté, co byla přijata víra*; a ti, kteří nečiní pokání, jsou hříšníci.

13. Vy, kteří věříte! Vyhýbejte se přílišnému podezřívání; neboť některé podezření je hříchem. Nevyzvídejte a nepomlouvejte jeden druhého. Přál by si snad některý z vás jíst maso svého mrtvého bratra? Zcela jistě by se vám to hnusilo. A bojte se Allaha, neboť Allah se často *se slitováním* obrací a je Milosrdný.

14. Ó lidstvo, stvořili jsme vás z muže a ženy; a učinili jsme z vás rody a kmeny, abyste se vzájemně poznali. Nejvznešenější z vás je v očích Allahových ten, kdo je

الْإِيمَانَ وَرَبِّينَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ
وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ ﴿٥﴾
فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِعْمَةً ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾
وَإِنْ طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا
بَيْنَهُمَا ۚ فَإِنْ بَغَتَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرَىٰ فَتَأْتِلُوهَا
الَّتِي تَبَىٰ حَتَّىٰ تَبَىٰ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ فَاءَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٧﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْحَرُونَهُمْ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ
أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ
أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا
تَنَابَزُوا بِاللِّقَابِ ۚ بئْسَ الإِسْمُ الفُسُوقُ بِمَا
الَّذِينَ آمَنُوا ۚ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ
بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعضُكُمْ
بَعضًا ۚ بَعْضُهُمْ أَعْيُنُ بَعْضٍ ۚ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ
أَخِيهِ مِمَّا فَكَرَهُهُمُوهٌ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
قَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ

الَّذِينَ آمَنُوا

nejspravedlivější. Allah je věru Vševedoucí, Všeho znalý.

اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

خَيْرٌ ﴿١٣﴾

15. Arabové pouště říkají: „Věříme.“ Řekni: „*Ještě* jste neuvěřili; spíše řekněte: ‚Přijali jsme Islám,‘ neboť *pravá* víra do vašich srdcí ještě nevstoupila.“ Budete-li však poslouchat Allaha a Jeho Posla, pak On vám z vašich skutků neubere nic. Allah je věru Nejvyšš odpouštějící, Milosrdný.

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ

شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

16. Věřícími jsou pouze ti, kteří *upřímně* věří v Allaha a v Jeho Posla a dále již nepochybují, nýbrž bojují za věc Allahovu svými majetky i svými osobami. Ti jsou upřímní.

إِتِّمَاءَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَبْرَأُوا وَأَوْ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي

سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾

17. Řekni: „Chcete snad obeznámit Allaha se svou vírou, když Allah zná vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi? A Allah zná velmi dobře všechny věci.“

قُلْ أَعْلَمُونَ اللَّهُ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

عَلِيمٌ ﴿١٦﴾

18. Myslí si, že ti prokázali nějakou milost tím, že přijali Islám. Řekni: „Nepovažujte vaše přijetí Islámu za nějakou milost vůči mně. Naopak, Allah vás obdařil milostí tím, že vás dovedl k *Víře pravé* – jste-li pravdomluvní.“

يَسْتُونَ عَلَيْكَ إِنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْتَوُونَ عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ

بَلِ اللَّهُ يُبْسِنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

19. Allah zná tajemství nebes a země. A Allah vidí vše, co děláte.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ

بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

QÁF

(Zjeveno před Hidžrou)

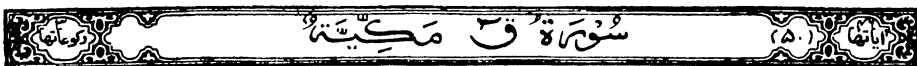
Doba zjevení a kontext

Všechny povolané autority kladou zjevení této *Súry* do raného mekkánského období. Tento názor potvrzuje i její obsah a hlavní myšlenka. Předchozí dvě *Súry* pojednávaly o perspektivách velké a slavné budoucnosti islámu a zabývaly se též sociálními a politickými problémy, které vyvstanou, jakmile se nějaký národ stane mocným a bohatým. Tato *Súra* začíná písmenem Qáf, což naznačuje, že je v moci Boha Všemohoucího učinit ze slabých a neorganizovaných Arabů mocný národ a že tak rozhodně učiní; a jako prostředek k dosažení tohoto cíle mu poslouží Korán.

Obsah

Súra je první ze skupiny kapitol, která končí *Súrou* Al-Wáqi‘ah. Podobně jako všechny ostatní mekkánské *Súry* klade zvláštní důraz na skutečnost, že Korán je zjevené Slovo boží, a věští, že Vzkříšení je realitou, o níž nelze pochybovat; zejména pak zdůrazňuje konečné vítězství islámu. *Súra* připomíná přírodní jevy a historie dávných Proroků, které nás vedou k tomuto nevyhnutelnému závěru. Hned na začátku se zabývá velmi důležitým tématem, Vzkříšením. Na důkaz pravdivosti tohoto základního faktu uvádí, že národ, který po staletí zůstal mrtvým na duchu a přestal žít, bude pomocí Koránu vzkříšen k novému činorodému životu. Dále říká, že se nevěřící nedokáží přimět k tomu, aby uznali, že se skutečně může objevit Varovatel vybraný z jejich středu, který jim oznámí, že budou vzkříšeni poté, “co zemřeli a obrátili se v prach“. Je jim doporučeno, aby studovali nádhernou stavbu nebeské báně poseté překrásnými hvězdami a planetami, jejichž chod je pravidelný a přesný bez jakýchkoli odchylek; a také aby se zamysleli nad stvořením nekonečné rozlehlosti země, z níž pro její obyvatele rostou všechny druhy plodů a potravin. Teprve potom si uvědomí, že Tvůrce a Původce tohoto velkého a složitého vesmíru má sílu a moudrost k tomu, aby člověku daroval nový život poté, co se jeho tělesná

schránka rozpadla. Dále *Súra* poukazuje na účelnost stvoření člověka - nejvyššího tvora božího a Jeho nejušlechtlejšího díla - na lidskou rozvahu, uvážlivost a naprostou zodpovědnost za vlastní činy. *Súra* končí poznámkou, že stvoření světa a stvoření člověka jakožto jeho vyvrcholení dokazuje, že Moudrý Stvořitel nemohl dát vzniknout takto složitému vesmíru, aniž za tím měl nějaký velký záměr. Z toho všeho vyplývá závěr, že život v záhrobí existovat musí.



QÁF

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Qáf*. Při Koránu vznešeném!

3. Oni se diví, že k nim přišel Varovatel z jejich středu. A nevěřící říkají: „Toto je věc podivná!

4. „Cože! Až zemřeme a staneme se prachem, *budeme znovu vzkříšeni?* To je návrat *víc než nemožný.*”

5. My víme, o kolik je země ukracuje, a máme Knihu, která uchovává *vše.*

6. Nikoliv, zavrhli pravdu, když k nim přišla, a teď jsou ve stavu zmatení.

7. Což se nepodívali na nebe nad sebou, jak jsme ho vytvořili a ozdobili a že v něm nejsou žádné trhliny?

8. A země — tu jsme rozprostřeli a rozmístili jsme na ní pevné hory; a dali jsme na ní vyrůst všem krásným druhům,

9. *Které slouží jako prostředek* k osvětlení a jako připomenutí pro každého služebníka, který se kajícím obrací *k Bohu.*

10. A sesíláme z nebe vodu, plnou požehnání, a z ní pěstujeme zahrady a zrní na žatvu

11. A vysoké palmy s trsy *plodů* nakupenými jeden nad druhým,

12. Jako obživu *Naším* služebníkům; a ožívujeme jí mrtvou zemi. A právě takové bude *Vzkříšení.*

* Moci Vládoucí!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

قَافٌ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ②

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ ③

هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ④

عِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ⑤

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا ⑥

كِتَابٌ حَفِيفٌ ⑦

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ ⑧

مَرِيحٍ ⑨

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا ⑩

وَرَزَقْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑪

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رِوَابًا وَأَبْنَيْنَا ⑫

فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ بُيُوتٍ ⑬

تَبَصَّرَةٌ وَذُكُورٍ لِكُلِّ عَبْدٍ مُسْتَبِطٍ ⑭

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرُكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جِبْتًا ⑮

وَحَبَّ الْحَصِيدِ ⑯

وَالنَّخْلَ بَسَقَتِ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ⑰

مِرْزَقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذٰلِكَ ⑱

الْخُرُوجِ ⑲

الْبَرِّ

13. Lid Noemův zavrhl pravdu již před nimi a podobně učinili lidé Studně* a Thamúdovci

14. A Ádovci a Faraón a bratři Lotovi

15. A lidé Lesa* a národ Tubba'ů*. Ti všichni Posly zavrhli a v důsledku toho je postihl Můj slíbený trest.

16. Cožpak jsme se unavili při svém prvním stvoření? Nikoliv, ale oni jsou zmateni, pokud jde o stvoření nové.

R. 2.

17. A vskutku jsme stvořili člověka a víme, co mu jeho nitro našeptává, a jsme mu blíže než jeho krční žíla.

18. Když dva andělé Zapisovatelé zaznamenávají skutky lidí, přičemž jeden sedí zprava a druhý zleva,

19. Nepromluví (člověk) ani slovo, aniž by u něho byl anděl strážný připravený je zaznamenat.

20. A opojení smrti zcela jistě přijde. „Tohle je to, čemu ses snažil uniknout.“

21. A bude zatroubeno na troubu: „Toto je Den slibu.“

22. A každá duše vystoupí a bude s ní anděl, aby ji poháněl, a anděl jako svědek.

23. „Na tohle jsi nedbal; nyní jsme ti sňali roušku a zrak tvůj je dnes zostřený.“

24. A druh jeho řekne: „Toto je to, co jsem ze zápisu připravil.“

25. „Vy dva hodte do Pekla každého nevděčného nepřítele pravdy,

26. „Zabraňujícího dobrému, hříšníka, pochybovače,

27. „Který si vedle Allaha staví Boha jiného. Vy dva jej tedy hodte do strašných muk.“

* Staré arabské kmeny.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَشُودُ^{١٣}

وَعَادُ وَفِرْعَوْنَ وَإِخْوَانُ لُوطٍ^{١٤}

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمِ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرَّسُولَ

وَحَقَّ وَعِيدُ^{١٥}

أَفَعَيَّبْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ

خَلْقٍ جَدِيدٍ^{١٦}

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْمَا تَوْسُوتًا بِهِ

نَفْسَهُ^{١٧} وَخَنَّا أَقْرَبَ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ^{١٨}

إِذْ يَتَلَفَّى^{١٩} الصُّلَّيْقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ

فَعَيْدُ^{١٨}

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَيْنِدُ^{١٩}

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ

مِنْهُ تَحِيدُ^{٢٠}

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ^{٢١}

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدُ^{٢٢}

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ

غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدُ^{٢٣}

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي^{٢٤}

أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كِفَارٍ عَيْنِي^{٢٥}

مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ^{٢٦}

إِنِّي جَعَلْتُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَالِقِيهِ فِي الْعَذَابِ

الشَّدِيدِ^{٢٧}

28. Jeho druh řekne: „Ó Pane náš, já jsem ho ke vzpurnosti nepřiměl; to on sám příliš daleko zbloudil.“

29. *Bůh* řekne: „Nehádejte se v Mé přítomnosti, již předem jsem vás varoval.“

30. „Rozsudek Mnou *vynesený* nesmí být změněn a Já nejsem nespravedlivý ke Svým služebníkům.“

R. 3.

31. V ten den řekneme Peklu: „Už jsi naplněno?“ a ono odpoví: „Je jich ještě více?“

32. A Nebe, již ne tak vzdálené, bude přiblíženo spravedlivým.

33. „Toto je to, co vám bylo slíbeno — každému, kdo se vždy *k Bohu* obracel kajícně a *na své skutky* dbal,

34. „Kdo se v soukromí Milostivého *Boha* bál a přicházel *k Němu* se srdcem kajícím.

35. „Vstupte tam v míru. Toto je Den Věčnosti.“

36. Budou tam mít vše, po čem touží, a u Nás je ještě *mnohem* více.

37. A kolik pokolení, jež byla silou mocnější než oni, jsme zahubili již před nimi! *Když se však dostavil trest*, vydali se na cesty po zemích. A bylo *pro ně* někde útočiště?

38. V tom věru je připomenutí pro toho, kdo má srdce, či pro toho, kdo naslouchá a je pozorný.

39. A vskutku jsme stvořili nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, v šesti obdobích, a nedotkla se Nás žádná únava.

40. Snášeť tedy trpělivě to, co říkají, a oslavuj Pána svého, chválice Ho před slunce východem i před *jeho* západem;

41. A v noci Jej *těž* oslavuj i po *předepsaném* padnutí na zem.

42. A naslouchejte, až hlasatel zavolá z místa blízkého;

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَّغَيْتَهُ وَ لَكِن كَانَ فِي

ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣٨﴾

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ

بِالْوَعِيدِ ﴿٣٩﴾

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٠﴾

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَ نَقُولُ هَلْ

مِن مَّزِيدٍ ﴿٤١﴾

وَ أُنزِلَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٤٢﴾

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَقَابٍ حَفِيظٍ ﴿٤٣﴾

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٤٤﴾

إِذْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٤٥﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٤٦﴾

وَ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ

بَطْشًا فَ نَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ حَاسِبٍ ﴿٤٧﴾

إِن فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى

السَّمْعَ وَ هُوَ شَاهِدٌ ﴿٤٨﴾

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي

سِتَّةِ أَيَّامٍ وَ مَا مَسَنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٤٩﴾

فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ

طُلُوعِ الشَّمْسِ وَ قَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٥٠﴾

وَ مِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَ آذِنًا لِلسُّجُودِ ﴿٥١﴾

وَ اسْتَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥٢﴾

43. Den, kdy uslyší výkřik doopravdy; to bude den, kdy vstanou z hrobů.

44. Věru jsme to My, kdo dává život a způsobuje smrt, a k Nám se uskuteční návrat *konečný*.

45. V den, kdy se nad nimi země rozpuke a oni vyjdou spěchající – to bude shromáždění pro Nás zcela snadné.

46. My víme nejlépe, co říkají; a ty nejsi povolán, abys je *jakýmkoli způsobem* nutil. A tak napomínej prostřednictvím Koránu toho, kdo se Mého varování bojí.

يَوْمَ يَسْعَوْنَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٣٣﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِنَّا لَمَصِيرُ ﴿٣٤﴾

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا

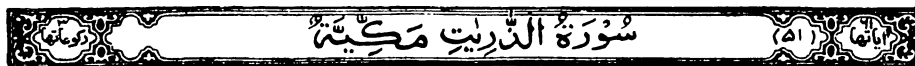
يَسِيرٌ ﴿٣٥﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ

﴿٣٦﴾ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٣٧﴾

AL-DHÁRIJÁT*(Zjeveno před Hidžrou)***Doba zjevení a kontext**

Tato *Súra* byla podobně jako kapitola předcházející zjevena v době raného působení svatého Proroka v Mekce. Nöldeke ji klade do čtvrtého roku po Výzvě. Předchozí *Súra* pojednávala o dvojím vzkříšení — duchovním, k němuž mělo dojít prostřednictvím koránského učení, a Konečném, které nastane v Životě posmrtném; přičemž první typ vzkříšení slouží jako důkaz na podporu vzkříšení druhého. *Súra* začíná důležitým proroctvím o tom, že vlivem koránského učení vznikne obec vysoce spravedlivých mužů. Stejně jako vláhou obtěžkané mraky přinášejí déšť rozlehlým oblastem vyprahlé a spálené země a dávají jim vykvést novým životem, tato zbožná skupina spravedlivých věřících, probudivši se k novému duchovnímu životu, ponese koránské učení do všech končin světa a při svém pochodu vpřed smete z cesty vše, co se mu do cesty postaví. Až se tato zdánlivě nespílitelná předpověď stane hmatatelnou skutečností, bude představovat nezvratný důkaz na podporu existence Konečného Vzkříšení. Dále se praví, že kdykoli se na zemi objeví boží Posel, aby svému lidu oznámil, že existuje život v záhrobí a že v něm budou muset skládat účty ze svých skutků, vysmívají se mu, stavějí se mu na odpor a pronásledují ho; jako příklad je tu citován případ lidu Lotova, který byl potrestán za své nepravosti a za své zvrhlé a nemravné praktiky. Je tu též stručná zmínka o trestu, který postihl Faraóna, 'Ádovce, Thamúdovce a lid Noemův, a ke konci *Súra* důrazně upozorňuje na nejvyšší cíl, pro nějž byl stvořen člověk, totiž aby v sobě pěstoval a ztělesňoval vlastnosti boží a zhostil se plně a věrně svých povinností k Bohu a k svým bližním.



AL-DHÁRIJÁT

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého. Milosrdného.
2. Při větrech rozséváním nesmírným rozsévajících,
3. Potom při mračnech vláhu nesoucích,
4. Potom při řekách lehce plynoucích,
5. A při andělech povinnosti dle příkazu vykonávajících,
6. To, co vám bylo slíbeno, je pravdou;
7. A Soud zcela jistě nastane.
8. A při nebi plném drah,
9. Vy vpravdě jste v řečech svých nesrovnalí.
10. Od pravdy se nechá odvrátit jedině ten, kdo by se stejně odvrátil.
11. Nechť jsou prokleti lháři,
12. Kteří jsou v hloubi své nevědomosti lhostejní.
13. Ptají se: „Kdy přijde Den Posledního soudu?“
14. To bude v den, kdy budou v Ohni mučení.
15. „Okuste muka svá. Toto je to, co jste chtěli uspšit.“
16. Ale Spravedliví budou mezi zahradami a prameny,
17. Přijímajíce to, co jim daruje Pán jejich; neboť předtím dobré konali.
18. Spávali jen malou část noci;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 وَالذَّرِّيَّتِ ذُرُورًا ②
 فَأَلْحَمِلَتْ وَفَرَا ③
 فَأَلْجَرِيَّتِ يُسْرًا ④
 فَأَلْمَقْسِيَّتِ أَمْرًا ⑤
 إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ ⑥
 وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ⑦
 وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ⑧
 إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨
 يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ⑩
 قِتِلَ الْخَرِصُونَ ⑪
 الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ⑫
 يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ⑬
 يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ⑭
 ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُسْتَعْلَوْنَ ⑮
 إِنَّ السُّعْيِينَ فِي جَنَّتِ وَعَيْونَ ⑯
 أَخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ رَبَّهُمْ لَانَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ
 ذَلِكَ مُّحْسِنِينَ ⑰
 كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ⑱

19. A za úsvitu prosili o odpuštění;

20. A v jejich majetku byl podíl pro zebřáka i *pro* nuzného.

21. A na zemi jsou Znamení pro ty, kteří věří z přesvědčení,

22. A *také* ve vás samých. Což to nevidíte?

23. A na nebi je vaše obživa a *také* to, co je vám slibováno.

24. Při Pánu nebe a země, toto je skutečně pravda, stejně jako *je pravda to*, že mluvíte.

R. 2.

25. Donesl se k tobě příběh o Abrahamových hostech poctěných?

26. Když k němu vešli a řekli „Mír!“ On odpověděl „Mír!“ *Byli to pro něho* lidé neznámí.

27. Odešel tiše do svého domu a přinesl tučné tele

28. A položil je před ně a řekl: „Což jíst nebudete?“

29. A pocítil před nimi strach. Řekli: „Neboj se.“ A oznámili mu radostnou zvěst o *narození* syna moudrého.

30. Tu přistoupila jeho žena celá rozčilená a do tváře se bila a zvolala: „Vždyť já jsem neplodná
já jsem neplodná stařena!“

31. Řekli: „Tak řekl Pán tvůj. A On je věru Moudrý, Vševědoucí.“

32. *Abraham* řekl: „Kvůli čemu jste přišli, ó Poslové?“

33. Řekli: „Byli jsme vysláni k lidu hříšnějšímu,

34. „Abychom na ně seslali kameny z hlíny,

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٠﴾

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢١﴾

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٣﴾

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ

تَنْطِقُونَ ﴿٢٤﴾

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٥﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ

مُنْكَرُونَ ﴿٢٦﴾

فَرَأَى إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَبِينٍ ﴿٢٧﴾

فَقَدَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٨﴾

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَنْفَخْطُ وَبَشِّرُوهُ

بِعَلَا مِ عَلَيْهِ ﴿٢٩﴾

فَأَقْبَلَتْ أَمْرَانَهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَ

قَالَتْ مَجْرُؤٌ عَقِيمٌ ﴿٣٠﴾

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ

الْعَلِيمُ ﴿٣١﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٢﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٤﴾

35. „U Pána tvého označené pro ty, kteří se hrubě provinili.“

36. A ty z věřících, kteří tam byli, jsme odtamtud vyvedli;

37. Ale našli jsme *tam* jen jediný dům Muslimů.

38. A zanechali jsme v tom Znamení pro ty, kteří se bolestného trestu obávají.

39. A *další znamení jsme zanechali* v Mojžíšovi, když jsme ho vyslali se zjevnou pravomocí k Faraónovi,

40. Ten se však *od Mojžíše* ve své pýše odvrátil a prohlásil: „Kouzelník nebo blázen.“

41. Tak jsme ho uchvátili i vojska jeho a hodili jsme je do moře; a vinu za to nesl *jedině* on sám.

42. A *Znamení bylo v rodu* ‘Adovců, když jsme proti nim poslali ničivou vichřici.

43. Nic z toho, nad čím se přehnal, nenechala, aniž to proměnila v zpráchnivělé kosti.

44. A *Znamení bylo v rodu* Thamúdovců, když jim bylo řečeno: „Užívejte si ještě chvíli.“

45. Ale oni se proti přikázání Pána svého postavili. A tak je zasáhl blesk, zatímco se dívali

46. A nebyli schopni *znovu* vstát, ani se nemohli bránit.

47. A již před nimi jsme zahubili lid Noemův; byl to lid neposlušný.

R. 3.

48. A nebe jsme postavili *vlastní* silou a věru máme sílu nesmírnou.

49. A zemi jsme rozprostřeli; a *jak* skvěle *věci* připravujeme!

50. A vše jsme stvořili v párech; snad se nad tím zamyslíte.

51. Utíkejte se tedy k Allahovi. Já věru jsem od Něho pro vás zjevný Varovatel.

52. A nestavte jiného Boha vedle Allaha. Já věru jsem od Něho pro vás zjevný Varovatel.

سُوْمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٥﴾

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٧﴾

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ

مُؤْتَمِنِينَ ﴿٣٩﴾

فَتَوَلَّىٰ بُرُكْيَهٗ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ أَجْتُونَا ﴿٤٠﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ

مُذْمُومٌ ﴿٤١﴾

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَةَ ﴿٤٢﴾

مَا تَذُرُّ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرِّيمِ ﴿٤٣﴾

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا خَتَلٰٓ جِبِينَ ﴿٤٤﴾

فَعَتَوَاعَنَ أَمْرًا رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الضُّعْفَةُ وَهُمْ

يَنْظُرُونَ ﴿٤٥﴾

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنتَصِرِينَ ﴿٤٦﴾

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلِٰهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٤٧﴾

وَالسَّآءَ بَبَيْنٰهَا بَأْيِدِٰنَا لَمُوسٰٓعُونَ ﴿٤٨﴾

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمِهْدُونَ ﴿٤٩﴾

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا ذَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

فَقَرِّءْ إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ

مُّبِينٌ ﴿٥٢﴾

53. A stejně tak nepřišel k těm, kdož byli před nimi, Posel žádný, aby neřekli: „Kouzelník nebo blázen!”

54. Dědí to snad jeden po druhém? Nikoli, ale *všichni* jsou lidé vzpurní.

55. Odvrať se tedy od nich a nebudeš z ničeho viněn.

56. A napomínej dále, neboť napomenutí je prospěšné těm, kteří věří.

57. A Džiny a lidi jsem stvořil jen proto, aby Mě uctívali.

58. Nežádám od nich žádnou obživu, ani netoužím po tom, aby Mě živili.

59. *Vždyť* je to Sám Allah, Jenž je Veliký Živitel, Mocný, Silný.

60. A ti, kteří hřešili, si vysloužili svůj podíl na vině, podobný podílu těch, *kteří byli před nimi*; nechť na Mně tedy nechtějí, abych uspíšil *trest*.

61. Běda těm, kteří nevěří, kvůli tomu jejich dni, jenž jim byl přislíben.

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٥٣﴾

اتَّوَصَّوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٤﴾

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمُلُومٌ ﴿٥٥﴾

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿٥٨﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٩﴾

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ

فَلَا يَسْتَعْمِلُونَ ﴿٦٠﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦١﴾

KAPITOLA 52

AL-TÚR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, v prvních letech po Výzvě. Nöldeke ji řadí hned za kapitolu 51, zatímco Muir se domnívá, že byla zjevena o něco později. V předchozí *Súře* bylo upozorněno na velký duchovní převrat, který způsobil Korán. Bylo prý zcela podle řádu věcí a zákonů přírody, že muselo přijít nové Zjevení, protože lidé se zvrhli a zapomněli na Boha. *Súra* končila konstatováním, že svatý Prorok, podobně jako Proroci dob minulých, narazí na tuhý odpor, ale věc Pravdy zvítězí a nevěřící budou potrestáni. Tato *Súra* se zmiňuje o biblických proroctvích o svatém Proroku a varuje nevěřící, že budou-li i nadále trvat na svém odporu, postihne je boží trest.

Obsah

Súra začíná přímým a důrazným odkazem na proroctví o Koránu a o svatém Prorokovi, která jsou obsažena v Bibli; konstatuje, že Bible, Korán a Ka'ba vesměs svědčí o pravdivosti islámu a svatého Proroka a upozorňuje nevěřící, že odpor proti Pravdě nikdy nepřináší dobré výsledky. Ale těm spravedlivým služebníkům božím, kteří učení boží přijmou a ztvární podle něho své životy, se dostane božích darů. Následuje prohlášení, že svatý Prorok není věštcem, ani bláznem, ani básníkem, ale pravým Poslem božím, protože mravní a duchovní převrat, který vyvolal, nemůže být dílem blázna či básníka; a velká Kniha boží — Korán —, která mu byla zjevena, nemůže být výmyslem lháře. Byla zjevena Velkým Stvořitelem nebes a země. Svatý Prorok netouží po žádné odměně, a protože je pod ochranou boží, úklady nevěřících proti němu namířené neuspějí. Zato nevěřící postihne boží trest, který se rychle dblíží.



AL-TÚR

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Při Hoře;

3. A při Knize psané

4. Na pergamenu rozvinutém;

5. A při Domě navštěvovaném;

6. A při Střeše zdvižené;

7. A při moři vzedmutém;

8. Trest Pána tvého se zcela jistě uskuteční;

9. A není nikoho, kdo by ho mohl odvrátit.

10. V den, kdy se nebe vzedme *strašným* vzedmutím

11. A hory se pohnou *strašným* pohnutím;

12. Běda v ten den těm, kteří pravdu zavrhnou

13. A kteří se hloupým řečem oddávají.

14. V den, kdy budou strčeni do ohně Pekelného *mocným* strčením.

15. „Toto je Oheň, který jste za lež pokládali.

16. „Je to kouzlo, či snad nevidíte?

17. „Hořte v něm; a ať už jste trpěliví, či nikoliv, bude to pro vás jedno. Odměnu dostáváte *jen* za to, co jste dělali.”

18. A spravedliví budou v Zahradách a v rozkoši,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَ الطُّورِ ②

وَ كَتَبَ مُسْطُورٍ ③

فِي سَمَاقٍ مَنْشُورٍ ④

وَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ⑤

وَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ⑥

وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑦

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ⑨

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوَدًّا ⑩

وَ تَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪

قَوْلِيلٌ يَوْمِئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ⑫

الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ⑬

يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ⑭

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ⑮

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ⑯

إِصْلَوْهَا فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ ⑰

إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑱

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ يَلْعَبُونَ ⑲

19. Radujíce se z toho, čím je Pán jejich obdařil; a Pán jejich je před mukami Pekelnými zachránil.

20. „Jezte a pijte si vesele v odměnu za to, co jste konali,

21. „Odpočívající na pohovkách postavených do řad.“ A oženíme je se spanilými dívkami s velkýma krásnýma očima.

22. A ti, kteří věří a jejichž děti je ve víře následují — ty svedeme dohromady s jejich potomstvem. A z odměny za skutky jejich jim neubereme nic. A každý člověk je ručitelem toho, co si vysloužil.

23. A obdaříme je *hojností* ovoce a masa, jaké si jen budou přát.

24. A budou si tam mezi sebou podávat pohár, v němž není ani lehkovážnosti, ani hříchu;

25. A budou je tam obcházet a obsluhovat jejich vlastní mládenci podobní perlám dobře chráněným.

26. A budou se obracet jeden k druhému a vzájemně se vypyávat.

27. Řeknou: „Dříve, když jsme ještě byli u své rodiny, velmi jsme se strachovali hněvu Božího;

28. „Ale Allah k nám byl milostiv a ochránil nás před mukami větru spalujícího.

29. „Modlili jsme se k Němu již předtím.“ On věru je Dobročinný, Milosrdný.”

R. 2.

30. Tedy napomínej. Díky milosti Pána tvého nejsi věstec, ani blázen.

31. Říkají snad: „Je to básník! A my čekáme, až mu osud přinese nějaké nešťstí.”

32. Řekni: „Čekajte tedy. Já jsem s vámi také mezi těmi, kteří čekají.”

33. Ponouká je k tomu jejich rozum, či úsudek, anebo jsou to lidé vzpurní?

34. Říkají: „On si to vymyslel.” Ba ne, však sami tomu nevěří.

فَكَيْفَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّهْمُ رَبُّهُمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ١٩

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٢٠
مَكِينٍ عَلَى سُورٍ مُّصْفُوفَةٍ وَرَوَّحْنَهُمْ مَّحْوِرٍ
عَيْنٍ ٢١

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ
أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهينٌ ٢٢

وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ٢٣
يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِينَ ٢٤
وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ
مَّكُونٌ ٢٥

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ٢٦
قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ٢٧
فَبَشَّرَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السُّورِ ٢٨
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلَ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ٢٩

فَذَكَرْنَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ يَا كَاهِنٍ وَلَا جَاهِلُونَ ٣٠
أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبَّأْنَا بِهِ رَبِّبِ السُّورِ ٣١
قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْتَبِصِينَ ٣٢
أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ
طَاعُونَ ٣٣

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ٣٤

35. Necht' tedy. přinesou pojednání podobné tomuto, mluvili-li pravdu."

36. Byli snad stvořeni jen tak pro nic, nebo jsou oni sami stvořiteli?

37. *Nebo stvořili nebesa a zemi? Ne, oni víru nemají.*

38. Či vlastní poklady Pána tvého, nebo jsou jejich strážci?

39. Mají snad žebřík *do nebe vedoucí*, jehož pomocí mohou naslouchat? Necht' tedy ti z nich, kteří naslouchají, přinesou zjevné zplnomocnění.

40. On že má dcery a vy máte syny?

41. Žádáš snad od nich nějakou odměnu, takže jsou zatíženi dluhy.

42. Či mají znalosti o nespátřeném, takže *je* zapisují?

43. Anebo léčky připravují? Však budou to ti, kteří nevěří, kdo se v osidlech zachytí.

44. Či mají Boha jiného než Allaha? Allah převyšuje *vše*, co *k Němu* přidružují!

45. A i kdyby viděli kus nebe padat, stejně by řekli: „To se kupí mraky.”

46. Nech je tedy být, až co se setkají se svým dnem, v němž budou bleskem zasaženi,

47. Dnem, v němž jim jejich léčky nebudou nic platné, ani jim nebude pomůženo.

48. A ty, kteří hřeší, postihne kromě toho *ještě* trest *jiný*. Ale většina z nich to neví.

49. Čekej proto trpělivě na rozsudek Pána svého, neboť tě máme na očích; a oslavuj Pána svého chválou Jeho, když vstáváš;

50. A v noci Jej *také* oslavuj a při západu hvězd.

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٦﴾

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكِ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّرُونَ ﴿٣٨﴾

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ مِّنْ سَمَوَاتٍ مَّا يَسْتَبْعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَعْتَبُهُمْ

بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٤٠﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤١﴾

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٢﴾

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٣﴾

أَمْ لَهُمْ آلَةٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ

مَّرْكُومٌ ﴿٤٥﴾

فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٦﴾

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٧﴾

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٩﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٥٠﴾

AL-NADŽM

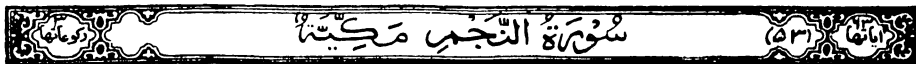
(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Podle převládajícího názoru badatelů byla tato *Súra* zjevena v 5. roce po Výzvě, krátce po prvním vystěhování do Habeše, k němuž došlo téhož roku v měsíci Radžab. Letmá zmínka v předchozí *Súře* o biblických proroctvích a přírodních jevech měla potvrdit pravdivost koránského zjevení i pravdivost Prorokova tvrzení, že byl vyslán Bohem. Stejným tématem se zabývá i tato *Súra*, a to velmi působivým a umělecky silným stylem. Tvrdí, že svatý Prorok je Posel boží *par excellence* a že byl Bohem zmocněn, aby se stal posledním, a to neomylným vůdcem a učitelem lidstva.

Obsah

Padající *Al-Nadžm* (hvězda) na počátku *Súry* slouží jako důkaz podporující tvrzení svatého Proroka, že je vyslancem božím. Prorok, zasvěcen do božských tajemství a napiv se z hluboka z pramene boží milosti a vědění, dosáhl nejvyššího vrcholu vznešenosti ducha, k jakému může člověk vůbec vystoupit. Potom ho měrou nejvyšší naplnila vrozená lidská dobrota, láska a soucit a takto duševně vyzbrojen byl zplnomocněn k tomu, aby světu oddanému uctívání božstev ze dřeva a z kamene kázal boží Jedinost. Na podporu učení o Jedinosti boží *Súra* uvádí solidní a pádné argumenty, založené na rozumu a opírající se o dějiny a o nicotné počátky člověka, a ostře odsuzuje modloslužebnictví. Tento hloupý obyčej pramení z nedostatku pravých znalostí a opírá se o neopodstatněné dohady, které ‚proti Pravdě nic nezmohou‘. Dále praví, že si modloslužebníci měli vzít ponaučení z příběhů Abrahama, Mojžíše a ostatních Proroků, neboť modloslužebnické víry a praktiky vždy přivedly své vyznavače do záhuby. Potom tvrdí, že každý člověk ponese svůj vlastní kříž a účty ze svých skutků bude skládat před Bohem, který je Konečným Cílem všeho. *Súra* končí varováním adresovaným nevěřícím, že budou-li i nadále zavrňovat Poselství boží, potká je stejně smutný konec, jaký potkal lid Noemův, ‘Ádovce a Thamúdovce. Je nevyhnutelné, že lež zahyne a nic ji nezachrání.



AL-NADŽM

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Při hvězdě padající,

3. Váš druh ani nezabloudil, ani nechybil,

4. Ani nemluví ze své vlastní vůle.

5. Je to pouze vnuknutí, jež bylo Bohem vnuknuto.

6. Učil ho Pán neomezené moci,

7. Silou vládnoucí. On prokázal nadvládu Svou nade vším

8. A Svě slovo zjevil, když byl na obzoru nejvyšším,

9. Potom se k Bohu přiblížil; a potom k lidem sestoupil,

10. Tak blízko, že byl na vzdálenost jednoho až dvou luků, či ještě blíže.

11. Potom vnukl Svému služebníku to, co mu vnukl.

12. Srdce Prorokovo v tom, co viděl, nelhalo.

13. Chcete se s ním tedy přít o tom, co viděl?

14. A vskutku Jej viděl i podruhé,

15. Poblíže nejvzdálenějšího stromu lotosového,

16. U něhož je Zahrada Příbytku věčného.

17. Bylo to tehdy, když lotosový strom přikrylo to, co ho přikrylo.

18. Oko se neodvrátilo, ani nebloudilo.

19. Věru on spatřil největší ze Znamení Pána svého.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالْتَجِمَ إِذَا هُوَ ②

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى ③

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى ④

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى ⑤

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى ⑥

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى ⑦

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ⑧

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ⑨

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ⑩

فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى ⑪

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ⑫

أَفْتَشْرُوهَ عَلَى مَا يَرَى ⑬

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى ⑭

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ⑮

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ⑯

إِذْ يَفِئْتُهُ السِّدْرَةَ مَا يَفِئْتُهُ ⑰

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ⑱

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ⑲

20. Nyní *mi* povězte o Lát* a 'Uzzá*,
 21. A Manát*, té třetí, *další bohyni!*
 22. „Cože, pro vás synové a pro Něho dcery?!”
 23. To vskutku by bylo dělení nespravedlivé.
 24. „Jsou to jen jména, kterými jste je pojmenovali — vy i vaši otcové — pro něž Allah neslal žádné oprávnění.” Nenasledují nic, než domněnky a to, po čem touží jejich duše, zatímco k nim již od Pána jejich přišlo *správné* vedení.

25. Může mít člověk vše, po čem touží?
 26. Ne, Allahovi však patří Život budoucí i pozemský.

R. 2.

27. A kolik je na nebi andělů! Ale jejich přímluva nebude nic platná, leda až Allah dá povolení tomu, komu chce, a tomu, komu se Mu zlíbí.

28. Ti, kteří nevěří v Život budoucí, nazývají anděly ženskými jmény;

29. Ale nemají o tom žádné vědění. Nenasledují nic než domněnky; a domněnky proti pravdě nic nezmohou.

30. Odvrát se tedy od toho, kdo se od Našeho připomenutí odvrací a touží jen po životě pozemském.

31. Tam končí jejich vědění. A Pán tvůj zná nejlépe toho, kdo z Jeho cesty zbloudil, a On zná nejlépe toho, kdo následuje *správné* vedení.

32. A Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, aby mohl od-

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝٢٠

وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرَىٰ ۝٢١

اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنثَىٰ ۝٢٢

تِلْكَ اِذَا قَسَمَةٌ ضَيْرَةٌ ۝٢٣

اِنَّ هِيَ اِلَّا اَسْمَاءٌ سَبَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ

مَا اَنْزَلَ اللهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا

الظَّنَّ وَمَا تَهْوٰى اِلَآ نَفْسٌ وَّلَقَدْ جَآءَهُمْ مِنْ

رَبِّهِمْ الْهُدٰى ۝٢٤

اَمْرٌ لِّلْاِنْسَانِ مَا تَكْتُمُ ۝٢٥

فَلِلّٰهِ الْاِخْرٰةُ وَالْاَوَّلٰى ۝٢٦

وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِيْ شَفَاعَتُهُمْ

شَيْئًا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَّأْذَنَ اللهُ لِمَنْ يَّشَآءُ و

يَرٰضٰ ۝٢٧

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاِخْرٰةِ لَيَسْتَوُوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ

تَسْبِيَةً الْاُنثٰى ۝٢٨

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ و

اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِيْ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝٢٩

فَاَعْرِضْ عَنْ مَّنْ تَوَلٰى هٗ عَنْ ذِكْرِنَا وَاَلَمْ يَرِدْ اِلَّا

الْحَيٰوةَ الدُّنْيٰى ۝٣٠

ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ

بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهِ وَّهُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدٰى ۝٣١

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَٰ

* Oblíbené modly rodu mekkánských Kurajšovců.

měnit ty, kteří zlé konají, za to, co vykonali, a aby odměnil ty, kteří dobré konají, tím, co je nejlepší.

33. Ti, kteří se těžkým hříchům a nemravnostem vyhýbají, kromě drobných prohrěšků — Pán tvůj je věru převelice slitovný. On vás zná velmi dobře z *doby*, kdy vás ze země stvořil a kdy jste byli *pouhé* zárodky v lůnech svých matek. Nevydávejte se tedy za očištěné. On zná toho, kdo je spravedlivý, nejlépe.

R. 3.

34. Viděl jsi toho, jenž se odvrací

35. A jen málo rozdává a činí tak s nechutí?

36. Má snad vědění o nespatrieném, a proto je schopen je vidět?

37. Byl snad zpraven o tom, co je v Písmech Mojžíše

38. A Abrahama, jenž splnil *přikázání*?

39. Že totiž nikdo, kdo břemeno nosí, neponese břímě jiného;

40. A že se člověku dostane jen toho, oč usiloval;

41. A že úsilí jeho dojde brzy uznání;

42. A potom za ně bude odměněn plnou odměnou;

43. A že konec všeho je u Pána tvého;

44. A že je to On, Kdo lidi rozesmává i rozplakává;

45. A že je to On, Kdo způsobuje smrt a život dává;

46. A že On stvořil dvojice, pohlaví mužské a ženské,

47. Z kapky semene, když je vystříkována.

48. A že Jemu přísluší dát vzniknout druhému stvoření;

الَّذِينَ اسَاءُوا وَاِمْعَالُوًا وَيَجْزِيكَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوًا
بِالْحُسْنٰى ﴿٣٣﴾

الَّذِيْنَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيْرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ اِلَّا
اللَّيْمٰتِ اِنَّ رَبَّكَ وَاَسِعَ الْمَغْفِرَةُ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ
اِذَا نَسَخَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجْنٰتٌ فِي
بُطُوْنِ اُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تَزَلُوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنْ اَتَقٰى ﴿٣٤﴾

اَفَرَأَيْتَ الَّذِيْ تَوَلٰى ﴿٣٥﴾

وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْثٰى ﴿٣٦﴾

اَعِنْدَكَ عِلْمٌ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَبِّهٖ ﴿٣٧﴾

اَمْ لَمْ يَنْبَأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسٰى ﴿٣٨﴾

وَابْرٰهِيْمَ الَّذِيْ وُتِّيْ ﴿٣٩﴾

اَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ﴿٤٠﴾

وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿٤١﴾

وَاَنْ سَعِيْهٖ سَوْفَ يَّرٰى ﴿٤٢﴾

ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَاءُ الْاَوْفٰى ﴿٤٣﴾

وَاَنْ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ﴿٤٤﴾

وَاَنْتَ هُوَ اَضْحٰكُ وَاَبْكٰى ﴿٤٥﴾

وَاَنْتَ هُوَ اَمَاتٌ وَّاَحْيٰى ﴿٤٦﴾

وَاَنْتَ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَاَلَاثِمَةَ ﴿٤٧﴾

مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُنْفَخُ ﴿٤٨﴾

وَاَنْ عَلَيْهِ النُّشٰةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٩﴾

49. A že je to On, Kdo obohacuje a uspokojuje;

وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۝٤٩

50. A že On je Pánem Siria;

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ ۝٥٠

51. A že On zahubil první ‘Ádovce

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝٥١

52. A rod Thamúdovců a žádného z nich neušetřil;

وَتَمُودًا فَمَا آيَقُوهُ ۝٥٢

53. A již před nimi zahubil lid Noemův – ti byli velmi nespravedliví a velmi vzpurní –

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْفَىٰ ۝٥٣

54. A svrhl zvrácená města lidu Lotova,

وَالْمُوتَفِكَاهِوَىٰ ۝٥٤

55. Takže je pokrylo to, co je pokryt mělo.

فَغَشَّاهَا مَا عَشَىٰ ۝٥٥

56. Ó člověče, které z darů Pána svého chceš popírat?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۝٥٦

57. Toto je Varovatel podobný varovatelům dob dřívějších.

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ الْأُولَىٰ ۝٥٧

58. Přiblížila se Hodina, která se přiblížit měla,

أَرَفَّتِ الْآزِفَةَ ۝٥٨

59. A nikdo kromě Allaha ji nemůže odvrátit.

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝٥٩

60. Divíte se tedy tomuto zvěstování?

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۝٦٠

61. A smějete se, místo abyste plakali?

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۝٦١

62. A zůstanete pyšně lhostejní?

وَأَنْتُمْ سِمْدُونَ ۝٦٢

63. Padněte na zem před Allahem a Jeho uctívejte.

فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝٦٣

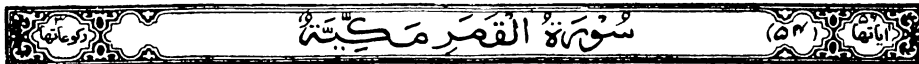
KAPITOLA 54

AL-QAMAR

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla zjevena asi ve stejnou dobu jako *Súra* předchozí, Al- Nadžm, a ta byla zjevena v 5. roce po Výzvě. Kapitola Al-Nadžm končila varováním adresovaným nevěřícím, že Hodina posledního soudu se již přiblížila, a tato *Súra* začíná sdělením, že hrozící Hodina se už málem dostavila a stojí za dveřmi. *Súra* je pátou z řady sedmi kapitol, kterou zahajuje *Súra* Qáf a uzavírá Al-Waqui'ah. Všechny tyto kapitoly byly zjeveny hned na počátku Prorokova působení a pojednávají o základních učeních islámu - tj. o Existenci a Jedinosti Boha, o Vzkříšení a o Zjevení; a na potvrzení těchto tezí se dovolávají svědectví zákonů přírody, zdravého lidského rozumu a historií dávných Proroků. V některých *Súrách* je kladen zvláštní důraz na argumenty jednoho typu a jen letmo se zmiňuje o ostatních a naopak. Tato *Súra* se zabývá nárokem svatého Proroka na prorocké poslání a otázkou Vzkříšení, se zvláštním ohledem na příběhy dřívějších Proroků, zjeména na příběh o Noemovi, o kmenech 'Ádovců a Thamúdovců a o lidu Lotově. Ke konci zvlášt' upozorňuje na splnění proroctví o zničení a svržení moci pohanských Arabů, o němž bylo vysloveno varování v *Súře* předchozí (53:58).



AL-QAMAR

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Hodina se blíží a měsíc je rozpolcen.

3. A jestliže uvidí Znamení, odvracejí se a říkají: „Kouzlo pomíjivé.“

4. Odmítají pravdu a následují své vlastní choutky. Ale každé ustanovení *Boží* se vskutku naplní.

5. A již se k nim donesly zvěsti o proroctvích, v nichž bylo obsaženo přísné varování –

6. Moudrost to dokonalá; však varování jim nejsou nic platná.

7. Odvrát' se tedy od nich. V den, kdy je Svolavatel povolá k věci nepřijemné,

8. Kdy s očima sklopenýma vystoupí z hrobů *svých*, jako kdyby to byly kobylky rozptýlené,

9. Spěchajíce ke Svolavateli. Nevěřící řeknou: „Toto je těžký den.“

10. Lid Noemův zavrhl *pravdu* již před nimi; ano, zavrhli služebníka Našeho a řekli: „Blázen a člověk opovržený.“

11. Proto se k Pánu svému modlil: „Jsem přemožen, *přijď mi na pomoc!*“

12. I otevřeli jsme nebeské brány a pustili vodu *na zem*;

13. A ze země jsme dali vytrysknout pramenům, takže se *obě* vody setkaly za účelem, který byl předurčen.

14. A nesli jsme ho na tom, *co bylo postaveno* z prken a hřebíků.

15. Plulo to pod Naším dozorem – odměna pro toho, jenž byl zavržen.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

اِقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَالنُّجُومُ الْقَمَرُ ②

وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ ③

مُسْتَعِزٌّ ④

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ ⑤

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ⑥

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ التُّدْرُ ⑦

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ تُكْرَهُ ⑧

خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ ⑨

جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ⑩

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكُفْرُونَ هَذَا ⑪

يَوْمٌ عَسِرٌ ⑫

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا ⑬

مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ⑭

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ⑮

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَرٍ ⑯

وَاجْرْنَا الْأَرْضَ عَيْوُنًا فَالتقى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ ⑰

قَدْ قَدِرَ ⑱

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ⑲

قَبْرٍ

16. A ponechali jsme to jako Znamení *pro pokolení příští*; což tu není nikoho, kdo by přijal připomenutí?

17. Jak *strašný* byl Můj trest a Mé varování!

18. A vskutku jsme Korán učinili snadným *pro pochopení i k zapamatování*. Což tu není nikoho, kdo by přijal připomenutí?

19. *Kmen 'Ádovců pravdu* zavrhl. Jak *strašný* byl Můj trest a Mé varování!

20. Poslali jsme proti nim zuřivý vítr v den nekonečného neštěstí,

21. Jenž lidi vytrhával tak, jako by to byly kmeny vyvrácených palm.

22. Jak *strašný* byl Můj trest a Mé varování!

23. A vskutku jsme Korán učinili snadným *pro pochopení i k zapamatování*. Což tu není nikoho, kdo by přijal připomenutí?

R. 2.

24. *Také kmen* Thamúdovců Varovatele zavrhl.

25. A řekli: „Cože! Člověk z našeho středu, obyčejný smrtelník! Máme ho snad následovat? To věru bychom byli zbloudilí a jako smyslů zbavení.“

26. „Což bylo Připomenutí vnuknuto *jen* jemu jedinému z nás všech? Ba ne, je to jen vychloubačný lhář.“

27. „Zítřka se dozvedí, kdo je tím vychloubačným lhářem!“

28. „Pošleme jim velbloudici, abychom je vyzkoušeli. Sleduj je tedy, Sálihu, a buď trpělivý.“

29. „A řekni jim, že voda je rozdělena mezi ně, *ale pokud se velbloudice týká, ta může pít v každý čas k pití určený.*“

30. Ale zavolali svého druhu a ten se jí chopil a ochromil ji.

31. Jak *strašný* byl Můj trest a Mé varování!

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَن كَانَ كُفِرًا ۝

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَجِيرٍ ۝

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ۝

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثَّا وَاحِدًا تَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا تَلَفَى

صَلَّى وَسُعْرٍ ۝

ءَأَلْفَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ

أَشْرٍ ۝

سَيَعْلَمُونَ عَذَابًا مِنَ الذِّكْرِ أَأَشْرٍ ۝

إِنَّا مُرْسِلُوا السَّاقِوَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَمَّا تَتَّبِعُهُمْ

وَاضْطَرُّوْا ۝

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلٌّ شَرْبٌ

مُحْتَضَرٌ ۝

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝

32. Vyslali jsme proti nim jediný závan a stali se podobnými suché podupané slámě.

33. A vskutku jsme Korán učinili snadným *pro pochopení* i k zapamatování. Což tu není nikoho, kdo by přijal připomenutí?

34. *Také* lid Lotův Varovatele zavrhl.

35. Poslali jsme na ně bouři kamení, kromě na rodinu Lotovu, kterou jsme za svítání zachránili

36. Z milosti Své. Takto odměňujeme toho, kdo je vděčný.

37. I ten je před Naším trestem varoval, oni však o varování pochybovali.

38. A chtěli ho *Istivě* odvrátit od jeho hostů. Tak jsme jim vyrazili oči *a řekli*: „Okuste nyní Mého trestu a Mého varování.”

39. A brzy ráno je postihl trvalý trest.

40. „Okuste nyní Mého trestu a Mého varování.”

41. A vskutku jsme Korán učinili snadným *pro pochopení* i k zapamatování. Což tu není nikoho, kdo by přijal připomenutí?

R. 3.

42. A věru přišli Varovatelé *i* k lidu Faraónovu.

43. Zavrhlí všechna Naše Znamení. I uchvátili jsme je tak, jak uchvacuje Ten, kdo je Mocný *a* Všemohoucí.

44. Jsou snad vaši nevěřící lepší než oni? Nebo vám byla v Písmech učiněna výjimka?

45. Nebo snad říkají: „My jsme zástup vítězný.”?

46. Zástupy budou záhy rozeznány, a obrátí se zády k útěku.

47. Ba ano, Hodina je jejich doba stanovená; a Hodina bude velmi zlověstná a velmi trpká.

48. Provinilci jsou věru zbloudilí a smyslu zbavení.

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا

كَهَشِيمِ الْمَحْتَضِرِ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٣٣﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِينَ ﴿٣٤﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ

بِسَحْرِ ﴿٣٥﴾

بِعَمَةٍ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَارُوا بِالَّذِينَ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيفِهِ فَطَسَّنَا أَعْيُنَهُمْ

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٩﴾

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٤١﴾

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ التَّنْذِرُ ﴿٤٢﴾

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٣﴾

أَلْقَاؤُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي

الزُّبُرِ ﴿٤٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَبِيحٌ مُتَنَصِّرُونَ ﴿٤٥﴾

سَيَهْرَمُ الْجَنَعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٦﴾

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرٌ ﴿٤٧﴾

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٨﴾

وَمَنْ لَمْ يَزَلْ

49. V den, kdy budou tváří k zemi do Ohně zavlečeni, jim bude řečeno: „Okuste doteku Pekla.”

50. A každou věc jsme v *náležitě* míře stvořili.

51. A rozkaz Náš je pouze slovo jediné a jeho *splnění* je jako oka mžiknutí.

52. A vskutku jsme již před vámi zahubili lidi, kteří vám byli podobní. Což tu není nikoho, kdo by přijal připomenutí?

53. A vše, co dělali, je *zaznamenáno* v Knihách.

54. A každá věc, ať malá či velká, je zapsána.

55. Spravedliví věru budou mezi Zahradami a řekami,

56. V příbytku pravdy, u Krále Všemohoucího.

يَوْمَ يُنْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا
مَسَّ سَقَرَ ﴿٥٠﴾

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٥١﴾

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٢﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَ عَمَّكُمْ فَهَلْ مِنْ مَتَّكِرٍ ﴿٥٣﴾

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٤﴾

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَنْظَرٌ ﴿٥٥﴾

إِنَّ النَّافِعِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٦﴾

يَجْعَلُونَ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٧﴾

KAPITOLA 55

AL-RAHMÁN

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra*, v pořadí šestá ze zvláštní skupiny sedmi kapitol, Qáf počínaje a Al-Wáqi'ah konče, zjevených více méně současně v Mekce v prvních letech po Vývžě, se po stránce obsahové velmi podobá ostatním *Súráám* skupiny a stejně jako ostatní se zabývá vlastními základy islámu, tzn. božími vlastnostmi a zejména boží Jediností, dále Vzkříšením a Zjevováním. V *Súře* Al-Qamar byly uvedeny příklady národů některých dávných Proroků, které Arabové celkem dobře znali a které byly potrestány za odmítnutí božího Poselství; byla v ní též položena otázka pohanským Qurajšovcům, zda by se nechtěli poučit ze smutného osudu těchto národů a přijmout Poselství Koránu, jemuž lze snadno porozumět a které lze snadno následovat. *Súra* též uvádí důvody vysvětlující, proč byl Korán zjeven.

Obsah

Súra začíná božím jménem Al-Rahmán, což naznačuje, že po stvoření světa Bůh stvořil člověka, který je vyvrcholením a korunou veškerého tvoření, a že toto stvoření člověka je výsledkem boží *rahmánijjah* (dobrotivosti). Poté, co ho Bůh stvořil, zjevoval se mu prostřednictvím svých Poslů a Proroků, neboť člověk nedokázal dosáhnout vznešeného cíle, k němuž byl stvořen, a tím naplnit svůj vznešený osud, aniž k němu byl veden božím vnuknutím. Nejúplněji a nejdokonaleji se prorocké poslání projevilo v osobě svatého Proroka Muhammada, jemuž Bůh daroval Korán, tj. poslední a konečnou sbírku božích zákonů určených k vedení celého lidstva na věčné časy. Ale boží dary věnované člověku jeho stvořením neskončily. Bůh mu podřídil celý vesmír. Nebesa se všemi nebeskými tělesy a také zemi se všemi poklady, hlubokými moři a vysokými horami, to vše stvořil kvůli němu. A navíc ho obdařil velkými intelektuálními a rozhodovacími schopnostmi, aby mohl tím, že rozliší pravé od nepravého, následovat vedení boží a dosáhnout cíle,

pro který byl stvořen. Ale zdá se, že člověk, místo aby těžil z nekonečných možností duševního rozvoje a růstu, které mu nabízí Milostivá, Dobrotivá a Milosrdná Prozřetelnost, pyšně a domýšlivě přehlídí a zavrhuje boží zákony, čímž na sebe přivolává boží nelibost. *Súra* naznačuje, že neposlušnost a odpor vůči božím zákonům nabude někdy v budoucnu (což patrně znamená naši současnost) té nejohavnější podoby a tehdy člověka postihne ničující a drtivý trest boží, jaký nikdy dříve nepoznal. Zatímco trest vyměřený pro provinilce a zlotřilce bude velmi těžký a strašný, boží dary, jimiž budou zahrnuti spravedliví a bohabojní ve věku poznamenaném honbou za mamonem a rozkošemi, budou také bezmezné; a tímto způsobem jak boží trest, tak i boží dary prokáží, že Bůh je nejen "Rychlý v účtování", ale také "Pánem slávy a cti". Zdá se, že tu jde o dobu, kdy moc a prestiž západních národů dosáhne svého vrcholu.



AL-RAHMÁN

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. *To Milosrdný Bůh*

3. Koránu naučil.

4. On člověka stvořil.

5. On ho vysvětlení naučil.

6. Slunce a měsíc své dráhy podle počtu stanoveného *sledují*.

7. A traviny a stromy se *Jeho vůli pokorně* podřizují.

8. A nebe On vysoko zvedl a míru stanovil,

9. Abyste při měření nehřešeli.

10. Važte proto spravedlivě a na váze neubírejte.

11. A pro tvorstvo *Své* On zemi stvořil;

12. Na ní jsou *všechny druhy* ovoce a palem s obaly *plodů*

13. A obilí v klasech a rostliny libě vonící.

14. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat, *ó lidé a Džinové!*?

15. On stvořil člověka ze suché zvonivé hlíny, podobné pálené hlíně hrnčářské.

16. A Džiny stvořil z ohnivého plamene.

17. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

18. Pán obou Východů a Pán obou Západů!

19. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّحْمَنُ ②

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانٍ ⑥

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدُونَ ⑦

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ ⑪

فِيهَا فَالِكِهْمُ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑫

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ⑬

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ⑭

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑮

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ⑯

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ⑰

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ⑱

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ⑲

20. On stvořil dvě moře v těsné blízkosti, jež se *jednoho dne* setkají.

21. *Zatím* je mezi nimi přehrada, kterou překonat nemohou.

22. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

23. Z nich perly a korály pocházejí.

24. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

25. A Jeho jsou i pyšné lodě, jež se na moři tyčí jako hory.

26. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

R. 2.

27. Vše co je na ní (zemi), pomine,

28. Kromě milosti Pána tvého, Vládcce Slávy a Cti.

29. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

30. K Němu se modlí všichni, kdož jsou na nebesích a na zemi. Velebnost Jeho se každou chvílí *projevuje* v jiné podobě.

31. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

32. Brzy se věnujeme i vám, ó vy dvě mocnosti!

33. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

34. Ó společnosti Džinů a lidí! Jste-li schopni proniknout za hranice nebes a země, tak je překročte. To však dokážete jen s Naším dovolením.

35. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

36. Bude proti vám poslán jazyk ohně, bezdýmý a jasný; a nebudete schopni si pomoci.

37. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْؤَلُوُ وَالْمَرْجَانُ ۝

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝

وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي

شَأْنٍ ۝

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

سَتَفْرُغُ لَكُمْ آيَةُ الثَّقَلَيْنِ ۝

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

يُبْعَثَرُ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ

تَنْفُذُوا مِنْ أَمْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَأَنْفُذُوا

لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۝

فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا

تَلْتَصِرَانِ ۝

38. A až se rozpoltí nebe a zrudne jako červená kůže –

39. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat? –

40. V ten den ani člověk ani Džin na své hříchy tázán nebude.

41. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

42. Hříšníci budou rozpoznáni podle svých známek a budou uchopeni za nohy a za kšticí.

43. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

44. Toto je Peklo, jež popírají hříšníci.

45. A budou chodit dokola mezi ním a vroucí vodou kypící.

46. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

R. 3.

47. Ale pro toho, kdo v bázni před majestátností Pána svého setrvává, jsou připraveny dvě Zahrady –

48. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat? –

49. Plně rozložitého větvoví.

50. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

51. V nich obou jsou dva prameny volně tekoucí.

52. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

53. V nich bude veškeré ovoce dvojího druhu.

54. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

55. Budou odpočívat na pohovkách na koberecích těžkým brokátem podšitých. A zralé ovoce obou zahrad na dosah ruky budou mít.

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٩﴾

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٤١﴾

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٢﴾

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَ

الْأَقْدَامِ ﴿٤٣﴾

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٤﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٥﴾

يَطُوفُونَ فِيهَا وَيَنَن حَبِيمًا ﴿٤٦﴾

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

وَلَيْسَ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٨﴾

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

ذَوَاتًا أَفْنَانٍ ﴿٥٠﴾

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥١﴾

فِيهِمَا عَيْنٌ تَجْرِي ﴿٥٢﴾

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٣﴾

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رَوْحٍ ﴿٥٤﴾

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٥﴾

مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ﴿٥٦﴾

جَنَّاتٍ الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٧﴾

56. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

57. Budou tam *také cudné dívky* plachého pohledu, jichž se předtím nedotkl ani muž, ani Džin –

58. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat? –

59. Rubínům a drobným perlám se budou podobat.

60. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

61. Což odměnou za dobré může být něco jiného než dobré?

62. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

63. A kromě těchto dvou jsou tam dvě Zahrady *jiné* –

64. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat? –

65. Listovím tmavě zelené.

66. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

67. *Také* v nich budou tryskat dva prameny.

68. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

69. V nich obou budou *všechny druhy* ovoce a datle a granátová jablka.

70. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

71. Budou tam *dívky* hodné a krásné –

72. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

73. Dívky spanilé krásných černých očí, v besídkách dobře střežené –

74. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat? –

75. Jichž se předtím nedotkl ani muž, ani Džin –

76. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٥٦﴾

فِيهِنَّ قَصْرَاتُ الظَّرْفِ لَمْ يَطِئْتَهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ

وَلَا جَانٌ ﴿٥٧﴾

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٥٨﴾

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٩﴾

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٦٠﴾

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦١﴾

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٦٢﴾

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ﴿٦٣﴾

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٦٤﴾

مُدَّهَا مَتْنِينَ ﴿٦٥﴾

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٦٦﴾

فِيهِمَا عَيْنِينَ نَضَّاحَتَيْنِ ﴿٦٧﴾

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٦٨﴾

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَزَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٩﴾

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٧٠﴾

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧١﴾

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٧٢﴾

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْبَيْتَاتِ ﴿٧٣﴾

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٧٤﴾

لَمْ يَطِئْتَهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٥﴾

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٧٦﴾

77. Odpočívající na zelených poduškách
a překrásných kobercích.

78. Kterou z přízní Pána svého chcete
popírat?

79. Požehnáno budiž jméno Pána tvého,
Vládce Slávy a Cti.

مُتَكِينٍ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْمَرٍ حِسَانٍ ﴿٤٧﴾

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ تُكذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٤٩﴾

AL-WÁQI‘AH

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Toto je poslední z řady sedmi kapitol, která začala *Súrou* Qáf. Všechny sedm bylo zjeveno přibližně ve stejnou dobu v Mekce, a to na počátku působení svatého Proroka. Přirozeně se proto navzájem podobají obsahově i stylisticky. Tato podobnost však není nikde tak napádná jako mezi touto *Súrou* a předchozí kapitolou Al-Rahmán. V této *Súře* je dovršeno téma započaté v kapitole Al-Rahmán, a proto je vhodné vidět v ní její pokračování. V *Súře* Al-Rahmán je nepřímá narážka na tři skupiny lidí: a) ti šťastní, jimž byla udělena zvláštní blízkost u Boha; b) podstatná část věřících, v nichž Bůh nalezl zalíbení; c) ti, kteří zavrhlí boží Posly; avšak v této kapitole se o nich mluví přímo. Bylo zcela na místě, že *Súra*, která se v první řadě zabývá Vzkříšením, Zjevením a vyvrácením modloslužebnictví, byla zjevena v Mekce, kde bylo kázání koránského Poselství namířeno přímo na modloslužebné Qurajšovce, kteří nevěřili ani ve Vzkříšení, ani ve Zjevení. V těchto sedmi kapitolách jsou obsažena jistá proroctví o veliké a slavné budoucnosti islámu spolu s přímou a explicitní zmínkou o nevyhnutelnosti Vzkříšení, čímž dochází k nutnému závěru, že splnění proroctví o rozkvětu islámu bude důkazem toho, že také Vzkříšení je nepopíratelnou skutečností.

Obsah

Súra začíná ostrým a důrazným prohlášením, že velká a Nevyhnutelná Událost, předpovězená v předchozí *Súře*, se zcela jistě uskuteční, a až se tak stane, země se otřese v základech a hory se rozpadnou, což umožní, aby z popela starého světa, vzešel svět nový. A v důsledku této Velké Události (budou lidé roztrženi do tří skupin: a) ti šťastní, kteří se budou těšit zvláštní blízkosti u Boha; b) praví a spravedliví věřící, jimž se dostane štědré odměny za jejich dobré skutky; c) nešťastní nevěřící, kteří budou potrestáni za své špatné skutky. *Súra* pak podává barvitý popis božího požehnání a darů, které jsou připraveny pro první dvě skupiny, a následuje popis

trestu, který bude vyměřen těm, kteří boží Poselství zavrhli. Na důkaz toho, že se člověk po smrti narodí podruhé, *Súra* předkládá obvyklý argument o stvoření člověka a o jeho vývoji z kapky semene v dospělou lidskou bytost. V závěru se vrací k svému výchozímu tématu a vysvětluje, že k velké přeměně, o níž se mluví v prvních verších, dojde prostřednictvím Koránu, který je nade vší pochybnost zjeveným Slovem božím a který je střežen a chráněn jako vzácný poklad. *Súra* končí krásnou homilií o tom, že každý život končí nevyhnutelně smrtí, před níž není úniku. Proč tedy lidé zanedbávají tuto tvrdou skutečnost a Boha zůstávají zapomenutí?



AL-WÁQI'AH

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Až Událost nastane, —

3. A to, že nastane, nelze popírat —

4. Některé poníží, jiné povýší.

5. Až se země zatřese *strašným* otřesem

6. A hory budou na padrt' roztržštěny.

7. A všechny budou jako zrnka prachu rozmeteny,

8. A vy budete do tří skupin rozdělení.

9. Skupina první, ti po pravici — jak šťastní jsou ti po pravici! —

10. Skupina druhá, ti po levici — jak nešťastní jsou ti po levici! —

11. Skupina třetí, ti nejpřednější; ti vpředu jsou;

12. Ti přiblížení k Bohu dosáhli.

13. Ti v Zahradách Blaženosti budou —

14. Velká skupina z lidí dřívějších

15. A několik málo z pozdějších,

16. Sedíce na pohovkách zlatem a šperky zdobených,

17. Jeden proti druhému budou odpočívat.

18. Obsluhovat je budou mládenci, kteří nikdy nezestárnou,

19. Roznášejíce poháry, konvice a číše naplněné nápojem z pramene tekoucího —

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝

لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۝

خَافِضَةٌ رَّابِعَةٌ ۝

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۝

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۝

فَكَانَتْ هَبَاءً مُتَّبَثًا ۝

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝

وَالسُّعْفُونَ الشُّعْفُونَ ۝

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۝

ثُلَّةٌ مِنَ الْأُولَىٰ ۝

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مَتَّقِلِينَ ۝

يُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ۝

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ ۝ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ۝

20. Hlava je z něho nerozboří, ani jím nebudou opojeni –

21. A ovoce, jaké si vyberou,

22. A maso ptáků, jaké si jen budou přát.

23. A budou tam spanilé dívky s velkýma krásnýma očima,

24. Jež se podobají perlám dobře ukrytým,

25. V odměnu za to, co vykonali.

26. Neuslyší tam žádné plané, či hříšné řeči,

27. Leda jen slova pozdravu: „Mír, mír.“

28. A pokud jde o ty, co jsou po pravici, – jak šťastní jsou ti po pravici! –

29. Ti budou obklopeni lotosovými stromy bez ostnů,

30. A trsy banánů

31. A stínem prodlouženým

32. A vodou tekoucí

33. A ovoce hojností,

34. Neubývajícího a nezapovězeného,

35. A budou mít manželky šlechtné –

36. Ty jsme stvořili stvořením překrásným

37. A učinili jsme je pannami,

38. Milujícími, stejného věku

39. S těmi po pravici:

R. 2.

40. Což je velká skupina z prvních Muslimů

41. A velká skupina z pozdějších.

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ۝

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝

وَحُودٍ عَيْنٍ ۝

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا ۝

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝

وَأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝ مَا أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝

وَوَطْحٍ مَّنْضُودٍ ۝

وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ۝

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۝

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۝

إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ۝

فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ۝

عُرُبًا أَتْرَابًا ۝

لَأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ ۝

وَأَثَلَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝

42. Ale *pokud jde o ty* po levici — jak *nešťastní* jsou ti po levici! —

43. *Ti budou* obklopeni žhavými větry a vřelou vodou

44. A ve stínu dýmu černého,

45. Ani chladivého, ani osvěžujícího.

46. Dosud si žili životem bezstarostným a v hojnosti

47. A tvrdošjně setrvali ve velikém hříchu.

48. A říkali: „Cože! Až zemřeme a staneme se prachem a kostmi, budeme skutečně znovu vzkříšeni

49. „A naši dávní otcové též?“

50. Řekni: „*Ano*, dřívější i pozdější

51. „*Budou všichni* shromážděni ve smlouvenou dobu ve stanovený den.

52. „A potom vy zbloudilí, *pravdu* zahrnuší,

53. „*Budete věru jíst* ze stromu Zaquúmu

54. „A tím si svá břicha naplníte

55. „A potom to vařící vodou zapijete,

56. „*Pijíce tak, jako pije* žíznivý velbloud.“

57. Taková bude jejich hostina v Den Soudný.

58. To My jsme vás stvořili. Proč tedy neuznáte *pravdu*?

59. Co si myslíte *o kapce semene*, kterou vypouštíte?

60. Stvořili jste to snad vy, nebo jsme Stvořitelem My?

61. To My jsme vám *všem* smrt předurčili; a nikdo Nám nemůže zabránit,

وَأَحْضِبُ الشِّمَالِ ۗ مَا أَحْضِبُ الشِّمَالِ ۝٦٢

فِي سَمُومٍ وَحَيْمِيمٍ ۝٦٣

وَذَلِيلٍ مِّن يَّحْمُومٍ ۝٦٤

لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝٦٥

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۝٦٦

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْجَنِّثِ الْعَظِيمِ ۝٦٧

وَكَانُوا يَقُولُونَ ۗ أَيُّذًا مَّتَنَّا وَكَتْنَا تَرَابًا ۝٦٨

عِظًا مَّا ء إِنَّا لَنَبْعُوذُونَ ۝٦٩

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝٧٠

قُلْ إِنَّا الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝٧١

لَمَجْمُوعُونَ ۗ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝٧٢

ثُمَّ إِنَّكُمْ إِلَيْهَا الضَّالُّونَ الْمَكْدِبُونَ ۝٧٣

لَا كَلِمَٰةٍ مِّن شَجَرٍ مِّن زُقُومٍ ۝٧٤

فَمَا لَكُمْ مِّنْهَا الْبُطُونَ ۝٧٥

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَيْمِيمِ ۝٧٦

فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِيمِ ۝٧٧

هَذَا نَزَّلْنَاهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝٧٨

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ۝٧٩

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ ۝٨٠

ء أَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ۝٨١

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ ۝٨٢

62. Abychom vás neproměnili a nevzkřísili vás v podobě něčeho, o čem nemáte vědění.

63. A zcela jistě znáte první stvoření. Proč se tedy nezamyslíte?

64. Vidíte to, co sejezte?

65. Pěstujete to snad vy, nebo jsme Pěstitelem My?

66. Kdybychom chtěli, změnili bychom to v polámané kusy a potom byste o tom nepřestali marně hovořit:

67. „Jsme dluhy obtíženi!

68. „Ba co víc, *všeho* jsme zbaveni.“

69. Vidíte vodu, kterou pijete?

70. Jste to snad vy, kdo ji sesílá z mraků, nebo ji sesíláme My?

71. Kdybychom chtěli, mohli bychom ji učinit hořkou. Proč tedy nejste vděční?

72. Vidíte oheň, který vykřesáváte?

73. Vypěstovali jste k tomu strom vy, nebo jsme Pěstitelem My?

74. Učinili jsme ho připomenutím a užitek pro ty, kteří jsou na cestách.

75. Oslavuj tedy jméno Pána svého, Mocného.

R. 3.
76. Ba ne, přísahám při pohybu hvězd

77. A to vskutku je přísaha veliká, kdybyste to jen věděli –

78. Že toto je vskutku Korán vznešený,

79. V Knize dobře strážené obsažený,

80. Které se smějí dotknout jen ti, kteří jsou očištěni.

81. *Je to* od Pána světů zjevení.

عَلَّ أَنْ تَبْدِلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٣﴾
أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٤﴾

أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ حَسْبُ الزُّرْعُونَ ﴿٦٥﴾
لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلَمْتُمْ تَفْلَهُونَ ﴿٦٦﴾
إِنَّا لَمُعْرِمُونَ ﴿٦٧﴾

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٨﴾
أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٩﴾

أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ حَسْبُ الْمُنزِلُونَ ﴿٧٠﴾
لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧١﴾
أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧٢﴾

أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ حَسْبُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٣﴾
نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَصَاعًا لِّلْمُقِيمِينَ ﴿٧٤﴾
فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ﴿٧٦﴾
وَرَأَيْتَهُ لِقَسَمٍ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٍ ﴿٧٧﴾
إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٨﴾

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٩﴾
تَدْرِيئُهُ إِلَّا الْبَاطِلُونَ ﴿٨٠﴾
تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

الْقُرْآنُ
الْمَكْنُونُ

82. Toto *Božské* vyprávění vy na lehkou váhu berete?

83. Chcete si snad pojistit živobytí tím, že ho zavrhnete?

84. Proč tedy, až *duše umírajícího* vystoupí do hrdla

85. A vy tomu v tu chvíli přihlížíte —

86. A My jsme k němu blíže než vy, ale to vy nevidíte —

87. Proč tedy, pokud k zúčtování povolání nebudete,

88. Ji nemůžete přivést zpět, jste-li pravdomluvní?

89. Jestliže je z těch, již byli *k Bohu* přiblíženi,

90. Pak je *pro něho připraveno* pohodlí a vůně *šťestí* a *Zahrada blaženosti*;

91. A jestliže je z těch, kteří jsou po pravici,

92. Pak *bude přivítán*: „Mír s tebou, *jenž* jsi z těch po pravici.“

93. Jestliže však je z těch, kteří *pravdu* zavrhnou a bloudí,

94. Pak *pro něj bude připraveno* pohoštění z vody vroucí

95. A v Pekle hoření.

96. Toto je věru jistota nepochybná.

97. Oslavuj tedy jméno Pána svého, Mocného.

أَفِيهِذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِوُونَ ۙ ﴿٨٢﴾
 وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٣﴾
 فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُقُوفَ ﴿٨٤﴾
 وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٥﴾
 وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٦﴾
 فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٧﴾
 تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٨﴾
 فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٩﴾
 فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ ۙ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ ﴿٩٠﴾
 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾
 فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٢﴾
 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٣﴾
 فَنَزْلٌ مِنْ حَيْمٍ ﴿٩٤﴾
 وَتَصْلِيَةٌ سَاطِئَةٍ ﴿٩٥﴾
 إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٦﴾
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٧﴾

KAPITOLA 57

AL-HADÍD

(Zjeveno po Hidžře)

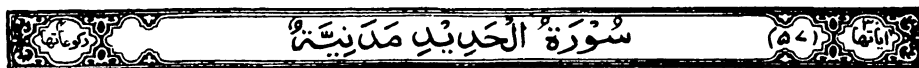
Doba zjevení a kontext

Toto je první z posledních deseti medínských kapitol Koránu. Patrně byla zjevena po dobytí Mekky nebo po podepsání smlouvy u Hudajbíje, což vysvětluje zmínku o al-Fath (Vítězství) ve verši 11, která se vztahuje buď na pád Mekky, nebo spíše na uzavření smlouvy u Hudajbíje. Řada mekkánských kapitol, která začala *Súrou* Al-Saba' a která s výjimkou tří vložených medínských kapitol – Muhammad, Al-Fath a Al-Hudžurát –, pokračovala bez přerušování, skončila předchozí *Súrou*, a tím uzavřela tematiku mekkánských kapitol. Touto *Súrou* však začíná nová řada kapitol medínských, která končí *Súrou* Al-Tahrím. V předchozí *Súře* se tvrdilo, že Korán je Kniha dobře strážena (v.79), což mimo jiné znamená, že jeho učení je v dokonalém souladu se zákony přírody a v souladu s příkazy a požadavky lidské přirozenosti, myšlení a zdravého rozumu. Tato *Súra* začíná božími jmény Mocný a Moudrý. A je zcela přirozené, že Bytost, jež je Moudrá a Mocná, nemohla zjevit Knihu, jejíž učení by nebyla v souladu s přírodními zákony a s lidským rozumem a svědomím.

Obsah

V předchozích sedmi mekkánských kapitolách, zejména ve třech posledních - Al-Qamar, Al-Rahmán a Al-Wáqi'ah - bylo opakovaně prohlášeno jazykem důrazným, ač obrazným, že zanedlouho dojde přičiněním svatého Proroka k velikému přerodu, opravdovému vzkříšení národa, který se po celá staletí plazil v prachu a špině nemravnosti a na který se proto, že neměl žádné živé styky s civilizovanou společností, pohlíželo jako na vyvrhele. Tato *Súra* poukazuje na skutečnost, že velký den obrovského rozkvětu onoho národa-vyvrhele, rozuměj národa arabského, již nadešel a že konečné vítězství pravdy nad lží je již na dosah. Avšak dříve, než se tento vytoužený cíl stane skutkem, musí být splněny jisté základní podmínky. Muslimové musí mít pevnou a nezlomnou víru v

pravdivost islámských ideálů a v případě potřeby musí být připraveni obětovat životy i jmění ve prospěch jeho věci. Věřícím se pak radí, aby po získání moci a blahobytu nezanedbávali mravní ideály a neoddávali se honbě za pomíjivými slastmi světského života. *Súra* pokračuje známým tématem, že se již odnepaměti na světě objevovali Poslové boží, aby lidi vedli k jejich životnímu cíli, jímž je dosáhnout zalíbení u Boha; toho však nelze dosáhnout vedením života naprostého odříkání či útekem před světem, jak se mylně domnívali stoupenci Ježíšovi, kteří podle toho též jednali, nýbrž jen správným využitím vrozených sil a schopností, které člověku daroval Bůh, a věcí, které mu Bůh stvořil k užítku.



AL-HADÍD

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Allaha velebí vše, co je na nebesích i na zemi; a On je Mocný, Moudrý.

3. Jeho jest království nebes a země; On dává život a On způsobuje smrt a On má moc nad všemi věcmi.

4. On je První i Poslední a Zjevný i Skrytý; a On zná velmi dobře každou věc.

5. On je ten, Jenž stvořil nebesa a zemi v šesti obdobích; potom usedl na Trůn. On zná, co do země vchází a co z ní vychází a co sestupuje z nebe a co na ně vystupuje. A On je s vámi, ať jste kdekoliv. A Allah vidí vše, co děláte.

6. Jeho jest království nebes a země; a k Allahovi se všechny věci vracejí.

7. On způsobuje, že noc přechází v den a den přechází v noc; a On zná velmi dobře vše, co je v hrudích.

8. Věřte v Allaha a v Posla Jeho a na cestě Allahově rozdávejte z toho, čeho vás učinil dědici. A ti z vás, kteří uvěřili a rozdávají, dostanou velikou odměnu.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ④

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِجُ
فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ
مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑤

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ⑥

يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا
لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ⑧

9. Co je to s vámi, že v Allaha nevěříte, když Posel vás vyzývá, abyste v Pána svého uvěřili, a když On s vámi již uzavřel úmluvu – jste-li skutečně věřící?

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ﴿٩﴾

10. On je ten, Jenž sesílá jasná Znamení služebníku Svému, aby vás vyvedl z každé temnoty na světlo. A Allah je vůči vám věru Slitovný a Milosrdný.

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ

رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

11. Co je to s vámi, že nerozdáváte na cestě Allahově, když Allahovi patří dědictví nebes a země? Ti z vás, kteří rozdávali a bojovali před Vítězstvím, si nejsou rovni s těmi, kteří tak činili až později. Jsou mnohem výše v hodnosti než ti, kteří rozdávali a bojovali až po něm. A všem Allah přislíbil vše dobré. A Allah je si dobře vědom toho, co děláte.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلِ أَوْلِيَاءِكْ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ

الْحَسَنَةَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

R. 2.

12. Kdo bude tím, kdo poskytne Allahovi štědrou půjčku? Allah mu ji mnohonásobně rozmnoží a dostane se mu štědré odměny.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعَّهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٢﴾

13. A *pomysli na den*, kdy uvidíš věřící muže a věřící ženy a světlo jejich, jak před nimi a po pravici jejich běží; *a bude jim řečeno*: „Radostná zpráva pro vás dnes! Zahrady, jimiž potoky tečou, v nichž budete přebývat na věky. A to je úspěch největší.“

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

14. V den, kdy pokryteční muži a pokrytecké ženy řeknou věřícím: „Počkejte na nás, abychom si mohli vzít světlo ze světla vašeho,“ *jim* bude řečeno: „Vraťte se, *dokud ještě můžete*, a světlo si hledejte sami.“ Tehdy mezi nimi bude postavena zeď, v níž budou dveře. Za nimi bude *samé* milosrdenství a venku před nimi budou muka.

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُونَا نَقْتِسِبْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا
وَسَاءَ لَكُمْ فَالْتَسِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ سُوْدٌ
لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ

الْعَذَابُ ﴿١٤﴾

15. Zavolají na ně: „Cožpak jsme nebyli s vámi?“ Odpovědí: „Ano, ale sami sebe jste uvedli v pokušení a váhali jste a pochybovali a vaše marné touhy vás oklamaly, dokud nepřišel rozkaz Allahův. A ohledně Allaha vás oklamal ten, kdo klame.

16. „Proto dnes nebude přijato výkupné od vás, ani od těch, kteří neuvěřili. Příbytkem vaším konečným je Oheň; ten bude vaším přítelem; a to je cíl velmi zlý.“

17. Což nepřišel čas pro ty, kteří věří, aby se jejich srdce cítila pokořena před připomenutím Allahovým a před pravdou, která k *nim* sestoupila, aby se nepodobali těm, jimž byla dána Kniha již před nimi a jimž byla lhůta prodloužena? Jejich srdce se však zatvrdila a mnozí z nich jsou hanebníci.

18. Vězte, že Allah *nynti* oživuje zemi po její smrti. My jsme pro vás učinili Znamení zřetelnými; kéž byste porozumněli.

19. A *co se týče* mužů, kteří rozdávají almužnu, a žen, které rozdávají almužnu, a těch, kteří poskytují Allahovi krásnou půjčku — těm bude mnohonásobně rozmnožena a *navíc* se jim dostane čestné odměny —

20. A ti, kteří věří v Allaha a v Posly Jeho a jsou Pravdomluvní a Svědky před Pánem svým, těm se dostane jejich odměny i jejich světla. Ale *pokud jde o* ty, kteří nevěří a Naše Znamení zavrhnou — ti budou obyvateli Pekla.

R. 3.

21. Vězte, že život na tomto světě je pouze hrou a kratochvílí a ozdobou a *pramenem* vzájemného vychloubání a soupeření v rozmnožování bohatství a dětí. Život *pozemský* se podobá dešti — rostlinstvo z něho vyrůstající působí radost oračům. Potom však uschne a vidíš, jak

يُنَادُوهُمْ أَمْ كُنْتُمْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ
فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ
الْأَمَانَةُ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّكُم بِاللَّهِ الْعَزُورُ ﴿١٥﴾
فَالْيَوْمَ لَا يُوْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مَا أُولَئِكَ التَّارُطُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فُسِقُونَ ﴿١٧﴾
إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمْ آيَاتِنَا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّ الْمُضِدِّقِينَ وَالْمُضِدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا يُمْضِعُهُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٩﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾

إِعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَتُهُمْ
وَتَفَاخُورٌ بَيْنَهُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَشَلِّ غَيْثٍ آجَبٍ الْكُفَّارُ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ
قَدْرَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطًا وَفِي الْآخِرَةِ

žloutne; potom se stane zpřelámanou slámou. A v Životě budoucím je přísný trest, ale také odpuštění Allahovo a zalíbení u Něho. A život na tomto světě není nic než dočasné klamné užívání.

22. A předhánějte se navzájem ve snaze dosáhnout odpuštění u Pána svého a Zahrady, jejíž hodnota se rovná šíři nebes a země; byla připravena pro ty, kteří věří v Allaha a Posla Jeho. Toto je milost Allahova; uštedřuje ji tomu, komu se mu líbí, a Allah je Pánem milosti nesmírné.

23. A žádné neštěstí nepostihne zemi, ani vaše vlastní osoby, aby nebylo zaznamenáno v Knize dříve, než je uskutečnime – to věru je pro Allaha snadné –

24. Abyste netruchlili nad tím, co je pro vás ztraceno, nebo nejásali nad tím, co On vám daroval. A Allah nemiluje žádného domýšlivého chvastouna,

25. Ani ty, kteří jsou lakomí a lidem lakomství prikazují. A kdo se obrátí zády, pak Allah je věru Soběstačný, Chvályhodný.

26. Věru jsme vyslali Posly se zjevnými Znameními a soslali s nimi Knihu a Váhy, aby lidé jednali spravedlivě; a soslali jsme železo, v němž je materiál k vedení strašných válek a mnohý užitek pro lidstvo – aby Allah rozpoznal ty, kteří pomáhají Jemu i Jeho Poslům, přestože Ho nikdy nespátřili. Allah je věru Silný, Mocný.

R. 4.

27. A vyslali jsme Noema a Abrahama a mezi potomstvo jejich jsme vložili prorocké poslání a Knihu. A tak někteří z nich vedení následovali, ale mnozí z nich byli vzpurní.

28. Potom jsme přiměli Svě Posly, aby

عَدَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ ﴿٢١﴾

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٢﴾

مَا أَصَابَ مَن مَّصِيبَةٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٣﴾

لَيْسَ لَكَ تَأْسُرًا عَلَىٰ مَا فَاتَكَ وَلَا تَفْرَحُ بِمَا آتَاكَ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٤﴾

الَّذِينَ يَجْنُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٥﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا
الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ
اللَّهَ قَوِيُّ عَزِيزٌ ﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي
ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ وَ
كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٧﴾

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَىٰ

kráčeli v jejich stopách; a přiměli jsme Ježíše, syna Marie, aby *je* následoval, a dali jsme mu Evangelium. A do srdcí těch, kteří ho přijali, jsme vložili slitování a milosrdenství. Ale mnišství, které si sami vymysleli — to jsme jim My nepředepsali — ve snaze zalíbit se Allahovi. Avšak oni to nedodržují náležitým dodržováním. Přesto jsme těm z nich, kteří uvěřili, dali *náležitou* odměnu, ale mnozí z nich jsou vzpurní.

29. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha a věřte v Posla Jeho; On vám dá dvojnásobný podíl ze Svého milosrdenství a poskytne vám světlo, v němž půjdete, a odpustí vám — a Allah je zajisté Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný —

30. Aby si Vlastníci Knihy nemysleli, že oni (Muslimové) si nezaslouží mít podíl na milosti Allahově; zatímco milost je *jedině* v rukou Allahových. Dává ji, komu chce. A Allah je Vládce milosti nesmírné.

ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ ۗ وَجَعَلْنَا فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةً
إِيتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا دَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فُسِقُونَ ﴿٢٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُولِهِ
يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
نُورًا تمشُونَ بِهِ وَيَعْفِ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٢٩﴾

لَمَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

AL-MUDŽÁDILAH

(Zjeveno po Hidžře)

Doba zjevení a kontext

Toto je druhá ze sedmi medínských kapitol. Poněkud podrobně se zabývá zlovykem zvaným *Zihár* (nazývat manželku matkou), o němž byla v *Súře* Al-Ahzáb zmínka jen povrchní, což nasvědčuje tomu, že tato *Súra* byla zjevena dříve než Al-Ahzáb. A protože kapitola Al-Ahzáb byla zjevena v období mezi 5. a 7. rokem po Hidžře, musela být tato *Súra* zjevena dříve, pravděpodobně v 3.-4. roce. V předchozí *Súře* Al-Hadíd byli ‚Vlastníci Knihy‘ přísně upozorněni, že monopol na boží milosrdenství nemají pouze oni, a protože mnohokrát zavrhli Posly boží a stavěli se jim na odpor a pronásledovali je, bude nyní milosrdenství boží převedeno na dům Ismaelův, a to na věčné časy. V této *Súře* jsou muslimové varováni, že jejich prosperita vzbudí zášť u jejich nepřátel doma i jinde, a mají se proto mít na pozoru před jejich nekalými úmysly a intrikami. A jak už je v Koránu zvykem, kdykoli se mluví o intrikách nepřátel islámu, upozorňuje se současně na některá společenská zla. Příklady toho nalezneme v *Súrách* Al-Núr a Al-Ahzáb a v této kapitole též.

Obsah

Súra začíná ostrým odsouzením zlovyku *Zihár*. Citováním případu muslimské dámy Chauly stanoví nařízení, že nazve-li někdo svou ženu ‚matkou‘, musí tento neslýchaný mravní poklesek odčinit propuštěním otroka, pokud ovšem nějakého má, nebo tím, že se dva měsíce za sebou postí, a pokud by se mu nepodařilo ani to, má nakrmit šedesát nuzných. *Súra* se potom zabývá intrikami a spiknutími domácích nepřátel islámu a odsuzuje zakládání tajných spolků a konání tajných porad za účelem uškodit věci islámu. Dále zcela na místě stanoví některá pravidla chování při společenských akcích a ke konci přísně varuje nepřátele islámu, že svým odporem k němu na sebe přivolají boží hněv. Avšak postup islámu se jim nikdy nepodaří zamezit. Po tomto varování následuje stejně důrazné

upozornění adresované věřícím, a to, že se za žádných okolností nemají přátelit s nepřáteli své víry, i kdyby to byli jejich blízcí příbuzní, neboť tito svým odporem k islámu vedli válku proti Bohu a přátelit se s nepřáteli Boha se právě víře přičí.

سُورَةُ الْمُجَادِلَةِ مَدَنِيَّةٌ
رُوحَانِيَّةٌ
(٥٨)

AL-MUDŽÁDILAH

(Révélée après l'Hégire)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Allah vskutku slyšel řeč té, která se na tebe obrátila s prosbou ohledně svého manžela a u Allaha si stěžovala. A Allah vyslechl váš rozhovor. Allah je věru Všeslyšící, Vševidoucí.

3. Ti z vás, kteří nazývají své manželky matkami — *necht' si uvědomí, že se jejich matkami nestanou; jejich matkami jsou jedině ty, které je porodily; a pronášejí tak slova zjevně zlá a lživá. A Allah je věru hříchy Promíjejší, Nejvyšš odpouštější.*

4. *A co se týče těch, kteří nazývají své manželky matkami a potom chtějí odvolat to, co řekli, pokutou za to je propuštění jednoho otroka dříve, než se opět vzájemně dotknou. To je to, k čemu jste napomínáni. A Allah si je velmi dobře vědom toho, co děláte.*

5. Kdo však žádného (otroka) nenajde, musí se postít dva po sobě následující měsíce, dříve než se opět vzájemně dotknou. A kdo toho není schopen, necht' nakrmí šedesát chudých lidí. *Tak tomu je, abyste vskutku věřili v Allaha a Posla Jeho. A toto jsou omezení, předepsaná Allahem; a pro nevěřící je připraven bolestný trest.*

6. Ti, kteří se stavějí proti Allahovi a Poslu Jeho, budou srazeni, podobně jako byli srazeni ti před nimi; a již jsme poslali jasná Znamení. A pro nevěřící je připraven potupný trest.

7. V den, kdy je Allah všechny vzkřísí, jim oznámí, co dělali. Allah o tom vedl účty,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَ
 تَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ
 سَمِيعٌ بَصِيرٌ ②

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُم مِّن نِّسَائِهِمْ مَا هُنَّ
 أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الْآبَاءُ وَلَكِنْ نُهُمُ
 وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا ③
 وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ④

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
 لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَنَاسَأَ
 ذَلِكُمْ تَوْعُظُونَ بِهِ ⑤ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑥
 فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَتَنَاسَأَ ⑦ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ

سِتِّينَ وَسَكِينًا ⑧ ذَلِكَ لِيُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلْيُكْفِرِيْنَ عَذَابُ الْآلِيمِ ⑨
 إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَكُنْتُمْ كَأَنَّكُمْ
 كَفَرْتُمْ ⑩ وَالَّذِينَ يَبِغُوا عَلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

أُولَئِكَ سَنُعَذِّبُهُمْ فَأُولَئِكَ فِي عَذَابٍ مُّبِينٍ ⑪
 وَالَّذِينَ يَبِغُوا عَلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ سَنُفَسِّدُهُمْ
 فَسَاءَ مَا يَكُونُ لِمَنْ يَفْسُدُ عَمَلُهُ ⑫

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ⑬

zatímco oni na to zapoměli. A Allah je Svědkem všech věcí.

R.2.

8. Což nevidíš, že Allah zná vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi? A není tajné porady tří, aby On nebyl čtvrtým, či pěti, aby On nebyl šestým, nebo více než tolik, či méně, aby On s nimi nebyl, ať jsou kdekoliv. Potom v Den Zmrtvýchvstání jim oznámí, co dělali. Allah věru zná velmi dobře každou věc.

9. Což jsi neviděl ty, jimž bylo zakázáno *vést* tajné porady, ale znovu se vracejí k tomu, co jim bylo zakázáno, a radí se tajně o hříchu a provinění a neposlušnosti vůči Poslu? A když k tobě přijdou, zdraví tě *pozdravem*, jakým tě Allah nezdravil; a mezi sebou si říkají: „Proč nás Allah netrestá za to, co říkáme?“ Jim stačí Peklo, v němž hořet budou; a jak strašný je to cíl! strašný je to cíl!

10. Vy, kteří věříte! Když se spolu tajně domlouváte, nedomlouvejte se o hříchu a hřešení a neposlušnosti vůči Poslu, ale domlouvejte se o tom, *jak dosáhnout* ctnosti a spravedlnosti, a bojte se Allaha, k Němuž budete *všichni* shromážděni.

11. Tajné porady za nekalým účelem jsou jen dílem Satanovým, aby způsobil zármutek těm, kteří věří; ale nemůže jim ublížit ani v nejmenším, leda s dovolením Allahovým. A v Allaha mají věřící vkládat svou důvěru.

12. Vy, kteří věříte! Když je vám ve vašich shromážděních řečeno: „Uvolněte místo!“ tedy je uvolněte; Allah vám uvolní místa dost. A když je vám řečeno:

عَنْ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنُوسَاهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ وَلَا
 خُمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
 يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ التَّجْوَى ثُمَّ يُعْوَدُونَ
 لَهَا فَهِيَ عَنْهُمْ وَيَتَّخِذُونَ بِالْأَثْمَرِ وَالْعُدْوَانِ
 وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا
 لَمْ يُحِبِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
 يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّوْنَهَا
 فَبئسَ الصَّابِرُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
 بِالْأَثْمَرِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
 بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝
 إِنَّمَا التَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَلَيْسَ بِضَارٍّ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ
 قَلْبَتُوكَ الْمُؤْمِنُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
 الْمَجْلِسِ فَاذْهَبُوا فَيَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ

„Vstaňte!” tedy vstaňte; Allah povýší ty z vás, kteří věří, a ty, jimž bylo dáno vědění, na stupně *hodností*. A Allah je si dobře vědom toho, co děláte.

13. Vy, kteří věříte! Jestliže se chcete soukromě poradit s Poslem, věnujte před poradou něco na věc Allahovu. To je pro vás lepší a čistší. Jestliže však nenajdete *nic, co byste dali*, pak Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

14. Bojíte se snad věnovat něco na věc Allahovu před svou poradou? Pokud tak neučiníte a Allah se nad vámi smiluje, pak dodržujte Modlitbu a platte Zakát a poslouchejte Allaha a Jeho Posla. A Allah si je velmi dobře vědom toho, co děláte.

R. 3.

15. Což jsi neviděl ty, kteří se přáteli s lidmi, na něž se Allah hněvá? Ti nejsou ani s vámi, ani s nimi a vědomě přisahají křivě.

16. Pro ty Allah připravil přísný trest. Hnusné je věru to, co dělali.

17. Učinili přísahy své záštitou *svých přečinů* a odvracejí *lidi* od cesty Allahovy; proto je pro ně připraven ponižující trest.

18. A jejich majetky, ani jejich děti jim proti Allahovi nebudou nic platné. Ti budou obyvateli Ohně, v němž budou přebývat navěky.

19. V den, kdy je Allah všechny vzkřísí, Mu budou přisahat právě tak, jako přisahali vám, a budou se domnívat, že mají něco, *oč se mohou opřít*. Což to nejsou lháři?

أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ
وَأَظْهَرٌ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾
ءَا شَفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ
صَدَقَاتٍ فَإِذ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَأَقِمْو الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ
اللَّهِ فَالَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٨﴾
لَنْ نُنْفِئَهُمْ عَنْهُمُ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِمَّنْ
اللَّهُ شِئَاءُ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٩﴾
يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا
يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ إِلَّا
إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿٢٠﴾

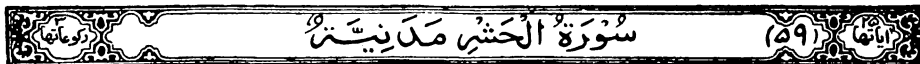
KAPITOLA 59

AL-HAŠR

(Zjeveno po Hidžře)

Doba zjevení a kontext

Súra je v pořadí třetí ze sedmi posledních mečínských kapitol Koránu. Předchozí kapitola se zabývala tajnými spiknutími a intrikami mečínských židů, namířenými proti islámu. Oproti tomu tato *Súra* pojednává o jejich potrestání, především o vyhnání Banú Nadir, jednoho ze tří židovských kmenů, z Medíny ve čtvrtém roce po Hidžře několik měsíců po bitvě u Uhudu. Jejich vyhnání bylo ze strany svatého Proroka činem moudrým a politicky prozíravým. Kdyby totiž bylo židům dovoleno v Medíně zůstat, svými konspiracemi a intrikami by se stali zdrojem nebezpečí pro islám. Dále *Súra* pojednává o mečínských pokrytcích, kteří se nepřikláněli ani na stranu muslimů, ani na stranu židů. Pokrytec je vlastně zbabělec a zbabělý člověk se nikdy k nikomu nechová ani upřímně ani poctivě. Mečínské pokrytci se zachovali nepoctivě vůči židům i v hodině jejich největšího ohrožení. *Súra* začíná velebením Boha a končí výzvou k muslimům, aby pěli chválu na Pána Dobrotivého a Milosrdného, který v zárodku zmařil podlé úmysly nepřátel namířené proti nim a otevřel jim nedozírné vyhlídky na pokrok a prosperitu. *Súra* se nápadně podobá *Súře* Al-Anfál.



AL-HAŠR

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, oslavuje Allaha; On je Mocný, Moudrý.

3. On je ten, Jenž vyhnal ty z Vlastníků Knihy, kteří nevěřili, z jejich domovů při prvním vyhnanství. Nemysleli jste si, že odejdou, a oni se domnívali, že jejich pevnosti je proti Allahovi ochrání. Avšak Allah je napadl, odkud Ho nečekali, a vrhl do jejich srdcí zděšení, takže zničili své domy vlastněma rukama a rukama věřících. Vezměte si z toho tedy poučení, vy, kteří máte oči!

4. A kdyby byl pro ně Allah neurčil vyhnanství, byl by je věru v životě pozemském potrestal jiným způsobem. A v Životě budoucím je pro ně připraven trest Ohně.

5. To proto, že se postavili proti Allahovi a Jeho Poslu; a kdokoliv odporuje Allahovi — pak Allah je věru Přísný v odplatě.

6. Všechny palmy, které jste pokáceli, nebo nechali stát na jejich kořenech, stalo se tak s dovolením Allahovým a aby On ponížil hříšníky.

7. A cokoliv Allah daroval Svému Poslu jako kořist získanou od nich, vy jste kvůli tomu nepobídlí ani koně, ani velblouda; však Allah uděluje pravomoc Svému Poslu, nad kým se Mu líbí; a Allah má moc nad všemi věcmi.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا

وَلَمْ تَنْتَظِرُوا أَنَّهُمْ مَا نَعْتَهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَهُمُ

اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ

الرُّعْبَ يُجْرِبُونَ بِيُوتِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي

الْمُؤْمِنِينَ فَاغْتَبَرُوا يَأُولِي الْأَبْصَارِ ③

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي

الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ④

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ

اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ أَوْ نَرْتُمْوهَا قَائِمَةً عَلَى

أَصُولِهَا فَيَذَنْ اللَّهُ وَيُخْرِجِي الْفَاسِقِينَ ⑥

وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ

عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ

رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑦

مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ

صلى الله عليه وسلم

8. A cokoliv Allah daroval Svému Poslu jako kořist získanou od obyvatel měst, patří Allahovi a Poslu a nejbližším příbuzným a sirotkům a chudým a pocestnému, aby to nekolovalo jen mezi těmi z vás, kteří jsou bohatí. A cokoliv vám Posel daruje, to si vezměte; a co vám zakáže, to nechte být. A bojte se Allaha; neboť Allah je věru přísný v trestání.

9. *Tato kořist je pro chudé* Vystěhovalce, kteří byli vyhnáni ze svých domovů a majetků, když usilovali o přízeň Allahovu a Jeho zalíbení a pomáhali Allahovi a Jeho Poslu. To jsou ti, kteří jsou oddáni své víře.

10. A ti, kteří se usadili v tomto městě již před nimi a přijali víru, milují ty, kteří k nim přišli jako vystěhovanci, a nenalézají ve svých hrudích žádnou touhu po tom, co jim (Vystěhovalcům) bylo darováno; naopak dávají přednost jiným před sebou samými, i kdyby sami byli chudí. A ti, kteří zbaví své vlastní duše lakoty, ti budou úspěšní.

11. *A kořist je také pro ty*, kteří přišli po nich. Ti říkají: „Pane náš, odpusť nám i bratrům našim, kteří nás ve víře předešli, a neponechávej v našich srdcích žádnou zlobu proti těm, kteří věří. Pane náš! Tys vskutku Soucitný, Milosrdný.“

R. 2.

12. Což jsi neviděl pokrytce? Ti říkají svým bratrům, kteří mezi Vlastníky Knihy neuvěřili: „Budete-li vyhnáni, zajisté odejdeme s vámi a nikdy neuposlechneme nikoho proti vám; a bude-li proti vám bojováno, určitě vám pomůžeme.“ A Allah je svědkem toho, že jsou to věru lháři.

13. Budou-li vyhnáni, nikdy s nimi neodejdou; a bude-li proti nim bojováno,

وَالرَّسُولِ وَالَّذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ لِي لَا يَكُونَ دُولَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ
مِنْكُمْ وَمَا أَتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ
عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَبْتَغُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَخْخِ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ

رَءُوفٌ رَحِيمٌ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ
لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَإِنْ قُوتِلُوا

nikdy jim nepomohou. A i kdyby jim pomohli, zaručeně by se obrátili zády; a pak už jim *samotným* nebude pomoci.

14. Strach před vámi je v jejich srdcích silnější než strach před Allahem. To je proto, že jsou to lidé *veškerého* rozumu zbavení.

15. Nebudou proti vám bojovat všichni společně, leda v opevněných městech nebo za hradbami. Když jsou mezi svými, bojují tvrdě. Ty je pokládáš za sjednocené, ale jejich srdce jsou rozdělená. To je proto, že jsou to lidé, kteří rozum nemají.

16. *Jejich případ* se podobá *případu* těch, kteří krátce před nimi okusili zlých následků svých činů. A pro ně je připraven bolestný trest.

17. *A podobá se případu* Satanovu, když říká člověku: „Přestaň věřit;“ a když věřit přestane, řekne: „Nemám s tebou nic společného, já se totiž bojím Allaha, Pána světa.“

18. A konec obou bude, že budou oba v Ohni, přebývajíce tam na věky. Taková je odměna hříšníků.

R. 3.

19. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha a nechť *každá* duše dbá na to, co si pro zítřek připravuje. A bojte se Allaha, neboť Allah si je věru dobře vědom toho, co děláte.

20. A nebuďte jako ti, kteří na Allaha zapoměli a jimž On dal *v důsledku toho* zapomenout na jejich vlastní duše. A právě oni jsou ti vzpurní.

21. Obyvatelé Ohně a obyvatelé Zahrady si nejsou rovni. Obyvateli Zahrady jsou ti, kteří zvítězí.

22. Kdybychom byli seslali tento Korán na horu, byl bys ji viděl pokornou a pukající ze strachu před Allahem. A to jsou podobenství, která předkládáme lidem, aby se zamysleli.

لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُولَيْنَ الْأَدْبَارَ
ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿٣١﴾

لَا نَسْتُمْ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣٢﴾

لَا يَفْقَهُونَ كَيْفَ يَكْفُرُونَ كَيْفَ يَكْفُرُونَ
مِنْ وَرَاءِ جُدُوبٍ بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدًا تَحْسِبُهُمْ
جَبِينًا وَفَلَوْ بِهِمْ شَيْءٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾
كَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا أَبَالَ أَمْهِمْ
وَأَلَّهُمْ عَدَابُ إِلِيمٍ ﴿٣٤﴾

كَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ الْكُفْرُ فَلَمَّا كَفَرُوا
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَكْأَفُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٥﴾
فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَقَدِّمَت
لِعَدِّي وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَهُمْ أَنْفُسَهُمْ
أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٨﴾

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٣٩﴾

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا
مُتَّصِدًا مِمَّا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾

23. On je Allah — a není Boha kromě Něho — Znalý nespátrěného i spatřěného. On je Milostivý, Milosrdný.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٣﴾

24. On je Allah — a není Boha kromě Něho — Vládce, Svatý, Pramen Míru, Dárce bezpečnosti, Ochránce, Mocný, Přemožitel, Vznešený. Svatý je Allah, vznešenější než vše, co k Němu přidružují.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٤﴾

25. On je Allah, Stvořitel, Tvůrce, Utvářející. Jemu přísluší ta nejkrásnější jména. Jeho oslavuje vše, co je na nebesích i na zemi, a On je Mocný, Moudrý.

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٥﴾

AL-MUMTAHANAH

(Zjeveno po Hidžře)

Doba zjevení a kontext

Obsah ukazuje, že tato *Súra* byla podobně jako tři kapitoly předcházející zjevena v Medíně v 7. či 8. roce po Hidžře, někdy v období mezi smlouvou u Hudajbíje a pádem Mekky. Předchozí *Súra* pojednávala o intrikách a machinacích medínských pokrytců a židů a o trestu, který jim byl vyměřen. Tato *Súra* se zabývá společenskými vztahy mezi věřícími a nevěřícími všeobecně a zvláště pak vztahy k těm, kteří proti islámu vedou války. Na začátku *Súry* se muslimům důrazně zakazuje udržovat důvěrné a přátelské styky s nevěřícími, kteří proti islámu vedou válku a chtějí ho za každou cenu vyhladit. Tento zákaz je natolik přísný a obsažný, že nejsou povoleny výjimky ani pro pokrevní příbuzné. Po tomto zákazu následuje implikované proroctví o tom, že z neúprosných nepřátel islámu se velmi brzy stanou jeho oddaní vyznavači. Zákaz však počítá s jednou výjimkou: nevztahuje se na nevěřící, kteří udržují s muslimy dobré sousedské vztahy. K takovým nevěřícím se mají chovat spravedlivě a laskavě. V *Súře* jsou dále uvedena některá důležitá nařízení týkající se věřících žen, které opustily Medínu a přešly k nevěřícím. Aby si muslimové plně uvědomili vážnost tohoto problému, *Súra* končí opakováním zákazu přátelit se s lidmi, kteří na sebe svým neskrývaným nepřátelským postojem vůči islámu přivolali boží hněv.

سُورَةُ الْمُتَحَنِّتِ مَدَنِيَّةٌ (٩٠)

AL-MUMTAHANAH

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vy, kteří věříte! Neberte si za přátele nepřátele Mé a nepřátele své, prokazující jim lásku, když nevěří v pravdu, která k vám přišla, a Posla i vás vyhánějí z *vašich domovů jen* proto, že věříte v Allaha, Pána

svého. Jestliže vytáhnete do boje za věc Mou a ve snaze se Mi zalíbit, *neberte si je za přátele*, posílající jim v tajnosti *projevy* své lásky, neboť Já znám nejlépe, co skrýváte a co odhalujete. A kdo z vás takto činí, ten zajisté zbloudil z cesty pravé.

3. Jestliže nad vámi budou mít převahu, projeví se jako vaši nepřátelé a vztáhnou po vás své ruce i své jazyky ve zlém *úmyslu*; a vroucně si přejí, abyste se stali nevěřícími.

4. Vaše příbuzenské svazky ani vaše děti vám nebudou nic platné v Den Zmrtvýchvstání. On mezi vámi rozhodne. A Allah vidí vše, co děláte.

5. A máte krásný příklad v Abrahamovi a v těch, kteří byli s ním, když řekli lidu svému: „Nemáme nic společného s vámi, ani s tím, co uctíváte místo Allaha. Nevěříme v nic z toho, v co *věříte* vy. A mezi námi a vámi vzniklo nepřátelství a nenávisť až navěky, dokud neuvěříte pouze v Allaha jediného” – vyjma slov Abrahamových otcí jeho: „Jistěže za tebe budu prosit o odpuštění, ačkoliv není v mé moci *přesvědčit* Allaha, aby ti byl nakloněn.” *A modlili se*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا
فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرِوْنَ إِلَيْهِمْ
بِالْمُودَّةِ ۖ وَ أَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ②
إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا أَعْدَاءً وَ يَسْطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَ وَدُّوا لَوْ
تَكْفُرُونَ ③

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ④
قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ
مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَّاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَلَّ يَدَيْنَا
وَبَيْتَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبُغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ

k Bohu: „Pane náš, v Tebe vkládáme svou důvěru a k Tobě se *kajícně* obracíme a k Tobě je návrat *konečný*.“

6. „Pane náš, nevydávej nás zkouškám lidu hříšného a odpusť nám, Pane náš, neboť Ty jediný jsi Mocný, Moudrý.“

7. Věru v nich máte krásný příklad — pro *každého*, kdo doufá v Allaha a v Poslední den. A ten, kdo se odvrátí — pak Allah je věru Soběstačný, Chvályhodný.

R. 2.

8. Může se stát, že Allah způsobí lásku mezi vámi a těmi, s nimiž jste *nyntí* v nepřátelství; a Allah je Všemocný; a Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

9. Allah vám nezakazuje, abyste byli laskaví a jednali spravedlivě vůči těm, kteří proti vám kvůli náboženství nebojovali a nevyhnali vás z vašich domovů; Allah zajisté miluje ty, kteří jsou nestranní.

10. Allah vám pouze zakazuje přátelit se s těmi, kteří proti vám kvůli *vašemu* náboženství bojovali a vyhnali vás z vašich domovů a pomáhali *jiným* při vašem vyhánění; a ti, kteří se s nimi přátelí — to jsou ti hříšní.

11. Vy, kteří věříte! Když k vám přicházejí věřící ženy jako Vystěhovalkyně, podrobt je zkoušce. Allah zná nejlépe víru jejich. A když zjistíte, že věřící jsou, neposílejte je zpět k nevěřícím. Tyto *ženy* jim nejsou dovoleny a ani oni nejsou dovoleni těmto *ženám*. Ale dejte jejich *nevěřícím manželům*, co na ně vydali. A není pro vás hříchem se s nimi oženit, když jste jim dali jejich věna. A nesetrvávejte ve svazku manželském s nevěřícími ženami; ale požadujte vrácení toho, co jste na ně vydali; a necht' *nevěřící* požadují to, co vydali oni. Toto

لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ①

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفُ عَنَّا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ①

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ①

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَادِيَةً مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ①

لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُواكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ①

إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُم فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ إِنَّ اللَّهَ عَالِمٌ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَأَتَوْهُنَّ مَا نَفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تَنْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسَلُّوا

je rozhodnutí Allahovo. To On rozhoduje mezi vámi. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ بِهِ مَحْكُمٌ اللَّهُ
يَعْلَمُ بَيْتَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

12. A jestliže některá z vašich manželek od vás odejde k nevěřícím a vy potom sáhnete k odvetě a získáte od nevěřících nějakou kořist, dejte těm věřícím, jejichž manželky odešly, totéž, co oni na své manželky vydali. A bojte se Allaha, v Něhož věříte.

وَأَنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ
فَعَاقَبْتُمْ فَاَتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ فَمِثْلَ
مَا أَنْفَقْتُمْ وَأَتَوْا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

13. Ó Proroku! Když k tobě přijdou věřící ženy, přísahající ti přísahou věrnosti, že nebudou nic přidružovat k Allahovi a že nebudou krást a že se nedopustí cizoložství, že nebudou zabíjet své děti, že nebudou rozšiřovat hanebné pomluvy, které si záměrně vymysleli, a že vůči tobě nebudou neposlušné v tom, co je správné, pak přijmi jejich přísahu věrnosti a popros Allaha, aby jim odpustil. Vždyť Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايِعْنَكَ عَلَى
أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهِنَّ بِهِنَّ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَتَّبِعْنَكَ فِي مَعْرُوفٍ
فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٣﴾

14. Vy, kteří věříte! Neberte si za přátele lidi, na něž se Allah rozhněval; ti přestali doufat v Život budoucí, stejně jako přestali doufat nevěřící ohledně těch, kteří jsou v hrobech.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ بَيَّسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا بَيَّسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٤﴾

KAPITOLA 61

AL-SAFF

(Zjeveno po Hidžře)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Medíně, patrně ve třetím či čtvrtém roce po Hidžře, po bitvě u Uhudu, neboť se zdá, že 5. verš obsahuje narážku na nedostatek kázně či naprosté poslušnosti vůči svatému Proroku, jíž se někteří muslimové v oné bitvě provinili. Předchozí dvě kapitoly pojednávaly o válce proti nevěřícím a o společensko-politických problémech, které z ní vyplývají. V této *Súře* je kladen důraz na to, jak důležitá je naprostá a bezmezná poslušnost vůči Vůdci a jak je důležité vytvořit pod jeho vedením pevnou, sevřenou a jednotnou frontu proti nevěřícím.

Obsah

Súra začíná velebením boží moudrosti a moci a vzápětí napomíná věřící, aby při oslavování Boha a velebení svatosti Jeho svými jazyky podávali praktický důkaz svého vyznání činy, a tím sladili skutky se slovy. A až budou vyzváni k boji za věc Pravdy, mají se sešikovat v pevnou frontu proti nevěřícím a bezvýhradně poslouchat svého Vůdce. *Súra* se pak v krátkosti zmiňuje o následovnicích Mojžíšových, kteří mu svými pomluvami a neposlušností, působili duševní muka a soužení. *Súra* tímto vlastně varuje muslimy, aby se nikdy nechovali stejně jako oni. Následuje Ježíšovo proroctví o příchodu Proroka Ahmada a rozhodné prohlášení, že všechny pokusy za strany přívrženců tmy uhasit Světlo Allahovo přijdou vniveč. Světlo bude zářit dále v plné nádheře a lesku a islám zvítězí nad všemi náboženstvími. Ale dříve než se tak stane, musí muslimové “bojovat svými majetky i osobami ve věci Allahově“. Jen někdy si zaslouží, aby je Bůh požehnal svou přízní a bohatstvím, tj. “zahradami, jimiž potoky tečou“. Na konci *Súry* jsou muslimové vybízeni, aby podobně jako učedníci Ježíšovi pomáhali věci boží tím, že pro ni budou přinášet všechny možné oběti a snášet všeliká protivenství.

سُورَةُ الصَّفِّ مَدِينَةٍ ﴿٦١﴾

AL-SAFF

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, oslavuje Allaha; a Allah je Mocný, Moudrý.

3. Vy, kteří věříte! Proč říkáte to, co neděláte?

4. Nejedpornější v očích Allahových je, že říkáte to, co neděláte.

5. Allah věru miluje ty, kteří bojují ve věci Jeho v semknutých řadách, jako by byli *pevnou* stavbou *stmlenou roztaveným* olovem.

6. A *vzpomeň si*, jak řekl Mojžíš svému lidu: „Ó lide můj, proč mě týráte a hanobíte, když víte, že jsem Poslem Allahovým k vám vyslaným?“ Když se tedy *od cesty pravé* odvrátili, Allah odvrátil jejich srdce, neboť Allah nevede lid vzpurný.

7. A *vzpomeň si*, jak řekl Ježíš, syn Marie: „Ó synové Izraele, já jsem vskutku Poslem Allahovým k vám *vyslaným*, naplňujícím to, co bylo přede mnou v Tóře, a oznamujícím radostnou zvěst o Poslovi, který přijde po mně. Jeho jméno bude Ahmad.“ A když k nim přišel s jasnými důkazy, řekli: „Toto je zjevné kouzelnictví.“

8. Kdo je větším hříšníkem než ten, kdo si proti Allahovi lži vymýšlí, když je vyzýván k přijetí Islámu? A Allah nevede lid hříšný.

9. Chtěli by uhasit světlo Allahovo *dechtem* svých úst; však Allah Svě světlo zdokonalí, byť by se *to* nevěřícím nelíbilo.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا ⑤
كَأَنَّهُمْ بُيُوتٌ مَرْصُوعٌ ⑥

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ لِمَ تَقُولُونَ وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑦

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ

التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا

سِحْرٌ مُبِينٌ ⑧

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ ⑨

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُنِيرٌ

10. On je ten, Jenž vyslal Svého Posla s vedením a Náboženstvím pravdy, aby je učinil vítězným nad všemi náboženstvími, byť by se *to* nelíbilo modloslužebníkům.

R. 2.

11. Vy, kteří věříte! Mám vám nabídnout obchod, který vás zachrání před trestem bolestným?

12. Věřte v Allaha a v Jeho Posla a bojujte ve věci Allahově svými majetky i svými osobami. Tak je to pro vás lepší; kéž byste to věděli.

13. On vám odpustí vaše hříchy a uvede vás do Zahrad, jimiž potoky tečou, a do příbytků čistých a příjemných v Zahradách Věčnosti. A to je úspěch nejvyšší.

14. A zahrne vás i jinou přízní, jež je milá: pomocí od Allaha a blízkým vítězstvím. Tak tedy oznam věřícím radostnou zvěst.

15. Vy, kteří věříte! Buďte pomocníky Allahovými, tak jak to řekl Ježíš, syn Marie, učedníkům svým: „Kdo jsou mémi pomocníky *na cestě* Allahově?“ Učedníci odpověděli: „My jsme pomocníky Allahovými.“ A část synů Izraele uvěřila, zatímco druhá část neuvěřila. Tehdy jsme pomohli těm, kteří pomohli těm, kteří uvěřili, proti jejich nepřátelům a stali se vítěznými.

قُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٠﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ

لِيُظَاهِرَهُ عَلَىٰ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ

مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٢﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَنُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن

تحتها الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ

عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ

وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ

عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَىٰ

اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا نَتَّ

طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَت طَّائِفَةٌ

فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا

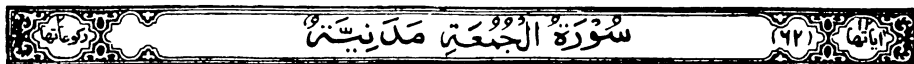
ظَاهِرِينَ ﴿١٦﴾

AL-DŽUMU‘AH

(Zjeveno po Hidžře)

Doba zjevení a kontext

Zdá se, že *Súra* byla zjevena několik let po Hidžře (viz verš 4). V předchozí *Súře* padla zmínka o Ježíšově proroctví o příchodu Proroka Ahmada. Tato *Súra* se tímto proroctvím zabývá dále. Podobně jako předcházející začíná oslavou moci a moudrosti Boha. A na důkaz těchto dvou božích vlastností upozorňuje na příchod svatého Proroka mezi nevzdělané Araby, kteří se prostřednictvím Koránu a díky ušlechtilému příkladu svatého Proroka proměnili z divokého, nekulturního a nevzdělaného národa v učitele a vůdce lidstva, kteří šíří světlo a učení, kamkoli přijdou. Dále je v *Súře* zmínka o podobném jevu, který se uskuteční někdy v budoucnu v osobě Zástupce svatého Proroka, zaslíbeného Mesiáše; vzápětí *Súra* odsuzuje židy za to, že zavrhli svatého Proroka přesto, že jejich Písmo oplývá proroctvími o něm. To je vlastně varování, aby se muslimové nezachovali jako židé, až se mezi nimi objeví velký Zástupce svatého Proroka. Ke konci *Súry* se zdůrazňuje význam páteční modlitby a v náznaku je implikováno, že v době druhého příchodu svatého Proroka, který byl připodobňován k páteční modlitbě, svět bude v zajetí obchodování a honby za ziskem a mnoha jiných zábav, které lidi odvracejí od Boha. Muslimové jsou nabádáni, aby se při plnění svých náboženských povinností podobnými věcmi nenechali rozptylovat.



AL-DŽUMU'AH

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, oslavuje Allaha, Vladaře, Svatého, Mocného, Moudrého.

3. On je ten, Jenž vybral mezi lidem Nevzdělaným Posla z jejich středu, který jim přednáší Jeho Znamení a očisťuje je a učí je Knize a moudrosti, zatímco dříve žili ve zjevném bludu;

4. A vybere ho i mezi jinými z nich, kteří se k nim dosud nepřidali. A On je Mocný, Moudrý.

5. Toto je milost Allahova; dává ji tomu, komu se Mu zlíbí; a Allah je Pánem milosti nesmírné.

6. Ti, již měli nést Tóru, ale nenesli ji, se podobají oslu nesoucímu náklad knih. Špatná je podoba lidí, kteří Znamení Allahova zavrhnou. A Allah nevede lid hříšný.

7. Řekni: „Vy Židé, domníváte-li se, že

ze všech lidí jedině vy jste přáteli Allaha, pak přejete si smrt, jste-li pravdomluvní.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ

الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو

عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ

الْحِكْمَةَ ۚ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ

مُبينٍ ③

وَآخِرِينَ مِنْهُمْ لَنَأْتِيَهُمْ لَحْقُوبُهُمْ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ④

ذُلكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

الْعَظِيمِ ⑤

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ كَفَرُوا يَحْمِلُونَهَا

كَحَمْلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۗ بِئْسَ مَثَلُ

الْقَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑥

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاءُ

لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ⑦

8. Ale oni si ji nikdy přát nebudou kvůli tomu, co jejich ruce předeslaly. A Allah zná velmi dobře ty, kteří jsou nespravedliví.

وَلَا يَتَمَنَّوْنَہٗ اَبَدًاۙ اِمَّا قَدَّمَتْ اَیْدِیْہُمْ وَا
اللّٰهُ عَلِیْمٌۙ بِالظَّالِمِیْنَ ﴿۸﴾

9. Řekni: „Smrt, před níž utíkáte, vás určitě zastihne. Potom budete navráceni k Tomu, Jenž zná nespátržené i spatřené, a On vám oznámí, co jste dělali.”

قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِی تَفِرُّوْنَ مِنْہٗ فَاِنَّہٗ مُلْقِیْکُمْ
ثُمَّ تَرْدُّوْنَ اِلَیْ عَلِیْمِ الْغَیْبِ وَالشَّہَادَةِ فِیْئْتِیْکُمْ
بِمَا کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۹﴾

R. 2.

10. Vy, kteří věříte! Když se v pátek ozve volání k Modlitbě, pospíchejte ke vzpomínání Allaha a zanechte *všeho* obchodování. Tak je to pro vás lepší; kéž byste to věděli.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نُوْدِیْ لِلصَّلٰوةِ مِنْ یَّوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلَیْ ذِکْرِ اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَیْعَ ذٰلِکُمْ
حَیْرًا لَّکُمْ اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰﴾

11. A když je Modlitba dokončena, rozejděte se po zemi a snažte se dosáhnout přízně Allahovy a často vzpomínejte Allaha, abyste prospívali.

فَاِذَا قُضِیَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِی الْاَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ کَثِیْرًا
لَّعَلَّکُمْ تَفْلِحُوْنَ ﴿۱۱﴾

12. Když však uvidí nějaké zboží nebo nějakou zábavu, dají se tím zlákat a tebe nechají stát. Řekni: „To, co je u Allaha, je lepší než zábava a zboží, a Allah je Nejlepší Živitel.”

وَاِذَا رَاوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوًا اِنْفَضُّوْا اِلَیْہَا وَتَرٰوْکَ
قٰیْمًاۙ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ حَیْرٌۙ مِنَ الْاَلْهٰوِ وَمِنَ
التِّجَارَةِ وَاللّٰهُ حَیْرُ الرّٰزِقِیْنَ ﴿۱۲﴾

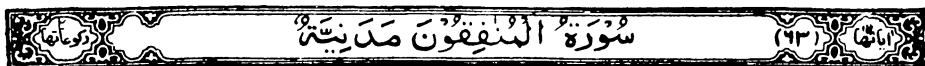
KAPITOLA 63

AL-MUNÁFIQÚN

(Zjeveno po Hidžře)

Doba zjevení a kontext

Také tato *Súra* je mečínská a jak prozrazuje její obsah, byla zjevena někdy po bitvě u Uhudu. Zatímco *Súra* předchozí pojednávala výslovně o mečínských židech, tato pojednává o dalších nepřátelích islámu — o pokrytcích — a odhaluje jejich nekalé úmysly, věrolomnost a nepoctivost a jejich halasně vyznávání víry odsuzuje jako falešné a zrádné. Říká o nich, že jsou to ti praví nepřátelé islámu, neboť se snaží muslimy oklamat svými přísahami a falešnými vyznáními víry, které za tímto účelem používají jako kamufláž. Svými nekalými úmysly a podlými skutky se sami odsoudili k záhubě. Mylně se domnívají, že Společníci svatého Proroka jsou, stejně jako oni, jen bandou prospěchářů, kteří ho kvůli vlastním hmotným zájmům klidně opustí. *Súra* končí výzvou k muslimům, aby rozdávali ze svého majetku na cestě boží, dokud nepřijde čas, kdy islám už nebude jejich peníze potřebovat.



AL-MUNÁFIQÚN
(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Když k tobě přicházejí pokrytci, říkají: „Dosvědčujeme, že jsi vskutku Posel Allahův.“ A Allah ví, že jsi vskutku Jeho Posel, a Allah dosvědčuje, že pokrytci jsou věru lháři.

3. Své přísahy učinili štítem a odvracejí tak lidi od cesty Allahovy. Jak ohavné je to, co dělali.

4. To je proto, že *nejdřív* uvěřili a potom věřit přestali. Proto byla zapečetěna srdce jejich, *takže* nechápou.

5. A když je vidíš, líbí se ti jejich vzhled, a když mluví, nasloucháš jejich řeči. *Vypadají*, jako by to byly trámy podepřené. A myslíš si, že každý křik je namířen proti nim. Jsou to nepřátelé, dej si na ně pozor. A necht' je Allah prokleje!

6. A když se jim řekne: „Pojďte, aby Posel Allahův poprosil za vás o odpuštění,“ odvracejí své hlavy a vidíš, jak se drží zpátky, naplnění pýchou.

7. Je pro ně jedno, zda za ně o odpuštění prosíš, či za ně o odpuštění neprosíš; Allah jim nikdy neodpustí. Allah věru nevede lid vzpurný.

8. To jsou ti, kteří říkají: „Neutrácejte nic na ty, kteří jsou s Poslem Allahovým;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ
اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ كَذِبُونَ ﴿١﴾

إِتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾

وَإِذَا رَأَوْا تَعْجِبَكَ أَعْجَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا
تَسْمِعَ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خَشْبُ مُسْتَكْبِرِينَ ﴿٤﴾
كُلَّ صَيْتَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعُدُو فَاخَذَ رِهْمُ قِتْلِهِمْ
اللَّهُ أَنْ يَبُوءُوا ﴿٥﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ
لَوَّا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ
مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٦﴾

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ
لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٧﴾

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ

snad se rozutečou a opustí ho.” Přitom Allahovi patří poklady nebes i země; ale pokrytci to nechápou.

9. Říkají: „Kdybychom se vrátili do Medíny, zajisté by z ní ten nejvznešenější vyhnal toho nejnižšího,“ zatímco pocta náleží Allahovi a Poslu Jeho a věřícím. Avšak pokrytci to nevědí.

R. 2.

10. Vy, kteří věříte! Necht' vás vaše bohatství a vaše děti neodvrátí od vzpomínání Allaha. A všichni, kteří tak učiní – ti ztrátu utrpí.

11. A rozdávejte z toho, čím jsme vás obdařili, dříve než zastihne některého z vás smrt a než řekne: „Pane můj, kdybys mi jen mohl dát odklad na krátkou dobu, dával bych almužny a byl bych jedním ze spravedlivých.”

12. A Allah neposkytne odklad duši žádné, až se lhůta její naplní; a Allah je si velmi dobře vědom toho, co děláte.

اللَّهُ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا ۗ وَ لِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ

وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۝

يَقُولُونَ لِنَنْزِعَنَّ إِلَى الْمَدِينَةِ لِنُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ

مِنْهَا الْأَذَلَّ ۗ وَ لِلَّهِ الْعِزَّةُ وَ رُسُولُهُ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ

ۙ وَ لَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا تَوَلَّوْا كُمْ أَمْوَالِكُمْ وَ لَا أَوْلَادِكُمْ

عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ

الْخَسِرُونَ ۝

وَ أَنْفَقُوا مِنْ مَّارَزَقْنَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ

الْمَوْتُ فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ

قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَ أَكُنُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

وَ لَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۗ وَ اللَّهُ

بِعَمَلِهِمْ خَبِيرٌ ۙ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

AL-TAGHÁBUN

(Zjeveno po Hidžře)

Úvodem

Súra byla zjevena v Medíně. V závěru předchozí *Súry* jsou věřící vyzýváni, aby velkoryse rozdávali ve věci Pravdy, dokud se nedostaví den, kdy budou muset před Bohem skládat účty ze svých činů. V této *Súře* je zčásti vylíčen tento strašný den, který se nazývá “den ztrát a zisků“. Věřícím se opět klade na srdce, a to ještě důrazněji, že nemají dovolit, aby příbuzenské vztahy stály v cestě jejich rozhodnutí rozdávat ze svého bohatství na cestě Allahově. V *Súře* se dále praví, že Bůh dal vzniknout celému vesmíru člověku k užítku a navíc ho obdařil skvělými vrozenými schopnostmi a dovednostmi, aby tak mohl dosáhnout cíle, pro který byl stvořen. Naneštěstí nevděční lidé boží příkázání odmítají poslouchat. Jsou proto varováni, aby se připravili na den, kdy si konečně uvědomí ztrátu vyplývající z neuposlechnutí Poslů božích. Ke konci *Súry* se oznamuje věřícím, že případné nedostatky v plnění povinností vůči Bohu a svým bližním mohou kompenzovat tím, že budou bezvýhradně poslouchat boží příkázání a velkoryse utrácet ve věci Pravdy.



AL-TAGHÁBUN

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, oslavuje Allaha; Jemu patří království a Jemu patří chvála a On má moc nad všemi věcmi.

3. On je Ten, Jenž vás stvořil; a někteří z vás jsou nevěřící a někteří z vás jsou věřící; a Allah vidí vše, co děláte.

4. On stvořil nebesa a zemi podle pravdy a dal vám podobu a vaše podoby učinil krásnými; a k Němu je návrat konečný.

5. On zná vše, co je na nebesích a na zemi, a On zná, co skrýváte i co odhalujete; a Allah velmi dobře zná vše, co je v hrudích.

6. Což se k vám nedonesly zprávy o těch, kteří dříve neuvěřili? Ti okusili zlých následků svého chování a postihl je bolestný trest.

7. To za to, že k nim sice přišli jejich Poslové se zjevnými Znameními, ale oni řekli: „To nás má vést obyčejný smrtelník?“ A neuvěřili a odvrátili se, ale Allah je nikdy nepotřeboval; a Allah je Soběstačný, Chvályhodný.

8. Ti, kteří nevěří, tvrdí, že nebudou vzkříšeni. Řekni: „Ba ano, při Pánu mém, zajisté budete vzkříšeni; a potom budete poučeni o tom, co jste dělali. A to je pro Allaha snadné.“

9. Věřte tedy v Allaha a v Jeho Posla a ve Světlo, které jsme seslali. A Allah je si velmi dobře vědom všeho, co děláte.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ③

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ

صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ④

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ

وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بَدَاتِ الصُّدُورِ ⑤

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا

وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑥

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

فَقَالُوا أَبَشْرٍ يَلِدُ وَأَنَا نَكَرٌ فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا

وَاسْتَفْعَى اللَّهُ وَاللَّهُ عِنْدَ حَيْدٍ ⑦

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلْ وَرَوِّتِي

لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّيَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى

اللَّهِ يَسِيرٌ ⑧

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑨

10. Den, kdy vás shromáždí v Den shromáždění, bude dnem ztráty a zisku. A ti, kteří věří v Allaha a dobré skutky konají — ty On zbaví zlých *následků* jejich skutků a uvede je do Zahrad, jimiž potoky tečou, a v nich budou přebývat navěky. A to je úspěch nejvyšší.

11. Ale *pokud jde o* ty, kteří nevěří a Naše Znamení zavrhnou, ti budou obyvateli Ohně, v němž budou přebývat navěky; a jak zlý je to cíl!

R. 2.

12. Žádné neštěstí se nepříhodí jinak než s dovolením Allahovým. A kdo věří v Allaha — On srdce jeho *správně* vede. A Allah zná velmi dobře vše.

13. A poslouvejte Allaha a poslouvejte Posla. Jestliže se však odvrátíte, pak Náš Posel je zodpovědný pouze za jasné předání *Poselství*.

14. Allah! Není Boha kromě Něho; a v Allaha nechť věřící vkládají svou důvěru.

15. Vy, kteří věříte! Mezi vašimi manželkami a dětmi jsou *takové, které jsou* vám nepřáteli, dávejte si na ně tedy pozor. A jestliže přehlédnete *chyby druhých* a odpustíte a prominete, pak Allah je věru Nejvyšš Odpouštějící, Milosrdný.

16. Vaše bohatství a vaše děti jsou pro vás jen zkouškou; ale u Allaha je odměna nesmírná.

17. Bojte se tedy Allaha, jak nejlépe jen můžete, a slyšte a poslouvejte a rozdávejte *ve věci Jeho*; bude to pro vaše dobro. A ti, kdož se uchrání před vlastní chamtivostí, ti budou úspěšní.

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَنَّةِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ
وَمَنْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١١﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ
يُؤْمِنِ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأِنَّمَا
عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٣﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ
عَدُوٌّ لَكُمْ فَاحذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَوْا وَنَضَعُوا
وَتَعَفَرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَ
أَجْرٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَضَعْتُمْ وَاسْعَوْا وَاطِيعُوا
وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَيْخَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٧﴾

إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضْعِفْهُ لَكُمْ

18. Poskytnete-li Allahovi dobrou půjčku, On vám ji rozmnoží a odpustí vám; a Allah je Nejvyšš Uznalý, Shovívavý,

19. Znalý nespátrřeného i spatřřeného, Mocný, Moudrý.

يَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٨﴾
يَعْلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

AL-TALÁQ

(Zjeveno po Hidžře)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Medíně někdy v 5. či v 6. roce po *Hidžře*. Bezprostředním podnětem k jejímu zjevení byl rozvod, který ohlásil ‘Abd Alláh bin ‘Umar proti své manželce, když menstruovala, což je postup, který má být touto *Súrou* zakázán (Bucháří). V předchozí *Súře* zazněl varovný tón namířený proti některým manželkám a dětem věřících, neboť někdy mají tendenci bránit mužům, kteří by rádi obětovali peníze na cestě Pravdy. To může vést k odcizení mezi mužem a ženou a nakonec k rozvodu. Ovšem k rozvodu může dojít také kvůli neslučitelnosti povah, případně z nějakého jiného důvodu. Proto bylo nutné stanovit správný postup při rozvodu. V tom lze spatřit bezprostřední souvislost se *Súrou* předcházející. Je tu však ještě jiná, hlubší souvislost s tematikou Koránu jako celku. Pro styl Koránu je charakteristické, že pojednává-li nějaká *Súra* o jistém tématu v prvních verších, pak se pro zdůraznění jeho důležitosti k němu krátce, leč důrazně ještě jednou vrací ve verších závěrečných. Totéž platí i v případě návaznosti celých kapitol. Proto se také posledních deset medínských kapitol ve stručnosti zabývá některými sociálními a politickými problémy, o nichž podrobně pojednávaly medínské kapitoly počáteční, jako např. Al-Baqara, Ál ‘Imrán a Al-Nisá. Téma rozvodu, o němž je v této *Súře* jen krátká zmínka, bylo podrobně rozpracováno v *Súře* Al-Baqara.

Obsah

Na začátku *Súry* je nastíněno, jak má muž postupovat, když se chce s manželkou rozvést, a také jak se k ní má chovat po ohlášení rozvodu po dobu její čekací lhůty (*Idah*). Prikazuje se, že během této doby má být manželka zaopatřena vším potřebným k životu, a to podle finančních prostředků manžela. Je příznačné, že v pěti krátkých verších této *Súry* byli věřící až čtyřikrát napomenuti, aby se při svém jednání báli Boha. To ukazuje, že při rozvodu byli manželé obvykle v pokušení zacházet se svými manželkami nespravedlivě. Odtud opakovaný příkaz, aby byli bohabojní.

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ ﴿٦٥﴾

AL-TALÁQ

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Ó Proroku! Rozvádíte-li se se ženami, rozvedte se s nimi na *předepsanou* lhůtu a počítejte dny této lhůty; a bojte se Allaha. Nevyhánějte je z jejich domů a necht' ony *samy* neodcházejí, ledaže se dopustily zjevně hanebného činu. A toto jsou omezení *ustanovená* Allahem; a kdo překračuje omezení Allahova, ten vskutku škodí své vlastní duši. Ty nevíš, ale možná, že později Allah způsobí, že nastane něco nového.

3. A potom, když dosáhnou své lhůty, buď si je v dobrém ponechte, nebo se s nimi v dobrém rozejděte, a povolejte si za svědky dvě spravedlivé osoby z vašeho středu; a podejte *věrné* svědectví před Allahem. A toto je napomenutí tomu, kdo věří v Allaha a v Poslední den. A kdo se bojí Allaha — tomu On připraví východisko

4. A poskytne mu obživu z místa, odkud to nečeká. A ten, kdo vkládá svou důvěru v Allaha — tomu On stačí. Allah věru Svůj záměr uskuteční. A pro všechno Allah ustanovil rozměr.

5. A jste-li na pochybách ohledně těch manželek vašich, které již ztratily naději na menstruaci, pak *vězte*, že jejich předepsaná lhůta je tři měsíce a *totéž platí pro ty*, které menstruaci *ještě* neměly. A *pokud jde o ty*, které jsou těhotné, jejich lhůta potrvá, dokud neporodí. A kdo se bojí Allaha, tomu On záležitost ulehčí.

6. Toto je nařízení Allahovo, které ti zjevil. A kdo se bojí Allaha — toho On

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِقُوهُنَّ
لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ
لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ
يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
مَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي
لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذَوْنَهُ عَدْلٍ
مِّنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذِكْرُكُمْ يُوعِظُ بِهِ
مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ
اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾

وَالَّذِي يَكْتَسِبُ مِنَ النِّجَاسِ مِنْ نِّسَائِكُمِنْ أَرْبَعَةِ
فَعِدَّتِهِنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَمْ يَحِضْ وَأُولَاتُ
الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا يُسْرًا ﴿٤﴾

zbaví zlých *následků* jeho skutků a zvětší mu jeho odměnu.

7. V průběhu předepsané lhůty je ubytujte v domech, kde sami bydlíte, podle svých nejlepších možností; a netýrejte je s úmyslem jim ublížit. A jsou-li těhotné, utrácejte na ně, dokud se svého břemene nezbaví. A jestliže pro vás kojí *dítě*, dávejte jim jejich odměnu a dohodněte se vzájemně ve vši slušnosti; jestliže se setkáte s obtížemi, *necht'* pro něho (otce) *kojí* dítě jiná *žena*.

8. Necht' ten, kdo oplývá hojností, ze své hojnosti rozdává. A necht' ten, jehož prostředky k obživě jsou omezené, rozdává z toho, co mu Allah daroval. Allah nezatěžuje žádnou duši nad to, co jí Sám daroval. Allah brzy přinese ulehčení po všech těžkostech.

R. 2.

9. Kolik měst se již postavilo proti rozkazu Pána svého a Poslů Jeho; a My jsme je povolali k přísnému účtování a potrestali jsme je trestem nejhorším.

10. Tak okusila zlé následky svého jednání a koncem jejich počínání byla zkáza.

11. Allah pro ně připravil přísný trest; bojte se tedy Allaha, ó lidé rozumějící, kteří jste uvěřili. Allah vám již seslal Připomenutí

12. Posla, který vám přednáší jasná Znamení Allahova, aby vyvedl ty, kteří uvěřili a dobré skutky konají, z každé temnoty na světlo. A kdo věří v Allaha a koná dobré skutky – toho On uvede do Zahrad, jimiž řeky tečou, aby v nich přebýval navěky. Pro toho Allah věru připravil obživu překrásnou.

ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗ اِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَكْفُرْ
عَنْهُ سَيِّئَاتِهٖ وَيُعْظِمْلَهٗ اَجْرًا ۝

اَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُنَّ لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ اُولَاتٍ
حَمِلٍ فَاَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَاِنْ
اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاَرْضَعْنَ اُجُورَهُنَّ وَاتِمِرُوا بَيْنَكُمْ
بِعُرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمُتْرَضِعٌ لَهٗ اٰخَرٰى ۝
لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهٖ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهٗ فَلْيُفْسِقْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَكْفِلُ اللّٰهُ نَفْسًا
۝ اِلَّا مَا اَتَاهَا سَبْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عَسْرِ يُسْرًا ۝

وَكَآيِنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ
فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا ثَقِيلاً ۝
فَدَاقَتْ وُبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا
خُسْرًا ۝

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاَتَقُوا اللّٰهَ يَاۤوْلِي
الْاَلْبَابِ ۝ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ۝

رَسُوْلًا يَتْلُوْا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللّٰهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى
النُّوْرِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صٰلِحًا يُدْخِلْهُ
جَنَّتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا
قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ۝

13. Allah je Ten, Jenž stvořil sedm nebes a stejný počet zemí. *Boží* příkázání sestupuje mezi nimi, abyste věděli, že Allah má moc nad všemi věcmi a že Allah všechny věci objímá *Svým* věděním.

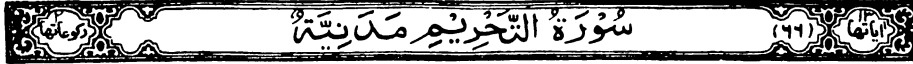
اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ
يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

AL-TAHRÍM

(Zjeveno po Hidžře)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* uzavírá řadu medínských kapitol, která začala *Súrou* Al-Hadíd. Jednu její část lze klást do 7. či 8. roku po *Hidžře* a druhou do doby pozdější, a to na základě události, o níž se zmiňuje. Předchozí *Súra* pojednávala o některých aspektech *Taláq* - trvalé rozluky mezi manželem a manželkou. Tato *Súra* se oproti tomu zabývá odloučením dočasným, tj. případy, kdy manžel kvůli nějaké domácí neshodě či konfliktu dočasně přeruší manželské styky s manželkou nebo se zapřísáhne, že nebude používat to či ono, co je jinak zákonné. *Súra* začíná příkazem adresovaným přímo svatému Proroku, aby sám sobě nezakazoval věci, které pro něho Bůh učinil zákonnými. Specifická událost, o níž je zmínka v prvním verši, ukazuje, že kvůli nedorozumění či neshodě, které mohou být jen dočasně narušit domácí soulad a klid, může někdy vzniknout třenicí dokonce i v domácnosti Proroka, kde jinak panuje ovzduší dokonalého klidu. Tento příkaz vztahující se stejnou měrou na svatého Proroka i na jeho stoupence naznačuje, že by se člověk v případě dočasné neshody neměl uchýlovat k extrémním opatřením. Manželky svatého Proroka jsou dále varovány, že mají mít neustále na zřeteli jeho vznešené postavení Posla božího a nemají na něho klást požadavky, které jsou s tím v rozporu. *Súra* připomíná věřícím, že se mají postarat o to, aby se členové jejich domácnosti neodchylovali od cesty pravé, aby z toho nakonec neměli nepříjemnosti oni sami. A protože začíná zmínkou o události týkající se vztahu svatého Proroka k jeho manželkám, zcela vhodně končí přirovnáním, v němž jsou nevěřící přirovnáváni k manželkám Proroků Noema a Lota, věřící k manželce Faraónově a ty nejvznešenější a nejzbožnější z nich k Marii, matce Ježíšově.



AL-TAHRÍM

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Ó Proroku! Proč *si* ve snaze potěšit své ženy zakazuješ to, co pro tebe Allah učinil zákonným? A Allah je Nejvyšší Odpouštějící, Milosrdný.

3. Allah vám vskutku povolil zrušení svých přísah; a Allah je vaším Přítelem; a

On je Vševědoucí, Moudrý.

4. A když Prorok svěřil cosi jedné ze svých žen a ona to potom řekla dál a Allah ho o tom zpravil, část z toho jí prozradil a část zamlčel. A když jí to oznámil, řekla: „Kdo ti to oznámil?” Odpověděl: „Sdělil mi to Vševědoucí, Všeohznalý *Bůh*.”

5. Jestliže se obě kajícně obrátíte k Bohu, *bude to pro vás lepší*, a vaše srdce jsou *k tomu již nakloněna*. Avšak budete-li jedna druhou podporovat proti němu, pak Allah je věru jeho Pomocníkem a Gabriel a spravedliví mezi věřícími; a krom toho *všichni ostatní andělé jsou mu také pomocníky*.

6. Jestliže se s vámi rozvede, může se stát, že mu Pán jeho dá náhradou manželky lepší, než jste vy — odevzdané, věřící, poslušné, kajícné, zbožné, půst dodržující, a to vdovy i panny.

7. Vy, kteří věříte! Chraňte sebe i vaše rodiny před Ohněm, jehož palivem jsou lidé a kamení a nad nímž dohlízejí andělé neoblovní a přísní, kteří si nedovolí neuposlechnout Allaha v tom, co jim přikazuje, a vykonají to, co je jim přikázáno.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي

مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ②

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْبَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ

وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ③

وَإِذْ أَسْرَأْتُ النَّبِيَّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا ④ فَلَمَّا

نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَ

عْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ

أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ⑤

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ⑥ وَإِنْ

تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيْلُ وَ

صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ⑦

عَنِ رَبِّهِ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا

مِمَّنْكَ مُسَلِّمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ فَيُنْتِ تَبَدَّلَ عِبْدٌ

سَيِّئَاتٍ تَبَدَّلَ وَأَبْكَارًا ⑧

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا

وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ

شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ

مَا يُؤْمَرُونَ ⑨

8. Vy, kteří věříte! Dnes se na nic nevymlouvejte. Jste odměňováni za to, co jste dělali.

R. 2.

9. Vy, kteří věříte! Obracujte se k Allahovi s upřímným pokáním. Možná, že vás Pán váš zbaví zlých *následků* vašich skutků a uvede vás do Zahrad, jimiž řeky tečou, v den, kdy Allah nezahanbí Proroka ani ty, kteří s ním uvěřili. Jejich světlo poběží před nimi a po jejich pravici. Reknou: „Pane náš, zdokonalil pro nás světlo naše a odpusť nám; Ty věru máš moc nad všemi věcmi.”

náš, zdokonal pro nás světlo naše a odpusť nám; Ty věru máš moc nad všemi věcmi.”

10. Ó Proroku: „Bojuj usilovně proti nevěřícím a pokrytcům; a buď na ně přísný.

11. Allah uvádí těm, kteří nevěří, příklad ženy Noemovy a ženy Lotovy. Byly podřízeny dvěma Naším služebníkům spravedlivým, ale zachovaly se vůči nim věrolomně. Proto jim jejich manželé proti Allahovi nebyli nic platní a bylo jim řečeno: „Vstupte do Ohně, obě dvě, spolu s těmi, kteří vstupují.”

12. A Allah uvádí těm, kteří věří, příklad ženy Faraónovy, když řekla: „Pane můj! Postav pro mě příbytek, u Sebe v Zahradě; a ochraň mě před Faraónem a jeho skutky a ochraň mě před lidem hříšným!”

13. A příklad Marie, dcery ‘Imránovy, která si střežila své pohlaví — i vdechli jsme do ní něco z Ducha Svého — a *svou osobou* prokázala pravdivost slova Pána svého a Knihy Jeho a byla jednou z poslušných.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا ۗ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَا يَخْرُجُ اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۗ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمْ لَنَا نُورٌ وَنَا وَغُفِرَ لَنَا ۗ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ ۗ وَيَسَّ الْخَبِيرُ ﴿١٠﴾
ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتٍ زُوِّجَ وَ امْرَأَتٍ لَوْ طِءَ كَانَتْ تَحْتِ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَحَاثْتُهُمَا فَاغْتَبِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١١﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتٍ فَرَعُونَ ۗ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٢﴾

وَمَرْيَمَ ابْنَتِ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا ۗ وَكُتِبَ عَلَيْهَا وَكَانَتْ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

AL-MULK

(Zjeveno před Hidžrou)

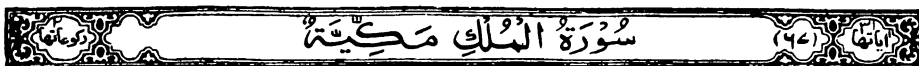
Doba zjevení a kontext

Touto *Súrou* začíná řada kapitol, které sahají až na konec Koránu a byly zjeveny před *Hidžrou*, s výjimkou *Súry* Al-Nasr, která přesto, že patří do medínského období, byla ve skutečnosti zjevena v Mekce, při tzv. poslední pouti svatého Proroka. Vzhledem k tomu, že celý Korán je zjeveným Slovem božím, je nenapodobitelný a nepřekonatelný svým obsahem, stylem i dikcí; avšak mekkánské kapitoly, zjevené v počátečních letech po Výzvě, mají vznešenost a velkolepost zcela osobitou. Vylíčit krásu rytmu a půvab kadence zjevení tohoto období, je nad lidské možnosti. A protože všechny tyto kapitoly pojednávají o otázkách víry a věrouky, příkladně o proroctvích o velké a slavné budoucnosti islámu, o existenci Boha a božích jménech, o zjevení, Vzkříšení a o posmrtném životě, bylo nutně použito bohaté symboliky k vylíčení mystického a spirituálního v pojmech toho, co jinak vnímáme pomocí svých smyslů. *Súra* patří do středního mekkánského období a podle kompetentních autorit byla zjevena přibližně v 8. roce po Výzvě.

Obsah

Jak výše uvedeno, mekkánské *Súry* pojednávají zpravidla o otázkách víry. Proto tato kapitola zcela přirozeně začíná vyhlášením božího panství, nadvlády a všemohoucnosti. A na důkaz těchto božích atributů uvádí skutečnost, že Bůh je Stvořitelem života a smrti a celého vesmíru, jehož jednotlivé součásti od nejmenšího atomu až po největší planetu jsou prodchnuty nádherným a dokonalým plánem a uspořádáním. Stvoření vesmíru a nádherný řád, který panuje v kosmu, jsou pozitivním důkazem toho, že Bůh skutečně existuje a že stvořil člověka, aby tento sloužil ušlechtilému záměru a snažil se dosáhnout vznešeného cíle. Ale člověk je zatvrzelý a nevděčný a vždy odmítá boží poselství, čímž na sebe přivolává boží hněv. Dále *Súra* vypočítává nejrůznější boží požehnání a dary, bez nichž by člověk nemohl existovat ani jedinou vteřinu; tím ho vlastně vybízí k tomu,

aby jich náležitě využil k uskutečnění záměru, pro který byl stvořen. Kapitola končí překrásnou homilií, kterou chce člověka přesvědčit o nejvyšší pravdě: právě tak, jako tělesný život nemůže existovat bez vody, také život duchovní potřebuje jako potravu nebeskou vláhu božího vnuknutí.



AL-MULK

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Požehnán budiž ten, v Jehož rukou je království a Jenž má moc nad všemi věcmi;

3. Jenž stvořil smrt i život, aby vás vyzkoušel — kdo z vás je v skutečích nejlepší; a On je Mocný, Nejvyšš Odpouštějící —

4. Jenž stvořil sedm nebes souměrných. Ve stvoření Milostivého Boha nespatriš nesrovnalost žádnou. Podívej se znova: vidíš snad trhlinu nějakou?

5. Nuže, podívej se znova a ještě jednou; a pohled tvůj se k tobě vrátí zmaten a zmožen.

6. A vskutku jsme nejspodnější nebe ozdobili svítilnami a stvořili jsme je pro zahánění satanů a pro ně jsme připravili trest planoucího Ohně.

7. A pro ty, kteří neuvěřili v Pána svého, je připraven trest Pekelný — a to je útočiště zlé!

8. Až v něj budou vhažováni, uslyší řev jeho vření.

9. Div že nepukne zuřivostí. Pokaždé, když je do něho vhozena skupina *nevěřících*, jeho strážci se jich zeptají: „Cožpak k vám nepřišel žádný Varovatel?”

10. Odpovědí: „Ale ano, Varovatel k nám přišel, ale my jsme ho prohlásili za lháře a řekli jsme: „Allah nezjevil nic: vy jste jen ve velikém bludu.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ
أَحْسَنَ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ
الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي
خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ
تَرَى مِنْ فُطُورٍ

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ
خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ
وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا
رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ

إِذَا الْفُؤَادُ فِيهَا سَبَعُوا لَهَا سَهيقًا وَهِيَ تَفُورٌ
تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْفِي فِيهَا فَوْجٌ
سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ
قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرُهُ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

بِسْمِ اللَّهِ

11. A řeknou: „Kdybychom byli poslouchali, či měli rozum, nebyli bychom mezi obyvateli Ohně planoucího.“

12. Tak tedy své hříchy přiznají; Necht' jsou zatraceni lidé Pekla!

13. Ti, kteří se Pána svého potají bojí — těm se dostane odpuštění a veliké odměny.

14. Ať už to, co říkáte, zatajujete nebo zveřejňujete, On velmi dobře ví, co je ve *vašich* hrudích.

15. Což *to* neví Ten, Jenž *vás* stvořil? On je Bystrý, Všeohrnalý.

R. 2.

16. On je ten, Jenž pro vás učinil zemi rovnou a hladkou; chodte tedy po jejích cestách a jezte z toho, čím vás obdařil. A u Něho bude vzkríšení.

17. Cítíte se bezpečni před Tím, Jenž je na nebi, že s vámi nenechá propadnout zemi, až se začne otrásat?

18. Cítíte se bezpečni před Tím, Jenž je na nebi, že proti vám nepošle písečnou bouři? Potom poznáte, *jak strašné* bylo Mé varování.

19. A věru ti, kteří byli před nimi, *Mé Posly* za lháře také prohlásili; a jak *bolestný* byl potom Můj trest!

20. Což neviděli ptáky nad sebou, jak roztahují svá křídla, aniž *jimi* hýbají, a potom *je* skládají, *aby svou kořist střemhlav uchvátili*? Nikdo je nedrží, jen Milostivý Bůh. On věru vidí všechny věci.

21. A kdo je ten, jenž je pro vás vojskem, aby vám pomohl proti Milostivému Bohu? Nevěřící jen v klamu setrvávají.

22. A kdo je ten, který vám poskytne obživu, jestliže On dary Svě zadrží? Ale

كَيْسِرٍ

وَقَالُوا لَوْلَا نُنزِّلُ سَمْعًا أَوْ نَعْمَلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ

السَّعِيرِ

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

الصُّدُورِ

فَإِلَّا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامشُوا فِي

مَنَازِلِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ

فَإِذَا هِيَ تَمُورُ

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا

فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتٍ وَيَقْبِضْنَ

مَا يُسَلِّكُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

أَمَنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ

دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكُفْرَ بِنِ الْإِلَهِ عُرُورٌ

أَمَنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ

بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

وَالَّذِينَ
يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِنَا
وَالَّذِينَ
يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِنَا

kdež, oni tvrdošijně setrvávají ve vzpurnosti a odporu.

23. Cože! Je snad ten, kdo se plazí po své tváři, veden lépe než ten, kdo vzpřímeně kráčí po stezce přímé?

24. Řekni: „Je to On, Kdo vám dal život a dal vám uši a oči a srdce; vy jste *však* málo vděční.“

25. Řekni: „Je to On, Kdo vás rozmnožil na zemi, a k Němu budete shromáždění.“

26. A říkají: „Kdy bude tento slib *splněn*, jste-li pravdomluvní?“

27. Odpověz: „Vědění o tom je u Allaha a já jsem jen zjevný Varovatel.“

28. Ale až ho uvidí zblízka, tváře těch, kteří nevěřili, budou sklíčeny žalem, a bude jim řečeno: „Toto je to, co jste chtěli.“

29. Řekni: „Řekněte mi, ať už by mě Allah zahubil i s těmi, kteří jsou se mnou, nebo by se nad námi smiloval, kdo potom ochrání nevěřící před trestem bolestným?“

30. Řekni: „On je Milostivý *Bůh*; v Něho jsme uvěřili a v Něho jsme vložili svoji důvěru. A brzy poznáte, kdo je ve zjevném bludu.“

31. Řekni: „Řekněte mi, kdyby váš vodopád v *hlubinách země* zmizel, kdo vám pak přinese *čistou* tekoucí vodu?“

أَفَسَنْ يَنْشِئُ مَكْبَأًا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَنْشِئُ سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٣﴾

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٤﴾

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾

قُلْ إِنَّمَا الْوَعْدُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٧﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٨﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا ۖ فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ الْعَذَابِ ﴿٢٩﴾

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنًا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٣١﴾

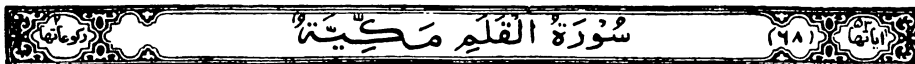
KAPITOLA 68

AL-QALAM

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Toto je jedna z prvních čtyř či pěti kapitol, které byly zjeveny v Mekce hned po Výzvě. Podle některých badatelů byla zjevena bezprostředně po *Súře* Al- 'Alaq, která je první zjevenou *Súrou* Koránu, zatímco jiní ji řadí až za *Súry* Al-Muzzammil a Al-Muddaththir. Nicméně všechny tyto kapitoly byly bezpochyby zjeveny více méně za sebou, protože se sobě podobají svým obsahem. Tato kapitola se zabývá nárokem, který si svatý Prorok činil na prorocké poslání. Podobně jako ostatní mekkánské kapitoly, které se zabývají otázkami víry a věrouky, i tato hovoří o pravdivosti nároku svatého Proroka a na jeho podporu uvádí pádné důkazy. Velká část *Súry* je věnována diskusi o boji nevěřících proti Pravdě a špatnému konci, který je čeká a nemine, a dále jsou v ní uvedeny důvody, proč nevěřící zavrhnou Pravdu a proč proti ní bojují, a upozornění, jak ve chvíli, kdy bude vypadat, že snahy nevěřících už už budou korunovány úspěchem, přijdou vniveč, a jak Pravda, o níž se bude zdát, že prohraje, začne znenadání prosperovat a převládat, až nakonec převládne. Na konci *Súry* je svatému Proroku přikázáno, aby trpělivě a statečně snášel veškerý výsměch, odpor a pronásledování, jemuž je vystavován, neboť jeho věc musí nakonec zvítězit.



AL-QALAM

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Při kalamáři a při peru a při tom, co píší,

3. Ty věru z milosti Pána svého blázen nejsi.

4. A vskutku tě čeká odměna nekonečná.

5. A vskutku jsou ti vlastní ctnosti vznešené.

6. A brzy uvidíš a oni *také* uvidí,

7. Kdo z vás je postižen *šilenstvím*.

8. Pán tvůj zná věru nejlépe ty, kteří z cesty Jeho zbloudili, a On zná nejlépe ty, kteří následují správné vedení.

9. Neřid' se tedy přáními těch, kteří *pravdu* zavrhnou.

10. Přejí si, abys byl povolný, aby i oni mohli být povolní

11. A neustupuj žádnému křivopřísežníku podlému,

12. Klevetníku, který pomluvy roznáší,

13. Dobrému brání, přestupníku hříšnému,

14. Hrubému, a k tomu pochybného původu,

15. Jen proto, že má bohatství a syny.

16. Když jsou mu přednášena Naše Znamení, říká: „To jsou jen povídačky starých!“

17. Tomu vypálíme znamení na čumák.

18. Zajisté je zkoušce podrobíme, podobně jako jsme zkoušce podrobili

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

تَوَالِقَلَامٍ وَمَا يَسْطُرُونَ ②

مَا أَنْتَ بِبِعَبْدِكَ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ③

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَسْنُونٍ ④

وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلِقْتَ عَظِيمٍ ⑤

فَسْتَصِرْ وَيُبَصِّرُ ⑥

بِأَيْتِكُمُ الْفِتْنُونَ ⑦

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ⑧

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ⑨

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدُّهُنَا ⑩

وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ⑪

هَتَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَبِيمٍ ⑫

مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ⑬

عُتْلُبٍ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ ⑭

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ⑮

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ⑯

سَنَسِفُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ ⑰

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا

majitele zahrady, když přísahali, že ráno očešou všechno ovoce,

19. A žádnou výjimku neučinili a neřekli: „Bude-li tomu chtít Bůh.“

20. I navštívila ji návštěva od Pána svého, zatímco spali.

21. A ráno vypadala jako zahrada, která byla přes noc smetena.

22. A za úsvitu na sebe volali:

23. „Vydejte se časné zrána na svá pole, chcete-li sklídit úrodu.“

24. I vydali se na cestu a mluvíce spolu polohlašesem.

25. Říkali: „Jen aby k vám dnes nepřišel nějaký ubožák.“

26. A brzy ráno vyrazili, rozhodnutí dosáhnouti svého cíle.

27. Ale když ji (úrodu) uviděli, zvolali: „Určitě jsme zabloudili!

28. „Nikoliv, byli jsme o všechno připraveni.“

29. Ten nejlepší z nich řekl: „Což jsem vám neřikal: ‚Proč neslavíte Boha?‘“

30. A nyní zvolali: „Sláva Pánu našemu. Věru jsme hřešili.“

31. Potom se jedni z nich obrátili na druhé a vzájemně si vyčítali.

32. Řekli: „Běda nám! Byli jsme vskutku vzpurní.

33. „Možná, že nám Pán náš dá výměnou lepší zahradu než je tato; poníženě Pána svého prosíme.“

34. Takový je trest na tomto světě. A trest na Onom světě je ještě větší. Kéž by to jen věděli!

R. 2.

35. Pro spravedlivé jsou vskutku u Pána jejich připraveny Zahrady Blaženosti.

36. Což máme nakládat s těmi, kteří se do vůle Naší odevzdali, stejně jako nakládáme s provinilci?

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝

وَلَا يَسْتَنْوُونَ ۝

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۝

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ۝

أَيُّ أَغْدَاوٍ عَلَىٰ حَرْبِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ۝

أَنْ لَا يَدُخُلَنَهَا يُومٌ عَلَيْكُمْ مِّنكُمْ ۝

وَأَعْدَاؤُكُمْ عَلَىٰ حَرْوٍ قَدِيرِينَ ۝

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ۝

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ۝

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوُومُونَ ۝

قَالُوا يَا بُولِيسَآ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

عَنْهُمْ رَبَّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا

رُغْبُونَ ۝

وقت لازم گذارک اعداب و اعداب الاخره اکبر لوگانوا

يَعْلَمُونَ ۝

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۝

أَفَتَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۝

37. Co je to s vámi? Jak to jen soudíte!?
38. Máte snad Knihu, v níž se dočítáte,
39. Že v ní pro vás bude vše, co si vyberete?
40. Nebo snad s Námi máte nějakou úmluvu, která Nás až do Dne Zmrtvýchvstání zavazuje, že dostanete vše, co si poručíte?
41. Zeptej se jich, kteří z nich se za to zaručí.
42. Nebo snad mají nějaké 'společníky' *Boží*? Ať tedy své 'společníky' předvedou, pokud mluví pravdu.
43. V den, kdy pravda bude *obnažena* a oni budou vyzváni, aby na zem padli, nebudou *toho* schopni;
44. Oči budou mít sklopené a pokryje je hanba; a jejich oči budou sklopené; a vskutku byli k padnutí na zem vyzváni, když ještě v bezpečí byli, *ale oni neuposlechli*.
45. Ponech Mě tedy *o samotě* s těmi, kteří toto slovo *Naše* zavrhli. My je postupně *do záhuby* zavlečeme, neznámo jim kudy.
46. A Já jim dám odklad; neboť Můj záměr je jistý.
47. Žádáš snad od nich nějakou odměnu, že jsou, jako kdyby byli obtíženi *těžkými* daněmi?
48. Či znají nespátřené, a proto si *ho* zapisují?
49. Buď tedy neochvějný *v plnění* rozkazu Pána svého a nebuď jako ten člověk s rybou, když *k Pánu svému* volal a byl naplněn lítostí.
50. Kdyby ho nebyla dosáhla přízeň Pána jeho, byl by jistě vyvržen na holý pruh země, aby byl *lidem svým* jen hanoben.
51. Ale Pán jeho si jej vyvolil a učinil ho *jedním* ze spravedlivých.

مَا لَكُمْ تَكْتِفُ تَكْمُونَ ﴿٣٧﴾
 أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٨﴾
 إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٩﴾
 أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَّا تَكْمُونَ ﴿٤٠﴾
 سَأَلُهُمْ آيَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ذَرَعَةً ﴿٤١﴾
 أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَمَا يُؤْتُوا مِنْهُمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤٢﴾
 يَوْمَ يَكْشِفُ عَنْ سَائِرٍ وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَكَانُوا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٤٣﴾
 مَا شِئْنَا مِنْ بَصَائِرِهِمْ تَرَفُّفَهُمْ ذَلِيلٌ ﴿٤٤﴾ وَقَدْ كَانُوا يُدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿٤٥﴾
 فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَدِّبُ بِهِذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾
 وَأَمِلْ لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٧﴾
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٨﴾
 أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٩﴾
 فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٥٠﴾
 لَوْلَا أَنْ تَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٥١﴾
 فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٢﴾

52. A ti, kteří nevěří, když slyší Připomenutí, by tě svými *zlověstnými* pohledy nejraději vypudili, a říkají: „On je vskutku blázen.”

53. Nikoliv, není to nic než připomenutí pro všechny světy.

وَأَن يَكْفُرُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُزِلْقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
 لِنَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾
 وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾

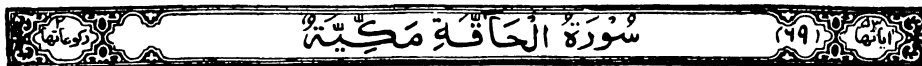
KAPITOLA 69

AL-HÁQQAĤ

(Zjeveno před Hidžrou)

Všeobecné poznámky

Jak naznačuje její obsah, tato *Súra* patří stejně jako předchozí mezi nejranější kapitoly zjevené v Mekce. Téměř celá je věnována tématu nevyhnutelnosti Vzkříšení a na podporu této hypotézy uvádí jako důkaz jistý a nevyhnutelný úspěch svatého Proroka, kterého dosáhne i navzdory nepříznivému poměru sil. Jelikož nevěřící považovali konečné vítězství svatého Proroka a Vzkříšení za zcela nemožné, pak splnění jednoho bude nezvratným důkazem, že se uskuteční i to druhé. Kapitola proto začíná rozhodným a důrazným prohlášením, že nepřátelé Pravdy budou rozprášeni a rozehnáni. Dále srovnává zkázu těch, kteří popírají boží Poselství, se Vzkříšením a říká, že pro nevěřící bude "hodina" trestu velmi smutná a bolestná, zatímco pro věřící to bude doba věčného štěstí a radosti. *Súra* končí rozhodným a důrazným prohlášením, že obě tyto události, tj. Vzkříšení i úspěch poslání svatého Proroka za nepříznivého poměru sil, zcela jistě nastanou, neboť vše, co svatý Prorok říká, je zjevené Slovo boží a nikoli chvástání nějakého básníka či plané dohady věštce anebo výmysly; kdyby si totiž svatý Prorok vymýšlel lži o Bohu, potkala by ho jistá a násilná smrt, neboť lhář nesmí být nikdy úspěšný.



AL-HÁQQAT

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Nevyhnutelná!

3. Co je to Nevyhnutelná?

4. A jak bys mohl vědět, co je to Nevyhnutelná?

5. Kmen Thamúdoců a 'Ádovců neštěstí zdrcující za lež pokládali.

6. Co se Thamúdoců týče, ti byli zahubeni prudkým závanem.

7. A pokud jde o 'Ádovce, ti byli zahubeni zuřivým a řvoucím vichrem,

8. Který On přiměl, aby nad nimi vál po sedm nocí a sedm dní; a byl bys tam viděl lidi ležící tváří k zemi, jako by to byly podřáté kmeny palem.

9. Vidíš snad po nich nějaké pozůstatky?

10. A Faraón a ti, kteří byli před ním, a města rozvrácená se *neustále* hříchů dopouštěli.

11. A Posla Pána svého neposlouchali, proto je Allah uchvátil uchvácením bolestným.

12. A když vody vysoko vystoupily, nesli jsme vás na lodí,

13. Abychom ji připomenutím pro vás učinili a aby si to uši pamětlivé zapamatovaly.

14. A až bude zatroubeno na troubu jediné zatroubení

15. A země a hory budou zvednuty a rozdrčeny jediným úderem,

16. V ten den se Událost *veliká* uskuteční.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

الْحَاقَّةُ ۝

مَا الْحَاقَّةُ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۝

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَى ۝

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ۝

وَأَمَّا عَادُ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتِسْعَةَ آيَاتٍ ۝

حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُجَادٍ ۝

نَخِيلٍ خَاوِيَةٍ ۝

فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ ۝

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْحَالِطَةِ ۝

فَعَصَا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَّابِيَةٍ ۝

إِنَّا لَنَّاظِفْنَا الْمَاءَ حَسَلْنَاكُمْ فِي الْهَارِيَةِ ۝

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أذُنٌ وَأَعْيَةٌ ۝

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْثَةٌ وَاحِدَةٌ ۝

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُلَّتْ أَدْوَارُهُمْ وَاحِدَةٌ ۝

فِيَوْمٍ مَّيِّدٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝

17. A nebe se rozpoltí a toho dne se stane křehkým.

18. A andělé budou stát po jeho stranách a v ten den *jich* osm ponese trůn Pána tvého.

19. V ten den budete *před Boha* předvedeni a žádné z vašich tajemství nezůstane skryto.

20. Potom ten, komu byla kniha dána do pravice, řekne: „Nuže, přečtěte si můj záznam.“

21. Věřu jsem věděl, že budu povolán k účtování.”

22. A bude mít příjemný život

23. V Zahradě vznešené,

24. V níž hrozny ovoce budou na dosah ruky.

25. „Jezte a pijte vesele za to, že jste v dobách dávných dobré skutky konali.”

26. Ale ten, komu byla kniha dána do levice, řekne: „Ó kéž by mi můj záznam nebyl dán!

27. „A nikdy jsem se nedozvěděl, jaký je můj účet!

28. „Ó kéž by *smrt se mnou* skoncovala.

29. „Nepomohlo mi mé bohatství

30. „A má moc mě opustila.”

31. „Chopte se ho a v okovy vsadte.

32. „Potom jej hodte do Pekla.

33. „Potom ho svažte řetězem sedmdesát loktů dlouhým;

وَالسَّمَاءِ فَمِنْ يَوْمٍ وَأَهْبِيَّةٌ ۝

وَالْمَلِكِ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ

يَوْمَ يَوْمٍ ثَمْوِيَّةٌ ۝

يَوْمَ يَوْمٍ نَعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ أَمْرَأَتِي

كَتَبْتُهُنَّ

لِيَّ كَلِمَاتٍ أَنِّي مَرِنُ جِسَابِيَّةٌ ۝

فَهَوِّنِي وَيَسِّرْ لِي رَاحِيَتِي ۝

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

فَطُوفُوهَا دَائِبَةً ۝

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ

الْخَالِيَةِ ۝

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي

لَمْ أُوْتِ كِتَابِيَّةً ۝

وَلَمْ أَدْرِمَا جِسَابِيَّةً ۝

يَلِينَتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۝

مَا آخَذْتَنِي مَالِيَّةً ۝

هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ۝

خُنُودٌ فَعَلُوهُ ۝

ثُمَّ الرَّجِيمِ صَلْوَةً ۝

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝

34. „On věru v Allaha, Velikého, nevěřil,

35. „A k nakrmení chudých nepobízel.

36. „Proto dnes nemá žádného přítele

37. „Ani pokrmu kromě krve s vodou smíšené,

38. „Již jedí jenom hříšníci.”

R. 2.

39. Nuže, já přísahám při všem, co vidíte,

40. I při všem, co nevidíte,

41. Že toto je věru slovo přinesené Poslem vznešeným;

42. A není to slovo básníkovy; jen máločemu věříte!

43. Ani to není slovo věstcovy; jen máločemu pozornost věnujete!

44. *Je to* vnuknutí od Pána světů.

45. A kdyby si vymýšlel nějaká rčení a Nám je *připisoval*,

46. Zajisté bychom jej uchopili za jeho pravici

47. A pak mu přeřízli jeho krční žílu

48. A nikdo z vás by *Nám* v tom nemohl zabránit.

49. A vskutku je to připomenutí spravedlivým.

50. A věru víme, že jsou mezi vámi někteří, kteří *Naše Znamení* zavrhnou.

51. A vskutku bude *příčinou* zármutku nevěřících.

52. A vskutku je pravdou jistou.

53. Chval tedy jméno Pána svého, Velikého.

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۝

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۝

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلٍ ۝

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْغَاطُونَ ۝

فَلَا أَقْسَمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۝

وَمَا لَا تَبْصِرُونَ ۝

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۝

وَلَا يَقُولُ كَمَا هِيَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ۝

لَاخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝

وَرَأَيْتُمْ لَتَذِكْرَةَ الْفَالِقِينَ ۝

وَرَأَيْنَا تَتَلَوَّنَا أَنْ مِنْكُمْ مَكِدِينَ ۝

وَرَأَيْنَاهُمْ يَخْشَوْنَ عَلَى الْكُفْرِينَ ۝

وَرَأَيْنَاهُمْ يَخْشَوْنَ عَلَى الْيَقِينِ ۝

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝

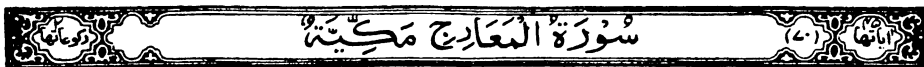
KAPITOLA 70

AL-MA‘ÁRIDŽ

(Zjeveno před Hidžrou)

Slovo úvodem

Tato *Súra* byla zjevena v Mekce, asi v pátém roce po Výzvě, nikoli však později než ke konci prvního mekkánského období. Do této doby klade její zjevení Nöldeke, Muir a někteří jiní význační odborníci. V předchozí *Súře* byli nevěřící varováni, že už brzy je postihne *Al-Háqqah* (veliká pohroma), pokud neučiní pokání za své hříchy a nepřijmou Poselství boží. Tato kapitola začíná otázkou nevěřících: Kdy už se dostaví onen hrozící trest? Dovídají se, že je postihne velmi brzy, ba co víc, už stojí za dveřmi. Až konečně přijde, bude tak drtivý a zničující, že způsobí, že hory budou poletovat jako vločky vlny a nevěřící si budou přát, aby jako výkupné za sebe mohli věnovat své blízké a drahé - manželky, děti a bratry. Ale potom už bude pozdě. Ke konci *Súry* jsou nevěřící opět varováni, aby proctví o slavné budoucnosti islámu nepovažovali za pouhý sen vizionáře, neboť se rychle blíží doba, kdy s očima sklopenýma přispěchají za svatým Prorokem, aby od něho islám přijali. Potom si ke své hanbě a zármutku uvědomí, že vše, co svatý Prorok o jejich konečné porážce předpověděl, bylo pravdivé.



AL-MA'ARIDŽ

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Tazatel se táže na trest, který dopadne

3. Na nevěřící a který nikdo nemůže odrazit.

4. Je od Allaha, Pána stupňů stále stoupajících.

5. Andělé a Duch k Němu stoupají v den, jehož délka měří padesát tisíc let.

6. Bud' tedy trpělivý trpělivostí obdivuhodnou.

7. Oni ho vidí v dále,

8. Zatímco My ho nablízku vidíme.

9. V ten den se bude nebe podobat roztavené mědi

10. A hory budou jako vločky vlny

11. A přítel se nebude ptát na přítele,

12. Ačkoliv budou jeden druhému na dohled, a provinilý se bude chtít z trestu onoho dne vykoupit tím, že nabídne své děti

13. A svou manželku a svého bratra

14. A vlastní příbuzné, kteří mu ochranu skýtali,

15. A všechny, kteří jsou na zemi, jen aby se zachránil.

16. Však nikoliv! To věru je plamen pekelný,

17. Jenž kůži ze všech částí těla stahuje.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

مُقَدَّرًا ۖ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

فَأَصْبُرْ صَبْرًا جَبِيلًا

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَؤِيدًا

وَنَرَاهُ قَابِجًا

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالهَلْهِلِّ

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

يُبْصِرُ وَيُبْصِرُ يَوْمَ الْمَجْزُمِ تُوْفَقْتُمْ مِّنْ عَدَابِ

يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۚ ثُمَّ يُنْفِخُهُ

كَلًّا ۗ إِنَّهَا لَبِظٌ

نَزَاعَةٌ لِّشَوَىٰ

18. Zavolá toho, kdo zády se obrátil a na ústup se dal

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ۝

19. A hromadil majetek a nic z něho nedal.

وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝

20. Člověk se věru rodí lakomým.

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝

21. Když se ho dotkne něco zlého, je samý náfek,

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝

22. Ale když se mu přihodí něco dobrého, je skoupý.

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَوْعًا ۝

23. Takoví nejsou ti, kteří se modlí.

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝

24. Ti, kteří jsou v Modlitbách svých vytrvalí,

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝

25. A ti, kteří ze svého majetku určili podíl

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ۝

26. Pro žebráka i pro nuzného, který neprosí.

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ ۝

27. A ti, kteří věří, že Soudný den je skutečností,

وَالَّذِينَ يُصَلِّونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝

28. A ti, kteří se trestu Pána svého bojí –

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ رِيبٍ مَشْفُوقُونَ ۝

29. Neboť před trestem Pána jejich se nikdo necítí bezpečným –

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُوِّدُونَ ۝

30. A ti, kteří si střeží svá pohlaví –

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَفِظُونَ ۝

31. Kromě před manželkami svými a před těmi, které vlastní jejich pravice; a za to nebudou odsouzeni.

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ

غَيْرُ مُلْتَمِسِينَ ۝

32. Ale ti, kteří touží po něčem více než po tomto, to jsou hříšníci –

فَسَنِ ائْتَنِي وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝

33. A ti, kteří na své závazky a úmluvy dbají,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ۝

34. A ti, kteří jsou poctiví při svém svědectví,

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ۝

35. A ti, kteří na své Modlitby přísně dodržují,

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝

36. Ti budou v Zahradách náležitě poctěni.

بِهِمْ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۝

37. Co se to děje s nevěřícími, že k tobě spěchají

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِكَ مُهْطِعِينَ ۝

R. 2.

38. Zprava i zleva ve skupinách?
39. Což každý z nich doufá, že vstoupí do Zahrad blaženosti?
40. Nikdy! Stvořili jsme je z toho, co sami znají.
41. Však nikoliv! Přísahám při Pánu východů a západů, že je v Naší moci
42. Postavit na jejich místo jiné, lepší než jsou oni; a *Naše záměry* nelze překazit.
43. Nech je tedy, ať si tlachají a hrají, dokud se nesetkají se svým dnem, jenž je jim slibován;
44. Den, kdy vystoupí z hrobů svých spěchající, jako by běželi o závod ke svým zástavám,
45. S očima sklopenýma; a pokryje je hanba. Takový je den, jenž je jim slibován.

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٨﴾
 أَيَطَّعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٩﴾
 كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾
 فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِيرُونَ ﴿٤١﴾
 عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤٢﴾
 فَذَرَهُمْ يَحُوضُونَ وَيَلْعَبُونَ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٣﴾
 يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَّاءَ كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ
 نُصْبٍ يُؤْفُفُونَ ﴿٤٤﴾
 خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ
 الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٥﴾

NÚH

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení, kontext a obsah

Jelikož *Súra* zaznamenává spirituální zážitky Proroka Noema, je podle něho zcela náležitě nazvána. Wherry uvádí jako dobu jejího zjevení 7. rok po Výzvě, zatímco Nöldeke ji klade do 5. roku. Ale podle názoru jiných odborníků byla zjevena v prvním mekkánském období, patrně v době, kdy byly zjeveny některé bezprostředně předcházející kapitoly. Ke konci předchozí *Súry* bylo konstatováno, že hříšní lidé vždy zavrhnou boží Poselství; stavějí se na odpor božím Poslům a pronásledují je tak dlouho, dokud neudeří hodina trestu a nepotká je zasloužený konec. Tato *Súra* se stručně zmiňuje o misionářské činnosti jednoho z největších Proroků dávných dob, Noema, a líčí ho, jak vylévá bolesti svého srdce před svým Pánem a Stvořitelem slovy plnými patosu. Práví, že svému lidu kázal dnem i nocí a promlouval k němu na veřejnosti i v soukromí. Připomínal velkou přízeň a štědrosti, jimiž je Bůh obdařil. Varoval je před špatnými následky, které by vyplynuly z odmítnutí božího Poselství. Avšak jeho kázání a varování, jeho péče a starostlivost o jejich blahobyt se setkaly jen s výsměchem, odporem a spíláním; a místo aby následovali toho, jehož srdce bylo naplněno láskou, vybrali si za vůdce lháře, kteří je přivedli do záhuby. A když se ukázalo, že jeho celoživotní napomínání a kázání je pouze hlasem volajícího v poušti, prosil Boha, aby nepřátele Pravdy zničil. Touto Noemovou modlitbou *Súra* končí.



NÚH

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Noema jsme poslali k lidu jeho a řekli mu: „Varuj svůj lid, než je postihne bolestný trest.“

3. Řekl: „Ó lide můj, jsem vám pouze zjevným Varovatelem,

4. „Abyste Allaha uctívali a báli se Ho a mě poslouchali.

5. „On vám odpustí vaše hříchy a dá vám odklad až do lhůty stanovené. A až lhůta Allahem stanovená přijde, nelze ji oddálit; kéž byste to věděli.“

6. Řekl: „Pane můj, vyzýval jsem lid svůj nocí i dnem,

7. „Ale mé volání je přimělo jen k tomu, aby se mě ještě více stranili.

8. „A kdykoliv jsem je vyzýval, abys jim Ty mohl odpustit, strkali si prsty do uší a halili se do svých šatů a setrvali ve své hříšnosti a byli hrdopyšní.

9. „Potom jsem je vyzval ke spravedlnosti zcela otevřeně.

10. „Potom jsem před nimi vystoupil veřejně a též jsem k nim promlouval v soukromí.

11. „A řekl jsem: ‚Proste Pána svého za odpuštění, neboť On je Veliký a Nejvyšší Odpouštějící.‘

12. ‚On sešle vám hojný déšť

13. ‚A posílí vás bohatstvím i dětmi a dá vám zahrady a dá vám řeky.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ

قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

يَعْفُو عَنْكُمْ مِنْ دُونِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ

قَلِيلٍ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْلَئِنَّكُمْ

تَعْلَمُونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَابَهُمْ

فِي أَذَانِهِمْ وَاسْتَعْصَمُوا بِأَيْمَانِهِمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا

سِتْجَارًا

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَدَاتٍ

وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا

14. „Co je to s vámi, že u Allaha ušlechtilost nepředpokládáte?

15. „A On vás stvořil v různých formách a v různých stádiích.

16. „Což jste neviděli, jak Allah stvořil sedm nebes v dokonalém souladu

17. „A umístil v nich měsíc jako světlo a slunce učinil svítlnou?

18. „A Allah vám dal vyrůst ze země růstem krásným,

19. „Potom vás do ní navrátí a z ní vás znovu vyvede – nové to vzkříšení.

20. „A Allah pro vás učinil zemi prostranstvím rozlehlým,

21. „Abyste chodili po širokých cestách jejich.”

R. 2.

22. Noe řekl: „Pane můj, oni mě neuposlechli a následovali toho, jehož majetek a děti jen přispěli k jeho zkáze.

23. „A připravili úklad převeliký.

24. „A říkají si mezi sebou: ‚Neopouštějte svá božstva za žádných okolností. A neopouštějte Wadda* ani Suwá*, ani Jaghútha* a Ja'úqa* a Nasra*.’

25. „A oni dali mnohým zbloudit; nerozmnožuj tedy hříšníkům, leda v jejich bloudění.”

26. Pro svoje hříchy byli utopeni a uvedeni do Ohně. A nenaleznou pro sebe proti Allahovi pomocníky žádné.

27. A Noe řekl: „Pane můj, neponechávej na zemi ani jednoho z nevěřících;

28. „Neboť kdybys je ponechal, oni jen uvedou v blud Tvé služebníky a nezrodí než hříšné a nevděčné.

* Modly pohanských Arabů.

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝

وَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ أَطْوَارًا ۝

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۝

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ

سِرَاجًا ۝

وَاللَّهُ أَنْتَبَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝

﴿ إِنْسَلَكُوا مِنْهَا سُبُلًا خِيبًا ۝

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ

يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝

وَمَكْرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝

وَقَالُوا لَا تَدْرِكُنَّ الْيَهَنُكُمْ وَلَا تَدْرِكُنَّ وَدَّاءَ

لَا سِوَاَعَاهُ وَلَا يَفُوتُ وَيَعُوقُ وَنَسْرًا ۝

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا

ضَلَالًا ۝

وَمَا حَاطَبْتِهِمْ أَعْرَفُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا

لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ

دِيَارًا ۝

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوكَ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا

فَاجِرًا كَفَّارًا ۝

29. „Pane můj odpusť mně i rodičům
mým a tomu, kdo jako věřící do domu mého
vstupuje, a věřícím mužům a věřícím
ženám; a nerozmnožuj hříšníkům, leda
v záhubě.“

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارَكُ ۖ

KAPITOLA 72

AL-DŽIN

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení, kontext a obsah

Všeobecně se má za to, že tato *Súra* byla zjevena při návratu svatého Proroka z Tá'ifu, kam odešel kázat své Poselství, protože už přestával doufat, že se Mekkánci, u nichž se dočkal jedině výsměchu, odporu a pronásledování, polepší. Návštěva Tá'ifu se uskutečnila dva roky před *Hidžrou*, kdy v odporu k nové Věře nastal nebezpečný obrat k horšímu, a situace svatého Proroka a jeho následovníků začala být velmi povážlivá. Ale pokud se *Súra* vztahuje, jak někteří badatelé tvrdí, k jiné události, než k té, o níž byla řeč v kapitole Al-Ahqáf (46:30-33), pak mohla být skutečně zjevena mnohem dříve. Zdá se, že tomuto názoru dodává jistou váhu kontext i obsah *Súry*. V předchozí kapitole bylo konstatováno, že celoživotní kazatelství proroka Noema se setkalo jen s odporem a posměchem a že kromě nejbližších příbuzných mu přislíbilo věrnost jen několik málo osob - dokonce i jeho syn a manželka se aktivně účastnili opozice proti němu. A na důkaz toho, že existovala jistá podobnost mezi situací Noemovou a situací svatého Proroka, uvádí se, že svatého Proroka navštívila skupina džinů, tj. lidí, s jakými se dříve nesetkal; naslouchali Koránu a okamžitě mu uvěřili. *Súra* přináší poměrně obsáhlý výklad o věře a náboženství těchto lidí, o jejich chování a světovém názoru, a důrazně prohlašuje, že nikdo nemůže zkreslit či pozměnit zjevené Slovo boží, protože ho podobně jako drahý poklad přísně střeží boží stráž. Ke konci *Súry* se říká, že kdykoli boží Učitel svolává lidi k Bohu, zlé síly se snaží jeho hlas umlčet, ale Učitel pokračuje ve svém poslání dále, nezastrašen intrikami nepřejících lidí. *Súra* končí naprosto spolehlivým kritériem, jímž lze prokázat nebeský původ Poselství svatého Proroka, totiž že obsahuje proctví o velkých událostech ve světě, které člověk nemůže předvídat ani předpovědět jen na základě svých znalostí, a také že Prorok při předávání svého Poselství uspěje a své poslání splní.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Řekni: „Bylo mi vnuknuto, že sbor Džinů naslouchal a řekli: ‚Věru jsme slyšeli Korán obdivuhodný,

3. ‚K cestě pravé vedoucí; tak jsme v něj uvěřili a k Pánu svému už nebudeme přidružovat nikoho.

4. ‚A věříme, že důstojnost Pána našeho je vznešená. Nevzal si k sobě ani ženu ani syna.

5. ‚A pravdou je, že jeden hlupák mezi námi vykládal o Allahovi nehorázné lži.

6. ‚Přitom jsme si mysleli, že lidé ani Džinové o Allahovi lež nikdy nevyсловí.

7. ‚A někteří muži z lidí hledali ochranu u některých mužů z Džinů, a takto zvýšili svou vzpurnost;

8. ‚A vskutku si mysleli, podobně jako si myslíte i vy, že Allah nikdy nepovznese Posla žádného.

9. ‚A snažili jsme se proniknout do nebe a zjistili jsme, že je plné silných stráží a padajících hvězd.

10. ‚A sedávali jsme tam na jistých místech, abychom naslouchali. Ale kdokoliv naslouchá nyní, shledá, že na něj číhá hvězda padající.

11. ‚A my nevíme, zda zlo je zamýšleno pro ty, kteří jsou na zemi, či zda Pán jejich je míní vést po cestě pravé.

12. ‚A někteří z nás jsou spravedliví a někteří z nás jsou jiní; a kráčeli jsme po cestách různých.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْمِعَ نَقَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا
إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿٢﴾

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا
أَحَدًا ﴿٣﴾

وَأَنَّهُ تَعَلَى جَدِّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٤﴾
وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِينَهَا عَلَى اللَّهِ سَطَطًا ﴿٥﴾

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا ﴿٦﴾

وَأَنَّهُ كَانَ يَجَالُ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٧﴾

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٨﴾
وَأَنَّا لَسْنَا السَّمَاءَ فَوْجِدْنَهَا مَلَأَتْ حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهَبًا ﴿٩﴾

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَنَنْسَجِعُ
إِلَآنَ يَجِدُ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿١٠﴾

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدُ بِنَسِ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١١﴾

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَارِفِينَ
قَدَدًا ﴿١٢﴾

13. „A víme, že *záměr* Allahův na zemi nemůžeme překazit, ani Mu nemůžeme uniknout útekem.

14. „A když jsme slyšeli *výzvu ke* správnému vedení, uvěřili jsme v ně. A ten, kdo v Pána svého věří, nemusí se bát ztráty ani nespravedlnosti.

15. „A někteří z nás se *do vůle Boží* odevzdali a někteří z nás se z *cesty pravé* odchýlili.“ A ti, kteří se *do vůle Boží* odevzdávají — ti hledají cestu správnou.

16. A co se týče těch, kteří se z *cesty pravé* odchylují — ti jsou palivem Pekla.

17. A budou-li se držet *cesty pravé*, My je věru napojíme vodou hojnou,

18. Abychom je tím vyzkoušeli. A kdo se od připomenutí Pána svého odvrátí — toho On zažene do trestu nesmírně přísného.

19. A *všechna* místa určená k modlení patří Allahovi; proto *tam* kromě Allaha nikoho nevzývejte.

20. A když Služebník Allahův vstane a modlí se k Němu, tlačí se na něj, div ho neudusí.

R. 2.

21. Řekni: „Já se modlím jen k Pánu svému a nikoho k Němu nepřidružuji.“

22. Řekni: „Není v mé moci, abych vám uškodil, či prospěl.“

23. Řekni: „Zajisté mě před Allahem nemůže nikdo ochránit, ani kromě Něho nenaleznu jiné útočiště.“

24. „*Já jsem zodpovědný* jen za předání *toho, co mi bylo zjeveno* od Allaha, a za předání Jeho Poselství.“ A pro ty, kteří neuposlechnou Allaha a Jeho Posla, je připraven oheň pekelný, v němž budou přebývat dlouhou, dlouhou dobu.

وَأَنَّا طَعْنَا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُفْجِرَهُ
هَرَبًا ۝

وَأَنَّا لَنَأْسِبِعُنَا الْهُدَىٰ أُمَّتًا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ
بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بُعْسًا وَلَا رَهَقًا ۝

وَأَنَّا وَمِنَّا الْفَاسِقُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ
فَأُولَٰئِكَ نَحْرُ وَارْتَدًّا ۝

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝
وَأَنَّ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً

عَذَقًا ۝
لِنَغْفِرَنَّهُمْ فَبِهِ وَمَنْ يُضِرْ عَنْ ذِكْرِنَا يَبْسُكْهُ

عَذَابًا صَعَدًا ۝
وَأَنَّ السُّجُودَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝

وَأَنَّكَ لَنَا قَامِعٌ اللَّهُ يَدُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ بَدَأًا ۝

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝
قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝

قُلْ إِنِّي لَنْ يُغَيِّرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ
مِنْ دُونِهِ مُنْتَحَدًا ۝

إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ۝

25. *Budou setrvávat ve svém nevěrectví, dokud nespatří to, co jim bylo slíbeno; a brzy poznají, kdo je slabší co do pomocníků a menší počtem.*

26. Řekni: „Nevím, zda to, co vám bylo slíbeno, je nablízku, či tomu Pán můj určil lhůtu vzdálenější.“

27. *On zná nespapřené; a Svá tajemství neprozrazuje nikomu,*

28. Kromě tomu, koho si Sám zvolí, totiž některému ze *Svých* Poslů. A potom vyšle průvod *andělů strážných*, aby kráčeli před ním i za ním,

29. Aby se dozvěděl, že (Poslové) Poselství Pána svého předali. A On objímá vše, co dělají, a On vede počet všech věcí.

كَتَّ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْعَلُونَ مَنْ

أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ مَدَدًا ﴿٢٥﴾

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ

رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٦﴾

عِلْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ

يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٨﴾

لِيَعْلَمَ أَنْ تَدَّابَلُّوا رَسُلَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا

بَيْنَ يَدَيْهِمْ وَأَخْطَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٩﴾

KAPITOLA 73

AL-MUZZAMMIL

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Odborníci se převážně shodují v tom, že zjevení této *Súry* spadá do nejranějšího období po *Výzvě*; někteří badatelé ji považují za třetí kapitolu v pořadí zjevení. V předchozí *Súře* Al-Džin bylo řečeno, že na boží Posly sestupují andělé, aby Slovo boží, které bylo Poslům zjeveno, chránili před zkreslováním a pozměňováním. V této *Súře* se svatému Proroku přikazuje, aby část noci věnoval modlitbě a vzpomínání Boha, aby na něho mohli sestoupit andělé a pomoci mu proti nekalým úkladům a intrikám nepřátel. *Súra* podobně jako všechny ostatní mekkánské kapitoly pojednává hlavně o božím poslání svatého Proroka a o pravosti koránského zjevení. Stručně, zato velice důrazně předpovídá konečné vítězství svatého Proroka a splnění tohoto proroctví uvádí jako důkaz na podporu existence posmrtného života a vzkříšení. Zvláště velký důraz je kladen na Modlitbu a vzpomínání Boha, které je velmi účinným prostředkem k získání boží pomoci a podpory při Prorokově přípravě na velký úkol, který ho čeká.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Ó ty v zodpovědnost zahalený,

3. Vstaň a modli se v noci, kromě malé části její —

4. Polovinu její, nebo z ní trochu uber,

5. Či ještě trochu přidej — a odříkávej Korán pomalu a rozjímavě.

6. Obtěžkáváme tě Slovem závažným.

7. Noční vstávání k modlitbě je věru neúčinnější k potlačení vlastní duše a neúčinnější, pokud jde o slova modlitby.

8. Vždyť přes den máš mnoho povinností.

9. Vzpomínej tedy jména Pána svého a odej se Mu oddané.

10. On je Pánem Východu a Západu; není Boha kromě Něho; přijmi Ho tedy za svého Ochránce.

11. A trpělivě snášej vše, co říkají; a odejdi od nich způsobem vhodným.

12. A Mně ponech ty, kteří pravdu zavrhnou a v pohodlí a blahobytu si žijí; a dopřej jim odklad krátký.

13. Vždyť u Nás máme těžké okovy a oheň běsnící.

14. A pokrm, který dusí, a trest bolestný —

15. V den, kdy země a hory se začnou trást a hory se promění v písečné přesypy.

16. Věru jsme k vám vyslali Posla, který je svědkem nad vámi, právě tak jako jsme vyslali Posla k Faraónovi.

17. Ale Faraón Posla neuposlechl, tak jsme jej uchvátili strašným uchvácením.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا الْمُرْمِلُ ②

قُمِ الْيَلَّ إِلَّا قَلِيلًا ③

نُصْفَةً أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ④

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ⑤

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ⑥

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَنُومٌ قَلِيلًا ⑦

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا ⑧

وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَسْتَلِّ إِلَيْهِ تُبْتِيلًا ⑨

رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ

وَكَيْلًا ⑩

وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ⑪

وَذُرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهَلُمْ قَلِيلًا ⑫

إِنَّ لَدَيْنَا أَنكَالًا وَجَحِيمًا ⑬

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⑭

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ

كَغَيْبٍ مُّهَيَّبٍ ⑮

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا

أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ⑯

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ⑰

18. Jak se tedy chcete chránit, když nevěříte, přede dnem, v němž i děti zestárnou?

19. *V ten den* se nebe rozpadne a slib Jeho se naplní.

20. Toto je věru připomenutí. A kdo chce, nechť se vydá na cestu k Pánu svému.

R. 2.

21. Pán tvůj věru ví, že stojíš a modlíš se skoro dvě třetiny noci a někdy její polovinu, či třetinu, a také skupina těch, kteří jsou s tebou. A Allah určuje míru noci i dne. On ví, že vy ji *přesně určit* nemůžete, proto se nad vámi smiloval. Odříkávejte tedy z Koránu tolik, kolik snadno zvládnete. On ví, že mezi vámi budou nemocní a jiní, kteří po zemi cestují, hledající přízeň Allahovu, a jiní, kteří za věc Allahovu bojují. Přednášejte z něho tedy, co je *pro vás* snadné, a dodržujte Modlitbu a platte Zakát a Allahovi půjčku krásnou poskytněte. A cokoli dobrého si pro své vlastní duše předešlete, to naleznete u Allaha. *Bude to* lepší a větší v odměně. A u Allaha hledejte odpuštění. Vždyť Allah je Nejvyšší Odpuštějící, Milosrdný.

كَيْفَ تَقْرُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ

شِينًا ۝

إِنَّ السَّمَاءَ مُنْفِطِرَةٌ بِهِ كَأَن كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝

۞ إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ ۚ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي الْبَيْتِ

وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۚ

وَاللَّهُ يُقَدِّرُ الْبَيْتَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ

فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ

عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُمْ مَّرْضٌ وَآخَرُونَ يَضُرُّونَ

فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَآخَرُونَ

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ

أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ قَرْضًا

حَسَنًا ۚ وَمَا تَقَدَّمُوا لِنَفْسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ لَّيْلًا وَلَا

عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا

۞ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

AL-MUDDATHHIR

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Jednomyslně se má za to, že tato *Súra* je jednou z prvních dvou či tří kapitol, které byly zjeveny v Mekce. Spolu se *Súrou* předcházející tvoří jakousi dvojici, neboť jsou si velmi blízké, pokud jde o dobu jejich zjevení i o jejich styl a obsah. Tato *Súra* je vlastně doplněním obsahu *Súry* předchozí. Z Muzzammila *Súry* předcházející, který byl ponořen v modlitbách a rozjímání a prožíval období intenzivní přípravy na dosažení dokonalosti ducha, se nyní vyvinul Muddaththir (ničitel hříchu a přemožitel sil zla, vysvoboditel lidstva, jeho vůdce, průvodce a varovatel). Od této chvíle Prorok přestal být pánem svého života: celý ho odevzdal Bohu. S neochvějnou cílevědomostí šířil boží Poselství tváří v tvář urážkám a pronásledování. *Súra* začíná přísným příkazem adresovaným svatému Proroku, aby povstal a vyhlásil Pravdu, kterou vlastní a aby varoval ty, kteří ji nechtějí přijmout - totiž ty, kteří se nechali oslepit a ohlušit bohatstvím, mocí a postavením —, že budou potrestáni za to, že se nemodlili ani nekrmili chudé a také za to, že se oddávali marnostem. *Súra* končí výrokem, že Korán je pouhým připomenutím a napomenutím. A ten, kdo jeho Poselství přijme, přijme ho pro dobro vlastní duše, a ten, kdo ho zavrhne, zavrhne ho ke své vlastní škodě.

(Zjeveno před Hidžrou)

- | | |
|---|---|
| <p>1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.</p> <p>2. Ó ty pláštěm zahalený!</p> <p>3. Vstaň a Varuj!</p> <p>4. A Pána svého chval!</p> <p>5. A šat svůj očišťuj</p> <p>6. A nečistotě se vyhýbej</p> <p>7. A ve snaze získat ještě více, laskavosti neušetřuj,</p> <p>8. A kvůli Pánu svému trpělivě vytrvej!</p> <p>9. A až bude zatroubeno na troubu,</p> <p>10. Ten den bude dnem neblahým</p> <p>11. Pro nevěřící nelehkým.</p> <p>12. Nech Mě samotného s tím, jehož jsem Já jediný stvořil,</p> <p>13. A potom jsem mu majetek hojný daroval</p> <p>14. A syny u něho přítomné</p> <p>15. A připravil jsem pro něho všechny věci nezbytné.</p> <p>16. A ještě touží po tom, abych <i>mu</i> dal více.</p> <p>17. Ale kdež! Neboť se stavěl vůči Naším Znamením nepřátelsky.</p> <p>18. Brzy naň uvalím útrapy nesmírné.</p> <p>19. Hle, přemýšlel a rozvažoval!</p> <p>20. Ať tedy zhyne tak, jak rozvažoval!</p> | <p>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾</p> <p>يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِرُ ﴿٢﴾</p> <p>قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٣﴾</p> <p>وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٤﴾</p> <p>وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٥﴾</p> <p>وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٦﴾</p> <p>وَلَا تَسُنَّ تَسْكُرْ ﴿٧﴾</p> <p>وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٨﴾</p> <p>فَإِذَا نَقَرْنَا النَّاقُورِ ﴿٩﴾</p> <p>فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿١٠﴾</p> <p>عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١١﴾</p> <p>ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِيدًا ﴿١٢﴾</p> <p>وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٣﴾</p> <p>وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٤﴾</p> <p>وَمَهَّدْتُ لَهُ تَهِيدًا ﴿١٥﴾</p> <p>ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٦﴾</p> <p>كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٧﴾</p> <p>سَأَرْهِفُهُ صَعُودًا ﴿١٨﴾</p> <p>إِنَّهُ فَكَّرٌ وَقَدَّرٌ ﴿١٩﴾</p> <p>فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَّرٌ ﴿٢٠﴾</p> |
|---|---|

21. A znova, ať tedy zhyne tak, jak rozvažoval!

22. Potom se díval,

23. Pak se zamračil a zakabonil,

24. Potom se zády obrátil a s opovržením

25. Řekl: „Toto není nic než kouzlo *po otcích* zděděné;

26. „Toto není nic než slovo člověka.“

27. Však Já jej brzy uvedu do Saqaru.

28. A víš ty vůbec co je to Saqar?

29. Nic nešetří, nic nenechá.

30. Kůži ožehuje.

31. Nad ním bdí devatenáct *andělů*.

32. A za strážce Pekla jsme ustanovili pouze anděly. A jejich počet jsme stanovili jen jako zkoušku pro nevěřící, aby ti, jimž byla dána Kniha, dosáhli jistoty, a aby se zvětšila víra těch, kteří věří, a aby ti, jimž byla dána Kniha, i věřící, nepochybovali, a aby ti, v jejichž srdcích sídlí choroba, i nevěřící, řekli: „Co Allah míní tímto podobenstvím?“ Takto Allah odsuzuje k bloudění, koho se Mu zlíbí, a vede toho, koho chce. A nikdo kromě Něho nezná vojska Pána tvého. A toto není nic než Připomenutí člověku.

R. 2.

33. Nuž, při měsíci

34. A *při* noci, když ustupuje,

35. A *při* svítání, když se rozjasňuje,

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝

ثُمَّ نَظَرَ ۝

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝

فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۝

إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝

سَأُصَلِّيهِ سَقَرَ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ۝

لَا يُبْقَى وَلَا نَذَرُ ۝

لَوْ آخَا لِلْبَشَرِ ۝

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۝

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا

عَدُوَّهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ

أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُؤَدِّوا الَّذِينَ آمَنُوا إِيْمَانًا وَلَا يُرْتَابَ

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا

مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن

يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا

بَعْضُ ذِكْرِ الْبَشَرِ ۝

كَلَّا وَالْقَمَرِ ۝

وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ۝

وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ۝

36. Je to věru jedno z největších *neštěstí* -
 37. Varování člověku,
 38. Tomu z vás, kdo chce jít vpřed
 anebo se opozdit.
 39. Každá duše ručí za to, co si
 vysloužila,
 40. Kromě těch po pravici.
 41. *Ti budou* v Zahradách a jeden
 druhého se budou ptát
 42. Na provinilce.
 43. „Co vás přivedlo do Ohně?“
 44. Odpovědí: „Nebyli jsme z těch, kteří
 Modlitbu konali,
 45. „Ani chudé jsme nekrmili.
 46. „A vedli jsme zavrženíhodné řeči
 s těmi, kteří je vedou.
 47. „A Soudný den jsme popírali,
 48. „Až nás postihla smrt.“
 49. A nebude jim nic platná přímluva
 přímluvců.
 50. Nuže, co je to s nimi, že se od
 připomenutí odvracejí,
 51. Jako kdyby byli osly vyplašenými,
 52. Před lvem prchajícími.
 53. Hle, každý z nich si přeje, aby mu
 byla darována kniha otevřená.
 54. V žádném případě! Oni se věru
 Života budoucího nebojí.
 55. V žádném případě! Toto je vskutku
 připomenutí.
 56. Necht' tedy ten, kdo chce, si na ně
 vzpomene.

إِنهَا لِأَحَدَى الْكَبِيرِ ۝

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۝

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝

فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۝

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝

وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْيَسْكِينِ ۝

وَكُنَّا نَعُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۝

وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ۝

حَتَّىٰ آتَيْنَا الْيَقِينَ ۝

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشُّفَعَاءِ ۝

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ۝

كَالْهَمْحَمِ الْمُسْتَفْرِجَةِ ۝

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝

بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا

مُنشَرَّةً ۝

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ۝

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝

57. A vzpomenou si na ně jen tehdy, bude-li si *to* Allah přát. On *jediný* je hoden toho, aby se Ho báli, a On *jediný* má právo odpouštět.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى

وَأَهْلُ الْعَفْوَةِ ﴿٥٧﴾

AL-QIJÁMAH

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení, kontext a obsah

Súra se nazývá Zmrtvýchvstání proto, že je téměř celá věnována tomuto tématu. Nepochybně je jednou z prvních kapitol zjevených v Mekce, neboť mekkánské kapitoly pojednávají výslovně o boží Jedinosti, Vzkříšení a vnuknutí. Ke konci předchozí *Súry* bylo zdůrazněno, že ti, kteří koránské Poselství přijmou, se dočkají skvělého postavení a získají čestné místo mezi mocnými národy. Tuto *Súru* zahajuje výklad o vzkříšení a dává celkem jednoznačně tušit, že prostřednictvím zušlechťujícího učení Koránu a očišťující společnosti a příkladu svatého Proroka Muhammada dojde k rozsáhlé morální obrodě mezi mravně pokleslým a degenerovaným národem, tj. mezi Araby.

Súra začíná slavnostním prohlášením, že Vzkříšení vskutku nastane a nikoli náhodou uvádí na podporu tohoto prohlášení duševní obrodu člověka. A přísahá při ‚*Nafs Lawwámah*‘ (duši, která si výčitky činí), která je v procesu mravní obrody člověka fází první. Potom se zmiňuje o často opakované námitce ze strany nevěřících, že až se po smrti promění v prach, nebudou přece moci být znovu vzkříšeni. Tuto námitku *Súra* vyvrací tvrzením, že v hloubi duše nevěřící vědí, že hříchy člověka nezůstanou nikdy bez trestu a tudíž musí dojít ke dni, kdy se budou ze svých skutků zodpovídat. Jako další důkaz se v této souvislosti předkládá sebrání Koránu a boží ochrana jeho textu, neboť ze všech zjevených Písem je právě v Koránu kladen největší důraz na nevyhnutelnost Zmrtvýchvstání. Následuje krátký, leč barvitý popis smrelného zápasu a silné touhy člověka se mu vyhnout. Což dokazuje, že to, co v hodině smrti hryže člověku srdce, je strach před zúčtováním. Ke konci *Súry* je nevěřícím připomenuto, že člověk nebyl stvořen bezúčelně či bez odpovědnosti a že bude muset podat vysvětlení, proč se své povinnosti nezhostil. Dále se říká, že tělesný vývoj člověka z kapky semene v dospělého jedince obdařeného jedinečnými schopnostmi a vlastnostmi je nezvratným důkazem toho, že účelem jeho života je sloužit vznešenému cíli a že život odchodem duše z tělesné schránky neskončí.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Nuže, přísahám při Dni Zmrtvýchvstání.
3. A přísahám při duši, jež si výčitky činí.
4. Cožpak se člověk domnívá, že kosti jeho nesestavíme?
5. Ba ano, je v naší moci znovu sestavit i konečky prstů jeho.
6. Ale člověk se vědomě dál oddává hříchu.
7. A ptá se: „Kdy už bude ten Den Zmrtvýchvstání?”
8. Až oči budou oslepeny
9. A měsíc se zatmí
10. A slunce a měsíc se spolu spojí,
11. V ten den člověk zvolá: „Kam mám utéci?”
12. Však nikoliv! Útočiště žádného není!
13. V ten den bude místo k odpočinku *jedině* u Pána tvého.
14. V ten den bude člověku oznámeno, co si předeslal i co nechal vzadu.
15. Hle, člověk si je sám sebe plně vědom,
16. I když předkládá své omluvy.
17. Nehýbej příliš jazykem svým při *přednášení* tohoto *zjevení*, ve snaze je zachytit.
18. Na Nás *spočívá* jeho uchování i jeho přednášení.
19. A když ti ho přednášíme, sleduj jeho přednášení,
20. Potom na Nás *spočívá* i jeho objasnění.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
 لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿٢﴾
 وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٣﴾
 أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَ عِظَامَهُ ﴿٤﴾
 بَلَى قَدَرِينٌ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٥﴾
 بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٦﴾
 يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿٧﴾
 فَإِذَا بَرَأَ الْبَصَرُ ﴿٨﴾
 وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٩﴾
 وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿١٠﴾
 يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ إِنَّ الْمَقَرَّ ﴿١١﴾
 كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١٢﴾
 إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٣﴾
 يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٤﴾
 بَلَى الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٥﴾
 وَلَوْ أَلْفَى مَعَاذِرَهُ ﴿١٦﴾
 لَا تَحْزَنْكَ بِهِ سَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٧﴾
 إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٨﴾
 فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٩﴾
 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿٢٠﴾

21. Naopak, vy milujete pomíjivé
22. A zanedbáváte Život budoucí.
23. V ten den budou některé tváře roz-
zářené,
24. K Pánu svému vzhlízející;
25. A některé tváře budou v ten den zas-
mušilé,
26. Tušící, že už už je postihne neštěstí
hřbet lámající.
27. Ba ano! Až *duše umírajícího* vystoupí
až do hrdla
28. A bude řečeno: „Kdo je zaklínatel,
který ho zachrání?”
29. A on si je jist, že toto je *hodina* loučení;
30. A noha o nohu se tře *v agonii*;
31. V ten den budou k Pánu tvému
naháněni.
- R. 2.
32. Neboť on ani *pravdu* nepřijal, ani
modlitbu nekonal,
33. Naopak *pravdu* zavrhl a zády se
obrátil;
34. Pak odešel ke své rodině, pyšně
kráčeje.
35. „Běda ti, a znovu běda!
36. „A znovu běda ti, běda!”
37. Myslí si snad člověk, že bude
ponechán sám sobě, *jako kdyby byl stvořen*
bezučelně?
38. Což nebyl jen kapkou tekutiny
vystříknuté?
39. Potom se stal ssedlinou a potom *jej*
On ztvárnil a zdokonalil.
40. Potom z něho udělal dvojici — muže
a ženu.
41. Což není v moci Někoho takového,
aby mrtvé k životu vzkřísil?

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝
وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۝
وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۝
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝
وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۝
تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۝
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۝
وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۝
وَوَدَّ أَنْ يُدْرِكَ الْفَرَىٰ ۝
وَالنَّفْسُ النَّاسِ بِالسَّاقِ ۝
يَعِ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ النَّاسِ ۝
فَلَا صَدْقَ وَلَا كَلِمَ ۝
وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝
ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَطِي ۝
أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۝
ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۝
أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۝
أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُنثَىٰ ۝
ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَىٰ ۝
فَجَعَلَ مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝
يَعِ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۝

KAPITOLA 76

AL-DAHR

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení, kontext a obsah

Tato *Súra* patří podobně jako předchozí do raného mekkánského období. Jinak se též nazývá Al-Insán. V závěru předcházející kapitoly bylo konstatováno, že stvoření člověka z bezvýznamné tekutiny a jeho vývoj v dospělou lidskou bytost obdařenou velkými vrozenými schopnostmi vede nutně k závěru, že jeho život je Bohem předurčen k tomu, aby Mu sloužil, a že Velký Bůh, který ho stvořil z kapky spermatu, disponuje takovou mocí, aby člověku daroval nový život poté, co zemře. Tato *Súra* je pokračováním téhož námětu, totiž že člověk byl obdařen skvělými přirozenými schopnostmi, jejichž pomocí vystoupí do velkých duchovních výšin. První verše mu připomínají jeho bezvýznamný počátek a to, že byl obdařen rozumem a schopností logicky uvažovat, aby, bude-li kráčet cestou, kterou mu ukázali boží Proroci, se mohl neustále duševně zdokonalovat a tím dosáhnout cíle, pro který byl stvořen. Když se však objeví Učitelé boží, aby lidi vedli k Bohu, někteří lidé boží Poselství odmítnou a vyslouží si Jeho nelibost, zatímco jiní, šťastnější boží Volání neoslyší a vyslouží si požehnání Nebes. *Súra* pak podává překrásný popis projevů boží přízně, jimiž jsou zahrnováni spravedliví věřící na tomto světě i na onom, a při tom se krátce zmínuje o trestu, kterého se dostane nevěřícím na zemi i v životě posmrtném za to, že vzpurně zavrhli boží Poselství. *Súra* zcela náležitě končí konstatováním, že Bůh zjevil Korán proto, aby člověka uvedl na stezku, která vede k Pánu a Stvořiteli všeho tvorstva, avšak člověk z něho nemůže čerpat k svému prospěchu nic, ledaže přizpůsobí svou vůli Vůli boží.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Zajisté měl člověk chvíli, kdy nebyl ničím, o čem by se dalo hovořit.

3. Člověka jsme stvořili z kapky semene, ze směsí, abychom ho vyzkoušeli; a učinili jsme ho slyšícím, vidoucím.

4. A Cestu, ať už je vděčný, či nevděčný, jsme mu ukázali.

5. A vskutku jsme pro nevěřící řetězy a okovy a Oheň planoucí připravili.

6. Zatímco ctnostní budou pít z poháru, v němž je přimíchán kafr —

7. Z pramene, z něhož pijí služebníci Allahovi. Nutí ho silným proudem vytrysknout.

8. A oni své sliby plní a bojí se dne, jehož zlo se rozprostře široko,

9. A krmí — z lásky k Němu — chudého, sirotka i zajatce.

10. *A říkají:* „Krmíme vás, jen abychom se zalíbili Allahovi, a nechceme od vás ani odměnu, ani dík.

11. „Obáváme se od Pána svého dne zamračeného a zlověstného.”

12. Tak Allah je ochrání před zlem onoho dne a veselím a štěstím je zahrne.

13. A za neochvějnost jejich je odmění Zahradami a šatem z hedvábí;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ

شَيْئًا مَّذْكُورًا ①

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ

فَجَعَلْنَاهُ سَيِّئًا بَصِيرًا ①

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا ①

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ①

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا

كَافُورًا ①

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ①

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ

مُسْتَطِيرًا ①

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا

وَإِسِيرًا ①

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً

وَلَا شُكْرًا ①

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا ①

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ سَرَ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرًا ①

وَإِسْرَارًا ①

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ①

14. Tam budou odpočívat na pohovkách a nepoznají tam ani přílišný žár, ani přílišný chlad.

15. A její stíny budou blízko nad nimi a hrozny plodů budou na dosah.

16. A kolovat mezi nimi budou nádoby stříbrné a číše křišťálové,

17. Z křišťálu jakoby stříbrného dovedně ztvárněného.

18. A dostanou tam napít z poháru, v němž je přimíchán zázvor,

19. Z pramene zvaného Salsabíl.

20. A obsluhovat je budou mládenci, již nikdy nezestárnou. Když na ně pohlédneš, pomyslíš si, že jsou to perly rozsypané.

21. A když se podíváš, uzíříš tam blaho a království veliké.

22. Oblečení budou do šatů z jemného zeleného hedvábí a těžkého brokátu. A ozdobeni budou náramky stříbrnými a Pán jejich je napojí nápojem průzračným.

23. „Toto je vaše odměna a vaše úsilí bylo oceněno.“

R. 2.

24. Zajisté jsme ti zjevili Korán po částech.

25. Čekej tedy trpělivě na rozsudek Pána svého a nepodléhej mezi nimi nikomu, *kdo je hříšný, či nevděčný.*

26. A vzpomínej jména Pána svého ráno i večer.

27. A za noci před Ním na tvář padej a opěvuj slávu Jeho delší část noci.

28. Tito lidé věru milují život pozemský a nedbají na těžký den, *jenž mají před sebou.*

مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا
وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذَلُّلاً ۝
وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِأَيِّتٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرًا ۝

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝
عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ
حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ۝

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝

عَلَيْهِمْ يَنَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوًا
أَسَاوِرٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمُ رَبُّهُمْ سُورًا بِطُورًا ۝

۞ إِنَّا هَذَا كَان لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ۝
إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ شَيْئًا أَوْ
كُفُورًا ۝

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ
يَوْمًا ثَقِيلًا ۝

29. My jsme je stvořili a posílili jejich tělo; a když se Nám zachce, můžeme je vystřídat jinými, jim podobnými.

30. Toto je věru Připomenutí. A kdo si přeje, nechť se na cestu k Pánu svému vydá.

31. A po vůli vaší nebude, pokud si to Allah nepřeje. Allah je věru Vševědouce, Moudrý.

32. On, koho chce, do milosrdenství Svého přivádí a hříšníkům připravil trest bolestný.

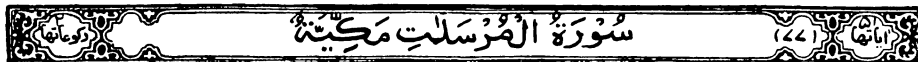
نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا
أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ۝

إِنَّ هُدَىٰ تَذَكُّرٍۭٓ مَنْ شَاءَ اخْتَدِ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

AL-MURSALÁT*(Zjeveno před Hidžrou)***Doba zjevení a kontext**

Patrně po právu řadí Nöldeke a Muir zjevení této *Súry* do 4. roku po Výzvě. Stejně jako ostatní mekkánské kapitoly z raného období se zabývá otázkou Vzkříšení a jako důkaz na jeho podporu uvádí velký duchovní převrat, který u svých národů vyvolávají boží Poslové, a především úžasnou morální proměnu, kterou v životě zvrhlých a zpustlých Arabů způsobil svatý Prorok. Příchod božích Proroků je v *Súře* přirovnáván ke Dni rozhodnutí, v němž budou špatní lidé odděleni od dobrých, nebo abychom použili krásné metafory, kdy zrno bude odděleno od plev. V Den rozhodnutí budou provinilci potrestáni a spravedliví budou odměněni za své dobré skutky. *Súra* podává velmi výstižný popis trestu — náležitě odpovídajícího jejich skutkům — který bude na onom světě vyměřen těm, kteří se protiví božím zákonům a porušují je. Dále pokračuje popisem rajských darů a dobrodiní, kterými budou obdařeni ti, kteří své životy a jednání podle nich řídí. Na podporu učení o Vzkříšení *Súra* dosti přesvědčivě poukazuje na to, jak se z kapky spermatu vyvíjí dokonale ztvárněná lidská bytost vybavená velkými vrozenými schopnostmi, což samo o sobě je zázrakem tvoření. Ke konci *Súra* klade na srdce nevěřícím, že jejich odmítání koránského zjevení je neudržitelné.



AL-MURSALÁT

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Při vyslancích jemně vanoucích
3. A při rychle se pohybujících
4. A při silách pravdu rozšířením dobrým rozšiřujících.
5. A při spravedlivě rozlišujících
6. A napomenutí do všech koutů roznašejších,
7. Jako omluvu i jako varování.
8. To, co vám bylo slíbeno, se musí naplnit.
9. Až tedy hvězdy pohasnou
10. A až se nebesa roztrhnou
11. A až hory rozprášeny budou
12. A až Poslové ve stanovený čas budou přivedeni –
13. Na který den byl čas těchto událostí stanoven?
14. Na Den rozhodnutí.
15. A jak ty můžeš vědět, co je to Den rozhodnutí?! –
16. Běda v ten den těm, kteří pravdu zavrhnou!
17. Což jsme nezahubili národy dřívější?
18. A nyní je dáme vystřídat pozdějšími.
19. Takto My jednáme s provinilci.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا
 فَأَنْصَبَتْ عَصْفًا
 وَالنَّشْرِ نَشْرًا
 فَأَلْفَرِقَتْ فَرْقًا
 فَأَلْمَقِيتِ ذِكْرًا
 عُدْرًا أَوْ تَدْرًا
 إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعُ
 وَإِذَا التُّجُومُ طُبِسَتْ
 وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ
 وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِفَتْ
 وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِنَّتْ
 لَأَيُّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ
 لِيَوْمِ الْفَصْلِ
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ
 وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
 أَلَمْ نُهَبِكِ الْآوَالِينَ
 ثُمَّ نُنَبِّئُهُمُ الْآخِرِينَ
 كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

20. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhnou!

21. Což jsme vás nestvořili z tekutiny nicotné

22. A neuložili ji na místo bezpečné

23. Na dobu vyměřenou?

24. Tak jsme vyměřili, a jak výtečně vyměřujeme!

25. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhnou!

26. Což jsme neučinili zemi takovou, aby držela

27. Živé i mrtvé?

28. A umístili jsme na ní vysoké hory a dali vám sladkou vodu k napití.

29. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhnou!

30. „Nyní běžte k tomu, co jste za lež považovali,

31. „Běžte ke stínu se třemi špicemi,

32. „Jenž příliš nestíní, ani před plamenem nechrání.“

33. Vrhá jiskry jako hrady *ohromné*,

34. Žlutým velbloudům podobné.

35. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhnou!

36. Toto je den, kdy nebudou *schopni* promluvit,

37. Ani jim nebude dovoleno omluvy předložit.

38. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhnou!

39. „Toto je Den rozhodnutí; shromáždili jsme vás spolu se všemi národy dřívějšími.

40. „A máte-li v zásobě nějakou lest, pak ji proti Mně použijte.“

وَيَلُوكُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٠﴾

أَلَمْ نُخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ﴿٢١﴾

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢٢﴾

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٣﴾

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٤﴾

وَيَلُوكُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٦﴾

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٧﴾

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَاهِدَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً

فُرَاتًا ﴿٢٨﴾

وَيَلُوكُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾

إِنظَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٣٠﴾

إِنظَلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي تَلْتِ شُعْبٍ ﴿٣١﴾

تَدْلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْأَهْبِ ﴿٣٢﴾

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّهِ كَالْقَصْرِ ﴿٣٣﴾

كَأَنَّهُ جِبَلٌ صَفْرٌ ﴿٣٤﴾

وَيَلُوكُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٦﴾

وَلَا يُؤَدُّنَ لَهُمْ فِعْتَدِ رُونَ ﴿٣٧﴾

وَيَلُوكُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَعَلْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٩﴾

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٤٠﴾

41. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhnou!

R. 2.

42. Spravedliví budou *obklopeni* stíny a prameny

43. A ovocem, jaké si jen budou přát

44. „Jezte a pijte vesele odměnou za to, co jste konali.“

45. Takto věru odměňujeme ty, kteří dobré konají.

46. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhnou!

47. „Jezte a užívejte si ještě chvíli; vy vskutku jste provinilci.“

48. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhnou!

49. A když je jim řečeno: „Skloňte se,“ neskloní se.

50. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhnou!

51. V jaké slovo tedy po tomto uvěří?

بُعْ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ زَيْتُونٍ ﴿٢﴾

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٣﴾

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٥﴾

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٦﴾

كُلُوا وَتَسْتَعْوَأُونَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٧﴾

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٩﴾

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾

فِي قِيَامِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ بُؤْمُونَ ﴿١١﴾

KAPITOLA 78

AL-NABÁ'

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Súra se nazývá Al-Naba' (Zvěst), protože se zabývá mimořádně důležitými tématy, jakými jsou nevyhnutelnost Vzkříšení, převaha Koránu nad všemi ostatními zjevenými písmi a převaha islámu nad všemi ostatními náboženstvími. O Dni rozhodnutí, tj. o dni, kdy se toto koránské tvrzení stane skutečností, padly dvě zmínky v *Súře* předcházející a mluví se o něm i zde. Podle muslimských komentátorů byla *Súra* zjevena za raného působení svatého Proroka v Mekce. S tímto názorem muslimských badatelů souhlasí i Nöldeke. *Súru* zahajuje výčet velkých darů, jimiž Bůh zahrnul člověka, a nepřímou ho tím upozorňuje na to, že byl dosazen na zem, aby sloužil určenému cíli, že jeho pozemský život je semeništěm věčné budoucnosti a že po něm nastane Den zúčtování. Potom následuje krátký, ale přitom hrůzu nahánějící obraz tohoto Dne a barvitý popis nebeských pozhánání, která čekají na spravedlivé, a strašného trestu, který bude vyměřen těm, kteří odmítají Pravdu v životě pozemském i posmrtném.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

2. Na co se jeden druhého vpytávají?

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۝

3. Na zvěsti o Události nesmírné,

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۝

4. O níž se hádají.

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۝

5. Však brzy poznají.

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝

6. Ba ano, říkáme znovu, brzy poznají

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝

7. Což jsme neučinili zemi ložem

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا ۝

8. A hory kůly?

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۝

9. A v párech jsme vás stvořili

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۝

10. A spánek váš jsme odpočinkem učinili

وَجَعَلْنَا قَوْمَكُمْ سُباتًا ۝

11. A noc jsme učinili pokrývkou

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۝

12. A den jsme k obstarání živobytí určili.

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝

13. A nad vámi jsme sedm pevných nebes vystavěli;

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝

14. A slunce jsme třpytnou svítilnou učinili.

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝

15. A z mraků deštěm kapajících jsme vám vodu, v hojnosti padající, seslali,

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصُوتِ مَاءً بَرًّا فَشَجَّاجًا ۝

16. Abychom z ní dali vyrůst obilí a rostlinám

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝

17. A bujícím zahradám.

وَجَدَّتْ وَالْفُتَاكُ ۝

18. Den Rozhodnutí věru má svůj čas stanovený:

إِنَّ يَوْمَ الْفُضْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۝

19. V den, kdy na troubu bude zatronbeno; a vy se dostavíte v zástupech;

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَنَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۝

20. A nebe se otevře a stane se branami;

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝

21. A hory budou do pohybu uvedeny a stanou se *jakoby* přeludem.

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سُرَابًا ۝

22. Peklo je věru na číhané,

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝

23. Příbytek pro vzpurné,

لِلظَّالِمِينَ مَا بَأْسًا ۝

24. Kteří v něm zůstanou celé věky.

لِيَشِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝

25. Nezakusí v něm ani chládku, ani nápoje,

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝

26. Kromě žhavého či mrazivě studeného –

إِلَّا حَيْثُ مَا وَغَسَّا قَالًا ۝

27. Vhodná to odměna!

جَزَاءٌ وَفَاقًا ۝

28. Oni se věru nebáli zúčtování

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝

29. A zcela zavrhli Naše Znamení.

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّابًا ۝

30. A každou věc jsme zaznamenali v Knize.

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝

31. „Okuste proto *trestu*: Nerozmnožíme vám nic než muka.“

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝

R. 2.

32. Pro spravedlivé je věru vítězství:

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝

33. Zahrady ohražené a vinné révy

حَدَائِقٍ وَأَعْنَابًا ۝

34. A mladé dívky stejného stáří

وَكَوَاعِبَ أُنثَرَاءً ۝

35. A přetékaající poháry.

وَكَأْسًا مُدْهَمَاقًا ۝

36. Neuslyší tam žádné plané řeči ani lhaní:

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لُعَاوًا وَلَا جَدَابًا ۝

37. Odměna to od Pána tvého – dar nálezitě propočtený –

جَزَاءً مِمَّنْ رَزَقْتَ عِطَاءً جَسَابًا ۝

38. Pána nebes a země a všeho, co je mezi nimi, Milostivého. Nebudou Jej moci oslovit.

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ

لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝

39. V den, kdy Duch a anděl v řadách stát budou, nepromluví, leda ten, jemuž to Milostivý dovolí a jenž bude říkat jen to, co je správné.

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ

إِلَّا مَنْ أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝

40. Je to den skutečný. Nechť tedy ten, kdo chce, si k Pánu svému cestu hledá.

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
مَا بَأْسَ ۝

41. Vskutku jsme vás varovali před trestem, který je nablízku; v den, kdy člověk spatří, co ruce jeho předeslaly a nevěřící prohlásí: „Kéž bych byl pouhým prachem!”

إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ۗ يَوْمَ يَنْظُرُ الْمُرُو
ءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكٰفِرُ يَلَيْتَ كُنْتُ تُرَابًا ۝

KAPITOLA 79

AL-NÁZI‘ÁT

(Zjeveno před Hidžrou)

Všeobecné poznámky

Všichni kompetentní badatelé včetně Ibn ‘Abbáse a Ibn Zubajra se shodují v názoru, že tato *Súra* podobně jako předcházející patří mezi *Súry* prvního mekkánského období. V předchozí kapitole byla muslimům slíbena moc, prosperita a nadvláda ve světě. V této *Súře* jsou objasněny způsoby a prostředky, jimiž lze toto vše získat, a dále jsou tu objasněna rozmanitá Znamení, která poukazují na blízké splnění daného slibu. *Súra* začíná popisem některých zvláštních povahových rysů Společníků svatého Proroka a jiných skupin spravedlivých mužů, kteří slávu, moc a vítězství získali tím, že tyto způsoby a prostředky uplatnili. Potom poznamenává, že muslimové dosáhnou moci prostřednictvím válek, které zlomí moc nepřátel islámu. A na důkaz toho, že odpor vůči Pravdě nezůstane nikdy bez trestu, se tu uvádí příklad Faraóna. Dále se konstatuje, že v době, kdy postavení prvních muslimů bylo velmi slabé, se splnění proroctví o slavné budoucnosti islámu zdálo nespílitelným, ale veliký Bůh, Jenž stvořil rozlehlá nebesa a zemi a umístil na ní řeky a hory a cesty, má v moci učinit nemožné možným. A též může darovat nový život mrtvým na onom světě. V závěru *Súry* se praví, že až nastane ona velká událost, tj. úplné vítězství islámu, neboli konečné Vzkříšení, provinilci budou hořet v ohni pekelném, ale ti, kteří žili životem spravedlivým, se budou těšit darům Ráje.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Při bytostech, které vši silou *lidi* k víře *pravé* přitahují,
3. A *při* těch, kteří *své* uzly pevně utahují,
4. A *při* těch, kteří se plavně nesou
5. Potom *postoupí vpřed* a ostatní předstihnou,
6. Pak záležitosti *jim svěřené* spravují;
7. *Toto se přihodí* v den, kdy třesoucí se země se otřese
8. A potom přijde otřesení druhé.
9. V ten den se srdce zachvějí
10. A zraky jejich budou sklopeny –
11. Říkají: „A budeme *vskutku* v původní stav navracení?”
12. „Cože! Přestože budeme kostmi zpráchnivělými?”
13. Říkají: „To věru bude návrat ztrátyplný.”
14. Bude to jen výkřik jediný
15. A hle, *všichni* vyjdou ven.
16. Donesl se k tobě příběh o Mojžíšovi?
17. Když na něho Pán jeho zavolal v posvátném údolí Tuwá:
18. „Jdi k Faraónovi, neboť se vzbouřil.
19. „A řekni *mu*: „Chtěl bys být očištěn?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّعِيتِ غُرُقًا ۝
 وَالتَّشِيطِ نَشْطًا ۝
 وَالتَّسْبِخِ سَبْحًا ۝
 فَالتَّيَقِ سَبْقًا ۝
 فَالْمَدْبِرِ أَمْرًا ۝
 يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝
 تَتَّبِعُهَا الرَّاادِفَةُ ۝
 قُلُوبٌ يَوْمِيذٍ وَاجِفَةٌ ۝
 أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝
 يَقُولُونَ ء إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَاوِرَةِ ۝
 ء إِذَا كُنَّا عِظَامًا تَجْرَةً ۝
 قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝
 فإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝
 فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝
 وَمَعْنَى هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ مُنْجِي ۝
 إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝
 اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ۝
 فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَزُولَ ۝

20. „A já tě dovedu k Pánu tvému, aby ses Ho bál.“

21. A Znamení veliké mu ukázal.

22. Ten *jej* však zavrhl a neuposlechl.

23. Potom se *k Mojžíšovi* obrátil zády a *proti němu* vystoupil.

24. A shromáždil všechny *svůj lid* a prohlásil:

25. „Já jsem vašim Pánem nejvyšším.“

26. Tak Allah *jej* uchvátil pro trest Onoho světa i světa tohoto.

27. V tom zajisté je poučení pro toho, kdo se bojí.

R. 2.

28. Je obtížnější stvořit vás, anebo nebe, které On postavil?

29. Do výše je vyzvedl a dokonalým učinil.

30. A noc jeho temnou učinil a ránu z ní vzejít dal;

31. A spolu s tím zemi rozprostřel.

32. A z ní dal vzniknout vodě a pastvinám

33. A horám, ty pevnými učinil.

34. *To vše je* obživa pro vás a pro váš dobytek.

35. Ale až nastane pohroma veliká,

36. V den, kdy si člověk vzpomene na vše, oč usiloval,

37. Bude Peklo odhaleno tomu, kdo vidí.

38. Pak pro toho, kdo je vzpurný

39. A životu pozemskému přednost dává,

40. Oheň Pekelný bude *jeho* domovem.

وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَهُ ۝

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۝

فَوَحَّشَ قُنَادَىٰ ۝

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأُخْرَىٰ وَالْأُولَىٰ ۝

عَلَّ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَوَعِبْرَةٌ لِّمَن يَخْشَىٰ ۝

ءَ أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۝

رَفَعَ سَنَكهَا فَسَوَّاهَا ۝

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۝

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۝

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنفُسِكُمْ ۝

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ ۝

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۝

وَيُزَيِّتُ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ۝

فَأَمَّا مَن كَفَىٰ ۝

وَأُتِرَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا ۝

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝

41. Ale pokud jde o toho, kdo se předstoupení před Pána svého bojí a duši svou před zlým chrání,

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ
الْهَوَىٰ ۗ

42. Zahrada věru bude jeho domovem.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۗ

43. Ptají se tě na Hodinu: „Kdy se dostaví?“

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا ۗ

44. Však proč by ses o tom ty vlastně zmiňoval?

فَلِمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۗ

45. Vědění o ní Pánu tvému přísluší.

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا ۗ

46. Ty jsi jen Varovatelem toho, kdo se jí bojí.

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا ۗ

47. V den, kdy ji spatří, bude jim připadat, jako by *na světě* nepobyli déle než jeden večer či jedno ráno.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ
بَعْضَ نَهْأٍ ۗ

KAPITOLA 80

‘ABASA

(Zjeveno před Hidžrou)

Kontext a obsah

Tato *Súra* podobně jako obě kapitoly předcházející patří mezi *Súry* zjevené v Mekce v prvních letech po Výzvě. Tento názor sdílejí kromě muslimských badatelů i Nöldeke a Muir. Na konci předchozí kapitoly bylo svatému Proroku oznámeno, že jeho povinností je pouze tlumočit svému lidu boží Poselství. Tato *Súra* se hned na začátku věnuje příhodě ‘Abd Alláh ibn Umm Maktúma a dále přináší mravní ponaučení, že to, co určuje pravou hodnotu člověka, nejsou světské statky a společenské postavení, nýbrž dobrota jeho srdce a ochota naslouchat pravdě a přijmout ji. *Súra* je též výmluvným komentářem k ohleduplnosti svatého Proroka vůči chudým a utlačovaným. Dále říká, že Korán jakožto poslední boží Poselství určené lidstvu bude respektován a čten po celém světě a bude ochraňován a uchován. Nakonec varuje nevěřící, aby nezavrhovali jeho Poselství a aby nesetrvávali v odporu vůči svatém Proroku, neboť jednou se dostaví Den zúčtování a jejich údělem pak bude trápení, hanba a potupa. Ale spravedliví věřící budou dlít v ‚Zahradách blaženosti‘ a jejich obličej budou zářit božskou radostí a blahem.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Zamračil se a odvrátil se stranou,
3. Protože k němu přišel slepec.
4. A co ty víš? Snad se chce očistit,
5. Nebo Připomenutí vyslechnout, což by mu mohlo prospět.
6. Však pokud jde o toho, kdo je pohrdavě lhostejný,
7. Tomu svou pozornost věnuješ,
8. Ačkoliv nejsi zodpovědný za to, že se neočistí.
9. Ale o toho, kdo k tobě spěchá
10. A *Boha* se bojí,
11. O toho nedbáš.
12. Ó ne! Toto je věru Připomenutí —
13. Proto kdokoliv chce, necht' mu pozornost věnuje —
14. Na listech úctyhodných,
15. Povznesených, očištěných,
16. Rukama pisařů
17. Vznešených a ctnostných.
18. Necht' zhyne člověk! Jak je nedvědný!
19. Z čeho jej On stvořil?
20. Z kapky semene! On ho tvoří a ztvárňuje;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 عَبَسَ وَتَوَلَّى ②
 أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ③
 وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّه يُزَيَّرُ ④
 أَوْ يَدَّكَ فَتَنْفَعَهُ الدَّكْرَى ⑤
 أَمْ مِمَّنِ اسْتَسْفَعُ ⑥
 فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ⑦
 وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَيَّرَ ⑧
 وَآمَّا مَنِ جَاءَكَ يُسْتَعَى ⑨
 وَهُوَ يَخْشَى ⑩
 فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ⑪
 كَلَّا لَإِنَّمَا تَذَكُّرَةٌ ⑫
 فَمَنْ شَاءَ ذَكُرَهُ ⑬
 فِي صُفْحٍ مَّنْكَرَمَةٍ ⑭
 مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ⑮
 بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ⑯
 كِرَامٍ بَرَرَةٍ ⑰
 قَبِيلَ الْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرَهُ ⑱
 مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ⑲
 مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ⑳

وتمت لا اله الا الله

21. Pak mu Cestu ulehčuje, ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝
22. Potom jej zemřít nechá a hrob mu přidělí. ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝
23. Potom, až se Mu zachce, ho znovu vzkřísí. ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝
24. Však nikoliv! Člověk ještě neučinil, co On mu poručil. كَلَّا لَنَا يُقْضِ مَا أَمَرَهُ ۝
25. A nyní ať člověk pohlédne na svou potravu: فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝
26. Jak vyléváme v hojnosti vodu إِنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝
27. A dáváme v zemi vzniknout puklinám – pukáním dokonalým – ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝
28. A pak na ní dáváme vyrůst obilninám فَأَبْتَلْنَا فِيهَا خَبًّا ۝
29. A vinné révě a zeleninám وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۝
30. A olivám a datlovým palmám. وَزَيْتُونًا وَتَخْلًّا ۝
31. A ohraženým hustě porostlým zahradám وَحَدَائِقٍ غَلِيًّا ۝
32. A ovoci a travinám, وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۝
33. K užitku pro vás i vaše stáda. مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝
34. Ale až se ozve výkřik ohlušující فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۝
35. V den, kdy člověk uteče od bratra svého يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝
36. A od matky své i otce svého وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝
37. A od manželky své a synů svých, وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝
38. V ten den bude mít každý člověk tolik starostí sám se sebou, že bude k jiným lhostejný. لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝
39. V ten den budou některé tváře rozjasněné, وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۝
40. Rozesmáté, veselé! صَاحِحَةٌ مُّتَبَشِّرَةٌ ۝
41. A některé tváře budou v ten den zaprášené, وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيَّاهُ ۝

42. Temnotou pokryté.
43. To jsou ti, kteří nevěřili a byli hříšní.

تَرْهُقَهَا قَتْرَةٌ ﴿٣٢﴾

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفٰجِرَةُ ﴿٣٣﴾

KAPITOLA 81

AL-TAKWÍR

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena poměrně brzy v Mekce, patrně v 6. roce po Výzvě nebo snad ještě dřív. Předchozí kapitoly pojednávaly o Vzkříšení a o velké a úžasné revoluci, kterou mezi svým lidem způsobil svatý Prorok a která byla v Koránu nazvána ‚vzkříšením‘. K tomuto ‚vzkříšení‘ mělo dojít celkem dvakrát, poprvé při příchodu svatého Proroka osobně a podruhé při jeho druhém příchodu v osobě velkého Zástupce - zaslíbeného Mesiáše a Mahdího -, na něhož je jasná narážka v 62:4. A právě o tomto druhém obrození islámu z rukou zaslíbeného Mesiáše a o velkých změnách, které měly nastat za jeho života, mluví tato *Súra*. Začíná charakteristikou oněch změn a pokračuje letmou zmínkou o morálním úpadku tehdejších muslimů a o jeho příčinách. Závěr vyznívá optimisticky a radostně, neboť muslimům slibuje, že noc jejich bídy a utrpení po čase vystřídá úsvit jejich úspěchu, neboť islám jakožto boží Poselství adresované celému lidstvu si nabyl definitivního uznání.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. Až bude slunce zavínuto

وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ٢

3. A až hvězdy potemní

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ٣

4. A až se hory do pohybu dají

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ٤

5. A až deset měsíců březí velbloudice budou opuštěny

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ٥

6. A až divoká zvířata budou shromážděna

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ٦

7. A až se moře jedno do druhého vlijí

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ٧

8. A až lidé budou k sobě přiblíženi

وَإِذَا النَّفُوسُ زُوِّجَتْ ٨

9. A až na děvčátko za živa pohřbené se vznese otázka:

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ٩

10. „Pro jaký zločin bylas zabita?“

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ١٠

11. A až knihy budou do široka rozevřeny

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ١١

12. A nebe bude obnaženo

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ١٢

13. A Oheň bude rozdmýchán

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ١٣

14. A až Zahrada bude přiblížena,

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنزِلَتْ ١٤

15. Tehdy každá duše pozná, co vykonala.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ١٥

16. Nuže! Přísahám při planetách, které se vzdalují,

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ١٦

17. Běží vpřed a potom mizí.

الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ١٧

18. A přísahám při noci, když pomíjí,

وَالْيَلِيلِ إِذَا عَسَّسَ ١٨

19. A při svítání, když dýchat počíná,

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ١٩

20. Že toto jsou věru *vnuknutá* slova Posla vznešeného,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ٢٠

21. Silou vládnoucího u Pána Trůnů,
 22. Kde je poslouchán, a spolehlivého.
 23. A váš druh není blázen.
 24. A vskutku Jej uzřel na obzoru
 jasném.
 25. A není skoupý, pokud jde o nespá-
 řené.
 26. Ani to není slovo Satana,
 zavrženého.
 27. Kam tedy odcházíte?
 28. Je to jen Připomenutí všem světům,
 29. Těm z vás, kteří si přejí po *cestě*
 přímé jít.
 30. Však sami si nepřejete *nic*, pokud si
to nepřejde Allah, Pán světů.

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢١﴾
 مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢٢﴾
 وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَجُنُونٍ ﴿٢٣﴾
 وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٤﴾
 وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٥﴾
 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيبٍ ﴿٢٦﴾
 فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٧﴾
 إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾
 لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٩﴾
 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

KAPITOLA 82

AL-INFITÁR

(Zjeveno před Hidžrou)

Poznámky úvodem

Súra se svým stylem i obsahem natolik podobá kapitole předchozí, že vlastně tvoří její pandán, ovšem pod odlišným názvem. Charakteristickým rysem Koránu je, že jisté části textu *Súry* jsou pro svou důležitost vyčleňovány a je jim dán odlišný název a individualita, aby tím bylo upozorněno na předměty, jimiž se zabývají, a také proto, aby se tyto jednotlivé části snáze zapamatovaly. Tato *Súra* pojednává hlavně o poměrech, které měly převládnout v Posledních dnech, kdy se křesťanská učení a způsoby života vtisknou hluboko do chování a představ nekřesťanských národů, zejména muslimů. Všechna proroctví, o nichž se *Súra* zmiňuje, byla splněna do slova a do písmene. Byla zjevena v Mekce v prvních letech po Výzvě, přibližně ve stejnou dobu jako kapitola předchozí.



AL-INFITÁR

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Až se nebe rozštěpí

3. A až se hvězdy rozptýlí

4. A až se řeky *do kanálů* porozlévají

5. A až se hroby rozevřou,

6. *Pak* každá duše pozná, co před sebou předeslala a co pozdržela.

7. Ó člověče, co ti dodalo odvahy proti Pánu Milostivému,

8. Který tě stvořil, potom tě zdokonalil a souměrným tě učinil?

9. A takovou podobu ti dal, jakou On chtěl.

10. A vy, vy popíráte Soudný den!

11. Však nad vámi jsou strážci,

12. Zapisovatelé vznešení,

13. Kteří vědí *o všem*, co konáte.

14. Ctnostní zajisté budou v rozkoších;

15. A v Pekle budou hříšníci;

16. V něm budou hořet v Den Soudný;

17. A nebudou *schopni* z něho uniknout.

18. A co ty víš o tom, co je to Soudný den?

19. A znovu: co ty víš o tom, co je to Soudný den?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ②

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ③

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ④

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ⑤

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ⑥

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ⑦

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ⑧

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑨

كَلَّا بَلْ تُكَدِّبُونَ بِالذِّبْنِ ⑩

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ⑪

كِرَامًا كَاتِبِينَ ⑫

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ⑬

إِنَّ الْإِبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ⑭

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ⑮

يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الذِّبْنِ ⑯

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ⑰

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّبْنِ ⑱

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّبْنِ ⑲

20. Den, kdy duše žádná nebude nic
platna duši jiné! A v ten den bude vláda
patřit Allahovi.

يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ

لِلَّهِ يَوْمَئِذٍ تِلْكَ

KAPITOLA 83

AL-TATFÍF

(Zjeveno před Hidžrou)

Súra začíná přísným odsouzením použití nesprávných vah a měr k odkrádání lidí. Podle názoru badatelů byla zjevena v prvním mekkánském období. Nöldeke a Muir kladou její zjevení do 4. roku po Výzvě. Předchozí *Súra* končila varováním adresovaným nevěřícím, že budou muset skládat účty ze svých skutků a sami nahradit to, oč připravili své duše, neboť oběť či přímluva ze strany druhých jim v den Posledního soudu už nebude nic platná. Šlo v ní o vztahy mezi člověkem a jeho Stvořitelem. V této *Súře* je však kladen důraz na vztahy člověka k ostatním lidem se zvláštním zřetelem na kruté vykořisťování slabých a méně rozvinutých národů národy mocnými, které je připravily o svobodu jednání. Na konci *Súra* přísně varuje nespravedlivé a nepoctivé lidi, že svému trestu neuniknou. Den Zúčtování je čeká ve vši hrůze a neúprosnosti.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Běda těm, kteří špatnou míru dávají;

3. Těm, kteří když od jiných lidí měřené berou, plnou míru žádají,

4. Ale když sami pro jiné měří, či váží, méně jim dávají.

5. Což takoví lidé nevědí, že budou vzkříšeni

6. Do dne strašného,

7. Dne, kdy lidstvo před Pánem světa stane?

8. Ale kdež! Záznam o hříšnicích je v Sidždzínu.

9. A co ty víš o tom, co je to Sidždzín?

10. Je to kniha *podrobně* rozepsaná.

11. Běda v ten den těm, kteří ji zavrhnou,

12. A popírají Soudný den.

13. A žádný ho nepopírá kromě každého přestupníka hříšného,

14. Jenž když jsou mu přednášena Naše Znamení, říká: „Bájení starců!“

15. Ale kdež! Však srdce jim zrezivěla od toho, co si vysloužili.

16. Ale kdež! V ten den jim bude nemožnéno *uzřít* Pána svého.

17. A potom budou hořet v Pekle

18. A tehdy jim bude řečeno: „Toto je to, co jste zavrhovali.“

19. Však pozor! Vždyť záznam o ctnostných je věru v 'Illjún.

20. A co ty víš o tom, co je to 'Illjún?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ②

الَّذِينَ إِذَا أَتَانُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ③

وَإِذَا كَانُوا لَهُمْ أَوْزَارُهُمْ يَخْسِرُونَ ④

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ⑤

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ⑥

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ⑦

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ⑧

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ⑨

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ⑩

وَيْلٌ لِّيَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ⑪

الَّذِينَ يَكذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ⑫

وَمَا يَكذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ⑬

إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ⑭

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑮

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحْجُوبُونَ ⑯

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ⑰

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ⑱

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ⑲

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ⑳

21. Je to Kniha podrobně rozepsaná.
22. Spatří ji Bohem vyvolení.
23. A ctnostní vskutku budou v rozkoších,
24. Na pohovkách *usazeni*, se budou rozhlížet.
25. Na jejich tvářích uvidíš svěžest rozkoše.
26. Napájeni budou nápojem čistým, zapečetěným,
27. Jehož pečeť bude pizmová – nechť o to usilují ti, kteří usilují –
28. A bude smíchán s *vodou* Tasnímu,
29. Pramene, z něhož budou pít jen vyvolení.
30. Věru se hříšníci posmívali těm, kteří uvěřili,
31. A když je mýjeli, vzájemně na sebe mrkali.
32. A když se ke svým rodinám vrátili, vrátili se se smíchem.
33. A když je viděli, říkali: „Ti věru zbloudili!”
34. Však nebyli k nim posláni, aby je střežili.
35. Dnes se však věřící smějí nevěřícím
36. A *sedíce* na pohovkách se rozhlízejí.
37. Což nejsou nevěřící *spravedlivě* odměněni za to, co konali?

كُتِبَ مَرْقُومٌ ﴿٢١﴾

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٣﴾

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٤﴾

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٥﴾

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ﴿٢٦﴾

خِتَمُهُمْ سِكِّ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ السُّنَافِرُونَ ﴿٢٧﴾

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٨﴾

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَخَامَرُونَ ﴿٣١﴾

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣٢﴾

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٤﴾

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٥﴾

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٦﴾

هَلْ ثُوبَ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

KAPITOLA 84

AL-INŠIQÁQ

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla podobně jako tři kapitoly předchozí zjevena záhy v Mekce. Co do stylu, skladby a obsahu se sobě všechny čtyři kapitoly velmi podobají. Pokud jde o dataci, souhlasí s muslimskými učenici i Nöldeke a Muir. *Súra* vlastně uzavírá řadu kapitol, jejímiž články jsou tři kapitoly předchozí. Ke konci poslední kapitoly byli nevěřící důrazně varováni, že jejich moc bude zlomena a jejich sláva pomine. Naproti tomu v této kapitole se praví, že nevěrectví vystřídá víra a z trosek starého úpadkového a zchátralého řádu vyvstane řád nový, živý a energický. *Súra* navazuje na tematiku *Súry* Al-Infitár, přičemž *Súra* Al-Tatfíf, která stojí mezi nimi, je pouhým rozšířením Al-Infitáru, který začal rozštěpením nebes. Tato *Súra* začíná analogicky, jen s tím rozdílem, že v kapitole Al-Infitár "rozštěpení nebes" souviselo s falešnými učenými křesťanstva, zatímco zde je "rozpuknutím nebes" míněno sestoupení božího zjevení a vznik a rozšíření náboženských věd. A tak společně se třemi předchozími kapitolami tvoří tato *Súra* řadu kapitol pojednávajících o obrození islámu v Posledních dnech a o hříších a nepravostech období dřívějšího. Zabývá se vlastním obrozením islámu, zatímco předchozí kapitoly jsou věnovány zejména zkaženosti a nemravnosti křesťanů.

AL-INŠIQÁQ

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Až se nebe rozpuke

3. A dopřeje sluchu Pánu svému – a to je povinností jeho –

4. A až se země rozprostře

5. A vyvrhne vše, co v ní je, a bude prázdná

6. A dopřeje sluchu Pánu svému – a to je povinností její –

7. Ty, člověče, se věru usilovně snažíš dojít k Pánu svému – snažením usilovným; a vskutku se s Ním setkáš.

8. A ten, komu bude kniha jeho dána do pravice,

9. Toho účet bude snadný

10. A radostně se ke své rodině vrátí.

11. Ale ten, komu bude kniha jeho dána za záda,

12. Ten bude brzy volat po záhübě

13. A bude hořet v Ohni planoucím.

14. Před tím žil radostně se svou rodinou

15. A myslel si, že k Bohu se nenavráťi nikdy.

16. Ale kdež! Pán jeho dobře jej vidí.

17. Ale kdež! Přísahám při soumraku

18. A při noci a všem, co objímá,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ②

وَآذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ③

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ④

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ⑤

وَآذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ⑥

يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا

فُسْلِقِيهِ ⑦

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ⑧

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ⑨

وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ⑩

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ⑪

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ⑫

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ⑬

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ⑭

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ⑮

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ⑯

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ⑰

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ⑱

19. A při měsíci, když do úplňku přechází,

20. Že vskutku budete postupovat z jednoho stupně na druhý.

21. Co je to tedy s nimi, že nevěří

22. A při přednášení Koránu v pokoře k zemi nepadají?

23. Ba naopak, ti, kteří nevěří, *jej* zavrhnoují.

24. A Allah ví nejlépe, co *v srdcích svých* skrývají.

25. Oznam jim tedy zvěst o trestu bolestném.

26. Ale ti, kteří uvěřili a dobré skutky konají, těm patří odměna nekonečná.

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبِقٍ ۝

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ ۝

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

عَ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

AL-BURÚDŽ

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla zjevena v Mekce, v prvních letech po Výzvě. Její souvislost s předchozí *Súrou* Al-Inšiqáq spočívá v tom, že tam byl za svědka povolán měsíc a v této *Súře* jsou za týmž účelem povolána ‚suhvězdí‘ a ‚zaslíbený den‘. „Burúdž“ neboli ‚suhvězdí‘ mohou představovat dvanáct božích Reformátorů (*Mudžaddidů*), kteří byli po jednom vyvoleni vždy na začátku každého století po *Hidžře*, a Zaslíbeným dnem je míněno 14. století po *Hidžře*. Zdá se, že *Súra* upozorňuje na kruté pronásledování, kterému budou vystavováni následovníci zaslíbeného Mesiáše, a zcela na místě končí touto úvahou: jelikož v jeho době bude nedotknutelnost Koránu, jakožto Slova zjeveného Bohem, napadána ze všech stran, a to zejména křesťanskými autory, zaslíbený Mesiáš věnuje všechnu svou energii a své velké Bohem darované síly k tomu, aby jejich útoky vyvrátil a aby dokázal neomylnost a posvátnost Koránu.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Při nebi souhvězdími posetém

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ②

3. A při dni Slíbeném

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ③

4. A při tom, jenž svědčí, i tom, o němž dosvědčoval!

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ④

5. Necht' prokleti jsou vládci Příkopu –

قَتَلَ أَصْحَابِ الْأَخْضُدِ ⑤

6. Ohně palivem živého –

النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ⑥

7. Zatímco kolem něj seděli,

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑦

8. Byli svědky toho, co věřícím dělali.

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ⑧

9. A zášť proti nim jen proto chovali, že v Allaha, Mocného, Chvályhodného uvěřili,

وَمَا نَقَّبُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللهِ الْعَزِيزِ

الْحَبِيدِ ⑨

10. Jemuž patří království nebes a země; a Allah je Svědkem všech věcí.

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑩

11. Ti, kteří věříci muže a věřící ženy pronásledují a potom pokání nekonají, pro ty je věru připraven trest Pekelný a trest spalováním.

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ

يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَأَلَمُ عَذَابِ الْخَالِدِينَ ⑪

12. Ale ti, kteří věří a dobré skutky konají, pro ty jsou připraveny Zahrady, jimiž potoky tečou. A to je úspěch nejvyšší.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ⑫

13. Uchvácení Pána tvého bude vskutku nelítostné.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ⑬

14. On je Ten, Jenž všemu vzniknout dává a vše opakuje;

إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيُعِيدُ ⑭

15. A On je Nejvyšší Odpouštějící, Milující,

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ⑮

16. Pán Trůnu, Pán cti,

دُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ⑯

17. Konatel toho, co se Mu zlíbí. فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿٥٥﴾
18. Donesl se k tobě příběh o vojscích? هَلْ آتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿٥٦﴾
19. O Faraónovi a Thamúdocích? فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿٥٧﴾
20. Ba ne, ti, kteří nevěří, *pravdu i nadále* zavrhnou. بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿٥٨﴾
21. A Allah je ze všech stran obklopuje. وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ حَاسِبٌ ﴿٥٩﴾
22. Vždyť toto je Korán vznešený, بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٦٠﴾
23. Na desce *dobře* střežené *zapsaný*. فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٦١﴾

KAPITOLA 86

AL-TÁRIQ

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Muslimští badatelé se shodují v názoru, že *Súra* patří do počátečního období působení svatého Proroka. Z evropských odborníků s tímto názorem souhlasí Nöldeke a Muir. *Súra* je poslední z řady kapitol, která začíná *Súrou Al-Infítár*. Všechny tyto kapitoly svými prvními verši poskytují důkazy na podporu nároku Reformátora Posledních dnů. *Súra Al-Tatfíf*, která má odlišný začátek, je ve skutečnosti součástí *Súry Al-Infítár*. *Súra Al-Táři*q dále rozvíjí a doplňuje témata, jimiž se zabýval *Al-Infítár* i kapitoly, které následují po něm, a slouží jako jakýsi *barzach* mezi kapitolami předchozími a těmi, které ji následují. Touto *Súrou* začíná nový tématický okruh.

AL-TÁRIQ

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Při nebi a návštěvnici noční –
3. A víš ty vůbec, co je to návštěvnice noční?
4. *Je to* hvězda pronikavé záře –
5. Není duše, která by nad sebou strážce neměla.
6. Necht' tedy člověk uváží, z čeho byl stvořen.
7. Byl stvořen z vystříknuté tekutiny,
8. Jež z místa mezi bedry a žebry vychází.
9. On věru je schopen ho *k životu* navrátit,
10. *V den,* kdy budou tajemství odhalena.
11. Tehdy nebude mít sílu ani pomocníka.
12. Při mraku, z něhož déšť za deštěm padá,
13. A *při zemi,* která *při klíčení* rostlin puká,
14. Toto je věru slovo rozhodné
15. A nejsou to řeči nicotné.
16. Oni věru úklad připravují.
17. Však já *rovněž* mám svůj plán.
18. Jen dopřej času nevěřícím. *Ba ano,* popřej jim odklad na krátký čas.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ②
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ③
 النُّجْمُ الثَّاقِبُ ④
 إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّتَأْخُذُهَا حَاوِظٌ ⑤
 فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ⑥
 خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ⑦
 يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ⑧
 إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ⑨
 يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ⑩
 فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ⑪
 وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ⑫
 وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصُّدْعِ ⑬
 إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ⑭
 وَمَا هُوَ بِأَلْهَزَلٍ ⑮
 إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ⑯
 وَأَكِيدُ كَيْدًا ⑰
 فَبِئْسَ الْكٰفِرِينَ أَمَهُمُ رُوَيْدًا ⑱

KAPITOLA 87

AL-A‘LÁ

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena hned na počátku působení svatého Proroka v Mekce. Kromě mnoha komentátorů Koránu sdílejí tento názor též Muir a Nöldeke. Nöldeke se domnívá, že byla zjevena až po kapitole 78, zatímco někteří muslimští učenci jí v chronologické řadě zjevení připisují místo osmé.

Předchozí *Súra* končila konstatováním, že Korán je úplnou a dokonalou sbírkou božích zákonů a může plně uspokojit potřeby a požadavky celého lidstva a nikdy nepodlehne změnám, zrušení či interpolaci. Toto tvrzení vyvolává přirozenou a nevyhnutelnou otázku - K čemu je nutný nový Reformátor, o němž se hovoří v několika předchozích kapitolách, když už existuje tak dokonalé a úplné zjevení? Odpovědí na tuto důležitou otázku je *Súra* Al-A‘lá. V kapitole Al-Táriq se připomíná, že vývoj člověka prochází střídavě obdobími vzestupu a pádu. Tato skutečnost vyvolává další neméně důležitou otázku: po zjevení Zákona po všech stránkách uceleného by přirozeně měl být pokrok člověka stabilní a nepřerušovaný a imunní proti zpětnému vývoji; pokud toto platí, proč nebyl úplný *Šarí‘ah* zjeven hned na počátku světa a proč byl odročen až do doby svatého Proroka? I na tuto otázku přináší *Súra* odpověď. Kromě toho má s předchozí kapitolou ještě další těsnou souvislost: tam bylo konstatováno, že člověk se rodí z tekutiny, která pramení z beder otcových a výživu má z prsu matčina, čímž se jemně naráží na postupný proces tělesného vývoje člověka. V této *Súře* se dovídáme, že duševní vývoj člověka je stejně postupný jako jeho vývoj xtělesný. Tuto a následující *Súru* svatý Prorok obvykle přednášel při pátečních modlitbách a modlitbách ‘Íd.

AL-A'LÁ

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Oslavuj jméno Pána svého, Nejvyššího,
3. Jenž tvoří a zdokonaluje
4. A Jenž předurčuje a vede
5. A Jenž pastvinám vzniknout dává
6. A potom je v zčernalý hnijící odpad proměňuje.
7. Naučíme tě *Koránu* a ty ho nezapomeneš,
8. Leda že tomu bude chtít Allah. A On zná zjevné i skryté.
9. A usnadníme ti přístup ke *každé* věci snadné.
10. Připomínej, neboť připomínání je užitečné.
11. Ten, kdo se bojí, záhy zpozorní;
12. Však odvrátí se od něho jen zvrhlík,
13. Ten, který do Ohně velikého vstoupí.
14. V něm potom ani nezemře, ani nebude žít.
15. *Skutečně* prospívá jen ten, kdo se očišťuje
16. A jména Pána svého vzpomíná a modlitbu koná.
17. Vy však přednost dáváte pozemskému životu,
18. Přestože Život budoucí je lepší a trvalejší.
19. Toto vskutku je *učení obsažené* v Písmech dřívějších —
20. Písmech Abrahamových a Mojžíšových.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ
الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّىٰ
وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ
وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ
فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ
سَنُقَرِّبُكَ وَلَا نُنْزِلُكَ
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ
وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ
فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ
سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشَىٰ
وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَىٰ
الَّذِي يَصِلَ النَّارَ الْكُبْرَىٰ
ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ
قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ
وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ
بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْوَىٰ
إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ
صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ

AL-GHÁŠIJAH

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Súra byla podobně jako kapitola předchozí zjevena velmi brzy v Mekce. Tento názor zastávají význační muslimští učenci minulosti jako Ibn ‘Abbás a Ibn Zubajr. Slavný německý orientalista Nöldeke ji klade do čtvrtého roku po Výzvě. Tato *Súra* podobně jako některé kapitoly předchozí pojednává o pospolitém životě muslimské obce za časů svatého Proroka a také v Posledních dnech. Právě proto ji svatý Prorok většinou prednášel při pátečních modlitbách a modlitbách ‘Íd. V některých předcházejících kapitolách se tvrdilo, že islám nebude nikdy prosperovat, budou-li uplatňovány jen hmotné prostředky. Až muslimové mravně poklesnou a až Korán tak říká vystoupí na Nebesa, objeví se boží Reformátor, který ho navrátí na zem a způsobí, že jeho ideály a zásady zazáří v celé nádheře. Tvrdilo se též, že islám bude mít v každém věku upřímné a věrné vyznavače, kteří budou kázat a šířit jeho Poselství, a že se naskytou ještě jiné nepředvídatelné okolnosti, které značně přispějí k jeho rozvoji a rozkvětu. V této *Súře* se praví, že muslimové budou muset čelit tvrdému odporu a krutému pronásledování a pokud trpělivě přečkají všechny zkoušky, dočkají se úspěchu. Přestože *Súra* v prvé řadě pojednává o střídavém štěstí, jež potká muslimy v životě pozemském, zmiňuje se též, jak ostatně naznačuje její název, o Dni vzkříšení. V Den zúčtování, ať už v životě tomto či v životě budoucím, budou po vyvážení vah některé tváře sklopené, pokryté studem a hanbou, a jiné budou zářit radostí, spokojeny s výsledky své práce.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Donesla se k tobě zvěst o *pohromě* zdrcující?
3. V ten den budou některé tváře zasmušilé,
4. Usoužené a znavené.
5. Ty vstoupí do Ohně planoucího
6. A napájeny budou z pramene vroucího.
7. A jinou potravu mít nebudou, než suché, hořké a trnité býlí,
8. Z něhož se netloustne a jímž se hlad neukojí.
9. A v ten den budou *jiné* tváře veselé,
10. Úsilím svým spokojené
11. V Zahradě vznešené,
12. Kde neuslyšíš řeči plané;
13. V ní je pramen tekoucí,
14. V ní jsou pohovky zvýšené
15. A poháry správně rozmístěné
16. A polštáře *pěkně* rozložené
17. A koberce *vkusně* rozprostřené.
18. Což nepohlédnou na velblouda, jak byl stvořen?
19. A na nebe, jak bylo vyzdvíženo?
20. A na hory, jak byly vystavěny?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ②
 وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ③
 عَامِلَةٌ تَأْسِبَةٌ ④
 تَصَلُّ نَارًا حَامِيَةً ⑤
 تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ أُنِيَّةٍ ⑥
 لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ⑦
 لَا يُسْنِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ⑧
 وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ⑨
 لَسَعِبَهَا رَاضِيَةٌ ⑩
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑪
 لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَغْيَةٍ ⑫
 فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ⑬
 فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ⑭
 وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ⑮
 وَنَارِيقٌ مَصْفُوفَةٌ ⑯
 وَزُرَابٍ مَبْتُونَةٌ ⑰
 أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ⑱
 وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ⑲
 وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ⑳

وَقَدْ

21. A na zemi, jak byla rozprostřena?
 22. Připomínej tedy, vždyť jsi pouze ten,
 jenž připomíná;
 23. A nejsi oprávněn je *nutit*.
 24. Však kdo se odvrací a nevěří,
 25. Toho Allah potrestá trestem největ-
 ším.
 26. K Nám věru bude jejich návrat,
 27. A pak je to na Nás, je k účtování
 předvolat.

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢١﴾

فَذَكِّرْنَا إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢٢﴾

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُضْطَرٍ ﴿٢٣﴾

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٤﴾

فِيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٥﴾

إِنَّا إِلَيْنَا يَا بَهُمْ ﴿٢٦﴾

لِنَقُولَ نُمْرَانْ عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ ﴿٢٧﴾

AL-FADŽR

Doba zjevení a kontext

Tato kapitola byla mezi prvními *Súrami*, které byly zjeveny v Mekce. Na základě historických údajů vyplývá, že byla zjevena nejspíše někdy ve čtvrtém roce po Výzvě. Nöldeke ji řadí bezprostředně za *Súru* Al-Ghášijah, která ve čtvrtém roce zjevena byla. *Súra* Al-Fadžr obsahuje dvojí prorocství, které se vztahuje v první řadě na svatého Proroka a druhotně na Zaslíbeného Mesiáše. Překrásnou alegorií nepřímo poukazuje na posledních deset let Prorokova těžkého života v Mekce a na jeho Vystěhování do Medíny v doprovodu svého nejbližšího Společníka Abú Bakra a na první rok Prorokova života v Medíně, který byl též ve znamení tísně a trápení.

Súru lze interpretovat také v tom smyslu, že pojednává o úpadku islámu v průběhu deseti století po prvních třech stoletích stabilního úspěchu a o příchodu Zaslíbeného Mesiáše, jakož i o prvním století zkoušek a útrap, které provázely jeho misi i jeho stoupence. Po tomto stručném alegorickém popise střídavých osudů islámu jak v době svatého Proroka, tak v době Zaslíbeného Mesiáše, *Súra* připomíná případ Faraónův jakožto příklad odporu, na který věc pravdy vždy narazí. Odpor proti pravdě pramení z hromadění moci a bohatství v rukou určité třídy, která si jejich zneužitím přivodí vlastní zkázu a pád. *Súra* končí připomenutím, že jen málo šťastlivců přijme boží Poselství a vzhledem k tomu, že budou kráčet po cestách spravedlivosti, v nich Bůh nalezne zalíbení. Proto se těší naprosté imunitě před strachem z neúspěchu či vlastní nestálosti a až se zařadí mezi Jeho vyvolené, vstoupí do nebe.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Při Úsvitu

وَالْفَجْرِ ②

3. A Deseti Nocích

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ③

4. A při Sudém a Lichém

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ④

5. A při Noci, když ke konci se chýlí,

وَالْيَلِ إِذْ أَيْسَّرُ ⑤

6. Což v tom není pádný důkaz pro člověka nadaného rozumem?

هَلْ فِي ذَلِكَ تَسْمُّ لِذِي حَجْرٍ ⑥

7. Což jsi neviděl, jak naložil Pán tvůj s 'Ádovci,

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ⑦

8. Kmenem Iramským, jenž vlastnil stavby honosné,

إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ⑧

9. Jimž v těchto končinách nebyly stvořeny podobné –

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ⑨

10. A s kmenem Thamúdovců, jenž skály v údolí vysekával,

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ⑩

11. A s Faraónem, vládcem velkých táborů?

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ⑪

12. Ti ve městech zákon přestupovali

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ⑫

13. A mnohých nepravostí se v nich dopouštěli.

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ⑬

14. Proto na ně Pán tvůj bič trestu seslal.

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ⑭

15. Pán tvůj je věru neustále na číhané

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْبُرْصَادِ ⑮

16. A pokud člověka se týče, když Pán jeho jej zkouší tím, že mu poctu prokazuje a přízní Svou jej zahrnuje, říká: „Pán můj mi poctu prokázal.“

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ

17. Ale když ho zkouší tím, že mu prostředky k obživě omezuje, říká: „Pán můj mě potupil.“

نِعْمَةً ۗ يَقُولُ رَبِّيَ أَكْرَمَنِ ⑯

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۖ يَقُولُ

رَبِّيَ أَهَانَنِ ⑰

18. Ale kdež! Vy sirotky nectíte

19. A ke krmení chudých se vzájemně nevybízíte

20. A dědictví *jiných* beze zbytku pohlcujete

21. A bohatství láskou nesmírnou milujete.

22. Nuže, až země bude celá na kusy rozdrčena

23. A přijde Pán tvůj i andělé, jedna řada za druhou,

24. A až v ten den bude Peklo přiblíženo, v ten den si člověk vzpomene; však co mu bude vzpomínání platno?

25. Řekne: „Že jsem si k životu *zdejšímu* nepředeslal něco dobrého!”

26. A v ten den nikdo nemůže trestat trestem podobným trestu Jeho

27. A nikdo nemůže nasadit pouta taková, jaká nasazuje On.

28. A ty, duše usmířená!

29. Vrať se k Pánu svému nadmíru spokojená s *Ním* a On bude spokojen s *tebou*.

30. Vstup mezi služebníky Mé vyvolené

31. A vejdi do Zahrady Mé.

كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝

وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَسْكِينِ ۝

وَتَأْكُلُونَ التَّرَاتِ أَكْلًا لَسًّا ۝

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَنًّا ۝

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝

وَجِئْنَا بِبُيُوتِكُمْ بِالْجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ

الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذُّكُورُ ۝

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَدِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۝

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً ۝

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۝

وَادْخُلِي جَنَّتِي ۝

AL-BALAD

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* patří mezi první kapitoly zjevené v Mekce. Podle názoru křesťanských autorů byla zjevena v prvním roce po Výzvě. Pokud tomu tak nebylo, pak rozhodně byla zjevena koncem třetího či počátkem čtvrtého roku. V *Súře* Al-Fadžr bylo řečeno, že výsměch a pošklebování, jimiž byl svatý Prorok častován v prvních třech letech svého působení, měly teď ustoupit rozhodnému, vytrvalému a organizovanému odporu a pronásledování, a že toto pronásledování potrvá deset dlouhých let, o nichž se alegoricky mluví jako o ‚deseti nocích‘. V *Súře*, o níž je tu řeč, se však svatému Proroku prozrazuje, že on i jeho přívrženci budou pronásledováni právě v Mekce, jeho milovaném rodišti, a to příslušníky jeho vlastního rodu. Dále se tu byť jen v náznaku připomíná, že před mnoha staletími patriarcha Abraham a jeho spravedlivý syn Ismael položili na boží příkaz základy tohoto posvátného města Mekky a pomodlili se k Bohu, aby se stalo Ohniskem, z něhož zazáří světlo, jež ozáří celý svět. Při výkonu božích nařízení přinesli otec i syn velké oběti. Abrahamova modlitba byla vyslyšena a když se naplnil čas, objevil se svatý Prorok, aby daroval světu dokonalé Učení v podobě Koránu. *Súra* dále konstatuje, že člověk si volí cestu snadnější a odmítá se pokusit o ‚výstup‘, který vede k dosažení velkého cíle. Končí konstatováním, že svého cíle dosáhnou pouze lidé, kteří si stanoví vysoké ideály a také podle nich jednají, zatímco ti, kteří žádné ušlechtilé ideály nemají a oběti pro dobrou věc nepřinášejí, jsou odsouzeni k životu neúspěchu a zklamání.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Hle, přísahám při tomto městě –

3. A ty žiješ v tomto městě –

4. A *přisahám při* otci a tom, koho zplodil,

5. Že jsme člověka stvořili, aby se s obtížemi *trápil*

6. Myslí si snad, že nad ním nikdo nemá moc?

7. Říká: „Promarnil jsem obrovské bohatství.”

8. Myslí si snad, že ho nikdo nevidí?

9. Což jsme mu dvě oči nedali

10. A jazyk a dva rty?

11. A dvě cesty jsme mu ukázali – *cestu dobra a cestu zla*.

12. A přesto se nevydal po *cestě* vzhůru vedoucí

13. A víš ty vůbec, co je to *cesta* vzhůru vedoucí?

14. *Je to* – otroka osvobození,

15. Nebo v den hladu nakrmení

16. Sirotka příbuzného

17. Či chudáka v prachu *ležícího*.

18. A navíc být z těch, kteří věří a vzájemně se k vytrvalosti vybízejí a vzájemně se k milosrdenství vybízejí.

19. To budou lidé po pravici.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يُقَدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا بَدَأْتُ

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

فَكَرَّ رَكْبُهُ

أَوْ اطَّاعَهُ فِي يَوْمٍ ذُو مَعْبَدَةٍ

يَتَّبِعُهَا أَصْفَرَبَةٍ

أَوْ مُسْكِيئًا ذَا مَتْرَبَةٍ

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَصَّوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

20. Ale ti, kteří ve Znamení Naše
nevěří, to budou lidé po levici.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الشِّمَكِ ۝

21. A okolo nich bude oheň uzavírající.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّوَصَّدَةٌ ۝

KAPITOLA 91

AL-ŠAMS

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* nesporně patří do raného mekkánského období. Někteří badatelé se domnívají, že byla zjevena v prvním roce po Výzvě; jiní kladou dobu jejího zjevení do druhého či třetího roku. *Súry* 89-93 se sobě nápadně podobají svým obsahem. Ve všech je kladen velký důraz na zdokonalování dobrých mravů, především těch, které ovlivňují kolektivní rozvoj a prosperitu obce. Muslimům se přikazuje, aby vytvořili ovzduší a prostředí, které by pomáhalo zvýšit životní úroveň a postavení chudých, utlačovaných a zbídačelých členů společnosti a umožnilo jim spravedlivý podíl na jejím životě. Bezprostředně předcházející kapitola obsahuje narážku na vznešený cíl, pro který Abraham a jeho syn Ismael postavili Ka'bu. Tento vznešený cíl je vyložen ve verši 2:130. O Prorokovi tam zmíněném (o svatém Proroku) i o jeho vysokých morálních kvalitách se mluví v této *Súře*. V závěru *Súra* poznamenává, že mravní dokonalosti může dosáhnout každý, kdo se vyvaruje zlého a kráčí stezkou spravedlivosti. Končí poznámkou, že ti, kteří o své vůli vzdorují božím zákonům a osvojují si špatné zvyky, si přivodí jen vlastní zkázu.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Při slunci a jasu jeho

3. A při měsíci, když je (slunce) následuje.

4. A při dni, když nádheru jeho odhaluje,

5. A při noci, když ho závojem zahaluje,

6. A při nebi a jeho stvoření

7. A při zemi a jejím rozprostření

8. A při duši a jejím zdokonalení —

9. A On jí vyjevil, co je pro ni hříšné a co je správné —

10. Ten, kdo ji očišťuje, jistě prospívá,

11. A ten, kdo ji kazí, ten ve zhoubu upadá.

12. Ve vzpurnosti své Thamúdovci pravdu popřeli.

13. A když povstal ten nejhorší mezi nimi,

14. Posel Allahův pravil: „Nechte na pokoji velbloudici Allahovu a nechte ji napít.”

15. Ale oni ho za lháře prohlásili a ochromili ji, proto je Pán jejich za jejich hříchy do jednoho zahubil a to, že zkáza postihla všechny stejně, způsobil.

16. A o následky toho On nedbal.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ②

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ③

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ④

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ⑤

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ⑥

وَالْأَرْضِ وَمَا طَخَّهَا ⑦

وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّاهَا ⑧

فَأَلَّهَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑨

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑩

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑪

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُغْيَانِهَا ⑫

إِذِ ابْتِغَتْ أَشْقَاهَا ⑬

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ⑭

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَذَمِّمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَوْمَئِذٍ فَسَوْسَاهَا ⑮

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ⑯

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Přední muslimští učenci jako Ibn ‘Abbás a Ibn Zubajr se přiklánějí k názoru, že *Súra* byla zjevena v Mekce, a to velmi brzy. S tímto názorem souhlasí i William Muir. *Súra* se nápadně podobá některým předchozím kapitolám, zejména Al-Fadžr a Al-Balad. V bezprostředně předcházející kapitole bylo naznačeno, že vznešeného záměru, jímž byla stavba Ka‘by (hlavní námět *Súry* Al-Balad) nemohlo být dosaženo bez pomoci velkého Posla božího — Ducha *par excellence*. Tato *Súra* zas vyjadřuje přesvědčení, že pokud ideální učitel, jakým byl svatý Prorok, je požehnan ideálními učedníky, jakými byli jeho Společníci, rychlost postupu věci Pravdy se zdvojnásobí. Zmiňuje se též o vynikajících mravních kvalitách, jimiž se vyznačovali Společníci svatého Proroka. Jako protiváha jsou zde uvedeny dvě zvlášť špatné vlastnosti, které vedou ke zkáze národa.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Při noci, když *temnotou* zahaluje!
3. A *při* dni, když se rozjasňuje,
4. A *při* stvoření mužského a ženského pohlaví,
5. Věru rozličné jsou vaše snahy.
6. A co se týče toho, kdo rozdává a spravedlivý je
7. A *pravdivost* toho, co je správné, potvrzuje,
8. Tomu usnadníme *každou věc* snadnou.
9. Ale tomu, kdo lakomý a *pohrdavě* lhostejný je
10. A to, co je správné, zavrhuje,
11. Tomu usnadníme cestu do nesnází.
12. A jeho bohatství mu nepomůže, až bude spět do zkázy.
13. Věru je na Nás, abychom správně vedli;
14. A Nám patří Život budoucí i život pozemský.
15. Já varuji vás před Ohněm plameným.
16. Do něho vstoupí jen ten nejhorší,
17. Který *pravdu* odmítá a zády se obrací.
18. Však daleko od něho bude spravedlivý,
19. Jenž z bohatství svého rozdával, aby se stal očištěným.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ②
 وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ③
 وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ④
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ⑤
 فَمَا مَنَ أَعْطَى وَاتَّقَى ⑥
 وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى ⑦
 فَسَنِّيئَتُهُ لِلْيُسْرَى ⑧
 وَأَمَّا مَنَ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ⑨
 وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ⑩
 فَسَنِّيئَتُهُ لِلْعُسْرَى ⑪
 وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ⑫
 إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ⑬
 وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ⑭
 فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ⑮
 لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ⑯
 الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ⑰
 وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ⑱
 الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ⑲

20. A nikomu nedluží žádnou laskavost, která by měla být oplacena;

21. A jen v touze po uspokojení Pána svého Nejvyššího z *bohatství svého* rozdává.

22. A On s *ním* bude záhy velmi spokojen.

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَكَ مِنْ نِعْمَةٍ يُجْزَىٰ ۗ

إِلَّا ابْتِغَاءً وَجُورٍ بِهِ الْأَعْلَىٰ ۗ

۝۳۱ وَكَسُوفٌ يَرْضَىٰ ۗ

KAPITOLA 93

AL-DUHÁ

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Po zjevení prvních dvou či tří kapitol došlo k přerušení Muhammadovy inspirace. Tato *Súra* je jednou z kapitol, které byly Prorokovi vnuknuty po obnovení procesu zjevování. Proto se domníváme, že byla zjevena v Mekce, a to poměrně záhy. Nöldeke ji řadí za *Súru* Al-Balad a Muir do blízkosti *Súry* Al-Inširáh. Obsahuje velké proroctví o tom, že každý Prorokův zítřek bude lepší včerejška a tento proces bude pokračovat tak dlouho, až bude jeho posláni korunováno naprostým úspěchem. Toto proroctví bylo pozoruhodným způsobem splněno stále rostoucími úspěchy svatého Proroka. Svým obsahem se *Súra* vcelku podobá některým kapitolám dřívějším. I v ní je kladen důraz na nepravosti, k nimž měli sklon zejména Mekkánci, avšak s tím rozdílem, že v této *Súře* se svatému Proroku a jeho Společníkům přikazuje, aby své peníze používali na správné účely, zatímco v *Súře* předchozí byl charakterizován kontrast mezi tím, jak se sirotky a nuznými zacházejí věřící, a tím, jak s nimi nakládají nevěřící. Navíc se v předchozí kapitole stručně konstatovalo, že spravedlivý věřící rozdává ze svého bohatství na cestě boží; v této *Súře* se zas mluví o požehnáních, jimiž Bůh zahrnuje své vyvolené služebníky se zvláštním odkazem na svatého Proroka. *Súra* proto slouží jako pokračování předchozí kapitoly.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Při rostoucím jasu předpoledním

وَالضُّحَى ②

3. A při noci, když utichá,

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ③

4. Pán tvůj tě neopustil, ani se *na tebe* nehněvá.

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ④

5. A *hodina* příští bude pro tebe věru lepší než *ta* předchozí.

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ⑤

6. A Pán tvůj tě brzy obdaří a ty budeš spokojen.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ⑥

7. Což tě nenašel osiřelého a neposkytl ti útulek?

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ⑦

8. A našel tě bloudícího a zavedl tě *k Sobě*

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ⑧

9. A našel tě v nedostatku a bohatství dal *ti*.

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ⑨

10. Proto sirotka neutiskuj

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑩

11. A toho, kdo *u tebe pomoc* hledá, nehubuj.

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑪

12. A štědrost Pána svého rozhlašuj.

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑫

KAPITOLA 94

AL-INŠIRÁH

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Vzhledem k tomu, že tato *Súra* tak těsně souvisí s předchozí, že je vlastně prodloužením jejího obsahu, byla evidentně zjevena v Mekce, nejspíše ve druhém či třetím roce po Výzvě. Zatímco předchozí *Súra* hovořila o rostoucím úspěchu poslání svatého Proroka, tato *Súra* nepřímo poukazuje na některé rozlišovací znaky a rysy, které tvoří pevnou záruku konečného vítězství poslání kohokoli a tudíž též poslání každého kazatele Pravdy: a) především musí být pevně přesvědčen o pravdivosti toho, co hlásá, a měl by mít k dispozici všechny prostředky k šíření hlásaného; b) musí umět upoutat pozornost lidí; c) jeho snahám musí přát boží řízení. Svatého Proroka líčí jako člověka, který všechny tyto předpoklady vlastní v plné míře. A proto jeho věc musí zvítězit.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Což jsme ti hruď tvou neotevřeli

أَلَمْ نُنشُرْ لَكَ صَدْرَكَ ②

3. A nesňali s tebe tvé břemeno,

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ③

4. Které ti záda málem polámalo,

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ④

5. A jméno tvé jsme nevynášeli?

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ⑤

6. Vždyť po trampotách ulehčení přichází.

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑥

7. *Ba věru*, po trampotách ulehčení přichází.

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑦

8. Proto až budeš volný, usilovně se snaž.

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ⑧

9. A Pánu svému z celého srdce služ.

وَالِى رَّبِّكَ فَأَرْغَبْ ⑨

AL-TÍN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena velmi brzy, a to v Mekce. Je to názor Ibn 'Abbáse a Ibn Zubajra. Nöldeke ji chronologicky řadí za kapitolu 85. V předchozí *Súře* bylo pádnými důkazy, opírajícími se o logickou úvahu a zdravý rozum, podpořeno tvrzení, že svatý Prorok má před sebou slavnou budoucnost, neboť má všechny předpoklady potřebné k tomu, aby jeho poslání bylo úspěšné. V této *Súře* jsou uvedeny příklady několika božích Poslů, které mají ukázat, že vzhledem k tomu, že jejich poměry se podobaly poměrům svatého Proroka, musí, podobně jako oni, dosáhnout úspěchu i on. V kapitolách 89-94 se různými způsoby naráží na Prorokovo Vystěhování do Medíny a jeho pozdější úspěch, někdy jen mezi řádky, jindy nepřímými narážkami a v některých dokonce *verbis expressis*. V této *Súře* je naznačeno, že podobně jako svatý Prorok museli kvůli svému poslání opustit domov i Proroci dřívější.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Při Fíkovníku a Olivovníku
3. A při Hoře Sinaji
4. A při tomto Městě míru,
5. Věru jsme stvořili člověka v podobě nejlepší
6. A potom jej zavrhli jako nejnižšího z nejnižších,
7. Kromě těch, kteří věří a dobré skutky konají; neboť těm patří odměna nekonečná.
8. Co potom zavdává příčinu k tomu, aby tě nařkli ze lži o Soudu posledním?
9. Což není Allah ze soudců Nejlepší?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ②
 وَطُورِ سِينِينَ ③
 وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ④
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ⑤
 ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ⑥
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
 غَيْرُ مَمْنُونٍ ⑦
 فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ ⑧
 أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ⑨

KAPITOLA 96

AL-‘ALAQ

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Všeobecně se má za to, že prvních pět veršů *Súry* bylo svatému Proroku vnuknuto v jeskyni Hirá', jednou v noci v měsíci Ramadánu, 13 let před Hidžrou. Datum tedy odpovídá r. 610 po Kristu. Té ‚Noci úradku‘, když svatý Prorok ležel na zemi v jeskyni, ponořen v hluboké rozjímání, mu byly tyto verše vnuknuty a jejich slova se mu vryla hluboko do duše. „Tyto verše jsou prvním projevem milosrdenství, jímž Bůh požehnal Své služebníky“ (Kathír). Souvislost se *Súrou* předchozí spočívá v tom, že v ní bylo připomenuto, že Bůh již odnepaměti vysílá Své Posly a Proroky, jimž zjevoval Svou vůli. Jako první přišel Adam, po něm Noe a po delší poslušnosti Proroků se objevil Mojžíš, největší z Proroků Izraele, až nakonec přišel svatý Prorok Muhammad. Zatímco v této *Súře* se tvrdí, že právě tak, jako je narození člověka výsledkem postupného vývoje, stejně postupný je i jeho vývoj duševní. Proroci citovaní v předchozí kapitole dosáhli nestejněho stupně duševního vývoje, ale svatý Prorok svou osobou představuje nejlepší exemplář úplného duševního vývoje člověka.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Přednášej ve jménu Pána svého, Jenž stvořil,
3. Člověka ze sraženiny stvořil,
4. Přednášej! A Pán tvůj je nadmíru Štědrý,
5. Jenž naučil člověka perem,
6. Naučil člověka, co ještě neznal.
7. Ovšemže člověk hřeší,
8. Protože se za soběstačného považuje.
9. Zajisté je k Pánu tvému návrat *konečný*.
10. Což jsi neviděl toho, jenž zabraňuje
11. Služebníku *Našemu*, když se modlí?
12. Řekni mi: kdyby snad v právu byl,
13. Či zbožnost přikazoval, *jaký bude konec toho, kdo mu v tom zabraňuje?*
14. Řekni mi: pokud ten (kdo brání) odmítá a zavrhuje,
15. Což neví, že *ho* Allah pozoruje?
16. Jestliže však nepřestane, tak jej věru *popadneme* a za kšticí odvlčeme,
17. Za kšticí prolhanou a hříšnou.
18. Nechť si pak zavolá své společníky,
19. My *také* zavoláme *Své* strážce pekelníky.
20. Ba ne, jemu nepodléhej, ale padni na tvář svou a přiblíž se *k Bohu*.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ②
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③
 اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ④
 الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤
 عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥
 كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَفْرٍ ⑦
 أَنْزَاهُ اسْتَعْنَى ⑧
 إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى ⑨
 أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ⑩
 عَبْدًا إِذَا صَلَّى ⑪
 أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ⑫
 أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ⑬
 أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ⑭
 أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ⑮
 كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ⑯
 نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑰
 فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ⑱
 سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ⑲
 كَلَّا لَا تَطِعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ⑳

KAPITOLA 97

AL-QADR

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Někteří komentátoři Koránu se domnívají, že *Súra* byla zjevena v Medíně. To je ovšem názor mylný, neboť odporuje historickým údajům. *Súra* je nesporně mekkánská a patří hned do prvních let po Výzvě. K tomuto názoru se přiklánějí významné a uznávané autority jako např. Ibn ‘Abbás, Ibn Zubajr a ‘Á’iša. Nöldeke ji řadí za kapitolu 93, která patří mezi první kapitoly zjevené v Mekce. Na začátku předchozí *Súry* bylo svatému Proroku přikázáno, aby přednášel Korán a aby světu kázal a hlásal jeho Poselství. Tato *Súra* pojednává o prestiži, důstojnosti a vznešenosti samotného Koránu, který byl podle počátečních veršů *Súry* zjeven v *Lailat al-Qadr*, tj. v Noci úradku. Tato Noc úradku či osudu byla na jiném místě Koránu označena jako “noc požehnaná“ (44:4). Vyjma *basmalu Súra* obsahuje jen pět krátkých veršů, avšak její smysl a obsah mají nesmírně hluboký spirituální význam.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vskutku jsme jej seslali v noci Úradku.

3. A víš ty vůbec, co je Noc Úradku?

4. Noc Úradku je lepší než tisíc měsíců.

5. V ní z příkazu Pána svého andělé a Duch sestupují – kvůli každému zjevení.

6. A je v ní mír až do východu ranních červánků.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ②
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ③
 لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ④
 تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحِ فَيُنْزِلُ إِذْ يَنْزِلُ ⑤
 مِنْ كُلِّ أَمْرِ ⑥
 سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ⑦

AL-BAJJINAH

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Názory učenců na zjevení této *Súry* se rozcházejí. Ibn Mardawajh uvádí, že 'Á'iša řekla, že *Súra* byla zjevena v Mekce, zatímco podle Ibn 'Abbáse byla zjevena v raném období medínském. Po zvážení všech relevantních faktů se většina badatelů přiklání k názoru připisovanému 'Á'íše. Předchozích několik kapitol pojednávalo o důležitých otázkách týkajících se zjevení Koránu a jeho vyjimečné krásy a výborných kvalit. Tato *Súra* pojednává o změně, kterou měl Korán způsobit. Hned v úvodu se tvrdí, že kdyby Korán zjeven nebyl, vlastníci Knihy a modloslužebníci by dál tápali ve tmě a vedli život plný hříchů a nepravostí. A byl to právě svatý Prorok, kdo je z temnoty pochybností a nevěrectví vyvedl a uvedl je na stezku víry pravé a spravedlivého jednání.

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Ti, kdož z Vlastníků Knihy a z modloslužebníků nevěří, neupustili *od svého hřešení*, dokud k nim nepřišel důkaz jasný –

3. Posel od Allaha, který jim přednášel Písma očištěná,

4. V nichž jsou příkázání věčně platná.

5. A ti, jimž byla dána Kniha, se rozdělili teprve poté, co k nim přišel důkaz jasný.

6. A bylo jim přikázáno jen to, aby sloužili Allahovi, jsouce upřímní v poslušnosti k Němu a spravedliví, a aby dodržovali Modlitbu a platili Zakát. A to je náboženství pravé.

7. Věru ti, kdož z Vlastníků Knihy a z modloslužebníků nevěří, přijdou do Ohně pekelného a v něm budou přebývat navěky. To jsou ti nejhorší ze všech stvoření.

8. Věru ti, kteří věří a dobré skutky konají – to jsou ti nejlepší ze všech stvoření.

9. Odměna jejich je u Pána jejich – Zahrady Věčnosti, jimiž potoky tečou; tam budou přebývat na věky. Allah je s nimi nadmíru spokojen a oni jsou spokojeni s Ním. A toto je určeno pro toho, kdo se Pána svého bojí.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشُّرَكِيِّنَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ②

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ③

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ④

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا

جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ⑤

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ

الْدِّينَ هُ حُنَفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ

وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ⑥

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشُّرَكِيِّنَ

فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ

الْبَرِيَّةِ ⑦

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ

خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ⑧

جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ⑨

KAPITOLA 99

AL-ZILZÁL

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Existuje jistá nejednotnost v názoru na dobu a místo zjevení této *Súry*. Učenci jako Mudžáhid, 'Atá' a Ibn 'Abbás zatávají názor, že byla zjevena v Mekce, ale někteří jiní se domnívají, že byla zjevena v Medíně. Tento druhý názor se evidentně nezakládá na solidních historických údajích. Zatímco v předchozí *Súře* se mluvilo o velkém mravním přerodu, který měl způsobit svatý Prorok, v této *Súře* se tvrdí, že k něčemu podobnému dojde někdy později, v době Velkého Zástupce svatého Proroka, Zaslíbeného Mesiáše a Mahdího, kdy všechny světské instituce budou otřeseny v základech a nové objevy a vynálezy v oblasti vědy a lidského poznání celkově změní pořádek věcí a ideály a ideje lidstva se obrátí novým směrem.

AL-ZILZÁL

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Až se země otřeše *mocným* otřesením
3. A až země břemena svá vyvrhne
4. A člověk se zeptá: „Co se to s ní děje?“
5. V ten den (země) bude vyprávět své zvěsti,
6. Neboť jí to Pán tvůj přikáže.
7. V ten den vyjdou lidé roztroušeni, aby jim byly ukázány jejich činy.
8. Potom ten, kdo učinil dobra za váhu zrnka prachu, je uvidí,
9. A ten, kdo učinil zla za váhu zrnka prachu je *také* uvidí.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زُلْزَالَهَا
 وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا
 وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا
 يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا
 بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا
 يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ
 فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ
 وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

KAPITOLA 100

AL-‘ÁDIJÁ

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Džábir, ‘Ikrimah a Ibn Mas‘úd, který byl jedním z prvních Společníků svatého Proroka a významnou autoritou, pokud jde o koránskou chronologii, se domnívají, že *Súra* byla zjevena v Mekce, a to velmi brzy. Chronologicky patří hned vedle *Súry* předchozí. V některých předcházejících kapitolách se mluvilo o poměrech, které existovaly v době svatého Proroka, a současně o poměrech, které budou existovat v Posledních dnech. *Súra* Al-Zilzál pojednávala o velkém pokroku, který nastane ve vědě a v lidském poznání, zvláště pak v geologii, a také o rozsáhlých změnách, které v Posledních dnech nastanou ve sféře politické, sociální a ekonomické. Tato *Súra* pojednává o zápalu a nadšení Společníků svatého Proroka a o velkých obětech, které přinesli v bojích, jež sváděli na cestě boží za nepříznivého poměru sil. Někteří mystici se domnívají, že *Súra* poukazuje na neustálý zápas, který musí spravedliví věřící svádět s vlastními vášněmi, a sklony, a na nebeské světlo, kterého se jim dostane v důsledku vítězství dosaženého v tomto zápase.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. Při ořích frkajících

وَالْعَدِيَّتِ صُبْحًا ٢

3. Jiskry křesajících

فَالْمُورِيَّتِ قَدْ حَا ٣

4. A na úsvitě útočících

فَالْمَغِيرَتِ صُبْحًا ٤

5. A oblaka prachu v něm zvedajících

فَأَثَرُنَ بِهِ تَفْعَاهُ ٥

6. A do středu nepřátelských vojsk pronikajících,

فَوْسَطَنَ بِهِ جَمْعًا ٦

7. Člověk k Pánu svému vskutku nevděčný je.

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ٧

8. A sám to věru dosvědčuje;

وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ٨

9. A až bláznivě si zamiloval bohatství.

وَأَنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ٩

10. Což neví, že až budou ti, kteří jsou v hrobech, vyvedeni

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ١٠

11. A to, co je v hrudích vyňato,

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ١١

12. Pán jejich bude v den ten o nich velmi dobře zpraven?

يَوْمَ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ١٢

KAPITOLA 101

AL-QÁRI‘AH

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, a to velmi brzy. V tomto bodě spolu souhlasí všichni komentátoři Koránu a k témuž názoru se přiklánějí i Nöldeke a Muir. Podobně jako Al-Zilzál přináší především stručný, ale zato výmluvný obraz obrovských otřesů a katastrofálního vzednutí, které otřesou světem v Posledních dnech, zatímco *Súra* bezprostředně předcházející pojednávala o velikém zápase, který museli Společníci svatého Proroka svádět se silami temnot. Stejně dobře by se tato *Súra* mohla vztahovat na Soudný den, neboť nic strašnějšího než Soudný den nemůže nevěřící potkat.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. Veliká Pohroma!

الْقَارِعَةُ ٢

3. Co je to Veliká Pohroma?

مَا الْقَارِعَةُ ٣

4. A co ty víš o tom, co je to veliká Pohroma?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ٤

5. V den, kdy budou lidé jako můry rozptýlené

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ٥

6. A hory se budou podobat česané vlně.

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ السَّنُوثِ ٦

7. Tehdy ten, jehož váhy budou těžké,

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ٧

8. Bude mít život příjemný.

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٨

9. Zatímco ten, jehož váhy budou lehké,

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ٩

10. Matkou jeho bude Peklo.

فَأُمُّهُ هَارِيَةٌ ١٠

11. A víš ty vůbec, co to je?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ١١

12. Je to Oheň planoucí!

نَارٌ حَامِيَةٌ ١٢

AL-TAKÁTHUR

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Všeobecně se uznává, že tato *Súra* je jednou z prvních, které byly zjeveny v Mekce. V předchozích kapitolách se mluvilo o trestu, který postihne nevěřící v době svatého Proroka a v průběhu následující dlouhé existence islámu, včetně doby jeho Druhého Příchodu. Tato *Súra* pojednává o faktorech, které v člověku budí sklony k nevěrectví či zalíbení v něm a které odvracejí jeho pozornost od Boha. Zabývá se velmi běžnou, ale zato smrtelnou chorobou ducha, a to vzájemným soupeřením v hromadění světských statků a pyšněním se jejich hojností. Svatý Proroka prý řekl, že *Súra* se svou vahou a hodnotou vyrovná tisíci veršům (Bajhaquí a Dajlamí), čímž zdůraznil její velký význam.

AL-TAKÁTHUR

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Vzájemné soupeření v rozmnožování *bohatství* vás rozptylovalo,
3. Dokud jste do hrobů nedospěli.
4. Však pozor! Brzy poznáte!
5. A znovu pozor! Brzy poznáte!
6. Však pozor! Kéž byste to poznáním jistým poznali.
7. Vy věru Peklo *v tomto životě* spatříte.
8. Ano, vy vskutku jej okem jistoty uzříte.
9. A potom v ten den na slasti *života světského* dotazováni budete.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 أَهْلَكُمُ التَّكْوِيْنَ ②
 حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ③
 كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④
 ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ⑤
 كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِيْنَ ⑥
 لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ⑦
 ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنَ ⑧
 ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ⑨

KAPITOLA 103

AL-'ASR

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Všeobecně se má za to, že *Súra* byla zjevena v prvních letech po Výzvě. Do tohoto období ji řadí západní badatelé i muslimští komentátoři Koránu. Předchozí *Súra* se vypořádala s velkou vášní člověka pro hromadění jmění a světských statků a s neblahými následky téhož. V této *Súře* se nám říká, že život bez cíle a bez ideálů, které by člověk sledoval, je marný a že hospodářský rozvoj a prosperita lidí nezachrání, pokud neuvěří a nepovedou život čistý a bezúhonný. O tom nám přinesl neklamné svědectví Čas. Nevěřící, zejména křesťanské národy Západu, zmámeni velkými materiálními zdroji a mocí, prestiží a prosperitou, se mylně domnívají, že se jejich situace nikdy nezhorší. Na druhé straně se zdá, že muslimové propadli zoufalství nad svou budoucností. *Súra* tu odkazuje především na naši současnost. Ale může se vztahovat i na dobu svatého Proroka, neboť výrazem *Al-'Asr* se označuje i ona.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

2. Při Čase ubíhající!

وَالْعَصْرِ ۝

3. Člověk věru ztrátu utrpěl,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ۝

4. Kromě těch, kteří věří a dobré skutky konají a vzájemně se k pravdě pobízejí a vzájemně se pobízejí k neochvějnosti.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا

بِإِلْحَاقِهِ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

AL-HUMAZAH

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, a to velmi záhy. O tom mezi komentátory panuje naprostá názorová shoda a s tímto stanoviskem se ztotožňují i západní orientalisté. V *Súře* Al-Takáthur bylo vysloveno varování, že nezdravé soupeření v hromadění bohatství a pýcha na ně nevyhnutelně odvrací pozornost člověka od Boha a od pravých životních hodnot; v *Súře* Al-‘Asr bylo řečeno, že před životem ‚ztráty‘ se může člověk uchránit jedině přijetím vznešených ideálů a spravedlivého chování. V této *Súře* se naráží na strašný konec těch nevěřících, kteří, místo aby své nashromážděné jmění utráceli na dobré účely, si libují v kritizování dobrých a spravedlivých věřících a pomlouvají je.

AL-HUMAZAN

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Běda každému klevetníkovi pomlouvačnému,
3. Který bohatství hromadí a neustále je počítá,
4. A že ho bohatství jeho nesmrtelným učiní, se domnívá.
5. Nikoliv! Ten věru bude uvržen v trest drtící.
6. A co ty víš, co je to trest drtící?
7. Je to oheň Allahův zapálený,
8. Který až srdce zahalí.
9. Nad nimi klenbu vytvoří
10. Jako prodloužené sloupoví.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ②
 الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ③
 يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ④
 كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ⑤
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ⑥
 نَارُ اللَّهِ الْمُبْقَدَةُ ⑦
 الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِكَةِ ⑧
 إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ ⑨
 فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ⑩

AL-FÍL

*(Zjeveno před Hidžrou)***Doba zjevení a kontext**

Súra byla zjevena v Mekce, a to velmi záhy. Název získala podle výrazu *Ašáb al-Fíl* (Vlastníci slona), který se objevuje v 2. verši. Říkalo se tak vojsku Abrahamu, protože v něm měli jednoho či více slonů. V *Súře* jde o nájezd na Mekku ze strany Abrahama Ašrama, místodržícího křesťanského krále habešského v Jemenu. Abrahama přitáhl se záměrem zničit Ka'bu. Aby se vlichotil do přízně negusa, krále habešského, aby rozbil národní jednotu Arabů, nebo, jak praví tradice, aby zastavil obávaný příval arabského nacionalismu podněcovaného velkým Prorokem, jehož příchod byl dychtivě očekáván, a to každou chvíli, a dál aby odvrátil pozornost Arabů od Ka'by a aby kázal a šířil po Arábii křesťanství, postavil Abrahama v San'á', hlavním městě Jemenu, kostel. Jelikož se mu Araby nepodařilo zlákat ani je přimět k tomu, aby tímto kostelem nahradili Ka'bu a učinili ho střediskem svého náboženství, začal zuřivě běsnit. Opojen svou velkou vojenskou mocí vytáhl na Mekku s vojskem čítajícím 20,000 mužů, aby Ka'bu srovnal se zemí. Když ležel se svým vojskem vzdálen několik mil od Mekky, dal si předvolat vůdce Qurajšovců, aby s nimi jednal o osudu Ka'by. Qurajšovská delegace v čele se ctihodným 'Abd al-Muttalibem, dědečkem svatého Proroka, se s Abrahamem setkala a byla jím přijata se všemi poctami. Ale k Abrahamově nemalému překvapení a opovržení 'Abd al-Muttalib, místo aby na kolenou prosil za záchranu Ka'by, žádal pouze o vrácení dvou set velbloudů, které zabrali Abrahamovi ozbrojenci. Když Abrahama řekl 'Abd al-Muttalibovi, že od něho nečekal tak bezvýznamnou prosbu, když jim přišel zničit jejich posvátný Dům, 'Abd al-Muttalib před ním vylil bolesti svého srdce a vyjádřil pevnou víru v nedotknutelnost Ka'by. Řekl: Já jsem pánem velbloudů a Ka'ba má Pána vlastního, který ji ochrání.“ (Al-Kámil, sv.I) Jednání pochopitelně selhalo. 'Abd al-Muttalib si uvědomil, že jeho krajané jsou příliš slabí, aby se Abrahamovi stavěli na odpor, proto jim poradil, aby se odebrali do okolních kopců. Než opustil město, 'Abd al-Muttalib, drže roucho Ka'by, se pomodlil k Bohu slovy

naplněnými tím nejhlubším patosem, která v češtině znějí zhruba takto: „Tak jako člověk brání svůj dům a majetek před pleněním, Ty, Pane, braň dům svůj a nedpusť, aby nad Ka‘bou zvítězil kříž.“ (Al-Kámil a Muir) Jakmile se Abrahovo vojsko dalo do pohybu, zastihla je metla boží. „V táboře Abrahově,“ praví Muir, „se objevila morová zhouba. Vyrážela se v podobě smrtících vřidků a podebraných puchýřů, které byly pravděpodobně vážnějším druhem černých neštovic. Ve zmatku a hrůze se jeho vojsko dalo na ústup. Vojáci, opuštěni svými průvodci, zahynuli v údolích a mnoho z nich smetla povodeň do moře. Málokterý postížený se uzdravil. A sám Abraha, pokryt zhoubnými a hnisavými boláky, zemřel ošklivou smrtí na cestě zpátky do San‘á‘.“ A právě k této události se *Súra* vztahuje. To, že choroba, která zničila Abrahovo vojsko, byly černé neštovice v prudce nakažlivé podobě, podporuje historik Ibn Išák. Cituje ‘Á’išu, přešlechtnou a talentovanou manželku svatého Proroka, která snad řekla, že viděla v Mekce dva slepé žebráky; zeptala se, kdo jsou, a bylo jí řečeno, že bývali vodiči Abrahových slonů (Manthúr).

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Což jsi neviděl, jak naložil Pán tvůj s lidmi Slona*?
3. Což nezpůsobil selhání jejich úkladů?
4. A poslal proti nim hejna ptáků,
5. *Kterí žrali jejich mrtvoly*, vrhající je na kameny z hlíny.
6. A učinil je *tak* ohlodané slámě podobnými.

* Abraha, křesťanský místokrál etiopského krále v Jemenu.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ
 أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ
 وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ
 تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ
 فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ

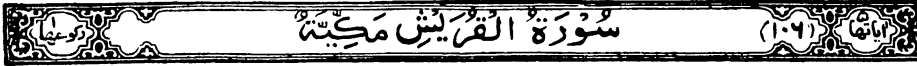
KAPITOLA 106

AL-QURAJŠ

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla podobně jako kapitola předchozí zjevena v Mekce v prvních letech po Výzvě. Přestože jde o *Súru* samostatnou a po všech stránkách ucelenou, byla některými komentátory mylně považována za součást *Súry* Al-Fíl, a to pro blízkou příbuznost námětu obou kapitol. V Al-Fíl je sice stručný, ale názorný a působivý popis totálního zničení Abrahových vojsk (která přitáhla, aby zničila Ka'bu) metlou boží v podobě zvlášť nakažlivých černých neštovic. V této *Súře* Bůh připomíná Qurajšovcům, že se jim vyplatilo uctívat ‚Pána Domu‘, neboť za službu Domu jim bylo uděleno bezpečí před strachem a hladem. V předchozí *Súře* padla zmínka o nepříteli Ka'by a o trestu božím, který ho uchvátil za to, že si na ni troufl zaútočit. V této *Súře* se připomíná, jak v tomto zcela pustém a vyprahlém údolí mekkánském Bůh zaopatřil strážce Domu veškerou potravou a zabezpečil je před strachem a nebezpečím.



AL-QURAIŠ

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Pro tíhnutí Kurajšovců –

3. Tíhnutí jejich k Mekce; z příkazu Allahova karavany Mekkou v zimě v létě putují, skýtajíce jim tak zdroj živobytí.

4. Nechť tedy uctívají Pána Domu tohoto,

5. Jenž nasýtil je proti hladu a zabezpečil před strachem.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

بِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ②

إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ③

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ④

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ⑤

KAPITOLA 107

AL-MÁ'ÚN

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* patří ke kapitolám raného mekkánského období. V předchozí *Súře* bylo Qurajšovcům řečeno, že Bůh jim zajistil mír a bezpečí a zaopatřil je vším potřebným k životu čistě z vlastní milosti a milosrdenství a ne kvůli nějakému úsilí vynaloženému z jejich strany, nebo že by si to zasloužili. Už z pouhé vděčnosti by tedy měli svému milostivému Stvořiteli upřímně a věrně sloužit. Místo toho zcela propadli honbě za světskými záležitostmi a dali se na modloslužebnictví. V této *Súře* se konstatuje, že láska k tomuto světu způsobila, že národy pozbyly víru v onen svět a Boha zůstavily zapomenutí. Kapitola též pojednává o dvou základních principech islámu, jejichž zanedbání je popřením náboženství jako takového, tj. o uctívání Boha a o službě bližním.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Což jsi neviděl toho, jenž náboženství zavrhuje?
3. To je ten, jenž sirotka odhání
4. A k nakrmení chudého nevybízí.
5. Běda těm, kteří se sice modlí,
6. Ale o Modlitbu svou nedbají.
7. Ti chtějí být jen viděni
8. Ale sebemenší dobré skutky vykonat odmítají.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ
 فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ
 وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْيَسِيرِ
 فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
 الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ
 وَيَسْتَعُونَ الْمَاعُونَ

KAPITOLA 108

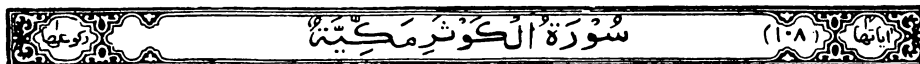
AL-KAUTHAR

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* je jedním z prvních zjevení a je proto pádným důkazem toho, že Korán je zjeveným Slovem božím, a také toho, že uspořádání jeho kapitol bylo přijato pod božím vedením. Neboť přesto, že byla zjevena velmi brzy v Mekce - někdy v prvních čtyřech letech po Výzvě, byla zařazena téměř na konec Koránu, jehož současné uspořádání se liší od pořadí, v jakém byl zjeven. Věru je zázrakem Koránu, že pořadí, v němž byly jednotlivé kapitoly zjevovány, nejlépe vyhovovalo potřebám doby, v níž byly zjeveny, ale později byly přeuspořádány v pořadí, které nejlépe vyhovuje potřebám lidstva, a to v každé době. Slib obsažený v *Súře* byl učiněn v době, kdy svatého Proroka znal mimo Mekku jen málokdo a kdy jeho tvrzení, že je posledním Vysvoboditelem lidstva, považovali jeho krajané za něco, co si nezaslouží vážnější pozornosti. Tento slib byl velmi důrazný. Slova "Věru jsme ti darovali hojnost *dobrého*" ukazují, že slíbené dobro již bylo svatému Proroku darováno. Bylo tedy zcela na místě, že na důkaz božského původu Koránu byla *Súra* zjevena v době, kdy z lidského hlediska bylo velmi málo pravděpodobné, že k splnění tohoto slibu dojde, a že byla zařazena na konec, když daný slib už byl splněn.

Souvislost *Súry* s kapitolou předchozí spočívá v tom, že tam se mluvilo spíše o jistých vážnějších mravních poklescích pokrytců, zatímco zde se hovoří o jistých odpovídajících ctnostech spravedlivých věřících, a to o štědrosti, o dodržování denní Modlitby, o oddanosti k Bohu a o připravenosti přinášet oběti v zájmu národa.



AL-KAUTHAR
(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Věru jsme ti darovali hojnost *dobrého*;
3. Modli se tedy k Pánu svému a přinášej oběti.
4. Věru je to tvůj nepřítel, kdo je bez dětí.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ
فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

AL-KÁFIRÚN

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Všeobecně se má za to, že tato *Súra* byla zjevena v Mekce. Tento názor sdílají Hasan, 'Ikrimah a Ibn Mas'úd. Nöldeke ji klade na začátek čtvrtého roku po Výzvě. *Súra* úzce souvisí s kapitolou Al-Kauthar, kde se tvrdilo, že svatému Proroku budou uštědřeny duchovní i hmotné dary, jaké v dějinách lidstva nemají obdoby ani sobě rovna. V této *Súře* jsou pak varováni ti nevěřící, o nichž bylo z božského nařízení rozhodnuto, že islám nepřijmou, aby nečekali, že muslimové se vzdají své Víry a přijmou jejich hloupá a pošetilá náboženství, když oni sami poté, co spatřili zjevná Znamení svědčící ve prospěch svatého Proroka, ho také odmítli přijmout. Svatý Prorok prý řekl, že *Súra* Ichlās, v pořadí 112., se rovná jedné třetině Koránu a tato *Súra* jeho jedné čtvrtině; a kdokoli bude tyto dvě *Súry* pravidelně odříkávat a zamýšlet se nad jejich obsahem, bude se těšit velké úctě a vážnosti (Ibn Mardwajh), což vlastně znamená, že vzhledem k tomu, že *Súra* Ichlās pojednává o nejzákladnějším principu islámu — tj. o Jedinosti boží — a v této *Súře* je věřícím přikazováno, aby i v nepřátelském prostředí a za nepříznivých podmínek statečně lpěli na své Věře, pak ten, kdo pochopí a uvědomí si význam a důležitost těchto dvou kapitol, nutně vzbudí velkou úctu.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Řekni: „Ó nevěřící!
3. „Já neuctívám to, co uctíváte vy;
4. „A vy neuctíváte to, co uctívám já.
5. „A já nebudu uctívat to, co vy uctíváte;
6. „A vy nebudete uctívat, co já uctívám.
7. „Pro vás budiž náboženství vaše a pro mne budiž náboženství mé.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝
 لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝
 وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝
 وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۝
 وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝
 لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

AL-NASR

(Zjeveno v Mekce po Hidžře)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* je ve skutečnosti medínská, a to v tom smyslu, že byla zjevena po *Hidžře*, tedy v medínském období, ale lze o ní též mluvit jako o mekkánské, protože byla zjevena v Mekce při Poslední pouti, asi 70 či 80 dnů před Prorokovou smrtí. Na tuto dataci poukazují všechna relevantní historická fakta, posilovaná hodnověrnými tradicemi a podporovaná tak význačnou autoritou, jakou je 'Abd Alláh bin 'Umar, jeden z prvních významných Společníků svatého Proroka. Je poslední *Súrou*, která byla zjevena celá, ačkoli posledním veršem, jímž bylo koránské zjevování ukončeno, je verš 4 *Súry* Al-Má'idah. V předchozí kapitole bylo nevěřícím jednoznačně řečeno, že jejich postoj k životu, jejich ideály a principy, jejich náboženský život a jejich způsob uctívání jsou naprosto odlišné od způsobů věřících, a tudíž jakýkoli kompromis mezi nimi a nevěřícími je absolutně vyloučen. Nevěřící budou sklízet následky svých činů, zatímco muslimové se budou z plodů své práce radovat. V této *Súře* je věřícím oznamováno, že slíbené vítězství již nadešlo a lidé se do ovčince islámu začali jen hrnout. Proto by měli všichni, a svatý Prorok zvláště, vzdát díky svému Pánu a velebit chválu jeho a utíkat se k Němu v ochranu před nedostatkem a mravními slabostmi, které se obvykle vloudí do nového Hnutí právě v době, kdy se k němu přidávají velké skupiny lidí, neboť vzhledem k velkému počtu nových konvertitů a pro nedostatek adekvátního počtu zkušených učitelů, kteří by je základům nového Hnutí učili, se jim nepodařilo správně pochopit a asimilovat jeho učení a absorbovat jeho ducha.

AL-NASR

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Až přijde pomoc Allahova a vítězství
3. A uvidíš lidi v houfech vstupovat v Allahovo náboženství,
4. Oslavuj chválou Pána svého a pros Ho o odpuštění. On věru se často se slitováním obrací.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ②
 وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ③
 فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ④

هو النبي صلى الله عليه وسلم

KAPITOLA 111

AL-LAHAB

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Mezi muslimskými badateli a komentátory Koránu panuje naprostá názorová shoda, že *Súra* byla zjevena v Mekce, v prvních letech po Výzvě. S tímto názorem souhlasí také Nöldeke a Muir. Někteří badatelé se však domnívají, že byla zjevena jako pátá v pořadí, po *Súrách* Al-'Alaq, Al-Qalam, Al- Muzzammil a Al-Mudaththir. Zdá se, že pojednává o lidech s červenými obličejí a prchlivou povahou — odtud název Al-Lahab (otec plamene). V *Súře* Al-Kauthar dostal svatý Prorok dvojnásobný slib o velkém a rychlém přibývání jeho stoupenců a o selhání intrik, které jeho nepřátelé připravovali proti islámu. Zatímco *Súra* bezprostředně předcházející, Al- Nasr, mluví o první části tohoto slibu, tato *Súra* se vztahuje na jeho část druhou.

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Nechť zhynou obě ruce Abú Lahaba, a zhyne i on.
3. A nic mu nebude platné bohatství jeho a vše, co si vysloužil.
4. Brzy vstoupí do ohně plameny šlehajícího on
5. I manželka jeho, jež palivo *do Ohně* přikládá.
6. A kolem šije její bude z vláken palmových ohlávka.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بَنَتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ
 مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ
 سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ
 وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ
 فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

AL-ICHLÁS

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Podle názoru Hasana, 'Ikrimaha a především Ibn Mas'úda, jednoho z prvních společníků svatého Proroka, je to jedna z nejranějších mekkánských kapitol. Avšak Ibn 'Abbás, který byl mnohem mladší než Ibn Mas'úd a který byl považován za jednoho z nejvzdělanějších Společníků, se domnívá, že byla zjevena v Medíně. Vzhledem k těmto rozdílným stanoviskům dvou velmi vážených Společníků svatého Proroka se někteří komentátoři Koránu přiklánějí k názoru, že *Súra* byla zjevena dvakrát, a to nejprve v Mekce a později v Medíně. Z orientalistů Muir ji řadí mezi nejranější kapitoly mekkánské, zatímco Nöldeke ji řadí na konec prvního mekkánského období, asi do čtvrtého roku po Výzvě. Vzhledem k důležitosti svého obsahu je *Súra* známá pod několika názvy: Al-Tafríd, Al-Tadžríd, Al-Tauhíd, Al-Ichlás, Al-Ma'rifah, Al-Samad, Al-Ahad, Al-Núr atd., abychom uvedli alespoň ty důležitější. Jelikož pojednává o nejzákladnějším článku islámské víry – o Jedinosti boží – proslula tím, že byla svatým Prorokem nazvána největší a nejslavnější *Súrou* Koránu (Ma'ání). 'Á'iša prý řekla, že svatý Prorok měl ve zvyku odříkávat si ji spolu s posledními dvěma *Súrami* alespoň třikrát, než se odebral na lože (Dawúd). *Súra* se nazývá Ichlás, protože její předčítání a zamýšlení se nad jejím obsahem má v čtenáři vypěstovat hluboký vztah k Bohu. K její velké důležitosti přispívá i to, že zatímco Al-Fátiha je považována za shrnutí celého Koránu, tato *Súra* společně s dvěma následujícími kapitolami tento obsah opakuje. Zabývá se čtyřmi nejdůležitějšími a vše převyšujícími jmény božími, zatímco *Súra* Al-Fátiha pojednává o čtyřech hlavních jménech.

AL-ICHLÁS

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Řekni: „On je Allah, Jedinečný;

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿٢﴾

3. „Allah, Samobytný, všemi úpěnlivě žádaný.

اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٣﴾

4. „Neplodí ani nebyl zplozen;

لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٤﴾

5. „A není nikdo, kdo je Mu roven.”

عَلَيْهِ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٥﴾

AL-FALAQ

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato a *Súra* následující jsou spolu úzce spojeny, a přestože jsou samy o sobě ucelené a na sobě nezávislé, lze *Súru* Al-Nás považovat za doplnění této *Súry*. Každá z nich pojednává o jednom aspektu téhož. Obě dohromady se nazývají *Mu'awwidhatán*, což znamená "dvě *Súry* utíkání se v ochranu", protože obě začínají slovy "Hledám útočiště u Pána". Mezi badateli existují velké názorové rozdíly ohledně doby, kdy byly obě *Súry* zjeveny. Někteří, včetně Ibn 'Abbáse a Qatáda, se domnívají, že to bylo v Medíně, ale podle Hasana, 'Ikrimaha, 'Atá'a a Džábira byly zjeveny v Mekce. Po zvážení všech faktů a historických údajů ji většina muslimských učenců a komentátorů řadí spíše mezi *Súry* mekkánské.

Obsah

Vztah obou kapitol k *Súře* Al-Ichlás spočívá v tom, že v kapitole Al-Ichlás bylo věřícím přikázáno, aby hlásali světu, že Bůh je jeden a jedinečný a že svým božstvím vysoko převyšuje vše, co mu přidruží. V těchto dvou *Súrách* jsou věřící nabádáni, aby se při plnění této svaté povinnosti nezalekli žádného tyрана, diktátora či vládce a aby pevně věřili v to, že Bůh je Jediným Dozorcem a Vrchním Dohlížitelem nad celým vesmírem a že má v moci ochránit své vyznavače před vším nebezpečenstvím či křivdami, které by jim mohly chtít způsobit síly tmy. Přestože jsou tyto kapitoly nedílnou součástí Koránu, lze je považovat za jakýsi jeho epilog. Celý korpus patrně končí *Súrou* Al-Ichlás, která v kostce shrnuje základní principy Koránu, a v posledních dvou kapitolách se věřícím přikazuje, aby u Boha hledali ochranu před zblouděním z cesty pravé a před zlořády a nepravostmi, které mohou nepříznivě ovlivnit jejich blahobyt a duchovní vývoj. Svatý Prorok si je obvykle odříkával před spaním.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Řekni: „Utíkám se pod ochranu Pána svítání
3. „Před zlem toho, co On stvořil,
4. „A před zlem noci, když se šíří,
5. „A před zlem těch, již do uzlů, *aby je rozvázali*, foukají,
6. „A před zlem závistníka, když závidí.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ②
 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ③
 وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ④
 وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ⑤
 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑥

AL-NÁS

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra*, druhá z *Mu'awwidhatán*, je pokračováním námětu předchozí kapitoly a svým způsobem i jeho doplněním. V *Súře* Al-Falaq bylo věřícím přikázáno, aby u Boha hledali ochranu před útrapami a strádáním života pozemského, a v této *Súře* jde především o ochranu před zkouškami a strastmi, které brzdí duchovní rozvoj člověka. Ochrany se mají dovolávat nejen prosbami, ale též skutky a činy, které mohou milost boží přivolat. Toto je skutečný význam příkazu vyjádřeného slovem *Qul* (řekni). Název *Súry* je zcela výstižný, neboť o ochranu snažně prosili Pána, Krále a Boha lidí (al-Nás), a to před neplechami našeptávačů z džinů a z lidí (al-Nás), kteří našeptávají zlé myšlenky do srdcí lidí (al-Nás). Spolu s kapitolou předcházející tvoří tato *Súra* vhodný závěr Koránu, neboť obě byly zjeveny současně.



AL-NÁS

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Řekni: „Utíkám se pod ochranu Pána lidstva,

3. „Vládce lidí,

4. „Boha lidí

5. „Před zlem našeptavače potměšilého,

6. „Jenž našeptává do srdcí lidí

7. „Ze středu Džinů, či z *obyčejných* lidí.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ②

مَلِكِ النَّاسِ ③

إِلَهِ النَّاسِ ④

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ⑤

الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑥

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑦

Vysvětlení některých arabských slov

Abú Lahab: Jeho skutečné jméno bylo Abd al-'Uzza; byl strýcem svatého Proroka.

al-Džúdí: Jedna z hor, které na jihu oddělují Arménii od Mezopotámie a od té části Assyrie, která je obývána Kurdy, od nichž dostala hora jméno Qardu, případně Gardu, ale Řekové je změnili na Gordjaei. Na horách byly spatřeny zbytky archy a traduje se, že se císař Heraklius vypravil z města Thamanin na horu al-Džúdí a uviděl místo, kde se nacházela Archa. Na jedné z hor stával kdysi slavný klášter zvaný *klášter archy*.

Allah: Pravé jméno Boha.

Al-Safá wal Marwa: Dva kopce nedaleko K'aby v Mekce, které arabské dějiny a tradice Islámu pojí s příběhem Agary a Ismaela. Abraham je opustil v pusté krajině nedaleko těchto kopců. Stojí tu jako pomník porodních bolestí Agařiných, jak běžela sedmkrát od jednoho kopce ke druhému při hledání vody pro Ismaela; a sedm okruhů mezi těmito kopci tvoří jeden z obřadů Pouti.

'Arafát: Takto bylo nazváno údolí či rovina nedaleko Mekky, kde se poutníci zastavují ke konci devátého dne měsíce Dhú'l-Hidždža. Leží devět mil od Mekky a zastavení poutníků na tomto místě tvoří jeden ze základních obřadů Pouti.

Badr: Slovo znamená doslova „úplněk“. Je to jméno místa na cestě mezi Mekkou a Medínou. Zde se odehrála první skutečná bitva mezi Muslimy a mekkánskými Qurajšovci, v níž síly Qurajšovců utrpěly značný otřes.

Bahíra: Tímto jménem označovali pohanští Arabové velbloudici (podle některých i bahnici, či kozu), kterou nechali volně pást poté, co jí rozřízli uši. Byla zasvěcena nějakému božstvu a její mléko ani hřbet se nepoužívaly.

Ba'l: Jméno boha, patrně boha slunce.

Bekka: Jméno mekkánského údolí. Někteří jej považují za obdobu jména Mekka, kde *m* bylo změněno na *b*.

Dhú'l-Nun nebo *Sáhíb al-Hút*: Prorok Jonáš.

Dhú'l-Qarnajn: Dhú'l Qarnajn zmíněný v Koránu je král Kýros, zakladatel Médsko-Perské říše, která představuje dva rohy berana z proslulého Danielova snu.

Džálút: V bibli mu odpovídá jméno Goliáš (I.Sam. 17:4); slovo

znamená: ‚běžící, plenící a ničící duchové‘ nebo ‚vůdce‘, nebo ‚obr‘.

Džin: Toto slovo se v Koránu vztahuje na:

- a) Zlé duchy, kteří v lidech vyvolávají nepěkné myšlenky. Jsou to zástupci Satanovi.
- b) Některé (nikde na světě) neexistující nadpřirozené bytosti, které uctívali pohané.
- c) Obyvatele severních hornatých krajín Evropy, bílé a červené pleti, na něž ostatní národy pohlížely jako na bytosti od ostatních lidských bytostí odlišné, a kteří žili odděleni od civilizovaných národů Asie, jimž však bylo souzeno, že v pozdějších dobách učiní velký pokrok a povedou velikou vzpouru proti náboženství;
- d) Příslušníky jiných náboženství a národů;
- e) Divošské národy, které v prehistorických dobách, totiž před tím, než člověk vospěl mravně natolik, aby mu mohl být zjeven zákoník, žili v jeskyních a dutinách v zemi a neřídili se žádnými zásadami chování.

Hadždž: Pout' do Ka'by.

Hám nebo *Hámí:* Velbloud, na němž bylo Arabům zakázáno jezdit a přepravovat náklad. Také velbloudice nebyla používána k jízdě, ani nebyla stříhána a směla se volně pást i napájet.

Hunajn: Dějiště důležité bitvy, v níž se v 8. roce po Hidžře střetl svatý Prorok s jistými pohanskými kmeny Arábie. Místo leží jihovýchodně od Mekky a je od ní vzdáleno asi 15 mil.

Iblís: Bytost mající v sobě málo dobrého a hodně zlého. Vzhledem k tomu, že se pro svou neposlušnost zřekl milosrdenství božího, zůstal zmatený a v prokletí. Lze říci, že *Iblís* představuje zlé mocnosti v protikladu k mocnostem dobrým.

Idrís: Biblický Enoch.

Ka'ba: Posvátný Dům v Mekce, k němuž muslimové obracejí svou tvář při modlitbě.

Manna: Kořen slova znamená: 1) přízeň; 2) cokoliv získané snadno a bez obtíží; 3) medovice.

Mas'ar al-Harám: Jméno malého kopce v Muzdalifahu, který leží mezi Mekkou a 'Arafátem; od Mekky je vzdálen asi 6 mil. Devátý den měsíce Hadždž po návratu z 'Arafátu se tu zastaví poutníci k přenocování.

- Qibla*: Doslovný význam slova je směr, jímž se člověk obrací při modlitbě. Vztahuje se na Ka'bu v Mekce.
- Qurajšovci*: Slavný mekkánský kmen, k němuž patřil i Svatý Prorok.
- Rá'iná*: Slovo znamená: ‚pohlédni na nás‘, ale s malou změnou přízvuku znamená: ‚hloupý nebo domýšlivý člověk‘.
- Sá'ibah*: Velbloudice, kterou nechali Arabové volně se pohybovat, většinou jako oběť bohům. Obvykle to byla velbloudice, která měla deset samičích mláďat; mohla se pást, kde chtěla, nejezdilo se na ní a její mléko pila jen její vlastní mláďata.
- Salwá*: Bělavý pták připomínající křepelku. Žije v některých částech Arábie a přilehlých zemích. Kořen slova znamená: 1) cokoli činí člověka spokojeným a šťastným; 2) med.
- Šahr Ramadán*: Islámský postní měsíc.
- Tálút*: V bibli mu odpovídá jméno Saul (I.Sam. 10:23).
- Tuwá*: Jméno údolí, kde se Mojžíšovi zjevil Bůh poprvé.
- 'Umra*: Menší Pout', při níž jsou oproti Velké Pouti vynechány některé poutní obřady.
- Unzurná*: Slovo znamená: ‚važte si nás‘.
- Wádí al-Naml*: Jméno údolí ležícího mezi Džibrunem a 'Asqalánem. Namlah je jméno kmene.
- Wasílah*: Velbloudice, kterou Arabové pustili na svobodu ve jménu nějakého božstva poté, co porodila sedm samičích mláďat za sebou. Pokud měla při sedmém vrhu dvojčata, samce a samičku, byla mláďata puštěna také.
- Zajd*: Propuštěný otrok Svatého Proroka, za něhož byla provdána (později se s ní rozvedl) Zajnab, dcera tety Svatého Proroka.
- Zakát*: Původní význam slova je zvýšení, očištění; označuje se jím povinná almužna předepsaná islámem.
- Zaqqúm*: Strom šedavé barvy, mající malé kulaté listy bez trnů. Odporně zapáchá a chutná hořce. Slovo též znamená smrtelně jedovatý pokrm.